6
14-b
72

BIBLIOTECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Edmund Jeffery, Bibliopol. MDCCV.

ANACREON TEIUS,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

POETA LYRICUS,

Summâ Curâ & Diligentiâ, ad fidem etiam Vet. MS. *Vatican.* Emendatus.

Priſtino Nitori, Numeríſque ſuis Reſtitutus, Dimidiâ ferè parte Auctus,

Aliquot nempè juſtis *Poematiis*, & *Fragmentis* plurimis, ab undiquaque conquiſitis.

Item Anacreontis *VITA &c. Aliaque, quorum ſeriem ſequens Pagina notat.*

Accêſſere Ornamenti loco Tres Elegantèr-Sculptæ

Effigies { Auctoris, ANACREONTIS. / Patroni, D. Ducis de MARLBOROUGH. / Editoris, JOSUÆ BARNESII.

Operâ & ſtudio *JOSUÆ BARNES* S. T. B. *Græc.* Ling, *Cantabr.* Profeſſor. Regii.

Non, ſiquid olim luſit Anacreon,
Delevit Ætas. Horat. l. IV. §. IX.

CANTABRIGIÆ,
Recentioribus TYPIS ACADEMICIS, Impenſis *Edmundi Jeffery*, Bibliopolæ. MDCCV.

In Hâc Editione Barnesianâ *continentur*

EPistola Dedicatoria, D. Duci de *MARLBOROUGH* scripta.

Ἐπινίκιον, Poema *Anacreonticum*, *Græcè* & *Latinè*, de ejusdem Ducis *Victoriâ &c.*

Anacreontis Vita, à *Josuâ Barnesio* conscripta.

Tractatus de Lyricâ Poesi, eodem Auctore.

Errata.

Anacreon, cum Notis Perpetuis & Versione *Latinâ*, Metri rationibus *&c.*

Fragmenta, cum Notis *&c.* à Vers. 903. *inclusivè* ad v. 1385.

Anacreontica, cum Notis *&c.* à v. 1385, ad v. 1512.

Epigrammata Veterum & Modernorum super *Anacreonte*. à v. 1512. ad v. 1679.

Anacreon Christianus, à v. 1679. ad v. 1815.

Index Poematum & Fragmentorum *&c.* omnium.

DEDI-

Illustrissimo, Invictissimóque

HEROI

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA

Dº JOHANNI

DUCI & COMITI

DE

MARLBOROUGH,

Marchioni de *Blandford,*

Baroni *CHURCHILL*
de *Sandridge* & *Aymouth,*

Serenissimæ Majestati *Britanniarum*
Reginæ à Consiliis Secretioribus,

Noblis. Ordinis *Priscelidis* Equiti,

Præfecto Generali Rei *Bombardicæ,*

Primæ *Legionis* Equestris *Palatini* Satellitii *Stratego,*

Capitaneo *Generali* Regio Copiarum Terrestrium &c.

Galliarum & *Bavariæ* Triumphatori Fortissimo.

Cel-

EPISTOLA

Celsissime Dux,

NE mireris, oro, quòd *Anacreon*, Poeta Ingenii festivissimi, Ducem fortissimum intrepidus nunc accedat: Dominæ enim tuæ ANNÆ, Reginæ Optimæ, factus nupèr *Subditus* fidelis, tuúsque proindè *Gentilitius*, sub tutissimo Virtutis tuæ Clypeo defensari jam ambit, sub auspicatissimo tuo Vexillo militare. Mox & tua Gesta videbis aureo Plectro sonantem, tuósque in campo *Blenamiaco* per summam Virtutem partos Triumphos.

Nec repelles scio, quem viventem olim *Polycrates*, *Sami* Rex fortunatissimus, in sinu fovit;

vit; quem *Hipparchus*, *Athenarum* Princeps ſapientiſſimus, honorificentiſſimâ Legatione invitavit, & *Prætoriâ* Navi ad ſe deferendum duxit. *Britanniarum* Inſula *Samo* longè Nobilior; *Cantabrigia* mea, imò Tua, *Athenis* illius nequaquam ceſſerit. Nec *Anacreon* ſibi minùs jam ſimilis, quàm quùm Viveret; eò etiam Major, quòd, Tuî nunc causâ, Heroicæ materiæ poſſit & velit aſſurgere, prioribus ſuis levioris momenti Deliciis repudiatis; quódque à Te, maximo Heroe, ultrò fuerit Invitatus, in quo *Polycratem* ſimul & *Hipparchum* rursùs inveniat.

Si Poetam, ex omni parte *Mavortium*, Tuo Nomini nunc offer-

offerrem; perindè esset, ac si de Rebus Bellicis *Phormio* coràm *Hannibale* tractaret. Rectiùs itaque, uti spero, *Lyricum* hunc Poetam, *Palladis*, *Pacisque* & *Musarum* Artibus devotum, Tuis Manibus commendo; cujus Virtute bellicâ *Gallicus* Gigas penitùs obtritus, & mox *Hispanicus Geryon* obterendus, proindéque Pax toti Mundo comparanda. Quin *Alexander* ille Magnus à bellicosissimi Poetæ *Homeri* Tubâ flagrantiùs ad *Martem* accendebatur; verùm ad illustrioris tuæ Virtutis exemplum, mollis hactenùs & effœminatus noster Poeta, omnem nunc induit *Enyalium*, & Totum hinc illi spirant Præcordia *Martem*. Lyræ tamen

men illecebras etiam *Achilli*, fortiſſimo Heroi, placuiſſe tradit *Homerus*: & ad *Anacreontis* Lyram, gravioribus nunc nervis auctam, Tua Geſta cantare, mox ad hujus Epiſtolæ finem, Nos ipſi aggredimur.

Tua Fortitudo Comitem *Talardum*, *Galliarum* Mareſchallum, Captivum in *Angliam* duxit, *Bavarúmque* Ducem ſuo Imperatori & Socero rebellem profligavit; undè uno demùm ictu *Romanum* Imperium ab imminenti Exitio redemiſti; *Britannias* noſtras Honore auxiſti & Triumphis; *Gallias* & *Hiſpanias* pariter concuſſiſti; *Hollandiam* & *Portugalliam* animâſti; totum denique terrarum Orbem Obſtupefeciſti ſimul & Obligâſti. Sere-

EPISTOLA

Sereniſſima noſtra & Invictiſſima Regina ANNA, Optima & Liberaliſſima Virtutis omnigenæ Arbitra, in Celſitudinem Tuam, ſuo licet fulmine & apparatu bellico inſtructam, infinita Præmia cumulavit; quòd illius Donis, proprio *Marte*, ſis uſus, & Milites ſuos Tuo Animo inſpiraveris. Tibi Prætor & Senatus *Londinenſis* ampliſſima dedit Obſervantiæ ſuæ indicia: Tibi Senatus *Anglicanus*, quòd Gentem noſtram *Gallis* & olim formidatam, nunc etiam in conſpectu bellicoſiſſimorum *Germaniæ* populorum, magis adhuc formidandam dederis; Veterúmque *Anglicorum* Regum ſuper iis triumphos in mentem revocaveris

ris, æternos honores Meritisque tuis dignos decrevit. Quare & Tibi quoque Magni Regis *EDVARDI* III. Principisque *Nigri* Historiographus, cum suo *Anacreonte*, se pariter totum dicat, consecratque; quùm ex animo fuerit

Celsitudinis Vestræ,

Virtutisque *Heroicæ*,

Devotissimus *Cultor* &

Humillimus *Cliens*,

Dat. ex Ædibus nostris Hemmingfordiæ-Abbat. *propè St.* Ivon. Huntingdonien. *Comitat.* Martii 26. 1705.

JOSUA BARNES.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ,

ὑπὲρ τοῦ ἀνικήτου

ἡγεμόνος ΜΑΡΛΒΟΡΙΟΥ,

Τῶν τοὺς Βαβαρῶν τε καὶ Γαλατῶν τραπιὰς

Ἐν ἀρχοῖς Βλεναμείοις, πέρυσι νενικηκότος,

Ἀναχρεόντειον, ᾠδὴ Ἰησοῦ τοῦ Βαγνεσίου.

Ὅτ' Ἀναχρέων λυρῳδὸς
Μάλα καλὰ Μαρλβόροιο
Ἀφίκανεν ἐς μέλαθρα,
Ἀνέβωσεν θύθ' χαίρων·
Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρου,
Ἅμα φοινίαισι χορδαῖς
Παφίης θ' ἥλυς ὀμφὴ
Ἐκὰς ἰσάτω μάλιστα·
Βρόμιός τε πυλυγηθὴς,
Φιλοπαίγμονές τε Βάκχαι.
Ἀπὸ τοῦδε γὼ χορόνοιο,
Πολεμοκλόνους κυδοιμοὺς,
Ἐναίμοχρόστον τε φλοῖσβον,
Προβέβλα καὶ τροπήρυν,

Διονυ-

EPINICIUM,

Super Invictissimo

Duce *MARLBORÆO*,

Qui *Bavarorum* & *Gallorum* Exercitus,

In Agris *Blenamæis*, anno præterito,

Profligavit; *Anacreonticum*, *Josuâ Barnes* Auctore.

LYricus Poeta *Teïus*,
Ut ad alta Tecta venit
Ducis ille *Marlboræi*,
Resonabat ore lætus;
"Date mî chelyn *Homeri*,
"Licet huic cruenta chorda;
"*Veneris*que mollis Echo
"Procul hinc facessat almæ:
"*Bromius*que perjocosus,
"Joculariæque *Bacchæ*.
"Quià namque tempore ex hoc
"Rapidos ego tumultus,
"Truculentiámque *Martis*,
"Animo magis petisso,

"*Diony-*

Διονυσίων τὲ κώμων,
Ἀφροδισίων τὲ Φίλτρων.
Ἀπὸ τῦδ' ἐφανδάνῃ μοὶ
Ἀλαλητὸς ἀνδροφόντης,
Γαλατῶν τε τῶν ἐς Ἴστρον
Στόνῳ αἰνὸς ἐμπεσόντων,
Βαβαρῶν τ' ἀποσάλπγντων
Σκέδασις, φυγή τ' ἀεικής.
Βλεναμιὶθ φορβῦμμ
Πεδίοιο πὰρ γεφύρας,
Ἵνα Φλανδείων φέρτοι,
Ἵνα τὲ τρόμοι Βρεττανῶν·
Ὁ μὲν Εὐγένης δαΐφρων,
Λοδοβίκῳ ἐκ Βαδῆνῳ,
Ὅ, τε Μαρλβόρειῳ Ἄγλων
Μεγαλητόρων Στράταρχῳ,
Πολέμῳ περιπλῶ ἔθηκαν
Χαμψεσάτῳ θύελλαν·
Ἀετοὶ ὧν κὴ Λέοντες
Βρεττανῶν τε, Φλανδείων τὲ,
Κατὰ Λειείων βοῶσι
Μάλα καλλίνικον αὐδήν·
Ἀνὰ δ' ἐξέφωσεν Ἀὴρ
Ὑπὸ πυρπνόων βελέμνων,
Στεροπήν τε κὴ κεραυνὸν
Στομάτοσφιν ἐξεμβάλλων·

Μετὰ

« *Dionysiisque* Thyrsis,
« *Amathusiisque* Curis.
« Et abhinc mihi placebit
« Homicîda clamor ille,
« Gemitusque *Gallicorum*
« Gravis incidentium *Istro*;
« *Bavarûm* rebelliúmque
« Fuga, dissipante *Marte*.
« *Blenameïas* feror nunc
« Acies per & Phalangas;
« Ubi *Flandrici* Dynastæ,
« Ubi Principes *Britanni*.
« Viden', *Eugenes* ut Heros,
« *Ludovicus* ut *Badenus*,
« Ut & ille *Marlboræus*,
« Acie decorus *Anglâ*,
« Triplicem necis dederunt
« Gravidam malis procellam!
« *Aquilæ* sed & *Leones*,
« *Alemannici*que & *Angli*,
« Mala *Liliis* minantur,
« Fremitu potentiori.
« Sed & ipse clamat Aër,
« *Reboante* Machinarum
« Strepitu, fragore magno,
« Nebulam ignis evomentûm:

Μετὰ μίγνυθ' ἡ κλαγγὴ
Τυπάνων τε βυρσονώτων,
Μελέων τε χαλκοφώνων,
Χρεμετισμάτων δέ θ' ἵππων,
Ἀνέρων τ' ἀποφθαρέντων,
Ἐπινίκιόν τε δρώντων.
Ὁ δ' Μαιλδόρειος ΑΝΝΗΣ
Βασιληΐδος στρατηγὸς,
Ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ
Ἶσος ὤν, ἐμαίνετ' ἔγχει·
Παρὰ δ' αἰνετῶς ἔθυνον
Κεστερόφρονες Βρεττανοί.
Παρ' ὅτοισι δῖα Νίκη
Πολύχρυσα πῦλεν ὅπλα·
Στέφανον δ' ἄρηρε λαμπρὸν
Κεφαλῇφι Μαιλδορείῃ·
Πρὸ δὲ τοῖο δεῖν' ἔθυνον
Βλοσυρὼψ ὅμιλος Ἄρεως,
Φόβος αἰνὸς, ἠδὲ Δεῖμος,
Εἶδός τε βλέμμα λυγρόν·
Στυγερὸς γὰρ οἷος Ἀτὴρ,
Ἐν ὀπωπαῖσιν ὥραις,
Κακόν ἐστι σῆμα θνητοῖς·
Γαλάταισι τοῖος ἥρως
Πυρόεις' ἔλαμψε χαλκῷ,
Φοβερώτερος Δεΐμου.

Ὁ

" Quibus adde Tympanorum
" *Cybeleïum* tumultum,
" Querulam Tubæque vocem,
" Fremitum ſimúlque Equorum,
" Hominúmque decidentûm,
" Superantiúmque bello.
" Ibi *Marlboræus*, altæ
" Celerum Tribunus ANNÆ,
" *Aquiloniæ* procellæ
" Similis, furebat Enſe;
" Laterique perfurebant
" Animo bono *Britanni*:
" Propè quos decora *Nice*
" Quatiebat Arma pulchra,
" Capitíque *Marlboræo*
" Dabat inclytam coronam.
" Faciem ſed ante *Terror*,
" Metuendus & furebat,
" Genus acre *Martis*, *Horror*,
" Rabiémque *Rixa* Spargens.
" Rutilúmque quale ſydus,
" Ubi ſicca torret Æſtas,
" Mala fert, necémque Terris:
" Ità *Gallicis* micabat
" Metuendus *Anglus* heros,
" Magis horridus Dracone.

" Sed

Ὁ μέγας δ', ὁ κλεινὸς αὐτὸς,
Γαλαῖων τοῦμος Τάλαρδος,
Στεφανηφόροιο πίπλων
Παρὰ ποσὶ Μαρλβόροιο,
Ὄνομ' ΑΝΝΙΚΟΝ προλείνας,
Βίον εἵλεν ἀντὶ Νίκης·
Λεόπολδος αὐτοκάρτωρ,
Ὑπὸ Μαρλβόρῳ σαωθεὶς,
Κρατὸς ἀμφὶ πρὸ Βρεττανῶν·
Σκυθικὸς δ' ἄφαρ τύραννος
Ἀγαλαί τε χὴ τέθηπε,
Τὸν ὅλον παρόντα Κόσμον
Ὑπὸ χερσὶ τῆς ἀνάσσης
Καταχειρανεῖσθαι ΑΝΝΗΣ.

Οὐ πάντα μεμίμησιν αἱ τέχναι καλαὶ·
Ἦν μὴ λάβωσι Προστάτην φιλάγυρον.
Menander.

Sint Mœcenates, *non deerunt*, Flacce, Marones.

" Sed atrox, cruentus ille
" Comes atque Dux, *Talardus*,
" Redimita procidebat
" Statim ad ora *Marlboræa*,
" Per & alma nomina ANNÆ,
" Sibi repperit ſalutem.
" *Leopoldus* Imperator,
" Ducis arte liberatus,
" Populum fovet *Britannum*.
" *Scythicus* ſed ille *Turca*
" Metuit, ſtupétque frendens,
" Spatioſus omnis Orbis
" Manibus ſub *Anglicanæ*
" Quòd abhinc regatur ANNÆ.

Carmen Amat, Quiſquis Carmine digna gerit. Ovid.

Gaudes Carminibus? Carmina poſſumus Donare, & Pretium dicere Muneris. Horat. l. VI. §. VIII.

———*Mihi curta Rura, & Spiritum* Graiæ *tenuem Camœnæ*, Parca *non-mendax dedit, & malignum Spernere Vulgus*. Id. l. 2. §. 16.

ERRATA.

Ἐπινίκ. v. 10. lege φιλοπαίγμοσις. v. 13. lege φλοῖσ-βον. *Vita*, p. 1. §. v. lege *Natalitiis*. p. 2. §. xxvj. lege *Sexto*, cum literâ majuſculâ. p. 8. lin. 27. lege *Céo*. p. 43. l. 18. lege ἰμέ. p. 60. l. 5. lege ὦπε. p. 70. l. 18. dele 39. Προλεγόμ. 11. lege συμφώνως. *Not.* ad v. 34. ad *Ità mox* v. Numerus addatur, 204. Ad v. 96. Βρύοντας, quòd dico, Neminem ante me Lectionem hanc vidiſſe, indictum volo: Video enim à *Stanlæo* id factum. p. 24. l. ult. lege ἀγλαοί. p. 25. *Odæ* titulo, 7. *Not.* ad v. 138. lege ἐσί. *Not.* ad v. 144. lege *Od.* lx. & mox lege *Od.* l. lx. lxii. *&c.* p. 38. pro *Od.* ix. lege *Od.* xi. p. 41. lege 195. *Not.* ad v. 307. pro *Scholio* lege *Scolio*. p. 74. l. penult. lege 1013. V. 351. lege Ἀφροδίτᾳ. *Not.* ad v. 484. pro 1365. lege 1376. *Not.* ad v. 516. pro *Amicæ*, lege *Amice*? p. 123. lege κἀν & mox pro ὃν lege ὧν. V. 583. lege δονῶν). *Not.* ad v. 584. lege βοῶν.——*ſimul jungit*. *Not.* ad v. 596. lege *Plotio*. Ibid l. ult. lege *invitat*. Mox pro 1324. lege 1346. *Not.* ad v. 611. pro 764. lege 766. V. 771. p. 165. lege *interritum*. *Not.* l. antepenult. ante 784. lege *æquoreo*. *Not.* ad v. 788. lege ὑπερθε. *Not.* ad v. 834. l. ult. lege ἐπαφήπατο. *Not.* ad v. 920. lege, *ut legendum moneo*, ad v. 1252. *Not.* ad 942. l. 4. lege aut diſſimulavit. P. 216. l. ante 976. in *Not.* lege *emunctioris*. V. 988. lege ἐδηοίμην. *Not.* ad v. 1196. lege ἐχρήμαθ'. Iſtius *Notæ* l. ult. lege emendatum. V. 1155. loge κἠθελοπόρνοισιν. *Not.* ad v. 1163. lege χαλκῷ. V. 1183. Εὖ νῦν) Dr. R. B. εὖ νεν mavult, at εὖ δέχομαι, *Boni conſulo*, & εὖνις vix de *Deo* dici oſtendo ad *Sophocl.* Prælection. xl ix. p. 312. *Not.* ad v. 1254. lege *Chiliad.* viii. Ad v. 1286. lege Κἀναχρίοντ'. Ad v. 1314. l. ult. lege *Reliquiis*. Ad v. 1404. lege *Aoriſt. á Med.* Ad v. 1567. l. 4. lege Ὁ κόγχος, *hæc Concha*, ὁ κηρὸς, *hæc Cera* &c. V. 1647. lege πάσεις.

ANACREONTIS VITA.

ARGUMENTUM.

I. ANacreon Teïus, *ex* Teo, *Urbe* Ioniæ. II. Anacreontis *Parentes.* Suidas *arguitur.* III. Anacreontis *Nobilitas.* Plato *laudatus. Urbes aliquot* Ioniæ, Athenienſium *Coloniæ, quas inter* Teos. IV. *Multorum in* Chronologiâ *Allucinationes.* V. *Verum tempus* Anacreontis *Nataliis aſſignatum. Illius Indoles.* Ionia *pluribus magnis Ingeniis clara. Anacreontis* Nomen quid velit. *De* Anacreonte *Juvene &* Cleobulo *Infante, Hiſtoria.* VI. Cyri *Dux* Harpagus Teon *capit, Incolis aliò migrantibus.* Abdera *urbs* Thraciæ *ab iis occupantur.* Anacreontis *Studia. Illius ſuper Amicis, in bello cæſis,* Epicedia *aliquot.* VII. Polycratis, Samii *Tyranni, Character.* VIII. *Ejuſdem Genus & Affinitas cum* Amaſi, Ægyptiorum *Rege.* IX. Polycratis *Munificentia & erga Viros excellentes Liberalitas.* Democedes *Medicus.* Anacreon *utilis* Polycrati. X. *Quinque Talenta quare remiſerit* Anacreon. *Illa Actio contra Dominam* Dacier *defenſa.* XI. Polycratis *Pietas & Liberalitas.* Amaſis, *ejuſdem exemplo & gratiâ, Liberalis in* Græcos. Pythagoram *à* Polycrate *commendatum honorificè excipit.* XII. *Liber* Gallicus *præfert* Ariſtoteli Anacreontem. XIII. *Objectio* παιδερασίας. *De* Cleobulo *Carmen* Anacreontis Latinè *verſum.* XIV. *De* Smerdi *& illius cæſarie.* XV. *De* Bathyllo Samio. *Imaginis illius Deſcriptio à Poetâ, dein ab* Apuleio, *facta. Imago illius unà cum* Anacreontis *in Nummo.* XVI. De Megiſte *Adoleſcente.* XVII. *De* Sappho *Poetriâ, &*

quòd Anacreonti *sit* σύγχρονος, *etiam paulò junior. Sibi invicem noti, mutuò scripserunt.* XVIII. *De Eurytyle & quòd Uxorem serò duxerit.* Anacreon. XIX. *Objectio* παιδερασίας plenè diluitur. XX. *De* Platonico *Amore. De* Ptolemæo *Rege &* Galete *Puero formoso & perhumano. De Amicitiâ* Charitonis & Menalippi, *aliorúmque; item de sacro* Epaminondæ *Manipulo.* XXI. *Hujus Vitii Nemo Veterum* Anacreontem *taxavit, cùm alios tamen Poetas taxent. Contrarium ex ipso Poetâ evincitur.* XXII. *Ex Magnorum Virorum Testimonio. Quarè* Pindarus φιλόχρυσος & Euripides μισογύνης. *Formam non laudare, Cæci est, aut Invidi; eidem non succumbere, Probi Viri.* XXIII. Anacreontis *casta Omnia; quæque illi, præter hæc, in MSto* Vaticano *tribuuntur, pejoris esse Monetæ.* Anacreon σοφὸς *dictus à* Socrate σοφωτάτῳ. *Ab* Athenæo νήφων καὶ ἀγαθὸς, Sobrius & Probus: *quod ex pluribus ipsius Poetæ locis ostenditur.* XXIV. *Quare* Anacreon *se aliorum Genio accommodare visus.* XXV. Anacreontis *Castitas:* Maximi Tyrii *de eâ re Testimonium insigne;* Æliani *etiam &* Socratis; *qui suum de Voce* σοφὸς *sensum explicat.* XXVI. *Instantiæ aliquot Philosophici* Anacreontis *sensûs. Quare Artis* Amatoriæ *Inventor habitus & qualis ea Ars. Objectio è* Sexto Empirico *& Pindari* Scholiastâ. XXVII. *Gratus ille quidem in* Polycratem; *verùm omnia ejusmodi scripta deperdita. Magnis Negotiis par* Anacreon; Polycrati *etiam erat à Consiliis.* XXVIII. *De* Polycratis *Fortunâ; de Annulo ejusdem, exitúque tandem infelici.* XXIX. *De Annulo plura* XXX. Polycratis *filia Vindictam à* Dario *obtinet contrà* Orœten; *quam rem, cum* Polycratis *Tragœdiâ,* Anacreon *scripsisse probatur.* XXXI. Anacreon *ab* Hipparcho, Athenienſium *Tyranno, invitatur: ejusdem* Hipparchi *Laus & Character.* XXXII. Anacreontis *scripta quam plurima; quorum multa interciderunt, & quorum culpâ.* XXXIII. Byzantini *Patres malæ Fidei*

postulantur

poſtulantur propter hoc Veterum Poetarum excidium. XXXIV. Anacreon *apud Veteres & vivus & mortuus in magnâ ſemper habitus æſtimatione. Illius Imagines, & Nummi Varii. Pictorum & Poetarum figuratæ* Anacreontis *Deſcriptiones, Hominibus imperitis Erroris cauſa.* XXXV. *De Cane* Anacreontis *bella Hiſtoriola.* XXXVI. Anacreontis *Excellentia.* Stylus *plerumque* ſimplex, *aliquandò* ſublimis; *ſuavis etiam,* Suadæque *plena.* XXXVII. *Paucos ille Imitandos habuit, plures eoſdémque magnos Imitatores.* XXXVIII. Anacreontis *Laudatores aliquot Inſignes.* XXXIX. Anacreontem *Hymnos ſcripſiſſe in Deos ψεύδεται,* XL. *Quotò ætatis anno, quâque* Olympiade, *quoque Mortis genere, extinctus* Anacreon. *Ejuſdem Tumulus in* Teo, *& Epicedia.*

ANACREONTIS VITA

I. ANacreon, poeta Lyricus, ex *Teo* erat oriundus, quæ Urbs & Portus *Ioniæ*, in orâ Litorali, inter *Erythras* ad *Boream* & *Colophonem* ad *Auſtrum*; de quâ *Stephanus* περὶ πόλεων, Τέως, πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. Et *Plinius* l. v. c. 31. "Clara verò "in alto *Teos* cum oppido, à *Chio* LXXXI. millia paſ"ſuum, tantundem ab *Erythris*. *Strabo* denique, fol. 644. Τέως ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔστιν δὲ ἐνταῦθα Ἀνακρέων ὁ μελοποιός. Non deſunt, qui illi *Teïum* aſſignant, *Paphlagoniæ* urbem, in orâ maris *Euxini*, de quâ *Porphyrion* in *Horatium*, Teïon, "inquit, urbem in *Paphlagonia* eſſe *Salluſtius* "indicat, quùm de ſinu *Pontico* loquitur. Verùm, qui hinc oriundum aſſerunt *Anacreontem* noſtrum, vocum ſimilitudine ſunt deceptι; quòd *Anacreonta Teïum* vocatum audiverint: ſi enim Urbem illius Patriam Τήϊον agnoſcamus, Τήϊακὸς ipſe omninò dicendus foret, quæ Vox *Gentilis* iſtius loci, minimè

autem Τήϊον. Quin Veterum ferè omnium concors Opinio, certè ſaniorum, ἐν Τέῳ Ἀνακρέοντα γεγενῆσθαι, cujus Ἐθνικὸν, Τήϊος, per Διάλυσιν, Τήϊος & *Ionicè* Τήϊος.

II. Illius quidem Parentes certò nominare, in tam multiplici Auctorum diſcordíque Varietate, id utique non leve negotium videtur; præſertim poſt tantum Temporis intervallum, poſt tot etiam ſcriptorum ad hanc rem pertinentium naufragia; quos inter, *Chamæleon Heracleotes*, *Ponticus*, qui datâ operâ de *Anacreonte* ſcripſit, non parùm nobis deplorandus. Sunt igitur, qui *Anacreontem Scythini* filium vocant; nec deſunt, qui *Eumeli*; patrem hi *Parthenium*, illi *Ariſtocritum* aſſignant. Ità certè *Suidas*, Ἀνακρέων, Τήϊος, Λυρικός. Σκυθίνου υἱός· οἱ δὲ, Εὐμήλου· οἱ δὲ, Παρθενίου· οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. At Ἡρωελεγεῖον, de Novem Lyricis *Græcis*, *Parthenium* patrem, matrem *Eëtiam* aſtruit,

Παρθενίοιο πατρὸς λιγυρὸς παῖς, Ἠϊόνης τε,
Ἦν ἄρα μελπόμενον Τήϊον Ἀνακρεόντα.
Parthenio *genitore ſatus Puer* Eetiâque
Magnus Anacréon Teïus *eſt Lyricus*

Qui *Scythinum* patrem ponunt, veteri Hiſtoriâ nixi videntur; inter enim Antiquiores memoratur *Scythinus* quidam, *Teïus* homo, poeta Iambographus, cujus meminit *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως· Ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήϊος, καὶ Σκυθῖνος Ἰάμβων ποιητὴς, Τήϊος. *Diogenes* etiam *Laertius* in *Heraclito*, ex *Hieronymo*, dicit Σκυθῖνον, τὸν τῶν Ἰάμβων ποιητὴν, *Heraclitii* obſcurum librum Verſibus clariorem reddidiſſe. Meminit & *Athenæus Scythini* cujuſdam *Teii* Hiſtoriographi, ex cujus Hiſtoriâ hæc verba laudantur, fol. 461. Ἡρακλῆς λαβὼν Εὔρυτον ἐκ υἱὸν ἔκτεινε, φόβῳ πεῖσαντας παρ' Εὐβοέων Κυλικρήνας ἐξεπόρθησε λιζομένους, καὶ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν, τὴν Τραχινίαν καλουμένην. In *Stobæi* etiam *Phyſicis*, l. 1. c. xi. fol. 21. laudatur alius ejuſdem *Scythini* liber, περὶ Φύσεως. Talem ſanè Virum non immeritò quis *Anacreontis* patrem fuiſſe credi-

crediderit; nec enim *Natura* minùs ad ποίησιν Poetam constituendum, quàm *Ars*, conferre putatur,

Τέχνη Τύχην ἴσχει, κὴ Τύχη Τέχνην,
Se mutuò Fortuna *&* Ars *coadjuvant.*

De *Aristocrito* quoque legimus, quòd Doctus homo fuerit, & Vir verè sui nominis, qui Commentario suo, De *Mileto*, innotuit, ex quo opere Undecima *Parthenii* Ἐρωτικῶν Historia desumitur; quique à *Plinio* non simplici vice laudatur, nec non ab *Apollonii Rhodii* Scholiastâ. De *Eumelo* illo, & *Parthenio*, non ità multa restant dicenda, præsertim ob Historiæ illorum temporum defectum, gravémque, quam in *Teiorum* illius ætatis migratione contigisse credibile est, ἀπαξίαν. *Anacreontis* enim primis temporibus, ut §. VI. mox plenius ostensuri sumus, *Teii*, urbe propriâ relictâ, ad *Abdera* se contulerunt, *Persarum* imperium minimè ferentes. Quare caveat Lector, nè *Suidæ* nimiùm in hâc parte tribuat, qui migrationem hanc ad *Histiæi Milesii* rebellionem refert, dicens, Ἐκπεσὼν ὁ Τέως, ἀφ' ὧν τῷ Ἱστιαίῳ ἐπανέστησαν, ᾤκησεν Ἄβδηρα. Infrà enim, quæ diximus, ex *Herodoto* & *Strabone* confirmabimus; nè dicam, res *Histiæi* sub *Dario* contigisse (has autem sub *Cyro*) neque ad *Teon*, sed *Miletum*, pertinuisse.

III. Hoc certè constat, *Anacreontis* familiam, Nobilitate, Virtute & Divitiis, illustrem & Nobilissimæ omnium apud ipsos *Athenienses* Familiæ proximè conjunctam, *Codridarum* scilicet, hoc est *Codri* Regis filiorum & nepotum; undè & *Soloni* cognatus Poeta noster: *Solonis* enim Pater *Execestides* à *Codro* oriundus erat, & Mater, ipsius *Pisistrati* matris consobrina, ut *Plutarchus* ex *Heraclide Pontico*, & *Meursius* in *Solone*. Ipse quidem *Socrates* apud *Platonem* fol. 465. in Dialogo, cui titulus *Charmides*, sive de Temperantia, his verbis *Charmidem* alloquitur, Καὶ γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ, ἐγὼ, ὦ δίκαιον, ὦ Χαρμίδη, ἀμφίεσθαι σὲ τῶν ἄλλων, πᾶσι τοῖς τοιούτοις· Οὐ γὰρ οἶμαι, ἄλλον ἀδύνατον τῶν ἐνθάδε ῥᾳδίως ἂν ἔχειν ἐπιδεῖξαι, πλὴν δύο οἰκίας σωιλ-

θῆσαι εἰς ταὐτὸν τ' Ἀθηναίων, οὐ τ' εἰκότων, καλλίω ἂν καὶ ἀμείνω γυναῖκα, ἢ ἐξ ὧν συλλέγεις· ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου καὶ Δρωπίδου καὶ τοῦ Ἀνακρέοντος, καὶ τοῦ Σόλωνος, καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη, παραδέδοται ἡμῖν, ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ· καὶ αὖ ἡ τῆσδε μητρὸς οἰκία τούτου. Πυριλάμπους γὰρ τοῦδε, οὗ γὰρ θείου, ἐδεῖς τ' ἂν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι, ὁσάκις εἰσεῖσι, ἢ παρὰ μέγαν βασιλέα, ἢ παρά ἄλλον τινὰ τ' ἐν τῇ ἠπείρῳ πρεσβεύων ἀφίκοιτο. σύμπασα γὰρ αὕτη ἡ οἰκία ἐδόκει τῆς ἑτέρας οἰκίας διαφέρειν. "Etenim, ego dixi, Consentaneum est, "ὦ *Charmida*, in his omnibus te *cæteris* præstare: "Nec enim opinor, alium aliquem nostrûm facilè "posse ostendere, quæ duæ [*Athenienſium*] Familiæ "in unum coalitæ, quantum conjicere possimus, "Pulchriorem & Meliorem produxerint, quàm ex "quibus Tu natus fueris. Paterna enim vobis Domus, "unà cum *Critiâ*, ex *Dropidâ*, & ab *Anacreonte*, & à "*Solone*, & aliis plurimis Poetis celebrata nobis com-"mendatur, ut excellens Formâque & Virtute, & si-"quid aliud Beatum vocamus. Idem de Materno "genere dicendum, Nemo enim *Pyrilampe* illo, A-"vunculo tuo, in omni continente Pulchrior aut Major "visus esse dicitur, quoties ille vel ad magnum Re-"gem, vel ad alium in Continente Dominantium "Legationem obiret. Quin tota hæc [Materna] "Domus nequaquam inferior est alterâ [Patris.] Hæc sunt ipsa *Platonis* verba, quæ ex *Socratis* ore prolata refert. Iis quidem videtur aliqua subesse Obscuritas, nisi dextrè capiantur. Suspicetur enim hìc aliquis, Nihil aliud dici, Quàm Familiam hanc ab *Anacreonte* & *Solone*, aliisque Poetis celebrari. At hanc non esse mentem loci, ex hoc colligitur, quòd *Dropidas* ille sit *Solonis* Frater, quare minimè dicendum, Illius familiam à *Solone* celebratam, qui licet Poeta esset, fuit & suæ Domûs Coryphæus; de quo *Meursius* in singulari libro, cui nomen *Solon.* Dominæ

minæ igitur *Dacier* interpretatio, nec enim Verſio dicenda, loco hoc admitti debere videtur, *Car ou trouvera t' on deux Maiſons de l' Alliance, de quelles on puiſſe attendre une Race plus belle & plus vertueuſe? Du côte de vôtre Pere, vous deſcendez, avec* Critias, *de l' Ancienne famille de* Dropidas, *d'* Anacreon *& de* Solon, *qui s' eſt toûjours diſtingué des autres par ſa Beauté, par ſa Vertu, & par ſes Richeſſes. Et du côte de vôtre Mere, vous n' êtes pas d' une Maiſon moins illuſtre* &c. Ex hoc itaque loco, *Anacreontem* claris fuiſſe Natalibus apparet; quùm ipſe *Socrates* cognatum illum *Solonis*, *Dropidæ* & *Critiæ* affirmet. Neque eſt, quòd tanti Viri, in rebus patriis auctoritatem refugiamus, cujus etiam in externis admittere ſolemus; quandoquidem *Neleus*, *Codri* Regis *Athenienſium* filius, quùm Imperium fratri ſeniori *Medonti* cederet, magnam *Athenienſium* Coloniam in *Ioniam* duxerit, teſte *Æliano*, *Pauſaniáque* & aliis, quandò ab ipſo, & fratribus junioribus, Urbes *Ionicæ* maritimæ, ad *Cariam* & *Lydiam* olim pertinentes, occupabantur. *Neleus* quidem ipſe *Miletum* Coloniâ auxit; *Androclus*, illius frater, *Epheſum* & *Samon*; *Cyaretus*, *Myunta*; *Andræmon*, *Lebedum*; *Cleopus*, *Erythras*; *Promethus* & *Damaſichthon*, *Ionum* Reges facti; at *Apœcus*, *Melanthi* abnepos, *Teon* ſuis replevit; quibus mox *Apœci* Avunculi, *Damaſus* & *Naochus*, *Codri* Regis filii, acceſſêre, cum magnâ *Atticorum* manu. *Thucydides* l. 1. fol. 8. §. 12. Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τὰς πολλὰς ᾤκισαν. Tredecim verò Civitates omninò erant *Athenienſium* Coloniis auctæ, ut notamus ad *Euripidis* Iona v. 74. Et *Thucydidis* Scholiaſta, ad l. 7. §. 57. fol. 447. Οὗτοι πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς, Χαλκιδεῖς, Στυρεῖς, Καρύστιοι, Κεῖοι, Ἄνδριοι, Τήϊοι, Μιλήσιοι, Σάμιοι, Χῖοι, κ. λ. Vid. *Pauſan.* l. 7. c. 2. & *Ælian.* Var. Hiſt. l. 8. c. 5. qui tamen Duodecim tantùm urbes notat.

IV. *Anacreontis* tempora dum certiùs aſſignare aggre-

aggredior, non poſſum *Chronologorum* priorum incogitantiam, aut ἀναχρονολογίαν, non perſtringere; qui ab *Athenæo*, *Suidâ* & *Græcis* Grammaticis minorum gentium decepti, Veterum Authorum ætates & tempora temerè nimis digeſſerunt, undè tanta oritur Varietas, Diſcrepantia, Obſcuritas, Contradictio. *Cicero*, in ipſo *Tuſculanarum* Quæſtionum initio, ponit *Archilochum* Poetam ad *Romuli* tempora, juxtà *Olympiadem* IX. quem *Helvicus* ad XV. ſtatuit; quùm rectiùs ille ad *Olympiadem* XXIII. referatur, ut *Tatianus*, quandò *Lydiæ* Rex *Gyges* floruit, *Myrſili*, ſive *Candaulæ*, ſucceſſor; nam & ipſe in *Iambis* ſuis ejuſdem *Gygæ* meminit, ut oſtendimus ad v. 241. Et hoc novit *Herodotus*, quem tamen *Helvicus* in partes ſuas malè traxit, l. 1. c. 12. Καὶ μὴν τοῦτόν, ἀναπαυομένῳ Κανδαύλεω, ὑπεισδύς τις κτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληίην Γύγης· ᾧ δὲ Ἀρχίλοχος ὁ Παρίος, καὶ τὰ αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν Ἰάμβῳ τετρυμέτρῳ ἐπεμνήσθη. *Archilochum* autem ad *Olympiadem* XXIX. uſque duraviſſe conſtat, quandò ſtrenuè pugnantem inducit *Herodotus*, quod etiam in *Simonide* rectè colligit *Nicolaus Lloydius*. Et à *Proclo* ſanè, *Archilochus* & *Simonides* ſimul ponuntur: Verùm ad *Procli* diſtinctionem non ità multi ſatis attenderunt, qui apertè illum *Simonidem*, *Amorginum* vocat, ſive *Samium*, atque proindè nimis temerè de *Simonide Téo* hoc illi affirmârunt. Ità certè *Proclus*, Ἰάμβων δὲ ποιηταὶ, Ἀρχίλοχος ὁ Παρίος, Ἀλκαῖος, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμοργῖνος, ἢ ὡς ἔνιοι, Σάμιος.

Apuleius in Floridis *Polycletum* Statuarium ad *Alexandri* M. Tempora ponit; cùm tamen *Socratem* illi notum & familiarem *Xenophon*, Mirabil. l. 1. fol. 573. & *Plato* quoque memorat, quorum uterque Senes, cùm Juvenis eſſet *Ariſtoteles*, ejuſdem Tutor *Alexandri*. *Thucydides* de falſis & incertis Narrationibus multa queritur in *Hipparchi* Hiſtorâ, cùm ipſe contrà *Platonem*, *Xenophontem*, *Herodotum*, &,

ut

ut puto, ipſam Veritatem, aſſerat, *Hipparchum* fuiſſe juniorem *Piſiſtrati* filium, *Hippiámque* ſeniorem & Tyrannum; cui tamen in hâc re *Johannes Meurſius* contrarium probat, ut & *Polyæno*, aliiſque ab eodem deceptis, in *Piſiſtrato* c. XI. *Plutarchus* in Vitâ *Solonis* de Chronologorum incertis rationibus queritur, quorum nonnulli *Solonem Cræſo* minimè viſum aut auditum contendunt; quod tamen *Herodotus* affirmat, & reverà facilè fieri potuit; quùm nec ipſe *Thales*, ſeptem illorum ſapientûm σοφιστῶν, niſi ſub ultimis *Cræſi* temporibus fatis conceſſerit, nempè Olympiade LVIII. Idem *Plutarchus*, in *Themiſtoclis* Vitâ, nec ipſi *Thucydidi*, nec *Chronologicis* Tabulis, fidem vult habere, dicitque illas non adamuſſim factas, nec tam indubitatæ certitudinis, ut putentur inconcuſſis & immotis niti fundamentis. Idem in *Camilli* Vitâ, ubi de tempore, quo *Româ* fuerit à *Brenno* capta, quamquam ipſe ſatis accuratè poſuerit ad annum U. C. 360. aut eò circitèr, addit, "*ſi modò ſit veriſimile, juſtam illorum temporum rationem conſervari*; quandò tanta ſit confuſio & controverſia in rebus multò recentioribus. *Anacreontis* autem Nativitas, ante Urbem Captam 200. fermè annis contigiſſe conſtat, ut mox probabimus. *Sulpitius Severus*, gravis & pius Author, ſub ipſo ferè SS. Hiſtoriæ initio, de incertis temporum rationibus & primævæ Antiquitatis inveſtigandæ difficultate Lectorem præmonendum duxit. *Jacobus* denique *Perizonius* perverſam quorundam *Chronologiam* taxat, ad *Ælianum*, Var. Hiſtor. l. 2. c. 21. §. 2. fol. 233. Quare Lectoris candorem obteſtor, ſiquis invito mihi obrepat error, dum tam diù ſepultam Hiſtoriam reſuſcitare conor.

V. Natus igitur, ut mihi accuratiſſimas rationes ineunti videtur, *Anacreon* juxtà *Olympiadis* LV. Annum ſecundum; quo ferè tempore *Cyrus* ille Magnus Regnare cœpit, de cujus acto cum magnâ gloriâ per XXX Annos imperio, *Herodotus*, *Xenophon*, *Diodorus*

dorus Siculus, Juſtinúſque Hiſtoricus. Hic erat Annus *Halyattæ Lydorum* Regis LVI. *Romæ* U.C. CXCIV. Captivitatis *Judaicæ* XLII. quo tempore *Piſiſtratus Athenas* rexit, *Solone* ultrò ſolum vertente. De hujus *Anacreontis* Indole, mox dicemus: de Formâ, licet ex * *Nummis* & *Imaginibus* ejuſdem, hodienum extantibus, conjecturam facere, quòd Vultûs erat amabilis, cui cum ſummâ Elegantiâ Gravitas decora commixta inerat, unáque cum ſinceriſſimo Candore hilaris & grata Vivacitas. Illo tempore *Artes Ingenuæ*, Linguæque *Græcæ* Elegantia, *Philoſophia*, *Hiſtoria*, *Poeticéſque* Gloria, non minùs ab *Aſiaticis* populis præſertim *Ionibus*, colebantur, quàm in ipsâ *Græciæ* Academiâ, quàm in ipſis *Athenis*. Hoc faciliè confirmari poteſt ex paucorum enumeratione, qui hâc ætate & eo circitèr inſignes præ cæteris floruerunt; quales *Alcman* poeta *Lydus*, *Alcæus*, & *Sappho* poetria, ex *Leſbo* & *Mitylene*, *Pittacus* item *Mitylenæus*, *Cleobulus Lindius*, *Thales Mileſius*, *Bias Prienenſis*, *Pythagoras Samius*, *Anaxagoras Clazomenius*, *Teïúſque* noſter *Anacreon*, nequid de *Herodoto Halicarnaſſenſi* (qui ultimis ferè *Anacreontis* temporibus natus eſt, nempè *Olympiadis* LXXIV. Anno *Secundo*) & aliis dicamus.

Nomen autem ipſum *Anacreon*, prædictæ illius Nobilitatis δηλωτικὸν & futuræ etiam Indolis προφητικόν. Ducitur enim à Κρέω, *Impero*; undè Κρέων & Κρέουσα, Propria Nomina; & *Homerus*, Iliad. β. v. 100. ——ἀνὰ ὃ κρείων Ἀγαμεμνων Ἕξη σκῆπτρον ἔχων, quaſi Nomen & Fatum ipſius noſtri *Anacreontis* prædixiſſet. inter enim Lyricos Poetas Ἀνακρεὼν σκῆπτρον ἔχει, & veluti Rex, aut Imperator, eſt ſemper habitus.

Cùm valdè juvenis eſſet *Anacreon*, aliquandò fortè ſe contulit ad *Mycalen*, juxtà *Trogyllium*, ubi-

* Vid. infrà ad §. XXXIV.

locus

locus ſacer dictus *Panionium*; quòd eò loci & temporis magnus eſſet Conventus ex omnibus *Ioniæ* urbibus & generalis *Neptuno Heliconio* ſolemnitas. Illo tempore, quid fecerit *Anacreon*, narrat *Maximus Tyrius* his verbis, c. XI. p. 116. Ἐν τῇ τῶν Ἰώνων ἀγορᾷ, ἐν Πανιωνίῳ, ἐκόμιζε πηδὴ βρέφος· ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων, μεθύων, ἐστεφανωμένος, ᾄδων, σφαλλόμενος ἀπήντησε τῷ πηδῇ σὺν τῷ βρέφει, καί τι πρὸς τὸ παιδίον ἀπέρριψε βλάσφημον ἔπος. Ἡ δὲ γυνὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐχαλέπηνε τῷ Ἀνακρέοντι· ἐπηύξατο δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον ὑβριστὴν ἄνθρωπον, τοσαῦτα καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπαινέσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα νῦν ἐπηράσατο. Τελεῖ ταῦτα ὁ θεός· τὸ γὰρ παιδίον ἐκεῖνο δὴ αὐξηθὲν γίνεται Κλεόβουλος, ὁ ὡραιότατος καὶ ἀντὶ μικρᾶς ἀρᾶς ἔδωκεν ὁ Ἀνακρέων Κλεοβούλῳ δίκην, δι' ἐπαίνων πολλῶν. *Nutrix quædam in* Panionio, *quod* Ionum *generale Forum eſt, Infantem geſtabat.* Anacreon *fortè incedens, ebrius, coronâ redimitus, cantillans, vacillans, Nutricem unà cum Infante protrudit & convitium quoddam in Puerum jecit. At Mulier nihil quidem aliud Anacreonti irata eſt; comprecatur tantùm. Hunc ipſum petulantem hominem, tantoperè & etiam magis aliquandò laudare hunc Infantulum, quantoperè nunc Maledixerit. Effectum votis dat Deus. Hic enim ipſe Infans adultior factus Cleobulus ille pulcherrimus evadit: Et pro exiguo Convitio,* Anacreon Cleobulo *plurimis tandem encomiis ſatisfecit.* De hâc Hiſtoriâ Nos infrà ad §. XXIII.

VI. Juxta Annum Tertium *Olympiadis* LIX. *Harpagus Cyri* Dux, in *Aſiâ* inferiori univerſos *Æolidis* & *Ioniæ* populos bello aggreditur, ipſo intereà *Cyro*, in *Aſiâ* ſuperiori, contrà *Cræſum Halyattæ* filium, & *Babylonios*, occupato. Et ex omnibus iis *Ioniæ* populis, *Mileſii* ſoli ſe ſervos *Cyro* tradiderunt; cæteri omnes ad reſiſtendum ſe ſtrenuè parabant. Illos quidem *Bias Prienenſis* anteà monuiſſe dicitur, Ut univerſi in Inſulam *Sardiniam* navigarent: *Thales Mileſius*, ut ſuo loco manerent; tantùm ſibi *Teium*

um Urbem, Communem facerent omnibus Curiam; quòd *Teos* eſſet in ipſo *Ioniæ* meditullio. At quùm horum Conſiliorum neutrum placuiſſet, ſoli *Miloſii*, ut diximus, *Harpago* ſubmiſerunt, exceptis *Phocæenſibus* & *Teiis*; quorum *Phocæenſes*, nè expectato hoſte, relictâ, ut *Horatius* Epod. §. 16. cum Diris & Execrationibus ſuâ Patriâ, *Phocæâ*, ſub *Proto* Duce aliò migrantes, *Maſſiliam* tandem non procul à *Rhodani* oſtiis condiderunt. Nam *Protus*, à *Nanno*, Rege loci, humanitèr exceptus, in convivio quodam ſolenni, electus erat à *Cryptide*, Regis filiâ, in maritum, ut inter alios *Seldenus* noſter in Notis ad *Draytonis* Polyolbion, §. x. fol. 168. *&c.* At *Teii*, quibus Claſſis erat non contemnenda, adventum quidem *Harpagi* expectabant, nec niſi edito priùs Virtutis & Virium experimento, recedere volebant. Quùm verò nè tunc ſibi *Athenienſes* ſubſidio venire, nec *Ionas* alios, cernerent; neque per ſe ampliùs ſuffecturos ſe cognoſcerent, conſilio habito, res ſuas omnes, liberóſque & uxores in Claſſim devehunt; quúmque jam *Harpagus* per aggeres cepiſſet illorum muros, conſcenſis ipſi Navibus in *Thraciam* rectà contenderunt; nondum enim *Perſis* erant Navigia, necdum illi affinitatem cum *Phœnicibus* inierant, ut *Herodotus* ait l. 1. c. 143. Τοῖσι δὲ αὐτέων νησιώτῃσι ἦν δεινὸν ἐδέν. ἔτι γὰρ Φοίνικες ἦσαν κω Περσέων κατήκοοι, ἔτι αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται. Et ad *Thraciam* appulſi, urbem ſtatim ſibi paratam repererunt *Abdera*, quam ante illorum adventum condiderat quidam *Temeſius Clazomenius* (ut *Herodotus* ibid. c. 168.) nec ullum inde ſibi fructum ceperat, verùm à *Thracibus* pulſus, pòſt à *Teiis* pro Heroe habitus, unà cum * *Abderâ Diomedis Thracii* Regis ſorore. Et hujus *Teiorum* Coloniæ meminit *Strabo*, l. XIII.

---

* *Jacob. Gronovius* Theſaur. *Græc.* Antiq. 1 Vol. Qqq. *Abdera.*

fol.

fol. 644. Καὶ ἡ Τέως δὴ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔνθεν ὁλ' ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, ἀφ' ἧς Τήιοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρᾳκίαν πόλιν, ἣ φέρηται τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' ἧς ἐστὶ τοῦτ' εἰρημένον, Ἄβδηρα καλὴ Τηίων ἀποικία. Ad hanc itaque Coloniam pertinebat *Anacreon*, qui cum totâ ſuâ Familiâ *Muſas* omnes, *Gratiáſque* & *Veneres* in *Thraciam* tranſportavit, jam valdè juvenis, annorum fermè XVIII. at Ingenio maturus; quod lene ſemper fuit & juvenile: erat enim *Amori* atque *Hilaritati* ex ipsâ Naturâ totus comparatus. Vix novam hanc urbem *Teii* ſibi vendicantes auſpicatiùs occupârant; quùm à *Thracibus* vicinis bello impetuntur. At tum ſanè, *Teii*, ſuos hoſtes cædendo, ſéque ſtrenuè defendendo, ſedem illam pleniùs in perpetuum ſibi confirmârunt. In hoc verò agendo & ipſi *Teii* Cives nonnullos fortiſſimos, pro Patriâ hâc novâ pugnantes, amiſerunt; inter quos *Timocritum*, *Agathonem* & *Ariſtocliden*, junctiſſimo ſibi omnes Amicitiæ vinculo connexos Juvenes, *Anacreon* celebravit, Carminibus etiamnum ſupermanentibus: De iis enim agunt Epigrammata, *Primum*, *Secundum*, *Decimumtertium*. Hæc Victoria novis Colonis non levem Virtutis famam conquiſivit, illóſque bellicoſis *Thracum* gentibus multò magis conciliavit; undè Pax iis in poſterùm longa & ſtabilis. Hujus itaque Pacis beneficio *Anacreon* fruitur; & jam hinc videtur liberiùs ſuo Genio litare, *Muſiſque* ſimul & *Amoribus* vacare. Inter alia, *Oden* LXI. de *Threſſâ* quâdam Puellâ ſcripſit, ſtylo tam blando, eleganti, dulci, ſimplicique; ut brevi illius Nomen ad *Athenas*, retróque in *Ioniam*, pérque omnem *Græciam* & *Aſiam* deferretur.

VII. Ante omnes, *Polycrates*, *Sami* Tyrannus, flagranti illius famâ excitatus, invitavit illum ad ſe, conditionibus verè Regiis, miſſis ad eum finem Literis, non ſine muneribus & deductoribus. Illius Characteris *Anacreon* non erat inſcius; *Polycratis* e-

nim Fama jam longè latéque pervagata; quòd & Fortunâ & Potentiâ conſpicuus eſſet, adeò ut Maris tenuerit Imperium, teſte *Strabone*, * Ἦν δ' ὁ μὲν τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι. Et illius Magnificentiam ità *Herodotus* brevitèr deſcribit, † "Quòd neque Qui *Syracuſis* Tyrannidem "exercuerint, neque ullus aliorum *Græciæ* Tyranno"rum dignus eſt cum *Polycrate* comparari. De quo quidem nobis plura dicenda, ut pateat, *Polycrati* plus profuiſſe ad Nominis Immortalitatem, φιλομαθίαν illam & φιλομουσίαν, Liberalitatémque, quâ *Anacreontem* amplexus eſt, quàm illud Τυραννικὸν φρόνημα & πλοῦτος βάρος, cum hujus Poetæ Gratiâ Nos in illius Hiſtoriâ deſudemus; quanquam & illius quoque causâ nonnihil *Polycrati* ipſi debeatur, Principi nempè ditiſſimo, amœniſſimo, delicatiſſimo; cui neque ad Voluptatem quicquam defuit, neque ad Gratiam, neque ad bonam integrámque Valetudinem. Nam & rebus & negotiis quæſtuoſiſſimis & Amicis jucundiſſimis, quantum libuit, & abundavit, & illis omnibus aptiſſimè ad ſalutem corporis uſus eſt & Amicorum beneficium, populique *Samii* utilitatem & Urbis Templorumque elegantiam. Illius denique, ut brevitèr totum explicem, omne Inſtitutum, Voluntatémque omnem ſucceſſus felix eſt conſecutus, ad ipſum uſque Vitæ exitum.

VIII. *Polycrates* erat filius *Æacæ*, qui † *Samiorum* Rempublicam ante eum laudabilitèr adminiſtraverat, liberos tamen ſuos ſub privatâ conditione reliquit omnes: At cùm *Polycrates* eorum natu maximus, Vir eſſet generoſæ admodùm indolis, re-

---

* l. XIII. fol. 637. † l. 3. c. 125. Ὅτι μὴ οἱ Συρακοσίων γενόμενοι Τύραννοι, οὐδὲ εἷς ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείῃ συμβληθῆναι.

† Lil. Gyrald. in *Ibyci* Vitâ.

rúmque

rúmque & divitiarum abundantiâ, ſiquis alius, mirificè florens, omnibus erat beneficus; & ſiquis * *Samiorum* aut Nuptias celebraret, aut Apparatu lautiore Amicos eſſet accepturus, *Stragulis* pretioſis, Veſtibúſque polymitis, Poculíſque auri & argenti illum ſuppeditavit, nullo pignore accepto. Quare brevi tempore *Samiorum* Principatum, quorum pars major ſummo illum amore ſemper proſecuta eſt, obtinuit. Et primò quidem Regnum ſuum trifariàm diviſit, Duobus ſuis fratribus, *Pantagnoto* & *Syloſonte* in conſortium ſibi aſſumptis. Mox *Pantagnoto* occiſo & juniore *Syloſonte* in exilium miſſo, ſolus ipſe omnem *Samum* occupavit & quaſcumque *Samus* habuit ditiones ſibi ſubjectas. Ità certè † *Herodotus*, Καὶ τὰ μέ, πρῶτα τριχῆ διασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι ἀδελφεοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε. Μίαν δὲ τὰ μὲν αὐτέων ἀπηκτείνατο, τὰ δὲ τελευτέρῳ Συλοσῶντα ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον. Quinimò ‡ cum *A-*

---

* *Athenæ.* l. XII. c. 109. fol. 540. Περὶ δὲ Πυθαγορίου, καὶ Σαμιακὸν διάσημον θρώμενος Πολυκράτεια καὶ πανήγυρις, ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἐθέλουσι, καὶ μείζονας ὑποδοχὰς ποιεῖσθαι.

† L. 3. c. 39.

‡ *Herodot.* ibid. Ἔσχον δὲ ξεινίην Ἀμάσιος τοῦ Αἰγυπτίων βασιλέος ξωσθήκατο, πέμπων τε δῶρα, καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου· ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα δὴ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, ὥστε ἦν βεβωμένα καὶ κατὰ τὴν Ἰωνίην καὶ τὸν ἄλλον Ἕλλαδα. ὅκου γὰρ ἐβούλετο στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως· ἔκτητο δὲ πεντηκοντόρους τε ἑκατὸν, καὶ χιλίους τοξότας· ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διαφθείρων καὶ κτείνα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον, ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχήν, μηδὲ λαβών· Συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων εἵρηκε, πολλὰ δὲ τῆς ἠπείρου ἄστεα· ἐν δὴ, καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι, ναυμαχίῃ κρατήσας εἶλε· οἳ τὸν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδρυμένοι ὤρυξαν.

masi, *Ægyptiorum* Rege, fœdus percussit, multáque ad illum Munera misit, nec pauca ab illo recepit. "Brevi itaque tempore statim res *Polycratis* adau- "gebantur, & jam per *Ioniam* reliquámque *Graci-* "*am* omnium erant in ore. Quacunque enim bel- "lum inferre placuerat, omnia illi felicitèr cede- "bant. Nam centum habuit magna Navigia Quin- "quaginta remis acta & mille Arquites. Quosvis "autem populabatur, nullo facto discrimine. Dix- "erat enim se magis Amico gratificaturum, si quæ "abstulisset, rursum daret; quàm si ab initio nihil ab- "stulisset. Multas itaque hic Insulas cepit, multás- "que in ipso Continente urbes, *Lesbiósque* impri- "mis, quos cum omnibus copiis opem *Milesiis* fe- "rentes, prælio vicit, cepitque. Illi totam illam "circa *Sami* muros ductam fossam vincti foderunt.

IX. Præ cæteris verò sui temporis mortalibus, *Polycrates* erat Ingenio valdè magnifico, eleganti & perpolito; Literásque & Literatos homines impensè fovebat & quicquid ullibi rarum, aut charum, aut utile haberetur, id sibi confestim deferri curabat. *Clitus* certè *Aristotelicus* in suis de *Mileto* commentariis, refert, * "*Polycratem Samium* Tyran- "num, præ Elegantiæ studio, quod optimum in "suo genere, id undiquaque conquisivisse; Canes "nempè ex *Epiro*, Capras è *Scyro*, Oves è *Mileto*,

---

* *Athenæ.* l. XII. c. 19. fol. 540. Κλείτος δ' ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τῇ περὶ Μιλήτου, Πολυκράτη φησὶ τὸ Σάμιον τύραννον, ὑπὸ τρυφῆς πᾶν ἄγχοθεν σωμάμιν. Κύνας μὲν ἐξ ἠπείρου, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου, ὄϊς δ' ἐκ Μιλήτου, ποίμνας, ὃς δ' ἐκ Σικελίας. Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων, ἐκ πολλῶν πόλεων, φησὶ, κοσμηθῆναι τὸν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντα, αἶγας δ' ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, ποίμνας δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μεπεστάλθαι δ', φησὶ, καὶ ἀγγείας ἐπὶ μισθοῖς μεγάλοις.

"Sues

"Sues è *Siciliâ*." At *Alexis* de rebus *Samiis, Samum* "ait ex plurium Civitatum ornamentis à *Polycrate* "fuiſſe condecoratum; qui Canes quidem *Moloſſi-* "*cos* & *Laconicos* collegit, Capras è *Scyro* & *Naxo*, "*oves* è *Mileto* & *Atticâ*. Invitabat præterea Artifices "excellentiores ampliſſimâ mercede.

Inter alios omne genus, memorandus eſt nobis Scientiæ paulò liberioris Artifex *Democedes*, *Calliphontis* f. *Crotonienſis*, Medico-Chirurgus, & in Arte ſuâ peritiſſimus. Hic * intolerandam Patris ſui ſeveritatem fugiens, *Æginam* venit, ubi moratus annum principes Medicos longè ſuperavit, licet nec ſatis inſtructus Neceſſariis, aut Inſtrumentis, quæ in hâc Arte verſantur. Illum itaque ſecundo anno *Æginetæ* publicè conduxerunt † Talenti pretio. Tertio anno *Athenienſes* ‡ Centum minis, Quarto *Polycrates* Talentis, ¶ duobus; ut *Herodotus* l. 3. c. 131. Τῷ πρώτῳ ἔτεϊ ὑπερεβάλετο τὺς πρώτους ἰητρεύοντας, ἀσκελέας ἂν ἐών, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν, ὅσα περὶ τὸ τέχνημα ἐστὶν ἐργαλήϊα· καί μιν δεύτερῳ ἔτεϊ πολλόντων Ἀθηναίων δημοσίῃ μισθοῦνται τρίτῳ δὲ ἔτεϊ Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ Πολυκράτης δυοῖν τάλαντοιν.

Præterea *Polycrates* noſter, *Athenienſium* & *Piſiſtratidarum* erat æmulus; nam ut illi in ſuâ urbe *Olympio Jovi* Templum extruxerant, Gymnaſiúmque in *Lycéo*, & Διονυσιακὰ, Παναθηναϊκὰ & μικρὰ Ὀλύμπια celebrârunt, ità ille in *Samo*, minora inſtituit Certamina; quomodò aliquot pòſt annis (*a*) *Ar-*

---

* *Herodot.* l. 3. c. 125. Δημοκήδεα τὸν Καλλιφῶντος, Κροτωνιάτην, ἄνδρα ἰητρὸν τὰ ἐς τέχνην ἐπασκέοντα ἄριστα τῶν κατ' ἑωυτόν.

† 180 *l.* —— 10 *s.* —— 0.
‡ 312 *l.* —— 10 *s.* —— 0. } Noſtræ Monetæ.
¶ 361 *l.* —— 00 —— 0.

(*a*) Scholiaſt. *Demoſthenes*, in § Παραπρεσβείας, Τὰ Ὀλύμπια ἦγε πρῶτος Ἀρχέλαος ἐν Δίῳ ὁ Μακε-

chelaus, Macedonum Rex, *Euripidis* Amicus in *Dio* fecerit. Erat etiam *Polycrates* diligens in re Librariâ procurandâ, Codicibúſque plurimis, melioris Notæ compilandis, adeò ut omnibus ferè φιλοβίβλοις ab *Athenæo* (*a*) præferatur. Ἦν ὃ κὴ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ δοχαίων Ἑλλήνικῶν τε τοσαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας ἐπὶ βιβλίων συναγωγῇ πεφιλημασμένους, Πολυκράτη τε τὸν Σάμιον, κὴ Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα, Εὐκλείδην τε τὸν ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖον, κὴ Νικοκράτη τὸν Κύπριον, ἔτι τε τοὺς Περγάμου βασιλέας, Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν, Ἀριστοτέλη τε τὸν φιλόσοφον, κὴ τὰ τούτου διαφερήσαντα βιβλία Νηλέα. Huic igitur tam ſagaci Principi, neminem Poetarum iſtius temporis placuiſſe legimus, excepto *Anacreonte*; qui ſolus illi viſus ſufficere, ob magni & elegantis Ingenii excellentiam. Et de illius ergà Auctorem noſtrum ſtudio hæc (*b*) *Ælianus*, Πολυκράτης ὁ Σάμιος, [πολὺς] ἐν Μούσαις ἦν, κὴ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τήϊον, ἐξ ἀδῆς σπουδῆς ἦγε, κὴ ἔχαιρεν αὐτῷ κὴ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν, κὴ (*c*) ἀπήλαυσεν αὐτοῦ. "*Polycrates Samius* ad Literas humaniores valdè animum ap"plicuit & *Anacreontem Teium* in honore habuit & "favore proſecutus eſt & delectabatur tum ipſo, "tum ipſius *Cantilenis*; & ab eo haud parùm ad"jutus eſt. Siquidem, ut teſtatur (*d*) *Maximus Tyrius*, Ἀνακρέων Σαμίοις Πολυκράτει ἠμίεσται, κρεάσας τῇ τυραννίδι ἔρωτα Σμερδίου, κὴ Κλεοβούλης κόμην, κὴ αὐλὸς Βαθύλλου, ἐξ ᾠδὴν Ἰωνικήν. "*Anacreon Samiis* "Manſuetiorem paulò *Polycratem* reddidit, ejuſ"que *Tyrannicum* Faſtum, *Smerdiæ* amore, & *Cleo-*

δοκίας κατέδειξεν. Vid. *Euripid.* Vitâ §. xxx. Edit. *Cantabrig.* 1694.

(*a*) L. 1. c. 2, fol. 3.

(*b*) Var. Hiſtor. l. xi. c. xv.

(*c*) *Id.* l. xii. c. xxv.

(*d*) §. xxi. p. 218. Edit. *Daviſian.*

"*Duli*

"*buli* comâ, Tibiiſque *Bathylli*, & *Ionicis* cantilenis "temperavit.

X. Talem itaque tantúmque quùm *Anacreon* noviſſet *Polycratem* eſſe, ſine morâ, relictis *Abderis*, ad *Samum* navigavit; ubi ſummo honore, favoréque exceptus eſt à Principe Literarum-amantiſſimo. Statim ferè poſt illius adventum, *Polycrates* hoſpitem ſuum ingenioſiſſium "* *Quinque Auri ta-* "*lentis* donandum cenſuit; undè confit *Anglicanæ* noſtræ Monetæ, *Nongentæ duæ Libræ, cum Decem ſolidis*. Quod munus verè Regium, quùm ille per "duas noctes nimiis curis aut metu diſtineretur, "continuò remiſit, hoc ſimul uſus Apophthegmate, "*Non ea, ſollicitudinis, quam creant, æſtimanda.* "De quâ re poſteà poſtulatus à *Polycrate*, reſpon- "dit, *Odi Donum illud, Noctes quod ducere cogit In-* "*ſomnes*. Dna. *Dacier* miratur, Hominem tali origine ortum, & Principibus viris familiarem, hâc Summulâ conſternatum; quod μικροψυχίας cujuſdam argumentum illi videtur. Verùm illa nè cogitavit quidem, Imperatorem ipſum *Romanum* † *Sigiſmundum*, ſummâ Quadraginta mille Aureorum acceptâ, inſomnem permanſiſſe, donec divisâ inter Duces & Amicos omni pecuniâ, meliùs demùm quievit. Neque Domina *Dacier* benè meminit, *Anacreontem* jam procul à ſuis in *Samo* degere, ubi Rex ipſe illius erat Poſſeſſio; nec tutum, aut prudens illi viſum eſſe, Majoribus Donis inhiare. Quare hoc

---

* Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν, πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν, Οὐ πρωΐας αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος. *Stobæ.* fol. 508. lin. 20. Item fol. 511. Μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. Vid. *Arſenii* Collectan. *Græc.*

† *Æn. Sylv.* & ex eo *Chriſtiani Matthiæ* Theatr. p. 1001.

facto

facto ſuæ paritèr ſaluti conſuluit, Invidiæque penitùs os obſtruxit, *Polycratique* oſtendit, ſe φιλοβασιλέα, non φιλοκερδέα eſſe. Nè dicam, *Præſtantioribus ingeniis, Pecunias ſemper parvi æſtimatas.* Nec docta Fœmina tale quid in *Aſpaſia* Hiſtoriâ obſervârat, * Ἐπῄνεσε μὲν ἡ Ἀσπασία τὰ δῶρα· ἃ μὲν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι. καὶ χρήματα ἦκεν αὐτῇ μὴ δώρων πάμπολλα· ἀπέστειλε δὲ Κύρῳ, εἰποῦσα, Πολλὰς ἀνθρώποις τρέφοντί σοι γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῆ· ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκεῖς φιλέρμῳ καὶ κόσμῳ μοι εἶναι. "*Aſpaſia* "quidem munera collaudavit, at ſe minimè iis dixit "indigere. Et quandò plurima, *ille* cum Donis pe- "cunias miſit, remiſit utique Cyro, Tibi inquiens, "hæc ſanè uſui ſunt futura, qui hominum famulitia "alis; at mihi tu ſufficis Amator etiam ornamenti "loco. *Henricus Stephanus*, ſaniori judicio, de hoc *Anacreontis* facto, ait, "Sæpè miratus ſum, & alios mul- "tos mecum admiratos puto, quod de eo memoriæ "proditum eſt, eum Quinque Talentis à *Polycrate* "donatum, quùm jam per duas noctes de iis ſollici- "tus fuiſſet, reddidiſſe, *Se minime ſollicitudine digna* "*ea judicare*, dicentem. Adeò magnos ſpiritus ge- "rebat & magnificè de ſe ſentiebat Poeta, ut nè Pe- "cuniis quidem ſuccumbere vellet. Addo ego, "Sapi- "entèr itaque *Anacreon* oſtendere voluit, † Quòd "*omnis ſapiens ſit Dives*, nec Auro egeat; undè La- "trocinia, Homicidia & Spoliationes oriuntur. "Quantò melius eſſet hodiè *Eccleſiæ*, *Curiæ*, *Foro*, "*Campo*, *Academiæ*, ſi plures hujuſmodi *Anacreon-* "*tas* haberent, qui Argenti, & Auri ſtudio tranſ- "verſim rapi indignarentur; Deóque potiùs, & Re- "ginæ Optimæ, Literíſque & Legibus, inſervire

---

* *Ælian.* Var. Hiſtor. l. XII. c. 1.

† Vid. *Ciceronis* παραδόξα, Ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος.

vellent,

"vellent, quàm Avaritiæ, omnium malorum radici "& fonti?

XI. Et credibile eſt, Divinum Poetam non modò *Exemplo* hoc ſuo, verùm etiam *Scripto* quodam venuſto, Vanitatem illorum perſtrinxiſſe, *Qui opibus undique conquirendis ſe fatigant, & in corradendis anxiè nummulis ſolliciti ſunt*; ut eâdem operâ, velut aliud agendo, Regii ſui Patroni animum ab inexplebili illo Pecuniarum deſiderio, quo tan lem *ineſcatus periit, retraheret. Et hujus Argumenti ſunt *Odæ* XV. & XXIII. Nec effectu carebat, in viro ſagaciſſimo, ſalutare hoc & prudens Philoſophi Poetæ conſilium. Juxta enim hoc tempus Princeps pius, in *Apollinis* honorem, cujus Vetus fuiſſe Templum in *Samo*, notamus ad v. 469. *Delo* inſulæ dedit *Rhenæa* perpetuum jus & Patronatum. Eſt autem *Rhenea*, Maris *Ægæi* Inſula, inter *Ceon*, *Simonidis* Patriam, & *Delon* ipſum ſita; quam Appendicem nunc *Delo* fecit *Polycrates*, teſte *Theocriti* ‡ Scholiaſtâ. Cujus Inſulæ mentionem facit *Homerus* in Hymno *Apollinis*,

Νάξῳ τ', ἠδὲ Πάρῳ, Ῥήνειά τε πετρήεσσα,

Naxúſque, *atque* Paros, Rhenæáque *rupibus aucta*. Et in illâ *Feles* nunquam reperiri tradit *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. XI. Ἐν Ἀσυπαλαίᾳ Ὄφεις ὐ γίνονται, ὐδὲ ἐν Ἰθάκῃ λάγως· ὐδ' ἐν Λιβύῃ Ὑς ἀγρία, ὐδ' ἐν Ῥηναίᾳ, τῇ πρὸς Δήλῳ, Γαλῆ. Præterea *Junonis Samiæ* & *Apollinis Samii* Templa multis & pretioſis Donariis ornavit, *Amaſinque Ægypti* Regem habuit Devotionis ſuæ Socium & Conſortem. *Amaſis* enim *Polycratis* erat Amicus & fœdere junctus, illiúſque gratiâ Donaria

---

* Ἰμείρετο δ' χρημάτων μεγάλως. *Herodot.* l. 1. c. 123.

‡ Τὸν δ' Ῥήναιαν πρόσοψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς. Ad illud, Idyll. 17. v. 70. Ἴσον δ' Ῥήναιαν ἄνακτι φίλασεν Ἀπόλλων non

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

non pauca misit in *Graciam*. Ità enim † *Herodotus*, Ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις, πέμψας εἰς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν εἰς Κυρήνην ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφὴν εἰκασμένην· τοῦτο δὲ τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, καὶ θώρηκα λίνεον, ἀξιοθήτητον· τοῦτο δέ, ἐς Σάμον, τῇ Ἥρῃ, εἰκόνας ἑωυτοῦ διφασίας ξυλίνας· αἳ ἐν τῷ νηῷ μεγάλῳ ἱδρύατο ἔτι καὶ τὸ μέχρις ἡμεῦ, ὄπισθε τῶν θυρέων. ἐς μὲν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἑωυτοῦ τε καὶ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος.

Pythagoras Samius, cùm Regem suum *Polycratem* videret, tantâ apud *Amasin*, *Ægyptiorum* Regem, auctoritate valere, Rogavit *Polycratem*, ut Literas suas dirigeret ad eundem *Amasin*, Amicum & Hospitem suum, quò nempè daret ei potestatem, *Ægyptiorum* sacerdotum Mysteria accedere, & eorundem Eruditionis participare; quod & factum est, ut ostendit, ex *Antiphonte*, *Porphyrius* in Vitâ *Pythagoræ* Philosophi, Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἐκείνου πραγματευόμενος, καὶ τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ (Πυθαγόρου) τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διηγούμενος λέγων, τὸν Πυθαγόραν ἀποδεξάμενον τοὺς Αἰγυπτίων ἱερέων τὴν ἀγωγὴν, σπουδάσαντά τε, μεθέξειν παάσης, ἐπηλθεν Πολυκράτης ὁ Τυράννος, γράψας πρὸς Ἄμασιν τὸν βασιλέα τοῦ Αἰγύπτιον φίλον ὄντα καὶ ξένον, ἵνα κοινωνήσῃ τοῦ τε προειρημένου παιδείας· Ἀφικόμενον δὲ πρὸς Ἄμασιν, λαβεῖν χάριν παρὰ τοὺς ἱερέας.

XII. Quòd verò Divinum hominem & Philosophum *Anacreontem* modò vocârim; quùm tota illi *Poesis*, ex confesso, juxtà * *Ciceronem* sit Amatoria, & in Symposiis & Comessationibus, ut plurimùm versetur; nequis id à me gratis dictum putet, audiamus aliorum Voces, colligamus suffragia, testium auctoritatem consideremus. Et primò Liber *Gal-*

† l. 2. c. 182.
* *Tusculan.* l. 4. §. 33.

licus

licus ſe offert, cui Titulus *Novi Dialogi Mortuorum*, in quo *Ariſtoteles* & *Anacreon* hoc modo confabulantur in Campis *Elyſiis*. 1 Tom. Dialog. IV.

Ariſt. Egone unquam ut credam, Verſificatorem "ullum auſum eſſe, ſe conferre cum Philoſopho "mei Nominis & Famæ?

Anacr. "Tu quidem nomen Philoſophi ſatis altè "deprædicas: Aſt ego cum meis Verſificationibus "nihilominùs obtinui, *Sapiens* Anacreon vocari. Et "mihi videtur, quòd *Philoſophi* titulus minimè æ-"quipolleat illi *Sapientis*.

Ariſt. "Illi, qui hanc tibi Qualitatem donârunt, "non ſatis adverterunt, quid dicerent. Quid enim, "quæſo, feciſti unquam, aut dixiſti, quo illam me-"reres?

Anacr. "Nihil quidem aliud ego me feciſſe fate-"or, quàm *Potare*, *Canere*, & *Amoribus* vacare; "miraríſque hoc pretio mihi *Sapientis* nomen dona-"tum; quùm tibi vix tandem illud *Philoſophi* con-"ceſſerint, quod tamen nec ſine laboribus infinitis "conquiſiviſti. Quantum enim nocturnarum lucu-"brationum permenſus es, ut ſpinoſas *Dialectica* "quæſtiones diſſolveres? Quantum item Volumi-"num corpus compaginâſti, de rebus obſcuris; quæ "nec tu quidem ipſe forſan ſatis intellexeris?

Ariſt. "Tu ſcilicet Methodum cepiſti commodi-"orem, quâ ad *Sapientiam* pervenires. Nec ullam "puto Machinam reperiri poſſe magis idoneam, ad "Gloriam acquirendam, quàm *Cithara* illa tua & "*Cyathus*. Quùm magni homines pluribus ſuis "Vigiliis & Studiis minimè ſint eam conſecuti.

Anacr. "Tu quidem Jocari præ te fers: Aſt ego "hoc in me recipio, Quòd magis fuerit Difficile, "*Potare* & *Canere*, quemadmodum ego, *Canebam*, "atque *Potabam*, quàm *Philoſophari*, quomodò tu "*Philoſophatus* es. Ità enim *Canere* atque *Potare*, "id demùm neceſſe erat, ſiquis meo more hæc fa-"cere velit, ut omnibus violentis Paſſionibus ſit il-

lius

"lius Anima libera; nè quærat ampliùs, quod in "nobis non ſit ſitum; at ſemper ſit paratus, ità "Tempus perpetuò accipere, ſicut venerit, *&c.*

XIII. At *Anacreonti* ~~παιδερασίας~~ dicam nonnulli impingunt; & Amaſios ejuſdem non paucos proferunt, de quibus aliquid hìc dicendum. De *Cleobulo* primùm videamus, quem fatalem *Anacreonti* Amicum * modò oſtendimus ex *Maximo Tyrio*; qui tamen Vir gravis *Anacreontis* acerrimus propugnator, ut infrà † probamus. *Angelus* ‡ *Politianus* ad hanc Hiſtoriam alludit, excepto, quòd *Bathyllum* ille pro *Cleobulo* ſatis incogitantèr dixerit,

Cleobulus.

Nam modo Threïcii *crinem miraris Ephebi,*
Nunc Samium *celebras, jubet* Adraſtæa, Bathyllum.

Et de hoc *Cleobulo* ſupereſt etiamnum integrum *Odarion*, viz. XCIII. v. 1172. quod hic *Latinis* ſuis numeris juvat donare,

O Rex, cuncta domans Amor,
Cui Nymphæ Oceanitides,
Purpureo & Venus *ore,*
(Auro tempora cui nitent)
Colludunt: Colis & nimis
Altûm culmina Montium;
Te quæſo, Bonus ômihi
Adſis, votáque inaudias,
Quæ gratiſſima fundo.
Conſultor bonus inſupèr
Cleobulo *fieri velis:*
Novi namque, Amor ut meus
Jam nunc ſit tibi gratus.

Siquis ex hâc Odâ conjecturam facere velit, nihil aliud, niſi probum, caſtum, &, ut hodie vulgò voca-

---

* §. v. † §. XIX. *&c.*
‡ Nutritiâ v. 585.

mus,

mus, *Platonicum* amorem exhinc colligendum putes, amorem nempè Homini Deóque approbandum; de quo *Plato*, *Xenophon*, *Maximus Tyrius*, *Apuleius*, *Hierocles*, *Famianus Strada*, *Johannes Picus Mirandula* & Nos alicubi in Notis ad *Euripidem* & *Anacreontem* diximus & infrà etiam in hâc * *Vitâ* dicemus.

Smerdias.

XIV. De *Smerdiâ* accepimus, quòd is *Thrax* esset ortu, ex Regio genere, Formæ certè illius liberalis, quam *Euripides* vocat εἶδος ἄξιον τυραννίδος, atque idcircò captus à quibusdam *Græcis*, dono cesserit *Polycrati*. Ità quidem *Maximus Tyrius*, §. x. Σμερδίης Θρᾴξ, ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων, καλλὺς μειρακίου βασιλικοῦ, ὀφθῆναι χαῦρον, κομίσθη δῶρον τυράννῳ Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμίῳ· ὁ δὲ ἤσθη δώρῳ, καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης Σμερδίου καὶ αὐτῷ σπουδαῖος ὁ Τήϊος ποιητὴς Ἀνακρέων. Ἐ Σμερδίης παρὰ μὲν Πολυκράτους ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσα εἰκὸς μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντος· παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος, ᾠδὰς καὶ ἐπαίνους, Ἐ ὅτε εἰκὸς ἦν παρὰ ποιητοῦ ἐρασθῆ. Et visus est *Polycrates* aliquandò hujus Pueri causâ Zelotypiâ quâdam hujus sui Rivalis ingeniosissimi corrcptus fuisse, ut *Ælianus* refert, *Var. Histor.* l. IX. C. IV. Ἀνακρέων ἐπήνεσε Σμερδίου θερμότερον, τὰ παιδικὰ Πολυκράτους. εἶπε δὲ ἤσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, Ἐ τὸ Ἀνακρέοντι ἡσπάζετο εὖ μάλα σεμνῶς ἐρῶντι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐ τοῦ σώματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν ἀμβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸ ποιητῇ τὸ Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω· Ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸ Σμερδίῃ ἐτίμησε, καὶ ἐώρα τὸ ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον· Ἐ ἀπέκειρε τὸ παῖδα ὁ Πολυκράτης, σκιῖνον μὲν αἰχύνων, ὀιόμενος δὲ (Ἐ) λυπεῖν Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ ὡς θεασόμενος αἰπόλῳ τὸν Πολυκράτην, σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς. μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ὧν οἷς ἐπικαλεῖ τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὑβρισταμένῳ

* §. XIX &c.

κατὰ τ ἑαυτῦ περιχῶν· τὸ ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τ κόμης Ἀνακρέων ᾄσατο. Rem tangit *Stobæus* ex *Phavorino*, Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τ κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα, Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος. Vid. ad v. 1223. Item *Antipater Sidonius*, infrà ad v. 1554. Ἡ κόμη Θρηϊκὸς Σμερδίεω πλόκαμος. *Angelus* quoque *Politianus*, ut ſuprà, §. XIII.

Nam modò Threïcii *crinem miraris Ephebi.*

Hanc denique rem tangit, * *Athæneus*, qui eodem tempore *Polycratis* moderationem laudat, Ἐκ πάντων ἂν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τ τύραννον, ὅτι ἐδαμόθη ἀναλίσκεται γυναῖκας, ἢ παῖδας μετεπιμψάμενος, καί τοι καθὰ τὰς τ ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾷν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ, ὅτι ἐ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τ ἐράμενον.

XV. Erat etiam Adoleſcens *Samius*, nomine *Bathyllus*, Amaſius *Polycratis*, necnon *Anacreonti* in deliciis; ut putârit aliquis, ex Poematiis illius conjecturam faciens; nam & *Odæ* IX. XII. XVII. XXII. XXIX. illius omnes mentionem faciunt, ut illorum temporum maximè formoſi Puſionis; quod ipſe diſertis verbis affirmat, *viz.* v. 139. *&c.*

Bathyllus.

Anacreon *ſuum me*
Remiſit ad Bathyllum,
Bathyllum, *ubique formâ*
Qui regnat, imperatque.

Illius denique formam per partes graphicè deſcribit, totâ illâ *Odâ* XXIX, à v. 425. Ejuſdem verò ſtatuam *Apuleius Madaurenſis*, quam in *Junonis Samiæ* Templo ipſe viderat, his verbis deſcribit, *Floridorum* l. I. "Vel indè ante Aram, *Bathylli* ſtatua, à *Polycrate* "tyranno dicata; quâ nihil videor effectius cog- "noviſſe. Quidam *Pythagoræ* illam falsò exi- "ſtimant. Adoleſcens eſt viſendâ pulcritudine, Cri-

* fol. 540 "nibus

"nibus fronte parili ſeparatu per Malas revulſis. "Ponè autem Coma prolixior interlucentem Cervi- "cem ſcapalarum finibus obumbrat. Cervix ſucci "plena; Malæ uberes; Genæ teretes; ac modico Men- "to Facies. Eíque prorſus Citharœdicus ſtatus, Deam "conſpiciens, Canenti ſimilis. Tunicâ picturis variega- "tam deorſus ad pedes dejectus ipſos, *Gracanico* Cin- "gulo. Chlamyda velat utrumque Brachium aduſque "articulos Palmarum. Cætera decoris Hiſtrici "dependent. Cithara baltheo cœlato apta ſtrictim "ſuſtinetur. Manus ejus teneræ, procerula Læva, "diſtantibus Digitis, nervos molitur; Dextra pſal- "lentis geſtu ſuo pulſabulum Citharæ admovet, "ceu parata percutere. Cùm Vox in Cantico inter- "quievit, interim Canticum videtur ore tereti, ſe- "mihiantibus in conatu Labellis, eliquare. Ve- "rùm hæc quidem ſtatua eſto cujuſpiam Puberum, "quem *Polycrati* tyranno dilectus *Anacreon Teius*, "Amicitiæ gratiâ, cantillat.

Quin *Bathylli* hujus Imaginem, unà cum *Anacreontis*, adhucdum viſendam, in *Fulvii Urſini* Nomiſmate æreo exhiberi, probat *Johannes Faber Bambergenſis*, ut mox videbimus, §. XXXIV.

Huc omninò *Horatii* Teſtimonium attexendum, quod ille quidem ex vulgi famâ traditum avidiùs accepit, in ſui Amoris honeſtamentum, *Epod.* §. XIV.

Non alitèr Samio dicunt arſiſſe Bathyllo
Anacreonta Teium:
Qui perſæpè cavâ teſtudine flevit amorem,
Non elaboratum ad pedem.

XVI. Eſt & alius *Anacreonti* imputatus Amaſius, cui nomen *Megiſtes*, de quo *Leonidas Megiſtes.* Tarentinus infrà ad v. 1583. Μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγίστην. Item *Antipater Sidonius*, v. 1553. Ἠὲ πρὸς Εὐφυπύλλου πεφαμμένον, ἠὲ Μεγίστην. Et *Simonides*, v. 1537. Ἀλλ' ὅπα τὰ χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγίστα, Καὶ τὰ Σμερδίεω θρέψαχ λέλοιπε πόθον. Quin ipſe *Anacreon* ejuſdem meminit,

minit, v. 1100. Μιγιστῆς ὁ φιλόφρων, κ. λ.

XVII. Et hi sunt, quorum Pulchritudinem vel deperibat *Anacreon*, vel certè laudabat, de quâ re mox accuratiùs, quandò de illius amore ergà Fœminas nonnihil quoque priùs dixerim. Et *Sappho.* primò, *Sapphonem* Poetriam *Lesbiam* ex *Mitylene* amâsse dicitur *Anacreon*; quod testatur *Hermesianax Colophonius*, in Tertio Elegiarum.

Καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφ' ὑμίλησ' Ἀνακρείων
Σπλοιμῷλω πολλαῖς ἄμμιγα Λεσβιάσιν.
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν καθλιπὼν Σάμον, ἄλλοτε δ' αὖτὶς
Οἰνηὴν δόρασιν κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον.——

Teïus *hic etenim* Sappho *mellitus amavit*,
Lesbiadas *plures inter ut emicuit:*
Nam nunc ille Samum, *Patriam nunc ille reliquit*,
Eversam dudum Marte sub armisono,
Vinosam in Lesbon.

Et *Chamæleon* in libello de *Sapphone* tradit, Nonnullos asserere, *Anacreontem* in eam scripsisse Poemation, cujus Fragmentum exhibemus ad v. 1203. ad quod putatur illa reddidisse responsum, versu purè *Sapphico*,

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μῶσ', ἔνισπες
Ὕμνον, ἐν τᾷ κηλιγύναικι ἰαθλᾷς
Τᾷδε χώρας ὃν ἄειδε πρηνῶς
Πρίσβυς ἀγαυός.

Quem locum, nequaquam pari elegantiâ, Metro certè eodem, ità verto,

Illud, aurato-solio Camœna,
Ipsa tu dixti modulata Carmen,
Teïus *Vates proprio quod ad Nos*
Fudit ab ore.

Athenæus, fol. 599. quidem *Hermesianactem* falli ait, ipse falsus, ut mox videbimus. Ἑρμησιάναξ σφάλλεται, συγχέων διόμφω Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα. τὴν μὲν κατὰ Κύπρον, καὶ Πολυκρίτου γυόμφον, τὴν δὲ καὶ Ἀ-

λυάττην

λυάτιλω τ Κροίσυ πατρός. Hæc *Athenæus* contra *Hermeſianactem*; nec tamen ille *Chamæleontem* intereà impugnare audet, quod ſi maximè faceret, minimè tamen promoveret; nam συγχρησμὸς vel hinc demonſtratur. *Sapphûs* frater *Charaxus* amavit *Rhodopin*, quam *Doricen* vocat *Athenæus*, *Æſopi* olim conſervam, ut *Herodotus* in *Euterpe* & *Lilius Gyraldus* in *Sapphûs* Vitâ. *Æſopus* autem *Cræſo* σύγχρονος & familiaris, qui & *Solonem* jam ſenio gravem monuerat, in congreſſibus cum *Cræſo*, ἢ ὡς ἤδιστα, ἢ ὡς ἥκιστα λαλεῖν. *Cræſus* & *Cyrus*, *Polycrates* & *Anacreon* aliquo tempore σύγχρονοι, *Thalete* & *Solone*, reliquiſque ſeptem Sapientûm jam ſenio vergentibus; nam *Thales*, primus omnium Sapientûm mortuus eſt, *Olympiade* LVIII. valdè ſenex, *Anacreonte* vix tum Undecenni. Circa Decimum quintum *Anacreontis* nata eſt *Sappho*, paucis annis ante victum à *Cyro Cræſum*, florentibus jam Sapientûm aliquot; & quùm illa viginti quinque annorum eſſet, tum *Anacreon* erat Quadragenarius; quo fere tempore caneſcere homines incipiunt, undè ipſe *Anacreon*. de *Sapphone* & ad eam, v. 1207.

Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ
Συμπαίζειν προκαλεῖται.
Ἡ δ', ἔστι γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τλώ μὲν ἐμὴν κόμην,
Λάβρη γὰρ, καταμέμφεται·
Πρὸς δ' ἄλλον πνεῖ χάσκει.
Nam deſiderium tui
Cor nunc ſollicitat meum.
Aſt illa, ex Mitylene
Procax virgo, meam comam,
Namque eſt candida, vellicat:
Novo ardeſcit & igni.

Verùm illa quidam circa Triceſimum quintum ætatis annum fatis conceſſit, *Anacreon* poſt illam Tri-

ginta ampliùs annis durabat; ad Octogeſimum enim quintum Vitam extendebat, teſte *Luciano* in Macrobiis. At quùm *Sappho* illa formæ fuerit minùs venuſtæ, brevis enim & fuſca fuiſſe dicitur * *Ovidio*, & *Maximo Tyrio*, ſuſpicetur aliquis, *Anacreontis* hunc amorem non niſi pium & caſtum; qualem omnes ingenui homines ergà doctas & ingenioſas Mulieres gerunt, quantumvis aſpectu minùs liberali; quare & ipſa dicit ibidem, *At mea cùm legeres, etiam formoſa videbar.* Et eadem à *Socrate* Pulchra vocatur, ut mox videbimus §. xxv. Certè ità *Maximus Tyrius*, Ἦτις Σαπφῦς τ καλῆς· ὅτῳ γ αὐτὴν ὀνομάζειν χαίρει Πλάτων, Δι᾽ πλὼ ὥραν τ μελῶν, ἐ τοι μικρὸν ἔσαν κ μέλαιναν.

XVIII. Memoratur & alia *Anacreontis* Amaſia, *Eurypyle* nomine; de quâ *Antipater Sidonius* in illo verſu, quem ſuprà laudavimus §. xvi. in *Megiſteos* Capitulo. *Meleager* item de *Anacreonte*, v. 1614.

Eurypyle.

Ὄφρα κ ἐν Δηῦς οἰνώμῳ ἄδρα χορεύσῃς,
Βεβληκὼς χρυσῆν χεῖρας ἐς Εὐρυπύλην.

Ipſe denique *Anacreon* illius meminit, v. 1146.

Ξανθὴ δ᾽ Εὐρυπύλη μέλει
Ὁ φιλόρητ Ἀρτέμων.

Nec illam præterit *Angelus Politianus*, inter *Anacreontis* amatas; ità enim canit,

Nunc teneram Eurypylen, *tenerúmque* Megiſtea *laudas.*

Eſt & alia, ſine nomine, ab *Anacreonte* tamen non parùm, celebrata, cujus Formam operoſo Ingenio deſcribit à v. 391. ad v. 424. incluſive; niſi fortè illa quoque ſit *Eurypyle*, aut quod rectius puto, Poetici potiùs caloris fœtus. Meminit & ipſe aliàs *Thraciæ* cujuſdam Puellæ, ad v. 946. quam item amâſſe putatur, ſi ex Ingenio licet argumentum ſumere. Nam, ut id quoque concedamus, tota illi Vita amoribus va-

* Epiſtola, *Sappho Phaoni.*

cavit

cavit, ut *Suidas*, Βίῳ ᾧ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων ϑ γυναικῶν. Et *Antipater Sidonius*, v. 1557. elegantissimè,

Τελεσσοῖς ῥ', Μέσσῃσι, Διωνύσῳ κ' Ἔρωτι,
Πείσθω, κατεσπουδάσθη πᾶς ὁ πρὸς βίοτον.

Et *Amor* ipse in suâ ad defunctum *Anacreontem* ϑρηνῳδίᾳ, v. 1460.

Ὁ σὸς δ' ὅλῳ βίῳ μοὶ
Ἑταῖρος καλός τε,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς·

Atque iterum, v. 1472.

Σὺ δ' αὖ ϑέρει ψυχρῷ φίλος,
Πιστός τε ϑ βέβαιος,
Ὅλον βίον ϑελήμων
Ἐμοὶ κραπνῷ ἔδωκας.

Videtur tamen, non nisi serò, Conjugium iniisse, ut notamus ad *Oden* XLIV. idque cum Fœminâ provectioris paulò ætatis; quam tamen ex animo amavit, si rectè ex illius somnio auguror. Verùm nunc de illicito illius amore quærendum.

XIX. *Cleobulum*, *Smerdin*, *Bathyllum* & *Megistem* laudavit *Anacreon*, nec enim diffitemur, haud perfunctoriè; Undè *Critici* vocârunt eum φιλόπαιδα, hoc est, ob Versûs characterem, ut *Euripidem* vocabant μισογύνην. Quos titulos indocti, & invenusti homines ad ipsos Poetas traxerunt; quanquam nec inficetè *Simonides* eâdem voce sit usus de Citharâ, ut infrà v. 1526. Παννύχῳ χρέοι τὴν φιλόπαιδα χέλυν.

Quod ad Puerorum, aut Puellarum, laudationes attinet, sæpè id quidem factum videmus, sine ullo Animi affectu. Quotusquisque enim est Poetarum, qui Virginum & Puellarum formam Versibus suis non aliquandò commemoravit? Quotusquisque, qui non aliquas summâ alacritate, summo animi studio, summâque verborum contentione, tanquam Amator esset ipse reverâ, *Poeticè* descripsit, laudavit, fidem imploravit? Quas tamen nec amavit, nec amare

mare vel potuit, vel voluit, vel auſus erat; tantum illas, alieno nomine, non ſuo compellavit; nonnullas nec vidit unquam, nec aliquandò vel nomine tenùs novit: Ad aliorum tantùm preces hos ludos luſitavit; quod à meipſo factum fateor & ab innumeris aliis quotidie factum ſcio.

Ità plurimi de *Vino* & *Venere*, tanquam de Poetarum Communibus locis, tractare ſolent. Ità *Anacreon* ſcripſit *Oden* XXXII, Εἰς τὰς ἑαυτῆ ἐρωμένας, in quâ innumeras ex omnibus *Aſiæ* & *Europæ* Gentibus Puellas ſibi charas commemorat; quem locum *Couleïus* noſter imitatur, in *Odâ*, cui titulus, *The Chronicle*, ubi plus centum Amicas enumerat; qui reverà cùm Unicam tantùm haberet, præ nimiâ tamen Verecundiâ, nunquam illam licet in iiſdem ædibus manentem, de Amore compellare eſt auſus; quod ex certâ relatione accepimus. Idem ille, cum *Sobrius* eſſet Vitâ, ſæpè in ſcriptis *Ebrioſum* ſe ſimulat, quâ re nihil frequentius apud Poetas.

Quòd ſi Amatoriæ compellationes ad Pueros factæ alicubi apud *Anacreontem* occurrant, poſſunt hæ quidem & debent factæ intelligi à Perſonis ſequioris ſexûs, quandò Poetæ ipſius Perſona minimè indicatur, ut notamus ad illud, v. 1073. Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, *Minimè eſſe neceſſe, ut hæc in ſuâ Perſonâ proferat Poeta: potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere.*

Et hi quidem Luſus Poetici ſi tam rigidos Cenſores inveniant, Neſcio, quis Mortalium integer ex omni parte ſit evaſurus. Omnes ferè Doctrinâ, Ingenio, & Indole Viros inſignes ſimul obruunt & condemnant. Nec *Homerum* ipſum intactum relinquunt; undè *Horatius* per jocum, licet in ſui Vitii patrocinium,

Laudibus arguitur Vini vinoſus Homerus;

nec *Homerum*, inquam, neque *Socratem* ipſum, neque *Platonem*, aut *Xenophontem*, nec *Virgilium*, neque *Couleïum*, tutos aut indemnatos relinquunt.

Ve-

Verùm de hujuſmodi Luſibus dicendum, quod *Apuleius*, in Apologiâ, de Amatoriis *Platonis* Verſiculis dixerat, *Tantò ſanctiores habendi ſint, quantò pudicitiùs compoſiti, quantò ſimpliciùs profeſſi. Namque hæc & id genus omnia Diſſimulare & Occultare, Peccantis; Profiteri & Promulgare, Ludentis eſt. Quippe Naturâ* Vox *Innocentiæ*, Silentium *Maleficio diſtribuitur.* Prætereà attendenda ſunt, quæ notamus ad *Euripidis* Dictyn, v. 2. & *Oedipum*, v. 17. & ad *Anacreontis* v. 1186.

XX. De *Platonico* quidem Amore dixerunt & alii, poſt ipſum *Platonem* & *Xenophontem*, ut *Æſchines* contra *Timarchum*, *Hierocles* de Providentiâ & Fato, p. 70. *Apuleius*, *Famianus Strada*, Proluſion. l. 1. §. 5. Poetic. p. 172. *Johannes Picus Mirandula* ſuper *Hieronymo Benivieni*, inter *Thomæ Stanlæi* Poemata, & alii quamplures. *Platonis* Cliens & Diſcipulus eſt habitus *Virgilius*, omnium ferè Poetarum caſtiſſimus, qui hujuſmodi Amorem elegantèr depingit in * *Euryali* & *Niſi* Perſonis, concludens cum hoc Ephiphonemate, *Gratior eſt pulchro veniens è corpore Virtus.* Aliud hujus rei ſuaviſſimum Exemplum habemus in *Ptolemæo* Rege & *Galete* puero, † Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρώμενον εἶχε Γαλάτην ὄνομα, ἰδιῶτ κάλλιστον· ἀμείναν ᾗ ἦν ἀρχὴ τῷ μειρακίῳ γνώμη τ μορφῆς· πολλάκις γοῦν αὐτῷ ἡ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, ἡ ἔλεγεν, Ὦ ἀγαθὴ κεφαλή· καὶ σὲ μὲ ἐδέποτε ἔδει γέγονας αἴτιος· πολλοῖς γ ἡ πολλὰ ἀγαθὰ παρέξένησας. Ὁ μὲ ἵππαν σὺν τῷ βασιλεῖ τὸ μειράκιον· ἰδὼν γ πόρρωθεν ἀγεμόνας πομπὰς τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἐ ῥᾳθύμως εἶδεν. ἀλλ' ἔφη πρὸς τ Πτολεμαῖον, Ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ, κατά τινα Δαίμονα τ ἀγεμόνων ἀγαθὸν, ἐπὶ ἵππῳ ἐτύχομεν ὄντες, φέρε, εἴ στι δοκεῖ, τὴν ἔλασιν ἐπιτείνωμεν ἡ συντονώτερον ἐπιδιώξαντες, Δι-

* Vid. Æn. l. 5. v. 295. & *Brodæi* Miſcellan. l. 5. c. 35.

† *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 1. c. 30. *Cæl. Rhodigin.* l. 13. c. 15.

ὁσοῦν

ἑσκοργι τοῖς δειλαίοις χρώμεθα Σωτῆρες ἔνθα κ) ἀγαθοὶ παρασταί· τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τ θεῶν τούτων. Ὁ ὃ ὑπερηδεὶς αὐτῷ τῇ χρησμῳδίᾳ, ἐ τὸ φιλοίκτμον ὑπ' ἐφιλήσας, κ) ἐκείνους ἔσωσε, ἐ ἐπὶ πλέον ἐσεσέβηκε τὸ φίλτρον ἢ κατ' αὐτὸν ἔρωτ@.

Talis perhibetur fuiſſe *Charitonis* Amor & *Melanippi*, de quibus Oraculum,

Θείης ἠγητῆρες ἐφημερίοις φιλότητ@,
Εὐδαίμων Χαρίτων ἐ Μελάνιππ@ ἦφυ.
Qui ſanctũ induxere hominũ ſub pectus Amorẽ,
Et Chariton *felix &* Menalippus *erat.*

Hi enim, quum in *Phalariden* Tyrannum coniurâſſent, ab eodem deprehenſi & tormentis ſubjecti, tam luculentum Conſtantiæ ſpecimen ediderunt, ut in eorum admirationem abreptus *Phalaris* Vitam utriſque condonârit. Et hoc illius factum *Apollo* probavit, eáque propter ejuſdem necem in plures annos diſtulit, ut *Athenæus* lib. 13. fol. 602. & *Ælianus* Var. Hiſt. lib. 2. cap. 4. Credibile eſt, Talem fuiſſe Amicitiam *Herculis & Hylæ; Theſei & Pirithoi; Pyladis & Oreſtæ; Pythiæ & Damonis; Achillis & Patrocli*; certè *Jonathanis & Davidis.* Nec ſacer *Epaminondæ* Manipulus nobis obliviſcendus, de quo *Plutarchus, Eraſmus* in Adagio, *Sacer Manipulus*, item *Sabellicus & Calius Rhodiginus.*

XXI. Et multi ſanè magni Authores liberè de aliis loquuntur: *Ibycum Rheginum & Archilochum Parium* Impudicitæ & amoris flagitioſi damnant. Nemo tamen idoneæ auctoritatis *Anacreontem* unquam vel *Ebrietatis*, vel *Laſcivia* taxavit; niſi quòd fortè jocoſi *Poetæ & Pictores* aliquot ipſius aliquandò *Perſonæ* attribuant figuratè, quod de *Verſu* tantum illius, revera dicendum fuit; de quâ re accuratius nos infrà, §. xxxiv. vel niſi quod Ἄδηπ@ fortè Epigramma, ut v. 1602. cujus tamen Senſus, ſi dextre capias, Illum æquè Pueris & Puellis, hoc eſt Amatoribus utriuſque ſexûs, charum probat; aut *Scholiaſtes* aliquis, ex ipſius Poetæ locis quibuſdam malè intellectis, vel

ex

ex Veterum picturis & vulgari famâ, ſeu joco, ſive ſeriò, utrumque concluſerint. Aſt illi, qui ità aſſerunt, vel ità credunt, non ſatis attenderunt ad ipſum hujus Poetæ Genium; ad apertos locos, quibus non perfunctoriè *Sobrietati, Caſtitati & Philoſophiæ* velificatur; ad Amicorum iſtius & Patronorum teſtimonia, hominum quidem illorum iſtius & proximæ ætatis ſapientiſſimorum & elegantiſſimorum, ſolo populari joco tranſverſim abrepti; nec memores *Ovidiani* verſiculi, *Triſtium* lib. 2.

Vita Verecunda eſt, Muſa jocoſa mihi;

nec *Martialis* effati,

Laſciva eſt Nobis pagina, Vita proba;

vel *Catulliani* iſtius,

Nam Caſtum eſſe decet pium Poetam
Ipſum, Verſiculos nihil neceſſe eſt;

aut illius demum *Hadriani* Imperatoris, de *Voconio* Poetâ, Amico ſuo,

Laſcivus Verſu, Mente pudicus eras.

Quanquàm in omnibus iis, quæ hodiè quidem extant, utut jucunda & hilaria videantur, nihil certè occurrit flagitioſum, aut inceſtum; nè vel unicus locus, quod Virum pium & probum meritò offendat. Quid, quòd ipſe Poeta, quandò maximè ineptire videtur, ſæpè teſtatur, ſe figuratè tantùm loqui, ut in his, v. 1022.

Φιάλην ἀοιδὸς πᾶσι,
Φιάλην λόγων ἐραννήν.

Et in hujuſmodi ſimilibus aliis haud paucis, quæ omnia Poetæ ſeriam *Sobrietatem*, ſimulatam *Ebrietatem* docent, ut oſtendo ad v. 1015. & pleniùs infrà, ad §. XXIII.

XXII. Præterea, quod ſtatim probaturus ſum, Multi Sapientes, Probi, Graves & magnæ Auctoritatis Viri *Anacreontem* ſeriò laudârunt, ut *Caſtum, ſobrium & ſapientem* Poetam; quorum ſanè Teſtimonia longè mihi pluris facienda videntur; quàm oſcitantûm quorundam *Grammaticorum*, aut *Scholiaſtarum* anonymo-

nymorum effutitiæ Aſſertiones; qui aut ipſi parùm intelligunt, aut ab aliis malè intelliguntur. Illi nempè *Pindarum* φιλόχρυσον vocant, ob nihil aliud, quàm quòd Comparationibus cum *Auro* factis utplurimùm gaudeat; de quâ re, ità Nos olim in locum, Ὁ δ' χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορ' ἔξοχα πλούτου, cui alium ſimilem locum confero, Κτεάνων δ' Χρυσὸς αἰδοιέστατον, & demùm progredior, "Ex his & ſimilibus locis, ſunt, qui *Pin-*
„*darum* oppidò nimis *Avarum* fuiſſe colligant &
„*Auri* paulò *amantiorem*, ex laudibus nempè iſtius
„Metalli, quas paſſim adornat: quibus ego miror,
„in mentem non veniſſe, Illum etiam immodera-
„tum *Aquæ potorem* dicere, nimirum quam toties
„deprædicat, ut Ἄριστον μὲν ὕδωρ &c. Verùm quià
„de temerariâ nonnullorum Criticorum opinione,
„aut eorum certè verbis perperàm intellectis, quo-
„rundam animos jamdiù inſedit iſtiuſmodi ſuſpi-
„cio, amovenda nobis & amolienda Optimo Poetæ
„temerè & indignè facta Calumnia. Et ſanè in
„*Pindari* Vitâ oſtendimus, Illum Liberalem ergà
„Deos, quibus *Donaria* magna & *Anathemata* &
„etiam *Templa* dedicavit; item ergà Hoſpites Be-
„nevolum & Largum, ut in Cives quoque ſuos Be-
„neficum; quod teſtatur illud *Leonidæ Tarentini* Epi-
„gramma, *Antholog.* fol. 272.

Ἥπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, κὴ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων σοφὸς.
Candidus hic Vir erat Peregrinis, charus Amicis,
Pindarus, *eximius* Pieridum *famulus.*

Quin ipſius *Pindari* verba in hanc rem ſpectantia liceat proferre, *Nemeonic.* VIII. v. 63.

Χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
Ἀπείρανδον· ἐγὼ δ' ἀοιδᾶν κὴ
Χθονὶ γᾶια καλύψαιμι·
Αἰνέων αἰνητὰ, μωμφὰν δ'
Ἐπιστείρων ἁλιτροῖς.
Auro inhient alii & poſcant ſibi jugera centum;
Mihi

Mihi ſat erit placuiſſe meis;
Sic tumulo mea membra reponam,
Laudibus haud indigna laudans,
Atque Malis nigrum nomen inurens.

Deindè oſtendo, Omnem *Avaritiam* à *Pindaro* damnari, præſertim in Poetis; atque ità demùm progredior. "Critici ergò, qui illum *φιλόχρυσον* vo-
"cant, non ad *Ingenium* illius & *Indolem* ſpectant,
"verùm ad *Dicta*, quibus plus ſemel egregiè ornat
"illud Metallorum fulgidiſſimum; eodem nempè
"modo, quo * *Euripidem μισογύνῃ* nuncupabant,
"non quòd ille *Mulierum-Oſor* Naturâ extiterit, bis
"enim erat Conjugio irretitus; verùm quòd de iis i-
"tà ſit locutus, quaſi talis eſſet, quomodò etiam
"*Anacreontem* Amore & Vino ſuprà modum dele-
"ctatum eſſe dixerint, quòd, ut *Cicero* ait, *Illius to-*
"*ta Poeſis ſit Amatoria*; quódque *Cleobuli*, *Smer-*
"*dis*, *Bathyllique* formam tantoperè celebraret, &
"tam frequentèr ad Pocula invitaret: quaſi Nemo
"poſſet eſſe *Sobrius*, niſi Vini & Hilaritatis ſit jura-
"tus hoſtis; neque *Caſtus*, niſi Cæcus omninò &
"pulchritudinis telis minimè penetrabilis. Cùm ta-
"men *Xenophon* & *Maximus Tyrius* eò magis *Age-*
"*ſilai* Temperantiam laudandam cenſuerint; quòd
"*Megabaten Spithridatæ* filium formoſiſſimum Ado-
"leſcentem miraretur quidem ſummoperè, nec
"tamen ullo modo Puerum, etiam volentem &
"ultrò annitentem, ad Oſculum vellet admittere.
"Nam & *Veritatis* & *Philoſophiæ* ſtudioſi Formam
"eximiam haud inviti laudabunt, aliàs enim Men-
"dacio uterentur, & Cæci prorſùs aut Invidi eſſent
"habendi; at nec contrà fas juſque expetent, ne-
"que abutentur. Ità quidem *Antenor* & *Trojani*
"ſeniores *Helenæ* pulchritudinem mirificè efferebant,
"*Homer.* Iliad. γ. v. 156.

* Vitâ §. xix.

Οὐ νέμεσις, Τρῶας ϑ' εὐκνημῖδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Haud ſanè indignum, Teucros Graioſque furentes
Ob tales oculos diſcrimina tanta ſubire:
Tantus in ore Decor, Diviſque ſimillima Forma.

"Iidem tamen, qui tantoperè laudant, minimè cu-
"piunt; quandò tanto cum damno ſuo, periculo,
"& dedecore, atque infamiâ ſtiparetur: Quare pro-
"cul etiam ablegandam pronuntiant, *ibidem*,

Ἀλλὰ κῆρες, πείθῳ ἴσον, οὐ νηυσὶν ἑέλδω·
Μηδ' ἡμῖν, πεύσεσί τ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.
At licet hæc Facies, Danaûm cum claſſe recedat,
Nec nobis, noſtríſque ferat diſcrimina Natis.

"Quapropter, ut ſemper, elegantèr *Afranius*, Ama-
"bit ſapiens, cupient cæteri. Nec enim verè *Amor*
"dicendus eſt is Affectus, qui in *Laſciviam* trahit:
"Eſt *Concupiſcentia*, eſt *Libido*, eſt Ignis *Gehennæ*; nec
"venerabili illo & ſanctiſſimo *Amoris* titulo hone-
"ſtari debet.

Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δ' Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.

ut ait *Phocylides*, v. 62.

Sanctus Amor Cæli, Veneriſque ſed dedecus auget.

"Hunc itaque *Criticorum* morem attendendum mo-
"neo, quo Auctores ſingulos *Epithetis*, non eorun-
"dem *Perſonas* attingentibus, verùm ad *Scripta* eo-
"rum propriè pertinentibus, ornare ſoleant, quod
"qui minùs attendunt, & *Anacreontem* οἰνοπότην &
"*Euripidem* μισογύνην & *Pindarum* φιλόχρυσον, imò
"*Auri* & *Mellis* avidum ſuſpicentur; quomodò &
"ipſe Divinus *Pſalta*; qui Comparationibus ab *Auro*
"& *Melle* ſumptis ſimilitèr gaudere videtur, ut
"*Pſal.* 19. v. 10. & 119. v. 72.

XXIII. Verùm hi *Catones* hoc ex me audiant, Nihil omninò, quod ſuprà §. xxi. dixerim, in toto hoc *Anacreonte*, poſſunt illi nobis objicere, quod Auribus honeſtis ingratum aut injucundum, probis Moribus inimicum, caſto, ſobrióque Homine in-

dignum

dignum, aut Juventuti φιλολόγῳ damnosum. Nec tamen desunt, qui in *Vaticano* MS. extare dicant non pauca, omni nequitiâ referta; quæ ego *Anacreontia* facilè concesserim, *Anacreontis* esse, id pertinacitèr pernegandum sentio; quod & Stylo ipso & Carminis, atque Materiæ diversitate probari potest. In hâc certè Editione, omnia jucunda, & elegantia, Multa certè Gravia, honesta & Vitæ humanæ utilissima reperiet Lector, non prorsus ἀνεπιφθόνως. Versus omnes hilariori Vultu arridenti, Voces castæ; Sensus interior Moralis Philosophiæ plenus; undè summo illum jure *Socrates*, qui ipse ἀνδρῶν ἁπάντων σοφώτατος ex * Oraculo agnitus erat, τὸν σοφὸν Emphaticè vocare non dubitavit, ut mox narrabimus, §. xxv. In risum solvetur Criticus infimi subsellii, quandò *Anacreontis* sobrietatem audiverit me defendentem, & in memoriam mihi statim revocabit, quod ipse suprà, ad §. v. ex *Maximo Tyrio* attulerim; quomodò aliquandò Ebrius in *Cleobuli* nutricem impegerit. At ego, *Anacreontem* unquam *Ebrium* fuisse, nusquam affirmo; *Ebriosum* fuisse, id nego, multósque mecum negantes habeo. Quis nescit differentiam inter *Peccatum* & *Vitium*, inter *Actum* & *Habitum*? *Anacreon* quidem eò tempore valdè Juvenis erat, & in festivo *Neptuni* epulo, in *Panionio*, hoc est solemnitate publicâ omnium *Ionia* Civitatum, agebat, quandò solent homines Coronari, & liberius Genio suo indulgere. Quin vox ipsa Μεθύειν, quasi μετὰ τοῦ θύειν dici videtur, quòd Veteres in Deorum sacrificiis, θυῶν ἐν ὁσίῃ θαλείῃ, hilarioribus se mutuò poculis invitarent: de quâ re multa scitu non indigna *Hoelzlinus* in *Apollonii Rhodii* Argonaut. l. 1. v. 1150. Nihilominùs *Anacreontis* nostri sobrietatis testis erit nobis non futilis *Athenæus*, qui cùm plurima illius

* *Suidas*, v. σοφός. Vid. *Euripidis* Vitâ, §. xx.

hilariora Carmina paſſim memoret, *Probitatem* tamen Auctoris & *Temperantiam* diſertis his verbis commendat, fol. 429. "Ατοπ☉ ὁ Ἀνακρέων, ὁ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης, τῇ δὲ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι, λαβέσθαι· οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν, ὅτι ΝΗΦΩΝ ἐν τῷ γράφειν καὶ ΑΓΑΘΟΣ ὢν, σωφρονιστὶ μεθύειν, οὐκ ἔσης ἀνάγκης. *Abſurdus itaque* Anacreon, *qui omnem ſuam Poeſin ad Ebrietatem refert. Luxurioſæ & molliori Vitæ ſe dicans in Poematiis, reprehenditur; Vulgò nempè minimè cognoſcente, quòd quùm SOBRIUS & PROBUS fuerit, in ſcribendo, ſimulaverit Ebrietatem; quùm nulla eſſet neceſſitas.* Quæ Verba, ſi locum cum loco, ſententiam cum ſententiâ, ipſum denique Poetam cum ſeipſo conferas, Meridianâ luce clariora reddentur. Quoties enim apud illum μανίην θρίσην, v. 1015. & ἐρασμίην, v. 1275. *Inſaniam optimam* & *deſiderabilem* audiamus? Quoties σώφρονα λύσσαν, v. 759. *Furorem ſobrium*, νέκταρ μελικὸν, v. 1278. *Nectar numeroſum*, quomodò *Antipater*, illius imitatione, dixit νέκταρ εὐαρμόνιον, 1564. φιάλην λόγων ἐρατὴν, v. 1023. *Póculum Carminum amabile*, apud illum oſtendimus? Quid aliud dicendum de *Oxymoro* illo toties repetito, Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ, Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι, v. 1186. Item v. 892. Δεδιηχότος μὲ εἰπεῖν, Δεδιηχότος δ' πίνειν, Χαλέπτοντός τε μανῆναι; Quæ omnia qui non dextrè capit, hunc omni ſenſu deſtitutum pronuntio; at qui *Oden* integram LVII. legerit, nec *Anacreontem* ſobrium agnoverit, hunc omnium Mortalium maximè *Ebrioſum*, aut certè *Cerebroſum*, ſtupidum & fatuum cenſeo. At dicat aliquis. "Quid "*Verba* jactas, quùm *Facta* video? Nonnè & *Hora*"*tius* aliquandò nimiam Vini ingurgitationem damnat, & ipſi *Epicuri*, maximique Helluones ex in"tervallis Temperantiam laudaverint? Neſcio, quid illi videre ſibi ſomnient, quos ad Veritatis radios allucinare ſcio. Quod *Horatium* attinet, non ille ex Poematiis

Poematiis ſuis vel damnandus, vel abſolvendus, quùm Veteres ille Lyricos apertè ſibi propoſuerit imitandos, neque ſenſum ſuum, at illorum, ſæpiuſculè loquitur; nunc *Alcæum*, nunc *Alcmana* & *Sappho*, mox *Archilochum*, *Anacreontem*, *Ibycum*, *Bacchyliden*, *Pindarum*, & *Simonidem* exprimit; quare nunc ille calet, mox frigeſcit, ſtatim inardeſcit, Sanus iterum & Sobrius, uti fieri ſolet, incedit; nonnunquam etiam Caſtitati & Religioni litare deprehenditur; nunc *Epicurum* agit, mox Providentiæ fit ſtrenuus aſſertor, atque ità *Romanis* ſuis omnes *Græci* Ingenii colores revelat, omnes aperit ſplendores. Nec *Horatio* tantùm, ſed nec *Anacreonti* ſufficere ullum ex ſcriptis ſuis ſumptum argumentum putarem, niſi & Veterum teſtimoniis, velut quodam Satellitio, ſit munitum. Verùm, quod & probavimus, hoc affirmamus, *Anacreontem*, cùm aliorum gratiâ, ſe totum Hilaritati & Compotationibus in Carmine dederit, nunquam tamen ὃ πρέπωντος immemorem, Virtutis hinc indè ſemina ſparſiſſe, ut & Κίντρον ἀρετῆς ἐγκαθαλίπῃ ἐν τοῖς ὠσὶν ἀκροωμένων.

XXIV. At dicat aliquis, cui, quæſo, bono hoc fecit? Adeóne Virtutem profiteri pudebat, ut quùm illius eſſet Aſſecla, minimè tamen hoc præ ſe palàm ferre auſus fuerit? *Sobrius* verò ipſe *Vitâ*, *Temulentiam* tamen *Scriptis* ſuis ſimularet? At, ô bone Vir, quiſquis es, videris mihi ſummam Sapientùm virorum Artem neſcire; quâ ſe ſoleant Infirmiorum Genio accomodare, ut iis fiant utiliores. Hoc faciunt Medici, hoc Philoſophi, hoc Theologi, & ipſi Doctores *Chriſtiani*, etiam Apoſtolus ipſe Gentium, imò Nominis noſtri ſanctiſſimus Auctor, de quo legimus, quòd, cùm Veritatis adverſarii accuſarent eum ob familiares cum *Publicanis* & Peccatoribus congreſſus; reſponderet ille, Iis, qui valent, non opus eſſe Medico, at iis, qui malè ſe habent: "*Non* "*veni, ut vocarem Juſtos, ſed Peccatores ad Reſipiſ-*

"ſcentiam. Idem aliàs, contra *Phariſæorum* calumnias, ſe defendit; cùm temerè & malitioſè de eo dixiſſent, *Matth.* c. 11. v. 19. & *Luc.* c. 7. v. 34. Ἰδὲ, Ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν, inquit, Καὶ ἐδικαιώθη ἡ Σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Nonne ſimilis *Anacreontis* Caſus? Nonne & ille de ſe dicit, v. 1295. Οἰνοπότης ἢ ποτοίημαι; Nec me tamen hìc aliquis faſtuoſior ſupercilio notet contractiori; quaſi *Anacreontem* cum Θεανθρώπῳ O. M. quoquomodò velim conferre. Nam & de Philoſopho *Antiſthene* idem à *Diogene Laertio* memoratur, quod de *Chriſto* memorant Evangeliſtæ, Ὀνειδίζομεν ποτὲ, ἐπὶ τῷ, πονηρῷ συγγενίᾳ, Καὶ οἱ ἰατροὶ, φησὶ, μετὰ τῶν ἀσθενούντων εἰσὶν, ἀλλ' ἢ πυρέτιασιν. Et quùm D. *Paulus* hæc Domini noſtri verba laudet, *Act.* c. 20. v. 35. Μακάριόν ἐστι διδόναι, μᾶλλον ἢ λαμβάνειν, Idem *Diogenes* & * *Gaſſendus*, eadem ferè verba ab impuriſſimo priùs *Epicuro* teſtantur effluxiſſe, *Non modò pulchrius eſſe, verùm etiam jucundius, Beneficium dare, quàm accipere.* Non, quòd *Anacreon* uſquequaque ſe Ætatis ſuæ atque ſodalium vitiis conformaverit; at occaſione ſumptâ, ex illorum *Avaritiâ*, Mundanarum rerum Contemptum inculcat; ex illorum *Hilaritate, Amoribus* & *Comeſſationibus*, Modeſtiam, Caſtitatem & Temperantiam; ut mox §. xxvi, pleniùs oſtendemus. Atque ità, Veterum *Ægyptiorum* more, in Convivia *Sceleton* induxit, & inter *Cantandum* & *Bibendum* Severiſſima Virtutis παραγγέλματα propagavit, illúdque *Simonidéum* inſuſurravit, Μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.

XXV. De *Anacreontis* Caſtitate jam videtur facile fore negotium, ad illam comprobandam; cùm à Veteribus ſapientibus hoc certè teſtimonium ſibi diſertim acquiſierit; à quibus ſemper Caſtus & Caſti-

* fol. 1233.

tatis

tatis Cultor devotus eſt habitus; licet ingenuorum & proborum Adoleſcentûm amori litaviſſe, *Socratico* more, fateantur: De quâ re diximus ad v. 1186. & ſuprà ad §. xx. Et hujus rei teſtes habemus omni exceptione majores; ſiquis modeſto & ingenuo Veritatis indagandæ ſtudio incendatur. Ità certè *Maximus Tyrius*, Philoſophus minimè contemnendus, §. VIII. Περὶ τ Σωκράτους ἐρωτικῆς,, quam Artem commendant *Plato*, *Xenophon* & *Apuleius*, undè Nomen honeſtum Amoris *Platonici*, Ἡ δὲ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη, ὃ αὐτὸς ἦθος καὶ τρόπον καλεῖ γὰρ πάντων ἐρᾷ τ καλῶν, ἐπαινεῖ πάντας· μᾶλλον δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα τ Σμερδομένου κόμης, καὶ τ Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν, καὶ τ Βαθύλλου ὥρας. ἀλλὰ καὶ τούτοις τοῦ Σωφρονίσκου υἱέα, *Ἐρᾶμαί γε τοι συνηθᾶν φησὶ, Χαρίεν γὰρ ἴσχεις ἦθος, καὶ αὖθις, † Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι Τὰ δίκαια συμπαραχεῖν, φησίν. Ἤδη δέ που καὶ τοῦ τέχνην ἀπεκαλύψατο, ‡ Ἐμοὶ γὰρ λόγων ἔκπαγλοι Οἱ παῖδες ἀνὴρ φιλοῦσιν· Χαρίεντα γὰρ δίδωμι· Χαρίεντα δὲ οἶδα λέξαι. Τοῦτο γὰρ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων αὐτοῦ τοὺς χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλήμασι. Τίς οὖν, ὦ θεοί, μέμψαιτο ἐρασὴν τοιοῦτον, οὐκ Τιμοάρχου; *Verùm* Teii *Philoſophi Ars ejuſdem indolis & modi: Nam & Formoſos amat omnes & laudat omnes. Plenaque* ferè *illius Odæ* Smerdiæ *comarum &* Cleobuli *oculorum &* Bathylli *floris. Verùm & in his Caſtitatem vide*, Lubet requieſcere tecum: Nam tu Doctus & Elegans. Et *rurſum*, Pulchrum eſt illud, Amantibus. Quæ ſunt juſta, rependere. *Aliàs tandem etiam Artem ſuam detexit*, Me propter hos lepóres, Fervens amat Juventus: Nam Docta eis propino, Et Docta verba novi. *Idem de* Socrate Alcibiades *dixit*, *Illius lepóres* Olympi *Marſyaque tibici-*

* v. 1188.
† v. 1196.
‡ v. 1130.

nio

nio conferens. Quis, ô Dii, reprehendere poſſit hujuſcemodi Amorem, præter Timarchum? Illum intelligit, contra quem *Æſchines* * accuſationem inſtituit, in quâ & hæc leguntur, Ὁ τοίνυν ἄθηνῆσι τῶν σοφὸς ποιητῶν Εὐριπίδης, ἔν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ Σωφρονεῖν ἐρᾷν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸ ἔρωτα ποιεῖσθαι, λέγει που, Ὁ δ' εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐπ' ἀρετὴν τ' ἄγων Ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ. *Ælianι* de *Anacreonte* Teſtimonium, certè illius Opinionem & Judicium, ſuprà laudavi, §. xiv. ubi omnem Calumniæ anſam ſeriò ab illo amovendam obteſtatur, Μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω, ὡς ἡδὺν, τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. At nunc audiamus *Socratem*, quem, ut diximus, §. xxiii. Oraculum *Delphicum* vocavit *Omnium hominum ſapientiſſimum*, eundem hunc noſtrum *Anacreontem* ſuo titulo ornantem. Ità enim *Socrates* in *Platonis Phædro* fol. 340. Δῆλον ὴ, ὅτι τινῶν ἀκήκοα, ἤτοι Σαπφῦς τὸν καλὸν, ἢ Ἀνακρέοντος τὸν σοφόν. Hic quidem ipſe locus, ut verum fatear, primus mihi ſcrupulum injecit, nè & ego vulgarem de *Anacreonte* opinionem pertinaciùs defenderem; verùm circumſpicerem potiùs & paulò ἀπιστοτερον, an non & is alio, quàm nunc, Charactere, ab antiquioribus honeſtaretur. Et ſtatim pòſt, in illum *Athenæi* locum ſuprà, §. xxiii. laudatum, incidi; cujus Veritas aliis indies argumentis confirmatior evaſit. At objiciunt mihi, Σοφὸν nihil aliud aliquandò ſignificare, niſi quemvis in ſuâ quâcumque facultate, etiam ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, excellentem. Quod quidem nullus nego; ſed quomodò hoc in loco *Socrates* eâ voce ſit uſus, audiamus eundem in fine ejuſdem *Phædri* ità ſe ſeriò explicantem, fol. 358. Τὸ μὲ σοφὸν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ, Θεῷ μόνον πρέπειν· τὸ δὲ, ἢ φιλόσοφον, ἤ τι τοιοῦτον, μᾶλλον

* fol. 191.

γε ἂν αὐτῷ ἐ ἁρμόττοι κ) ἐμμελετέρως ἔχοι. Et quòd hoc modo verè *Anacreon* σοφὸς fuerit, apparet ex ipsius *Socratis* Voto, ibidem ad Deum facto, Ὦ φίλε Πάν τε ἐ ἄλλοι, ὅσοι τῇδε θεοί, Δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν· τἀξωθεν ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια· πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι, ὅσον μήτε φέρειν δύναιτο ἄλλος, ἢ ὁ σώφρων. Videtur Philosophus ad modò-memoratam *Anacreontis* Historiam respicere; quâ Divitias illum negligere ostendi, Dotibus Ingenii contentum, §. x.

XXVI. Quoniam verò illud *Gellianum* exosculor, *Odi Homines ignavâ Operâ, Philosophâ sententiâ*, Age, nunc proferamus aliquot hujus Poetæ locos, è quibus, velut ex Pede *Herculem*, *Anacreontis* sanctiorem Sapientiam metiri valeamus. De *Vanitate hujus Vitæ*, v. 64.

Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἵα
Βίοτος τρέχει κυλιθείς·
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Rota nam velut curulis,
Properat volucris ætas:
Tenuis jacebimúsque
Cinis, ossibus solutis.

Vitam hilarem curisque vacuam laudat, v. 660.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα λαβόμεν·
Τὰς δὲ φρενπόνους μεθῶμεν·
Τί γὰρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένῳ μεριμναις;
Πόθεν οἶδμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Age, poculum bibamus;
Nec adesto Cura mordax:
Quid enim Dolere prodest,
Macerariérque Curis?
Ubi quis futura noscat?
Sua cuique Vita cæca est.

Et Vini paulò liberalior usus contra Curas præsens Me-

Medicina, noſtris etiam Literis teſtantibus. *Proverb.* c. 31. v. 6. Et ſenibus ſuis *Plato* concedit, & *Horatius* ſapientibus, l. 3. §. 21.

Non ille, quanquam Socraticis *madet*
Sermonibus, Te negliget horridus:
Narratur & priſci Catonis
Sæpè mero caluiſſe Virtus.

Quomodò ſit vivendum, totâ *Odâ* xv. *Chryſippo* & *Crantore* meliùs docet, præſertim in illis, v. 239.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τῦ Σαρδίων ἄνακτος·
Οὔθ' αἱρέει μὲ χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονᾶ τυράννοις.
Nil curo Sardiani
Regni Gygen potentem:
Auri nec appetens ſum
Nec invidens Tyrannis.

Et mox, v. 247.

Τὸ σήμερον μέλει μοι.
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε;
Hodierna Curo tantùm:
Quis cras futura novit?

Avaritiam, & ingenuæ Virtutis neglectum, generalemque hujus Ætatis corruptionem quis breviùs aut accuratiùs depinxit unquam? v. 739.

Γένος δὲ καὶ τέχνη τρόπος τε πάντες
Σοφίη, τρόπος πίστις·
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
In Amore negliguntur
Genus, Ars, probique Mores:
Unicum intuentur Aurum.

Aliàs *Aurum*, ut *Doctrinæ* & *Virtuti* inimicum & à *Muſarum* caſtris planè fugitivum, damnat & inſectatur, *Od.* LXV. Fraudem omnem ad Inferos relegat, Animique ſimplicitatem præ cæteris laudat §. 100. v. 1198.

Odi profanum Vulgus & arceo;
Qui ſordidâ ſunt Indole, nec vident,

Quàm

Quàm magna merces Simplicitas *ſit*;
Hos procul eſſe puto ablegandos.

Candidiſſimos ſuos mores palàm fatetur, v. 681.

Φθόνον δὲ οἶδ' ἐμοὶ κῆρ·
Φθόνον δ' δείδια δήκτην.
Φιλολοιδόρου γλώσσης
Φεύγω βέλεμνα κἄφα.
Mihi non invida Corda;
Nec metuo Invidiam Malam:
Leviora tela Linguæ
Fugio nimis procacis.

Vanas demùm Mortalium ſpes uno ictu Conſcindit omnes, v. 1297.

Τί μαχρὸν δὴ φρονεῖς, πάλαι;

Totum equidem Poetam huc denuò tranſcriberem, ſi χρηστομαθείας omnes, ſi γνώμας βιωφελεῖς, ſi φιλοσοφικὰ Ἀποφθέγματα, hìc repeterem: Nunc enim *Avaritiam* damnat, à v. 336. ad v. 346. Aſt Odis XX IV. XXV. XXVI, &c. nimiam *Sollicitudinem*; etiam Odâ LVII. *Ebrietatem*; Odâ XLVI. *Amoris ſinceritatem*, ſine Lucri ſpe, egregiè ornat. Odâ denique XLII. & Epigrammate VII. Rixas omnes, barbarúmque ſtrepitum à *Sympoſiis* relegat; quùm noſtri Homines in *Amando* ſint quibuſvis Veterum *Ethnicorum* intemperantiores & proteriores; inter *Bibendum*, Diſputent, Rixentur, ad mortem uſque digladientur; jurent, calumnientur & ſanctiſſimum Dei nomen convellant.

Atque ità *Anacreon*, inter ſuaviſſimos elegantis Ingenii luſus, velut aliud agendo, Virtutem nos conſtantèr docet; & *Sirenis* Muſicæ faſcino animos humanos, non ſine magno ſuo Beneficio, incantat. Aſt Artis quidem *Amatoriæ* profeſſorem fuiſſe objiciunt; quod & *Pauſanias* facit, qui cùm illum *Sapphone* poſteriorē putaret, poſt illam, omniū primū, Amores ſcripſiſſe narrat, *Attic.* fol. 44. Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρεσβύτερος μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, ἐρωτικὰ ποιήσας. At *Clemens Alexandrinus*, fol. 226. abſolutè

lutè hunc primum iſtius Artis auctorem aſſerit, Τὰ ἐρωτικὰ πρῶτος ἐπινόησεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod omninò intelligendum de *Cantilenis Amatoriis*, quas ille primus in Principum ſympoſiis cantandas, Lyræque aptandas curavit; nam aliàs, qui Artem Amatoriam ab *Anacreonte* inventam putent, magno illum munere mactant, totum reliquum Humanum Genus nimiæ ſtupiditatis arguunt. Hæc igitur *Anacreontis* Ars Amatoria, non, qualis illa *Ovidii* Ars Amandi, habenda. Nihil enim ejuſmodi tibi, Lector, occurret unquam *Anacreontem* perlegenti; verùm potiùs, qualem modò §. xxv. *Maximus Tyrius* laudabat, qualémque cum *Sapphone* & *Socrate* eidem communem oſtendit; nempè quæ vel invitos Homines in Diſciplinam trahit, vel ingenuos Animos, Muſarum Philtro, ad Amorem τοῦ καλοῦ cogit; quod & illud *Anthologiæ* innuit, l. 1. c. 67. fol. 92. Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνίσπετο, ——*Suada* Anacreontem *ſequitur*. At objicitur mihi *Sexti Empirici*, viri gravis, querela, Adverſ. Mathemaric. p. 59. Οὗτοι οἱ μὴ ἐρωτομανεῖς καὶ μεθύσοι τοὺς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεις ἀναγινόντες ἐκστικκαίονται, *Ità qui libidine inſaniunt & ebrioſi*, Alcæi & Anacreontis *legendo Poemata vehementiùs incenduntur*. Sapientèr dixit *Sextus*, ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι, *Libidinoſi & ebrioſi*; nam & Nos agnoſcimus, non *Anacreontem* tantùm, verùm quoſvis auctores, talibus hominibus damnoſos, cóque magis forſan, quò aliis ſint utiliores: nam ut boni frugique homines, *Apum* ad inſtar, ex quibuſvis floribus, ſibi mel conficiunt, ità mali, *Araneorum* more, ſuccos etiam ſaniores in venenum convertunt. Sin dixiſſet Σώφρονες καὶ νηφάλιοι, *Temperantes* & *Sobrii*, ex *Anacreontis* Lectione ſtimulabuntur ad malum, hoc quidem contra Nos aliquid faceret; nunc, ut ſe res habet, *Sextus Empiricus* inter *Anacreontis* Advocatos connumerandus mihi videtur. Adhuc verò Objicitur mihi ex *Pindari* Scholiaſtâ, *Anacreontem* faſſum eſſe,

ſe

ſe *Pueros Deorum* loco habuiſſe & in eos ſolos Hymnos ceciniſſe; quam Objectionem pleniùs profero ad *Oden* LX. & illi pleniſſimè occurro infrà ad §. XXXIX. versùs hujus *Vitæ* finem.

XXVII. Atque ità certè *Polycratis* Aulam ornavit *Anacreon*, Mores temperavit, Nomen celebravit; ut & ipſe, inter magnas illius Principis felicitates, non minima recenſendus videatur. Et *Strabo* diſertè ait, *Anacreontis* ſcripta fuiſſe *Polycratis* plena, l. XIV. fol. 638. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· ἐν δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τοῦ τοιούτου μνήμης. Ex quibus verbis liquet, ut *Perizonius* ad *Ælianum* Var. Hiſt. l. IX. c. IV. §. 1. obſervat, *Quàm pauca* Anacreontis *ad Nos pervenerint*; cùm in iis, quæ jam extant, nè ſemel *Polycratis* Nomen occurrere videamus; pauca admodùm de illius Deliciis, quæque ullo modo ad eum pertinere tutò pronuntiare poſſumus: Quod deplorandum tanti Ingenii Naufragium undè contigerit, mox §. XXXII. dicemus. At Poeta noſter, quantumvis hilarioris eſſet Temperaturæ Muſiſque tantoperè addictus, gravioribus interim negotiis, rebúſque ſeriis, omninò par viſus eſt & idoneus; quod malevoli & inficeti homines, de Poetis, ex Invidiâ, negare ſolent: erat enim *Polycrati*, Principi conſultiſſimo, à ſecretioribus Conſiliis; quod *Herodotus* ipſe teſtatur, l. 3. c. 121. Τὸν Πολυκράτεω τυχεῖν καλαχεύμενον ἐν ἀνδρεῶνι· παρεῖναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. Et ſane ſi diutiùs apud *Polycratem* manſiſſet *Anacreon*, credibile eſt, ab illo Infortunio, quo tandem oppreſſus eſt, vel bono Poetæ Genio, vel Conſilio, liberandum fuiſſe. Verùm paulò ante, ab *Hipparcho*, *Piſiſtrati* filio, *Athenienſium* Tyranno, invitatus, cum bonâ *Polycratis* veniâ, *Athenas* conceſſerat; de quâ re mox ampliùs: Nunc ad *Polycratis* exitum properemus.

XXVIII. Iam itaque diù *Polycrates*, ad Invidiam uſque & Proverbium felix, floruerat, adeò ut aliquandò

ab Amico, *Amasi*, *Ægyptiorum* Rege, monerctur; ut siquod præ aliis pretiosum, rarum, & charum haberet, id ultrò vellet abjicere, ad *Nemesin* propitiandam; ut ità sponte mulctatus in aliquo, tutus esset in aliis, ab invidæ *Fortunæ* ictibus. Hoc facere *Polycrates* aggressus, Annulum maximi pretii & artificii, cum Sigillo *Smaragdino*, *Theodori Samii*, *Telecli* filii, opere, quem præ omnibus Jocularibus & Gemmis unicè æstimabat, ultrò à se in altum Mare abjecit, Amicis aliquot inspectantibus: Quem tamen paucis pòst diebus, illius coquus in Ventre cujusdam Piscis repertum Domino suo restituit. Quod cùm *Amasis* audisset, continuò ejusdem Amicitiæ nuntium remisit, nè & ipse in illius infortuniis tandem aliquandò involveretur; utpote quem malo cuidam Fato reservatum sciret, post tam insigne *Fortunæ* blandimentum. Nam & ipse Nullum unquam hominem adeò suprà modum *Fortunæ* charum putabat; quin aliquandò in triste aliquod Infortunium incideret, quod in *Cræso* nupèr omnes viderant, & in suo ipsius Antecessore *Aprie*. Et juxtà hoc *Amasis*, sive judicium, sive vaticinium, *Polycrati* tandem contigit; nam ab *Orœtâ*, *Cambysis* satrapâ, *Sardium* & *Magnesiæ* præfecto, sub Amicitiæ specie, spe quoque magni Auri Argentique ponderis injectâ, deceptus, suspendio periit; ut *Herodotus* l. 3. c. 39. 40. & 120. pluribus exequitur. Nec verò hujus rei, præter *Amasin*, nullum habuit Monitorem; multa enim Oracula, ut *Herodotus* ait, *ibid.* c. 124. multi etiam Amici, dehortabantur, nè ad *Orœten* ullo modo se vellet conferre; præcipuè illud ipsius somnium, quo visus est sibi sublimis in Aere, à *Jove* lavari, & à *Sole* inungi; quâ re exterrita Filia, modis omnibus Patrem orabat, nè proficisci vellet, suspendium enim ei portendi. Quin ad Navim Regiam eunti malè ominabatur; quúmque ille minaretur, si sospes rediret, Illam diù Virginem mansuram, seriò illa optabat ità fore: se enim

nim malle ſine *Marito* eſſe, quàm ſine *Patre*. Hæc fuſiùs *Herodotus*; à quo multi deinceps excepere. *Cicero* imprimis, De Finibus l. IV. §. 30. "*Polycratem Samium* felicem appellant. Nihil acciderat "ei, quod nollet; niſi quòd Annulum, quo delectabatur, in Mare abjecerat. Ergò infelix unâ nœ"ieſtiâ. Felix rurſus; cùm is ipſe Annulus in præcordiis Piſcis inventus eſt. Ille verò, ſi *Inſipiens*, "quod certè, quoniam Tyrannus, nunquam Beatus; ſi *Sapiens*, nè tum quidem Miſer, cùm ab *Oroœte*, Prætore *Darii*, in Crucem actus eſt. At "multis malis affectus. Quis negat? Sed ea mala "Virtutis magnitudine obruebantur. Rem ità *Strabo* narrat l. XIV. fol. 637. Τῆς δὲ εὐτυχίας αὐτῷ σημεῖον τθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπιτηδὲς τὸ Δακτύλιον, λίθῳ καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸ καταπίονται ἰχθὺν αὐτόν. Ἀνατμηθέντος δὲ εὑρέθη ὁ δακτύλιος. Πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, φασὶ μαντικῶς πως λαπφθέγξασθαι, ὡς οὐ βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς σὲ εὐτυχὴς πλοῦς, ὁ τοσοῦτον ἐξημεμένος τῆς εὐτραγίας· ἐ δὴ ἐ συμβῆναι τοῦτο· καταληφθήσεσθαι γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ Σατράπου τῶν Περσῶν, χρεμασθῆναι. *Euſtathius* in Dionyſ. Περιήγ. v. 533 brevius aliquantò, Ὁ μέντοι Συλοσῶντος ἀδελφὸς, Πολυκράτης, ὁ φυλῆς ἐπεφάνθυσεν ἡμόμβρου ὁ εὐτυχέστατος, ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν· ὅτε ἦν ὁ Δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις ἀφ' ἁλὸς καταπόντος ἰχθὺς ἀπέλαβε. * Eandem tangit Hiſtoriam *Maximus Tyrius*, §. XXXV. ſuo more, i. e. Philoſophico, Ὅταν ὁ ἴδω πάντα εὐτυχοῦντα καὶ Κυβερνήτην καὶ Στρατηγὸν, ἐ Ἰδιώτην, καὶ Ἀρχοντα, καὶ Ἄνδρα, ἐ Πόλιν, ἀφαιρῶ ταῖς εὐτυχίαις, ὡς Σόλων Κροίσῳ· ὡς Ἄμασις Πολυκράτει· Κροῖσος μὲ εἶχεν εὐίππου γῆν· Πολυκράτης ὁ, εὔνεων θάλατταν·

* Vid. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. §. 121. Τῆς Σάμου βασιλεύων μὲ εὐτύχει Πολυκράτης κ. λ.

ἀλλ᾽ ἀδὴν τέτων βέβαιον, ἀχ ἡ γῆ Κερίσῳ, ἀχ ἡ θάλασ-
ζα Πολυκράτει· ἀλλ᾽ ἐλάμβανεν Ὀρφίτης μὲ Πολυκράτην,
Κερῖσον ἢ Κῦρον. ἢ Δαδοχὴ, μετ᾽ εὐτυχίαν μακρὰν,
ἀθρόων κακῶν· Δαὸ τῦτο Σόλων ἐκ εὐδαιμόνισε Κερῖ-
σον, σοφὸς γὰρ ἦν· Δαὸ τῦτο Ἄμασις ἀπείπατο Πολυ-
κράτην, ἀσφαλὴς γὰρ ἦν. Rectè itaque *Soſiphanes*,

Ὦ δυσυχεῖς μὲ πολλὰ, παῦρα δ᾽ ὄλβιοι,
Βροτοὶ, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
Ἃς ἓν τ᾽ ἔδωκε φέγγος, ἓν τ᾽ ἀφείλετο;
Ἂν δ᾽ εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες, εὐθέως
Ἴσ᾽ ἀρκανῷ φρονεῖτε· τὸ δ᾽ εὖ κύριον
Αἴδην παρεσῶτ᾽ ἐχ ὁρᾶτε πλησίον.
O *Inbeati multa, felices parùm,*
Viri, quid intumetis augmentis opum,
Quas una Lux dat, una quas & auferat?
Sors eſto felix, quùm nihil ſitis, ſtatim
Spiratis aqua Calicis; veſtram aſt Heram
Mortem parùm videtis aſtantem prope!

De hoc *Polycrate Mantuanus*, De Fortunâ *Gonzagæ*,
Invenies Unum, toto qui vixerit ævo &c.

XXIX. Hanc *Polycratis* gemmam, *Herodotus Smaragdum* vocat, *Plinius* ſolus *Sardonychen*, at ille, ſiqua Fides, oculatus teſtis, l. 37. c. 1. "His initiis "cœpit auctoritas in tantum amorem elata; ut *Po-*"*lycrati Samio*, ſevero Inſularum & Litorum Ty-"ranno, Felicitatis ſuæ, quam nimiam fatebatur e-"tiam ipſe, ſatis piamenti in unius Gemmæ vo-"luntario damno videretur; ſi cum Fortunæ volu-"bilitate paria faceret, planéque ab invidiâ ejus ab-"undè ſe redimi putaret, ſi hoc unum doluiſſet. "Aſſiduo ergò gaudio laſſus, profectus navigio in al-"tum, *Annulum* merſit. At illum Piſcis eximiâ "magnitudine, Regi natus, eſcæ vice raptum, ut "faceret oſtentum, inculinam Domini, rurſus For-"tunæ inſidiantis manu reddidit. *Sardonychen* eam "fuiſſe Gemmam conſtat; oſtenduntque *Romæ*, in

Concordiæ

" Concordiæ delubro, cornu aureo *Auguſtæ* dono " incluſam & noviſſimum propè locum tot prælatis " obtinentem. Et mox, *Polycratis* Gemma, quæ " demonſtratur, illibata intactáque eſt. Verùm talis, ſeu Fabula, ſeu Hiſtoria, de *Theſeo* narratur, qui, ad *Minois* convitium, Gemmam, quâ obſignare ſolebat, quò ſe probaret *Neptuni* filium, ultrò in mare projecit, mox iterum indè receptam, unà cum aureâ Coronâ, dono *Amphitritæ*, ut *Pauſanias* in *Atticis* lib. I. cap. XVI. Μίνως ἡνίκα Θησέα καὶ τὰ ἄλλα τέκνα τῶν παίδων ἦλθε ἐς Κρήτην, ἐμαθεῖν ἐς Περιβοίας, ὡς οἱ Θησεὺς μᾶλλον ἐναντιῶτο, καὶ ἄλλα τε ὑπὸ ὀργῆς ἀπέρριψεν ἐς αὐτὸν, καὶ παῖδα σὸν ἔφη Ποσειδῶνος εἶναι· ἐπὶ δὲ δύναται τῇ σφραγῖδι, ἣν αὐτὸς φέρων ἔτυχεν, ἀφεῖναι ἐς θάλασσαν, ἀνασῶσαί οἱ. Μίνως μὲν λέγεται, ταῦτα εἰπὼν, ῥῖψαι τὴν σφραγῖδα· Θησεὰ δὲ σφραγῖδά τε ἐκείνην ἔχοντα, καὶ στέφανον χρυσοῦν, Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάττης. Et hinc obiter, Annulorum uſum in ſignaculis Bello *Trojano* & *Homero* antiquiorem patet; licet illius rei nulla ſit apud Poetam mentio.

XXX. Quùm verò *Polycratis* filia, de Patris optimi calamitoſo exitu certior eſſet jam facta, contigit autem circa *Cambyſis* deceſſum; ſtatim ſe totam luctui dedit & lacrymis. At quùm poſt Μαγοφονίαν accepiſſet, *Darium*, *Hyſtaſpis* filium, in *Perſide* regnare, aſſumptâ pluſquam Virginali audaciâ, in *Aſiam* & ad *Darium* profecta eſt, Avunculi, ut puto, *Syloſontis* auctoritate adjuta; qui cùm olim * Beneficio *Darium affeciſſet, privatum tunc exiſtentem*; mox à Rege donatus eſt *Polycratis* fratris imperio, de quâ re plura *Herodotus*. Virgo igitur mœſtiſſima, ad *Darii* genua nunc affuſa, vindictam Patris nomine petit & ſuo, lacrymis interim, ſingultibus; &

* *Johan. Tzetzæ* Chiliad. IV. cap. I. §. 70. *Herodot.* &c.

luctu ingenti omnia complens. Rex itaque mirificè commotus & illam humaniſſimè tractavit & *Oræten* digno tandem ſupplicio affecit; *καὶ ὅτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου πίσιος μετῆλθον*, ut *Herodotus* ait. Alia quidem cauſa, nempè Injuriæ *Mitrobatæ* & ejuſdem filio *Cranaſpæ* ab hoc ſatrapâ illatæ, ab *Herodoto* aſſertur; at nec hanc à nobis memoratam defuiſſe & modò laudata ejuſdem verba innuunt & *Luciani* teſtimonium confirmat, qui hæc omnia ab *Anacreonte* verſibus conſignata ſolus nobis intimavit. Quùm enim omnium ferè aliorum Poematum Seriem quandam Hiſtoricam dederit, hanc tandem Tragœdiam his verbis deſignat, *ἀφ' ἑκάστου* fol. 514. *Κἂν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν ἀφίκῃς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα· ἡ μὲν Σάμος εὐθὺς καὶ Πολυκράτους πάθος, καὶ τὰ ἰγγατρὸς αὐτῷ μίσχει Περσῶν πλάνη.* *Quòd ſi in* Aliam *iterum tranſeas, multa & ibi celebria facta:* Samos *enim ſtatim occurrit,* Polycratiſ*que Calamitas & ejuſdem* Filiæ *uſque ad* Perſas *diſcurſatio.*

XXXI. *Anacreon* ipſe quidem hâc Amiciſſimi Principis calamitate minimè erat imvolutus, ut modò diximus ad §. XXVII. verùm melioris ſui Genii beneficio, paulò antè aliò conceſſerat; nè fortè, ut *Democedes* Medicus, quod *Herodotus* teſtatur, lib. 3. & *Athenæus* fol. 522. & ille etiam Catenis & Carcere urgeretur, vel eodem, cum Domino ſuo, tempore & loco, ut alii Undecim *Polycratis* Conſiliarii, ſuſpenderetur. Paucis enim diebus ante hoc *Oræta* facinus, *Hipparchus, Piſiſtrati* filius, *Athenienſium* Tyrannus, qui Literatis & vivis & mortuis impenſiùs favebat, *Anacreontis* famâ excitatus, illius arſit deſiderio; & poſt aliquot miſſos hinc indè Nuntios, cum bonâ *Polycratis* veniâ, in tempus præſtitutum datâ, Navim prætoriam aſcendit *Anacreon*, quam illius vehendi cauſâ præmiſerat *Hipparchus*, Quinquaginta Remis inſtructam, & *Athenas* uſque ſecundo vento navigavit. *Hipparchus* erat *Piſiſtratidarum*

tum natu maximus, quicquid contrà *Thucydides*, & ex eo *Polyænus*, aſtruat, ut *Meurſius* evincit, in *Piſiſtrato* cap. XI. & XII. Vid. *Ælian.* Var. Hiſt. lib. VIII. cap. II. *Giſberti Cuperi* Apotheoſ. *Homeri* pag. 5. De cujus Sapientiâ, Doctrináque & hac ipsâ *Anacreontis* Invitatione hæc *Socrates* apud *Platonem* in *Hipparcho*, Πολίτην μὲν ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, Πεισιστράτου τοῦ ἐκ Φιλαίδων, Ἱππάρχου, ὃς τῶν Πεισιστράτου παίδων ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος· ὃς ἄλλα τε καὶ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηί. καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διιέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἴδε ποιοῦσι. Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον πεντηκόντορον στείλας, ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν. Σιμωνίδην τε τὸν Κεῖον ἀεὶ αὐτοῦ εἶχε, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων. Ταῦτα δὲ ἐποίει, βουλόμενος πείθειν τοὺς πολίτας, ἵνα ὡς βελτίστων αὐτῶν ὄντων ἄρχῃ, οὐκ οἰόμενος δεῖν ἀδίνι σοφίας φθονεῖν, ἄτε ὢν καλός τε κἀγαθός. *Concivi quidem meóque & tuo*, Hipparcho, Piſiſtrati *ex* Philædone *filio, idque natu-maximo & ſapientiſſimo; qui cùm alia multa, eáque præclara Sapientiæ ſpecimina ediderit, etiam* Homeri *libros primus in hanc terram invexit, & Rhapſodos impulit, ut in Panathenæis alternatim ex ordine pronuntiarent, ſicut etiam nunc illi faciunt. Et* Anacreonta Teium, *miſsâ Quinquagintaremi, in hanc urbem accivit.* Simonidem *quoque* Ceum *circà ſe ſemper habuit, amplis ſtipendiis & muneribus inductum. Hæc verò omnia agebat, perſuadere volens Civibus ſuis; ut quam optimè viventibus iis imperaret; minimè fas eſſe ratus, Sapientiam cuiquam invidere; quippe qui ipſe Honeſtus & Bonus erat.* Quod de *Simonide* addit *Plato*, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων, id non temerè nec otiosè dixit: *Simonides* enim non niſi ſtipulatione factâ & pactâ mercede, ad Principes ire voluit, id quod ipſe de eodem nunc obſervabat *Anacreon*, literiſque mandavit, ut notamus ad v. 1254. undè *Johannes Tzetzes*, Chiliad. VIII. v. 830.

Οὕτω

Οὕτω λέγων ὑπάρχειν πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς, Καλλίμαχός τε λέγει.

Locum *Anacreontis* modò notavimus; *Callimachi* locus hic eſt,

——————Οὐ γὰρ ἐργάτην τρέφω
Τὴν Μῶσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ἱππόναξ νέπυς.

Ariſtophanes quoque illum taxare videtur hoc Verſu, fol. 460.

Ἐκ δὲ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

De quo vide *Scholiaſtem* in locum. *Simonidis* κιβώτια tangit *Theocritus*, Idyll. 16. v. 10. *Plutarchus* περὶ Πολυπραγμοσύνης. *Stobæus* §. x. & *Johannes Tzetzes*; item *Ælianus* Var. Hiſtor. lib. VIII. cap. 11. §. 5. & lib. IX. cap. 1.

Verùm ut ad *Hipparchum* redeam; de illius ergà *Homerum* Providentiâ, atque *Anacreontem* Benignitate, idem ferè cum *Platone Ælianus*; de *Homero*, etiam *Cuperus* loco ſuprà-laudato, " *Hipparchus*, " *Piſiſtrati* filius, ità Carminibus *Homeri* delectatus " eſt, ut lege ſanciverit, Quinto quoque anno, in " *Panathenæis*, ea publicè per Rhapſodos decantari " debere. Hunc *Hipparchum*, Muſis tantoperè faventem, idem *Socrates* ibidem vocat ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ σοφὸν, Virum Probum & Sapientem. Et de Sapientibus ejuſdem & Utilibus ſententiis, quas, Populi inſtruendi causâ paſſim evulgandas curavit, ità idem *Socrates* ibidem, Ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν, καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι, ἔφηνεν αὐτοῖς Ἑρμοῦ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἐν μέσῃ δὲ ἄστει, καὶ τῶν Δήμων ἑκάστων· Κἀπειδὴ ὑπὸ σοφίας τὸ αὐτοῦ, ἣν τ' ἔμαθε, καὶ ὃν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἐκλεξάμενος, ἃ ἠγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς συνείναις εἰς ἔλαττον, αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τὰ σοφίας ἐπέγραψεν. ἵνα πρῶτον μὲν ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό, τε Γνῶθι σεαυτόν· καὶ τὸ, Μηδὲν ἄγαν, καὶ πάλλα τοιαῦτα· ἀλλὰ τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο· ἔπειτα παρέλιπεν ἄνω καὶ κάτω

τω ϗ ἀναγινώσκοντες ϗ μῦθον λαμβάνοντες αὐτοῦ τ σοφίας, φειτῶν ἐπ τ ἀρχῶν ϗ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευτηρίοις ἴσον ϗ δύο τὰ πρεσβεύοντα, ἓν μὲν τοῖς ἀπ' Αἰσιτρατ Ϗ Ἑρμοδ ἐκάστω, ὃ ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μίσῳ Ϗ ἄστ ϗ Ϗ δήμου ἔσηκεν· ἓν ϗ τοῖς ἐπὶ δεξιᾶ, Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· σοῖς δίκαια φρονῶν. Ἔστ ϗ τ ποιημάτων ϗ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ ϗ καλὰ ἐπιγέγραμμένα· ἔστι ϗ δὴ ϗ τοῦτο ἐπὶ τῇ Σπιεραχῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει, Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

Nec *Hipparchum* hunc talem tantúmque Virum, ab *Harmodio* & *Ariſtogeitone* occiſum, ob vim ullam *Harmodio* intentatam, vel ob ejuſdem *Harmodii* ſororem à *Canephoriæ* honore excluſam, *Socrates* contrà vulgi opinionem aſſerit; verùm dicit, hoc ab iis factum ex Invidiâ; quòd cùm illi Sapientiæ cujuſdam reconditioris Doctores videri vellent, ab *Hipparcho* longè ſuperarentur, Λέγεται ϗ, ὡσὸ τ γενεσσέων ἀνθρώπων ϗ ὁ θάνατος αὐτῷ γένοιτο, ἐὸν ἀ οἱ πολλοὶ φήσουσιν. Διὰ τὴν τ ἀδελφῆς ἀτιμίαν, τ Κανηφορείας, ἐπὶ τοῦτό γε ξύνηθες· ἀλλὰ τ μ Ἁρμόδιον γεγενῆναι παιδικὰ Ϗ Ἀριστογείτονος, ϗ πεπαιδεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα ϗ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἄνθρωπον, ϗ ἀνταγωνιστὴν ἡγεῖτο εἶναι τ Ἵππαρχον· ἐν ἐκείνῳ ϗ τῷ χρόνῳ αὐτὸν τ Ἁρμόδιον τυγχάνειν ἐρῶντά τινος τῶν νέων τι ϗ καλῶν τ τότε· ϗ λέγουσι τοὔνομα αὐτοῦ· ἐγὼ ϗ δ' ἐπιμνησθεὶς τ ἓν νεανίσκον τοῦτον τίνος μὲν θαυμάζειν τόν τε Ἁρμόδιον ϗ Ἀριστογείτονα, ὡς σοφούς· ἔπειθε συγγενόμενον τῷ Ἱππάρχῳ καταφρονῆσαι ἐκείνων· ϗ τὸς παραλογήσασθαι ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, ὅπως ἀποκτείναι τ Ἵππαρχον.

Et ſub *Hipparcho* ſanè *Athenienſes* Aureo Seculo fruebantur; nec enim, niſi illo Occiſo, *Piſiſtratidarum* Dominatio cuiquam gravis; at tunc tandem *Hippias* ferocior factus & acerbior, præque irâ & metu, in Cives crudelior; ut idem teſtatur *Socrates* ibidem. Ἐγὼ δέ σε ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δίκαιος ἐγκαταλείψω, ϗ Ἱππάρχῳ τούτῳ ὄντι ἀπιστῶ· ὃ ϵ ἀποθανόντος,

τελέα

τελεία ἔτη ἐτυραννεύθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Πεισιστράτου Ἱππίου καὶ πάντων τῶν παλαιῶν ἤκουσας, ὅτι ταῦτα μόνα τὰ ἔτη Τυραννὶς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸ δ' ἄλλον χρόνον ἐγγὺς τριάκοντα ἔτη Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐπὶ Κροίσου βασιλεύοντος.

XXXII. Ità *Polycratis* tempore, dum illi nempè convixit *Anacreon*, Virorum clariſſimorum conſortio, *Polycratis* Amicorum, credibile, eſt illum gaviſum, Doctorum certè hominum; qualis *Pythagoras Samius*, *Democedes* Medicus *Crotonienſis*, & alij; ſub *Hipparcho* etiam *Simonidis* ſenioris familiaritate uſum, *Onomacrati* Rhapſodi, & *Chœrili* quoque Tragici *Athenienſis*, qui paulò poſt *Theſpin*, & ante *Phrynichum*, Fabulas CLX. docuit, *Athenis*; floruitque *Olympiade* LXIV. & deinceps, teſte *Suidâ*, nempè paulò ante *Æſchylum* natum. In hâc urbe videtur *Anacreon* delicias ſuas maximas poſuiſſe, ob populi iſtius delicatiorem Genium, mirabilémque ergà Literas & Literatos faventiam, quare *Athenas* inter urbes ſibi amatas priorem recenſet, & ex eâdem præcipuos ſuos Amores memorat, v. 505.

Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν ἦγες,
Καὶ πεντακαίδεκ' ἄλλους.

Sub his itaque Duobus Patronis talibus & tantis, par eſt credere, *Anacreontem* plurima ſcripſiſſe, præter ea, quæ jam nunc extant, quæque in hâc Editione noſtrâ viſuntur; qualia ſunt Ἡμιάμβεα συμποσιακὰ, ἢ Παροίνια μέλη, Σκόλια, Ἐρωτικὰ, Ἐλεγεῖα, Ἴαμβοι, Τροχαϊκοὶ, Ὕμνοι, Ἐπιγράμματα, καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντια, Ἰδοὺ πάντα διαλέκτῳ, ut rectè *Suidas*. Et horum ſingulorum Operum nonnihil hæc præfert Editio noſtra. Plura tamen aliquammulta ſcripſiſſe perhibetur, inter quæ *Ulyſſis* pium in *Penelopen* amorem nobili Poemate celebravit, cujus ſolius causâ & deſiderio *Circen* ſimul & *Calypſo*, Immortalitatem licet illi offerentes, repudiavit, ut *Homerus* oſtendit, *Odyſſ.* η. v. 255. &c.

hoc

hoc certè nobis *Horatius* liquidò indicat, l. 1. §. XVII.

———*Et fide* Teïâ
Dices laborantes in uno
Penelopen, *vitreámque* Circen.

Extabat olim illius Poema, cui titulus Ὕπνος, *Somnus*, cujus fragmentum laudat *Nicandri* Scholiaſtes, ut oſtendimus ad v. 1168. Quin & Ῥιζοτομικὰ *Anacreontem* ſcripſiſſe teſtatur idem *Scholiaſtes* ad *Nicandri* Θηριακὰ, v. 596. Ἱππομάχου ——ἔτως ὠνόμασαν, ἀφ' ὧν τὴν τῶν ἵππων θεραπείαν· τοῦθ' ὃ Σμυρνεῖον καὶ Κοψεῖον καλοῦσί τινες, ὡς Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς. Sunt quidem, qui putent hìc erratum latere, & Ἀνακρέων pro Διονύσιος poni, qui aliàs ab eodem *Scholiaſtâ* laudatur ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς, quaſi non plures uno poſſent de eâdem ſcribere materiâ; nec deſunt, qui de alio *Anacreonte* dictum putent, de quo tamen nunquam audivimus; quaſi incredibile prorſus eſſet, *Anacreontem* paritèr Medicinæ & Verſibus operam navâſſe; cùm tamen *Apollo* Medicinæ præſit & Carmini; & *Anacreon*, præter magnitudinem Doctrinæ, & Indolis felicitatem, familiaritate etiam diù uſus ſit *Democedis*, Viri in rebus Medicis ſagaciſſimi; undè partè illum ſaltem Ἰατρικῆς attigiſſe, minimè improbabile: Præſertim cùm plures Magni *Medici* * ſint in *Poeticâ* non incelebres, quorum *Raphael Thoræus*, *Fracaſtorius*, & *Blackmorus* noſter Triumviratum non contemnendũ efficiunt. Ex *Strabone* quidem modò ad §. XXVII. oſtendimus, *Anacreontis* Carmina *Polycratis* mentione plena aliquandò fuiſſe; quanquam nihil ejuſmodi ad Nos uſque pervenerit; & *Lucianus* loco nuper-laudato. §. XXX. apertè innuit, *Illum Carmine proſecutum eſſe* Polycratis *calamitatem*, *Filiæque ejuſdem Peregrinationem aduſque* Perſas, *& vindictæ poſtulationem*, *quam* Dario

* *Cynth. Joh. Bapt. Gyrald.* Epigr. l. 1. §. 2.

fecerit

fecerit, contrà Oræten. Quòd ſi *Socratis* apud *Platonem* auctoritatem ſequamur, videtur *Anacreon* multa etiam in *Piſiſtratidarum* familiæ laudem, *Hipparchi* gratiâ, Literis mandâſſe. Ità enim illum loquentem ſuprà §. 111. induximus, Ἡ μὲν πατρὶς ὑμῖν οἰκία ἡ Κεϊτίς δ' Δρωπίδι, ἐκ μὲν Ἀναχρέοντος, καὶ μὲν Σόλωνος, καὶ μὲν ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδίδοται ἡμῖν, ὡς δηφίεσθαι καλόν τε καὶ ἀγαθὴ καὶ τῇ ἄλλῃ λαμπρᾷ εὐδαιμονίᾳ. Undè & Nos alicubi præcipua *Anacreontis* Opera complectimur hiſce *Semiiambis*,

Ἀνακρέων ἔρωτας
Κύρων τε καὶ γυναικῶν,
Καὶμους τε καὶ Χορείας
Ἐσωφρόνησε μείλιχον.
Πειρασράτου δ' παῖδα,
Ἀδελφὸν Ἱππίαο,
Ἵππαρχον ἐκλείοντε·
Κλείοντε δ' αὖτ' ἀοιδῶν
Πολυκράτη τύραννον.

Et hæc omnia *Anacreontis* tam clara, tam jucunda, támque utilia Opera, *Simonidis* junioris ætate adhuc extabant integra; quod noto ad v. 1539. & longè etiam infrà; nam & *Horatii* tempora attigerunt, ut ipſe teſtatur l. IV. §. IX.

Nec ſiquid olim luſit Anacreon,
Delevit ætas.

Ideò luſit, inquit *Acron*, quià Jocis & Conviviis digna cantavit. Agnoſcimus quidem Nos ipſi ad v. 1079. *Arganthonii* Nomen excidiſſe *Anacreonti*, *Strabonis* ipſius tempore, qui ſub *Tiberio* floruit, ut ipſe notavit, l. 3. fol. 151. At hoc vel de Archetypo ipſius *Anacreontis* Autographo intelligendum, vel certè de unico illo Verſiculo, qui tamen à nobis ex Conjecturâ reſtituitur: Nam cætera ſanus erat & integer, illâ certè ætate, diúque ſeriús. Verùm circa finem Quarti poſt *Chriſtum* natum ſeculi hæc omnia *Anacreontis* multorúmque

rúmque aliorum Auctorum opera, iniquiorum Temporum injuriâ, tandem interciderunt; nec vola, nec veſtigium illorum Operum jam extat, niſi fortè ſiquas ex tanto Naufragio reliquias hinc indè in immenſo Doctrinæ pelago ſupernatantes offenderis; quarum partem benè magnam collegit primus *Henricus Stephanus*, reliqua nos ipſi, non tamen ſine longo tempore, multiſque vigiliis, adhibitâ etiam Amicorum aliquot curâ, quorum omnium laudatiſſimam operam adhibuit *Philologus* inſignis, Dominus *Joſephus Vaſſæus, Reginenſis* Collegii Socius meritiſſimus. At quid dicemus? Hoc tantum Elegantiæ *Græcæ* Γαζοφυλάκιον direptum fuiſſe & diſſipatum, non tam Hoſtium Violentiæ, quàm Amicorum Inſidiis tribuimus; non tam Barbarorum Ignorantiæ, quàm *Chriſtianorum* quorundam Vanitati & præpoſtero zelo acceptum ferimus. Hoc nobis luculentèr oſtendit *Johannes Medices*, poſtea PP. *Leo* X. dictus, his apud *Alcyonium* verbis, referente* *Colomeſio*, "Audiebam puer ex *Demetrio Chalcondylâ*, "*Græcarum* rerum peritiſſimo, Sacerdotes *Græcos* "tantâ floruiſſe authoritate apud *Cæſares Byzantinos*; ut integrâ illorum gratiâ complura de Vete"ribus *Græcis* Poemata combuſſerint, imprimíſque "ea, ubi Amores, turpes Luſus & nequitiæ Aman"tûm continebantur. Atque ità *Menandri, Diphili, Apollodori, Philemonis, Alexis* fabellas, & *Sapphûs, Erinnæ*, ANACREONTIS, *Mimnermi*, "*Bionis, Alcmanis, Alcæi* Carmina intercidiſſe. Tum "pro his ſubſtituta *Nazianzeni* noſtri Poemata; quæ "etſi excitant animos noſtrorum hominum ad fla"grantiorem Religionis cultum, non tamen Verbo"rum *Atticorum* proprietatem & *Græcæ* Linguæ e-

* *Paul. Coloneſ.* Κειμηλίοις Literariis, c. 15. ex *Alcyonii* l. de Exilio. Vid. *Laurentii Ingewaldi Elingii* Hiſtor. *Græcæ* Linguæ p. 115.

"legantiam docent. Turpitèr quidem Sacerdotes illi "in Veteres *Græcos* malevoli fuerunt; sed Integri- "tatis, Probitatis & Religionis maximum dedêre te- "stimonium. Idem testatur *Brodæus* in Antholo- giam fol. 400. *Anacreontis* Musa adhuc durat; quod ego falsum esse existimo; nam Episcopi & Pa- triarchæ *Constantinopolitani* dicuntur jam pridem ejus libros combussisse. Quod noto ad v. 1539.

XXXIII. Et credendum esset, simplici bonóque zelo factum hoc ab illis Patribus fuisse, si Versibus ipsi conscribendis operam non dedissent: Verùm quùm *Gregorius Nazianzenus* ex ipsius *Anacreon- tis* imitatione plurimos Versus scripserit, verendum est, Nè non Dolo malo, levíque & vanâ Ambitione fecerint, quòd nec Posteris relinquerent Eosdem imitandos, quos ipsi lubentèr essent imitati; præser- tim quùm non paucos in eorum scriptis nævos of- fendamus, quibus se simul in Arte *Poeticâ* & *Gram- maticâ*, satis imperitos ostenderint, quod de *Synesio* quoque & *Apollinari*, aliísque notandum. Scio qui- dem Magnos illos fuisse Viros & in Ecclesiâ Dei non incelebres; at hoc illorum consilium damnârunt, ante me, multi Magni, Gravésque Viri, nec illis ul- latenùs inferiores, quos inter omnium Patrum elo- quentissimus D. *Johannes Chrysostomus*; cujus for- tuitæ quidem in hâc parte Curæ primùm, deindè Auctoritati, debemus; quòd non totus *Aristophanes* eodem etiam tempore perierit. Non tam altum vulnus Literis inflixit *Julianus ὁ παραβάτης*, qui hos Auctores procul à *Christianorum* manibus reservari voluit, sibi suísque interim permittens; quòd nempè Inviderit nobis hanc tantam Doctrinam. Nec *Na- zianzeni ὁμώνυμος*, *Gregorius* Magnus, *Saxonum* nostrorum Patrum Apostolus ille quidem primò de- signatus, mox PP. factus. *Augustini* Monachi ad eandem Missionem promotor & auctor, non ille minùs in *Latinas* Literas peccavit; quandò Biblio- thecam illam *Palatinam Romæ* comburendam cura-

vit,

vit, ſub auſterioris Sanctimoniæ ſpecie: quanquam potiùs feciſſe crediderim, Nè ejuſdem ſcilicet *Magna Moralia*, præ multis libris inibi latentibus, nimis oppidò vileſcerent.

XXXIV. At quicquid tandem id fuerit, quod nos *Anacreontis* laborum ex majori certè parte privavit, illius tamen Coævi & Æquales, quorúmque Vita, Fama, & Doctrina illuſtris, ipſúmque & ipſius Opera magno in honore ſemper habuerunt. De *Polycrate* & *Hipparcho* vidimus, qui illius Conſiliis & Conſortio gaudebant; quùm ipſi eſſent omnium ferè ſui temporis Nobiliſſimi, Sapientiſſimíque. Et illius Imago poſita eſt in *Athenienſium* Acropoli, ab *Hipparcho*, ut credibile eſt, cujus ſolius tempore *Athenis* viſebatur. Illa *Pauſaniæ* ætate ſtabat juxta *Periclem* & illius patrem *Xanthippum*, omnium ferè *Athenienſium* clariſſimos, Duces & Archontas, *Attic.* l. 1. §. xxv. Τῷ Ξανθίππῳ πλησίον ἕστηκεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, σχεδὸν μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, Ἐρωτικὰ ποιήσας· καὶ οἱ τὸ χρῆμα ἐστὶν, οἷον ἀδόντι ἂν τις μέθυ γένοιτο ἀνθρώπῳ. *Juxtà* Xanthippum *ſtabat* Anacreon Teïus, *qui primus, poſt* Sappho Lesbiam, *magnam Carminum ſuorum partem circa Amorem ſcripſit. Illius ſpecies eſt velut Hominis præ ebrietate cantillantis.* Et hæc erat *Sculptorum* & *Pictorum* ſenſus *Hieroglyphicus*, felíxque & elegans Audacia; ut quandò Poetam aliquem formarent, in *Homine*, *characteris* Imaginem deſignarent. Nec enim credibile eſt, *Ebrioſi* hominis ſtatuam in Arce *Athenarum Hipparchium* poſuiſſe, certè non ut *Ebrii*, ſi honorare vellet; ſin minùs, nè ſtatuâ quidem omninò dignatum fuiſſe. Ità *Timotheum*, *Athenienſium* Ducem Pictores in tentorio dormientem pingebant, *Fortunámque* illi ad Caput aſtantem, Urbéſque multas in Rete attrahentem; ut ænigmaticè oſtenderent, Maximos illius ſucceſſus *Fortunæ* debitos, *Ælian.* Var. Hiſt. lib. xiii. c. xliii. Ità *Galaton Homerum* pinxit ſtrenuè vo-

mentem, reliquósque Poetas illius vomitum reſorbentes; ut hujus Ingenii Luxuriantem Copiam atque Exceſſum, illorum ſordidam & ſervilem in illo imitando æmulationem exprimeret, *id.* ibid. cap. xxii. Ità *Gratias* olim veſtibus indutas, tandem Nudas pinxêre; ut Beneſaciendi apertam ſimplicitatem innuerent; Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri* pag. 27. Ità *Cynægirum* cum duobus brachiis pinxit *Phaſis*, licèt utroque privatum; quòd eorum diſpendio immortale nomen eſſet nactus, ut *Antholog.* fol. 313.

Ἀλλὰ σοφός τις ἦεν ὁ ζωγράφος· ἐκ σὲ χερῶν
Νόσφιτε, τὸν χειρῶν ἔπνεεν ἀθάνατον.

Doctus erat Pictor; manibus nec te ille carentem
Pinxerat, à Manibus cui data Vita fuit.

Hic tamen *Pictorum* uſus, Imperitorum hominum animos ſæpè in errorem traxit; & illa *Anacreontis* Imago à *Pauſaniâ* deſcripta indoctos in falſam illam opinionem induxit, quòd ipſe *Anacreon* eſſet Ebrioſus; quam & Poetarum ingenioſa Licentia confirmavit inſupèr & auxit. Nec in ſuâ Patriâ hic Vates prorſus erat inhonoratus; elegans enim ei ſtatua poſita erat in Urbe natali, *Teo*; de quâ *Theocriti* extat Epigramma, quod Nos inter *Anacreontia* ponimus ad finem hujus libelli, v. 1616. Et ſanè poſt *Cyri* deceſſum, *Teïorum* plurimi ex *Abderis Thraciæ* redierunt, Patriámque urbem nullo negotio recuperârunt, ut ad v. 1532. notamus; & toto *Cambyſæ* tempore omni moleſtiâ carebant. At *Dario* regnante, *Ioniæ* populi, *Athenienſium* ope adjuti, *Lydiæ* Metropolin *Sardes* combuſſerunt; quâ indignitate motus *Darius* tum primùm bellum *Perſicum* meditabatur, & contemptis *Ionibus*, eorum Patronis *Athenienſibus* omnem iram & indignationem reponit; quæ tandem in campis *Marathoniis* exarſerunt, & ſub ejuſdem filio *Xerxe* poſteà flagrantiùs. Quare *Teïorum* Civitas & omnis ferè *Ionia* longâ pace florebant, &, quæ tunc temporis propria ferè Eruditorum

rum præmia, *Anacreonti* Effigiata numiſmata cuſa, Statuæ & Imagines etiam in ſuâ Patriâ poſitæ; olim enim extabat & etiamnum, in *Johannis Fabri Bambergenſis*, Illuſtrium Virorum *Iconibus*, exhibetur in *Fulvii Urſini* numiſmate æreo, *Anacreontis* Imago, de quâ hæc idem *Faber*, "Caput *Anacreontis* poetæ, "qui unus fuit è Novem *Lyricis*, ex Nummo æneo, "Mediæ magnitudinis, repræſentatum eſt. Qui "Nummus à populo, Inſulam *Teon* incolente, in "honorem Civis ſui cuſus eſt; ità ut hinc Caput ip- "ſius Lauro coronatum, unà cum Nomine ejuſdem "ANAKPEΩN, illinc Nomen Patriæ THIΩN, item- "que *Bathylli*, tantoperè ab *Anacreonte* celebrati, "Imaginem exprimeret; ſicut ex Literis, quæ in or- "be Nummi tales viſuntur BAΘYΛΛOΣ, intelligitur. Et hujus Nummi meminit *Gronovius* & *Gisbertus Cuperus*, ut mox videbimus. Dominæ *Dacier* Editio poſtrema Nummulum quidem exhibet cum *Anacreontis* Imagine; verùm de eo nihil illa nobis; nec undè habuerit, conſtat. At *Faber Bambergenſis* progreditur, "Alia, inquit, Effigies huic perſimilis, in "quâdam pulcherrimi coloris Cornioli, apud *Ful- "vium Urſinum* conſpicitur, ab excellente Artifice "ſculpta; quam à quodam *Anacreontis* & Poematum "ejus ſtudioſo, in Annulo geſtari ſolitam credidérim. Fortean hinc ſuam Dna *Dacier* hauſit. *Cuperus* certè prædictus in *Homeri* Ἀσπὶς, p. 3. inter aliorum, *Anacreontis* etiam Imaginis, ære expreſſæ, meminit, "Sed nè ſignatos Metallis vultus omittam, *Al- "cæus, Pittacus, Sappho, Mitylenenſium*; ANACREON "*Teiorum*; *Aratus* & *Philemon*, *Solenſium*, ſive *Pom- "peiopolitarum*; *Pytheus*, *Colophoniorum*; *Hippocrates*, "*Coiorum*; *Pythagoras Samiorum*; alii aliorum populorum, in Numiſmatis occurrunt.

XXXV. Ità quidem *Anacreon* ipſe lætis, ut plurimùm, uſus temporibus, digno ſemper in honore habitus eſt à ſuis & ab aliis. Omni ferè *Cambyſæ* tempore cum *Polycrate* vixit, excepto quod ali-

quandò Patriam Teon inviſerit; aliquandò etiam *Lesbon* & *Mitylenen*, *Sapphûs* conveniendæ gratiâ, cujus Ingenio plurimùm delectabatur, ut oſtendimus ad §. XVII, navigârit. Circa triceſimum ſeptimum ætatis annum, *Athenas* ad *Hipparchum* ſe contulit, ubi ſeptem fermè annis moratus, in Patriam tandem, eſt reverſus, paulò ante *Hipparchi* cædem qui ab *Harmodio* & *Ariſtogitone*, Olympiade LXVI. obtruncatur; & tunc *Anacreon* annum ætatis agebat Quadrageſimum quartum; quandò videtur Hæreditatis Paternæ adminiſtrationem ſuſcepiſſe. Villa erat illi ſatis ampla extrà Urbem, quâ ut plurimùm verſabatur, Naturæ delicias & Ruris quietem contemplans; undè & Mare *Ægæum*, & Inſulæ inibi ſparſæ aſpectui patebant; ubi & Vindemiæ vacabat, aliiſque operibus ruſticis; de quibus extat *Ode* XXXVII.

Viden', ut, micante Vere,
Charites Roſis abundant!
Viden', ut jam æquoris undæ
Poſuit ſuum furorem!
Viden', ut jam nat Anas, &
Remeare incipit ut Grus!
Nitidè refulget ut Sol!
Nebulæ fugantur atræ:
Hominum nitent Labores;
Tellus parturit Herbas;
Fructúſque Olivæ germinat;
Bromii redimitur humor:
Fronde ſub omni & folio
Fructus floret opimus.

Vindemiarum delicias celebrat geminis ſuaviſſimis *Odis*, L. & LII. quas ex ipſo fonte dulciùs hauriet Lector. Dum in hâc villâ degebat *Anacreon*, contigit aliquandò, ut ad *Teon* urbem iret, unà cum Famulo & Cane fidiſſimo, Marſupióque nummis ſufferto; nam ad Equos emendos ibat. Inter eundum, Famulus ex viâ ad Ventris exonerationem

ſeceſ-

ſeceſſit; & tandem, Marſupio per oblivionem relicto, rediit ad Dominum, atque ità rectà ſimul versùs urbem tendebat, nec de Nummulis adhuc cogitabat; quibus tamen intereà Canis aſſiduè invigilabat. Re igitur, propter nummorum defectum, infectâ, paucis poſt diebus, eâdem redeuntes, quùm videret Canis, occurrens ſtatim oſtendit iis Marſupium adhuc à ſe cuſtoditum, & continuò expiravit. Hanc Hiſtoriam ità narrat *Johannes Tzetzes*, Chiliad. IV. §. 131. v. 235.

Τῷ Τείῳ Ἀνακρέοντι ποθὲς Τέϊον ἐρχομένῳ,
Μετὰ οἰκέτου καὶ κυνὸς, ὠνήσασθαι χρείωδη,
Ὡς ὁ οἰκέτης ἐξ ὁδοῦ ποθὲς ἔκκλισιν ἀπῆλθε,
Καὶ τὸ κυνάριον αὐτῷ ἐκεῖ συνηκολούθει·
Ὡς δέ γε τὸ βάλαντιον λήθῃ κεῖθεν ἀφῆκεν,
Ἴζῆσαν τὸ κυνάριον ἐφύλαττεν ἐκεῖνο·
Ὡς δ' ἐκ τ' Τέου πάλιν αὐτὴν, ὑπέστρεφον ἀπροόπτως,
Κατῆλθε τὸ κυνάριον ἀπὸ τοῦ βαλαντίου,
Τὴν παρθήκην δείξάν τε ἀπέψυξεν εὐθέως,
Πολλοῖς ἡμέραις ἄσιτον ἐκεῖνο μεμενηκώς.
Anacreonte Teio Teon olim ventitante,
Cum Famulo & Cane, ut emerent neceſſaria,
Ut Famulus è viâ ad exonerandum abiit,
Canis etiam illi eodem conſequebatur.
Ut verò ille Marſupium oblivio captus reliquit,
Aſſidens Canis cuſtodiebat illud:
Quùm ergò ex Teo redirent eâdem, re infectâ,
Devenit Canis illicò à Marſupio,
Depoſitumque oſtendens expiravit ſtatim;
Quùm pluribus diebus jejunus ibidem manſiſſet.

Hanc ego hiſtoriolam, ſive ad *Anacreontis* Candorem declarandum faciat, ſeu ad ejuſdem Genii felicitatem ſignificandam, ſine ullo pſeudo-Criticorum reſpectu, exhibendam curavi; ut qui ſciam, apud *Homerum*, *Virgilium*, *Plutarchum*, *Ælianum*, *Busbequium*, aliósque graviſſimos Auctores, multa de Canibus

nibus narrari, quales fuêre *Ulyſſis*, *Telemachi*, *Evandri*, *Atalantæ*, *Xanthippi*, *Hieronis*, *Tobiæ*, quibus omnibus vis Naturæ miranda nobis indicatur.

XXXVI. Si nunc *Anacreontis* Artem, Ingenium, Doctrinam, Judicium, Dexteritatem, Elegantiam, conjunctam cum *Ioniæ* Dialecti Suavitate *Atticarum* deliciarum Copiam, & *Græcæ* Linguæ eximiam Facundiam delicatioribus Poeſeos floribus intextam, ſingulatim oſtenderem, & mole nimiâ hanc Vitam cumularem & actum prorsùs agerem; quùm in ipſo Opere paſſim hæc ſingula notaverim. Verùm Ἀφέλεια illius hìc minimè prætereùnda, quam in Moribus tantoperè laudat, v. 1198. & in ſcriptis paſſim exhibet. De hâc illius, præ aliis, inaffectatâ *Simplicitate*, ità *Hermogenes*, περὶ Ἀφελείας, §. 2. 3. Καὶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι δ' ὡσαύτως, —— ὁρᾷς, ὅσον τὸ ἀφελὲς τῆς γναμπτῆς. Plura nos ſuis in locis, ut v. 146. 192. 294. 639. &c. de hâc re notamus. *Sublimitatem* ipſe quidem à ſe libentèr amovet, *Odâ* I. quanquam aliàs nec omninò ſibi prorsùs incognitam fatetur, ut XLVIII. quâ quidem altiùs ſolito inſurgit, ut etiam in *Odis* LXIV. XCIII. CI. ideóque apertè ſibi poſtulat *Homeri* Lyram, quanquam illam bellico nervo mulctatam, ut v. 754.

Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρου,
Φορμίγγος ἄνδρα χρῄζω.

Contra quod ingenioſus Pater, *Renatus Rapinus*, in Reflexionibus cap. XIV. & XIX. de eo aſſerit, qui Elegantiam illius Ingenii admirabilem agnoſcit, at minimè *Sublimem* vult concedere; quanquam aliud ipſe *Sublimitatis* optimus Judex *Longinus* de noſtro fateatur, §. 31. Erat certè, ut *Pindarus* ait, Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. Ità *Horatius* ſæpè altiùs inſurgit, quanquam & ille Modeſtiâ, vel Mollitie ductus, *Sublimitati* penitùs abrenuntiet, quod verbis tantùm facit, re ipsâ non item. At *Suavitatem Anacreontis* non inſuavitèr nobis commendat *Scaliger*, Poeticæ lib. I. cap. XLV. " *Anacreon*, in-

" quit,

"quit, in Ἐρωτικοῖς excellit adeò, ut ejus Dictio "quovis *Indicæ* arundinis ſucco dulcior mihi videa- "tur. Et aliàs, Apud *Anacreontem* alternantur *Io-* "*nicus* & *Anapæſtus*, non ſine fatali illi Viro Venuſta- "te, lib. 11. cap. XXI. vid. ad v. 1221. Verùm de Jucunditate & Suavitate *Anacreontis* plura Nos in *Prolegomenis* ad §. IX. Vim autem & *Suadelam* mirantur omnes & collaudant; & inter Lyricorum *Novem* commendationes, hæc ferè *Anacreontis* propria fuiſſe agnoſcitur, §. XXVI. Πειθὼ Ἀνακρεόντι συνίστορα, *Suada* Anacreontem *comitatur*, Antholog. lib. I. cap. LXXVII. fol. 92.

XXXVII. Ipſe quidem *Anacreon* paucos habuit, quos imitaretur, *Homerum* nempe, *Heſiodum* & *Archilochum*; at *Anacreontem* longus ordo Poetarum eſt imitatus; ut paſſim in Notis oſtendo. Nempè *Pindarus* v. 82. 994. 1016. 1022. *Sophocles*, ut oſtendo in Prælectionibus *Sophocleis*, *Euripides*, v. 929. *Anacreon* v. 724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν. unde *Catullus*, de *Venere*, Quæ dulcem Curis miſcet Amaritiem. *Virgilius* eundem imitatur, v. 1308. *Anacreon* poculo ſuo appingit Vitem & Racemos, v. 272. *Virgilius*, Pocula memorat, Eclog. 3. v. 38.

Lenta quibus torno facili ſuperaddita Vitis
Diffuſos Hederâ veſtit pallente Corymbos.

Horatius, v. 206. 218. 249. 482. 922. 946. 1026. 1088. 1297. Ità ex illo *Anacreontis*, v. 790. Νόον ἐς θεὸς αἴρῃσι, *Horatius* illud procudit, *Terrarum Dominos evehit ad Deos*, Γαίης ηγεμονίους ἐς ὑπερνίωνας ἀείρει. Plures præterea in Notis noſtris apparent *Anacreontem* imitati, ut *Anonymus* v. 71. 229. 231. Item *Agathias*, Od. XII. & v. 206. & *Antipater* v. 1279. Item *Argentarius*, ibid. *Anacreon* dixit, v. 391. Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε. *Glaucus*, Antholog. fol. 312. Ζωγράφων ὦ λῷστε. Noſter dixit, v. 683. Φιλολοιδόρημα γλώσσης. *Muſæus*, v. 183. Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Confer cum *Anacreontis Odâ* primâ, *Bionis* Idyll. 4. à v. 8. ad

v. 12.

v. 12. *inclusivè* & ad *Anacreontis* illud v. 19. Τοῖς ἀνδρώσιν φρόνημα, ejusdem illud, Μορφὴ ϑηλυτέρης πίλῃ κρύπτεται· ἀνέρες δ' ἀλκῇ. Ità *Anacreontem* imitatur *Dionysius* sophista, v. 307. *Theocritus* v. 307. & *Od.* XL. in ipso Argumento. *Nonnus Panopolita* nostrum imitatur, v. 132. 1308. *Meleager* & *Ovidius* v. 307. *Boetius* de Consolatione Philosophiæ *Anacreontis* numeros non rarò usurpat, ut

Habet omnis hoc Voluptas;
Apiumque par volantúm,
Ubi grata mella fudit,
Fugit, atque agit furentes
Stimulos.

Imitatur illum *Oppianus* v. 1247. *Plautus*, v. 230. *Gregorius Nazianzenus*, v. 241. & in hâc *Vitâ* §. XXXIII. *Prudentius* & *Synesius*, v. 1199. *Guidobaldus Bonarellus*, *Italicè*, v. 526. *Marcus Antonius Flaminius*, *Latinè*, *Couleius* noster & 39 alii *Anglicè*, *Henricus Stephanus*, *Græcè & Latinè*, ut & Nos ipsi, v. 71. 414. 418. 1431. 1662. 1680. 1699. 1718. cum innumeris aliis, quorum omnium eò major laus semper habita, quo meliùs eum sint imitati. Nec prætereundus nobis *Georgius Buchananus*, *Anacreontis*, ut & aliorum Poetarum, æmulator haud infelix, qui *Oden* XIX. ità vertit,

Et Terra sicca potat,
Terrásque Sylva & Aura;
Sylvas & Æquor Auras:
Et Sol repotat Æquor,
Et Luna Solem. Iniquè
Incessitis, sodales,
Me; quòd bibam libenter.

Eandem Oden *Maximilianus Vrientius* ità Imitatur, Epigr. l. 4

Terra

Terra Parens venis ſitientibus imbibit Imbres;
Tellurem atque Imbres Arbor alumna bibit:
Oceanus ſalſo ſparſos bibit æquore Ventos;
Sol avido Oceanum flammeus ore bibit.
Solis inardentis radios bibit ebria Luna;
Rurſus & hanc Euri, Terra, Salúmque bibunt:
Cuncta bibunt ſurſum ſpirantia, ſive deorſum;
Dis Styga, Dii pleno Nectar ab ore bibunt.
Omnibus ergò ſimul cùm ſit Lex una bibendi,
Cur Homines ſimili non quoque Lege bibant?

Ovidius locum levitèr tangit, *Terraque cæleſtes arida ſorbet Aquas.* *Johannes Secundus*, cujus Poema de * Baſiis, & Epithalamium, magnoperè laudantur, ex *Anacreonte* ſic cecinit, *Od.* XVII.

Heus, Deus ergò agedum, Calicem mihi cudito jam nunc
Argento benè tornato, Vulcane; *ſed amplum,*
Atque cavum, & Bacchi, *quantum potes, eja capacem.*
Inque hoc non Currus, non triſtia Sydera ſculpe;
Non hunc crudelis, non ambiat udus, Orion:
Sed Vites mihi fac Viridis, ipſumque Lyæum,
Et Charitas, *blandam &* Venerem, Veneriſque *puellum.*

Verùm *Henricus Stephanus* totum ferè *Anacreontem Latinâ* Verſione honeſtavit, (quam tamen *Paulus Colomeſius Johanni Dorat* tribuit, *Recuiel de particularitez*, pag. 109.) quod & *Elias Andreas* fecit. *Anglicâ* quidem Metaphraſi ex parte ornavit *Abrahamus Couleius*, Paraphraſi totum, qui tunc

---

* Ità Hug. Grotius
Dura mentis, iners, merumque rus eſt,
Si quem Baſia *non movent* Secundi.
Thomas Stanlæus Anglicè vertit, Poemat. p. 57.

extabat,

extabat, *Thomas Stanlæus*; qui & perpetuis eundem Commentariis, haud vulgaris Notæ, ornavit: *Bellaqueus & Longepierre Gallico* Metro donârunt.

XXXVIII. Nec *Imitatores* modò famam ex illo ſibi acquiſivêre; verùm & *Laudatores* haud pauci, præter quos ſuprà laudaverim, nempè *Herodotum*, *Socratem*, *Platonem*, *Athenæum*, *Ælianum*, *Maximum Tyrium* & innumeros alios πλείους, nam & multi illum alii Viri Docti, Poetæque clari egregiè laudârunt, quorum ego aliquot inſigniores inter *Anacreontia* exhibendos curavi, nempè *Antipatrum Sidonium*, ſive *Tyrium*, *Simoniden*, *Leonidam Tarentinum*, *Meleagrum*, *Eugenen*, *Dioſcoriden*, *Theocritum*, *Critiam Callæſchri* filium; de quibus ferè omnibus ſuis in locis, quæ ſufficiant, notavimus. Hoc tantùm de *Antipatro Sidonio* addendum ex *Cicerone* duximus, ad v. 1513. " Quid ſi *Antipater* ille " *Sidonius*, quem tu probè, *Catule*, meminiſti, ſoli- " tus eſt, Verſus Hexametros, alióſque, variis modis " atque numeris fundere extempore, tantúmque ho- " minis ingenioſi, ac memoris, valuit Exercitatio, ut " cùm ſe mente ac voluntate conjeciſſet in Verſum, " Verba ſequerentur. Quod alios *Anacreontis* Laudatores; aut Illuſtratores, attinet ut *Cælium Calcagninum*, *Henricum Stephanum*, *Abrahamum Couleium*, *Tanaquillum Fabrum*, eos etiam habes ad *Anacreontis* finem additos; *Faber* in ſuæ etiam Editionis Epiſtolâ Ded. *Anacreontem* egregiè laudat, quod & *Longepierre* facit eleganti Poemate *Gallico*; licet *Faber* ille, levitate uſus deſultoriâ, in Notis ad *Longinum*, eundem vulgari judicio uſus, flagitii damnet. Verùm nullo modò nobis hic omittendus videtur ~~*Angelus Politianus*, qui in *Nutritiâ*, de *Anacreonte*~~ ſic canit, v. 581.

Non ego, te, longo præſignis, Anacreon, *ævo,*
Tranſierim; bicolore caput redimite racemo:
Cui Citharæ cordi, cui nigri pocula Bacchi,
Semper & ancipiti ſtimulans Amathuſia *curâ.*

Nam

Nam modò Threïcii *crinem miraris ephebi;*
Nunc Samium *celebras (jubet* Adraſtæa*) Bathyllum;*
Nunc teneram Eurypylen, *tenerúmque* Megiſtea *laudas;*
Tandem Acino paſſæ cadis interceptus ab Uvæ.

XXXIX. Contra *Pindari* Scholiaſtæ Cavillationem, quòd *Anacreon* rogatus, cur in *Deos* Hymnos non ſcriberet, at in *Pueros*, reſponderit, *Hi etenim Dii ſunt noſtri*, nonnihil diximus ad *Oden* LX. Et prætereà ex hoc ejuſdem Opere abundè patere probo, *Hymnos*, propriè ità dictos, non paucos ab eodem ſcriptos; ut in *Venerem*, v. 144. Ad *Dianam*, Od. LX. Ad *Bacchum*, Od. L. Ἐπιλήνιος Ὕμνος in *Bacchum*, Od. LII. In *Amorem*, Od. LVIII. ὃν ὁ σοφὸς ποτὲ ὑμνῶν Ἀνακρέων πᾶσιν ἐπὶ διὰ στόματος, *Athenæ:* lib. XIII. fol. 600. In *Hymenæum*, ἐπιθαλάμιος ὕμνος, *Od.* LXII. In *Apollinem*, Od. LXIV. Et ſi omnia illius Opera extarent adhuc integra, credibile eſt, multò plures *Hymnos* proferri potuiſſe. Ità *Scholiaſtarum* & *Grammaticorum* aſſertiones iſtiuſmodi nihil nos debent morari; quin & præſtantium virorum Auctoritati & ſanæ Rationi potius aures accommodemus; cùm & Charitas, ut omnia in melius interpretemur, ſuadeat. Quare nunc, cum bonâ Lectoris veniâ, ad finem propero.

XL. Quùm his itaque ſtudiis deditus, & ab hujuſmodi Patronis charus habitus, diù vixerit, quibus etiam diutiùs ſupervixerit, inter *Ruris* amœnitates, & Urbis delicias reliquũ Vitæ diviſit, nunc Muſarum, nunc Amicorũ & *Bacchi* ſolatia adhibens, ut credibile eſt, Hominem Hilaritati & Literis devotum feciſſe. Atque ità ad ſeram uſque ſenectutem duravit, ad *Octogeſimum* nempè *Quintum* ætatis annum ſcilicet ab *Olympiadis* LV. anno *Secundo*, ad *Olympiadis* LXXVI. annum *Quartum*, Annum *Xerxis* 13, quandò *Sophocles Athenienſis* Tragicus *viceſimum quintum* ætatis annum ageret;

quod dico, quoniam in eundem extat Distichon *Anacreontis*, v. 1376. Quare aut affirmandum, *Sophoclem* Tragœdiam, in quâ *Æschylum* vicit, Triennio ante tempus in *Didascalicis* assignatum, egisse, vel certè magna & manifesta indicia hujusmodi Indolis Amicis antea dedisse, ut fieri solet; & clari danè Homines multò antè Ingenii sui specimina Amicis proferre solent, quàm Orbi Literato exhibere. Quod ad Buculam *Myronis* attinet, in quam duo extant *Anacreontis* Epigrammata, à v. 1342. dicendum breviter, vel *Plinium* totis Decem *Olympiadibus* errâsse in *Myronis* ætate assignandâ, vel illius Nomen & Opera ab hoc certe nostro *Anacreonte* minimè potuisse celebrari. Quòd *Anacreonti* LXXXV. annos suprà assignavimus, id non temerè factum: Nam ut illum vocat *Politianus*, longo præsignem ævo, *Lucianus* disertè in *Macrobiis*, sive *Longævis*, Ἀνακρέων, ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ἐγδοήκοντα, *Anacreon*, *Lyricus Poeta*, *vixit annos quinque & octoginta*. At *Valerius Maximus* & Vitæ durationem amplificat & Mortis genus addit, lib. IX. c. XII. §. 8. "Sicut *Anacreonti* quoque, quamvis statum Humanæ Vitæ modum supergresso, quem Uvæ passæ "succo tenues & exiles virium reliquias soventem, "unius Grani pertinacior in aridis faucibus humor "absumsit. Idem *Plinius*, lib. VII. cap. VII. „Ut *A*"*nacreon* Poeta Acino Uvæ passæ, ut *Fabius* senator "Prætor, in lactis haustu, uno Pilo strangulatus. Idem *Angelus Politianus* suprà dixerat, §. XXXVIII. fine, *Tandem Acino passæ cadis interceptus ab Uvæ*. Et *Celius Calcagninus*, v. 1632.

At te, sancte senex, Acinus sub Tartara misit,
Cygnææ clausit qui tibi vocis iter.

Idem *Abrahamus Couleius* agnoscit in *Anglico* Poemate, quod à nobis *Græcè* redditum invenies ad v. 1431. &c. Idem Mortis genus *Sophocli* pòst eveniisse *Neanthes* & *Istrus* annotâsse traduntur, ut in *Græcâ Sophoclis* Vitâ; quin & *Petrus Crinitus*, de Honestâ Disci-

Disciplinâ, lib. 11. cap. VI. "De *Anacreonte* notius "est, quàm ut hoc pluribus debeat exponi, Eum scili-"licet pari obitu, ac *Sophoclem*, ex Acino Uvæ suffo-"catum. Quod *Sotades* memorat,

Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πτυχὶς τέθνηκεν.
Glutito Acino strangulat Uva te, Sophocles.

Et *Anthol.* fol. 274.

Ἐσβέθης, γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν,
Οἰνωπὸν Βάκχῳ βότρυν ἐρεπτόμενος.

Erat verò & *Sophocles* ætate provectior, nempè *Nonagenarius*, quandò hoc Mortis genere *periit*. Funus *Anacreontis* magnâ erat elatum Pompâ, & Tumulatus erat in Patriâ urbe, *Teo*, quod *Simonides* testatur,

Οὗτος Ἀνακρεοντα, τὸ ἄφθιτον εἶνεκα Μουσέων
Ἰμερόπολον, πάτρης τύμβος ἐδέκτο Τέω.

Sepulchro Imago ejusdem impositа; de quâ *Theocritus* ad v. 1616. *Epitaphium* adscriptum, quod nescio, annon illud ipsum fuerit modò memoratum *Simonidis* Epigramma, quod infra occurret v. 1531. unà cum *Epicediis* aliorum nobilium Poetarum non paucis à v. 1513. ad v. 1576. *Latino* quoque versu à me donatis ferè omnibus, exceptâ scilicet unius parte.

Καὶ σὺ μὲ ἴσθι μακαρίτης, Ἀνάκρεον· ὅτι δ' ἄρα σεῖο
Εἴσομαι εἰς Ὀδυσῆα τὸ ἄφθιτον ἔργον Ὁμήρου.
Καὶ τάχ' ἐγὼ μετέπειτα γένωμαι ἄλλος Ὅμηρος·
Μαρλόειος δέ μοι ἔσται ἐν Ἀγγλιάδῃσιν Ἀχιλλεύς.

ΠΡΟΛΕ-

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

I. *Lyræ* Antiquitas & Varia Nomina; item Inventor primus. II. *Tres* ejuſdem Chordæ, mox *ſeptem*, dein plures. III. *Lyrici* Carminis Antiquitas & Uſus. IV. *Lyrici* Poetæ & *Lyrica* Poeſis. V. Ex eorum numero Antiquiſſimi. VI. Res Heroicas tractabant, leviores tamen materias plerumque amabant. VII. Hiſtoria *Lyricæ* Poeſeως apud *Græcos*. Novem *Lyricorum* Nomina. VIII. Fœminarum *Lyricarum* Novē Nomina. IX. *Anacreontis* Elogiū & Sublimitas. X. Quid requiritur in iis, qui de *Anacreonte* judicium ferunt. XI. Objectionibus quibuſdam occurritur. XII. De Metro *Anacreontico*.

I. TIMAGENES *Auctor eſt, Omnium in Literis ſtudiorum antiquiſſimum* Muſicen *extitiſſe, teſte* Quintiliano. *Et*

Lyræ

Lyræ *quidem Antiquitas indubitata; utpote, quæ ſub ipſo ferè Orbis initio, aliquot ante Diluvium generationibus, ſit à* Iubale *inventa, qui dicitur* Geneſeos *c.* 4. *v.* 21. Auctor omnium tractantium CITHARAM & Organon. *Vox* Hebræa *Cinnor, undè forſan* Græcum κινυρὸς *&* κινύρομαι, *certè* Joſepho *uſurpata vox* κινύρα, *&* Heſychius, Κινύρα) Ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα. *Apud* Danielem *c.* 4. *v.* 5. Cathrom, *quaſi* Cithrom, *undè &* Græcum Κιθάρα. *Sunt & aliæ voces apud* Græcos, *ut* Λύρα, Χέλυς, Βάρβιτος, Φόρμιγξ, καὶ Συνεκδοχικῶς, πλῆκτρον, *ut & apud* Latinos, Lyra, Cithara, Barbiton, Chelys, Teſtudo, Fides, *&* Figuratè Plectrum, *aliquandò* Nablium *&* Pſalterium. *Rectiſſimè itaque* Athenæus, Τὸν γὰρ βάρβιτον καὶ βάρειτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν Μάγαδιν, καὶ τὸ Τρίγωνα, καὶ τὰς Σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι· Ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι τὸν Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν Σαμβύκην. *De* Lyræ *quidem Formâ adeundus*

eundus tibi Martinius *in Philologico Lexico; ubi etiam de Variis ejuſdem Nominibus & Generibus; quæ tamen apud Veteres illos parùm omninò, aut nihil, Diſcrepare videntur. Certè apud Poetas antiquos Res eadem videtur multis Nominibus inſignita; ut & apud Moderniores, qui* Harpam, Lutam, Guitarram *nuncupant; licet nonnulli putent,* Venantium Fortunatum *inter* Harpam *&* Lyram *diſtinguere,*

Romanúſque Lyrâ plaudat tibi,
Barbarus Harpâ,

quùm ille voces tantùm diſtinguat, hanc Barbaram, *illam* Romanam *vocans. Quare licet* Græci *Lyræ inventionem* Mercurio, *aut* Apollini, Amphioni, *aut* Lino, *aut* Muſarum *alicui tribuant, diſertè tamen Noſtras Literas* Iubali, *ab ipſo* Adamo *ſeptimo, illam tribuere ex ſuprà dictis conſtat. Vid.* Joſeph. Scaliger. *in* Manilii *Sphæram.*

II. Diodorus Siculus *Lyram à* Mercurio *inventam appellat* τείχορδον, *l.* 1. Tribus nervis ſonantem; *qualis*

qualis cernitur in nummo Bruti *apud* Piſonem *& deſcribitur in Fragmento Auctoris anonymi, qui cum* Cenſorino *editus eſt. Et de hâc re adeundus* Euſtathius *ad Iliad. σ'. v.* 570. *&* Cupérus *in* Homeri *Apotheóſi, p.* 32. *At* Homerus *ipſe* Septem *huic Lyræ fila tribuit,* Mercurii *Hymno, v.* 51. Ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς. Horatius *etiam* ſeptem *nervis inſtructam canit, l.* 3. §. XI.

Mercuri, nam te docilis magiſtro
Movit *Amphion* lapides canendo,
Túque, Teſtudo, reſonare *ſeptem*
Callida nervis.

Amphionis Thebani *Lyra, cùm* ἑπτάχορδος *eſſet, totidem* Thebarum *Portis, ab illius* Harmoniâ *extructarum, occaſionem dedit. Quin* ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα Pindarus *vocat &* Orphei *Citharam* ἑπτάμιτον *fuiſſe notat* Virgilius, *Æn. l.* 6. *v.* 645.

Necnon *Threïcius,* longâ cum veſte, Sacerdos
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina vocum.

Quan-

Quanquam Festus Avienus Orphei *Lyram* Novem *Chordis*, *ad* Musarum *numerum*, *ut* Mercurii, Septem, *ad* Pleïadum *numerum*, *ratione habitâ*, *dicat*,

Hic jam fila novem docta in modulamina movit,
Musarum ad speciem *Musâ* satus: ille repertor
Carmina *Pleïadum* numero deduxerat. ———

At Regius ille Vates, Psalm. 33. *v.* 2. 92. *v.* 3. 144. *v.* 9. *Psalterium* δεκάχορδον *memorat plus semel.* Josephus ‡ *Antiq. Judaic l.* 7. *c.* 10. Citharam *ait plectro percuti solitam*, Nablium δωδεκάχορδον, *Duodecim esse chordarum & Digitis tangi consuetã.* Theocritus, *Idyll.* 16. *v.* 45. *indefinitè*, Βάρβιτον ἐς πολύχορδον. Timotheus Milesius *ad* Septem *Nervos*, *Quatuor alios addidit*, *ut esset jam Lyra* ἑνδεκάχορδος, *qualis hodiè* Apollinis *Cithara cernitur*, *in Picturâ holosericâ perpulchrâ*, *ad vetustissimum Archety-*

‡ *Vid.* Bythner. *in Psalm.* 33. *v.* 2.

pum

pum exemplar compoſita, quæ in Cubiculo meo, unâ cum Homero, Dianâ, Cydippe, Pallade & Cleopatrâ, *hodienum cernitur. Et quanquam* Timotheus *ille ex* Spartâ *ejiceretur*, Ephororum *Decreto, ob hanc ſuam innovationem, vid.* Cuperi *Apotheoſin* Homeri *p.* 33. *poſteà tamen, eò tandem licentiam progreſſam conſtat, ut &* ὀκτωκαιδεκάχορδον *fieret, & ipſe* Anacreon *v.* 1115. Μάγαδιν εἴκοσι χορδαῖς *inſtructam docet; nihilque magis hodiè notum, quàm* Harpa, *vulgò dicta*, Cambrica, *plus Quadraginta chordis ſonare docta.*

III. *Carmina, quæ ad Lyram canebantur*, Lyrica *audiebant; de quorum variis Generibus mox plura ad* § XII. *Et Antiquitas* Lyrici *Carminis tantùm non imperveſtigabilis; illius enim Initia, tum apud* Ægyptios *atque* Judæos, *tum apud* Phæacas & Græcos, *non alia fuiſſe, quàm in re ſacrâ, pluribus exemplis ex Antiquitate petitis*, Patricius, *non malus Antiquitatis indagator, evincit, ut* Famianus Strada *in Proluſionibus, l.* I.

§.

§. 4 *p.* 136. *Nec prima illa poſt ſecula, per ætates ſanè quamplures, aliò* Lyrici *ſpectârunt, quam ut Deorum laudes ac decora, aut Virorum fortium res præclarè geſtas, Hymnis ac Pæanibus, ad Templa & Aras, complecterentur; ut ſcilicet, eâdem operâ Honorem Superis atque Heroibus haberent & ad æmulationem captos admiratione Mortales invitarent. Quare, ſiqua Poeſis caſtè ſanctéque tractari unquam debuit, hæc profectò immunis ab omni turpitudine ſervanda, integréque ac puris animis exercenda.*

IV. Lyricus *itaque Poeta propriè, qui* Lyrica *Carmina ſcribit, quæ vel à ſeipſo, vel à quovis alio, ad* Lyram *cani poſſint, admixtis etiam aliquandò choreis. Primò enim in Deorum Conviviis & triumphalibus Hymnis, lætiſque & feſtivis ſolennitatibus hæc* Poeſis *inſtituta; quòd ex* Moſis *Hiſtoriâ &* Davidis *colligitur,* Exod. *c.* 15. *v.* 20. *&* 1 Samuel. *c.* 18. *v.* 6. *undè poſteà, ad quævis lautiora Convivia & magnificas Principum & Nobilium hilaritates converſa. Quem*

morem

morem, utut Græci Anacreontis *noſtri inventum volunt, qui &* Βάρβιτον Ἀνακρέοντος ἕυρεμα *vocant*, Athenæ. *l.* 4. & παροίνια μέλη, καὶ ᾠδὰς συμποτικὰς *illi tribuunt, in aliis certè Gentibus, plus mille annis ante illius tempora, conſueviſſe conſtat ex noſtris Literis.* Laban *enim expoſtulans cum genero* Jacobo, *ait*, Geneſ. *c.* 31. *v.* 27. Cur clàm fugiſti, & furtim ſurripuiſti te à me? Neque indicâſti mihi, ut dimitterem te cum Lætitiâ & cum Canticis, inſtructus Tympano & Citharâ? *Et in* Jobi *Hiſtoriâ, c.* 21. *v.* 11. Emittunt ut gregem Parvulos ſuos & Nati eorum ſaltitant. Vociferantur ad Tympanum & Citharam & lætantur ad ſonum Organi. *Ità* Iſaias, *c.* 5. *v.* 12. In quorum Conviviis eſt Cithara ac Nablium, Tympanum, Tibiáque ac Vinum. *Item c.* 24. *v.* 8. *Idem tamen* Iſaias *Ducentis annis* Anacreonte *antiquior habetur.*

V. Lyrica *itaque Carmina dicuntur, quæ ad* Lyram *canebantur; nempè cum Cantu & Lyræ pulſatione, atque*

atque modulatione, pronuntiabantur; ut Julius Scaliger *Poetic. l.* 1. *c.* 24. *&* 48. *& l.* 3. Lyricique *sunt Poetæ, qui ad hujusmodi Instrumentum Versus cantandos faciunt; quales apud* Hebræos ὑδρογενὴς *ille Legislator* Moses, *Homo Indolis prorsùs Divinæ; item* Debora *Regina & Prophetissa, Regiúsque ille* Hieropsalta Davides, *omniúmque Regum sapientissimus* Solomon. *Apud* Græcos *fortissimus Heros* Achilles *animum delectabat, antiqua Heroum Gesta ad Lyram cantando, ut* Homerus, *Iliad. i. v.* 186.

Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ· ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρ' ἑξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας,
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν· ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάροχλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
Δέσμιος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

Hunc dulci Citharâ mulcentem pectora cernunt,
Insigni,

Insigni, auratâ; Argento juga tinnula splendent;
Quam tulit ex spoliis, captâ *Eëtionis* ab urbe. [roïca Gesta;
Hâc se mulcebat, resonans Heroïca Gesta;
Solus ei *Actorides* tacitè è regione sedebat, [nat ille canendi.
Æacidam expectans, dum desinat ille canendi.

Habuit ergò Lyram ex Eëtionis *spoliis, at Lyræ pulsandi Artem ex* Chirone, Achilles; *ut docet Nos interpres* Aratæorum Germanici Cæsaris; *quod &* Horatius *notavit*, Epod. §. XIII. *Quinimò, teste* † Sexto Empirico, Καὶ τὰ Ὁμήρου ἐπὶ τοπάλαι τοῦ λύραν ἄδετο, *quod* Timomachus *in* Cypriacis, *apud* Athenæum, Delphis *primùm, à* Stesandro Samio *dicit factum; eum enim* κιθαρῳδῆσαι τὰς κατ' Ὄμηρον μάχας, ἐξάμωνον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. *Et* Porphyrius *auctor est*, Pythagoram *illos maximè ex* Homeri *Versibus laudâsse, & ad Lyram cecinisse, quibus de* Euphorbo, Panthi *filio, agit; quem animi pertur bati-*

† *L. 6. Adverss. Mathemat.*

ones Lyrâ compoſuiſſe teſtatur Seneca, *de Irâ l.* 3.

VI. *Undè apparet, Res Heroicas à* Lyricâ *Materiâ minimè olim excipi ſolitas; quandoquidem &* Steſichori *&* Alcæi *&* Anacreontis *&* Horatii *exempla oſtendunt, Illorum Ingenia aliquandò ad grandiorem rerum Majeſtatem aſſurgere. De* Priore Quintilianus *ità,* "Steſichorũ, *quàm* "*ſit Ingenio validus, Materiæ quo-* "*que oſtendunt, maxima Bella & cla-* "*riſſimos canentem Duces & Epici* "*carminis onera* Lyrâ *ſuſtinentem. Quare* Horatio *rectè dicuntur,* l. 4. *§* 9. Steſichori *graves Camœnæ. De* Alcæo, *quòd Heroicam materiam* Lyrâ *& ille ſuſtineret, idem* Horatius *innuit, l.* 2. *§.* 13.

Et te ſonantem pleniùs aureo,
Alcæe, plectro, dura Navis,
Dura Fugæ Mala, dura Belli.

Anacreontẽ *aliquandò Sublimem eſſe probavimus in ejuſdem* Vitâ, *§.* XXXVI. *& hujus Tractatûs §.* IX. *quodque nec* Homeri Lyram *tractare reformidârit, licet de Bello & San-*

guine

guine minimè vellet cantare. Horatius *de ſeipſo paſſim id probat, ut l.* 1. §. 12. 15. 31. *& l.* 3. §. 3. &c. *Et id quidem fieri poſſe Nos ipſi demonſtravimus, in* Odâ *Triumphali, quæ* Dedicationem *ſequitur, ſuper Ducis de* Marlborough *Victoriâ. Verùm quùm* Steſichorus *ferè omnis exciderit*, Alcæúſque *eodem fato functus fuerit, & ipſe* Anacreon *hactenùs, plurimâ certè ex parte, ſit deperditus, jam* Pindarum *omnium ferè* Lyricorum *graviſſimum & maxime Sublimem*, ὑψηλότατον καὶ μεγαλοφωνότατον, *agnoſcunt omnes. At fatendum eſt, quantumvis altè* Lyra *ex nonnullorũ Ingenio poſſit aſſurgere, res tamen ut plurimum leviores, quales ſunt Amatoriæ,* Lyræ *ferè proprias eſſe ſemper habitas; ut ipſe* Homerus *de* Paride *oſtendit*, Iliad. γ'. v. 54.

Οὐκ ἄν τοι χραισμῇ Κίθαρις, τά, τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
Ἣ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι [μιγείης,

Nec Citharæ te vox, Veneris nec dona juvabunt,

Nec Coma, nec Vultus; jaceas
cum in pulvere cæsus.

Et Horatius *de eodem, l.* 1. §. XV.

——*gratáque Fœminis*
Imbelli Citharâ carmina divides.

VII. *Nunc itaque Hiſtoriam* Lyricæ *Poeſeωs, apud* Græcos, *proſequamur. Et ſanè, præter* Achillem *modò-memoratum, fatendum eſt, Plures, illoque etiam longè antiquiores reperiri, qui ad Lyram canerent; quales* Amphion, Philammon, Thamyris, Linus Herculis *Magiſter, qui* Suidæ *dicitur* τῆς λυρικῆς Μουσης πρῶτος ἡγεμὼν, *&* Chiron, *qui* Achillem, *ut diximus, Citharâ,* Æſculapium *Medicinâ*, Herculem *imbuit Aſtronomiâ: Item* Orpheus, Muſæus, Eëtion, Andromachæ, *Conjugis* Hectoreæ, *pater, etiam* Iöpas Virgilianus, Demodocus *&* Phemius *apud* Homerum; *quos non niſi longo ſecuti ſunt intervallo,* Arion Methymnæus, *ſi rectè illum* Solinus *ponit ad* Olympiadem XXIX. *nam* Periandri Corinthii *ætas dubitare Nos facit, qui circa* Olympiadem XL. *floruit; item*

Steſi-

Steſichorus, Alcman, Alcæus, *reliquique*, *Novem* Lyrici *dicti*; *qui fere omnes eâdem ætate florebant*, *ut* Ibycus, Simonides, Anacreon, Sappho, Bacchylides & Pindarus, *quorũ Nomina hiſce continentur* Iambis,

Λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα, Ψαφὼ, Στησίχορος, Ἴβυκος, Βακχυλίδης, Σιμωνίδης, Πίνδαρος. Ἀλκαῖος, Ἀλκμὰν, Ἀνακρέων, καὶ Lyrici Poetæ ſunt Novem: *Sappho*, puta, *Simonides*, *Steſichorus*, *Ibycus*, *Bacchylides*, *Alcæus*, *Alcman*, *Anacreon* & *Pindarus*.

Horum omnium Patriam & Nomina, *Nos olim hiſce Heroicis complexi ſumus*, *cùm in* Pindarum Cantabrigienſibus *noſtris Prælegeremus*,

Ἐννέα μὲν Λυρικοὶ καθ' Ἀχαΐδα εἰσὶν ἀοιδοί· κάτω. Ὕμμι δ' πατείδ' ἐγὼν ἐρέω καὶ τέννομ' ἑκάστω. Πίνδαρος ἐκ Θήβης· Ἀλκαῖος δ' ἐκ Μιτυλήνης, πὸ Τείω· Ἐκ Μιτυλήνης Σαπφώ· Ἀνακρείων ἀκεῖος Βακχυλίδης, Σιμωνιάδης τε βαθύφρων.

Ῥήγιον Ἴβυκος οἶδε· σοφὸς δ' ἦν Λυδὸς ὁ
Ἀλκμάν. [ἐσθλός.
Στησίχορος Σικελὸς, πάτρη δέ οἱ Ἱμέρα
Græca Novem Lyricos tellus effudit alumnos;
Quorum ego nunc vobis Patrias & Nomina dicam:
Pindare, te *Thebæ*, *Alcæum* peperit *Mitylene*, [*créonta*,
Et *Mitylene Sappho*, & *Téos Anacéus Bacchyliden*, *Simoniademque* Poetam: [*dius Alcman*:
Ibycus est *Rheginus*, erat sed *Lyhimera Stesichorum Siculum* sibi vendicat alma.

Extat in Anthologiâ, *fol.* 92. *Carmen singulorum ferè Proprietates & Characteras designans*,

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ἡδὺ μελιφθόγγῳ μοῦσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν.
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης. [δ' αὐδᾷ
Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα Ἀλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι·
Ἀν-

Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἀπάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
[φεται.

Ἐν Μούσαις δεκάτη Μῶσα καταγρά-

Pindarus è *Thebis* clamat; *Simonidis* autem

Dulce melos pangit Muſa canens fidibus;

Splendet *Steſichorus*, micat *Ibycus*, & placet *Alcman*;

Bacchylides leni ſuavitèr ore canit;

Suada *Anacréontem* ſequitur; ſed dædala voce
[*olicâ*;

Alcæus, Cygnus *Leſbius*, Æ-

Nona virorum haud eſt *Sappho*, ſed dulcibus ipſa

In Muſis Decima eſt, Muſa vocanda tamen.

VIII. *Dabit veniam Lector Benevolus, ſi Novem etiam Fœminas hìc* Lyricas *recenſeam, quarum Nomina hoc Epigrammate complexus eſt* Antipater Theſſalus, *Antholog. fol.* 91.

Τάσδε θεογλώσσους Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας

Ὕμνοις, ᾗ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος·

Πηξιλ-

Πρήξιλλαν, Μυρὼ, Ἀνύτης φόμα, Θῆλυν Ὅμηρον,
Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων·
Ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, κἀμὲ, Κόρινναν,
Θῆριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελλαμόνην.
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαυχέα Μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων·
Ἐννέα μὲν Μούσας μέγας ἠρανὸς, ἐννέα δ' ἄλλας
Γαῖα τέκε θνητοῖς ἄφθιτον εὐφροσύνην.

Has *Helicon* peperit divino carmine Vates,
Pieriæ & *Macedo* parturiit scopulus:
Praxillam, *Myróque*, *Anyténque* exemplar *Homeri*,
Lesbiaci & *Sappho* quæ decus omne chori:
Erinnam, *Telesillæ* ingens decus, atque *Corinnam*,
Quæ scutum armisono *Palladis* ore canit:
Nossida fœmineis modulis & *Myrtida* dulcem,
Omnes victuras carmine perpetuo:

Ipse

Ipſe Novem peperit Muſas Polus;
ipſáque Tellus [cias.
Æternas totidem dat tibi Deli-

IX. *Et aliorum quidem* Lyricorum *laudes aliàs attigimus*; Anacreontis, *in illius* Vitâ, *& in pluribus Veterum Epigrammatis ejuſdem Poematiis affixis. Nec ideò tamen hìc omittendum* Henrici Stephani *Elogium, in Præfatione ad* Anacreontẽ *ſuum*, "*Prætereà nôſſe operæpretium*
"*eſt, quùm Novem fuerint* Μελῶν (*i.e.*
"Lyricorum *Carminum*) *Scriptores*,
"Anacreonti *majores, quàm aliis*,
"*conceſſas fuiſſe à* Muſis *Carminum*
"*Delicias; undè ab Antiquis, modò*
"γλυκὺς, *aut* ἡδὺς, *id eſt*, Dulcis, *ſive*
"Jucundus; *modò* χαρίεις, *id eſt* Fe-
"ſtivus, *vocitatur; at verò* Plato
"*eum* σοφῦ *etiam appellatione digna-*
"*tus eſt. Nec* Renatus Rapinus *diffitetur*, Anacreontis *Muſam aliquandò* ἐνθουσιᾷν. *Ità enim*, Re-
"flections *ſur l'* Ariſtotl. *Poeſie, l.* 1.
"§. XIX. "*Scio, inquit, genus eſſe*
"*Operum; quæ ex ipſius Charakteris*
"*qualitate Ingenuè debent ſcribi,*

nul-

"*nullâ aliâ intentione, quàm Natu-*
"*raliter ſcribendi, & ſine vi adhibi-*
"*tâ: Tales Hymni* Orphei, Home-
"ri, Callimachi; *taleſque Odæ non-*
"*nullæ* Pindari, Anacreontis, &
"Horatii, *quæ nullâ aliâ Regulâ ni-*
"*tuntur, præter* Enthuſiaſmum. *Talis exempli gratiâ,* Ode LI. & LXIV. *quæ neſcio an ulli ejuſdem generis, per omnem Antiquitatem* (Ἱερὸν ἄλτην *ſemper excipio*) *cedere debeant: adeò in iis præcipuè videtur illi,* Νόος ἐς θεὺς ἀερθεὶς, *ut idem canit, v.* 790. Animus Deos reviſens; & Μανίην μανεὶς ἀρίστην, Sanum furens furorem, *ut ipſe loquitur. v.* 1015.

X. *At ſiquis perfectiùs* Anacreontis *Veneres velit intelligere, neceſſe eſt, ut magno ille præjudicio priùs animum exuat & liberet; quo, futilium hominum Calumniis deceptus, illius Poetæ Vitam omnem crediderit* Ebrietate *& inceſtâ* Libidine *conſumptam; quòd quidem probrum ab illo diluere non perfunctoriè conamur in ejuſdem* Vitâ §. XIII. XIX. &c. *Tum requiritur, ut* Græcæ *Linguæ admodum*

dum peritus ſit, nec Doctrinâ reconditiori levitèr imbutus; nam, ut verùm fatear, illa cauſa eſt, quòd Poetices *Divinus Furor hodiè vileſcat, nec ſanctiſſimum Dei Donum apud Mortales hujus ætatis ullum locum inveniat, quoniam inter Homines pauci ſunt verè* Docti, *inter etiam Doctos, pauci* Poetices *experti; inter Poeticis expertos non admodum multi ex animo illi* faventes; *inter ejus* Fautores, *pauci* Divites; *inter* Divites *pauciſſimi* Liberales. *Quinimò quod* Indocti *&* Immerentes *Virtute & Meritis conſequi deſperant, id Dolo malo ſolent quærere.* Docti Dignique *homines rarò Honores conſequuntur, niſi quandò Affinium potenti favore ſuffulciantur; aut ubi Judices nacti ſint Probos & Pios, Juſtitiæque cultores non nimis faciles & credulos. Plus tamen à Deo Benemerentibus favetur; quicquid Stulti, Improbi, Injuſtique Patroni malemerentibus conceſſerint. Verùm hæc obitér. Prætereà requiritur, ut qui Judicium ferre velit ſuper* Anacreonte

onte, *Muſicæ non ſit imperitus; at Metri, Carminiſq; rationes probè calleat; deindè & ipſe ſit Ingenii paulò delicatioris, nec ſeveri nimis, moroſi, aut ſubruſtici. Tunc enim Auctorem aliquem utilitèr legimus & penitùs intelligimus; cùm illius ſpiritu & affectu quodammodò induamur; nec planè Hoſpites ad Muſarum fores pultemus. At malè certè Literis conſultum eſt; quòd etiam in Academiis noſtris tolerentur, & quod pejus eſt, etiam foveantur, quibus multum Impudentiæ, Doctrinæ parum; qui de Libris Doctorum ſententiam pronuntiant, quos minimè intelligunt; quorum Invidia & Impudentia aliorum Induſtriam vituperant; cùm ipſi tantùm abſint à perfectione maximorum Operum, ut Fundamenta eorum, quæ præ ſe ferunt, nondum jecerint. Præpoſterum illud quidem, quòd inſiceti iſti Cenſores de Ingenio præſtantium Auctorum, aut Scriptis elegantibus loqui audeant Proverbii Immemores,* Ξένος ὢν, ἀπεράγμων ἴσθι.

Ξεῖνοι μὲν γὰρ ἐόντες, ἀπεράγμονες ἅ πλέθουσι.

Quo-

Quomodò enim Midas, *aut* Marſyas, *de* Apollinis *elegantiâ rectè dijudicaverint? Quomodò illi* ἠμιδίδακτοι, ὁλοβάρβαροι, *quibus* Bruta *Pectora*, *Aures* Aſininas, *Oculos* Noctuinos, *Dentes* Theoninos, *Frontem* aheneam, *Cerebrum* plumbeum, *Linguam* venenatam, *Ingenium*, *aut nullum*, *aut planè* Margiticum, *Natura dedit*, *in hâc cauſâ vel hiſcere audeant? De* Margite *enim*, *ſtolido illo*, *invidóque & μισοκάλῳ βιβλιοτάφῳ*, *qui elegantioribus Ingeniis bellum indixerit*, Homerus *ità*,

Τόνδ' ὔτ' αὖ σκαπάνεα θεοὶ θέσαν, ὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.
Nam nec Dii Foſſæ, nec Aratri, aut ullius illum
Artificem fecêre; omni verùm Arte carebat.

Et rurſum de eodem,

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα·
Ἐσθλὸς μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δ' οὐ κακός.

Multa ſciebat enim, ſed pravè
cuncta ſciebat;
Simplicitérque Bonus, cuncti-
modéque Malus.

Talem hominem, inter Muſas *degentem, at omnibus* Muſis Gratiiſque *paritèr inviſum,* Πάσαις μὲν Χάρισιν, πάσαις παναπεχθέα Μούσαις, Antiphilus *Comicus ità alloquitur.*

Ἀπαείστες ἔμαθες, ὦ πονηρὲ, γράμματα·
Ἀντίστροφέν σε τὸν βίον σὰ βιβλία·
Πεφιλοσόφηκας γῆ τε κ' ἠέρι λαλῶν,
Οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Tu literas nam, Livide, haud dex-
trè capis;
Doctrina Te pervertit & Vitam
tuam:
Terræque jam cælóque coràm vis
loqui,
Curæ quibus nil Túve, vel Nu-
gæ tuæ.

Tales Nebulones Homerum *fingunt mendicâſſe & ſtipis erogandæ cauſâ circumforanea Cantica modulatum fuiſſe; tales* Anacreontis *mellitiſſimas Cantilenas* plebeia *vocant* Cantica, *vituperium interim ipſis* Muſis *atque*

que Gratiis *facientes maximum. Talibus ego quoque dicor* ὄνος πρὸς λύραν, *cùm illis omninò deſit etiam* ὁ νοῦς πρὸς λύραν. *At obliti ſunt illi, Magno me honore ab iis affici, quòd ſimul cum* Homero *&* Anacreonte *me quoque Convitiis laceſſere dignentur, quorum ego* Inſipientiam, *illorum* Sapientiæ *longè antefero: qui* Impudentiores *ſunt iis, quos inſectantur, non* Doctiores; Occultiores, *non* Meliores; *Ore* ſimplici, *Animo* invereundo.

XI. *Verùm hos Ardeliones & Sycophantas, cum Strabis ſuis oculis & oblatranti linguâ, relinquamus; nec putidis eorum nominibus has Chartulas conſpurcemus; ſed potiùs ad hominum paulò melioris luti Objectiones diluendas veniamus. Objicitur itaque primò, Quòd Homo jamdiù in ſacros Ordines admiſſus, SS. etiam* Theologiæ *per Novendecim totos annos* Baccalaureus, *quòd Homo, inquam,* Chriſtianus *&* Theologus, *ludicro hujuſmodi Operi velit incumbere. Reſpondeo, ſi*

huic Theologo *ulla* Animarum Cura *contigiſſet, cui toto animo incumbendum fateor, tunc aliquid valeret hujuſmodi Objectio. Siquis illorum, qui ad Gubernaculum ſedent, in aliquo nobiliori ſtudio paratum promoveret, ad majus opus alacrem vocaret & amicâ indulgentiâ ſublevaret, &c. verùm omnem illorum Munificentiæ proventum Filioli, Nepotes, Paraſiti, Calumniatores, Nundinatores, munerali ambitu intercipiunt, ſibique planè demetunt; Sanctioriſque Literaturæ cultores Muſarum ſuarum Deliciis ſaturandos relinquunt. Intereà itaque ſi Sacerdotio carens Sacerdos Doctrinæ illuſtrandæ,* Græcis *Literis propagandis, Veteribus Auctoribus emendandis, Veritati indagandæ, operam det aſſiduam & diligentem, congruum hoc quidem* Græcæ *Linguæ Profeſſori, nec indignum* Chriſtiano, *nedum* Theologo, *non aliàs cum Beneficio ſuo occupato; qui nec in* Ethnicâ *Doctrinâ planè Hoſpes eſſe debeat: quales ut plurimùm ſunt illi, qui hujuſmodi Objecti-*

Objectiones proferunt. Prætereà objicitur, Quòd in Notis noſtris ad hunc Poetam ſacras noſtras Literas haud ſemel laudamus. *Si ex falsò allegatis aut malè explanatis SS.* Scripturis, *ullam Vitio auctoritatem conciliare conaremur; vel ſi SS.* Scripturarum *auctoritatem aut ſanctitatem ſummittere & ſubjicere Literis exoticis, tum Pium & Sapientem illum hominem* agnoſcerem, *licet ſummo meo cum dedecore & opprobrio, qui hoc objicit. Sin autem ad SS.* Scripturarum *Elegantiam & Doctrinam ſummam declarandam, Normámque loquendi confirmandam, earundem locos aliquot cum ſimilibus Elegantiſſimorum & Doctiſſimorum quorumvis Auctorum Ethnicorum locis conferam, præpoſtero illi Zelo ardere mihi videntur, qui illud in me damnant; quod in* Hugone Grotio, Jacobo Duporto, Thomâ Gatakero, Petro Daniele Huetio, Theophilo Galæo, Zachariâ Bogano, Sebaſtiano Pfochenio, Edmundo Dickenſono, Jeremiâ Taylero,

Thomâ Sanderſono, *aliiſque Doctis & Sanctis Viris, noſtra Ætas collaudavit; quod & tota* Chriſti *Eccleſia, in* Juſtino Martyre, Clemente Alexandrino, Origene, Euſebio, Tatiano, Athenagorâ, *ipſoque D.* Paulo *exoſculatur.*

A multis demùm objicitur, Quòd nonnulla ex proprio Ingenio, merâque Conjecturâ, in hoc Anacreonte *addiderim, mutaverim, fixerim, refixerimque. Hoc mihi nupèr à Docto quodam Viro objectum, quo tamen ipſo Neminem ſcio magis hâc uſum libertate; at magno, fateor, cum Judicio, gravibuſque Rationibus. Ille ipſe igitur, quod æquum puto, & alii; ſeriò expendant, quibus ego Argumentis idem faciam, quo Judicio uſus, quâ Deliberatione, quâ Metri peritiâ, quâ rerum Experientiâ, quâ fretus Auctoritate, quo demùm Succeſſu, nunc in* Anacreonte, *ut olim in* Euripide, *in* Theocrito, Sophocle, *& in ipſo paſſim* Homero, *fecerim. Siquis in aliquo* Feliciorem *ſe probaverit, modò neque* Candore

mihi

mihi cedat, & illius Conatus *in Auctoribus emendandis liberè agnoſcam &* Judicio *quoque acquieſcam. Sunt quidem & alii, quorum Oculi punguntur ad Operum meorum* Catalogum, *quem non nunc primùm Orbi Literario publicandum curavi. Verùm haud dubito, quin ſimilem & illi* Catalogum *emittere vellent, ſi modò poſſent; quandoquidem à plurimis Doctis & Modeſtis Viris id factum conſtet. Quod tamen, ut verum fatear, rariùs fieri debere videtur; Quoniam tam illuſtre ſpecimen Cujuſvis Induſtriæ, non ſine Multorum Ignaviæ opprobrio, exhibetur.*

XII. *In Juvenum & Tyronum gratiam placet,* Metri *rationes in hoc Auctore accuratiùs paulò explicare; nè illi in Imitando licentèr nimis vagentur, nullique ferè Legi ſe obnoxios eſſe ſentiant, aut ejuſdem Legis præſcripta minùs attendant. Et* Lyricorum *quidem Carminum Varia ſunt Genera, ut* Archilochia, Alcaica, Alcmania, Aſclepiadæa, Glyconia, Pherecratia, Sapphica, Pindarica

darica, Anacreontia & Horatiana, *quæ ex omnibus ferè aliis conſtant, ab* Archilocho, Alcæo, Alcmane, Aſclepiade, Glycone, Pherecrate, Sapphone, Pindaro, Anacreonte & Horatio, *ſingulorum Auctoribus, nuncupata. Quæ omnia Carminum Genera* Pindarus, *& Scenici Poetæ paſſim in Choris uſurpant, ut &* Horatius: *inter modernos etiam* Buchananus, Caſimirus, Rapinus, Leo *X. & quotquot alii Lyrici* Latini *occurrunt, ſæpè iis utuntur. De aliis hiſce Generibus diſputare, non eſt hujus loci; de* Anacreontio *Genere pauca ſunt hìc dicenda.* Anacreonti *itaque maximè erat familiare Metrum* Iambicum, Dimetrum, Catalecticum, *conſtans nempè* Duobus Metris, *hoc eſt* Quatuor Pedibus, *exceptâ ſyllabâ; vel ſi mavelis,* Tribus Pedibus *& ſyllabâ, iſtique Pedes, ex Regulâ ſunt perpetuò* Iambi, *hoc modo,* Θέλω λέγειν Ατρείδας. *Quoniam tamen pleni* Iambi *in locis* Imparibus, *alios queſdam recipiunt* Pedes, *ideò & hoc Metrum in* Primo

loco

loco recipit aliquando Spondæum, *quod* Septies *in* Primâ *Odâ facit*. *Poteſt etiam in illo loco recipere* Dactylum, *ut v.* 381. 696. *&* 814. *item* Anapæſtum, *ut Totâ Odâ Tertiâ, & aliàs; etiam* Tribrachyn, *v.* 788. *&* 782. *necnon* Amphimacrum, *ut v.* 87. 355. 357. 839. 853. 927. *qui Verſus, alio modo ſi metiaris, erit* Trochaicus, *qualis tota* Ode LXI. *Et ſanè* Dactylus *&* Anapæſtus *ſunt* Spondæo ἰσοδύναμοι, Tribrachys, Iambo; Amphimacrum *etiam* Homero *uſurpatum vice* Dactyli, *aut* Spondæi, *oſtendo ad v.* 87. Amphibrachys *etiam in* Primo *loco ſtare poteſt, utpote* Spondæo *&* Dactylo ἰσόχρονος, *quomodò* Homero, *Odyſſ. δ'. v.* 90. *&* 120. *&* ε'. *v.* 365. Trochæus, *licet* Iambo ἰσοδύναμος, *nuſquam tamen in hoc Verſu comparet; quià planè Contrarius eſt, nè juxtà* Terentianum *&* *Ariſtiden *confuſio fiat.*

* Τὸ ϗ Ἰαμβικὸν δέχεται Δάκτυλον, Τρίβραχυν, Ἀνάπαιστον· Τροχαῖον ϗ ὐδόλως· εἰς ἕτερον γὰρ τραπήσεται μέτρον. Ariſtid. περὶ Μουσικῆς, κεφ. περὶ Δακτυλικῆς.

fiat. Et in hoc ſolo loco Libertas illa ſumenda; in reliquis Iambi *ſunt ferè neceſſarii; Syllaba ultima Communis: Quare vera* Scala *hujus Verſûs eſt hæc*

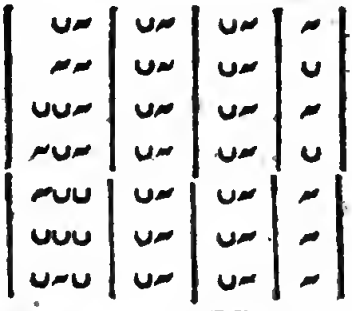

Sciendum tamen, Huic Generi frequentèr immiſceri Ionicum ἀπ' ἐλάσσονα, *quod oſtendo ad v.* 90. *item aliquandò* Pherecratium, *ut ad v.* 295. *probo, & deinceps. Quod ſiquid in ſequentibus ſecùs factum videbitur, de illo ſuis in locis rationem dabimus. Sunt enim* Odæ *nonnullæ integræ ex metro* Pherecratio, *ut* Od. XXX. *ſunt etiam ex* Glyconio, *ut* Od. LX. LXVII. LXVIII. LXX. LXXX. XCIII. *cui tamen ultimo Generi* Pherecratium *admiſceri gaudet, præſertim in Clauſulâ. Sunt etiam nonnulli* Iambi, Dimetri Acatalecti, ut §. LXXI. *ſunt quoque aliquot mixti Generis, ut* Od. XVIII. XXVII. XXXIV. XXXVI. XXXVII. LXII.

LXII. ci. Ode *una aut altera ex* Trochaico *Genere conſtat, quod in pares locos recipit* Spondæum, *ut* Od. LXI. *Verùm de* Menſurâ *differenti Menſuram etiam obſervandam memini: quarè hìc pedem ſiſto & Lectori Benevolo* Anacreontem *ipſum perlegendum remitto, commendóque; méque ipſum, conatúſque meos, Candori* Φιλελλήνων *omnium humillimè ſubmitto.*

Catalogus

Catalogus Operum, à JOSUA BARNESIO, *S.T.B. &* Græcæ *Linguæ*, Cantabrigiæ, *Professore Regio, Scriptorum, tam Editorum, quàm Ineditorum.*

I. POemata Sacra, Quinque Libris, quorum I. Κοσμοποιΐα, sive *Mundi Creatio.* II. Lapsus *Adami* & Redemptio *Christi.* III. *Hymnus* SS. Trinitati *&c.* IV. *Ecloga Pastoralis,* de Reditu R. *Caroli* II. Tentamen super *Excambio* Regio. V. *Panegyris*, sive *Musæ*, Epigrammata, *&c. Omnia,* præter *Latinam* Epistolam Dedicâtoriam, *Anglicè.* MIↃCLXIX.

II. Vita *Olivarii Cromwellii* Tyranni, *Anglicum* Poema. MIↃCLXX.

III. Dramata aliquot, quorum Tituli, *Xerxes, Pythias* & *Damon, Holofernes,* & alia, partim *Anglica,* partim *Latina,* hæc aliis coadjuvantibus, illa propriâ *Minervâ*; præter aliquot *Senecæ* Tragœdias, ab eodem versas, *Anglicé.*

IV. De *LONDINI* Urbis incendio, & Peste Epidemicâ; Poema *Latinum* Heroicum.

V. De D. *Johannis* Baptistæ Decollatione, Elegia *Latina.* Hæc omnia, antequam ad *Academiam* iret, ubi Admissus est in *Emmanueli* Collegio, XI. *Decembr.* MIↃCLXXI.

VI. *Bellicosus Amator*, sive *Rivalis Generosus*, Drama *Anglicum,* Bellum *Anglico-Belgicum* respiciens & Exitum Nobilissimi, Fidelissimique Herois, *Edvardi Montagu,* Comitis *Sandavici,* MIↃCLXXII.

VII. Poemata *Græca,* Septem Libb. quorum I. Αὐλικηκάτοπτρον, sive *Esthera* Historia, cum Scholiis, *Editus,* An. 1678. II. Ψυθομυφανιὰχ, sive *Josephus* Patriarcha, Poema Heroicum *Græcum,* Libro Uno.

Uno. III. Ὀρθολογία, ſive *Chriſti* Concio in Monte, Decalogus, Symbolum Apoſtol. Oratio Dominica, *Magnificat*, cum aliis Hymnis ex utroque Inſtrumento, *Græco* & *Latino* Carmine. IV. *Thuribulum*, ſive *Hymni* & *Dies Feſti*, *Græco* & *Latino* Metro. V. Miſcellanea & Epigrammata, *Lat.* & *Græc.* Metro. VI. Ἀνδρο-Βελγομαχία, ſeu Mors Nobiliſſimi &c. *Edvardi Montagu*, Comitis *Sandavici*, *Græco*, *Latino*, & *Anglico* Carmine Heroico. VII. Ἀλεκτρυομαχία, ſive Gallor. Pugna. MDCLXXIII.

VIII. *Gerania*, ſive Nuntius de *Pygmæis*, *Anglicè* & Proſâ, *Edit.* MDCLXXV.

IX. *Canticum Canticorum*, Hexaſticha 100 Heroica complectens, *Anglicè*, MDCLXXIV.

X. Παιδιομάδων, Ludicrum Poema, Carmine *Græco Macaronico*, de Duello inter *Aranæum* & *Rubetam*. MDCLXXIII.

XI. Φλιϊάδων, ſive Supplementum ad Poema Vetus Ludicrum iſtius Nominis, ex Domo *Trinitonenſi*, *Cantabr.* De Pugnâ inter *Pulices* & *Cambrum*.

XII. *Lexicon* Poeticum, *Latino-Græcum*, cui additur Aliud *Propriorum Nominum*, in Uſum Scholarum præcipuarum, utpote ſubſidium *Græcæ* Poeſeos Tyronibus perquam utile, necnon iis, qui in eâ rariùs exercitantur. Folio. MDCLXXV.

XIII. Tractatus de Accentibus *Græcis*, De eorum Antiquitate, Uſu, Variatione, Regulis, &c. contra *Henricum Chriſtian. Henninium*, illiúſque ſequaces. Item de Ratione Punctor. quibus hodiè utimur &c.

XIV. *Cant. Creditt.* Comœdia *Ang.* MDCLXXIV.

XV. *Poemata Ludicra*, ſuper Nono *Iliados*, & Nono *Odyſſeæ*, *Anglic.* Edit. MDCLXXXI.

XVI. FRANCIADOS, Poema Heroicum *Latinum*, ſuper *Nigro* Principe, Viginti quatuor abhinc annis Libb. VIII. mox Libb. XII. abſolvendum.

XVII. Ars Bellandi, Quatuor Libb. Proſâ *Anglicâ*. MDCLXXVI.

XVIII. *Hengiſtus*, ſive *Anglorum* Bellica Virtus,

Heroic. Poema, ad noſtra tempora *Angl.* Libb. VII.

XIX. *Landgartha*, ſive *Amazon* Regina, *Norvegiæ* & *Daniæ*, Drama Heroicum *Anglicum*, olim deſignatum ad Nuptiarum celebritatem ornandam. Principis *Daniæ*, *Annæque*, noſtræ nunc Reginæ, Triumphatricis bellicoſiſſimæ.

XX. *EDVARDUS* III. Hiſtoria *Anglica*, Quatuor Libb. *Edit.* Folio, MDCLXXXVIII.

XXI. *Eccleſiaſtica* Hiſtoria, à Mundi Exordio, ad Aſcenſionem D. N. *Jeſu Chriſti*, *Latiné*; Folio.

XXII. *Miſcell.* Poem. ſelecta, Var. ſupellect. *Ang.*

XXIII. Poemata *Philoſophica* & *Theologica*, Edit. *Cantabrig.* diverſis temporibus &c. *Latiné*

XXIV. Poemata & Meditationes Sacræ Quotidianæ, per aliquot Annos, continuat. *Anglicé.*

XXV. Diſſertatio de *Columnis*, *Obeliſcis*, *Pyramidibus* &c. *Latiné.* MDCXCII.

XXVI. Tractatus de *Sibyllis*, Tribus Libb. *Latiné.*

XXVII. *Euripides*, cum Scholiis & Notis, ejuſdémque *Vitâ*, Tractatu de *Theatro*, *Scenâ* & *Tragœdiâ*, Tribus Indicibus, *Edit.* MDCXCIV.

XXVIII. *Euripidis* Vita. Vid. Numer. præcedent.

XXIX. *Pindari* Vita, Quatuor Prælectionibus habita. Vid. Numerum XLI.

XXX. *Theocriti* Vita, &c. Vid. Numerum XXXIX.

XXXI. *Anacreontis* Vita, Vid. Numerum XLIV.

XXXII. *Davidis*, Regii Pſaltæ & Prophetæ, Vita, Regis *Iſraelis*, Progenitoris & Typi D. N. *Jeſu Chriſti*. Priorum *Novem* Heroum inter *Primas*, unà cum omnibus indubitatis ejuſdem *Pſalmis*, Metro eleganti donatis, & ad ſingulos ſuos locos relatis, ex S. *Scripturâ*, & Hiſtoricis *Hebræis*, ſummâ Curâ, Fide & Diligentiâ collecta, Methodóque novâ & Stylo accuratiori ornata. Hoc Opus nondum ſeriò aggreſſus ſum, Apparatum tamen haud modicum in illud congeſſi, ut in *Scanderbegi* & *Tamerlanis* Vitas.

XXXIII. *Scanderbegi*, ſive *Georgii Caſtriotæ*, Regis *Epiri*, Vita. Vid. ad Numerum præcedentem.

XXXIV. *Tamer-*

XXXIV. *Tamerl.* Vita. Vid. ad Numerum XXXII.

XXXV. *EDVARDI* Regis *Angliæ III.* Filiique ejuſdem *Nigri* Principis Vita, Vid. ad Numerum XX.

XXXVI. Calendarium *Academicum*, ſive Directio Tyronum cujuſcunque Ordinis, ad ſtudia felicitèr abſolvenda, in *Academiis*; unà cum Generalibus *Ethicæ* Practicæ Regulis & Precum Formulâ. MDCLXXXV.

XXXVII. *HOMERI Odyſſéa*, cum *Variis Lectionibus*, undecunque magnâ Diligentiâ conquiſitis, Notis in *Textum* & *Scholia*; nec non Accuratâ Emendatione *Scholiorum* & Versionis *Latinæ*, etiam aliquandò ipſius Textûs, unà cum Obſervationibus ad Reliqua *Homeri* Poemata & Copioſo *Indice*. Plus ſexennio Prælum expectat.

XXXVIII. Prælectiones in *Odyſſéæ d. Triginta duæ.*

XXXIX. Prælect. in *Theocrit.* cum ejuſdem *Vitâ.*

XL. Prælect. in *Sophoc.* pluſquam *Quinquaginta.*

XLI. Prælectiones in *Pindari* Olympionic. *d. Triginta duæ*, unà cum ejuſdem *Vitâ.*

XLII. Prælectiones ſuper *Bereſhith*, præmiſſâ Paræneticâ *Oratione* ad *Hebrææ* Linguæ ſtudium.

XLIII. Prælectiones *Logicæ* & *Ethicæ* &c. in Aulâ Collegii *Emmanuelis* habitæ.

XLIV. *Anacreon* plus Quadringentis Verſibus Genuinis & *Fragmentis* auctus, unà cum ejuſdem *Vitâ*, Tractatu de *Lyrico* Carmine & omnibus illius *Metris*; Notis in Auctorem perpetuis, &c. Ad finem adduntur *Anacreontica* quædam, & Veterum aliquot Poetarum, necnon Modernorum, Encomia. *Edit.* MDCCV.

XLV. Tres Tractatus *Anglici*, quorum I. *Fortunata* Inſula, ſive Speculum Regni, Reginæ *Gratianæ* Inauguratio. II. *Angliæ* Emolumentum; ſive *Certa ad Victoriam Methodus.* III. Cauſa Eccleſiæ *Angl.* Defenſa & Explicata. *Edit.* MDCCIII.

XLVI. Concio ad *Clerum*, pro Gradu S. T. B. in Eccl. D. *Mariæ* Majoris *Cantab.* habita MDCLXXXVI.

XLVII. Con-

XLVII. Concio, coram Rege *Carolo II.* habita *Novomercatu*, Octob. 19. MDCLXXXIV.

XLVIII. Concio, coràm Prætore *Londinenſi* habita, D. *Matthæi* Feſto, unà cum Apologiâ pro Orphanis *Chriſti* Hoſpitii. *Edit.* MDCCIII.

XLIX. Concio altera coràm Prætore *Londinenſi*, in Cathedrali D. *Pauli* Eccleſiâ habita, Feſto *Omnium Sanctorum*, MDCCIII.

L. Concio, habita *Huntingdoniæ*, *Martii* 8. Regni *Annæ* Reginæ Natali, MDCCV.

LI. Oratio Parænetica ad *Græcæ* Linguæ ſtudium, in Publicis Scholis *Cantabrigiæ*, habita, coràm *Procancellario* &c. *Martii* 28. MDCXCV.

LII. Oratio *Græca συγχαιρητική*, ad Reverendiſſ. Patrem *Neophytum* Philippopoleως Archiepiſcop. in Domo Regentium, *Cantabr.* Septemb. 13. MDCCI.

LIII. Oratio *Prævaricatoria*, in Domo Comitiali habita, *Cantabrigiæ*, MDCLXXX.

LIV. Oratio Gratulatoria, in Templo D. *Mariæ* Majoris habita, *Septemb.* 9 MDCLXXXIII. Ob Regem Regiſque fratrem unicum Conjuratorum Inſidiis ereptos. *Latinè.*

LV. Tractatus de Naturali Medicinâ, ſive Regula Sanitatis, ſub Fabulæ involucro. *Anglicè.*

LVI. Conciones, Orationes, Declamationes, Problemata, Verſiones, Epiſtolæ, aliaque Exercitia penè innumera, *Anglicè*, *Latinè*, *Græcè.*

LVII. *Satyra*, ſuper *Poetis* & *Criticis* Urbicariis, *Anglico* Verſu.

LVIII. *Plauti* Trinummorum Imitatio, *Anglicè.*

LIX. Interpretationes, Illuſtrationes, Emendationes, aut Correctiones locorum perperàm verſorum, Collationes, aliæque Explicationes ad varios *SS.* Scripturæ locos, à *Geneſi* ad *Apocalypſin.*

LX. Communes Loci *Theologici*, *Philologici*, *Poetici*, *Critici*, & Emendationes Variorum Auctorum *Græcorum* & *Latinorum*, cum Fragmentis multorum Poetarum *&c.*

LXI. *Anacreontica.* Vid. ad § XLIV.

ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ

Συμποσιακὰ ἰαμβικά.

Εἰς λύραν Α'.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἥμερα νεῦρα πρώτου,
Καὶ τὸν λύρου ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους

Ἡρα-

Notæ.

HÆC Ode omnium Prima, in aliquibus, *Argumento* caret, quòd ipsa sit omnis fere *Anacreontica* Materiæ *Argumentum*; nam in hâc Poeta lepidè monstrat, se quasi Naturâ comparatum ad res leviores & Amatorias tantùm celebrandas. Titulus, Συμποσιακὰ ἰαμβικά ex *Vaticano* MS. Est autem Carminis Genus, in hâc Odâ, ut & sequenti, *Jambicum, Dimetrum, Catalecticum*, sive syllabâ unâ deficiens. In primâ sede indifferentèr *Jambus*, vel *Spondæus* adhibetur. De quâ re aliàs accuratiùs tractamus.

V. 1. Ἀτρείδας] *Menelaum* notat & *Agamemnonem, Atrei* filios, vel Nepotes; & bellum Trojanum tangit, cui Fratres illi præfuerunt.

2. Κάδμον] *Cadmus, Agenoris* Regis filius & *Europæ* frater, *Thebarum, Græciæ* urbis Conditor, de quo *Nonnus*

ANACREONTIS TEII ODÆ.

In Lyram. Ode I.

VOlo dicere Atridas;
Volo etiam Cadmum canere:
Barbitos verò fidiculis *ſuis*
Amorem unicum ſonat.
Mutavi nervos pridem,
Lyrámque *adeò* univerſam;
Atque Ego quidem canebam Labores Her-

NOTÆ.

nus in *Dionyſiacis*; & bellum *Thebanum* hic tangit, quod inter illius Nepotes ortum.

3. Ἡ βάρβιτος] Ità pro ἡ βάρβιτος lego, cùm *Anacreon* ſit *Joniâ* oriundus: ſic v. 6. τὴν λύρην. & v. 11. ἡ λύρη. Vid. ad v. 22.

5. Ἥμεψα νεῦρα] Innuit, ſe obniti voluiſſe, at fruſtrà; culpámque omnem in Naturam rejicit, Poeticâ utens ſimilitudine; fingit enim, ſe Operi quidem *Heroico* animum intendiſſe, verùm omnes Nervi, utcumque mutati, Virilem illum ſonum refugiebant; nempe ut qui Amori præcipuè apti eſſent.

6. Καὶ τἄλλα λύρα πάντα] *Viz:* Collabos, Verticulos, Nervos, Pectinem, & totum Lyræ apparatum. Aliàs, Lyram quidem ipſam retinet, & Nervos tantùm mutat, ut Od. XLVIII. Δότε μοι λύρην Ὁμήρου, Φοίνιος ἄνδρὸς Χορδῆς. Vid. ſuprà, ad v. 5

7. Ἄθλους] De Laboribus *Herculis* diximus ad *Euripid.* Heraclid. v. 949.

Ἡρακλέης· Λύρη χ̀
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

Εἰς γυναῖκας. β'.

Φύσις κέρατα Ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν Ἵπποις,
Ποδωκίην Λαγωοῖς,
Λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς Ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς Ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς Ἀνδράσιν φρόνημα·

Γυναι-

8. Ἡρακλέης] *Herculem*, omnium Heroum maximum, nominans, *Heroicam* Materiam notat.

9. Χαίροιτε] Heroas *Valere* jubet, hoc eſt, Rejicit prorſus, vel ut viribus illius Muſæ Majores, vel ut Genio ſuo minùs gratos.

Ode II.

Hujus Odæ Carminum Genus idem atque *Prioris*.

V. 13. Φύσις κέρατα Ταύροις] *Baxter*, in ſuâ *Anacreontis* Editione, Penultimam Vocis κέρατα teſtatur ab *Orpheo* apud *Proclum* produci, Ταύρεα ἀμφοτέρωθε δύω χρύσεια κέρατα. Notandum verò, quòd rectè producatur; quandoquidem per contractum ex κερά-ατα fiat, Aliàs eſt κέρας & κέρατος, *Mediâ* brevi & κέρατος, κέρως. Hinc *Euripides*, nè proferam alios, *Bacch.* v. 919. Καὶ σῶ κέρατι κερατὶ σωθωπιφυκένη. Vid. *Jacob. Nicol. Loenſ.* Epiphyllid. l. 9. c. 14. hunc locum ex

Herculis; Lyra verò
Amores è contrà ſonabat.
Valeatis *ergò* in futurum nobis,
O Heroes; Lyra etenim *noſtra*
Solos amores canit.

2. In Fœminas.

Natura cornua Tauris,
Unguláſque dedit Equis,
Pedum pernicitatem Leporibus,
Leonibus hiatum Dentium,
Piſcibus natandi facultatem,
Avibus volare,
Viris Animoſitatem & *bellicam Virtutem*:
Fœminis

ex *Galeno* ornantem. Confer *Phocylid.* v. 116. *Oppian.* Halieut. l. 5. v. 94. & *Homeric.* Prælectionem noſtram X. fol. 69. ubi totam hanc *Oden* illuſtramus & παραδίδωμι.

17. Τὸ νηκτὸν] ἀντὶ τοῦ νηκτικόν· τῷ νῆξιν δηλοῖ, ἢ τὴν νηκτικὴν, δηλονότι τὴν φύσιν τοῦ νήχεσθαι. Vid. quæ Noſ. ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 390.

19. Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα] Rectè hìc *Baxter* vocem φρόνημα de *Bellicâ Virtute* accipit, ſecùs atque putavit *Henr. Stephanus*, qui *Prudentiam* vertit: Nam utut *Leones* per ſe, etiam ſupra *Homines*, ſint *Magnanimi*, non rarò tamen *hi* etiam *illos* aggredi audent, Arte nempe *Bellicâ* & *Venaticâ* inſtructi, quibus animos ſupra omnia Animalia longè erigunt: ſenſúmque hunc, ut idem obſervat, ſequentia verba confirmant, v. 22. Ἀντ' ἀσπίδων ἀπιστίων. Nè dicam, quòd nimis injurii ſint Muliebri ſexui, qui *Prudentiam* illi negant, & præterea φρόνησις ſonat *Prudentiam*; φρόνημα nunquam certè aliàs, quod

Γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
Τί θὲι δίδωσι; Κάλῳ,
Ἀντ' ἀσπίδων ἀπασέων,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων·
Νικᾷ ὃ χ' σίδηρον,
Καὶ πῦρ, Καλή τις ὕσα.

Εἰς Ἔρωτα. γ'.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφῃ ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
Μεσόπωι ὃ φῦλα πάντα
Κέαρ

sciam: Quare siquis hìc *Prudentiam* velit designari, omninò illi φρόνησιν legendum, aut πεπνύᾳ, aut simile quid, non φρόνημα. Nobis assentit Κεπκὼν οὐκ ἀσημότατος *Thom. Stanlæus*. Vid. *Euripid.* Æol. v. 1. & Notas in locum.

22. Ἀπασέων] Ita in *Textu* scribo pro *Communi* ἁπασῶν, quoniam *Iönes* id perpetuò faciant & *Anacreon* ex Mediâ sit *Ioniâ* oriundus. Ità mox v. 30. Κέατα pro κεῖνται. v. 32. θυρεῶν pro θυρῶν. v. 44. Ἰσίλω pro ἰσίαν. v. 171. Νεωσίης pro νεαίας. v. 911. Ἄϊδα pro ᾄδε. v. 954. Βόσκεαι pro βόσκῃ. v. 1091. Ἔπίσιον pro ἐφέσιον. v. 1257. Βάλεαι, pro βάλῃ. nè mille alios locos hìc commemorem, qui meliùs suo singuli ordine notabuntur.

Ode III.

Carminis genus in hâc *Odâ* & in proximè sequenti, idem ferè est atque in duabus præcedentibus, excepto, quòd *hæc certe Ode* in primo loco semper gaudeat *Anapæsto*, hocmodo, *Μεσονυκτ'* ⏑⏑-|ίοις|⏑-|*ποθ'* ὥ

Fœminis non amplius habuit, *quod daret.*
Quid igitur dat iis? Pulchritudinem,
Quæ inſtar Clypeorum omnium,
Inſtar *eſt* Haſtarum omnium;
Quinimò vincit etiam Ferrum,
Atque Ignem *ipſum*, ſiqua Pulchra ſit.

3. In Amorem.

Nocte aliquandò intempeſtâ,
Cùm jam Urſa vertitur
Sub manum Bootæ,
Mortaliúmque genus omne
Jacet

ἄ[υ-]ρεις]-. Quòd *hac certe Ode* dixi, non temere id dixi; aliquandò enim pro *Anapæſto, Spondæum* uſurpat, ejuſdem videlicet temporis pedem; etiam ubi plerumque *Anapæſtis* utitur, ut v. 459. & v. 469. Huic Generi *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος* frequenter immiſcetur, ut v. 393. 467. 574. &c. Et hoc Genus *Anacreonti* præ cæteris placuiſſe videtur; undè Nomen Ἀνακρεόντιον emphatice ſit ſortitum. Alii alio modo metientes aliud Genus faciunt, *viz. Trochaium, Dimetrum, Acatalecticum*, ut ſit *Pyrrhicius*, ſive *Dibrachys*, in Primâ ſede, deindè Tres *Trochæi*, hoc modo. ∪∪]-∪]-∪]-∪. Res eodem recidit, at prior Ratio potior.

27. Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος] MS. *Vatican.* στρέφεται ὅτ' ἄρκτοι, non prorsùs ineptè, cùm Duæ ſint Urſæ; licet *Homerus* unam ſolummodò notet, quem videſis *Iliad σ'.* v. 487. Item *Odyſſ. ε'.* v. 271. Vid. *Joſeph. Scaligeri* Annotat. in *Manilii* Sphær. l. 1. p. 75.

28. Βοώτεω] Ità *Ionicè* ſcribo, pro βοώτου, de quâ re Vide ad v. 22. & ità v. 271. in omnibus Exemplaribus

Κεἀ) κόπῳ δαμάσσα,
Τότ' Ἔρως ἐπιχαθεὶς μευ
Θυρέων ἔκοπ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατά μευ χίσεις ὀνείρους.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησὶ,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι·
Βρέχομαι δ', κἀπέλυσον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι·
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας·
Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
Ἀνέῳξα, κ) βρέφος μὲν
Ἔσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε κ) φαρέτρην·

Παρά-

plaribus ſcribitur. De *Boöte* vid. *Heſych.* Interpretes *Homeri, Martinii* Lexicon Philologicum in v. *Edvard. Sherburne,* Militem, in *Manilium* & in *Senecæ* Medeam §. 20.

30. Κέατα κόπῳ δαμέντα] Κεάτα *Ionicum* pro κεῖντα, ut *Herodoto* κίεται pro κεῖται. Vid. ad v. 22. *Homeri* Iliad. κ' v. 471. Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 522. *Carpebant feſſa ſoporem Corpora.*

32. Θυρέων ἔκοπ' ὀχῆας] De θυρέων *Ionico* dixi ad v. 22. Diverſo planè ſenſu *Homero* Odyſſ. φ'. v. 47. ——θυρέων ἀνέκοπτεν ὀχῆας, nempe vi *Præpoſitionis.* MS. *Vatican.* θυρεῶν non benè; ut quæ Lectio minùs *Anacreonti* congruat, *Æolûmque* ſit Dialectus & Verſui prorſus noceat.

33. Θύρας ἀράσσει] Τὴν θύραν παταίσειν, *Ariſtophani.*

Jacet, labore domitum;
Tunc Amor ſuperveniens, mea
Forium pultabat repagula.
Quis, inquiebam, Fores tundit?
Diſrumpes mihi utique ſomnia.
Aſt Amor, "Aperi, inquit,
"Puerulus ſum; nè metuas:
"Pluviâ verò madeo & illunem
"Per noctem erravi.
Miſertus ſum, ut hæc audiî:
Et ſtatim, quùm accendiſſem Lucernam,
Aperui; & Puerulum ſanè
Aſpicio, ferentem Arcum,
Et Alas & Pharetram:

Ad

phani. Theocritus Idyll. 2. v. 6. Οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος.

34. Σχίσεις] *Vatic.* MS. χίζεις, non ſine Verſûs Detrimento, quare minùs probo. Puto ego legendum χίσας, nempè quòd non jam id facturus eſſet, ſed jam feciſſet, & ſomnium enim & ſomnum *Anacreonti* excuſſerat. Ità mox v. Τί μευ καλῶν ὀνείρων Ἀφήρπασας βάθυλλον; Notandum verò, *Aoriſtorum* Primorum *Participia Ultimam* ſemper *Producere.*

37. Βρέχομαι] Vid. infrà ad v. 51.

41. Βρέφος——φέρνιξα τόξον] Σχῆμα, Πρὸς τὸ σημαινόμενον. Ut *Homer.* Iliad. χ. v. 84. Φίλε τέκνον, Ità hìc βρέφος——φέρνιξα· utrobique παῖς ἄρρην intelligitur. Quòd licet *Hen. Stephanus* minimè ignorare potuit, non tamen acquievit, deceptus per τὸ, μὲν, cujus ἀπόδοσιν, ὃ putabat hìc poſtulari, quare φέρνι δὲ: legebat, cùm illud non niſi *Tertio* pòſt Verſu debeat inferri, *viz.* v. 44. Παρὰ δὲ ἰτέλῳ καθίσας.

44. Ἰτέλῳ

Παρὰ δ' ἰσίλιω καθίσας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δ' ἡ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεθ
Τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβεϑ βεβαχεῖσα νευρή·
Ταυύϕ δ', καμε τύπτϕ
Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἶστρος,
Ἀνὰ δ' ἄλλεϑ καχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
Κέρας ἀβλαβὲς μὴν ἔστι,

Σὺ

44. Ἰσίλιω] Ità *Ionicè*, ſpiritu Leni, pro ἱσίοιν, ut conſtat ex voce ἱπίσιον, v. 1091. Ità ἥλιος, ἠέλιος, ἠμέρα, ἦμαρ. *Ibid.* καθίσας) Ità ſcribo, cum Duplici σ' ob *Metrum*; cùm aliàs iſta ſyllaba ſit brevis, ut ex plurimis Poetarum locis conſtat; unus ex *Homero* nobis ſufficiet, *Odyſſ.* ε'. v. 572. Ἀσσοτέρω καθίσασα παρὲ πυεί. *Vatican.* MS. καθίξας, quod minùs probo, ut *Doricum*.

45. Παλάμαισι] MS. *Vatican.* παλάμας τε malè; ut cuivis apparebit.

48. Κρύος μεθῆκε] Κρύος, ſive *Activè*, ſive *Neutralitèr* ſumatur, utrobique Recto Caſu accipiendum.

49. Πειράσωμεθ] MS. *Vatican.* πειράσωμαι.

50. Εἴ τι] Olim ἐσὶ, pro quo *Baxter* ἐς τί; Rectiùs *Scaliger*, *Henr. Steph.* & *Fabri* filia, εἴ τι.

51. Βλάβεται] *Homer.* Iliad. τ'. v. 166. & *Odyſſ.* χ' v. 34.——Βλάβεται δέ τε γυναῖ' ἰόντε. *Ibid.* Βεβαχεῖσα]

Ad Focum itaque quùm ſtitiſſem,
Palmis *meis* manus ejus
Refovebam & ex ejus cæſarie
Exprimebam humidam aquam.
Ille autem, ubi frigus *ſe* remiſerat,
" Age, inquit, experiamur
" Huncce Arcum, nunquid mihi jam
" Lædatur madefactus nervus:
Tendit itaque & me ferit
In medium jecur, tanquam Aſilus,
Exilitque cachinnans,
Et, " Hoſpes, inquit, congratulare:
" Cornu quidem *meum* illæſum eſt,
" Tu

σε] A βρέχω, *Madefacio*, ut ſuprà v. 37. Βρέχομαι & infrà v. 244. Καταβρέχω. Vox *Homerica* βρόχε, ſonitum fecit, aliò referenda, de quâ *Euſtath.* fol. 911. lin. 4.

53. Μέσον ἧπαρ] Jecur, Amoris ſedes. Ὡς γὰρ Καρδία, θυμῷ τις εἰσία, καὶ λογιστικῇ Κεφαλὴ, ἕτω καὶ Ἧπαρ, τὸ ἐπιθυμίας, inquit *Euſtath.* fol. 1700. lin. 8. Ità *Theocrit.* Idyll. XI. v. 16. —— τό οἱ ἧπαπι πᾶξε βέλεμνον. Plura *Longepierre* congeſſit.

54. Ἀναὶδὴ ἄμμεται κακάζων] *Tmeſin* frequentèr adhibet *Anacreon*, ut v. 34. Καλά μευ χίστις ὀνείρους. V. 40. Ἀναὶδὴ εὐθὺ λύχνον ἅψας, &c. Κακάζω, pro καγχάζω, *Poeticè*, quâ voce utitur *Theocrit.* Idyll. 5. v. 142. Κἠγὼ γὰρ ἴδ', ὡς μέγα τοῦτο κακαξῶ. *Heſych.* Καφάζειν] γελᾶν. Lego, Καχάζειν. Hinc *Latina* vox *Cachinnor*, ex quâ etiam γ' rejicitur. *Homerica* Vox, Καγχαλόω. Vid. *Suidam* in v. Ἀνακαγχάσας. De hujuſmodi amarulentis Cupidinis jocis, *Meſchus* Idyll. 1. v. 11. —— δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδ.

56. Κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστι] Pro ἐστὶ *Vatican.* MS. ἐμοὶ, malè; Verſu nempè refragante.

57. Καρ-

Σὺ δ' καρδίῃ πονήσεις.

Εἰς ἑαυτόν. δ'.

Ἐπὶ Μυρσίναις πεφίναις,
Ἐπὶ Λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας, θέλω πεφπίνειν·
Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διηκονείτω.
Τροχὸς ἅρματος ὡς οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυείζειν;

Τί

57. Καρδίῃ] *Vatican.* MS. καρδίαν.

ODE IV.

De Carminis Genere diximus ad *Oden* precedentem.

V. 58. Ἐπὶ Μυρσίναις] De *Myrto* arbore Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. 50. fol. 373. *Myrteis* autem frondibus ſtrati & *Corollis* vincti bibebant Veteres, ut *Euripid.* Alceſt. v. 759. ——στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις χλαίδοις. Vid. *Paſchalium* de *Coronis*. Ità *Horat.* l. 1. Od. IV. *Nunc decet aut viridi nitidum caput impedire Myrto.* Eſt enim Arbor Odoris ſuavitate & foliorum ſpecie gratiſſima & proindè *Amori* atque *Hilarilati* dicata.

59. Λωτίναις] De *Loto* vid. eundem *Pierium* l. 52. fol. 384. *Euſtathium* περὶ Λωτοφάγων, *Plinium*, *Theophraſtum*, *Dioſcoridem* &c. Pro ποίαις *Vatican.* MS. πόαις, minùs rectè; nec enim ſine versûs detrimento.

60. Στο-

Tu autem cor dolebis.

4. De ſeipſo.

Super Myrtis tenellis,
Super & Lotinis herbis
Stratus, volo potare.
Amor itaque, tunicam ligans
Super cervice Papyro,
Merum mihi adminiſtret.
Velut enim Rota currûs
Vita *noſtra* currit voluta;
Exiguúſque jacebimus
Cinis, Oſſibus ſolutis.
Quid te opus eſt Lapidem inungere?

Quid

60. Στρέϊσας] Subaudi ἑμαυτὸν, quomodò *Attici* loqui gaudebant, ut Nos ad *Euripid.* Heraclid. v. 884. & *Electr.* v. 1034. Ità *Virgil.* Æneid. l. xi. v. 707.——*Pugnaque accinge pedeſtri*, pro *Accingere*, ſubaudi *te*.

62. Ὑπὲρ αὐχένος παπύρου] Eleganter & facetè *Cupidinem* à Poculis ſibi facit, idque ſervi *Ægyptii* in morem, cui tempore Miniſterii Tunica eſſet Humeris alligata Nodo Papyraceo, ut *Juvenal.* Satyr. iv. v. 24. Succinctus patriâ quondam, *Criſpine*, Papyro. De Papyro vid. *Plinium* & *Pierii* Hierogl. l. 57. fol. 411. D. &c. De *Cupidine* famulante, infrà ad v. 73.

63. Μίξον μοι διπλοΐτιν] *Ionicè* pro διπλοΐδα, undè *Antepenultima* τῆ Διπλοΐδος fit per ſe longa, ut in illo *Trochaico* apud *Suidam*, Φεῦξ ἀνὴρ πλαγαῖς ἀμπίσιν καὶ διπλοΐτιδος. Ità *Eurip.* Cyclop. v. 31, *Jon.* v. 396. Item, *Anthologia* plus ſemel. Vid. infrà, ad v. 146.

64. Τρόχος ἅρματος δ' οἷα] *Vatican.* MS. τροχὸς δ' οἷα ἅρματος, nimis turbatè. Eandem ἔννοιαν habet *Phocylides* v. 25.——ὁ βίος τροχὸς, ἅπαντος ὄλβος.

Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις ὄχ' κρᾶτα
Πύκασον, καλῷ δ' ἑταίρῳ.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νεκτέρων χθονείας,
Σπεδάσαι θέλω μεθύμνας.
Τὸ

Anthолog. l. 1. c. 90. fol. 122. ὁ ὄχ κεφν@ πύκλ. *Sil. Italic.*——Rota volvitur Ævi.

71. *Μύρισον ῥόδοις ὄχ κρᾶτα Πύκασον*] Hunc locum imitatur *Anonymus*, Anthолog. l. 2. c. 46. fol. 172. *Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιβύσσης σήλαισι χαρίζου κ. λ.* Item nos in Epigrammate quodam *Græco*, quod exhibemus ad *Euripid.* Troad. v. 1248. Quibus Adde, D. *Auguſtini* De Civit. Dei l. 1. c. 12. ubi Exequiarum ſumptus, *Vivis* potius *ſolatio*, quàm *Mortuis ſubſidio* dicit. D. *Ambroſ.* De *Nabuthe* c. 1. Sericæ Veſtes & Auro intexta Velamina, quibus Divitis Corpus ambitur, *Damna* Viventium, non *ſubſidia* ſunt Defunctorum. Quod ad κρᾶτα attinet, fruſtra ſunt, qui hanc Vocem in Maſculino Genere, à *Sophocle* primò uſurpatam aſſerant, decepti ex illo *Euſtathii* loco, fol. 700. lin. 62. *Παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κρᾶτα εὕρηται καινότερον·* cùm eodem *Euſtathio* fatente, *Homerus* ipſe ità uſurpârit, ut videndum ad *Odyſſ.* Θ' v. 92. Ἀψ δ' Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμεθ@ χλαίνῃσιν.

73. Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν] *Baxter*, hâc Lectione minimè contentus, legit, πρὶν, ἐρῶ σε, δεῖ μ' &c. Mallem, legiſſet δεῖν, nam δεῖ certè non ſufficit, niſi ἢ præceſſerit. Si foret ulla neceſſitas, Legerem potius, Πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελθεῖν. ἔραζε enim exponitur εἰς γῆν *Heſych.* Verùm ſenſus ſatis commodus,

Quid & in Terram libare ſupervacua?
Me potiùs, dum adhuc ſuperſum,
Unge, Roſiſque caput *meum*
Redimito & voca huc Amicam.
Priuſquam, ô Amor, illuc abîero
Ad Inferorum choréas,
Diſſipare volo curas.

5. In

modus, ſi Veterem Lectionem retineas: Non enim jam Author elegantiſſimus *Amorem inutilitèr atque inanitèr compellat*, ſed ſatis memor, quod *Amor* ipſe *Miniſtri* nunc officium agat, non *Domini*, quod ſit—— *Pars Niliacæ plebis, quòd Verna Canopi*, jubet illum ſuas partes ſedulo agere, *viz.* Vinum, & Unguentum miniſtrare & Amicam etiam è veſtigio arceſſere, ut ſit ὁ νῦς, Πεῖν, ὦ Ἐρωτίδιον, εἰς ἑκάτερον τ τύπον ἀμπλῆσαί με, ὅπως ἐκεῖνα πίνεται, Ἐκεῖ autem Emphaticè dixit & Κατ' ἐνφημισμὸν, innuit enim, τ ᾅδην. Quomodò *Sophocl.* Ajac. v. 703. Ἐγὼ γὰρ εἶμι κεἰσ', ὅπου πορεύσιον, & v. 871. Καί τοι σε μὴν κἀκεῖ σωσαυδήσω μολών. Et Lingua ſancta שמה idem ſonat, ut *Aben Ezra* de illo *Job.* c. 1. v. 21. Ità *Catullus*, *Qui nunc it per iter tenebricoſum*, Illuc, *unde negant redire quenquam.* Hunc itaque, ut Veteſtiorem, ità ſaniorem omnium Lectionem puto. Confer *Euripid.* Alceſt. v. 773.

74. Ὑπὸ νεκρέων χορείας] *Ironicè* dicit, quod tales nempè ſint ibidem Chori, quales Mortui exercere ſolent, *i. e.* omninò Nulli, neque ulla ampliùs Genii indulgentia. Litera tamen alludit ad Inferorum Choréas, quas in *Elyſio* fingunt Poetæ, ut *Pindarus* apud *Plutarch.* Vol. 2. fol. 120. & fol. 1130. Καὶ τοὶ μὲν ἱππίοισι γυμνασίοις, Τοὶ δ' ἀσκοῖσι, τοὶ δ' Φερεμύγεσσι πέρονται. Et *Virgil.* Æn. l. 6. v. 656. *Conſpicit ecce alios dextrâ lævâque per herbam Veſcentes, lætumque choro Pæana canentes.* Ὑπὸ cum *Accuſa-*

Εἰς ῥόδον. έ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες. 80
Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον εἶδος μέλημα· Ῥόδε

tivo etiam *Plutarch.* Καὶ τ ὑπὲρ γῆς νῆμ ὑπὸ γῆν χρυσόν. Ita infrà v. 292. Ὑπ' ἀμπελοι ὑπέλλοι. Νιφετέων) Νίφπος pro εἰφπος. ut νίφη pro ἔνιφη, νιφετὸς etiam dicitur, sic ab ὕσχη, ὑπίφπος &c.

ODE V.

Carminis hujus *Odæ* Genus idem cum præcedentibus Duabus ultimis, exceptis mox excipiendis.

76. Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων] De Rosâ vid. Od. LIII. & quæ Nos ad *Euripid.* Cyclop. v. 566. Item *Pierii* Hieroglyphic. l. 55. fol. 399. *Angel. Politian.* Miscell. c. xi. *Paschal.* de Coronis l. 3. c. 5. *Sappho,* Ἔρως πιὰ τᾷ Ἀφροδίτᾳ σοφίσδει. Vid. *Achill. Tatium.* l. 2. *Petr. Victor.* l. 14. c. 18. Necnon *Johan. Lelandi* Encomium Rosæ ad *Mariam* Regis F. cujus initium, *Gloria, quæ clari Virgo ter maxima Patris* &c. p. 65. *Eliam* denique *Schedium* De Diis *Germanis* c. ix. p. 142. Nec Flos *Veneri* tantum & *Amori* sacer, sed *Baccho* etiam, infrà v. 880. Et *Musis*, v. 846. &c.

77. Μίξωμεν Διονύσῳ] Hic Versus plurimùm videtur à Sociis dissentire, quare multi tentârunt illum emendare: Et sanè si hic esset singularis Versus sistius Conditionis, Nos illum nullo negotio sanare possemus, nempè legendo, Ἀναμίσγωμεν Λυαίῳ. Verùm magnis Authoribus fraudem facere veremur. *Baxter* audaciùs satis legit, Ἀναμίξομεν Διονύσῳ, sed nec ullam

5. In Roſam.

Roſam, quæ Flos Amorum,
Miſceamus Baccho:
Roſam illam pulchrè-foliatam
Temporibus aptantes
Bibamus genialitèr ridentes.
Roſa, ô præſtantiſſime Flos,
Roſa Veris *præcipua* Cura;

Roſæ

ullam profert Authoritatem, neque ſic Diſcrepantiam tollit. *Vatican.* MS. Μίξωμεν τῷ Διονύσῳ. Sed nec hæc Lectio faciet, quin hic Verſus ſociis ſuis ſit diſpar. Notandum igitur in univerſum, multos eſſe Pedes *Commutatorios*, vel ἰσοδυναμους, quos inter ſe Mutare & Hunc illius loco ponere pro lubitu ſolent Poetæ, ut aliàs oſtendimus & mox oſtenſuri ſumus; quales præcipuè ſunt *Spondæus*, *Dactylus*, *Anapæſtus*, *Proceleuſmaticus*, & ex alterâ parte *Tribrachys*, *Iambus*, *Trochæus* &c. Eſt autem hic Verſus *Pherecratius*, qui libentèr *Iambis* miſceri ſolet; ut etiam *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. Et *Glyconiis* admiſceri gaudet *Pherecratius*, in Pausâ præcipuè; ut ſuis locis oſtendam.

80. Πίνωμεν ἄνθος γελῶντες] Et hic Verſus ejuſdem Generis cum iis, qui Regularium conſortia fugere videntur; & ferè ſimilis illi, de quo in Præcedenti Notâ; cui tamen ſi malâ fide agere placeret, poſſemus quoque Medicinam adhibere, legendo, Πιώμεθ' ἄνθος γελῶντες niſi fortè ἄνθος mavelis, nam utriuſque Vocis prior eſt *Communis*, ut ex ἄνθεμα mox apparebit, v. 99. & ex ἀνθοπλέκτῳ *Homerico*. Vel ſi *Dactylicum* feceris, lege, Πίνωμεν ἄνθος γελῶντες, ſin *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος, tùm Πιώμεν ἄνθος γελῶντες. Et hic enim Verſus frequenter *Iambis* admiſcetur. Vid. infrà ad v. 89. 90.

82. Ῥόδον πίωμεν μέλημα] Miror hìc Aquam

Ῥόδα χ᾽ θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰύλοις, 85
Χαείτεσι συγχορδύων.
Στέψον ἣν με χ᾽ λυείσω.
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κύκνης βαθυκόλπω,

Ῥοδι-

Henr. Stephano hæsisse, ob ἴαρον, quod videret Versum claudicare, nec unius Literulæ additione potuisse sanare; verùm inverso potiùs ordine legisse. Ἔαρον ῥόδον μέλημα, quum nihil sit notius, quàm ἔαρον *Ionicum* esse, pro ἔαρον, & ἦρον *Contractum*; verùm *Baxteri* ἄαρον, nec mihi visum ante, nec auditum; puto etiam erratum *Typographicum*, licet bis occurrat. Vera & indubitata Lectio, εἴαρον. At μέλημα Elegantèr hìc pro *Alumnus*, unde *Pindarus*, qui *Anacreontem* libentèr imitatur, Σεμνὸν χαείτων μέλημα τερπνόν. Vid. in Fragmento *Pindari* apud ejusdem *Scholiast.* Edit. *Oxon.* fol. 204. Dicitur etiam infrà v. 846. μέλημα μύθοις, quomodò idem *Pindarus*, Isthmionic. Od. x. v. 92. Παρθένοισι μέλημα.

84. Ῥόδα παῖς ὁ τ᾽ Κυθήρης στέφεται] Male *Vatican.* MS. Ῥόδον ὁ παῖς Κυθήρης, quomodò *Tribrachys* fiat in primâ sede pro *Anapæsto* & pro *Iambo* in *secundâ*. *Prochæus*, quod fieri nullo modo potest. Præterea hic fieri videtur ῥόδον *Nominativus* & per *Appositionem* ad παῖς referri; cùm debeat esse *Accusativus* post verbum στέφεται, ut hìc sit Ordo; Παῖς ὁ τ᾽ Κυθήρης στέφεται ῥόδα ἐπὶ τοῖς ἰύλοις, Versu enim præcedenti dixerat, ῥόδα χ᾽ θεοῖσι τερπνά· quod hic probat, dum Deum *Cupidinem* iis Coronatum inducit: sin ῥόδον fecisset Veneris filium, dicere debuerat, Ῥόδα

χ᾽

Roſæ vel Diis in Deliciis ſunt.
Roſas etiam *Puer* ille Veneris
Redimitur pulchris capillis,
Gratiis ſimul-ſaltans.

Corona igitur me & Lyram pulſabo :
Juxtà tua, Bacche, delubra
Cum Puellâ profundi-ſinûs,
Roſeis

θεοὶ φίλουται, Ῥόδοις ὁ παῖς &c. Et tamen ſic, στέφεται otioſum eſſet.

85. Στέφεται ἁβραῖς ἰούλοις] Στέφομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδοις, & στέφομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδα, dicitur.

87. Στέψον ἵν' μοι χὴ λυρίσω] Pro Veteri λυρίσω, duplici nunc σσ' ſcribo, ob Verſum, de quâ re ad v. 44. & v. 134. *Vatican.* MS. λυρίζω, non malè. In hoc autem Verſu Novum quid accidit, *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod utut Duriuſculum videatur, Authorem tamen *Homerum* habet, *Odyſſ.* δ'. v. 485. Ταῦτά μ' δὴ ὕτω πλείω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Et σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ὑπ' ὑμετέρῃσι δάμωσιν, ubi *Amphimacer*, in Principio pro *Spondæo*: at *Spondæus Anapæſto* & *Dactylo* æquipollet.

88. Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς] Rectè Verſus & ex Regulâ ſe haberet, ſi legamus, Παρὰ σοῖς, Λύαιε, σηκοῖς. Verùm & receptam Lectionem ratam facimus admittendo *Anapæſtum* in *Pari* loco, pro *Iambo*; quod etiam ab ipſo *Euripide* fieri dicimus ad *Hecub.* v. 7. Vid. *Oreſt.* v. 20. *Supplic.* v. 441. & 479. Vid. infra ad v. 359. & v. 576.

89. Μετὰ κούρης βαθυκόλπου] Hunc Verſum planè corruptum putarem, fortè, cum aliis, niſi quod ſæpè aliàs ſimilem per omnia proferat, ut notamus ad v. 90. Vox βαθύκολπος *Homerica*, ut Iliad. σ'. v. 339. Δαρδανίδης βαθύκολποι, de quâ Voce diximus aliàs. Optimè autem de Fœminis uſurpatur, quarum in ſinus Amatorum Oculi & Manus ſolent deſcendere.

Ῥοδίνοισι τεφανίσκοις
Πεπυκασμένος, χορεύσω.

Κῶμος. ς'.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνους συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἀδελᾶ γελῶντες·
Ὑπὸ βαρείτω ἡ κύρη,
Καταικίσοισι βρύοντας

Πλο-

Vox βαθύζωνος eôdem reſpicit. *Bacchylides*, Ὦ δαδοφόρε Νυκτὸς μεγαλοκόλπε θυγάτηρ. *Theocrit.* Idyll. ιζ'. v. 55. Ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος.

90. Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις] Nugantur, qui priorem ſyllabam ῥ στεφανίσκοις productam volunt, ob ſpiritum *Aſperum* in φ latentem, ut & ſupra in βαθυκόλποις, v. 89. Nam quanquam illud ante quodvis *Aſpiratum* fieri concedam, Hos Verſus metiendos dico per Duos *Jonicos ἀπ' ἐλάσσονος*, ut μὴ κύρης | βαθυκόλπου. Et ῥοδίνοισιν | στεφανίσκοις. Ità mox στεφάνους μὲ | κροτάφοισιν. Et v. 96. καταικίσοις | ι βρύοντας. Et v. 99. Ἀβρογαΐτης | ἅμα κώμος. Tales præter innumeros alios reperies v. 100. 332. 467. 570. 575. 604. 687. 817. &c. Adeò familiare *Anacreonti* hoc Genus Carminis *Semiiambis* ſuis immiſcere. Qui *Jonicum ἀπ' ἐλάσσονος* neſciunt, hoc Carmen per *Anapaſtum, Dactylum* & *Spondæum* metiuntur. Res eodem recidit.

ODE. VI.

Carminis *Genus* idem cum Præcedenti, cum iiſdem exceptionibus. Titulum Κῶμος reſtituo, quod res ipſa faciendum docet; & *Faber* cum Filiâ priorem Titulum Incongruum fatentur; & *Helias Andréas* hunc pro vero agnoſcit, quod ex ultimo ipſius odæ

Verſi-

Roſeis Corollis
Redimitus, ſaltabo.

6. Feſtivitas-Amatoria.

Coronas quidem Temporibus
Roſeas ſimul-aptantes
Genio-indulgemus ſuavitèr ridentes.
Ad Barbiton verò Puella
Hederaceis plenos

Comis

Verſiculo confirmatur. *Comus* autem, non tunc pro Deo, ſed pro ſolenni & feſtivo ſodalitio ſumendum.

92. *Σπφάνους μὲ κεφταίροισι*] De hoc Verſu diximus ad v. 90.

94. *Μεθύοντα ἀβρὰ γελῶντες*] *leg. μεθύωντα.* ſimilis Locutio v. 80. *Πίνομεν ἀβρὰ γελῶντες.* ſi *μεθύωμεν* legamus, tunc *ἀβρὰ λῶντες* legendum videtur, ut ſit *Μεθύωμεν ἀβρὰ λῶντες. A λάω, λῶ, video,* voce *Homericâ*: *Anglicè* dicimus *OGLING.* ſi *μεθύομεν* manet, Verſus tamen per omnia reſpondebit *Primæ* hujus *Odæ*, nam *μεθύομεν*, Pes *Proceleuſmaticus*, *ἰσοδύναμεῖ ſpondæo, Dactylo*, vel *Anapæſto*, quod diximus ad v. 77. & præterea eſt *Indicativus*, ut ex *Contextu* patet.

95. *Ὑπὸ βαρβίτῳ ξὺν κόρῃ*] Scribo *Ionicè*, pro *κόρᾳ*, cujus rei rationem habes ad v. 22. ſimilis Locutio, v. 688. *Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων.*

96. *Καπακίσοισι βρύουσας*] De Carminis Genere diximus ad v. 90. Verùm pro Veteri *κατὰ κισσοῖσι*, nunc ex plurium Doctorum mente, *καπακίσοισι* ſcribo, unicâ voce; ut concordet cum *πολυκάμοις*, atque ità *καπακίσοις πολυκάμοις* idem ſit cum *κισσίνοις βλαστήμασιν Euripid.* Bacch. v. 177. Vid. *Paſchal.* De Coronis l. 1. c. 17. ſi liceret per Verſum, legerem

Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους,
Χλιδανόσφυρός τε χορεύς.
Ἀερολαίτης δ' ἅμα κὤρος,
Στομάτων ἡδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
Περοέων λιγεῖαν ὀμφήν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσολαίτης,
Μετὰ τῦ καλῦ Λυαίυ,
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Τὸν ἐπίερατον γεραιοῖς

Κῶμον

legerem καταυχίοισι, quæ Vox quoque *Euripidea*, Phœnissæ, V. 657. Βρύοντας] Ego hanc vocem primus restituo, miratus. Neminem ante me id fecisse, cum βρίμοντας fuerit Vox omnibus suspecta, βρύοντας autem & *Homerica* sit (*Iliad.* ε'. v. 56. ἐν π βρύῃ ἀνθεῖ καλῷ,) & *Anacreontica*, & Genuina, ut videndum infrà v. 577. & v. 927. Ità *Euripid.* Bacch. v. 107. Βρύετε, βρύετε χλοερᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ.

97. Πλοκάμοις] Φύλλοις. Ità *Horat.* Arboribúsque Comæ.

99. Ἀερολαίτης δ' ἅμα κὤρος] De Versûs Genere, vid. ad v. 90. *Ionicè* autem scribo pro ἀερολαίτας, ut mox v. 171. νεωίης reperitur; quo nihil magis *Ionicum*, nec sine magnâ Causâ *Doricè* scribit hic Author. *Dinnerus* certè in κὤρος legit ἀερολαίτης. Vid. etiam ad v. 95. *Vatican.* MS. ἀερολαῖτα & κῶροι malè; cùm Numerus *Nominum* Pluralis *Verbo* singulari minimè congruat & v. 101. Participium ἀθύρων, impossibilem hanc Lectionem faciat.

100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων] Versus & hìc *Ionicus*, ut præcedens; ἡδὺ autem pro ἀδὺ lego, iisdem rationibus; & sic quidem legitur infrà v. 278.

Longe-

Comis gerens Thyrſos,
Delicatulis-malleolis ſaltat.
Mollique-cæſarie ſimul Puer,
Ore ſuave ſpiranti,
Ad Panduram ludit
Fundens elegantem vocem.
Ipſe demum Amor auricomus,
Unà cum pulchro Lyæo,
Unà cum pulchrâ Venere,
Pergratam ſenibus

Come-

Longepierre ex *Anthologiâ*, inter alios, hunc Verſum adducit, Νέκταρ ἔιω τὸ φιλημα· τὸ δ' ὕδωρ Νέκταρος ἔπι. Videtur hìc *Anacreon* imitari *Heſiod.* Scut. v. 279. Ἐξ ἀπαλῶν σωμάτων.

101. Κατὰ πηκτίδων ἀβύρει Περχέων λιχῖαν Ὀμφὴν] Ità potiùs, quàm ut olim, ἀβύρεων ὠδοχέϊ. Ità enim *Vatican.* MS. & *Henr. Steph.* agnoſcit. Πηκτὶς, ὄργανον μουσικὸν, de quo *Athenæus*, *Euſtathius* & alii. Infrà v. 1114. Νῦν δ' ἀοῖδῶς ἐρέσσαν ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ Κωμάζων παιδὶ γ' ἀοιδῇ.

102. Ὀμφὴν] Ità pro ὀμφὰν ſcribo, ut v. 22. Α λίγυς, λίγεια· à λιγὺς, λιγεῖα, Vid. *Euſtath.*

103. Ὁ δ' Ἕρως ὁ χρυσοχαίτης] Et hìc pro χρυσοχαίτας, ſuum *Ioniſmum Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 22. 99. 100 102. χρυσόκομος & χρυσοχαίτης idem atque ξανθόκομος, de quâ re videſis ad v. 429.

105. Μετὰ δ' καλῆς Κυθήρης] Hanc Lectionem hìc ego potiorem duco, quanquam & κὴ δ' &c. benè poſſit ſtare; quis enim neget *Spondæum* ἰσόχρονον *Anapæſto? Vatican.* MS. legit, κὴ δ' καλῆς κυθηρείας, cujus *Parem* adhuc deſideramus.

106. Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς] *Neſtoris* Conſilium *Agamemnoni* Iliad. ι'. v. 70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.

107. Κῶμοι

Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς Ἔρωτα. ζ.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπὸς Ἔρως βαδίζοντ'
Ἐκέλευσε συντροχάζειν·
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων τε καὶ Φαραγγῶν,
Τροχάοντα πεῖρεν ὕδρου.
Καρδίη δ' ἐρινὸς ἄχρις
Ἀνέβαινε, κἀν ἀπέσβεν.
Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα στίλβων
Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε,

Σὺ

107. Κῶμον μέτεισι χαίρων] Hic Verſus nihilo deficit; conſtat enim *Spondæum*, quod modò diximus, idem valere, atque *Anapæſtum*, ut & quamvis *Longam* Literam in Duas *Breves* reſolvi poſſe. Et hoc ſæpè fit in hujuſmodi Odariis, ut v. 459. 469. Κῶμος quid hìc ſignificet, oſtendi ad *Odæ* ingreſſum. Κῶμος eſt & *Genius*, vel Deus Comeſſationum, de quo *Philoſtratus* in *Icon.* Pro μέτεισι, *Vatican.* MS. μετθίσι legit, nequaquam congruentèr, ni velis *Comum* diſſolvi ab *Amore*. Μέτειμι verò, ut μετέρχομαι, *pro ſequor*, vel *ingredior poſt alium.*

ODE. VII.

Hæc *Ode* ejuſdem per omnia Generis, atque *Tertia.*

108. Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ] Virgam, ſive ſceptrum, dat *Amori* Coloris Violacei, ſive Purpurei: Nam ut *Aurum* Potentiæ ſignum, ità *Purpura* Pudoris & Modeſtiæ: Vel denique pro *Splendenti*, ſive *Aureo*, ponitur; ut *Catullo*, Purpurei Rami, i. e. ἀγλαοὶ, ἢ χρύσεοι, ὄζοι. Quin *Venus* ipſa πορφυρέη dicitur

Comeſſationem ingreditur lætus.

8. In Amorem.

Hyacinthinâ me virgâ
Difficultèr Amor gradientem *& reſtitantem*
Juſſit ſecum unà curſitare:
Ità per rapidos torrentes,
Per fruticeta & præcipitia,
Curſitantem transfixit Coluber.
Cor inde *mihi* nares aduſque
Aſcendit & tantùm non extinctus ſum.
Amor itaque frontem mihi refrigerans
Mollibus cum alis, dixit,
Tu

citur *Anacreonti* v. 1174. De *Hyacintho* vid. *Dodonæum* Hiſtor. ſtirp. & *Pierium* in Hieroglyph. Domina *Dacier* legit ὑακινθίνῃ.

109. Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'] Ità ſcribo pro βαδίζων, ut ſit Verſus *Hypermeter*. Et nequid diſſimulem ità manu ſuâ notârat D. *Heinſius*, ut videmus in Codice *Cottoniano*. Nequis autem offendatur ex *ſyllabâ* redundanti, Conferatur *Homer.* Iliad. Ψ'. v. 206. & ξ'. v. 265. Item *Virgil.* Georg. l. 3. v. 449. *Et ſpumas miſcent argenti, vivâque ſulphura*; Denique *Horat.* Od. 2. v. 19. *Labitur Ripis Jove non probante, Uxorius Amnis.*

110. Ἐκίλδοτε] *Vatican.* MS. ἐκίλδοι.

116. Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων] *Anacreon* deliquio penè corruit, illi frontem *Cupido* refrigerans mollibus alis, ad ventum faciendum, reſtituit; non ſine gravi correptione. Ità *Bion.* in Adon. v. 85. Ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχων τὸν Ἄδωνιν. Alii exponunt, quaſi Deus etiamnum iraſceretur & ſimul loquendo quaſſaret Frontem, aláſque concuteret. Eſt autem *Synecdoche* Numeri pro μέτωπον.

Σὺ γὼ ὁ δύνῃ φιλῆσαι.

Εἰς τὸ ἑαυτῦ ὄνειρον, ἡ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἁλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμβύῳ Λυαίῳ,
Ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ὀπταν ύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων·
Ἐπεκερτόμουν ἢ παῖδες,
Ἀπαλώτεροι Λυαίου,

Δακέ-

118. Σὺ γὼ ὁ δύνῃ φιλῆσαι] χρ. Σὺ γὼ ὁδαμῶ φιλήσεις.

ODE VIII.

De Carminis Genere diximus ad Præcedentem; est enim, ut illa, ejusdem Generis, atque *Tertia*.

119. Νυκτὸς] *Vatican.* MS. νυκτῶν, malè & contra Versûs legem.

120. Ἁλιπορφύροις τάπησι] Vox *Homerica* ἁλιπόρφυρος & exponitur θαλασσοβαφής. Aliàs *Anacreon* dixit ἁλιπόρφυρον ῥίγος, v. 1267.

121. Γεγανυμβύῳ Λυαίῳ] χρ. γεγανωμβύῳ. At Vet. Lectionem præfero, cùm sit Vox *Homerica*, Iliad. ύ. v. 405. ——Γάνυται δέ τε τοῖς Ἐυσσίχθων. Exponitur, ut plurimùm, χαίρων, hìc ἀμπεχυμβύῳ ἰσον ὑπὸ χαρᾶς. Est aliud longè γανόω, etiam apud *Homerum*, nempè λαμπρύνομαι, καλλωπίζομαι &c. Quare errant, qui has Duas Voces confundunt. Sciendum autem, *Penultimam* in γάνυμαι *brevem* in γεγάνυμαι *longam*; vel producitur nihilominùs, quomodò de aliis vocibus dicimus ad *v.* 123.

123. Ἐκτανύσθαι] *Penultima* hìc producitur, aliàs corripi solita; ut in voce ἀλύων, *Iliad.* ά. v. 12.

Media

Tu etenim non potes amare.

8. In ſomnium ſuum.

Per noctem indormiens
Purpureis tapetibus,
Lætificatus Lyæo,
Viſus ſum ſummis pedum palmulis
Curſum velocem intendere,
Cum Virginibus luſitans:
Cavillabantur autem Pueri
Teneriores Lyæo,

Scurrilia

Media *brevis*, etiam ante Vocalem, quæ tamen *Odyſſ. ί.* v. 398. iterum producitur: ſic *Prior* Δαΐαμαν, Communitèr *brevis*; at *Odyſſ. ά.* v. 276. eadem producitur, in quem locum vid. quæ Nos. Sic *Mediæ* ἀδικᾶ ſemper aliàs *brevis*, in hoc *Sapphico* longa, Σαπφοῖ, ἀδικεῖ, eſt enim *Adonicum*. Et multa ſunt ſimilia.

124. Μετὰ παρθένων ἀΐδρεων] Ità mox v. 679. Μετὰ παρθένων ἀΐδρεϊν.

126. Ἀπαλώτερον Λυαῖον] *Bacchum* omnes Poetæ mollem & formoſulum fingunt. *Ovid.* Metamorph. l. 4. §. 1.——*Tibi enim inconſumpta Juventus; tu Puer æternus, tu formoſiſſimus alto Conſpiceris cœlo.* *Oppian.* Cynegetic. l. 1. v. 360. Τὸν πάρος ἁβρὰ ψαύσας ἐν ἠμερίοισιν ἐφήβους, Νιρέα, καὶ Νάρκισσον, ἐυμμελίην τε Ὑάκινθον, Κάστορά τ' εὐκέλευθον, καὶ Ἀμυκλαῖον Πολυδεύκεα, Αἰακίδην τε νέους, τοί τ' ἐν μαχάρεσσιν ἀγητοί, Φοῖβον δαφνοκόμην, ἠὲ κιθαρῳδὸν Διόνυσον. *Euripides* Bacch. v. 353. θηλύμορφον vocat, & v. 453. εὔμορφε· & ἐκ ἄμορφον. Idem teſtatur Ds. *Edvard. Sherburne* Miles, nuper defunctus, ad *Senecæ* Medeam §. 27. & *Hippolit.* §. 18. Idem, *Coluthus* v. 255. Vid. nôtà ad v. 457.

 127. Δαΐ-

Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐλπίνας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες,
Μεμονωμένον δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Εἰς θέρος. θ'.

Ἐρασμίη Πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέτασαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρα θέουσα,

Πνέεις

127. Δακέθυμά μοι λέγοντες] *Homer.* Odyſſ. θ'. v. 185. Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rheſ. v. 596.

129. Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι] Cùm olim ἢ φιλῆσαι ſcriberetur, quanquam φ'. ectaticum ſit, δ' αὖ tamen legendum hìc ſtatuo, ut Repetitio quædam notetur. *Vatican.* MS. ἐθέλοντι & μοὶ, malé.

130. Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες] Prior ὕ ὕπνου corripitur; de quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

132. Πάλιν ἤθελον καθεύδειν] Δηλονότι, ἵνα πάλιν ταῖς παρθένοις, καὶ τοῖς πιστὶ κατ' ὄναρ μειρῖναι δοκοίη. Ità *Nonnus*, Dionyſiac. ἐρόμβῳ ἢ Παρθένον ὧκα ἐλίξας, ἣ ἤθελεν αὖθις ἰαύειν. *Ovid.* Metamorph. l. x. §. 11. *Somnus abit: ſilet illa diù, repetitque quietis Ipſa ſuæ ſpeciem.*

Ode IX.

Hæc Ode ejuſdem Generis Verſûs cum *Primâ*; eſt

que

Scurrilia mihi dicentes,
Propter formoſulas illas.
Volentem deindè oſculari
Fugerunt è ſomno me omnes;
Solus itaque relictus *ego* Miſellus
Rurſum appetii dormire.

9. Ad Columbam.

O amabilis Columbella,
Undenam, undenam volas?
Undè *eſt*, quòd Unguentorum tantorum,
Super aere feſtinans,
Redo-

que ἀμοιβαία, in *Dialogi* morem ſcripta. Poeta autem ſeipſum *Perſonare* vult & ſuam Columbam, quaſi Ignotus eſſet, de ſeipſo interrogat.

133. Ἐρρωμένη Πέλειε] *Vatican.* MS. πελία malè. *Columba Veneri* ſacra, ut *Pierius* Hieroglyph. l. 22. fol. 157. De Portatrice *Columbâ Tanaquil Faber* & ejuſdem Filia adeundi: De Portatrice *Cornice*, *Ælian.* Hiſtor. Animal. l. 6. c. 7. & ex illo *Cæl. Rhodig.* l. 25. c. 28. Denique *Longepierre* ad hanc Oden; quam non ab Homine aliquo, ſed à *Muſis* ipſis & à *Gratiis* Collatâ operâ compoſitam videri ait *Faber*.

134. Πέπασαι] Ità cum Duplici ασ'. ſcribo ob Metrum, vid ſuprà ad v. 87. Fit à πέπαμαι, undè πέπαλται ſuprà v. 18, & infrà v. 153. ut à πέπυμαι, πέπασται. Notandum, Πόθι hoc in loco, pro παρὰ τίνος;

135. Πόθι μυίων τοσούτων] Non eſt hæc Lectio turbanda; nec enim τοσοῦδε tantidem eſt. Πτέρυγες μυίων τοσούτων. Elegantiam majorem redolet, quàm τοσοῦδε μυίων πτέρυγες, quare maneat omninò Vetuſta & in omnibus libris hactenùs ſervata Lectio.

136. Θέουσα] *Vatican.* MS. Ἥκουσα, quæ vox nihili.

Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
Τίς ἐσί σοι; Μέλῃ δέ.
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, τὸν Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
Καλὸν τε καὶ τύραννον.
Πέτρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διήκονῶ τοσαῦτα.

Καὶ

138. Τίς ἐστι σοί; Μέλῃ δέ.] *Henr. Stephan.* legit, Τί δ' ἐσί σοι μέλημα; & confirmat ex illo *Theocrit.* Idyll. 14. v. 2. Τίνι τοι τὸ μέλημα; *Baxter*, magis obſervatis Literarum Veſtigiis, Τίς ἐσί σοι μελησία; *Faber Henricum Stephanum* laudat, at Vetus Editio *Morelii* & *Rob. Stephani*, apertè habet, Τίς ἐστι; σοὶ μέλῃ ϗ; cujus ſenſum *Scaliger* verè cepit, atque ità vertit, *Cupis quis ille ſcire?* Hoc eſt, *Cupiſne tu ſcire, quis ille ſit, à quo miſſa ſum?* Si hoc velis, ſcias me ab *Anacreonte* miſſam, ut ſint Verba *Columbæ*. Denique ſi fas mihi ſententiam quoque meam proferre, puto ità diſtingui debere, Τίς ἐσί σοι: μέλῃ δέ. Ut ſint Verba Poetæ, adhuc *Columbam* compellantis, in hunc ſenſum, Τίς ἐσί σοι δεσπότης; τοῦτο γὰρ μέλῃ μοι, ἵνα γνῶω, Quis tibi Dominus eſt tam Liberalis, id enim Aveo ſcire; ità *Thucydides* l. 1. §. 5. fol. 4. οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι. *Dan. Heinſius* ad Oram ſui libri, ἴσως, Μέλῃ τί σοι, τίς ἐστι; nimis licentér.

140. Πρὸς παῖδα, τὸν Βάθυλλον] Ità mox v. 181. Δὸς ἴδω, δὸς αὐτὸν ἡμῖν. De *Bathyllo* in *Anacreontis* Vitâ diximus. Eſt autem Nomen ἰωνικὸν, pro Βαθυκλῆς, quomodò Ἀρίσυλλος pro Ἀριστοκλῆς *Ariſtophani*,

Redoléſque & *penè* depluis? [*hi*, ut *ſciam*.
Quis tibi *Herus* eſt? *Id* enim curæ eſt *mi*-
Anacreon me miſit
Ad Amaſium, ad Bathyllum,
Qui dudum evaſit omnium *omninò*
Dominus atque Imperator.
Vendidit me illi Venus,
Quùm accepiſſet brevem Hymnum *ab eo*:
Ego exindè Anacreonti
Ut famula agores hujuſcemodi: Et

ſtophani, Ἡρυλλ pro Ἡρακλῆς. Θερσυλλ. pro Θερσυκλῆς, *Etymolog.* M. ex *Herodiano*.

141. Τὸν ἄρτι] Notandum. τὸ Ἄρτι in hoc loco poni pro νῦν.

143. Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη] Ità rectiſſimè *Tanaquil Faber*; cùm anteà, magnâ Verſûs & Elegantiæ jacturâ, legeretur, Πέπρακέ με Κυθήρη. Quæ quidem illius probatiſſima Lectio, Miror, quomodò ejuſdem Filiæ Editionibus exciderit, cùm & Verſum aliàs laborantem ſuſtineat & Emphaſin requiſitam impleat. Nec ineptè legas, Πέπρακέ μ' οἱ Κυθήρη, οἱ nempè pro αὐτῷ. *Media* ſyllaba & πέπρακε producitur, ut Anthol. l. 7. fol. 485. Ὄρνιθες ψιθυροὶ, πῶ κεκεφάλιπε; ſic in πέπρακα, ut Μικρὸν φρονεῖν χρὴ τὰ κακῶς πεπραγότα, *Euripides*. Indè *Sophocles* Ajac. v. 21. πρᾶγος ἄσκοπον, & v. 348. Τὰ τῆδε πράγη. Ità *Ariſtoph.* Οὐδὲν παθοῦσα μεῖζον, ἢ διεδράκαρδα.

144. Λαβοῦσα μικρὸν Ὕμνον] Fruſtrà ſunt illi, qui ſuſpicantur *Oden* IX. non eſſe *Anacreontis*, quòd *Hymnus* ſit, quales illum minimè ſcripſiſſe dicunt Critici; Nos aliud in Vitâ illius probamus & præterea *Ode* LXII, LXIV, illius Generis ſunt. Hìc interim locus *Hymnum* certè aliquem ſcripſiſſe probat, ſcio tamen ὕμνον pro ᾠδὴν poni ſimplicitér.

146. Διηκονῶ] In voce, cui Quantitas ſecundæ

Καὶ νῦν οἵας ἐκείνης
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν, οὐθέως με
Ἐλεύθερον ποιήσειν.
Ἐγὼ δ', κἢν ἀφῇ με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν θερμαίνει.

Πιθῶσα

ambigua, Poetæ utendum Dialecto cenſeo; ut ſuprà v. 63. & aliás. Præſertim cùm hæc Vocalis in hâc voce ſit per ſe longa, quod *ibidem* probamus. In aliis, ſcio illum, *Homeri* ferè more, aliis etiam Dialectis aliquandò Nativam temperare; prout Carminis jucunditas, aut rei ipſius ἀφίλεια poſtulârit; ut mox videbimus.

147. Καὶ νῦν οἵας ἐκείνης] *Henr. Stephanus* ἰερὰς pro οἵας ſubſtituit. Pugnat *Faber* & Filia pro οἵας, quos ſequitur *Longepierre*. Nihil hìc corrigit vel *Vatican.* MS. vel *Voſſ.* & conſtat Senſus cum receptâ Lectione, quin & Metrum; cùm non ſit Novum, *Diphthongos*, in Mediis Vocibus, ante Vocalem, corripi, ut in ἐπιὴ, πειῶ, ποιητής. Ità *Hom.* Odyſſ. ῠ. v. 379. ἴμπαιον. De quâ re Nos ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

Ità

Et nunc qualeſquales ejuſdem
Epiſtolas defero:
Et *is* ait, propediem me
Liberam *ſe* facturum.
Ego verò, etiamſi dimiſerit me,
Serva *nihilominùs* manebo apud eum:
Quid enim mihi opus eſt Volare
Per montes & per agros,
Et arboribus inſidere,
Edenti *neſcio* quid ruſticum?
Nunc comedo quidem panem,
Subripiens manibus
Anacreontis ipſius:
Bibendumque mihi præbet
Vinum ipſum, quod præbiberat.

Ut

Ità mox v. 324. Σπφάνυς οἵυς πυκάζω. Vid. ad v. 330. & 443. Prætereà elegantiſſimè videtur hæc Vox de Literis uſurpari, quarum Materia, utut admirabilis, Portatrici incerta; ut exponatur, *Qualeſquales* illæ ſint. *Dan. Heinſius* ἵσσ' legit, ſatis ingeniosè.

150. Ποιήσειν] Quòd ποιήσειν corripiat *Priorem*, oſtendo ad Not. præcedentem.

153. Πέπαλξ] χρ. πίπαλξ. Vid. ad v. 134.

154. Ὄφρη τε κὴ κατ' ἀγρές] Pro κατ' ὄφρη κὴ ἀγρές. Ità infrà v. 530. Ἢ Μέμφιν, ἢ ἐπὶ Νεῖλον.

161. Τὸν οἶνον, ὃν ωροπίνε] *Columba* Heri ſui Liberalitatem eximiam oſtendit; quòd eodem. quo ipſe propinaverit, Vino, etiam illam exciperet. Cùm aliàs Domini minùs Liberales, non niſi optimos, aut certè chariſſimos ſervos ità ſoleant tractare. Ità *Homerus Achillem* introducit, præ aliis, *Ajacem, Ulyſſem* & *Phœnicem* excipientem *Iliad.* ι. v. 202. Ità

Acha-

Πίσσα δ' ἀν χορδύσα,
Καὶ δεσπότῃ ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συγκαλύψω,
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαν', ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, καὶ Κορώνης.

Εἰς Ἔρωτα κηρινόν. ί.

Ἔρωτα κηρινόν τις
Νεηνίης ἐπώλει·
Ἐγὼ δέ οἱ προσελθὼν,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;

Ὁ

Achaſuerus, in Magnifico illo Convivio, *Eſther.* c. 1. v. 7. idem ſubditis ſuis omnibus Vinum exhibuit, quod ipſe propinare ſolebat, nempe *Chalybonium*.

163. Καὶ δεσπότῃ ἐμοῖσι Πτεροῖσι συγκαλύψω] Ità *Henr. Steph.* cùm priùs eſſet, Καὶ δεσπότην Ἀναχρέοντα in Veteribus, ἐμοῖσι ſubſtituit, quod neceſſarium quodammodò videtur & Ἀναχρέοντα rejecit, quod ex Margine irrepſerat; nec neceſſarium omninò erat, cùm Nomen priùs occurreret. Hanc illius emendationem Ego exoſculor, alii plurimi amplectuntur: *Scaliger* tamen legit Ἀνάκρεων, quæ Vox ὑπερορικὴ alterius. Domini *Longepierre* Amicus Anonymus Καὶ δεσπότην χέρνιβα legit. Verùm *Stephani* Lectio præplacet.

164. Συγ-

Ut verò biberim, forſan ſaltabo,
Et Herum meis
Alis contexam;
Conſopita autem ſuper ipſo
Barbito dormio.
Habes omnia; abeas:
Loquaciorem me feciſti,
O Homo, vel ipsâ Cornice.

10. In Cereum Cupidinem.

Cupidinem Cereum quidam
Adoleſcens venundedit;
Egóque illi juxta-ſtans
Quanti, inquiebam, vis tibi
Imagunculam hanc emam?

At

164. Συγκαλύψω] *Vatican.* MS. συσκιάζων, etiam *Priſciano* invito.

165. Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ] Puto legendum ἐπ' αὐτῦ. In hunc certè ſenſum *Henr. Steph.* vertit, *In ejus & reclinans Me Barbito* &c. Poteſt tamen elegantèr dici per Emphaſin.

166. Τῷ βαρβίτῳ] Suprà v. 3. Ἡ βάρβιτος. Verùm hæc Vox per *tria* Genera noſcitur, ſi *Criticis* fides.

168. Λαλιστέραν Κορώνης] In *Proverbium* abiit *Garrula Cornix* & ſolenne Epitheton λαχέρυζα & πολύφωνος.

Ode X.

Hæc *Ode* & ſequentes omnes uſque ad *Odem* XXI. *excluſivè*, ejuſdem Generis cum *Præcedenti*; & hoc *Odarion* eſt ἀμοιβαῖον, ut illud.

171. Νεωΐης] *Ionicè* pro νεαίας, undè patet, α, in illâ voce, νεᾶνις, νεανίας, & ſimilibus produci.

174. Τὸ τύχης] *Vatican.* MS. τυχόν. Et *Henr. Stephan.*

Ὁ δ' εἶπε Δωριάζων,
Λάβ' αὐτὸν, ὁππόσυ λῇς.
Ὅμως δ' ἴν' ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ χηροτέχνας.
Ἀλλ' ὃ θέλω συνοικῆν
Ἔγωγε παντοεχίαν.
Δὸς ὦν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνθυνον.
Ἔγως, σὺ δ' εὐθέως με

Πύγω-

Stephan. inter *Varias Lectiones* agnoſcit, utroque enim modo ſcribitur, πτυγμα & πτυξμα. At poſteriorem magis regularem probo ad *Homer.* Odyſſ. ά. v. 18.

175. Δωριάζων] Δωριάζω hìc Δωρισὶ λαλῶ, aliàs γυμνάζομαι, ut in illo Fragmento v. 1266. Vid *Euripid.* Andromach. v. 595. Et *Etymolog.* M. in v. Δωριάζειν.

176. Λάβ'] Κατὰ σχέσιν, introducit *Dorem Doricè* loquentem. Ità *Theocrit.* Idyll. 1. v. 12. Λᾶς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λᾶς, αἰπόλε, τᾶδε καθίξας. Ità Juvenum *Laconum* Chorus apud *Plutarch.* de ſuî Laude, Ἄμμες δέ γ' εἰμέν· Αἱ δὲ λᾶς, αὐγάσδευ.

177. Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν] Ità omnes Impreſſi; ſed *Voſſius* ex *Vaticano* MS. Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθῃς νίν. Ità enim σχεπόντως adhuc *Doricè* pergit Juvenis, qui Δωριάζων inceperat. Quòd ſi addas emendationem *Scaligeri*, fruſtrà erunt, qui cum *Fabro* legunt, ὅπως. Ille enim legit, Ὅμως δ' ἵν' ἐκμάθῃς νίν. ex Notis Domini *Johannis Cotton*, Baronetti, & μαχαίρᾳ.

178. Οὐκ εἰμὶ χηροτέχνας] Ità hìc ſaltem lego, quia

At ille dixit Doricè loquens,
Cape illum, quanti vis, ie, *tuo pretio*:
Veruntamen, ut rem totam addiſcas,
Non *ego* ſum Cerearum-Imaginum-effictor:
Sed nolo unà habitare
Cum Cupidine, qui omnia-appetit.
Da igitur, *inquio*, da illum nobis,
Pro hâc Drachmâ, lepidum Contubernalẽ.
At tu, ô Cupido, propediem me
Incendas

quia *Dorus* adhuc loquitur; & fortè Δωριχὰ πεφρ legas, Οὐκ ἔμμι καρφίχνας.

179. Συνοιχῆν] Ità pro συνοικεῖν lego, eâdem de causâ. Ità *Theocrit.* Cyclop. v. 4. εὑρῆν & *Heracliſc.* v. 80. οἰκῆν.

180. Παντρέκτᾳ] Ità quoque pro παντρέκτῃ ſcribo, & ità *Vatican.* MS. rectè, hactenus enim Δωριάζει.

181. Δὸς ἴν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν] Poeta nunc loquitur, & cleganti *Repetitione*, Animi intentionem oſtendit; quæ ſuavis eſt παθολογία, noſtróque Authori perquam familiaris; ità ſuprà v. 140. Πρὸς παῖδα, πρὸς βαθύλλον, & v. 1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Ità *Sophocl.* Aj. v. 546. Αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο.

182. Δραχμῆς] Quià dicimus, Πρίαμαι cum *Genitivo*, ut ſuprà v. 173. & ὠνοῦμαι, ut *Demoſthenes*, Οὐκ ὠνοῦμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν, ideò in ratione Commutandi dicitur λαβεῖν & διδόναι etiam cum *Genitivo*, ut hìc δὸς αὐτὸν δραχμῆς, & ſuprà v. 176. Λαβὲ αὐτὸν, ὁπόσου λῆς. *Nulla Emptio ſine Pretio eſſe poteſt*, Juſtinian. Inſtitut. 3. §. 24. Ἔστι νόμος πᾶς, Δὸς, λαβέ. *Anthолog.* l. 4. c. 12. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε, *Suidas*. Δός τι καὶ λάβε τι.

183. Ἔρως, σὺ δ' εὐθὺς με πύρωσον] *Apoſtrophe Anacreontis* ad emptum *Cupidinem*, in quem, quià

Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.
Εἰς ἑαυτόν. ιά.
Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, γέρων εἶ·
Λαιῶν ἔσοπτρον ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δέ σου μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ'

Cereus esset, jocatur, nisi Amoris flammâ ab illo incenderetur, se illum flammis liquefaciendum propediem traditurum. Ità solenne *Ethnicis*, Imagines Deorum suorum, benè seu malè merentium, tractare, prout ab iis passi fuerint, ut ex *Æsopi* fabulâ quâdam lepidâ ostenditur, de quâ *Antholog.* L. 4. c. 12. fol. 328. Et *Indorum* Gens hodienum est, qui Idola sua flagellare solent, quandò sibi aliquid Mali obtigerit. Præterea ut Deos benè merentes Benedictionibus, ità malè morigeros Execrationibus prosecuti sunt, ut *Theocrit.* Idyll. 7. v. 106. ad v. 114. Et Deos, quos orarent, Promissis & Votis, ut sic animum inducerent, fatigabant, quod & *Christianis* est familiare.

Ode IX.

De Genere hujus Versûs, ut suprà &c. Cùm verò ipsa hujus Odæ Authoritas impetatur, Objectorum istorum Authoritas est pensitanda. Hanc igitur *Oden* primus in lucem protulisse dicitur *Henricus Stephanus*, (μεγάλην χάριν αὐτῷ) tum valdè Juvenis; quandò *Petro Victorio* eandem Dono dedit, inventam à se fortè, ut ajebat, in Antiqui Libri tegmine, teste eodem *Victorio* Variar. Lection. l. 20. c. 17.

Hanc

Incendas; ſin verò, tu ipſe
In flammâ colliqueſies.

II. De ſeipſo.

Dicunt *mihi* Fæminæ,
O *Anacreon*, ſenex es:
Accepto ſpeculo, contemplare
Comas quidem non ampliùs exiſtentes,
Glabrámque tuam frontem.
Ego ſanè, quod ad Comas attinet,
Utrum

Hanc rem *Franciſc. Robertellus* in lib. ſingulari, De Ratione corrigendi, fol. 2. mirè extenuat, *Quare perridiculus is eſt, qui nuperrimè editis quibuſdam* Inſulſi Hominis *Græci* luſibus, *Anacreontis* Odas *eſſe ſcribit, hoc utens Argumento; quod in Cortice eſſent Deſcripti; ut hâc ratione ſcilicet nobis imponeret.* Ad oram libri, qui nunc eſt in Bibliothecâ Coll. D. *Johannis, Cantabr.* ſuâ manu ſcribit Mr. *Craſhaw, Henricum Stephanum* hìc notari; quod & aliàs ab eodem *Robertello* factum p. 8. *Nunc extiterunt, ſi Diis placet, qui excitant ab Inferis.* Anacreontas, Halicarnaſſeos; *brevi etiam revixiſſe audietis* Sappho *illam* &c. Verùm iniquior erat *Robertellus*, qui tantum Virum tanti Criminis inſimularet, & imperitior, qui hæc tam *Lepida Carmina* Inſulſo cuivis Homini *Græco* aſcriberet; non enim in hâc re Illius Judicio *Stephanum* tantùm & *Victorium* oppono, ſed Vetuſtiſſimum *Vaticanum* MS. toties nobis laudatum, in quo hæc *Ode* etiamnum legitur, ut probamus ad v. 195.

186. Λέγουσι αἱ γυναῖκες] Hanc *Anacreontis* Odem *Palladas* ſuam fecit imitando, mutato tantùm Carminis Genere *Anthol.* l. 2. c. 47. fol. 175. Γηγενέες μὲ γυναῖκες ἀποσκώπτουσι λέγουσαι κ. λ. Et hoc eſſet Argumentum, pro hujus *Odæ* Authoritate va-

Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

Εἰς χελιδόνα. ιϛ'.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
Τί, κωτίλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σοῦ τὰ κῦφα,

Θέ-

lidiſſimum; niſi quod retorqueri poſſet, ſi ſingulare foret, quaſi *Inſulſus aliquis homo Græcus* ex *Palladâ* hæc compilaverit.

192. Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον] Mira, inquit *Stephanus*, eſt ἀφέλεια & λόγου in hoc Poetâ, ut hìc vides in Verbo ἀπῆλθον. Et hoc Verbum ἀπῆλθον eo ſenſu paſſim reperies, ut in illo *Antholog.* fol. 483. ——ὅπ σῶ τὸ σῶμα ἀπῆλθ Κεῖνο, τὸ δ' Λύγδε, βάσκανε, λειπόμεν.

195. Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν] Ità in omnibus legitur, excepto *Vaticano* MS. in quo multò elegantius, Πρέπῃ τὸ τερπνὰ παίζειν, ex Notis D. *Johannis Cotton* Baroneti, & μαρφείτω. Et hinc apparet, quod modò diximus, hujus *Odæ* Authoritas & Antiquitas, contrà *Robertelli* ſuggeſtionem; quodque non ab *Henrico Stephano*, nedum *Inſulſo homine Græco*, confictum fuerit. Hoc enim *Vaticanum* MS. toties laudatum, pervetuſtum eſt, & à Domino *Iſaaco Voſſio*, in predicti D. *Johannis Cotton* gratiam, olim delibatum, à *Scaligero*, *Salmaſio*, aliiſque magnis Viris viſum, ut ex eorundem Nominibus, propriâ ſingulorum manu ad eundem MS. Codicem adſcriptis, conſtat. *Voſſii* exemplar mihi Communicavit

Bara-

Utrum ſint, an abierint,
Haud novi; hoc autem novi,
Quòd ſeni *tanto* magis
Convenit jucundè ludere,
Quanto propior *ei* Mors ſit.

12. In Hirundinem.

Quid tibi vis, Faciam,
Quid, ô garrula Hirundo?
Aláſne tuas celeres illas,

Vis

Baronettus prædictus. Conſule Notas *H. Stephani.*

196. Ὅσῳ πέλας τὲ μοίρης] Subaudi μᾶλλον, quod apud γνωμοπέγες Authores frequens eſt, inquit *Faber*, rectè; quæ tamen Vox tertio abhinc Verſiculo expreſſa, hìc ſubindè repetenda.

ODE XII.

De Carminis hujus *Ode* Genere diximus ad Odem X. Hanc *Oden* imitatur *Agathias*, Antholog. fol. 401. Vid. *H. Stephani* notas.

197. Τί σοι θέλεις χελιδὼν] Ità *Sappho*, Τί μοι Παιδιαὶς ἀεθλίη χελιδών;

198. Τί κωπίλη χελιδὼν] Olim, Τί σοι, λάλη χελιδὼν; *Vatican.* MS. Τί σοι, λαλεῦ, χελιδὼν; Benè quidem, nam cùm λάλος ſit ὁ καὶ ἡ, vix λάλη reperias apud aliquem idoneum Authorem; licet nonnulla ejuſmodi meminerim, Me vidiſſe apud *Nonnum* in *Dionyſiacis*, qualè illud Οἰνωπὴν Ἀμύθυσιν, etiam aliquandò apud probatiſſimos Authores, ut oſtendimus ad v. 455. & 527. Alii hìc legunt, Τί κωπίλη χελιδών; ut *Proclus* in Scholiis ad *Heſiod.* Ἔργων, &c. p. 86. *Munkerus* in Notis ad *Fulgentium* p. 11. haud malè, quùm τὸ σοὶ præceſſerit.

199. Τὰ παρὰ σὸν τὸ κέφα] *Plin.* l. 10. c. 4. Volucrum ſoli Hirundini flexuoſi Volatûs velox celeritas.

Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σθ
Τὴν γλῶτταν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μὴ καλῶν ὀνείρων,
Ὑποθρίσασι φωνὰς,
Ἀφῆκας Βάθυλλον;

Εἰς Ἄτιν, ιγ'.

Οἱ μὴ, καλὴν Κυβήβην

Τὸν

200. Ψαλίξω] Vid. infrà ad v. 203.

202. Ὁ Τηρεὺς] De *Tereo, Progne* & *Philomelâ*, *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 14. §. 7. *Ovid.* Metamorph. l. 6. §. 8. *Sophoclis* Fabula, *Tereus* dicta, quæ nunc non extat. *Joh. Tzetzæ* Chiliad. VII. §. 142. Hieroglyphic. *Pierii* l. 22. fol. 163. D. Rectè Poeta de *Tereo* terret Hirundinem, cujus Palatium ab illo Avium genere minimè acceditur. *Plinius*, Arx Regum *Thraciæ*, à *Terei* nefasto crimine invisa *Hirundinibus*. *Solinus* quoque, addito Regiæ nomine, Bysie oppidum, inquit, quondam Arx *Terei* Regis, hinc invisum Hirundinibus & deinceps alitibus illis inaccessum. *Plinio*, Bizia dicitur l. x. c. XXIV.

203. Ἐκθερίξω] A θερίζω, *Futur.* ίσω, vel ίξω, ut suprà v. 200. ψαλίξω, à ψαλίσω, vel ίξω, *Ionicè*. *Sophocl.* Ajac. v. 239. Τᾷ μὲ κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκρατον Ῥιπτεῖ θερίσας. In quem locum Nos plura in Prælection. *Sophocleâ* XX. p. 132.

205. Ὑποθρίσασι φωνὰς] Sic *Hesiod.* Τόνδε μετ' ὀρθρογόη Παυδιόνις ὦρτο χελιδών. De Hirundine illud *Virgilii* Æn. l. 8. 456. *Et matutini Volucrum sub culmine Cantus*. Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 22. fol. 163.

Vis, ut prehenſas forfice-abſcindam? 200
An potiùs interiorem tuam
Illam Linguam, ſicut Tereus
Ille, prorſus demetam?
Quid ex meis gratis ſomniis,
Matutinis tuis modulis, 205
Abripuiſti Bathyllum?

13. In *Attyn.*

Hi quidem, Almam Cybelen

Semi

163. *Apuleius*, Florid. l. 1. *Hirundinis* Cantus matutinus, *Cicadæ* meridianus, *Noctuæ* Serus, *Ululæ* veſpertinus, *Bubonis* nocturnus, *Galli* antelucanus.

206. Ἀφήρπασας Βαθύλλον] *Argentarius* hunc locum imitatur, *Anthолog.* l. 1. c. 60. fol. 85. Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἠδὺ ϑ Πύρρης Εἴδωλον χοίτης ἄχετ' ἀπαπτάμενον; ſimile & aliud Epigramma *Agathiæ* ibid. l. 7. fol. 461. Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κ. λ. Ità ſuprâ Od. VIII. v. 129. Ἐθέλουσα δ' αὖ φιλήσαι Φύγεν ἐξ ὕπνος μοι πάντες. Hinc *Horat.* l. 4. Od. 1. *Noctúrnis te ego ſomniis Jam captum teneo: Jam volucrem ſequor Te per gramina Martii Campi; te per aquas, Dure, volubiles.*

Ode XIII.

De Genere hujus *Odæ* Carminis, ut ſupra. Titulum ex *Vatic.* MS. reſinxi, *viz.* Εἰς Ἄτλιν. Olim, Εἰς ἑαυτόν.

207. Καλὴν Κυβήβην] Καλὴ *Græcorum*, hoc certè in loco, *Latinorum* Alma eſt, ut rectè *Faber.* Κυβήβη idem atque Κυβήλη aut Κυβίλη, Deorum Mater. Vid. *Euſtath.* fol. 1431. lin. 47. *Phavorin.* in v. Θεῶν μήτηρ, *Suidam* in v. Κυβήβη & *Heſych.* in Κυβήκη, corrige Κυβήβη. Catullus etiam §. LXIV. v. 9. Typanum, Tubam, Cybebe, tua, Mater, initia, & v. 12. Agite, ite ad alta Gallæ Cybebes nemora ſimul

Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν ὄρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
Οἱ δ', Κλάρου παρ' ὄχθας
Δαφνηφόρου Φοίβου,
Ἅλον πόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δ', ὦ Λυαῖε,
Καὶ σὺ μοῦσι χορευθείς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς Ἔρωτα ιδ'.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι·——
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με,

Ἐγὼ

mul. *Aliàs*, Nomen Vetulæ videtur, ut infrà v. 885.

208. Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν] *Attys*, *Atys* & *Attinus* ſcribitur, de quo *Catullus* §. LXIV. cui & *ſine Viro*, ut *Arnobio*, Spoliatus Viro. Vid. *Joſephi Scaligeri* Notas in *Catulli* locum. Ἡμιθηλυν] ἡμιάνδρον, ἡμιγύναικα, ἀνδρόγυνον, ἑρμαφρόδιτον, εὐνοῦχον. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 215. *Semivirum* vocat. Vid. *Martinii* Lex v. *Hermaphroditus*.

211. Οἱ δ' Κλάρου παρ' ὄχθας Ἅλον πόντες ὕδωρ] *Tacitus*, Annal. l. 2. p. 66. De *Germanico* loquens, *Appellitque* Colophona, *ut* Clarii Apollinis *Oraculo uteretur. Non Fœmina illic, ut apud* Delphos; *ſed certis è familiis & fermè* Mileto *accitus ſacerdos numerum*

Semimarem Attin
In montibus clamantem
Dicunt in furorem-actum:
Illi verò, *Clari* ad ripas
Laurigeri Phæbi,
Fatidicam cùm biberint aquam,
Furore perculsi clamant.
Ast ego, Lyæo,
Et Unguento Saturatus,
Et meâ quoque Amicâ,
Volo, volo, *inquam*, furere.

14. In Cupidinem.

Volo, volo *nunc tandem* Amare:——
Suasit olim Cupido Amare me;
ego

merum modò consultantium & nomina audit. Tum in specum degressus, haustâ Fontis arcani aquâ, ignarus plerumque literarum & carminum, edit Responsa, Versibus compositis super rebus, quas quis mente concepit. Confer Petr. Crinit. *De Honestâ Disciplinâ* l. 21. c. 3. Huc refer *Longepierre* in locum & *la Dacier*. Vid. ad v. 304.

218. Θέλω, θέλω μαινῆναι] Vid. *Oden* XXXI. *Horat.* dixit, *Dulce est Desipere in loco*; Item, *recepto Dulce mihi Furere est Amico.*

Ode XIV.

De Carminis Genere, ut suprà.

219. Θέλω, θέλω φιλῆσαι] Vid. ad v. 218.

220. Ἔπιθ' Ἔρως φιλεῖν με] *Vatican.* MS. φιλεῖ, *Malé*. Nam tum ἔπιτ' legendum. At recepta Lectio confirmatur ex sequentibus, Ἐγὼ δ' —— σὺν ἐπιθέλω.

229. Ἐμμανὲ-

Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβυλον, οὐκ ἐπείθλιν.
Ὁ δ' αὖθις τόξον ἄειρας,
Καὶ χρυσείῳ φαρέτρῃ,
Μάχην με προὐκαλεῖτο·
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηϰ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,
Ἐμαρναμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ'· ἐγὼ δ' ἔφευγον.
Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὁϊστούς,
Ἠϰόντισεν, εἶθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον·
Μέσος δὲ ϰαρδίης μοι Ἔδυνε

229. Ἐμαρναμην Ἔρωτι] Elegans ad hunc locum Alluſio. *Anthолog.* l. 7. fol. 475. Ὠπλισμαι πρὸς Ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμόν, Οὐδέ με νικήσῃ, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα. Θνατὸς δ' Ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἦν δὲ βοηθὸν Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς Δύ' ἐγὼ δύναμαι;

230. Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον] *Plautus*, Nam quùm illi pugnabant maxumè, ego tum fugiebam maxumè.

231. Ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὀϊστούς] *Anthолog.* l. 7. fol. 457. Μηκέτι τις πλήξειε Πόθῳ βέλει· ἰοδόκλιν γὰρ Εἰς ἐμὲ λαβὼν Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.

232. Εἶθ' ἑαυτὸν Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον] *Janus Gaſperius Gevartius*, Elect. l. 7. c. xi. p. 73. Quòd ait *Amorem*, abſumptis ſagittis, ipſum ſe, velut Jaculum, in *Anacreontem* conjeciſſe, id ex priſcâ Militiâ ductum eſt. Nam generoſi Milites olim, abſumptis telis ac Viribus jam deficientibus, cùm brevi moribundos ſe in terram lapſuros animadverterent

Ego autem habens animum
Improvidum, minimè perſuaſus-ſum.
Tunc ille protinùs Arcum tollens
Atque auream pharetram,
Pugnâ me provocabat:
Atque ego ſumens ſuper humeris
Thoraca, velut alter Achilles,
Haſtaſque & ſcutum,
Concertabam cum Cupidine.
Jaciebat; aſt ego fugiebam:
Ut verò non ampliùs habuit Tela,
Ægrè-tulit, deindè ſeipſum
Projecit in modum teli:
Mediúſque Cordis mei

Pene-

rent extremis viribus collectis, ſeſe in Adverſarii ſui corpus conjiciebant, ut & morientes vel ſolo Corporis ſui irruentis pondere ipſum proſternerent. Exempla hujus rei frequentia ſunt apud *Lucan.* l. 3. De Milite quodam, ——— *tum Vulnere multo Effugientem animam lapſos collegit in artus, Membráque contendit toto, quicunque manebat, ſanguine, & hoſtilem, defeſſis robore membris, Inſiliit, ſolo nocituruſ pondere, puppim.* Et l. 6. De *Scævâ* —— *tot munera belli Solus obit, denſámque ferens in pectore ſylvam, Jam gradibus feſſis, in quem cadat, eligit hoſtem. Papinius* l. 11. De *Polynice* moribundo poſt funeſtum illud Duellum,——*nec plura locutus Concidit & totis fratrem gravis obruit armis.* Et l. 10. De *Menœceo*, qui pro *Thebis* ſe devoverat, *Seque ſuper medias acies, necdum enſe remiſſo, Jecit & in ſævos cadere eſt conatus Achivos.*

334. Καρδίης] *Vatican.* MS. χραδίης, quæ Lectio *Metro* non convenit.

235. E-

Veris Poculum ſuave :
Imprimis illud ipſum dulcem nobis
Roſam ferens Tempus :
Et Argentum unico-argumento-ornans
Jucundum Poculum facito mihi.
Ceremoniarum, hortor,
Nè mihi exoticum *quid* cœles,

Fac

ciperet, qualis Textura *Minervæ* Pepli in *Panathenaicis* exhibiti, *Eleuſinia Cereris* Myſteria, quæ minimè eſſe vulganda *Horatius* canit, *Od.* l. 3. §. 2. nihil denique αἰνιγματῶδες, aut inextricabile; ſed *Bacchum* tantùm & *Venerem* & *Gratias*, aut *Vitem*, atque *Racemos*, *Pueróſque* formoſulos, qualis *Hyacinthus*; at tum nequaquam colludentem *Phœbum*; ut qui inter luſum *Hyacinth.* perèmerit. Vid. ad v. 295.

282. Τερπνὸν πόθεν ποίῃ μοι] Sive, ut *Steph.* Τερπνὸν ποίῃ πόθεν μοι. Nam olim turbatiùs legebatur, Ποτὸν ποίῃ μοι τερπνὸν. Pro quo *Vatican.* MS. Ποτὸν πίοιμι τερπνὸν, ſalvo *Verſu*, ſi ſic *Senſus* ſtaret. Πότον autem ſcribo, non ποτὸν, quià illud *Poculum*, hoc *Potum* ſonat; de *Poculo* autem nunc agit Poeta. Prior ſyllaba in ποίῃ Communis, ut ſuprà v. 147. & infrà v. 286. & 941.

283. Τῶν πλεκτῶν παραινῶ] Verſus *Dimeter*, *Trochaïcus*, *Brachycatalecticus*, qualis Καλλιπίχυης τόρεσσον, de quo vid. ad v. 277. Quamvis hic Verſus alio nomine rectiùs dicatur, *Dimeter Chorambicus*, *Catalecticus*, de quo Nos ad v. 291. Ordo, Παραινῶ, μή τί μοι τῶν πλεκτῶν ξένον τορεύσῃς, ἢ Φλυκτὸν κ. λ.

284. Μή μοι ξένον τορεύσῃς] Pro τορεύσας, quod *Baxteri* Editio malè præfert, legerem τορεύσαις· ſed *Vatican.* MS. habet τορεύσῃς, & omnes aliæ Editiones; quare rata eſto Lectio. Ξένον autem rectè *Henr. Stepha.*

Μὴ φθυκτὸν ἰσόημα.
Μᾶλλον ποίᾳ Διὸς γόνον,
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν
Μύσην νάματος, ἢ Κύπριν
Ὑμηναίοις κεκλῆσαν· χρ. ὑμεναίων.
Χάεσσ' Ἔρωτ' ἄνοπλον,
Καὶ

Stephanus per *exterum*, aut *peregrinum* vertit, quicquid *Baxterus* contrà, nam ab *Exteris* & *Barbaris* Nationibus omnes Religioſi Ritus & Ceremoniæ in *Græciam* migrârunt, *viz.* à *Thraciâ*, *Lydiâ* & *Ægypto*. *Vatican.* MS. ordine turbato legit, Μὴ ξένον μοι τερεύσῃς.

285. Μὴ φθυκτὸν ἰσόημα] χρ. φυκτὸν, de quâ ſcripturâ Nos ad *Odyſſ.* ά. *v.* 18. & φευκτόν. *Ibid.* ἰσόημα) Operis cælati Argumentum, quale illud *Tantali*, Antholog. l. 4. c. 8. fol. 307. Cujus Epiphonema, Πῖνε, λέγει τὸ τέρθυμα. Τερεῖ, τὸ ἰσόημα τὸ τερθυτόν. Quâ voce bis uſum *Martialem* vides ad v. 277. Tale Argumentum *Medeæ* πινακοφονία, à *Timomacho* picta & ab *Auſonio* decantata, ut Nos ad *Euripid.* Medæ. v. 1021. Tale, *Thyeſtæ* Cæna &c.

286. Μᾶλλον ποίᾳ Διὸς γόνον] *Iambus Dimeter*, *Acatalectus*. Vid. ad v. 294.

287. Βάκχον εὔϊον ἡμῖν] *Trochaicus Dimeter*, *Brachycatalecticus*, qui & *Ithyphallicus*, ex *Trochæo* nempè conſtans, *Dactylo*, *Trochæo* altero, vel *Spondæo*, Εὔϊος. Nomen *Bacchi* ab inconditâ & peregrinâ voce, εὐοῖ & εὐάν, in illius ſacris uſitatâ, undè εὐάζω, *Bacchum* celebro. Quamquam autem εὖ οἱ *Græcè*, ſonet, *Benè* eſto *ei*, minimè tamen credendum, has Voces *Græcæ* eſſe Originis, ut rectè monet *Nicolaus Lloyd* in v. *Euhyus*.

288. Μύσην νάματος, ἢ Κύπριν] Hanc Lectionem nobis propinat *Fabri* filia, in hâc parte felicior Patre

Penetravit & me ſolvit.
Fruſtrà itaque habeo Scutum :
Quid enim muniamur extrà,
Bello intùs me exercente ?

15. Quòd liberè ſit vivendum.

Non mihi curæ-ſunt *Opes* Gygæ,
Illius Sardium Regis;
Neque expugnat me Aurum

Nec

diù poſt illius obitum, quomodò Nos etiamnum de *Cræſi* Divitiis, aut *Solomonis? Gygæ* quidem Hiſtoriam & Divitias *Herodotus* tangit, l. 1. c. 12. Erat autem *Cræſi* Proavus, *Gygæ* enim filius *Ardys*, *Ardyos Sadiattes*, illius *Halyattes*, cujus *Cræſus*. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. §. 3. Prior ſyllaba ᾰ Γύγης Communis. Pro Γύγαο, *Vatican.* MS. legit Γύγυ & Γύγεω, non benè, vid. ad v. 241. Vid. plura in Notâ ſequenti.

240. Τᾶ Σάρδιων ἄνακτος] Pro ᾱ, χαίρεται, τὰ & τᾶ. Τᾶ ſanè poteſt intelligi, ut ſit, ἔ μοι μέλῃ τᾶ Γύγυ, quomodò v. 973. Δοκῶν δ' ἔχειν τᾶ Κροίσυ. De *Divitiis* enim nunc res eſt, non de *Homine*, licet aliàs μέλῃ ſit frequens cum *Genitivo*. Etiam pro Σάρδιων, χ. Σαρδίων, quod *Ionicum* quidem eſt, & *Herodoto* ſemper uſitatum. *Sardis, Lydiæ* Metropolis, cujus Opes in Proverbium olim abiere, de quâ re *Tanaquil Faber* & Filia. *Gygæ* quoque Opes celebrantur ab *Herodoto*; & ab *Archiloco* vocatur Emphaticè ὁ πολύχρυσος, ut mox oſtendam; item *Antholog.* l. 1. c. 12. fol. 14. Οὐ τέργω βαθυλήϊος ἱππόσσας, Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης κ. λ. Item, *Ibid.* c. 70. fol. 101. Σάρδιες, αἱ τοπάλαι Γύγυ πόλις. Vid. ad *Euripid.* Bacch. v. 463. Edit. noſtræ.

241. Οὔθ' αἱρείῃ μοι χρυσὸς] χ. οὔθ' εἱλέ πω μὲ χρυ

Οὐδὲ φθονῶ τυραννοις·
Ἐμοὶ μέλῃ μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλῃ ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα·
Τὸ σήμερον μέλῃ μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ἕως ἓν ἔτ' ὧδ' ἐστὶ,
Καὶ πῖνε κὠ κώθυε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ.
Μὴ Νῆσος, ὢ τις ἔλθῃ,

Λέγῃ

σός, *H. Stephan.* verùm *Vatican* MS. ἔθ' εἰλί πω μοι ζηλῶ, quæ Lectio optimè convenit cum Titulo & ſequenti Verſu, Οὐδὲ φθονῶ τυραννοις. Et ſic ſanè legitur apud *Archilochum*, cujus inſigne hoc Fragmentum profert *Plutarchus*, Περὶ Εὐθυμίας. Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλῃ· Οὐδ' εἰλί πω μὲ ζηλῶ, οὐδ' ἀγαίομαι Θεῶν ἔργα· μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος· Ἀπόωσθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν. Hæc imitatus eſt *Anacreon*, inquit *Voſſius*, in MS. *Cottoniano*; & hinc credo pro Γύγαο, ſcriptum eſſe in *Vaticano* MS. Γύγεω, & reliquas *Varias Lectiones* hinc ortas, quòd *Amanuenſis* præ oculis haberet illum *Archilochi* locum; cùm hæc ſcriberet. Certè *Gregorius Nazianz.* imitatur *Anacreontis* μίτρον καὶ νᾶν, Od. 2. Θέλεις τὰ Γύγεώ σοι Τᾶ Λυδᾶ γηιέᾳς;

246. Κάρηνα] Συνεκδοχικῶς, ἀντὶ κάρηνον. Ità ſuprà v. 116. Μέτωπα σείων, & infrà v. 325. Τὰ μέτωπά μου πυκάζῃ.

248. Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;] *Frequens & Nobilis* ἔννοια. Ità *Theocrit.* Οἱ θνατοὶ πλόμεθα· τὸ δ' αὔριον

Nec invideo Tyrannis.
Mihi curæ-eſt Unguentis
Perſundere Barbam;
Mihi curæ-eſt Roſis
Coronare Verticem:
Quod hodiè *eſt*, curæ-eſt mihi;
Quod cras erit, quis novit?
Donec igitur adhuc ſereni ſunt *dies*,
Et Bibe & Aleis-lude,
Et Libato Lyæo:
Nè Morbus, ſiquis venerit, Ju-

ειον σὺν ἐσορᾶμες. *Anthol.* fol. 175.——τὸ γὰρ αὔριον, ἤ τι τὸ μέλλον οὐδεὶς γιγνώσκει. *Callim.* Epigr. XIX. Δαίμονα τίς γ' οἶδε τὸν αὔριον; *Horat.* l. IV. Od. 7. *Quis ſcit, an adjiciant hodiernæ craſtinæ Vitæ Tempora Dii ſuperi? Virgil.* in Copâ, *Pone merum & talos: Pereat, qui Craſtina curet! Mors aurem vellens, Vivite, ait, Venio. Seneca* Epiſt. 101. *Quàm ſtultum eſt, ætatem diſponere; ne Craſtino quidem dominamur! O quanta Dementia* eſt ſpes longas inchoantium? Emam, ædificabo, credam, exigam, honores geram. Omnia, mihi crede, etiam *Felicibus dubia ſunt. Nihil ſibi quiſquam de Futuro debet promittere,* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* ad *Odyſſ.* Φ. v. 85. ——ἐφαμέρια φρονέοντες. Et *Salomonis* Proverb. c. 27. v. 1. Et in hoc Verſu videtur hæc *Ode* benè claudi poſſe; quod quidem facit in Exemplari *Anthologico* prædicto. Verùm cùm, in uno Veteri Exemplari, alii *Quinque* Verſus ſequerentur, Authore noſtro minimè indigni, placuit *Henrico Stephano* & hos addere, quos & omnes deinceps Editiones agnoſcunt, & MS. *Vaticanum* etiam exhibet, ut mox videbimus: Quare ſemper in poſterùm maneant.

249. Ἕως ἔτ' ἔστ' ἔυδι ἐσὶ] Pro ὡς lego ἕως, quod

Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

Εἰς ἑαυτὸν, ιϛ'.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀὐτάς·
Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, οὔτε νῆες.
Στρατὸς γὰ καινὸς ἄλλος
Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς

in ſcanſione μονοσυλλάβως efferendum per συνίζησιν. *Item* pro εὐδί', quod ab εὐδία ἡ, cujus *Media* longa, lego εὖδι', pro τὰ εὔδια, quod eſt *Atticum* pro ἡ εὐδία, nec ultima ϛ εὐδία elidi poteſt, cùm ſit *longa*; & *Heſychio.* Εὔδια) εἰρηνικά. *Horat.* L. 2. Od. 3. *Dum res & ætas & ſororum Fila trium patiuntur atra.*

253. Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν] Cùm olim ſcriberetur, Λέγῃ σὲ μὴ δεῖ πίνειν, *Baxter*, qui Metri repugnantiam in uno loco vidit & ſuſtulit, in alium tamen ſatis incogitantèr ſubſtituit, etiam in *Parem*, hoc eſt, *Secundum*, locum, legendo, Λέγῃ, μὴ δεῖ σὲ πίνειν. Et *ſua tamen ſibi placere gloriatur* & *ad aliorum Judicium* provocat, miſerè in magno errore obduratus; cùm *Stephani* Lectio potuerit ſufficere, Λέγῃ σὲ μὴ ''π πίνειν, ubi μὴ ''π pro μὴ ἔπ, ut μὴ 'πὶ, pro μὴ ἐπὶ, & ἢ 'πὶ, v. 530. *Scaliger* Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν *Vatican.* MS. λέγῃ, non æquè benè. An Λέγῃ, Σὲ μὴ πιεῖν δεῖν. Λέγω, hìc pro κελεύω, Jubeo, οἰμώζειν σὲ λέγω, vel σοί.

ODE XVI.

De Carminis Genere, ut ſuprà.

254. Σὺ

Jubeat, ut nè tu bibas.

16. De ſeipſo.

Tu quidem pangis Thebaica;
Ille autem Phrygum pugnas:
Ego verò meas expugnationes.
Non Equus perdidit me;
Non Pedeſtris-*exercitus*, nec Naves:
At Exercitus inuſitatus alîus-generis
Ab ocellis *Dominæ* me petens.

17. In

254. Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης] Vid. ad Od. 1. v. 2.

256. Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώπεις] Alluſum ad Τρφίας ἄλωσιν. Extat *Tryphiodori* Poema, cui Nomen Ἰλίου ἅλωσις. Et *Petronius*, Sed Video totum te in illâ hærere Tabulâ, quæ *Trojæ* Haloſin oſtendit.

257. Οὐχ ἵππος ὥλεσέν με] Alluſum ampliùs ad ἵππον Δάρειον, qui *Trojam* perdidit. Poteſt etiam ſimplicitèr poni pro ἱππεὺς, per *Synechdochen* Numeri, ut mox πεζός. Eſt verò ἡ ἵππος, *Equa* & *Equitatus*, ſubintellecto nempè στρατεία, ut ad πεζὸς ſubauditur στρατός. *Ovid.* Amor. l. 2. §. 18. *Vincor & ingenium ſumptis revocatur ab armis, Reſque domi geſtas & mea bella cano.*

258. Οὐ πεζὸς, ἔπι νῆες] Alluſum & hìc ad Bellum *Trojanum*, quandò *Agamemnon* plus Mille Carinas ducens contra *Trojam* navigavit. Οὔπι magis huic loco convenit, quamquam ἐχὶ etiam *Homero* ultimam corripiat. *Iliad.* ὁ. v. 716. Ἕκτωρ ὃ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεθιεὶς.

260. Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με] *Vatican.* MS. Ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων. *Ariſtenetus*, ὁ Ἔρως ἐπαίδευσεν εὐστόχως ἐπιτοξεύειν, παῖς τ' ὀμμάτων βολαῖς. Hujus Metaphoræ rationem dat *Alexander Aphrodiſæus*, ὅτι καὶ μὴ πὰς ἀρχὰς ἐκ μιᾶς ἀκτῖνος τ' ὄψεως ἔρως ἀπο-

Εἰς ποτήριον ἀργυρᾶν, ιζ'.

Τὸν ἄργυρον τρυβῶσας,
Ἥφαιστε, μοὶ ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχί,
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
Ποτήριον δ' κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίᾳ δέ μοι καὶ αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ γυγὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσι κἀμοί;
Τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω;

Ποίη-

πλεῖται, & *Xenophon*, ὅτι οὐ πόρρωθεν οἱ καλοὶ ὑπερώσκουσι. Notavit *Tho. Stanleius*.

Ode XVII.

261. Τὸν ἄργυρον τρυβῶσας] *Ms.* τρυβῶν. De voce τρυβῶν, infrà ad v. 277. Hæc *Ode* elegantissima laudatur ab *Agellio* Noct. Attic. l. 19. c. 9. *Antholog.* l. 2. fol. 175. *Petro Crinito* l. 9. c. 12. Malè autem faciunt, qui hanc cum Odâ XV. conjungunt, quod *Petr. Crinitus* facit, cùm in Veteribus libris, eo collocata sit loco, quo hìc vides, teste *Stephano*; & *Agellius* seorsim hoc citet, aliâ nè nominatâ, Vid. *Longepierre* in locum.

263. Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ] *Baxter* vult πανοπλίαν hìc figuratè dici pro Viro aliquo πανοπλίᾳ indûto &c. Alius nescio quis, in *Gellii* Edit. *Elzevirianâ*, armatum hominem *exponit*, cùm *Anacreon* respiciat apertè ad *Achilli* Armaturam (non ut *Brodæus*, ad *Nestoris* poculum à *Vulcano* factam & præcipuè ad illius

17. In Poculum Argenteum.

Argentum illud cælans,
Vulcane, mihi fac,
Armaturam-omnem quidem nullo-modo,
Quid enim mihi cum pugnis?
Poculum verò cavum,
Quantum potes, profundum-facito.
Et fac mihi ſuper illud,
Neque Aſtra, neque Plauſtra-*cæleſtia*
Neque inviſum Oriona:
Quid mihi cum Pleiadibus?
Quid item cum aſtris Bootæ?
Facito

illius Clypeum, in quo *Pleiades*, *Bootes*, *Orion* &c. ut videre eſt, *Homeri* Iliad. σ'. v. 486. &c. Qui verò hoc Diſtichon rejiciunt, minimè ſunt audiendi; quùm ſine illo, nè ſequens quidem Diſtichon, Ποιήσειον ὄ κ. λ. ſtare poſſit.

267. Ποίῃ δέ μοι κατ' αὐτὸ] χρ. Καὶ μὴ ποίῃ κατ' αὐτὸ, in Edit. *A. Gellii* 1536, non malè.

269. Μὴ συγγὸν Ὠρίωνα] *Horat.* Dum pecori Lupus & Nautis infeſtus Orion. Hujus Stellulæ dicuntur *tempeſtuoſæ* Argolio, l. 4. Aſtronom.

270. Τί πλειάδεσσι, κἀμοὶ] χρ. Τί Πλειάδων μοίλῃ μοι, *Vatican.* MS.

271. Τί δ' ἀσφόσιν Βοώτῃ] χρ. Τί δ' καλῇ Βοώτῃ, *Vatican.* MS. In aliquibus etiam ſic, Τί δ' ἀστέρι Βοώτῃ; In omnibus autem Βοώτῃ *Ionicè* ſcribitur, vid. ad v. 28. De *Pleiadibus* autem & *Boote*, præter quod & ad illum locum, Vid. *Homeri* Iliad. σ'. v. 487. *Arati* φαινόμενα, & *Manilii* Sphæram &c. cum *Scholiaſtis*.

272. Ποιη-

Ποίησον ἀμπέλυς μοι,
Καὶ βότρυας καθ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέυς πατῶντας,
Ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα, καὶ Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ιή.

Καλλίτεχνά, μοι τόρευσον

Ἔαρ

272. Ποίησον ἀμπέλυς μοι, Καὶ βότρυας κατ' αὐτό.] *Anthолog.* & *Petrus* Crinitus, Ἀλλ' ἀμπέλυς χλοώσας, Καὶ βότρυας γιλώσας, quibus in *Vaticano* additur, Καὶ Μαινάδας τρυγώσας· Ποίει ἢ λίνον οἶνον, Καὶ λίνοβάτας πατῶντας, ἢ χρυσᾶς (lego Χρυσέυς τε) τὰς Ἔρωτας, Καὶ Κυθέρην γιλῶσαν, Cætera, ut Nos.

274. Καὶ χρυσέυς πατῶντας] Pertinet ad Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον, ut ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ, sit παρένθετον.

275. Ὁμῶ καλῷ Λυαίῳ] ἁρ. Σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ, *Anthолog.* fol. 175.

Ode XVIII.

Genus *Carminis* mixtum, de quâ re ſuis in locis. Verùm *Ode* minimè *Anacreonte* indigna; quicquid nonnulli putârint; quanquam miſerè hactenus ſit depravatum: Quin etiam *Vaticano* MS. agnoſcitur.

277. Καλλίτεχνα, μοὶ τόρευσον] Cùm olim καλὴ τέχνα ſcriberetur, & τέχνα ſine omni ratione *Doricum* eſſet, *Verſuſque* & *Senſus* paritèr claudicarent, aliam Lectionem, at Veterem quidem illam, admiſi; quam *Henr. Stephanus* etiam agnoſcit. Et καλλιτέχνης ὁ, eſt *Inſignis Artifex*, quomodò κλυτοτέχνης, *Homerus* de *Vulcano*, Iliad. α. v. 571. Et ἀρχιτέχνης, *Gregorius Nazianzenus* de ſummo Naturæ *Architecto*. Vid. *Salmaſium* ad *Solin.* p. 1048. E. Et *Artifices* facilè alloquimur, ut *Od.* XXVIII. Pictorem

Facito Vites mihi,
Atque Racemos ſuper illud,
Et aureos calcantes,
Unà cum pulchro Lyæo,
Cupidinem atque Bathyllum. 275

18. In Idem.

O Artifex, mihi cælato

Veris

rem compellat, *Artem* verò ipſam aut rarò, aut nunquam; ad *Metrum* complendum μοι addidi, ut nunc ſit *Trochaicum Dimetrum*, *Acatalectum*, conſtans nempè *Duobus* Metris, i. e. *Quatuor* Pedibus, iiſque *Trochais*, cujus Generis eſt Verſus proximè ſequens. Vel ſi Καλλιτίχης τόρευσον legas, erit *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Brachycatalectum*, ex *Dactylo* conſtans, & Duobus *Trochais*. Vid. ad v. 282. *Ibidem*, Τόρευσον) Γλύψον. Ità *Suidas*, τορεύει, γλύφει. *Heſych.* τορεύει) γλύφει. eſt & τορεύω *Homero*, ſuprà v. 261. τορεύσας. Et ex his *Anacreontis* & *Homeri* inſtantiis, *Plinii* error patet, qui Artem *Toreuticam* à *Phidiâ* inventam temerè nimis dixit, cùm diù antè inventa, ab illo tandem Perfectionem ſuam habuerit, undè *Martialis* Emphaticè, Epigr. l. 10. §. 87. *Phidiaci toreuma cœli*, & aliàs, *Artis Phidiacæ toreuma clarum*. *Anacreon* certè *Phidiæ* ſuperior octoginta annis; *Homerus Anacreonti* totis Quadringentis fuit. Et *Theognis*, *Anacreonti* σύγχρονος, v. 803. Τέρψει καὶ τοὺς παῖδας καὶ γυναῖκας ἄνδρα θεογνίς. Et ſanè quanquam primi Picturæ Magiſtri Nominibus ferè ſint mactati, nec ante *Praxitelem*, *Apellem*, *Lyſippum*, *Zeuxem*, *Parrhaſium*, *Timanthem*, multa in *Pingendo* magnoperè celebrata Nomina reſerventur, ſciendum tamen, quod ex hinc probamus, & mox ad v. 393. probaturi ſumus, etiam diù ante illos, ante *Anacreontis*,

Pinda-

Nec execrandum Argumentum;
Fac potiùs Jovis prolem,
Bacchum, Euïum, nobis
Datorem Liquoris, aut Venerem
Nuptiarum Dominatricem, *vel* Cum Hymenæis ſaltantem.
Sculpe Cupidinem inermem,

Et

tre, cùm priùs legeretur, Μύσις νάμασιν ἡ Κύπρις. *Bacchus* autem rectè νάμασι μύσης dicitur, ſive ſumas νάμασι hìc pro *Vino*, ſive in Genere, pro quovis dulci liquore, ut *Euripides* Bacch. v. 141. Ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος εὐοῖ· Ῥεῖ ὁ γάλακτι πίδων, ῥεῖ δ' οἴνῳ, Ῥεῖ ὁ μελισσῶν Νέκταρι. Quin *Virgil.* Æn. l. 1. v. 740. *Dixit, & in Mensâ laticum libavit honorem*, i. e. Vinum, quod v. 690. *Laticem Lyæum* dixerat. *Verſus* hic *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus*, conſtans *Spondæo* (qui Pes *Dactylo* Par) & duobus *Dactylis*.

289. Ὑμναίοις κρατῆσαι] γρ. ὑμναίων κρατῆσαι & ὑμναίοις κρατῆσαι, (*Verbum* enim κρατῶ cum *Dativo* etiam uſurpat *Homerus* Odyſſ. λ. v. 484. ——τῶν δ' αὖτε μέγα κράτιστος νεκύεσσιν) & κρατῆσαι, quæ vox plauſum & ſaltum & clamorem ſignificat. *Vatican.* MS. κρατῶσαι. Verſus *Dimeter, Trochaicus, Brachycatalectus*, conſtans *Anapæſto* & duobus *Trochæis*. De *Hymenæo* vid. Notas Dom. *Edvardi Sherburne* in *Senecæ* Medé. §. 35. ex *Lactantio*.

290. Κάραξον Ἔρωτ' ἄνοπλον] γρ. Κάραξον ἔρωτας ἀνόπλους. *Baxter* malè omiſit Κάραξον, & γρ illius loco inſerciit, nullo tam inelegantis Hiatûs metu aut reverentiâ tactus. Ego Vocem, quæ rectè in Veteribus aderat, in ſuam ſedem repono, & pro ἔρωτας ἀνόπλους, quod in multis obtinuit, Ἔρωτ' ἄνοπλον reſtituo, ob *Emphaſin*, & quod Unicus *Amor* ſit Armatus. Verſus *Iambicus, Dimeter, Catalectus*, cujus

Καὶ Χάριτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον βυπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν·
Σύναπτε χεῖρας βύστρεπτεῖς,
Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ. 295

Εἰς τὸ δεῖν πίνειν, ιθ'.

Ἡ Γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δ' ὑπ' Δένδρε αὐτήν·
Πίνει Θάλασσα δ' Αὔρας,

Ὁ

Generis Prima omnium *Ode*. Sin ἔρωτας ἀνόπλους leges, conſtabit ex duobus *Iambis* & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος.

291. Καὶ Χάριτας γελώσας] Carmen *Choriambicum, Dimetrum, Catalectum*, ex *Choriambo* nempe & *Bacchio*; habet enim *Bacchium* in Clauſulâ, familiarem ſcilicet *Iambis* & *Choriambis* pedem, ut conſtat ex v. 293. 350. 545. 546. 547. 748. 560. Vid. ad *Od.* XXXIV. Huc refer illud, Κάλλος ἄνδρὸς χαρίεντος τέρπει μόνον, ὃ κατέχει δ', Ὡς ἄπερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον] Ità Vett. omnes Libri, & eſt *Epionicus Dimeter, Catalectus*, conſtans ex *Paone* ſecundo, & *Choriambo*. Ὑπὸ autem cum *Accuſativo* occurrit, v. 74. & *Homer.* --ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

293. Εὐβότρυον, κομῶσαν] De hoc Verſu vid. ad v. 291.

294. Σύναπτε χεῖρας εὐστρεπτεῖς] Fruſtrà *Faber* & ejuſdem Filia de *Proſaico* Vocabulo clamant, cùm hæc Vox συνάπτω ſit *elegans* & *antiqua*, & apud optimos in ſuo genere Authores, tam *Poetas*, quàm πεζολόγους compareat, nempè *Æſchylum*, *Anacreonti* ferè

Et Gratias ridentes
Sub Vite luxurianti,
Racemosâ, comanti:
Conjunge Pueros decentes;
Modò nè Phœbus *& ipſe* luſitârit. 295

19. Quòd oporteat Bibere.

Terra hæc nigra Bibit,
Bibuntque Arbores ipſam:
Bibit & Æquor Auras,

Et

ferè noſtro contemporaneum, ut & *Pindarum*, item *Euripidem*, *Bionem* Idyll. 2. v. 5. nè *Nonnum* dicam, cui Vox frequens. Et prætereà *Anacreontis* ſtylus eſt ἀφελείας plenus. De Carminis genere, vid. ad v. 286.

295. Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ] Alluſum ad Hiſtoriam, quòd *Phœbus* inter luſum Puſionem occiderit *Hyacinthum*, de quâ re *Ovid.* Metamorph. lib. x. Fab. 5. Vid. D. *Edvard. Sherburne* Not. ad *Coluthi* Rapt. *Helen.* §. 42. Quare Poeta non vult ampliùs *Apollinem* inter formoſulos Pueros ludere. *Phœbus* autem & *Bacchus* inter Deorum εὐπρεπεστάτους habiti, ut ad v. 126. Verſus autem *Pherecratius*, de quo mox ad v. 297.

Ode XIX.

De Genere Carminis hujus *Odæ*, vide ad *Odem* Primam.

296. Ἡ γῆ μέλαινα πίνει] Ità Epiſt. ad *Hebræ.* c. 6. v. 7. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ὑετόν.

297. Πίνει δ' ἄνδρα αὐτῶν] *Vatican.* MS. πίνει δ' ἄνδρεα δ' αὐτῶν. Ut ſit Carmen *Pherecratium*, quod libentèr *Iambis* immiſceri ſolet, ut oſtendimus ad v. 295. 315. 351. 384. 385. & 592. Et hujus Generis eſt, tota *Ode* XXX. Aſt reliqui Verſus in hâc *Odâ*

Ὁ δ' Ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' Ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ, ἑταῖροι,
Καὶ θέλοντι πίνειν;

Ἐρωτικὸν ᾄσμάτιον εἰς τὴν κόρην, κ'.

Ἡ γαῖα πότ' ἔπη
Λίβος φυγὼν ὑγρὸν ὄχθας·
Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπλη
Παντοίων χελιδόνων.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶλον,

Ὅπως

sunt alius omnes Generis, nempè ejusdem, quo *Prima* omnium *Ode*. Sensus, *Nil magis sitit, quàm terra: Hanc tamen unà cum pluviis eâ immissis exhauriunt planè Arbores & sata alia.* Nec est, quòd quis τῆς ὀρθότητος συνοίας dubitet, cùm *Arbores ipsam Terram aptè satis dicantur Bibere, succum* nempè *& sanguinem Terræ penitùs exhauriendo. Æquor denique suppletur ex Aere, Sol ipsum Æquor exhalat, Solemque Luna sui Luminis authorem habet*, quem proinde ebibit, ut *Nonnus* --ὅτε δερσόεσσα Σελήνη Σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμείλικτον ἀνέτυπον πῦρ.

300. Τὸν δ' ἥλιον σελήνη] *Luna* dicitur πίνειν τὸν ἥλιον, vel quià quæ absorbentur, τὰ ἄφαντα οἴχεται, ea dicantur quoquomodo καταπίνεσθαι (quæ vox etiam de Rebus *Aridis*, ut v. 322. occurrit) vel quòd *Luna* à *Sole* lumen mutuetur, ut modo diximus.

Ode XX.

Ex *Vaticano* MS. titulum restituimus, aut partem certè Tituli, Ἐρωτικὸν ᾄσμάτιον, nam nec Veterem

εἰς

Et Sol *ipſum* Æquor,
Solémque Luna.
Quid mihi contenditis, Amici,
Et-ipſi volenti Bibere?

20. Amatoria Ode ad Puellam:

Filia Tantali olim ſtetit
Lapis Phrygum in collibus:
Et Filia olim *ut* Avis volavit
Pandionis, Hirundo *viz.*
Aſt ego Speculum fiem,
Ut

εἰς κόρλω rejiciendum puto. Genus Carminis idem atque ſuperioris, atque proindè *Primæ* Odæ.

303. Ἡ Ταντάλου] Nota Fabula *Niobæ, Tantali* filiæ, in ſaxum mutatæ; de quâ *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 5. §. 6. & *Ovid.* Metamorph. l. VI. Fab. 4. *Sophocl.* Antigon. v. 839, &c.

304. Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις] Non ſatis acutè obſervant, qui Montem *Sipylum* hic per ὄχθαις intelligunt. Certe Mons *Sipylus* ad Marginem fluvii *Mæandri* ſtabat, in *Phrygiâ.* Et *Anacreon* aliàs ὄχθας pro *Ripis*, aut fluvii *Margine* dicit, ut v. 211. Οἱ ϑ' Κλάρου παρ' ὄχθας.

305. Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη Πανδίονος] De hâc Fabulâ *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 16. §. 7. & *Ovid.* Metamorph. l. 6. Fab. 8. Et ad hunc locum alludit *Julianus* Epiſt. XVIII. Εἰ δέ μοι ϑέμις ἦν κατὰ τὸ Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν, εὐχῇ τὴν ὀρνίϑων ἀλλάξασϑαι φύσιν.

307. Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶμι] Extat Epigramma *Dionyſii* Sophiſtæ, *Anthолog.* fol. 478. in quo ludit eodem ferè modo, cujus Initium, Εἰϑ' ἄνεμος γενόμην κ. λ. Ità *Theocriti* Idyll. 3. v. 12: —— αὖϑε γενοίμαν Ἄβρομος εὖσα μέλισσα καὶ εἰς πὸν ἄντρεον ἐκοίμαν. Sic in Veteri Scholio, etiam *Anacreontis*, ut nonnulli placent.

Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.
Ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω·
Μύρον, Γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγώ σ' ἀλείφω·
Καὶ ταινίη ὑ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον, ποσὶν πατεῖν με.

Εἰς

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην, κ. λ. Vid. infrà ad v. 1289. Ità *Meleager* in Anthologiâ ineditâ; quod exscripsit mihi amicissimus, idemque doctissimus *Ludolphus Neocorus*, Εἰθ' εἴλω Δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαχχητὸς ἐπ' ὤμοις Πορθμιάδης ἰσίδῃ τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδαν. *Ovid.* denique mittens *Annulum* ad Amicam, ità illam ὠφθωπποιεῖ, Amor. l. 2. Eleg. 15. *O utinam subitò fieri mea Munera possem, Artibus Æeæ, Carpathiique senis, Tunc ego te cupiam Domina tetigisse papillas,* &c. Huc refer *C. Barthii* Adversar. l. 5. c. 22. ubi Laudat *Longum* c. 2. & hanc Oden ad v. 317.

315. Καὶ ταινίη ὑ μαστῶν] *Pollux*, Τὸ τ' μαστῶν τ' γυναικεῖον ζῶσμα ταινίαν ὠνόμαζον, ἢ ταινίδιον. Ego, inquit *Henr. Stephanus*, Strophium interpretatus sum: Fascia enim generalius Nomen est. De hâc Tæniâ, *Virgil.* Æn. l. 1. v. 496. *Aurea subnectens exerta cingula Mammæ. Callimachus* vocat μίτρην in nobili illo Epigrammate, quod cùm Nemo hactenùs, quod sciverim, suis numeris absolutum dederit, hìc ego sibi

40

Ut ſemper inſpectes me;
Ego *vel* Tunica fiam,
Ut ſemper geſtes me:
Aqua volo fieri,
Ut tibi cutim lavem:
Unguentum, ô Fœmina, fiam;
Ut ego te ungam;
Et Strophium quoque mamillarum,
Et Unio collo *tuo*,
Etiam Solea fieri-velim;
Tantùm ut pedibus me conculces.

21. De

bi plenè reſtitutum Orbi Literario propino, * Τὰ δῶρα τῇ Φερσίτῃ Σιμωΐνη ἀδελφοὶ Θ' Ἔθηκεν, εἰκόν' αὐτῆς, Ζωὴν τε, τιμή τε μίτρην, Ἡ μασὸς ἐφύλασσε, Καὶ πάντα κόσμον αὔτως. Verſus *Secundus* & *Quintus* ſunt *Pherecratii*, de quibus ad v. 295. &c. Reliqui *Anacreontii*, *Jambi*, *Dimetri*, *Catalecti*.

316. Μάργαρον τραχήλῳ] Domina *Dacier* dicit, Vix aliàs aliquem reperturum Vocem μάργαρον poſitam *pour fil de Perles*, pro Margaritarum catenulâ; cùm nulla alia Figura ſit hâc *Synecdochâ* Numeri frequentior. *Longepierre* acriori judicio dicit, nè neceſſe quidem hìc μάργαρον capi, niſi pro ſingulari unione. Μάργαρον pro μαργαρίτης *Pauſanias* uſurpat in *Arcadicis* fol. 251. lin. 37. *Nicetas Choniates*, &c. vid. ad *Eſtheræ* noſtræ v. 787.

317. Σάνδαλον] Vid. *Joh. Nichol. Loenſis* Epiphyllid. l. 1. c. 9. ubi de *Sandalo* benè multa. Σάνδαλον *Homero*, *Anacreonti*, *Theocrito*, &c. Σανδάλιον aliis.

318. Μόνον ποσὶν πατεῖν μοι] *Latinorum* more, ὡς omiſſo, neceſſariò *Infinitivus* pro *Subjunctivo*.

Ode

Εἰς ἑαυτὸν, κἀ.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίῳ πιεῖν ἀμυστί,
Ὑπὸ κρύμαλον γὰρ ἤδη
Προποθεὶς ἀναζενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων·
Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίῃ·
Τὸ γὰρ κρῦμα τῶν Ἐρώτων,
Καρδίη, τίνι σκεπάσω;

Εἰς

ODE XXI.

De Genere Carminis in hâc *Odâ* & in ſequenti, vid. ad *Tertiam.*

320. Βρομίῳ πιεῖν ἀμυστί] Subaudi μίγα ad βρομίῳ, de quâ re infrà ad v. 323. Ἀμυστὶ πιεῖν) τυπτὸν ἀπλῶς, καὶ ἀθρόως πίνειν. Eadem *Phraſis* v. 481. πιεῖν ἀμυστί. Similis v. 916. ἄμυστιν προπίω. Ità *Horat.* l. 1. Od. 36. *Neu multi Damalis meri Baſſum Threïciâ vincat Amyſtide.* Ubi *Acron, Amyſtis*, ut quidam putant, Potionis genus apud *Thracas*, ideò *Amyſtis* dicta, quià certâ menſurâ clauſis oculis potabatur, uno ductu. *Plutarch.* in Moral. Ἀμυστίζειν, τὸ ἄθρουν καὶ ἀπλῶς πίνειν, ὅπερ οἱ ποιηταὶ, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἤκιστα μέθαις ἐφιπτόμενοι. Vid. *Suidam* in v. Ἀμυστὶ πιεῖν & *Clement. Alexandrin.* Pædagog. l. 2. c. 2. ubi de Moris hujus indecentiâ. Καρδὴν ἁλεῖν & ἐπισκυθίζειν idem ferè, ut *Duport.* ad *Homer.* Odyſſ. φ'. v. 293. Κωθωνίζειν & θωρακίζομαι, idem.

322. Προποθεὶς] *Vatican.* MS. πυρωθεὶς, minùs rectè, *Verſui* enim perquàm nocet, qui aliàs rectè ſe habet per totam hanc Oden. *Senſui* tamen convenit & rem explicat; dicit enim ſe calore nimis exuſtum.

Πί-

21. De ſeipſo.

Date mihi, date, ô Mulieres,
De Baccho, ut bibam pleno-hauſtu;
Ab æſtu etenim dudum (ſpiro.
Priùs-epotus (i. e. exiccatus) gravitèr-ſu-
Date etiam de Floribus iſtis;
Nam Corollas, quas gero,
Frons mea exurit:
At æſtum hunc Amorum,
O Corculum, quâ re inumbrem?

22. Ad

Πίνομαι autem de rebus etiam *Aridis* hìc dicitur figuratè, ut v. 297. & v. 300.

323. Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνε] *Faber* legendum putat ἐκείνων, ut ait, δεικτικῶς, nam iſtud ἐκείνε ad Βρομίε non referri patet ex ſequentibus. Quòd autem *Genitivus* hìc, non *Accuſativus*, ſequatur Verbum Activum, ratio eſt, quià μίρον ſubauditur, ut *Gallicè*, Donne moy du Vin. & ſuprà v. 319. Δότε μοι Βρομίε, πιεῖν ἀμυνεῖ. Ità *Xenophon*, Διέπεμπε τῆς φίλοις τῶν πθυμθίων. Vid. quæ Nos ad *Eurip.* Bacch v. 451.

324. Σπφάνες δ' οἵες πυκάζω] Vocula οἵες, ſi vera Lectio, priorem corripit, ut notamus ad v. 147. *Syntaxis*, qualis illa, *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt.*

325. Τὰ μέτωπά με 'πικαίῃ] *Vatican.* MS. 'πικαίω, non bené. *Apharesis* pro ἐπικαίῃ, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμά. Ità mox v. 914. μὴ 'ναβῆναι. Ità *Soph.* Ajac. v. 290. Κἀγὼ 'πιπλήσω. Μέτωπα pro μέτωπον per *Synecd.* Numeri, ut v. 116. *Hor.* l. 1. Od. 17. *Igneam æſtatem* vocat.

327. Κραδίη, τίνι σκιπάσω] *Longepierre* primus ἰῶτα ſubſcriptum in ultimâ τῆ κραδίᾳ rejecit & *Vocativè* legendum ſtatuit, *Interrogationem* adhibens: ſed & σκιπάσω pro σκιπάζω legendum duco; cùm σκιπάσω *Vatican.* MS. exhibeat, ut & multi Docti Viri legebant, duplicandum autem σσ'. obrationes, quas videſis ad v. 44. & v. 87. Genere

Εἰς Βάθυλλον, κβ'.

Παρὰ τὸν σκιλὸν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει ὃ χαίτας
Μαλακωζάτῳ κλαδίσκῳ·
Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν ὧν ὀρῶν παρέλθοι
Καζαγώγιον τοιοῦτον;

Εἰς χρυσὸν, κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ Τὸ

ODE XXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti, excepto unico v. 332. De quo, suo in loco.

328. Βάθυλλε] *sc.* Βαθύλλου, non sine Errore: *Bathyllum* enim ipsum Pocta alloquitur. De *Bathyllo* vid. ad v. 140.

330. Ἁπαλὰς σείει ὃ χαίτας] *Vatican.* MS. Ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας. Rectè Versum salvat hæc Lectio; nec tamen necessaria, quandoquidem prior syllaba ὃ σείω *Communis*, ut ostendimus ad v. 147. Et aliàs *Anacreon* illâ voce, sine *Diphthongo*, utitur; ut v. 1225. Θρηϊκίην σίονζα χαίτην.

332. Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει] Ego τὸ γ' infero ad *Hiatum* explendum. Ità *Theocrit.* Idyll. XXI. v. 21. ἤρεθον ὠδάν. Vid. *Casaubon.* Animadvers. in *Athen.* l. VIII. fol. 590. lin. 48. &c. ubi de Voce ἐρέθω & ἐρεθίζω & hoc etiam loco. Quin ipse *Anacreon* eodem sensu à *Critiâ* vocatur, Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπεροπεύμα. An ἐλελίζει; Certè *Pindar.* Olymp. IX. v. Φόρμιγξ' ἐλελίζων. *Casaubonus* legendum putat περιέζει. *Sappho* apud *Hermogenem*, Ἀμφὶ δ' ὕδωρ ψυχρὸν πελαδεῖ δι' ὑσδῶν μαλίων· Αἰθυσσε-

22. Ad Bathyllum.

Ad hanc umbram, ô Bathylle,
Sedeto: Decora *eſt* hæc Arbor,
Teneráſque quaſſat comas
Molliſſimo ramulo:
Juxtáque illam murmure-blanditur
Fonticulus fluens *ipsâ* Suadâ.
Quis itaque *ſciens ac* videns præterîerit
Diverticulum ejuſmodi?

23. In Aurum.

Copia ſiquidem Auri

Vitam

ϑυσορϑῶν ϗ φύλλων κῶμῳ καϑαῤῥεῖ. Notandum autem, ſingularem hunc Verſum *Ionicum* eſſe ἀπ' ἐλάσσονος, de quo vid. ad v. 90.

333. Πηγὴ ῥέουσα πειθῦς] *Baxter* hìc dicit, *Diphthongos* ή & ώ diſſolvi poſſe in geminas εε & οό, quod Nemo neſcit: Duæ quidem *Breves* uni *Longæ* æquiparantur, quod omnes ſciunt. Quare non eſt hiſce immorandum. De Verſu vid. ad Oden 1.

335. Καταγώγιον τοιῦϑον] *Baxter* τοιῦϑο repoſuit, quod firmatur *Vaticani* MS. authoritate; verùm, quod ille neſciebat, notandum eſt τοιῦϑον & ϑοσῦτον, æquè dici atque τοιῦτο & τοσῦτο, præſertim ante Vocalem: Quod oſtendimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1322. Andromach. v. 173. *Troad.* v. 923. Καταγώγιον, ϑέλγητρον, καὶ πειθὼ τῆς σκιᾶς καὶ τ' πηγῆς ϑιέκειτο οἶδε, καὶ ἄλλοι ὅσοι ποιητῶν.

Ode XXIII.

De Carminis Genere dicitur ad *Oden* Primam.

336. Ὁ πλοῦτος εἶμι Χρυσῆ] Fruſtrà novitatem Phraſeos miratur *Fabri* filia; cùm πλοῦτος non modò abſolutè dicatur, verùm etiam cum *Genitivo* cujuſvis rei, ut φιλοσοφίας πλοῦτος *Luciano*; quidni & ἀργύρου, ἠλέκτρου, ἐλέφαντος, βοσκημάτων, ἀνδραπόδων,

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἐκαρίσσατο Φυλάττων·
Ἵν' ἂν Θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' ὅδε τὸ πείσεται
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην πονάζω;
Τί καὶ νόος φορτέμπει;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·

Πιόντι

δων, vel ut hìc, χρυσῷ πλήστῳ dicendum? Od. XV. ejuſdem ferè Argumenti. Author *Gallicus* Dialogorum *Mortuorum*, de hâc *Odâ* confabulantes introducit *Anacreontem*, & *Ariſtotelem*, & ipſam *Paraphraſi* ornat. Part. I. Dialog. IV.

337. Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς] Χρ. παρεῖχε βροτοῖς, Verùm facilè patet, hoc nonniſi *Scholion* illius.

338. Ἐκαρίσσατο Φυλάττων] Videntur ſanè hæc Verba reſpicere ad illam Hiſtoriam, quæ narrat *Anacreontem* aliquandò à *Polycrate* donatum *Quinque Auri Talentis*; poſt noctes aliquot traductas inſomnes continuò remiſiſſe his Verbis, Οὐ πρώην αὖτε τ' ἐπ' αὐτοῖς φορτίδος. Vid. *Anacreontis* Vitam à nobis conſcriptam.

339. Ἵν' ἂν Θανεῖν ἐπέλθῃ] Fruſtrà *Faber* cum Filiâ queruntur, quòd θανεῖν, ſine *Articulo* τό, pro θάνατον poni nequeat; nec enim *Homeri* authoritatem pro hâc re conſiderabant, nec quòd *Articulus*, qui ad τὸ ζῆν præceſſit, repeti hìc poſſet, nec quòd θάνατον in τῷ θανεῖν lateat. *Homerus* Iliad. κ'. v. 173.

Vitam produceret Mortalibus,
Induſtriâ-uterer *accumulans* & cuſtodiens;
Ut quandò Mors ſuperveniret,
Acciperet aliquid & abiret *aliò*.
Sin autem neque Redimere
Vitam licet Mortalibus,
Quid & fruſtrà gemo?
Quid & lamenta præmitto?
Mori enim ſi Decretum eſt,
Quid Aurum mihi prodeſt?
Mihi contingat Bibere;

Dùm-

Ἦ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἦε βιῶναι. Et hoc *Anacreonti* aliàs uſurpatum probo, ad v. 345. 347. ubi, & aliis; 358. 501. 736. 737. Ità *Spencerus* noſter, For not, *to* have been Dipt in *Lethe* Lake, Could ſave the Son of *Thetis* from *To dye*. *Vatican.* MS. legit, ἵν' ἀθανεῖν, haud benè.

341. Εἰ δ' ὦδὲ τὸ πρέπον] *Baxterum* miror gloriantem, ſe Voculam τὸ, Metri causâ, præpoſuiſſe; cùm illam è nullo omninò exemplari exulare ſcîerim: *Vaticanum* etiam agnoſcit, in quo legitur, Εἰ δ' ὧν μὴ τὸ πρέπον. Fortè voluit is τῷ legere; nec enim illa Lectio prorsùs abſona; ut illa certè Gloriatio. Conſule *Pſalm.* 49. v. 7.

345. Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται] Hìc apertè Θανεῖν pro τὸ θανεῖν, ut diximus ad v. 339.

347. Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν] Simile illud *Scolion* vetus apud *Athenæum* fol. 694. ex *Platone*, Ὑγιαίνειν μὲ ἄριστον Ἀνδρὶ θνητῷ. Δεύτερον δ', Καλὸν φυὴν γενέσθαι, τὸ τρίτον δ', Πλουτεῖν ἀδόλως· Καὶ τὸ τέταρτον, Συνηβᾶν μετὰ τῶν φίλων. Notandum hìc obitèr, Multa *Verba*, etiam ſine *Articulis*, pro *Nominibus* poni, ut Πίνειν, ὑγιαίνειν, καλὸν γενέσθαι, πλουτεῖν, συνηβᾶν. Eſt, & aliud *Scolion* ibidem, in eundem ſenſum, Σὺν μοὶ πί-

Πιόλε δ' οἶον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

Εἰς ἑαυτὸν, κδ'.

Ἐπεὶ ἔρωτός γ' ἐτέχθην,
Βιότου τέρπειν ἐδεύειν,
Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων·

Οὐ

σε, συνήδε· Συνέρα, συστεφανηφόρε, Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο· Σύν μοι σώφρονι σωφρόνει.

350. Ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις] *Scaliger* legit ἀγλαοῖσι, Versûs causâ. Verùm & aliàs ſtaret Verſus, cùm *Dactylus* & *Amphibrachys* ſint Pedes ἰσόχρονοι. Eſt verò hoc Carmen *Choriambicum*, qualia *Iambis* lubentèr admiſceri ſolent, ut oſtendimus ad v. 291. 293. Ad Od. XXXIV. & ad v. 560.

351. Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην] ꝛc. Τάν. *Scaliger*, ut *Verſui* conſuleret, τν' legit, quod *ſenſui* tamen parùm congruit; nec ulla poſtulat neceſſitas; cùm *Dactylus* hìc iterum poni poſſit pro *Amphibrachy*, Pede nempè ejuſdem Poteſtatis. At hìc Verſus *Pherecratius* eſt, quale Genus frequentèr *Iambis* & *Glyconiis* admiſcetur, ut v. 77. Et is Verſus *Iambum*, æquè atque *Spondeum*, recipit in primâ ſede, ut v. 284. Optat Poeta Vitam facilem; unà cum Amicis, Potare, mollitèr Cubare, & *Veneris* legitimæ uſum. Τελεῖν τι θεὸν & πλεῖν τι καλὸν θεὸν dicitur, pro *Deum aliquem ritè colere*. Hoc in loco Ἀφροδίτη, pro Ἀφροδίτου ἔργον, quare τὴν nihil hìc facit. Ità infrà 1012. Ἐδέκες πλεῖν Κυθήρῃλω.

Ode XXIV.

Hæc Ode in ſerè haſtenùs depravata & Numeris adeò

Dùmque biberim Vinum dulce,
Cum meis Amicis converſari;
Inque mollibus Cubilibus
Fovere Amaſiam.

24. De ſeipſo.

Quandoquidem Mortalis ſum-natus,
Ut Vitæ per ſemitam iter-faciam,
Tempus, quod præteriit, novi;

Quod

adeò luxata, ut ad priſtinum nitorem reſtituendi ſit nulla ſpes, ſine Codicum Authenticorum Copiâ: Sin ego, ex probis rationibus & conjecturis, Veterem *Lectionem* corruptam oſtendam, & potiorem ipſique *Anacreonti* ſimilem exhibeam, boni conſulat Lector. quod quæ emendari poſſe viderim, non ſtatim cum *Fabro*, rejecerim, aliiſque, qui huic negotio impares quùm ſint, totas prorſus Odas *Anacreonti* abjudicent. Ego ad *primum* Carminis genus pertinere contendo; quòd ſi meam *Lectionem* recipias, etiam probo & demonſtro.

352. Ἐπὴ βεγτός γ' ἐτίχθλω] Olim ἐπειδὴ βεγτὸς ἐτίχθλω. Sed quùm ἐπειδὴ nullum hìc locum haberet, & ἐπὴ etiam *Homero* pro *Anapæſto* legatur. *Iliad.* α'. v. 156. & alibi; mutandum duxi & prætereà γ'. interſerendum, ad hiatum vitandum & *Iambi* ultimam ſtatuminandam.

353. Βιότε τελέβον ὀδεύειν] Hic Verſus rectè ſe habet, nam ultima ε τελέβον produci bene poteſt: nte *Aſperam*. Ἐτίχθλω ὀδεύειν, ut ſuprà v. 318 ποσὶν πατεῖν pro ἵνα ποσὶν πατῇ, ità ὡς hìc omittitur *Latinorum* more. *Phraſin* imitatur *Poſidippus*, Ποίην τις βιότοιο τάμῃ τελέβον; eſt autem elegans *Metaphora* & ſacris Literis uſitatiſſima, ut Rectè D. *Baſilius* in Pſalm. 1. Ὁδὸς ὁ βίος εἴρηται.

354. Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων] Ità pro malè lo-

Ὃν ἔχω δεσμεῖν, τίς οἶδε; 355.
Μέθες ἤν με, Φροντὶ δεινῇ,
Οὐδέν ἐσί σοί τε κἀμοί·
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτῆν,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω

Μετὰ

eatis & corruptis, χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθεν, nunc reſtituo, nè *Spondæus* in *Secundo* ſit loco. Poteſt legi, χρόνον εἶδεν, ὃν παρῆλθον, vel χρόνον, ὃν παρῆλθον, ἔγνων. Verùm monco legendum, ὃς παρῆλθεν, nam χρόνος certè aptiùs dicitur παρελθεῖν, quam aliquis χρόνον παρελθεῖν. Ὃν autem pro ὃς facilè potuit mutari, quòd ἂν immediatè ſequatur.

355. Ὃν ἔχω δεσμεῖν, τίς οἶδε;] Olim, ὃν δ' ἔχω δεσμεῖν, ἐχ οἶδα, cum magno Verſûs periculo; quarè pro ἐκ οἶδα lego, τίς οἶδε; quomodò ſuprà v. 248. Τὸ δ' ἀνῳόν τίς οἶδε; Et Vetus *Henrici Stephani* Editio legit ὃν ἔχω, excluſo nempè δ', licet *Amphimacer* etiam pro *Anapæſto* poni poteſt, ut notamus ad v. 87.

356. Μέθες ἤν με, φροντὶ δεινῇ] Olim cum eſſet, Μέθετέ με φροντίδες, *Baxter* ait, Interpoſui Articulum αἱ, quò conſtaret Metrum. Verùm de *Metro* nihil ille vidit. Ego credo, ab *Anacreonte* ſcriptum, Μέθες ἤν με, φροντὶ δεινῇ. Quandò autem ultimæ vocis δεινῇ poſterior ſyllaba excidiſſet, ex φροντὶ δες, primò factum φροντίδες & hinc neceſſariò factum, numero plurali, μέθετε, ut & mox v. 357. ὑμῖν pro σοί. & loco ultimæ ſyllabæ Ε μέθετε, mulctata eſt Vocula ἤν.

357. Οὐδέν ἐσί σοί τε κἀμοί·] Olim Μηδὲν μοι ἢ ὑμῖν ἔστω, ubi *Baxter* dicit, Lepidè poſitum *Moloſſum* pro *Anapæſto*; ego ſcio, ex prædictâ Causâ, nempè Mutatione *Numeri*, & ad hunc Verſum Corruptionem extendiſſe; quem ſic reſtituo, Οὐδέν ἐσί σοί τε κἀμοί.

Quod habeo decurrendum, Quis novit?
Mitte igitur me, Cura gravis;
Nihil eſt mihi tecum:
Priuſquam me prævenerit Mori,
Ludam, ridebo, ſaltabo

Unà

κἀμοί. Ut ſit in *primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod notamus ad v. 87. & v. 355. De Phraſi σοί τε κἀμοί, non eſt opus, aliquid dicamus; cùm & ſuprà v. 264. Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;

358. Πελὶν ἐμὲ φθάσῃ πλοντῆι.] Ità lego pro Veteri, πελὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος. Τελοτῆι enim *Ionicè* pro πλοντᾶν & hoc etiam ſine *Articulo* poſitum pro τὸ, ἡ πλοντὴ, ut oſtendimus ad v. 339. & 347. *Ionicum* autem πλοντῆι potuit in πλοντὴν migrare, & illa vox per τὸ τέλος explicari; quæ tandem verba ex *Margine* in *Textum*, ut fieri ſolet, ſint mota; præſertim, quòd *Rectus* caſus hìc requireretur. Ità *Plutarchus* Apophthegm: Ἔφη γὰρ πλοντῆσαι (αὐτὸν, aliàs enim legendum eſſet ἔφη πλοντήσας) πελὶν ἢ παρ' ἐμοῦ χάριν ἀξίαν τῆς φιλίας ἀπολαβεῖν.

359. Παίξω, γελάσω, χορεύσω] Ità juxtà Vett. Exemplaria lego, rejectâ nuperâ Diſpoſitione *Baxterianâ*, Γελάσω, παίξω, χορεύσω, quæ *Metro* maximè officit, quicquid ille contrà. *Spondæus* quidem æqui pollet *Anapæſto*, quod ſæpè probamus, at in *Secundo* loco *Anapæſtum* aliquandò dari oſtendo ad v. 88. quod de *Spondæo* tamen minimè dicendum. Videtur quidem Poetâ *Sardanapali* illud nobis occinere, Ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, de quo *Johannes Gregorius* de *Aſſyriâ* Monarchiâ p. 243. Cùm tamen, ſi rectè acceperis, nihil aliud dicit pius & ſobrius Author, quàm quod dixerat Regum Sapientiſſimus, *Eccleſiaſt.* c. 2. v. 24. & c. XI. v. 9. Quin illud *D. Pauli*, ſi cum grano ſalis ſumatur, in bonam etiam partem accipi poteſt, Φάγωμεν, καὶ πίωμεν· Αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

Μετὰ γ' καλῆ Λυαίῳ,
[Μετὰ δ' καλῆς Κυθήρης.]
Εἰς ἑαυτὸν, κέ.
Ὅταν πίω τ' οἶνον,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Τί μοι γόων, τί μόχθων,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θάνοιμι κἂν μελήσας.
Τί γὰρ βίου πλανᾶμαι;

Πίωμεν

360. Μετὰ γ' καλῆ Λυαίῳ] Hic Verſus omnem maculam evaſit; at videtur ſuo ſocio mulctari, quem-nà ſubſtituendum reor, Μετὰ δ' καλῆς Κυθήρης ut ſuprà *Od.* VI. v. 104, 105. Quoniam verò Numeri fixi eſſent, intra Cancellos circumſcribo. Atque ità totam hanc *Odem* percurrimus, & quantum Conjecturâ Valuimus, terſiorem dedimus, Numeriſque ſuis & Nitori, reſtitutam. *Faber*, cùm ſanare non potuit, totum duxit recidendum delicatulum ὠδάριον.

Ode XXV.

Genus Carminis idem cum *Priori*, licet *Anapaſtum* ſemel tantùm in primâ ſede exhibeat hæc Ode. De quâ re ad Odas *Primam* & *Tertiam*.

361. Ὅταν πίω τ' οἶνον] Pro πίνω, quod in *Prioribus* obtinuit, audactèr Ego πίω ſubſtituo quòd in Odâ XXXIX. & aliàs ſæpè occurrat, *Verſuique* & *Metro* ſatisfaciat, quod πίνω minimè facit.

362 Εὕδουσιν αἱ μέριμναι] *Xenophon* Sympoſio, Τῷ ὄντι οἶνος ἔρωτα, ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ Μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει· τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ τὰ ἄλλα φλόγα, ἐγείρει. *Horat.* l. 2. Od. XI. *Diſſipat Euius Curas edaces* & alio in loco, * l. 1. Od. XVIII. *neque Mordaces alitèr diffugiunt ſollicitudines.*

363. Τί

Unà cum formoſo Lyæo,
[Unà cum pulchrâ Venere.]

25. In ſeipſum.

Quandò ego biberim Vinum,
Sopiuntur Curæ:
Quid mihi luctus, quid labores,
Quid mihi curæ-ſunt ſollicitudines?
Mortuus-fuerim vel quantûvis-ſollicitus.
Quid itaque Vitâ decipio & errare-facio?

Bi-

363. Τί μοι γόων, τί μόχθων] Cùm olim eſſet, Τί μοι πόνων, τί μοι γόων, *Baxterus* in hâc quidem parte ſatis felicitèr, pro τί μοι γόων, repoſuit τί μόχθων, quod omninò confirmandum duco; verùm quùm πόνων & μόχθων idem ſonent, loco πόνων, ſubſtituo χόων, atque ità totus Verſus correctus & purus evadit.

365. Θάνοιμι κἂν μελήσας] Olim θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω, pro quo non æquè felicitèr *Baxterus*, legit θανεῖν με δεῖ κἄκοντα. Nec enim vidit priorem ſyllabam & κἄκοντα Naturâ longam, duplici ratione, quòd ἄκων fiat contractum pro ἀέκων & κἄκων etiam contrahatur pro ἐξ ἄκων, undè & *Diphthongus* Impropria. Tu lege, Θάνοιμι κἂν μελήσας, *Moriar quantumvis ſollicitus.* Pro θάνοιμι, *Exſcriptores* auditu decepti, θάνοι με, quod alius aliquis in θανεῖν με vertit, cui demùm δεῖ neceſſarium videbatur; tum κἂν μελήσας, in κἂν μὴ θέλω degeneravit. Ad ſenſum autem loci, quomodò à nobis emendatus, dilucidandum, maximè pertinet illud *Palladæ*, Antholog. fol. 120. Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, ἐξ μελέτω σοι· Εἰ δ' μέλῃ, φεῦ σοί, Δαίμονι, σοὶ τί μέλῃ; κ. λ.

366. Τί δ' τὸν βίον πολυπράγμων] *Anapæſtus* in hoc Verſu, primam ſedem occupat, ut ſæpe fit, in hoc Genere

Πίωμεν ἓν τ' οἶνον,
Τὸν δὲ καλὸν Λυαῖον
Σὺν τῷ πιεῖν δ' ἡμᾶς,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

Εἰς ἑαυτὸν, κτ'.

Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν·
Κισσοφὴς δὲ κεῖμαι,

Πατῶ

Genere, preſertim per totam *Tertiam* Oden. Poteſt legi & legendum potius videtur, πί τ' βίον κ. λ. excluſo δέ. Πλανῶμαι *Med.* Vocis, pro πλανῶ. Βίον πλανῶμαι, quoniam qui Curis nimiùm diſtinentur, defraudant Genium ſuum.

369. Σὺν τῷ πιεῖν δ' ἡμᾶς] Ità legit *Scaliger*, pro Corrupto illo, quod priùs obtinuerat, Σὺν τῷδε πίνειν ἡμᾶς. cujus loco *Henr. Stephanus* putavit, Primum hujus Odæ Verſiculum repetendum. Nunc non *opus*.

ODE XXVI.

Idem Carminis Genus cum Odâ præcedenti, exceptis mox excipiendis.

371. Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ] *Sc.* Ὅτε μ' ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, & ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, & utrovis modo *Trochaicus* fit, *Dimeter, Catalecticus*, cum *Tribrachy* in primâ ſede, at præplacet *Scaligeri* Lectio, Ὅταν εἰς με Βάκχος ἔλθῃ. Mallem verò, obſervâſſet ille, ex ὅτ' hoc in loco malè factum ὄζαν, quòd ità inciperet præcedens Ode, atque proindè legendum Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ.

373. Τὰ

Bibamus ergò Vinum,
Donum illud formoſi Lyæi;
Eodem enim momento, quo bibimus,
Sopiuntur Curæ *noſtræ*. 370

26. In ſeipſum.

Quandò in me Bacchus penetraverit,
Sopiuntur Curæ:
Et fingens *me* habere Opes Crœſi
Volo ſuavitèr cantillare;
Coronatúſque hederâ diſcumbo,

Et

373. Τὰ Κροίσε] *Craſus*, cujus contemporaneus *Anacreon*, Rex erat *Lydiæ* (cujus Metropolis *Sardis*) ſucceſſor & Abnepos Ditiſſimi illius *Gygæ*, ut oſtendimus ad *Od.* XV. v. 239. & ipſe Regum omnium ſui temporis ad *Proverbium* uſque ditiſſimus, undè *Ovid.* de *Ponto*: l. 4. *Divitis audita eſt cui non Opulentia Crœſi?*

375. Κισσοστεφὴς] *Sic.* κισσοφερὴς & ità quidem *Paſchal.* de Coronis l. 1. c. 17. Verùm ille multa ex adhuc corruptis editionibus hauſit: Κισσοστεφὴς enim Vera eſſe Lectio confirmatur ab optimis Editionibus ſimul & Rationibus, idque maximè ſuadente *Metro*. De *Hederâ*, Doctorum inſigni, *Horat.* l. 1. Od. 1. *Me doctarum Hederæ præmia frontium Diis miſcent ſuperis. Virgil.* Eclog. VII. v. 25. *Paſtores Hederâ creſcentem ornate Poetam. Servius*, Hederâ coronantur Poetæ, quaſi Libero conſecrati, qui & ut Bacchæ inſaniunt (ſic *Horatius*, *– ut maleſanis Adſcripſit Satyris Fauniſque poetas*) vel quòd ſemper virent *Hederæ*, ſicut Carmina æternitatem merentur. *Varro* etiam Muſas ait *Hederâ* coronari, teſte eodem *Servio* ad Eclog. VIII. v. 13. *Feſtus*, Hederâ poetæ coronabantur. Hederam verò ſacram eſſe *Baccho* conſtat, quià

ut

Παπῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
Ὅπλιζ'. ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
Μεθύοντα γάρ με χεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα. 380

Εἰς Διόνυσον, κζ'.

Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων, Λύαιος,
Ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμὰς

Ἐσέ-

ut ille Juvenis ſemper, ità hæc ſemper viret, vel quia ità hæc omnia, ſicut ille Mentes hominum alligat.

377. Ὅπλιζ'. ἐγὼ δὲ πίνω] *Henr. Steph.* hæc ad Militiam tranſtulit; quem ideò *Baxter* meritò improbat; tunc enim ὁπλίζῃ eſſet, licet alluſio in ultimo Verſu videatur hanc ejuſdem *Stephani* Opinionem firmare; ut ſit, *Tu pugna: Ego bibo*, hoc utens argumento; quòd ſatius ſit, *Ebrium* jacere in *Symposio*, quàm *mortuum* in *Bello*. Ὁπλίζω tamen, non ad *Belli* tantùm, verùm ad cujuſvis rei *Apparatum* attinet, ut *Homero*——δόρπον ὁπλίσασθαι & ὁπλίσασθε δαῖτα, & ἵππα ὁπλίζειν in uſu. Miniſtrum ergò hìc Poeta appellat, ut Pocillatorem ſtrenuè agat, in ſe interim recipiens, quòd boni compotatoris partes acturus ſit.

378. Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ] Tres ex hinc Verſus ejuſdem ſunt *Generis* reverâ cum reliquis hujus *Odæ*, quamvis hìc, ut aliàs, ad Poetæ calidiorem ſpiritum exprimendum *Anapæſtus* in primâ ſede ponatur, qui pes *Jambo*, aut *Spondæo* concitatior & per totam Tertiam Oden eorum loco ponitur.

380. Πολὺ

Et conculco universa Animo.
Ministerio accinge; ego etenim bibo.--
Præbe mihi Poculum, ô Puer:
Potum enim me jacere
Multò satius, quàm Mortuum.

27. In Dionysum.

Jovis Puer ille Bacchus,
Animorum ille Laxator, Lyæus,
Quandò in præcordia mea

In-

380. Πολὺ κρεῖσσον] Nota phrasin; qualis & illa *Paulina* ad *Philipp.* c. 1. v. 23. Πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. At nec *Superlativa* suis insuper adauctionibus gaudent.

Ode XXVII.

Genus Carminis mixtum & Varium, ut suis in locis declarabitur.

381. Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος] Carmen *Iambicum, Dimetrum, Catalecticum*, cum *Dactylo* tamen in *Primâ* sede, qui pes *Anapæsto*, vel *Spondæo* æqualis; adeò ut ad *Primam* & *Tertiam* Oden pertineat.

382. Ὁ λυσίφρων, Λύαιος] Ὁ ante Λύαιος tollo; ut sit purus *Jambus, Dimeter, Catalecticus* & ad *Primam* Oden refer tur: Prior enim syllaba in λυσίφρων omninò producitur, ut in λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος, &c. Λύαιος autem & λυσίφρων *Bacchus* Emphaticè dicitur, quòd curas Animi solvat. Vox. Λύαιος respicit etiam λύσιν οἴνου, ut infra v. 817. Καλὸν λητὸν ὃ βαλόντες Μόνον ἄρσενες πατῆσι Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον.

383. Ὅταν φρένας γ' εἰς ἁμὰς] Ità fit Purus *Iambus*, ut Præcedens. Nec miretur aliquis, quod ἁμὰς *Dorismum* redolere videatur, nam *Anacreon* non magis hìc Δωριάζει, quàm ipse *Homerus*, qui Iliad. κ'.

Εἰσέλθῃ μεθυδώτης,
Διδάσκῃ με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
Ὁ τὸ μέθης ἐραστής.
Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδῆς
Τέρπῃ με Κάφροδίτη,
Καὶ πάλι θέλω χορεύειν.

Πρὸς τὸ ζωγράφον, περὶ τῆς ἑαυτῆς ἐρωμένης, κή.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε

πρ'. v. 830. Πάτροκλ', ὅπως ἴφθα πόλιν περαϊζόμεν ἀμήν· Quare hanc Lectionem ratam habemus, explosâ Veteri illâ, ὅταν εἰς φρένας τὰς ἡμᾶς. Eadem ferè *Baxterus* conjectando reperit, at non vidit, τὸ γ' inſerendum, ad ſtatuminandum Metrum, quicquid ille de *Exigente Metro* dicat.

384. Εἰσέλθῃ μεθυδώτης] *Pherecratius* eſt hic Verſus, cum ſequenti, de quo diximus, v. 295. 297. & v. 351. Quarè εἰσέλθῃ non neceſſariò legendum pro εἰσέλθῃ, ut ait *Baxterus*; cùm utraque Vox per Metrum ſtare poſſit. Μεθυδώτης autem rectè legit idem pro Veteri μεθυδότης. Ità *Anthолog.* fol. 58. Μύρην, Μαιράλιον, Μεθυδώτιδα, Μυελόμορφον. Βιοδώτης item. Et *Heſiod.* Δώτην μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτην δ' ὅτις ἔδωκεν.

385. Διδάσκῃ με χορεύειν] Et hic Verſus *Pherecratius*, ut Præcedens.

386. Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν] Hic Verſus & alii uſque ad v. 390. *excluſivè*, ſunt omnes ejuſdem Generis cum v. 382. *Ultimus* etiam Verſus, ut & *Primus*, ejuſdem ferè Generis, excepto, quòd *Dactylum*

Intrârit Vini-dator,
Docet me ſaltare.
Potiórque aliquid delicatulum
Ille ego Ebrietatis Amator.
Unà cum Crepitaculis & Cantilenâ
Delectat me etiam Venus:
Iterúmque volo ſaltare.

28. Ad Pictorem De Amicâ ſuâ.

Age, Pictorum optime,
Pinge,

lum in Primâ ſede admittat. Lego enim ibi Καὶ πάλι. pro ϗ πάλιν, *Antholog.* fol. 324. Ἀτθίδα διεκόρδαξ πάλι Παλλάδα κ. λ. Olim ϗ πάλιν, quem Pedem *Baxter* temerè vocat *Anapæſtum*, cùm ſit *Amphimacer.*

387. Ὁ τῆς μέθης ἱεροφάντης] *Doriſmum* ablego, *Anacreontis Ioniâ* oriundi memor. Vid. ad v. 22.

389. Κἀφροδίτη] Cum ά minori ſcribendum hìc licet *proprium* Nomen, quia cum ϗ incorporatur & ί ſubſcribendum, ad originem oſtendendam; nam Literis majuſculis ΙΩΙ minimè ſubſcribi, ſed adſcribi, debet. Ità Τῷ χαμείμονι *Æſchylo.*

390. Καὶ πάλι θέλω χορεύειν] Vid. ad v. 386. Sin Καὶ πάλιν legas, *Trochæus* erit, *Dimeter, Acatalectus. D. Heinſius* ϗ tollit, legens Πάλιν θέλω χορεύειν, ut ſit *Iambicus, Dimeter, Catalecticus*, ut *Ode* 1.

Ode XXVIII.

De Genere hujus Carminis diximus ad *Oden* III. Verum Titulũ, quem nunc repoſui, hunc eſſe conſtat Πρὸς τὸν ζωγράφον περὶ τ ἑαυτ ἐρωμένης. Vetus erat, Εἰς τὴν ἑαυτ ἐπαίρων.

Γεάφε, ζωγεάφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπεῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γεάφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην. 395
Γεάφε μοι τείχεος τοπεῶτην
Ἀπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὴ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γεάφε καὶ μίτρην πνεούσας.
Γεάφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς, 400
Ὑπὸ

393. Ῥοδίης κοίρανε τέχνης] *sc.* ῥοδίης. Et Ars sanè *Polymita* dicitur & *Rosea*, ob variegatos Flores (præcipuè *Rosas*) summo Artificio & exquisitis Coloribus aspersos; undè & Nos in *Estherâ* v. 121.—— Ἐ ἄνθεσι ποικίλα πεπνοῖς Ῥήγη ὑπερέκαπτο ῥοδέῃσι πεπασμένα τέχναις. Nihilominùs *Henrici Stephani* Lectio potior videtur, *viz.* Ῥοδίης. *Rhodii* enim, cùm reliquis Artibus insignes fuerint, tum *Picturâ* & *Sculpturâ* maximè. Res nota ex *Pausaniâ*, *Plinio* & *Pindaro* etiam, Olympionic. Od. VII. v. 91. &c. Pro κοίρανε, *Henric. Stephan.* legendum duxit τύραννε, cui Doctorum non pauci assentiebant. *Baxter*, Mediam syllabam πῦ κοίρανε putat producendum, de priori, quæ corripi deberet, nihil curans. At nemo, hactenùs, nè per somnium vidit *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονα* huic Generi frequentissimè immisceri, ut probamus ad v. 90. vid. infrà ad v. 467. 574. & Not. ad Od. III. Κοίρανον itaque τέχνης, pro *Magister*, ut *Horat.* l. 1. Od. XXXVI.——*Acta non alio Rege puertia, Mutataque simul toga.* Hinc nonnulli exponunt illud v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδῃς, per *Velut Artis Musicæ Magister.* Ità *Philostratus* dixit, βασιλεὺς λόγων. Pudet *Danielis Heinsii* somnium huc apponere

Pinge, Pictorum optime,
Rhodiæ magiſter Artis,
Abſentem *licet*, ut ego tamen direxero,
Pinge meam Amicam.
Pinge *itaque* mihi Comas imprimis
Molliculáſque & nigricantes;
Quòd ſi Cera & id aſſequi poſſit,
Pinge etiam illas Unguentũ ſpirantes.
Pinge quoque ex plenâ *aliquâ* Genâ,
Sub-

ponere, Ῥοδίης κείλαιναν ἐκ γῆς, ut *Propertio*——tellus Oſca. Ità ille, neſcio in quem finem; nè dicam, Priorem ſyllabam Ἔ κείλαινα repugnare, neque Vocem illam, In *Imperativo*, dari poſſe.

397. Ἁπαλὰς πείρας] Ità *Theocrit.* Idyll. 20. v. 8. ——μαλακὸν γένειον. Et *Homer.* Batrachom. v. 10. ——ἁπαλὸν γένειον. *Ibid.* Καὶ μυελαίνας] Vid. *Schol.* noſtra ad illud *Eſtheræ* v. 346. Κυάνιαν λιπαρὴν κεφαλὴν κόσμησαν ἔθειραι. Et quæ *Seldenus* notat ad *Michael. Draytoni* Polyolbion, Cant. 2. ἀφὶ Ἴσιδος πλοκάμων, Utrobique hic *Anacreontis* locus in partes vocatur.

398. Ὁ δ' κηρὸς ἀν' ὄνυπται] Hic idem Verſus iterum occurrit v. 768.

400. Γεγράφθαι δ' ἐξ ὅλης παρειῆς] *Dan. Heinſius* legit, Γεγράφθαι δ' ἐξοχῆς ἀραιῆς, in hunc ſenſum, *Tenuique fac tumore, Nigricante ſub capillo, Niveam nitere Frontem.* Verùm ſenſus ſatis commodus eliciendus, Veteri etiam Lectione conſervatâ, hoc modo, Γεγράφθαι δ' ἐξ ὅλης πινὸς παρειῆς. ὅτι δύω ὅλας παρειὰς σὺν ἂν τις ῥᾳδίως χεάφοι, τὸ δὲ χαιτὰς δηλονότι προφυσᾷς, τὸ μέτωπον, ὡς ἐλίφαντα, λευκόν. Idem *Baxterus*, Ἐξ ὅλης παρειῆς dixit, quoniam utraque Gena non potuit integra depingi in Tabulâ cereâ, uti neque Frons. Voluit autem unam certè integram poni, quo & ipſa Frons conſpectior fieret.

Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις,
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυν δὲ μή μοι
Διάκοπε, μήτε μίσγε·
Ἔχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
Βλεφάρων δ' ἵτυν κελαινήν.
Τὸ ἓν βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,

Ἄμα

401. Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις] Ità hìc distinctis vocibus lego; non quòd nesciam, ὑποπόρφυρος vocem dari; quæ & mox v. 420. occurrit, & *Antholog.* fol. 479. Εἴθε ῥόδον χλοάμωλον ὑποπόρφυρον. Verùm, ut in Notâ præcedenti exposui, necesse est, ità locum capi & Voces esse distinctas. *Faber* nimis temerè dixit, *Henricum Stephanum* hìc unicâ voce ὑποπορφύρεον legere, cùm ille de alio loco, suprà nominato *viz.* v. 420. loquatur, *Purpureas* autem *comas* dixit, eâdem ratione, quâ mox v. 429. τὰ μὲν μελαίνας, τὰ δ' ἠλιώσας. Non est, ut hìc moneam de *Nisi* comâ purpureâ, quodque *Tamerlanes Tartarus* Heros purpureâ gavisus fuerit comâ, quam ex *Sampsone Judæo*, quem suæ Originis patrem jactavit, derivatam habuit.

403. Τὸ μεσόφρυον] Hunc locum mox explicamus ad v. 406.

406. Τὸ λεληθότως σύνοφρυ] Ὁ καὶ ἡ σύνοφρυς, καὶ τὸ σύνοφρυ. Qui enim τὸ σύνοφρυον faciunt, malè distinguunt ab *Accusativo* τ σύνοφρυον. Τὸ itaque ad σύνοφρυ omninò pertinet, ad λεληθότως minimè: Nam utut dicimus τὸ πρῶτον & τὰ πρῶτα *Adverbialiter*, nunquam certè dicimus τὸ πρώτως, nisi quomodò στρῶς,

Sub Violaceis capillis,
Eburneam Frontem.
Intercilium verò nè *tu* mihi
Diſcindas, neque planè miſceas;
Habeat autem *Pictura*, ſicut & Illa,
Haud diſcernibilitèr coeuntia-cilia:
Et Palpebrarum Circuitionem nigram.
Aſpectum deindè *oculorum* nunc, *ut* revera *habet*,
Ex igni facito,

Simul

σοφῶς, *Technicé*. Dicimus itaque τὸ λελῃθὸς, etiam *Adverbialitèr*, at τὸ λελῃθότως nequaquam. *Vatican.* MS. λελῃθὸς legit, quæ vox non eſt, niſi *Participii Genitivus*, quare nihil hìc habet. Quoniam verò τὸ σύνοφρυ in Amicâ ſuâ laudabile non putat, & tamen in Picturâ penè dimidiatâ, neceſſe erat quodammodò ut σωνοφρύωμαί τι fieret, ideò dicit, Faciendum quidem τὸ σύνοφρυ, aſt ità, ut res minimè pateat, nempè quià minùs grata ſit futura: Fiat ergò, verùm λελῃθότως, ut modò dixerat v. 403. Τὸ μεσόφρυον μὴ ἀφάπτε, μηδὲ μίσγε· δηλονότι μὴ ἀφάπτε τῦθ' ὧδε ἂν συνεχὲς γένοιτο· μηδὲ μίσγε· τῦθ' ὧδε ἂν κατὰ φύσιν· Ἀλλ' ἐχέτω μὲ τὸ σωόφρυ, λελῃθότως ὂν, καὶ βλεφάρων ἴτυν κ. λ. *Claudian.* Quam juncto levitèr ſeſe diſcrimine confert Umbra ſupercilii! *Petronius*, Supercilia ad Malarum Stricturam currentia & rurſus confinio Luminum penè permixta. *Ariſtænetus*, Τόδε μεσόφρυον ἐμμιήτεως τὰς ὀφρῦς διοείζει. *Ammian. Marcellin.* l. xxiii. Superciliis in ſemiorbium ſpeciem curvatis junctiſque. Adde his *Henr. Steph.* Dom. *Dacier*, *Longepierre* &c.

407. Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινὴν] *Henr. Steph.* & *Fabri* filia viderunt τὸ δ' poſt βλεφάρων poni debere; ſiquis priùs-confirmatæ Lectioni adhæreat, quod &

Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθηνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γεάφε ῥῖνα, μὴ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·
Γεάφε χεῖλος, οἷα Πειθῦς,
Προκαλύμμιον φίλημα.
Γεάφε δ' ἔπω γενείῳ,
Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ,

Χάρι-

ego faciendum puto. Nota, ἴτυν βλεφάρων eleganti Periphrasi positum pro βλεφαρίδας, quod miror *Henrico Stephano* non visum.

410. Γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης] *Homero* γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Glaucus* color, Cæruleus, i. e. subviridis, albo mixtus & quasi Clarus, & igneo quodam splendore suffusus. De hujusmodi oculis *Theocrit.* Idyll. 20. v. 25. Ὄμμασι δ' ἅ μοι ἴλω Χαριπώπεα πολὺν Ἀθήνας. Vid. Dom. *Dacier* & *Longepierre*.

411. Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης] *Apuleius* l. 3. *Rhotidis* oculos udos ac tremulos vertit. *Petronius*, Oculorum quoque mobilis petulantia. Optimè hìc *Henr. Stephanus*. Quod ad ὑγρὸν attinet. verti *Pesum*; illum secutus versum, qui est inter Diversorum Authorum Epigrammata, *Minerva* flavo lumine est, *Venus* pœto. Ità hìc *Anacreon* terribilem *Minervæ* Aspectum facit, *Veneris* languidum & mollicellum. *Pollux*, ὑγρὸν, θηλυκὸν, ἀνανδρον. Sensus itaque loci, *Aspectus* Oculi sit partim *terribilis*, partim *amabilis*; ut hinc *Amorem*, illinc *Reverentiam* conciliet. Ἔννοια frequens & obvia & mirè mox amplificata à v. 436. ad v. 441. *inclusivè*.

412. Γεάφε ῥῖνα] *Vatican.* MS. ῥῖνας, malè. De colore *Nasi* vid. in sequenti Notâ.

413. Ῥό-

Simul' *nempè* Cæſium, ut Minervæ,
Simul lubricum & pætum, ut Veneris.
Pinge Naſum atque Genas,
Roſas Lacte commiſcens;
Pinge Labium, veluti Suadelæ,
Provocans ſuaviolum.
Delicatulúmque infra Mentum,
Circum Lygdinum *& candens* Collum,
Gratiæ

413. Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας] Ut ſit *Naſus* ex Colore candido, mediocriter animato; majórque in *Genis Roſei* Coloris mixtura, minor in *Naſo*: Major è contrà in *Naſo* Lactei coloris ſtrictura, minor in *Malis*. *Propert.* l. 2: Eleg. 3. *Ut Mœotica Nix Minio ſi certet Ibero, Utque Roſa puro Lacte natent folia.* *Virgil.* Æn. l. 12. v. 67. *Indum ſanguineo veluti violaverit Oſtro ſiquis Ebur* &c.

414. Γραφὲ χεῖλος, οἷα Πειθοῦς] Os & Labia *Suadæ* ſedes, ut *Eupolis*, Πειθώ τις ἐπικάθηζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. Quem locum reſpicit *Lucianus* in *Demonacte*, Καὶ ταῦτα πάντα μετὰ χαρίτων ἡ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔσταται καὶ πῦ καὶ ἔλεγχε, ὡς ἀεὶ, καθὰ Καμωικὸν ἐκεῖνο, Τὴν Πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι, Hunc *Anacreontis* locum imitati ſunt plures & ipſe *Anacreon* ad v. 448. & Nos in *Eſtherâ* à v. 345. ad v. 355.

415. Περικαλύμμιον φίλημα] *Lampridius* de *Diadumeno*, Ore ad oſcula parato, hoc eſt *Prominulo*, inquit *Caſaubonus*. Et *Salmaſius*, Os ad Oſcula paratum elegantiſſimè dicitur de Ore prominulo & quaſi ad Oſculum dandum & accipiendum parato. Ex Notis *Longepierre*.

417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ] Id eſt, Collo in modum *Parii* Lapidis candido. *Pindar.* Nemeonic. Od. IV. v. 131. Σέλαν ἥμῳ Παρίᾳ λίθῳ λελιγμέναν. *Scholiaſt.* Πάριος λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος Λύγδινος. Ità *Antholog.*

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις· 420
Διαφανέτω δ' σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γ' αὐτιώ·
Τάχα, Κυβὲ, κ' λαλήσεις.

Ἐπὶ τοῖς τὸν ζωγράφον τοῖ τῦ ἐρωμένυ ἑαυτῦ, τῦ Βαθύλλυ, κθ'.

Γεάφε

thol. l. 7. fol. 486. Δειχὴ Λυγδίνη κ' σήθια μαρμαίρουσα. Ità *Virgil.* Georgic. l. 4 v. 523. De Orpheo, *Tum quoque Marmoreâ Caput à Cervice revulsum.* Et *Petronius* de *Circe*, Marmoreis Cervicibus. *Parium* autem Marmor non *Candore* tantùm, ſed & *Lævore* excellebat, ut *Anthолog.* l. 7. fol. 483. —— Ὅτι σῦ τὸ σῶμα ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ δ' Λύγδε, βάσκανε, λειότερον. Hinc *Varro*, *Collum, procerum, fictum lævi Marmore.* Et *Martial.* Candida non tacitâ reſpondet Imagine Lygdus. *Horat.* l. 1. Od. xix. *Urit me Glyceræ nitor Splendentis Pario marmore purius.* *Seneca* in Hippolyto, *Lucebit Pario marmore clarius.*

418. Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι] Tres tantùm *Gratias* fingunt Poetæ, at Amatores innumeras; quem locum uberiùs hauſimus ad illùd *Eſtheræ* v. 388. Ἔσμὸς ἀνηρίθμων χαρίτων.

419. Στόλισον] Multi multa de hâc Voce, quam de *Fœminis* rarò apud *Græcos* contendunt uſurpari, apud *Latinos* frequentiùs fatentur; quùm *Stola Latinorum* à *Græcis* ſit mutuatum. At *Anacreon* hîc uſus eſt de *Feminili* Veſtitu, ut *Anthолog.* fol. 325. ——

μα-

Gratiæ volitent Universæ.
Vestito, quod restat, illam
Subpurpurascentibus indumentis;
Transluceátque Carnium
Aliquota pars, totum corpus, quale sit, ostendens.
Satis-est: Video enim *jam illam* ipsam:
Fortasse, ô Cera, & loquéris *Statim*.

29. Ad Pictorem de Amasio suo, *Bathylla*.

Pinge

μελανὰς ἐσαμένα πολίδας, & *Euripid.* Phœniss. 1743. Σθλιδωσαμένα νεοσίδα.

423. Ἀπόχρη] Satis est, sufficit. Vix aliàs in hoc sensu reperias, nisi forte *D. Marci* c. 14. v. 41.

424. Τάχα, Κηρὸς, ἢ λαλήσεις] Elegantèr notat Imaginem adeò similem, ut nihil ampliùs desit, exceptâ unicâ Loquelâ; quam tamen videtur dubitare, an prorsus defuerit; cùm vel Cera ipsa loqui posse videatur. *Fabri* filia jure miratur hunc locum, ut & Pater, qui exponit, Nil supereſt, nisi ut loquatur. Confer v. 449.

Ode XXIX.

Genus Carminis in hâc *Odâ* idem cum illo in Præcedenti, Eadem quoque Ἔννοια. Titulus verò hic est, Ἐπ ὡραῖς τ ζωγράφον, περὶ ᾧ ἐρωμένε ἑαυτῦ. ᾧ Βαθύλλε. Olim, Εἰς Βαθυλλον. Et hæ Duæ Odæ sunt Pares & geminæ, seque invicem exponunt. Nam ut in *Priori* descripsit Consummatissimam Formam *Virginalem*, ità in *Hâc* describit Exactissimam Formam Adolescentis pulcherrimi, jam primùm Pubescentis; *Cowleii* enim nostri more, Veteribus illis usitatissimo, de Rebus multis loquitur, tanquam *Lo-*

cis

Γράφε μοι Βάθυλλον ὕπω,
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας·
Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθείς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.

Ἄπαγε

eis Communibus, ut probamus in hujus Authoris Vitâ. *Ælianus*, ità certè, Μὴ γάρ τις ἡμῖν ἀξιοπλάστω πρὸς θεῶν τὴν ποιητὴν τὴν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. Quòd itaque *Bathylli* nomen affingat, id quidem *Polycratis* gratiâ potuit facere, vel etiam ipsius Veritatis vi coactus; quandoquidem illius Forma fuerit præstantissima, quod probamus ad v. 140. & v. 469. Potuit sanè vel Verum, vel Fictum nomen similitèr in præcedenti Odâ posuisse, verùm ex Decoro siluit, quòd hujus Sexûs proprium sit *Modestia*; Adolescentuli facilè Nomina etiam sua ob Pulchritudinem extolli patiantur.

427. Λιπαρὰς κόμας ποίησον] Prior syllaba in ποίησον Communis, quod notamus ad v. 147. & aliás. Λιπαρὰς) οἱονεὶ μύρῳ λιπῶν, ἢ εὐοδμῶν, καὶ στίλβων· οἱονεὶ καλὰς, ἁπαλὰς, καθαρὰς, λευκάς. Simplicitèr hìc pro *Tersus*, *Purus*, *Nitidus*, *Pulcher*. *Homer*. Odyss. ὁ v. 331. Αἰεὶ δ' λιπαρὰ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα. *Aristoph*. λιπαρὰς χοιρῶν ἐκ βαλανείου. *Sophocles*, quùm incultum, horridum & incomptum capillum vellet significare, ἀλιπαρῆ τρίχα dixit.

428. Τὰ μὲν, τὰ δὲ] *Vatican*. MS. bis legit τὰς pro τὰ, quod minimè ferendum: Nec enim *Versûs* ratio patitur, nec *Sensûs* proprietas. Non enim dicit, Hos Capillos

Pinge mihi Bathyllum ità,
Amicum illum meum, ut Ego doceo.
Nitidas comas facito,
Interiùs quidem nigricantes,
Exteriùs autem rutilantes:
Cincinnulósque liberos mihi
Capillorum, incompositè componens,
Permitte, suo arbitrio jacere.

Teneram

Capillos nigros, illos subrufulos; sed eosdem ipsos Capillos hàc in parte, *viz.* interiùs Nigricare, exteriùs Flavescere. Τὰ μὲν itaque *Synecdochicè* pro καὶ τὰ & subaudiendum μέρη πινὰ, ut aliàs, v. 917. Sic infrà, v. 438. & 440. τὸ μὲν, τὸ δὲ, bis pro *partim* ponitur.

429. Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας] Habes & apud *Philostratum* ἠλιῶσαν κόμην. Et *Eunapius* penè ipsis *Anacreontis* verbis, Αἱ κόμαι μελάντεραί τε καὶ ἠλιῶσαι κατηκέχυντο. Est autem ἠλιῶσα, sive ἠλιώδης κόμη, quam *Homerus* ξανθὴν vocat, qui & Μενέλαον ξανθὸν vocat, ξανθότριχα & ξανθόκομον. Cæsariem hujusmodi χρυσῆν etiam nominant, undè χρυσοχαίτης Ἔρως suprà v. 103. Ità χρυσόκομος, ut *Latinis* Auricomus & Aurea Coma. Quòd autem dicit partim μελαίνας, partim ἠλιώσας, conferri debet cum *Ovidii* illo, *Nec tamen Ater erat, nec erat Color Aureus illis; Sed quamvis Neuter, mixtus Uterque Color.* Prætereà *Porphyrio* exponens illud *Horatii*, l. 3. Od. 14. *Myrrheum Nodo cohibere Crinem*, ait, Colorem Myrrheum in Crinibus hodiè quoque dicunt, qui Medius est inter *Flavum* & *Nigrum*. Sic in quodam incerti Authoris Epigrammate, Εἶπε σε κυανέησιν ἀμπίλοισιν ἐῴκεσαν ὀφρύες, Εἶπε πάλιν ξανθαῖς ἔιδον, Ἄνακρε, κόμαις. *Henric. Stephan.* Vid. ad v. 401.

432. Ἄφες, ὡς φίλωσι, κεῖθι] χρ. φίλωσι. Τῷ ἄνωθεν exegeticum est, quod *Atticum* scias Adverbium

pro

Ἁπαλὸν ἢ καὶ δροσώδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς,
Κυανωτέρη Δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεχερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρεως ἔλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος χρεμᾶται.

Po-

pro ἀζάκτας. Ità *Petronius* de *Circe*, *Crines ingenio ſuo flexi per totos ſe humeros effuderant* Et *Apuleius*, *Sed in meâ* Photide *non operoſus, ſed inordinatus Ornatus addebat gratiam: Uberes enim Crines lenitèr emiſſos & Cervice dependulos, ac deindè per Colla diſpoſitos, ſenſimque ſinuato* Patagio *reſidentes, pauliſpèr ad finem conglobatos, in ſummum Verticem nodus aſtrinxerat.*

433. Ἁπαλὸν ἢ καὶ δροσώδες] Δροσώδης, Roſcidus, per *Metaphoram*, Tener; ut ſuprà v. 411. ὑγρὸς pro μαλακὸς, ϑῆλυς, undè fortè ϑῆλυς εἶδος *Homero*. Certè *ſucculentus*, Latinis & *IUICY*, *Anglis*, tale quid ſonat. *Antipater* Anthолog. l. 1. c. 29. fol. 39.——— ὑδατίνους βραχίονας vocat. A *Grammaticis* tamen δροσώδης ſive ἁβρὸς exponitur καλὸς, petitâ, ut dicunt, *Metaphorâ* ἀπὸ τῶν διδροσωμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. *Ariſtophan.* Τοῖς αὐδοίοισι δρόσον καὶ χνῦς ἄττα περ μήλοισιν ἐπήνθει. *Alexis* apud *Athenæum* vocat teneras Carnes, Κρεάδια δροσώδη τὴν χύσιν· ὅτι δρόσος αὐθεντὴς καὶ ἀβρανὴς ὅμβρος. *Alciphron.* Ἤπαρ δρόσῳ ὡραιστοικὸς· διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα. *Theophraſt.* μυλακὸς καὶ δροσώδης. Vid. *Iſaac Caſaubon* in *Athenæ.* l. IX. c. VIII.

435. Κυανω-

Teneram indè & roſcidam
Arcuet Frontem Supercilium
Magis-cæruleum Draconum-*oculis*.
Nigricans Oculus acer eſto,
Mixtus tamen tranquillitate;
Illud nempè à Marte trahens,
At hoc à formosâ Venere:
Ut aliquis partim quidem metuat,
Partim ex ſpe pendeat.

Roſeam

435. Κυανωπίῃ Δρακόντων] Τὸ ὀξυδερκὲς δηλοῖ· ὅθεν καὶ αὐτὴ λέξις ἔστ ὁράκων, παρὰ τὸ ἑόρακον. ἢ ζοφερὸν καὶ φοβερὸν ἔστ βλέμματος, ἢ τὸ μίλαν τ ὀφρύων, ὡς Ὅμηρος, Κυάνεοι δ ὁράκοντες κ. λ. *Euſtath.* ad Iliad. λ. v. 24. Τῷ δ' ἤτοι δίκαι οἶμαι ἔσαν μίλανος Κυάνοιο) Κύανος, εἶδός τι χρώματος μίλανος, ἐξ ὃ τὸ κυάνεον. τοιοῦτον δ καὶ τὸ χρῶμα ἔστ ἐρυθρῷ ἀναγκαίως καθὰ τὰς φυσικὰς, ὁπηνίκα ἐπὶ πάντα ἀνέφλεγε. Quod ad φοβερὸν ἔστ ἐρωτικῷ attinet, & ſuprà ad v. 411. diximus & infrà ad v. 436. dicemus.

436. Μίλαν ὄμμα ζοφερὸν ἔσω] Ut ſuprà *Puellæ* Aſpectum miſcuit ex *Minervæ* ſimul & *Veneris* unitis Gratiis; ità hìc *Puſionis* oculos componit ex *Martio* Vigore & *Venuſto* Lepore, quod mox apertè prodit. Conſer locos; dulciores favos nuſquam aliàs reperiet Deliciarum Arbiter, excepto illo ἡδυπνεύσῃ ἀοιδῇ, * *Cantic.* c. VI. v. 10. *Quæ eſt Illa, ſpectabilis velut Aurora, Pulchra ut Luna, Pura ut Sol, Terribilis, ut Cohors Vexillifera?*

440. Ἵνα τὸν μὲ φοβῆται] En! iterum hìc τὸ μὲ, τὸ δὲ *Abſolutè*, non in Regimine, ut ſuprà v. 428. τὰ μὲ, τὰ δὲ. Rectè itaque *Henr. Steph.* in Verſu proximè ſequenti legit, Τὸ δ' αὖτ' ἐλπίδος, non τῇ. Articulus τὸ poſtulat, ut μέρος ſubaudias.

Ῥοδίνῳ δ', ὁποῖα μῆλον,
Χνοΐην ποὶ παρειῇ·
Ἔρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδῶς
Δύνασκῃ βαλεῖν, ποίησον. 445
Τὸ δ' χεῖλος ἡδὺ οἶδα,
Τινί μοι τρόπῳ πιήσεις,
Ἄπαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς.
Τὸ δ' πᾶν ὁ χαρὺς αὐτὸς

Ἔχέτω

442. Ῥοδίνην δ', ὁποῖα μῆλον, χνοΐην ποὶ παρειήν] Vel, Τῷ χνοΐην παρειὴν ποὶ ῥοδίνῳ, ὁποῖα μῆλον. Vel, Ῥοδίνῳ παρειῷ ποὶ χνοΐην, ὁποῖα μῆλον. Illud, inquit *Henr. Stephan.* quodammodò ἄχαρι, hoc autem propter inversum Verborum ordinem, duriusculum videtur. Sed elegans est alioquin *Metaphora*, ut *Aristoph.* loco suprà laudato v. 433. Lanuginem Poetæ quoque *Latini* appellant; & ut *Aristophani* χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει, ità Florem vocat *Virgilius* Æn. l. 8. v. 160. *Tum mihi prima Genas vestibat flore Iuventa.* Per μῆλον hìc intellige *Cydonium* Malum; ut apud eundem Poetam *Eclog.* 11. v. 51. *Ipse ego cana legam tenerâ lanugine Mala.* Κυδωνίας μηλίδας *Ibycus* vocat, undè factum Verbum Κυδωνιᾶν à *Leonidâ.*

443. Χνοΐην ποὶ παρειὴν] Hunc locum explicatum habes in Notâ præcedenti. Ποὶ priorem corripit, ut σοὶ facit v. 330. Vid. ad v. 147. 324. 427. 445.

444. Ἔρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδῶς] *Forte* ὅσσον, pro ὡς ἂν, quod nescio, an non meliùs arrideat, ut sit per Appositionem, hoc modo, Ἔρύθημα ὑποίησον, ὅσσον Αἰδῶς δύνασκε βαλεῖν. Et rectè ad *malas* ἐρύθημα posuit, cùm *Gena* sint *Pudoris* sedes. *Plinius*, Infrà Oculos

Roſeam quoque, veluti Pomum,
Lanuginoſam facito Genam;
Et Ruborem, quantum Verecundiæ
Potes adjicere, facias.
Labium equidem nondum ſcio,
Quâ mihi ratione facies,
Mollicellum, plenúmque Suadâ:
Per-totum-denique *Vultum* Cera ipſa

Se

culos *Malæ* Homini tantùm, Priſci *Genas* vocabant: Ibi oſtenditur Pudor. Nec inaccuratè Αἰδῶς ad ἐρύθημα poſuit, cùm ſit aliud ἐρύθημα, præter illud *Verecundiæ*, cujus *Rubor* dictus ab *Ariſtotelis* filiâ *Color Virtutis*. Verùm ſi ὡς ἂν retineatur, *Henr. Stephan.* ait, ὡς hìc pro ὅσον poni, quod novum non eſt: Nam *Grammatici* ad illud *Homeri* Odyſſ. ε'. v. 344. Καὶ κρίας, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον, exponunt, ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅσον. Αἰδὼς autem hìc προσωποποιεῖται, ut *Homer.* Iliad. ω'. v. 44. ——ἀλλ' οἱ Αἰδὼς Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

445. Ποίησον] Prior ſyllaba brevis, ut ſuprà v. 443. & infrà v. 447.

447. Ποιήσεις] Vid. ad Not. præcedentem.

448. Ἁπαλὸν, μέμψιν τε Πειθῆς χεῖλος] Ità ſuprà v. 414. Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθῆς.

449. Τὸ δ' ὅπαν ὁ κηρὸς αὐτὸς ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ] χεῖλος ἁπαλὸν καὶ Πειθῆς μέμψιν, ἀλλὰ τὸ ὅπαν, ὃ πείθειν δύναται, ἐχέτω ὁ κηρὸς κ. λ. Eadem Ἔννοια v. 424. Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις. *Ibid.* λαλῶν σιωπῇ) Elegans Ὀξύμωρον. Ità quidam Veterum vocavit *Picturam*, Poeſin tacentem, *Poeſin*, Picturam loquentem. Quùm autem *Pictura* Vitam ipſam exprimat, rectè dicitur *Spirare*, cum *Virgilio*, ſilentèr-loqui, cum *Anacreonte*, *Movere*, cum *Dædali* Statuis, de quâ re *Scholiaſt.* Euripid. ad *Hecub.* v. 838. *Virgilii* locus Æn.

Ἐχέτω λαλᾶν σιωπῇ. 450
Μετὰ δ᾽ ᾠδῆς πρόσωπον ἔστω,
Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν,
Ἐλεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δ᾽ ποιῇ,

Διδύ-

l. 6. v. 848. *Excudent alii Spirantia mollius æra; Credo equidem, & vivos ducent de Marmore Vultus.* Et ſic *Vultûs* Deſcriptio, quæ incipit v. 433. tandem finitur in v. 450.

451. Μετὰ δ᾽ πρόσωπον ἔστω] Cùm olim μέγα, *Vaticân.* MS. ᾧ, rectiùs legit, ut ſit hic Ordo, ᾧ δ᾽ πρόσωπον, ἔστω τράχηλος. Et hæc Lectio præ cæteris placet; quis enim in Formoſo Puero quærat μέγα πρόσωπον *Grandem Vultum?* Et ſanè totum πρόσωπον per partes erat ante Deſcriptum, ut poſt *Comas* v. 427. &c. *Frons* & *Supercilium* v. 433. &c. *Oculus* v. 436. *Mala* v. 442. *Labium* v. 446.

452. Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν] Olim τὸ δ᾽ Ἀδώνιδος παρῆλθον. Mirum videtur & ſanè magni acuminis, quod in *Heinſiano* Codice reperio, "Neſcio "quid utrique Homini *Stephano* & *Veneto* in mentem "venerit, ut putarent τὸ παρῆλθέν σε hoc loco, cùm "legendum ſit παρελθών. Et παρελθεῖν eſt, ut apud "*Demoſthenem*, τὸ νικῆσαι. Cùm verò ille ad *Vultum* referendum putet, ego ad τράχηλον, omninò ſtatuo referri debere, legendum τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν, τυτέστι τράχηλος. Quod concedent omnes, qui Lectionem ᾧ agnoſcunt & Ordinem ſuprà dictum; quodque *Ebur* de *Collo* magis propriè dicatur, quàm de *Vultu*; ut mox latiùs. Hic autem Verſus παρενθέσεως notâ includitur.

453. Ἐλεφάντινος τράχηλος] Quòd *Adonidis* cutis, & præcipuè *Collum*, eſſet *Candore* præſtans, teſtantur

Se habeat, *tanquam* loquens ſilenter. 450
Et poſt Vultum eſto,
Quod etiam illud Adonidis ſuperet,
Eburneum Collum.
Thoracem deindè facito,

Gemi-

ſſantur omnes Poetæ. *Bion* ejuſdem Epitaphio v. 7. Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. Et v. 9. ——— τὸ δέ οἱ μέλαν εἵσεται αἷμα χιονέας καὶ σαρκός. Et v. 26. ——οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ χόρευσι τυπέργιθεν Ἀδώνιδι πορφύρεοι. Ità *Latinis* quoque Poetis *Niveus* dicitur, & illius ——*eburnea Colla*. Cùm itaque *Candor* perfectus potiùs de *Collo*, quàm de *Vultu*, dicatur, rectè faciunt, qui illum ad *Adonidis* Collum referunt, ut modò dixi; quod à *Bathylli* Candore jam ſuperatum dicit. De *Adonide*, Vid. *Apollodori*. Bibliothec. l. 3. c. 14. §. 3. *Ovid*. Metamorph. l. x. Fab. 10. & 12. *Bion*. ut ſuprà, *Theocrit*. Idyll. 15. & 30. & *Nonni Dionyſ*. Confer cum hoc loco v. 417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ. Hic itaque Verus Ordo & Senſus loci, Μεθ' ὃ τὸ στόσωπον, ὃ καὶ μέρος κατέγραφον, δηλονότι Μέτωπον, Ὀφρῦν, Ὄμμα, Παρειήν, Χεῖλος, ἔσω Τράχηλος ἐλεφάντινος, παρελθὼν, ἢ ὑπερικῶν τ' Ἀδώνιδος, δηλονότι τράχηλον.

454. Μεθαμάζιον ὃ ποίει] *Homer*. Iliad ε. v. 19. Ἀλλ' ἔβαλε σῆθος μεθαμάζιον. *Scholiaſt*. μεταξὺ τ μαζῶν. Sic μεταίχμιον, τὸ μεταξὺ τ αἰχμῶν. *Anacreon* autem videtur hìc ὅλον τὸ σῆθος μετ τ μαζῶν indicare, vel, ut alii, Cavitatem illam præcipuè notare, quæ eſt in medio bene-curatorum & σφριγώντων Juvenum *Pectore*, eminentibus hinc indè *Mammis*, de quibus v. 1108. ——συρίγγων Κοιλότερα σήθια χελιδάμβος. Cur autem pulchrum Pectus *Mercurio* tribuatur, vide infrá.

Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω,
Πολυδεύκεός τε μηρούς,
Διονυσίῳ τε νηδύν.
Ἀπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,

Πα-

455. Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω] Δίδυμος ὁ καὶ ἡ, Verùm *Atticè* ἡ δίδυμη, undè *Sophocl.* διδύμαιν χερῶν, de quâ re plura ad v. 527 *Galenus* in Protreptico teſtatur, Antiquos Pictores & Plaſtas *Mercurium* finxiſſe, ut Juvenem Formoſum ſine fuco, aut aliquo comptu, Vultu hilari, atque acribus Oculis, Νεανίσκος ἐστὶν ὡραῖος (Ἑρμῆς) οὐκ ἐπίκτητος, ἀλλ' κομψοπρεπὲς ἔχων κάλλος, ἀλλ' εὐθὺς, ὥστε συνεμφαίνειν τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, δι' αὐτοῦ. ἔστι δὲ φαιδρὸς μὲν τὰς ὄψεις, δέδερκε δὲ ὁριμὺ, καὶ ἡ βάσις, τῶν πάντων χημάτων εὐφυεστάτην τε καὶ εὐμεταπλαστοτάτην ἔχει, τὸ Κύβον. Prætereà *Mercurii* Manus ad *Proverbium* uſque celebrantur, ob Gracilitatem & Flexibilitatem, ut qui Artem profeſſus fuerit, cui Nomen *Lieger du Main*. Hinc Voces Ἑρμοδάκτυλοι, & Ἑρμέρωπις, & Ἑρμαφρόδιτος. Quin ex hâc Odâ nihil manifeſtius, quàm apud Antiquos fuiſſe tales Deorum Imagines, *viz. Adonidis*, cum Collo præcipuè candido, *Mercurii* cum Pectore eleganti & Manibus pulchris; idem dicendum de *Pollucis* Femore & *Bacchi* Ventre. Ἑρμέω lego pro Ἑρμοῦ, ut & Βοώπω, pro βοώτου.

456. Πολυδεύκεός τε μηρούς] *Caſtorem* & *Pollucem* inter formoſiſſimos Veterum Adoleſcentulos memorari notamus ad v. 126. Prætereà cum ſit——πυξὶ ἀγαθὸς Πολυδεύκης, congruum eſt, ut toroſum illi *Femur* tribuatur, quale Athletici homines habent, juxtà illud *Homeri* Odyſſ. σ'. v. 73. Οἷόν τε ῥακέων ὀλίγων

Geminásque Manus Mercurii; 455
Polluciſque Femora,
Bacchicúmque Ventrem.
Tenera inde ſuper Femora,
Femora illa Incentivum-quid habentia,
Innocens facito Pudendum, 460
Venerem

ὁ γέρων ἐπιγυιὶδα φαίνῃς; Vid. *Theocrit.* Idyll. 32. Διόπαιρε.

457. Διονυσίην τε νηδύν.] *Bacchum* etiam numeratum inter formoſiſſimos Veterum, ſive Heroum, ſive Deorum, notamus ſuprà ad v. 126. Et rectè *Tanaquil Faber* obſervat. "Vel hinc cuivis facile adintelligendum fuerit, quàm remoti à Cognitione melioris Antiquitatis Pictores illi ſint, qui *Bacchum* γάστρωνα, Ventrioſum & Doliarem fingunt. Certè iſtiuſmodi homines nimis ſuo Genio indulgent, qui *ex Ventre mediocritèr tumenti & caſtigatæ magnitudinis, Aqualiculum* faciunt *Hydropicum*, immanem, enormem & inficetum.

459. Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων] "Elegans Ἐπαναλῆψις, inquit *Henr. Stephan.* ſed *Anapæſtum* poſtulat hoc Carmen in hâc primâ ſede; quam *Legem in totâ hâc Odâ*, ſicut & Multis aliis ſervavit: Quare ſunt, qui hìc legant μηλεδὸν. Hæc ille, minimè inſcius, *Spondæum Anapæſto* ἰσόχρονον, verùm incautus, quùm dixerit, hanc *Legem per totam hanc Oden* ſervari; quùm *Penultimus* hujus *Odæ* Verſus, nempè v. 469. *Spondæum* etiam habeat in primâ ſede, ut multi alii, quod probo ad v. 107. & v. 684. Quare *Stephani* μηλεδὸν, licet Vox *Homerica*, procul hinc faceſſat.

460. Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ] Rectè hìc *Baxter*, τὸ ἀφελὲς non ſolum *Simplex* eſt, verùm etiam *Nudus* & *Apertus*. Sic infrà v. 582. Ἀφελῶς ἔλαμψε Τιθών.) Et tamen hoc in loco, *Nudus* non eſt, at *Simplex* &

Innocens

Παφίην θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὸν ἔχεις ὦ τέχνιον,
Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δείξῃ
Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μυθὸν, ὅσον εἴπῃς.
Τὸν Ἀπόλλωνα ὦ τᾶτον
Καθελὼν, ποίῃ Βάθυλλον·
Ἦν δ' ἐς Σάμον ποθ' ἕλθῃς,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ἔρωτα, λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δήσα-

Innocens & minimè flagitiosus; qualis esse solet Puerorum nondum plenè Puberum. Ποίησον priorem corripit, ut suprà v. 447. Et τῷ Αἰδῶ, κατ' εὐφημισμὸν, pro τὰ αἰδοῖα, ut *Homerus* Iliad. β'. v. 262. Χλαῖναί τ', ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτῃ.

461. Παφίην θέλουσαν ἤδη] Castissimis verbis rem incestam notat. Nihil autem aliud vult, quàm primos Pubertatis annos describere.

467. Τὸν Ἀπόλλωνα ὦ τᾶτον] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quales frequentèr *Iambis* suis intermiscet *Anacreon*, ut notamus ad v. 90. Si similem reliquis facere esset necessum, legerem, Τὸν Ἑκηβόλον ὦ τᾶτον, quomodò *Stephan.* v. 393. τύραννε substituit pro τύραννε, sed *Fidelitas* nobis potior. *Audaciâ.*

468. Ποίῃ] Sæpè monuimus hanc Vocem priorem habere Communem, ut suprà v. 447. & v. 460.

469. Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς.] Hìc iterum videmus, *Spondæum* in primâ sede pro *Anapæsto* positum

Venerem appetens primulúm.
Invidam autem nactus-es Artem;
Quòd non etiam terga oſtendere
Valeas: Hæc eſſent utique meliora.
Quid me opus-eſt Pedes deſcribere?
Accipe mercedem, quantum flagites.
Apollinem autem huncce
Detrahens, *illius vice* fac Bathyllum;
Sin ad Samum unquam veneris,
Pinge Phœbum ex Bathyllo.

30. In Cupidinem.

Muſæ Cupidinem *aliquandò*, Quùm tum, ut ſuprà contrà *Henr. Stephani* Aſſertionem probamus, ad v. 459. Et hoc Regularitèr fit, cùm Pes uterque ſit ejuſdem Temporis. Videtur ex hoc loco, *Bathyllum* jam *Samo* morari, *Anacreontem* alio in loco, ubi tamen *Apollo* ſit cultus, hanc illius Picturam ære perenniorem facere. Quòd ſi Pictor aliquandò ad *Samum* pervenerit, tum ex *Bathyllo Phœbi* etiam Imaginem deſignatam fore. Vetus quidem *Apollinis Pythii* Templum fuiſſe apud *Samios* teſtatur *Pauſanias* fol. 74. lin. 16. Et *Bathyllo* quoque Imaginem à *Polycrate* Dedicatam deſcribit *Apuleius* in Floridis p. 500.

Ode XXX.

Omnes omninò hujus *Odæ* Verſus ſunt Δακτυλικοὶ, τρίμετροι, ἀκατάληκτοι, qualis ille, Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι, quod Genus & *Pherecratium* dicitur, & paſſim aliis interſpergi ſolet; ut oſtendimus ad v. 77. 295. 297. 315. 351. 384. 592. &c. *Hephæſtion* ait, *Anacreontem* integras quoque *Odas* Compoſuiſſe ex *Dactylico*, tetrametro, Genere, cujuſmodi eſt hic, Ἡδὺ-

Δήσασαι τεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν·
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δὲ·
Δυλεύειν δεδίδαχε,

Εἰς ἑαυτὸν, λά.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνεθ' Ἁλκμαίων τε,

Χω

Ἡδυμελὲς, καλλιστα χελιδοῖ. Belliſſimum autem ὠδάλιον, *Et cui non toto Corpore Nævus adeſt*, quare Notis haud Opus: obſervandum tamen, hoc Genus, licet in hâc *Odâ Spondæum* ſemper habeat initio, aliàs indifferentèr Admittere *Iambum*, vel *Spondæum* in *Principio*, & *Spondæum* vel *Dactylum* in Fine. Vid. ad *Od.* LX. LXVII. LXVIII. *Moſchi* Amor Fugitivus huc referendus & conferendus.

ODE XXXI.

480. Ἄφες μοι, τοὺς θεούς σοι.] Quicquid *Faber* dicat, Commodus erit ſenſus, ſi *Stephani* Lectionem admittamus, Ἄφες με τὸν θεόν σοι, *Emphaticè* nempè Βάκχον. Nec incommodus, ſi τοὺς θεοὺς retineas, ſubaudito nempè ἐπόμνυμι, vel ut *Danieli Heinſio* placet, νή. qui vertit, *Sine me, Deos per omnes, Bibere hauſtibus profundis.* Σοὶ verò παρέλκει, vel etiam ſuomore

Quùm vincirent corollis,
Pulchritudini tradiderunt:
Et nunc Venus
Quærit, Redemptionis-pretium ferens,
Liberare Cupidinem.
Verùm etiamsi aliquis liberet eum,
Non egreditur, sed manebit:
Servire nempè didicit.

31. In seipsum.

Sine me, Deos *interpono* tibi,
Bibere, bibere plenis-poculis:
Volo *enim*, volo insanire.
Insaniebat Alcmæónque,

Et

more adest, πιεῖν σοι, ἀντὶ τοῦ, συμπίνειν σοί. Et tum post ϑεὺς, Comma στικτέον. *Scaliger* legit, Ἄφες με, πρὸς ϑεῶν, σοι. *Æmyl. Portus.* Ἄφες, μὰ τὸν ϑεὸς με.

481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυσί.] Repetitio notat Emphasin. De *Amystide* diximus ad v. 320.

482. Θέλω, ϑέλω μανῆναι] Hinc *Horat.* l. 2. Od. VII. *Non ego sanius Bacchabor Edonis: recepto Dulce mihi Furere est Amico.* Et l. 3. Od. XIX. Hoc Versiculo Poeta delectari videtur, ut v. 488. 498.

483. Ἐμαίνε' Ἀλκμαίωνι] Media τοῦ Ἀλκμαίων corripitur, ut in illo *Timoclis*, Ὁ νοσῶν ὃ μανικῶς Ἀλκμαίων' ἐσκέψαϑ', item illo, Νίρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων μητραγρότης. Vid. ad v. 147. *Alcmæon* autem filius erat *Amphiarai* Vatis, qui ex jussu Patris Matrem *Eriphylen* occîdit, quòd Lucri causâ Patrem ejusdem, Maritum suum, in certam necem prodidisset: de quâ re vide quæ Nos in Argumento *Euripidis, Alcmaonis.*

484. Χὦ

Χὼ λυκόπις Ὀρέσης,
Τὰς μηλέδας κτανόντες·
Ἐγὼ δὲ μηδέν᾽ ἀκτὰς,
Πιὼν δ᾽ ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ᾽ Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον·
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ᾽ ἀσπίδος κεραΐνων
Τὼ Ἕκτορ μάχαιραν·

Ἐγὼ

484. Χὼ λυκόπις Ὀρέσης] *Oreſtæ* Hiſtoriam habes ad *Euripidis* noſtri *Oreſten*. Lego autem χὼ pro κὴ ὁ, ut *Theocrit.* Idyll. 1. v. 138. Χὼ μὲ τόσ᾽ εἰπὼν ἀπεκάυσατο. Et in *Primâ* ſede *Spondæus* æquè admittitur, atque *Iambus*, quod *Septies* fit in *Primâ* omnium *Odâ*. Omnes mirantur, quare *Oreſtes* hoc in loco *Emphaticè* vocetur ὁ λυκόπις. Reſpondeo; quod Inſanus eſſet & Diſcalceatus vagaretur, quomodò *Bacchæ* ab *Euripide* audiunt, eandem ab cauſam, *Cyclop.* v. 72. Βάχας οὐν λυκόποσιν. Nè dicam, quòd, in *Tragicorum* Poetarum ſcenis, *Albis Cothurnis* incederet. Et ex hoc loco, & ex *Phalaridis* Epiſtolis, apparet, Scenam & *Tragœdiam* apud *Græcos* notam diù ante *Æſchylum*, *Sophoclem*, & *Euripidem*, Candidoſque Calceos, ut perhibent, non à *Sophocle* inventos, *quùm Anacreontis* ætate ſint noti; quamquam *Anacreon Sophoclis* quoque ætatem attigerit, ut probamus ad v. 1365. Certè *Theſpis Anacreontis* primis temporibus floruit, nam & is *Cræſo* & *Solonì* contemporaneus: *Plato* autem in *Menocle* Dialogo, *Tragœdiæ* Originem contendit, non à *Theſpide*, ſed

Et candidis-cothurnis Oreſtes,
Quùm matres ſuas occidiſſent;
Ego verò, nemine occiſo,
Epoto tantùm rubro Vino,
Volo, volo, *inquam*, inſanire.
Inſaniebat Hercules olim,
Gravem concutiens pharetram,
Atque Arcum Iphitéum:
Inſaniebat olim Ajax,
Unà cum Clypeo vibrans
Illum Hectoris Enſem.

Aſt

ſed multò altiùs repetendam, adeóque, ut videtur, longè ſuprà *Anacreontis* Ætatem, Ἡ δὲ Τραγῳδία ἐπὶ παλαιὸν ἀνῆκε, ἐχ, ὡς οἴονται, ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη, οὐδ' ἀπὸ Φρυνίχου, ἀλλ', εἰ θέλεις ἀκοῦσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις. *Platonis* Authoritas in hâc parte *Phalaridis* Epiſtolas ſatellitio munit.

489. Ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς περὶν] Vid. *Euripidis* Ἡρακλῆς μαινόμενος, & *Senecæ* Hercules Furens.

491. Καὶ τόξον Ἴφιτιον] *Iphitus*, *Euryti* filius, Arcu erat Celebris, ſicut illius Pater; quem *Hercules* occîdit, Arcúmque illius abſtulit, quo tamen poſteà abuſus eſt, in Furore, contrà Uxorem & Liberos ſuos. De *Iphito* ab *Hercule* occiſo, *Homer.* Odyſſ. φ'. v. 27. *Euſtath.* in locum & *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 5.

492. Ἐμαίνετο περὶν Αἴας] De *Ajacis* Furore, *Sophocl.* Ajax Flagelliſer.

493. Μεσ' ἀσπίδος κεφαλαίων] De *Ajacis* Clypeo, *Homer.* Iliad. η'. v. 219. *Ovidio*, Metamorph. l. 13: Fab. 1. v. 2. *Clypei Dominus ſeptemplicis* vocatur.

494. Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν] Quomodò *Hector Ajaci* ſuum Enſem dederit, *Homer.* Iliad. η' v. 299.

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ τέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, ὦ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἔρωτας, λϛ'.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίσασι καταιπεῖν,
Εἰ κυματῶδες εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν ἦσαν,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·

Ἔπειτα

Sophocl. Ajac. & Anthолog. l. 3. c. 14. fol. 238. Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἕκτορι δ' Αἴας Ζωστῆρ' ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

Ode XXXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti. *Fabri* quidem judicium hic desidero, qui "*Anacreonte* in-"dignam hanc *Oden* pronunciat & Hominis esse ali-"cujus recentioris & sanè ineptissimi. Cerebrosum in hâc parte *Fabrum* pronuncio.

501. Εἰ κυματῶδες εὑρεῖν] Ità *Vatican.* MS. pro ἠμαθώδες, optimé. Nam sic tollitur Hiatus, & μετρεῖν κύματα θαλάσσης ἀμήχανον habetur. Ità *Theocrit.* Idyll. 16. v. 60. Ἀλλ' ἴσος ἦς μόχθος ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν. Et *Lucianus*, ἀριθμεῖν τὰ κύματα, *Pro-*

Aſt Ego tenens Poculum,
Et Coronam hanc capillis,
Non Arcum, non Enſem,
Volo, volo inſanire.

32. De ſuis amoribus.

Si Folia omnia Arborum
Noviſti recenſere;
Si Fluctuum numerum reperire
Totius Maris,
Tum Te meorum amorum
Unicum facio Calculatorem,
Primùm quidem ex Athenis
Amores Viginti pone,
Et Quindecim *prætereà* alios:

Deindè

Proverbii loco. *Ovidius*, quem nihil paulò elegantius effugit, hâc ἐννοίᾳ uſus eſt, *Art. Amandi* l. 1. v. 57. *Gargara*, quot ſegetes, quot habet *Methymna* Racemos, *Æquore* quot Piſces, *Fronde* teguntur Aves, Quot *Cælum* Stellas, tot habet tua *Roma* Puellas &c. Nihil frequentius Poetis, quam de immenſo Numero, Comparationem inſtituere, cum Foliorum, Arborum, Fluctuum, aut Arenarum Numero. Quare aliàs legiſſem τηλιαθῶδες pro τὸ ἠμαθῶδες, ob Hiatum vitandum; verùm MS. illud omnem jam tollit dubitantiam. Et κυματῶδες ſuum ἐναργητικὸν τὸ in proximo Verſu habet.

504. *Μόνον ποιῶ λογισὴν*] *Vatican.* MS. ποῶ legit, non malé. Poteſt tamen πιῶ ſtare ob *Communem* ſyllabam, ut v. 468. &c.

Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὁρμαθὸς ἑρώτων.
Ἀχαιΐης γάρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθει ὃ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχει τῶν Ἰάνων,
Καὶ Καείης, Ῥόδου τε,
Διχιλίους ἑρωτας.

Τί

508. Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου] *Corinthus* non levitèr celebrata ob omne genus Deliciarum, de quâ re *Strabo* adeundus. Et Æs *Corinthium* in Proverbium abiit. *Corinthum* Cicero *Græciæ* lumen vocat. *Homerus* ἀφνειόν. *Maximus Tyrius* §. 33. Multorum Voluptuosorum Hominum, Gentium & Urbium Delicias enumerans, hæc habet, Ἡ Σαρδαναπάλου τρυφὴ, ἢ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, ἢ ἡ Ἰωνικὴ ἀβρότης, καὶ τραπέζαι Σικελικαὶ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ, καὶ ἑταῖραι Κορίνθιαι. Et *Lais* junior erat *Corinthia*, ex quâ ob pretii magnitudinem, ortum tulit hic Senarius, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς, *Non cuivis Homini contingit adire Corinthum.* Vid. Scholiast. *Aristophan.* in illud *Plut.* Καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας.

509. Θὲς ὁρμαθὸς Ἐρώτων] De voce Ὁρμαθὸς adeantur Interpretes *Homeri*, ad illud *Odyss.* ω'. v. 8. ὁρμαθῷ ὡς πέτρης.

510. Ἀχαιΐης γάρ ἐστι] Vis Argumenti *Homeri* authoritate nititur, qui vocat, *Iliad.* γ'. v. 75. Ἀχαιΐδες καλλιγύναικα.

512. Τίθει ὃ Λεσβίους μοι] *Lesbos* ob formosas Mulieres nota, ut aliàs *Anacreon* v. 1209. Et *Sappho* indè oriunda.

514. Καὶ Καείης Ῥόδου τε,] *Vatican.* MS. Καὶ Καείλιν

Deindè ex Corintho
Pone integras Catenas amorum;
Achaiiæ etenim eſt *Metropolis*,
Ubi formoſæ Mulieres.
Pone item Lesbios mihi,
Et uſque ad Iönas,
Et Cariam, Rhodúmque,
Bis-mille amores.

Quid

εἶλω Ῥόδον π. Prior Καείης rectè producitur; nam *Homer.* Iliad. β'. v. 867. Νάσης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων. *Lycophron* etiam Delicias ejus notat, in *Menedemo*, Δεῖπνον γὰρ ἔστ' ἐν Καρίᾳ, μικὰ τὰς ἡδὰς, Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιᾶδον, ἔστ' ἐν Λυδίᾳ. Quantitatem etiam producit ille Senarius, Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν, Undè quis ſuſpicetur, Lectionem illam, *Iliad.* ί. v. 378.——τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ, vix eſſe Genuinam; verùm legendum——τίω ᾧ μιν ἔγχαρ© αἴσῃ, hoc eſt, quod *Anglicè* dicimus, *I VALUE HIM NOT A LOUSE.* Ità certè *Plutarchus* in Sympos. Ità Anteceſſorum meorum in *Græcâ* Cathedrâ non minimus, *Andreas Dounæus* in MSS. ſuis Prælectionibus ad *Lycophronem* v. 1383. fol. 69. apud *Georg. Sawbridge.* φθειρῶν) *Phthirorum*, i. e. *Carum*, qui *Cares* erant Populus in *Aſiâ*: Et Cares feſtivè à *Lycophrone* vocantur Φθεῖρες; quià erant Homines maximè contemptibiles: φθεὶρ enim propriè eſt *Pediculus*, idem eſt ἔγχαρ, ità dictus, quià eſt ἐν τῷ κάρᾳ, i. e. in Capite, atque hinc *Homerus*, τίω δέ μιν ἔγχαρ© αἴσῃ. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 52. *Theocritus* tamen priorem ſyllabam etiam in Καρῶν corripit, *Idyll.* xvii. v. 89. Σημαίνῃ Λυκίοις τε φιλοπολέμοις τε Κάρεσσι. *Ibid.* Ῥόδῳ τε) *Rhodum* inſulam pulchris Fœminis excelluiſſe, vel illud

Τί φής; Ἀεί κ' ἔρωτες;
Οὔπω Σύρυς ἔλεξα,
Οὔπω πόθυς Καναύβυ,
Οὐ τῆς ἅπαν' ἐχύσης
Κρήτης, ὅπυ πόλισιν 520
Ἔγως

Meleagri probat,——τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον, quod pleniùs laudo ad v. 307.

516. Τί φής, Ἀεί κ' ἔρωτες] Cùm olim ἀεὶ χρεωφειὶς legeretur, *Faber* cum filiâ legunt——τόσυς ἔρωτας, non benè ſervatis priorum literarum Veſtigiis. *Baxter*, ἀεὶ χρεοφ φής. Neſcius, Antepenultimam omninò corripi debere. Magnus *Scaliger*, Τί φής; Ἀεί γ' ἔρωτες; Et Nos, diù antè viſum *Scaligerum*, in Codice noſtro emendaveramus, Τί φής; ἀεί κ' ἔρωτες; propiùs certè ad Literarum veſtigia accedentes; ut ſit ſenſus, *Quid ais? Semperné Amores?* Hoc eſt, *Amica? Nunquamne finem hiſce recenſendis impones?* Cui *Anacreon*, *Finem, bone Vir, imponam? Nondum tibi dixi* &c. *Henric. Stephan.* tam felix aliàs in Conjecturis, nihil hic vidit, præter quod Καρωφειὶς, per Quantitatem ſtare potuit, & *Heſych.* Καρωφειὶς) τλὼ κεφαλὴν εὐαθεὶς, μεθυσθείς, ἢ βιαθείς. Vid. ad v. 573.

517. Οὔπω Σύρυς ἔλεξα] Φιλέορβι οἱ Σύρυι, inquit *Herodianus*. Addo ego, ὁ φιλέρωτις· ϗ τλὼ Ἀφροδίτλω σέβοιται, ἣν Ἀπεμάπν ϗ Διεκέπν καλέσιν. *Heſychius* notat, Συρίαν λέγιλς γῆν τλὼ ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλωνίας. Vid. *Gerard. Croeſii* Ὁμηρ. Ἑβραΐ. 1 Tom. p. 452.

518. Οὔπω πόθυς Καναύβυ] Πόθυς hìc pro ἔρωτας, ut v. 533. De *Canopici* Populi mollitudine & laſciviâ *Strabo* l. 17. fol. 801. Ἀνὰ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν παντηρεσιῶν ὄχλος, ὃν ἐκ τ' Ἀλεξανδρείας καλοῦντων τῇ διώρυχι. πᾶσι γὰρ ἡμέρᾳ ϗ πᾶσι νυξὶ πανηγύρ ἐν τῷ

πίῃ

Quid ais? Semperne amores?
Nondum Syros dixi,
Nondum amores Canopi,
Non, omnia in ſe habentis,
Cretæ, ubi per *Centum* urbes 520
Amor

πῶς πολιαεῖοις καθαυλιζομένων καὶ καθεχομένων ἀναίδην, μὴ τὸ ἐχάτης ἀκολασίας καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Idem notat *Juvenal.* Satyr. VI. v. 84. Et Satyr. I. v. 26. Ità *Statius*, Sylvar. l. 3. §. 2. *Curve Therapnæi laſciviat ora Canopi?*

519. Οὐ τὸ ἅπαν' ἐχέσης Κρήτης] *Fabri* filia non hæc intelligit, *Cretaque, quæ omnia complectitur.* Et Amicus *Vaſſæus* in Margine ſui Codicis, *Quid ſibi vult Poeta*, rogat. Reſpondeo, Ubertatem Regionis notat, omniumque rerum Copiam inibi abundare demonſtrat; undè *Homero* audit Odyſſ. τ'. v. 172. Καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος. ἐν δ' ἄνθρωποι Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες. Quanquam aliàs eandem *Creten* ἑκατόμπολιν vocet idem, *Iliad.* β'. v. 649. Quos duos locos compilatus *Virgilius* ait, Æn. l. 3. v. 106. *Centum Urbes habitant magnas, uberrima Regna.* Et ex tot tantarúmque Urbium numero major etiam *Amicarum* copia ſperanda. *Creta* etiam *Jovis* incunabula jactat, & Maris imperium ſub *Minoe* geſſit, & ob convenientiam ſitûs & Portuum numerum, ab *Ariſtotele* cenſetur, Maris Imperio aptiſſima, Polit. l. 2. c. 8. Amorum deinque omne genus coluit. Ità enim *Servius* ad illud *Virgil.* Æn. l. 10. v. 325. *Dum ſequeris Clytium, infelix, nova gaudia, Cydon.* "De *Cretenſibus*, inquit, accipimus, "quòd in amores Puerorum intemperantes fuerunt, "quod poſteà in *Laconas* & in totam *Græciam* tran- "ſlatum eſt; adeò ut *Cicero* dicat in Libris de Re- "publicâ, *Opprobrio fuiſſe Adoleſcentibus, ſi Amato- "res non haberent.* Athenæus, l. 13. fol. 601. Κρῆτες γᾶν, ὡς ἔφην, οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς καὶ παιδικὰ

Ἔρως ἐπορχιάζῃ.

Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν,
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας; 525

Εἰς Χελιδόνα, λγ'.

Σὺ μὴν, φίλη χελιδών,

Ἐτησίη

δικὰ δαιμονίως ἐπτόλωται. Ἐχεμύθης γὰρ ἐν τοῖς Κρητικοῖς, ὃ τὸν Δία φησὶν ἀρπάσαι τὸ Γανυμήδην, ἀλλὰ Μίνωα.

521. Ἔρως ἐπορχιάζῃ] *Amor* rectè hìc dicitur, Orgia ſua & Myſteria celebrare, ob Templa *Veneri* & *Cupidini* inibi dicata, ob plurimas denique Amatorias Fabulas, quæ ad *Cretam* referuntur, quales illa de *Jove* & *Europâ*, De *Paſiphae* & *Minotauro*, de *Theſeo* & *Ariadnâ*. De quâ re *Heraclides Ponticus* περὶ πολιτειῶν, §. Κρητῶν. Et huc facit locus ſuprà laudatus ex *Athenæo*.

523. Τὰς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων] *Gaditanæ* Puellæ Agilitatis Laſciviæque nomine olim in pretio fuêre. *Martial.* l. 6. Epigr. 71. *Et Gaditanis ludere docta modis.* Et *Juvenal.* Satyr. XI. v. 162. *ut Gaditana canoro Incipiat prurire Choro. Vatican.* MS. & *Scaliger* legunt hunc Verſum & Præcedentem, Τί σοι θέλεις ἀριθμᾶ, ſatis benè, Καὶ τὰς Γαδείρων ἐκτὸς, omninò malè. Huc, ſi liceret, adjicerem, Στηλέων δ' Ἡρακλείων.

524. Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν] *Bactri*, *Bactrii*, & *Bactriani*. *Bactrorum* atque *Indorum* Divitias ſimul memorat *Virgil.* Georgic. l. 2. v. 136. Sed neque *Medorum* Sylvæ, ditiſſima terra, Nec pulcher *Ganges*,

Amor ſua Myſteria celebrat.
Quid? An vis me tibi numerare
Eos, qui ſunt extra Gades,
Bactrióſque & Indos,
Animæ meæ amores? 525

33. Ad Hirundinem.

Tu quidem, Chara Hirundo,

Quo-

ges, atque auro turbidus *Hermus*. Laudibus *Italiæ* certent: Non *Bactra*, neque *Indi*. Totáque thuriferis *Panchaiiæ* pinguis arenis. *Dionyſ. περιηγ.* v. 734. ——ἀφνειῶν πώμα Βάκτρων. *Strabo* vocat eorum terram παμφόρον, l. 2. & *Plinius* l. 18. c. 7. Tradunt in *Bactris* Grana tantæ magnitudinis fieri, ut ſingula ſpicas noſtras æquent. Et *Q. Curtius*, *Solum pingue* vocat. Divitias autem ſequitur plerumque Luxuria & Laſcivia. *India* quoque amabiles Fœminas producit, teſte *Ovidio* l. 1. De Arte Amandi, *Andromeden Perſeus* nigris portavit ab *Indis*. Κ' Ἰνδῶν pro Ϛ' Ἰνδῶν.

Et hæc pauca ad hanc Excellentem Oden declarandam ſufficiant, imò ad *Fabri* judicium elevandum; qui neque Gratias, neque reconditam in illâ multifariam Doctrinam advertebat; verùm, ut diximus, penitùs rejecit.

Ode XXXIII.

Genus Carminis idem cum *Præcedenti*. Venuſtiſſimum Poemation, quodque *Anacreontis* videtur, inquit *Faber*; cujus ipſa hæc tam jejuna conceſſio Carminis authoritatem labefactaret, niſi ipſius *Fabri* authoritas eſſet planè precaria.

526. Σὺ μὲν φίλη χελιδὼν] Cùm v. 198. Poeta ſit viſus Hirundini non admodùm benè velle, quomodò nunc φίλῳ vocat? Dicendum, Tunc iratum fuiſſe,

Ἐτησίη μολοῦσα,
Θέρϕ πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος,
Ἢ Νεῖλον, ἢ πὶ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκϕ μοι
Ἐν καρδίῃ καλιάν.

Πόθος

isse, quòd istius Aviculæ importuno Strepitu ex Amatorio Insomnio suavissimo excitaretur: Nunc è contrà molliùs alloquitur, ut ejusdem cum suo Casûs socium; licet gradu longè inferiori. *Hirundo* enim semel in Anno nidificat & excludit Ova: *Anacreon* toto anno pullulantes Amorculos parit &c. Hunc Poetæ ingeniosissimi locum datâ operâ imitatur Nobilis Poeta *Italus*, Comes, *Guidobaldo Bonarelli*, in Dramate Pastorali, cui *Phyllis de Scyros* titulus, *Act.* 2, *Scen.* 2.

Nel Cor de l' Huom vedrai
Pullular gli Amoretti
A guisa di Columbi:
Ove mentre che l' uno
Ha l' Ale grandi, e vola,
Spunta a l' altro la piuma.
L' un tronfo & pettoruto
Vaton eggiando, e ruota
L' altro col petto in terra
Vien pigolando, e serpe:
Nasce l' uno da l' Ova,
Mentre l' altro si cova.

Hoc Drama suavissimum *Anglicè* docuit loqui Amicus mihi suâ humanitate nupèr factus, mox fato ademptus, Ds. *Edvard Sherburne*, inter cujus MSS. latet cum aliis Poematiis meliori fato dignis.

527. Ἐτησίη μολοῦσα] Ità *Homer.* Iresione v. 10. Νεῦμαι, σοὶ νεῦμαι, ἀναύσῳ, ὅτι χελιδών. Ἐτήσιος autem

Quotannis *hùc* profecta,
Æſtate conſtruis nidum;
Hyeméque abis evanida,
Vel *ad* Nilum, vel ad Memphin:
Aſt Amor ſemper ſtruit meo
In pectore nidum:

Et

autem quùm ſit ὁ ἡ, putârit aliquis, Corruptam hìc vocem, propter μολῦσα, in ἐπσίη, ut v. 198. ad λάλη χελιδὼν, obſervamus. An & hoc *Ionicum*; vel, ut alii, *Atticum?* Vid. ad v. 455. Ità certè ὀρι-ζήλη *Homer.* Iliad. σ'. v. 219. cùm tamen *Communitèr* ſit, ὁ ἡ ἀεί-ζηλος. Et *Schmidius* ad *Pindarum* rectè obſervat; quòd aliquandò *Feminino*rum Terminatio per ά fiat etiam in *Communibus* per ός, cujus rei, plures, mox dabimus inſtantias.

529. Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος] Εἶς ab εἶμι, *Vado*: Ità *Ariſtot.* Hiſtor. Animal. l. 8. c. 12. Ἀπαίρουσι ᾗ, ἢ ὑ χειμάζουσι, ἢ αἱ χελιδόνες ἢ αἱ τρυγόνες. Nonnulli putant in Scopulis, aut in truncis arborum ſopitas latere, totâ Hyeme; ut *Kircherus* in Mundo ſubterraneo. Ità *Ovid: Cùm glaciantur Aquæ, ſcopulis ſe condit Hirundo.* Alii illas aliquandò ſub ipſis Aquis, in fundo, latere; ut *Pecklinius* in libro *de Aeris* & *Alimenti* defectu & Vitâ ſub Aquis. Vid. *Longepierre*; & *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν 2 vol. l. 1. c. x. fol. 65. hunc locum illuſtrantem.

530. Ἢ Νεῖλον, ἢ πὶ Μέμφιν] Suſpectus non debet eſſe cuiquam hic locus; nam ſic ante ad v. 154. Ὄρη τε ἢ κατ' ἀγρούς. Poetæ etiam *Latini* nonnunquam *Præpoſitionum* ordinem invertunt.

532. Ἐν καρδίῃ καλιὴν] Penultima ῆ καλιὴ ferè ſemper longa, ut ſuprà v. 528. & hìc, & *Heſiod.* l. 2. v. 121. Οὐκ αἰεὶ ἥδε ἔσται· ποιεῖσθε καλιάς. *Non Æſtas ſemper fuerit: Componite Nidos.*

533 Πό-

Πόθος δ' ὁ μὲν πλέκει,
Ὁ δ' ὦόν ἐστιν ἀκμαίου,
Ὁ δ' ἡμιλεπὴς ἤδη
Βοὴ δὲ γίνεται αἰεὶ
Κεχηνὸς ἐν νεοττοῖς.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὶ
Οἱ μείζονες τρέφουσιν·
Οἱ δὲ τραφέντες θοῦθυς
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος ἦν γένηται;
Οὐ γὼ θέλω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

Εἰς κόρην, λδ'.

Μή με φύγῃς, ὁρῶσα Τὴν

533. Πόθος δ' ὁ μὲν πλέκει] Πόθος hìc pro Ἔρως, ut ſuprà v. 518. Ità Nos *Eſther.* v. 359. Οἰστροφόρος δὲ Πόθος χρυσέην ὑπεβάλλετο ζώνην. Vid. Epigramma in hanc rem laudatum ad Not. v. 231.

535. Ὁ δ' ἡμιλεπὴς ἤδη] *Vatican.* MS. Ὁ δ' ἡμῖν λεπτὸς, miſerandâ *Amanuenſis* ignorantiâ.

542. Τί μῆχος ἦν γένηται] *Homer.* Iliad. β'. v. 342. ——εἰδέ τι μῆχος Εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Aliud eſt, quanquam ferè non ità diſſimile. *Odyſſ.* ε'. v. 299. ——Τί νυ μοι μήκιστα γένηται;

544. Ἔρωτας ἐκβοῆσαι] *Scaliger* ἐκποῆσαι, parùm felicitér. *Salmaſius* ἐκπῆσαι, voce nullâ; nam πίζω, πίσαι & πίσασθαι, non πῆσαι facit. Fruſtrà etiam *Faber* ſubdubitare videtur, Hoc Verbum eſſe *Anacreonticum*; fruſtrà omnes, quicunque hìc ullam quærunt mutationem, vel eâ, vel aliâ causâ: Ἐκβοᾶν enim eſt *Exclamare*, aut etiam *Proclamare*, vel ipſi *Hero-*

Et Amorculus quidem hic alis-augetur;
Hic autem Ovum adhuc eſt,
Alter jam ſemiexcluſus:
Clamórque fit ſemper
Pipientium Amorum.
Amorculos verò parvulos
Majores educant:
Hi deindè ſimul atque alti-ſunt
Rurſus pariunt alios.
Quodnam ergò remedium fiat?
Non enim valeo quidem tantos
Amores effari.

34. Ad Puellam.

Nè me fugias, videns Canam

Herodoto, qui ſeculo *Anacreontis* proximo vixit & illius ferè-ſuppari *Thucydidi*; *βολὼ*, *Thema*, Vox *Homerica*: Quare Vox ſatis Antiqua & Legitima.

ODE XXXIV.

Genus Carminis prorſus novum, licet interciſum, nec per totam *Oden* continuum. *Quatuor* enim Priores Verſus ſunt omnes ejuſdem invicem Generis, *viz. Choriambici, Dimetri, Catalecti*, ut illud *Pindari* Olympionic. 4. v. 32. *Ἀμφιτρίτας γυναικῶν*, & v. 47. *Ἐξαπατῶντι μῦθοι*. Quales etiam ſupià v. 291. & infrà v. 560. *Ἐξ ἀγελᾶς ἐλαυθείς*. quem Verſum fruſtrà laceſſunt nonnulli. *Quintus* hujus *Odæ* verſus eſt *Trochaicus, Dimeter, Brachycatalectus*, qui & *Ithyphallicus*, ut ille *Pindari*, Olympionic. 1. v. 2. *Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ*. *Sextus*, Antiſpaſticus, Dimeter, Catalecticus; modò ſyllaba deſit, *Glyconius, Septimus* & *Octavus, Iambi, Dimetri, Catalectici*, cujus Generis tota *Prima* Ode & Aliæ non paucæ.

545. *Μή μοι φύγῃς ὀφθῇς*] *Dan. Heinſius* legit,

Τὴν πολιὰν ἔθειραν·
Μήδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνθος ἀκμαῖον ἥβης,
Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς.
Ὅρα καὶν στεφάνοισιν,
Ὅπως πρέπῃ τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κεῖνα πλακέντα.

Εἰς Εὐρώπην, λέ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα.

Πρᾶ

Μὴ μεῦ φ. ὀρ. *Nescius*, Aliud nunc Carminis Genus, non *Iambicum*; ut modò oſtendimus.

546. Τὴν πολιὰν ἔθειραν] Cave, nè *Doriſmum* hìc ſuſpiceris; cùm Finita in δα, θα, ρα, & α purum, ità ſoleant efferri. Τὴν verò omninò rètinendum.

548. Ἄνθος ἀκμαῖον, ὥρης] ῃ. ὥρης & ἥβης. Prior ſyllaba ᾱ ἀκμαῖον Communis, ut in πέπμαρ, *Euripid.* Hecub. v. 1273. Vid. plures Inſtantias ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

549. Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς] Διώκω propriè ſignificat, *Infeſto animo-perſequor*, atque proindè *Abigo*, *Expello*, etiam *Herodoto*, in exilium mitto. Quarè *Fabro* ignoſcendum, qui Figuratâ ſignificatione deceptus, non penitiùs introſpexit, atque ità temerè de hoc Verbi uſu pronuntiavit, & legi voluit, quaſi emendatiùs, διώξῃς.

550. Ὅρα καὶν στεφάνοισιν] *Ioniſmus* perpetuò *Anacreonti* tribuendus; niſi ubi Perſonam gerit, ut

Od.

Canam hanc Cæſariem;
Neque ideò, quòd tibi adſit
Flos integer juventæ,
Meam amicitiam rejicias.
Vide etiam in Corollis,
Quomodò emineant candida
Roſis Lilia intexta.

35. De Europâ.

Hic Taurus, ô Puer,
Jupiter mihi videtur aliquis eſſe;
Gerit enim in Tergo
Sidoniam Fœminam;

Traji-

Od. x. quare hoc in loco pro κἀν, hoc eſt κἠμὶ ἐν, lego κἠν *Ionicè*. Ità certè & olim v. 151. κἠν pro κἀν legebatur, hoc pro κὴ ἄν.

551. Ὅπως περίπ τὰ λευκὰ Ῥόδοις κρίνα πολαχέν] *Ovid.* Quale *Roſæ* fulgent inter ſua *Lilia* mixtæ. *Virgil.* Æn. l. 12. v. 68.———vel miſta rubent ubi *Lilia* multâ Alba *Roſâ*. Quemadmodum autem hìc noſter Poeta ex Corollis probat, *Canorũ* ſuorũ colorem minimè aſpernandum. ità *Theocritus* & Nigrum colorem, Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐσὶ κὴ ἁ χαπὶς Ὑακινθος· Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς σεφάνοις τὰ πρῶτα λέγον).

Ode XXXV.

Genus Carminis idem atque illud *Primæ* omnium Odæ.

556. Σιδωνίην γυναῖκα] *Europam* notat *Agenoris* filiam, Regis *Phœniciæ*; cujus Urbes præcipuæ erant *Sidon* & *Tyrus*. Hujus Hiſtoriam habet *Herodotus* l. 1. c. 2. *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 1. *Ovid.* Metamorph. l. 2. Fab. 13. *Moſchus* Idyll. 2. Titulo *Europa*. *Nonnus* Dionyſiac. l. 1. *Lucianus* de Deâ *Syriâ*

Πεζᾷ ἢ πόντον βύρσῃ,
Τέμνῃ ἢ κῦμα χηλαῖς·
Οὐκ ἂν ἢ ταύρῳ ἄλλῳ,
Ἐξ ἀγέλης ἐλαθείς,
Ἔπλυσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνῳ γ' ἐκείνῳ.

Εἰς τὸ ἀνεμπλήως ζῆν, λϛ'.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ Ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου·

Μᾶλλον

ria Sydoniorum Nomisma scribit, *Europam* habere Tauro insidentem, quale *Gronovius* nobis exhibet *Thesaur. Grac.* Antiquitat Vol. 1. §. L. Inscriptio ΘΕΑΣ ΣΙΔΩΝΟΣ. *Greek and Roman* History Illustrated by Coyns and Medals, per O. W. 1692. p. 187. Eadem *Venus* & *Astarte* putatur. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 171.

559. *Οὐκ ἂν δὲ Ταύρῳ ἄλλῳ*] Sunt tamen, qui dicunt, *Themidem* Tauro vectam Diluvii *Deucalionæi* tempore, *Bucheta Epiri* urbem appulisse, ut *Harpocration* & *Suidas* in Βύκετα, & *Gronovius* loco laudato. Pro *Anacreonte* igitur dicendum, Nullam hujuscemodi æquè celebrem Fabulam, atque illa *Europæ*; alteram *Themidis* Authores nullos ferè habuisse, præter *Philochorum* & *Philostephanum*, quorum

Trajicitque pontum latum,
Et dividit undam ungulis.
At verò haud facile Taurus alius,
Ex armento abactus,
Navigârit æquor;
Niſi unus utique Ille.

36. Quòd libere ſit vivendum.

Quid me Jura doces,
Et Oratorum argumenta?
Quid mihi *emolumenti* ex tot diſputationibus,
Nihil omninò profuturis?
Potiùs doceas me Bibere
Mitem potum Lyæi:

Potiùs

rum uterque longè infrà *Anacreontis* ætatem; aut certè obſcuros illos.

560. Ἐξ ἀγέλης ἐλαθεὶς] De hoc Verſu diximus in Principio *Odæ* XXXI v. *Scaliger*, qui corruptum Metrum putabat, legebat Ἀγέληθεν ἐξελαθεὶς, vel Ἀγέλης ποτ' ἐξελαθεὶς. Verùm hoc inter *ſemiïambos* ſæpè miſcetur, ut notamus loco prædicto, & ad v. 291. & ad v. 593.

Ode XXXVI.

Genus Carminis idem cum illo *Primæ* & *Secundæ* Odæ, exceptis mox excipiendis. Nec oblivioni tradendum, quod toties notamus, *Spondæum* & *Anapæſtum* ἰσοδυναμεῖν.

564. Καὶ Ῥητήρων ἀνάγκας] Hìc *Spondæus* pro *Iambo*, in *Primo* & *Impari* loco, quod in *Primâ* omnium *Odâ* ſepties invenias, & Mox *Anapæſtus*, qui pes optimè huic Verſui convenit, ut in Tertiâ Odâ.

568. Ἀπαλὸν πῶμα λυαίῳ] Cum Olim πόμα eſſet, *Scaliger* ποτὸν ſatis quidem benè, quùm ſit Vox *Homerica*

Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ χάραν τέρψει·
Διὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
Ψυχὴν δ' ἐμοὶ χάρωσον.
Βαχὺ μὴ-ζῶντα καλύπλεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

Εἰς τὸ Ἔαρ, λζ'.

Ἴδε, πῶς Ἔαρ φανέν,

Χά-

merica & huic Generi apta: Sin ad Literarum vestigia velis propiùs accedere, πῶμα potiùs legendum, & sic Versus erit *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, quem Pedem libentèr *Anacreon Iambis* suis immiscet, ut ostendimus ad v. 90. & in hâc ipsâ *Odâ* plus semel. Et vox πῶμα *Euripidi* etiam familiaris, pro πόμα, vel ποτὸν, ostendimus ad *Ion.* v. 1199. Vid. infrà ad v. 656. 660.

570. Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης] *Scaliger* ità transponendo legit, Χρυσῆς μετ' Ἀφροδίτης, & sic sanè *Iambus Dimeter* Catalectus efficitur; sed nec aliud Genus exemplo caret, nempè *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος*, ut modò diximus ad v. 568. & mox dicemus ad v. 574: & 575. & plura diximus ad v. 90. & plura infrà sæpè dicemus. Scribo hìc χρυσέης *Ionicè*, ut v. 224. Ità infrà v. 1175. Χρυσῷ δὴ ἔικασμένη Ἀφροδίτη & *Virgilio* Æn. l. x. v. 16. ——— *Venus aurea.*

571. Πολιαὶ χάραν τέρψει] Cùm olim legeretur, Πολιαὶ τέρψει χάραν, pro quo *Scaliger* legebat, Πολιαὶ χάρᾳ τέρψει, *Fabri* filia τέρψουσι, ut subauditur μοὶ, quod ad sequentem Versum refertur, ut sit Ordo, Διὸς ὕδωρ μοι χάρᾳ τέρψουσι πολιάς ex utrísque

ego

Potiùs doceas *me* luſitare
Cum aureâ Venere.
Cani Caput coronant:——
Da mihi Aquam; infunde Vinum, ô Puer,
Animámque mihi ſopias;
Brevi nec-vivum condes:
Mortuus nihil appetit.

37. De Vere.

Aſpice, ut Vere apparento, Gratiæ

ego legendum ſtatuo, Πολιαὶ κάρηνα σίφωσι, cum Puncto. Prior ſyllaba Ϝ κάρηνα pro certo corripitur.

572. Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ] χρ. φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Vid. ad v. 1275.

573. Ψυχὴν δέ μοι κάρωσον] Rectè *Scaliger* pro τῷ ψυχῷ μοι legebat ψυχὴν ἐμοὶ, ego δ' interſerendum duxi; quòd Δὸς ὕδωρ μοι præceſſerit. Κάρωσον, primâ brevi, à κάρος ſopor, Veternus, *Apollonio Rhodio*, & aliis in uſu.

574. Βρόχὸν μὴ-ζῶνα καλύπτῃς] Ego βρόχὸν hoc in loco accipio, ut μικρὸν D. *Johanni* c. 16. v. 16. Μικρὸν, Καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, κ. λ. Μὴ ζῶνα pro ζωνύνα, capio per ὑφ' ἓν, quamquam non pauci pro μὴ, quod primitùs obtinuit, μοὶ ſubſtituendum putârint. *Scaliger* etiam ζόον legit, ut Metrum *Iambicum* ſic conſtaret, de *Ionico* enim ἀπ' ἐλάσσονος, nè per ſomnium quidem ille cogitabat. Vid. ad v. 393. 568. 570. &c.

575 Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ] En! Hic alius *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, quem toties probamus *Anacreontem Iambis* ſuis immiſcere.

Ode XXXVII.

Carminis Genus *Anapæſticis* præcipuè gaudet & ferè mixtum: De ſingulis Verſibus ſuo loco.

576. Ἴδε, πῶς, Ἔαρος φανέντος] Hic Verſus ejuſdem Generis cùm *Primâ* omnium Odâ, excepto, quod

Χάεντες ῥόδα βρύουσιν·
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλύνει γαλήνη.
Ἴδε, πῶς νῆσα κολυμβᾷ,
Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει·
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δινοῦνται,
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γῆ θεηκύπτει·
Καρπὸς ἐλαίας θεηκύπτει·
Βρομίῳ τέθηλε τὸ νᾶμα, Κατὰ

quod Duos priores Pedes *Anapæstos* habeat, qui Pes facilè *Iambis* miscetur, etiam in *Secundo* loco, ut probamus ad *Euripid.* de quâ re plura dicimus ad v. 88.

577. Χάεντες ῥόδα βρύουσιν] Ejusdem Generis hic Versus cum *Tertiâ* Odâ. Βρύω autem *Activè* & *Neutralitèr* occurrit, ut D. *Jacob.* c. 3. v. 11. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν. Ubi *Activè*, ut hoc in loco. Aliàs, *Neutralitèr*, ut Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύεις. De *Plantis* autem, ut hic, De *Aquis* & *Ulceribus* dicitur. Vid. ad v. 96.

578. Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo ad v. 575. & v. 90.

579. Ἀπαλύνεται γαλήνῃ] De hoc Versu dicimus ad v. 577. Ità v. 797. Ἀπαλόχροος γαλήνης. Ità *Molles* undas dicit *Virgilius* & *Lucretius*.

580. Ἴδε, πῶς νῆσα κολυμβᾷ] Versus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 578.

581. Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει] Rectè se Versus habet. & est ejusdem Generis cum *Ode* Tertiâ, nisi quòd *Tribrachyn* in Secundâ sede habeat, qui pes *Iambo* æqualis, vel etiam *Anapæstum*; cùm ultima Τ γέρανος ob sequens Asperum produci possit. Vid. ad v. 576.

Tres

Gratiæ Roſas emittant.
Aſpice, ut fluctus Æquoris
Molliatur ſerenitate:
Aſpice, ut Anas natet,
Aſpice, ut Grus migret:
Apertéque ſplendeſcat Sol.
Nubium umbræ diſpelluntur;
Hominúmque nitent labores:
Fructibus Tellus erumpit;
Fructus Olivæ germinat.
Bacchi oneratur palmes, laticem continens:

Per Tres ſequentes Verſus examuſſim ſe habent, ad Normam Odæ *Tertiæ*.

584. Τὰ βροτῶν ἵλαμψεν ἔργα] Ἔργα, inquit *Baxter*, propriè ſunt *Urbes*, *Templa*, & *Arces*; addo *Agri*: Nam τὰ ἔργα) μέρμα. Vid. *Euſtath.* fol. 1562. lin. 11. *Heſiod.* Ἔργα βοῶν. *Virgil.* utrumque ſimul jungit, *Hominumque Boúmque labores.*

585. Καρποῖσι γαῖα θεθήπ[ει] *Dan. Heinſius*, Καρποῖσι γῆ θεθήπτ. *Henr. Stephan.* Καρποῖς γαῖα θεθήπτ. Utrovis modo Verſui ſatisfiet, ut vel ſit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, vel *Pherecratius*, qui cum *Iambis* aſſociari gaudet; ut v. 295. Nec audiendus *Faber* neque Filia; nam καρπὸς γῆς θεθήπτ, & καρπῖς γῆ θεθήπ[ει dicitur.

586. Καρπὸς ἐλαίας θεθήπτ] Carmen hoc ſatis in tuto: Nam *Dactylus* in primâ ſede *Spondæum* æquat, aut *Anapæſtum*, & *Media* ſyllaba ἔ ἐλαίας corripi poteſt, quod fieri ſolere oſtendo, ad v. 147. Προθήπτ, elegantèr pro voce θεθλάσκ, ἐκφύ, βλαστάνει. Nec mirum, quòd bis utatur eâdem voce; nam & ſuprà v. 582. & 584. bis occurrit ἴλαμψε, quæ res frequens in Cantilenis.

587. Βρομίῳ στέφεται τὸ κάμμα] Similis Verſus per omnia

Καθ' φύλλον, καθ' κλῶνα,
Καθελὼν ἵνθισε καρπός.

Εἰς ἑαυτόν, λή.

Ἐγὼ γέρων μὴ εἰμι,
Νέων πλέον ἢ πίνω·
Κἂν δέηση με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὴ θέλων μάχεσθαι,
Πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.

Ἐμοὶ

omnia Verſui 576. quod ut facerem τὸ addidi, & ob Emphaſin. Τὸ νᾶμα, *Latex*, incluſus Palmite. A ſtrepitu, *Bromius*, quòd Vociferetur, *Jacchus*; Quòd Curis ſolvat Corda, *Lyæus* erit.

588. Καθ' φύλλον, καθ' κλῶνα] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 578. Editio *Morelii*, Καθ' φύλλα, καὶ κατὰ κλῶνας, *Heſych.* Κλῶνες) αἱ ἀκφύσεις τῶν δένδρων.

589. Καθελὼν ἴνθισε καρπὸς] Verſus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, nam ἴνθισε omninò legendum, non ut hactenùs, ἵνθησε. Vid. ad v. 874. Τὸ ἑξῆς, ὁ καρπὸς καθελὼν κατὰ φύλλον καὶ κατὰ κλῶνα ἵνθισεν ἑαυτόν.

Ode XXXVIII.

Carminis Genus ad Oden Primam pertinet; quæ extra Regulam, de iis ſuo loco dicendum.

592. Κἂν δέηση με χορεύειν] Συνίζησις ἐν τῷ δέηση. Hic Verſus *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycatalectus*, dictus *Pherecratius*, de quo ad v. 77. & 295. Conſtans *Spondæo*, *Dactylo*, atque iterum *Spondæo*:

593. Σκῆπ-

Per folium, per ſurculum,
Diffundens ſe-florere-facit Fructus.

38. De ſeipſo.

Ego ſenex quidem ſum;
Juvenibus plus tamen bibo:
Et ſi opus fuerit me ſaltare,
Pro ſceptro teneo Utrem;
Ferula enim nihil valet.
Qui quidem vult pugnare,——
Id enim per me licet, pugnet.——
Mihi

593. Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν] Similis Ἔννοια apud *Euripidem* noſtrum in Notis ad *Bacch.* v. 302. Verſus *Choriambicus, Dimeter, Catalecticus*, qualis v. 291. Καὶ χαρίεσσ' ἐλάσας, Vid. etiam ad v. 560. & 599.

594. Νάρθηξ γὰρ ἐδὲν ἐστιν] Ità lego pro ὁ νάρθηξ δ' ἐδὲν ἐστιν, ut Verſus ſibi conſtet, quod miror Nemini priùs viſum; cùm illius par, Παρέστω καὶ μαχέσθω, eſſet omnibus ſuſpectus; in utroque enim *Spondæus* in ſecundo loco, quod minimè ferendum.

595. Ὁ μὲ θέλων μάχεσθαι] Diſtichon, quod hìc incipit, *Anacreontis* agnoſcitur ab *Ariſtophan.* Scholiaſt. fol. 18. *Hephæſtion* etiam laudat, ut mox probamus.

596. Πάρεστι γὰρ, μαχέσθω] Cum olim παρέστω καὶ ſcriberetur, nos ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ut modò diximus, item ex *Hephæſtione* p. 16. & *Photio* de Metris, inter *Latinos* Grammaticos p. 1642. qui omnes legunt πάρεστι γὰρ, hunc Verſum emendamus. Vid. ad v. 594. & 595. Item *Henric. Stephan* & *Fabrum* in locum; nec non *Longepierre* &c. Nec *Anacreon* invitat Rixoſos, cujuſmodi homines abominatur

Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν * οἶνον, ἡδύν,
Ἐγκεράσας Φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὴ εἰμι·
Σεληνὸν ἐν μέσοις δὲ
Μιμύμῳ χορεύσω.

* Vid. ad v. 1123.

Εἰς ἑαυτόν, λθ'.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μοὶ ἥτορ ἰανθὲν
Μέσας ἄρχει λιγαίνῃ.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀποῤῥίπτει μέριμνα,

Πολυ-

natur v. 1346. & aliàs; at dicit, *Licere quidem per ſe, ut Inſani pugnent, ſeipſum quietum intereà & hilarem potaturum.*

599. Ἐγκεράσας φόρησον] Verſus *Choriambicus*, ut ſuprà v. 593. Poeta Modeſtiæ nunquam oblitus, hìc temperandum Vinum ſuum fatetur.

601. Σεληνὸν ἐν μέσοις ὄν] Cùm olim Σεληνὸν ἐν μέσοισι ſcriberetur, *Henric. Stephan.* dixit, *Deeſſe videtur Particula δὲ, ſed Lex Verſûs fortaſſe eam excluſit.* Eſt quidem neceſſitas, ut hìc adſit ὄν particula; nec tamen Lex Verſûs excludit, ſi pro μέσοισι, legamus μέσοις ὄν; tum enim omnia rectè ſe habebunt.

ODE XXXIX.

De Carminis Genere conſulatur *Tertia* Ode: ſiqui autem hìc Verſus extrà Normam poſiti videantur,

Mihi Poculum, ô Puer,
Melleum, Vinum dulce
Immiſcens, afferto.
Ego ſenex quidem ſum ;
Silenum verò in medio
Imitans ſaltabo.

39. De ſeipſo.

Quandò ego bibo Vinum,
Tunc mihi cor recreatum
Muſas orditur celebrare.
Quandò ego bibo Vinum,
Projicitur Cura,

Solli-

tur, & horum quoque rationem ſuo loco mox dabimus.

604. *Τότε μοὶ ἦτορ ἰαίνεται*] Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut ad v. 90. 570. 588. &c.

605. *Μέσας ἄρχεται λιγαίνειν*] Verſus *Trochaicus*, Dimeter, Acatalectus, cum *Spondæo* & Tribus *Trochæis*, ut infrà v. 661. Malè olim tranſpoſita Vocabula, *Λιγαίνειν ἄρχεται μέσας*, ad quod *Henr. Stephanus* jejunè, *Dimeter* eſt *Acatalectus*, ſive *Acatalecticus* (nec Pedum genus nominat) *cujuſmodi, inquit, alios reperies alibi.* Cur non oſtendit ubi? Dico ego, ſi maximè quæras, nuſquam aliàs reperies *Iambum* in primo & Tertio, *Spondæumque* in *Secundo* & *Quarto* loco, quarè nec hìc patior. De *Iambis* loquor. De voce *λιγαίνειν* vid. infrà ad v. 961.

607. *Ἀποείπτε μέλεμναι*] Cùm olim *ἀπείπτεται μέλεμναι* legeretur, obſtupui, certus, in hoc Genere, *Spondæum* in Pari loco admitti non poſſe: Lego itaque in ſingulari Numero; quòd verò *βέλαι* ſequatur, facilis indè erat Corruptio, ut Verbum

Πολυφροντίδες τε βυλαὶ,
Ἐς ἁλικλύπους ἀήτας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
Δονέῃ μέθῃ γανώσας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
Ἐπιθεὶς ἢ τῷ κεφήνῳ,
Μέλπω βιότου γαλήνην.
Ὅτ ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Μύρῳ θυώδεϊ πήξας

Δέμας

Pluralitèr efferretur, atque proindè μίεμνας etiam. Potest quoque legi Ἀπεείπετο μέεμνας, sublato nempè *Ionicè* Augmento, & sic fiet *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut suprà v. 604.

609. Ἐς ἁλικτύπους ἀήτας] Ex *Homerico* Fonte, *Odyss.* Θ'. v. 409. ——ἀτὰρ τὸ φέρεσθαι ἀναρπάξασαι ἄελλαι. Ità *Horat.* l. 1. Od. xxvi. *Tristitiam & metus* Tradam protervis in mare *Creticum* Portare Ventis. Ità mox v. 658. Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθὲν Ἀνεμοτρόφῳ ψιάλῃ. Vid. in *Lexico* meo *Latino-Græco*, Poetico, v. *Ventis trado.*

611. Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος] Ità pro λυσιπαίγμων, quod priùs obtinuerat, cum *Fabro*, restituo; non modò ob rationes ab eodem *Fabro* adductas, verùm *Metro* etiam ipso exigente. Est enim & hic Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, qualis v. 604. Prior autem syllaba in λυσιπαίγμων (siqua talis Vox detur) longa est, ut ex Analogiâ constat, Penultima enim Futuri λύσω semper longa & proindè ab eo Derivata, ut

ex

Sollicitáque conſilia,
In mare-pulſantes Ventos.
Quandò ego bibo Vinum,
Jocoſus tunc Bacchus
Florulentas me inter halationes
Verſat, ebrietate hilarem-reddens.
Quandò ego bibo Vinum,
Serta floribus texens,
Imponénſque Capiti,
Laudo Vitæ ſerenitatem.
Quandò ego bibo Vinum,
Unguento ſuaveolenti tingens
Corpus.

ex λυσίφρων, λυσίπονος, λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος videre eſt. Et aliàs hoc Epitheton Baccho tribuit *Anacreon* v. 674. & v. 764. Præterea hâc voce *Heſiodus* utitur, Κυρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες. *Baxtero* Mens alia, at *Metri* neſcia.

612. Πολυανθέμῳ ὠ' ἐν αὔραις] *lege*. ἄῤῥαις, ut mox v. 843. Χαίρουσιν τ' ἄγαλμ' ἐν ἄῤῥαις Πολυανθέων Ἐρώτων. Hinc corrigo & emendo *Homeri* Hymn. XXIX. v. 14. Παρθενικαί τε χορῆς ἀρεσαμένῃσιν——lego, ἀρεσανθέσιν, aut πολυανθέσιν, ut hìc.

615. Σπφάνους ἅνθεσι πλέξας] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſuprà v. 611.

617. Μέλπω βιότου χαλήνιον] Olim Βιότου μέλπω χαλήνιον. Cùm verò *Spondæus* rariſſimè in loco *Pari* inveniatur, Muto ordinem Vocum, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus*, cum *Anapæſto* tamen in *ſecundo* loco, quod fieri oſtendo ſæpiùs, ad v. 88. & v. 359. Licet nec *Spondæum* omninò excludendum è *ſecundo loco*, agnoſcam, infrà ad v. 948. Aliàs legerem, Verſu *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος, Βιότου μέλψω χαλήνιον.

619. Μύρῳ εὐώδει πέπλους] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 615.

Δέμας, ἀγκάλαις ἢ κύρλω
Καλέχων, Κύπειν ἀείδω.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Ὑποκύρδισι κυπέλλοις,
Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας
Θιάσῳ γένηθα κύρων.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
Τὸ θανεῖν γὰρ μὴ πάντων.

Εἰς Ἔρωτα, μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν

Οὐκ

620. Ἀγκάλαις ἢ κύρλω κατέχων] Ità mox v. 1070. Ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν, ni κατέχειν ibi legendum potiùs videatur, ut sit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος purus.

621. Κατέχων Κύπριν ἀείδω] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut suprà, v. 619.

623. Ὑποκύρδισι κυπέλλοις] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 621. Deleo autem ἢ sensu postulante.

624. Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας] Carminis statuminandi causa τὸ γ' interfero.

625. Θιάσῳ γένηθα κύρων] Olim θάσσω πίπτουσα &c. Cui par nihil in toto *Anacreonte*; Quare γένηθα Restituo, & πίπτουσα, quod ex *Scholio* in *Textum* inrepserat, relego. Quid sit θίασος, ostendo ad *Euripid.* Phœniss. v. 802. & *Longepierre* in hunc locum.

627. Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος] *Baxter* dicit, Μόνῳ esse Vocem nihili, & se facili negotio μόνον reponere.

Ego.

Corpus, ulniſque puellam
Detinens, Venerem colo.
Quandò ego bibo Vinum,
Gibboſis poculis,
Meum utique animum explicans
Sodalitio delector Juvenum.
Quandò ego bibo Vinum,
Hoc mihi ſoli Lucrum:
Hoc ego acceptum abſportabo:
Mors enim *commune eſt mihi* cum omnibus.

40. De Cupidine.

Cupido aliquandò inter Roſas
Dormientem Apiculam

Non

Ego quidem μόνον agnoſco Lectionem minimè aſpernandam; at in hoc loco μόνῳ longè potiorem: *Emphaticum* enim videtur; nam dicit Poeta, *Alia, quæ habuerit, ſive poſſederit, unà cum aliis conſumo, vel aliis certè relinquo; quæ autem Bibo, ea ipſa mihi & ſoli in commodum cedunt*, ea *mihi* ſunt *Lucrum*. Cujus ſenſûs, quæ ſequuntur, ſunt ἐξηγητικὰ, Τὸ δ' ἐμῷ λαῷ δόσιον. Vid. Eccleſ. c. VIII. v. 15. Huc refer *Sardanapali* Epitaphium apud *Athenæum*, fol. 529.

629. Τὸ Θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων] *Baxter* rectè ſibi videtur hìc Legere μετὰ πάντα. Verùm Veterem Lectionem Ratio ipſa probat; ut ſit ſenſus, *Hoc mihi & ſoli* propriùm, emolumentum capere ex hilari Vitâ; *Mors omnibus Communis*. Verſus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 623.

Ode XL.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis atque omnium Prima. *Henricus Stephanus*, aliique jamdudum monuerunt, hanc *Anacreontis* Odem *Theocritum* poſteà imita-

Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη·
Τὸν δάκτυλον γὰρ δηχθεὶς
Τῆς χειρὸς, ὠλόλυξε.
Δεδμωὶ γὰρ πεπαθεὶς
Πρὸς τῶν καλὴν Κυθήρην,
Ὀλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὀλωλα, κἀποθνήσκω·
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἠδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;
Εἰς

tum, *Idyll.* 19. Cui Titulus, Ἔρως κηριοκλέπτης, ut ego reſtituendum arbitror. Videſis *Godfridi Whitnei*, Emblem. §. 2. p. 148.

632. Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη] Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 458. *Immanem ante pedes Hydram moritura Puella, Servantem ripas, altâ non vidit in Herbâ.*

633. Τὸν δάκτυλον γὰρ δηχθεὶς τῆς χειρὸς] Ità *Ioniſmum* & hìc reſtituo, ut mox apparet fieri debere, ex v. 636. Τὴν καλὴν Κυθήρην. Μέλιτταν autem *Doricum* non eſt, ſed *Commune*, nec ultima poteſt *Ionicè* in η verti, cùm ſit brevis; undè Δίσποιναν *Homero*: *Iones* enim α breve in η minimè vertunt, *Iones* nempè Poetæ; nam πεζογράφοι, ut *Herodotus* & *Hippocrates*, aliíque τηνεῖνη & μοίρη & c. legunt. Μᾶτερ autem, non *Doricum* modò, ſed & *Atticum*, & *Euripidi* etiam extrà Choros frequentèr uſurpatum; quare *Anacreonti*

Non vidit, ſed vulneratus eſt.
Digitum itaque morſus
Manûs *ſuæ* exclamavit *præ dolore.*
Currenſque ſimul & volans
Ad pulchram illam Cytheren,
"Perii, mater, inquiit,
"Perii & prorſus morior;
"Serpens me percuſſit puſillus
"Alatus, quem vocitant
"Apiculam Ruricolæ.
Illa igitur dixit, "Si aculeus
"Cruciat *tantoperè* Apiculæ,
"Quantoperè, putas, dolent illi,
"O Cupido, quos tu petis?

41. In

nacreonti condonamus illud, qui *Atticiſmo* libentèr utitur; cùm ipſe *Athenis* ſit diù verſatus, ab *Hipparcho* magnificè exceptus, ut oſtendimus in Vitâ. Ex hujuſmodi voculis anſam videntur arripuiſſe indoctiores *Amanuenſes*, tot *Doriſmos* huic Authori affigendi.

634. Ὠλόλυξε] Vel ex hoc uno loco conſtat, quàm temerè Critici ſtatuerint, Nemini Veterum Ὀλολύζω pro θρηνῶ uſurpatum; de quâ re diximus ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. & ad *Homeri* Odyſſ. γ'. 450. δ'. v. 767. & *Batrachom.* v. 100.

638. Μᾶτερ] Quòd non ſit *Doricum*, vid. Not. ad v. 633.

639. Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς] Plenum hoc ἀφελείας, quâ præcipuè excellebat *Anacreon.* Mr. *Longepierre* hunc locum omnium optimè explicat & illuſtrat.

643. Πονεῖ τὸ τ' μελίσσης] Ità hìc *Ioniſmum* ſuum *Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 633. & aliás. Notandum, quod & *Fabri* filia notat, πονεῖν hoc in loco *Activè* poni, ut mox v. 644. *Paſſivè.*

Ode

Εἰς συμπόσιον, μά.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψωμεν ἢ Βάκχον,
Τὸν ἐφθυρέτιν χορείης,
Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχᾶται,
Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἁμπαύει Λύπη,
Δι' ὃν θυνάζει Ἀνίη.
Τὸ μὲν ἓν πῶμα κεραθὲν

Ἀπα-

Ode XLI.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis atque *Tertia*.

647. Ἀναμέλψωμεν] Pro ἀναμέλψωμεν, nam πίωμεν præceſſit; & eſt Ἀπλοῦν χῆμα, Ὀξυτικὸν ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Ità *Homer.* Odyſſ. α. v. 41. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἰμείρεται αἴης. Et v. 57. Θέλῃ, ὅππως Ἰθάκης ἐπιλήσεται. Et v. 85. Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν.

648. Τὸν ἐφθυρέτιν χορείης] Ità *Tibullus* l. 1. Eleg. 7. *Ille liquor docuit voces inflectere Cantu, Movit & ad certos neſcia membra modos.* *Ioniſmum* in χορείης reſtituo, ut mox v. 651. & olim Κυθήρης.

649. Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς.] Ità infrà v. 1071. Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

650. Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι] Scio, ultimam Ὁμότροπον, etiam antè Vocalem, in *Cæſurâ* poſſe produci; veruntamen ad Verſum ſuffulciendum τὸ γ' inter-

41. In Sympoſium.

Hilares bibamus Vinum,
Et concelebremus Bacchum,
Repertorem Choreæ,
Integras expetentem cantilenas,
Connutritum Amori *& iiſdem moribus*,
Amaſium Veneris:
Per quem Ebrietas nata eſt,
Per quem Gratia genita-eſt,
Per quem ceſſat Luctus,
Per quem ſopitur Triſtitia.
Poculum quidem *huc probè* mixtum
Molles

interſerendum ſatiùs duxi; quod nec inelegantèr hoc fit loco. γρ. ἀμότρεφον.

652. Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη] Μέθη omninò hic προσωποποιεῖται, ut etiam *Nonno* Dionyſiacῶν l. XVIII. & XIX.

653. Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη] *Synecdoche* Numeri pro αἱ Χάριτες. Et hìc τ' interſerendum duco, ut γ v. 650. nec ſine ratione.

654. Δι' ὃν ἀμπαύετο Λύπη] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 629. Lego enim ἀμπαύετο pro ἀμπαύεται, ut mox συνάζετο. Quin γρ. Δι' ὃν ἀμφὶς ἦν Λύπη Dicitur *Homero* ἀμφὶς εἰμὶ, ἀμφὶς φορέζομαι, φορνέω, ἤμαι &c.

655. Δι' ὃν συνάζετ' Ἀνίη] Pro συνάζεται, ut modò ἀμπαύετο, nec Novus eſt uſus *Imperfecti* pro *Præſenti*, ut mox v. 658. Πέφυγε pro φεύγει. Eſt autem & hic Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 654.

656. Τὸ μὲν δὴ πῶμα κεραθὲν) Πῶμα lego pro Corrupto πόμα, ut ad v. 568. Et πῶμα pro *liquor*.

eſt

Ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μυχθὲν
Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὴ ἓν πῶμα λάβωμεν, 660
Τὰς ἓ φρεντίδας μεθῶμεν·
Τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένῳ μελίμνας;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος. 665
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος ἓ παίζειν, Μετὰ

est Vox Euripidæa, ut tum diximus, & Verſum perficit *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος*. Miror hoc *Henr. Stephanum* latuiſſe, cui Vox corrupta πῶμα, magnos injecit ſcrupulos. Vid infrà ad v. 660.

658. Τὸ δ' ἄχος πέφυγε) Vid. ad v. 609 & v. 655.

659. Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ) Ità *Faber* rectè monet legendum pro ἀνεμοτρόπῳ, cui aſſentior lubentiſſimè.

660. Τὸ μὴ ἓν πῶμα λάβωμεν) Ità hîc iterum pro πόμα lego, ut ſuprà v. 656. Quod miror, Nemini antehàc in mentem veniſſe, verùm omnes ποτὸν ſubſtituiſſe, longiùs à Literarum veſtigiis recedentes, quaſi neceſſe eſſet, ut *Iambus, Dimeter, Catalectus* perpetuò recurreret; cùm toties iiſdem interſperſos probaverimus *Ionicos ἀπ' ἐλάσσονος*.

661. Τὰς ἓ φρεντίδας μεθῶμεν) *Trochaicus, Dimeter, Acatalectus*, ut v. 277. & v. 278. Huc alludit illud *Macedonii* Conſulis, Antholog. l. 1. c. 25. Τὴν δ' Ἀναχρείοντος ἐνὶ πραπίδεσι φυλάσσω Παρφασίην, ὅτι δὴ φρεντίδα μὴ κατέχειν. Unde Antiquitas & Authoritas hujus *Odæ* elucet & *Fabri* Incogitantia atque Temeritas, qui contrà pronuntiare auſus eſt, "*Odarium*

"*hoc*

Molles afferunt Puelli;
Mœſtitia autem fugit immixta
Ventis-agitatæ procellæ.
Poculum igitur ſumamus,
Curaſque dimittamus;
Quodnam enim eſt tibi commodum
Vexato ſollicitudinibus?
Undè novimus quod futurum eſt?
Vita mortalibus prorſus incerta.
Probè-potus Volo ſaltare,
Unguentóque perfuſus ludere Unà

" hoc miſerabile, ſi quod aliud, ſemper viſum eſt; quique " illud Ab elegantiſſimo Poetâ ſcriptum putet, Muſas " profectò in Conſilium non advocavit.

662. *Τί γάρ ἐσί σοι τὸ κέρδος)* Ità Verſus plenè ſibi conſtat, & ita legunt nonnulli Codices, *Baxtero* certè priores, qui tamen ſe ſuppleviſſe gloriatur cum Voculâ τὸ, quod tamen *Fabri* filia antè fecerat: Vetus quoque Lectio benè ſtabit, *Τί σοι γ' ἐσι κέρδος*, ut ſit, Purus *Iambus; Dimeter, Catalectus.*

663. *Ὀδυνωμένῳ μελίμναις)* Ità reſtituo, pro corrupto illo, *ὀδυρωμένῳ*. Vellem equidem *Henricus Stephanus* hoc vidiſſet, aut ſaltem minimè affirmâſſet, " Rectè *ὀδυρωμένῳ, nam non ὀδύρεσθαι ſolùm*, ſed " *ὀδυρᾶσθαι, eſt in uſu* Oſtendat qui poteſt, *ὀδυρᾶσθαι*, quod ſiquis maximè id fecerit, ſciant omnes, in illâ Voce τὸ ῡ ſemper produci; *quarè hìc non ſtabit.* Nec *ὀδύρομαι μελίμναις*, ſed *μελίμνας*, quod & vix datur, *ὀδύρομαι* enim res externis potiùs reſpicere videtur; aſt *Ὀδυνᾶμαι μελίμναις*, elegans eſt; *Ὀδύνη* enim, *Acutus Dolor*, qui ad Mentem uſque pertingit.

664. *Πόθεν ἴσαμεν τὸ μέλλον)* Ità *Od.* XV. v. 248. *Τὸ δ' ἄνεμον τίς οἶδε*; Vid. *Longepierre* in locum.

668. *Μετὰ*

[Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων]
Μετὰ χ᾽ καλῶν γυναικῶν·
Μελέτω ᾽ν τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ἐστὶν ἐν μεθύσκαις.
Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψωμεν Βάκχον.

Εἰς ἑαυτὸν, μβ'.

Ποθέω μὲν Διονύσου
Φιλοπαίγμονος χορείης·
Φιλέω δ', ὅτ' ἂν ἐφήβου
Μετὰ συμπότου λυείζω·
Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
Κροκάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μετὰ παρθένων ἀθύρειν

Φιλέω

668. *Μετὰ χ᾽ καλῶν γυναικῶν)* Rectè quidem *Baxter*, si locus esset plenus, pro χ᾽ legit τῶν, cùm χ᾽ per se sit prorsùs inutile. At proculdubio, ante hæc Verba Versus hic exciderat, *Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων*, & tum χ᾽ omninò necesse habendum, *Μετὰ χ᾽ καλῶν γυναικῶν*. Vox ἐφήβου mox sequitur. v. 675.

669. *Μελέτω ᾽ν τοῖς θέλουσιν, ὅσον ἐστὶν ἐν μεθύσκαις)* Hoc Distichon, ut reverâ Elegans est, etiam *Fabro* valdè placuit. *Nihil*, inquit ille Morosus Criticus, *in tot Versibus* (De hâc Odâ, quam totam rejicit, loquitur) *Video*, quod *jure Amem, præter hosce Duos, præterea nullos.*

ODE XLII.

De Genere hujus *Odæ*, diximus ad *Tertiam* & *Quartam*.

672. Πο-

[Unà cum elegantibus Adoleſcentibus]
Unáque cum formoſis Fœminis:
Curæ autem eſto Volentibus
Quantum quantum eſt in Curis.
Hilares bibamus Vinum;
Et concelebremus Bacchum.

42. De ſeipſo.

Deſidero quidem Bacchi
Ludibundi Choreas:
Gaudeóque, quandò cum Adoleſcentulo
Compotatore Lyram-pulſo:
Corollas autem Hyacinthorum
Temporibus circumaptans,
Cum Virginibus ludere

Hoc

673. Ποθέω μὲ Διονύσου] *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, de quo diximus ad v. 660. &c.

674. Φιλοπαίγμονος χορείης] De hoc Verſûs Genere, videſis ad *Oden* Tertiam.

675. Φιλέω δ' εὖτ' ἂν ἰφήβῳ] Φιλέω *Abſolutè* hoc in loco, idémque, quod ἀγαπῶ, ſonat, nempe *Delector, Contentus-ſum*. Ità Nos *Anglicè, I LOVE, when I have Muſick and Good Company*. Pro ὅταν verò εὖτ' ἂν lego, ut ſit Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, quales ſæpè occurrunt in hâc Odâ, quod præſertim ultima τοῦ ὅταν brevis eſſet; Εὖτε verò & εὖτ ἂν pro ὅταν *Ionicum* eſt & Poeticum.

677. Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων] Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut ſuprà v. 673. Reſtituo autem τὸ δ', ſenſu poſtulante, & Vett. Codd. antè *Baxterum*, qui primus rejecerat, nec meritò.

679. Μετὰ παρθένων ἀθύρειν] Ità ſuprà v. 124. Μετὰ παρθένων ἀθύρων.

Φιλέω μάλιστα πάντων. 680
Φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
Φθόνον ὑ δείδια δήκτην·
Φιλολοιδόρου γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κῆρα.
Στυγέω μάχας παροίνους 685
Πολυκώμους κατὰ δαῖτας·
Νεικέων δ' ἅμα κούρας

Ὑπὸ

681. Φθόνον ἐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut modò v. 677.

682. Φθόνον ὑ δείδια δήκτην] *Ionicus* & hic ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 681. Olim, Φθόνον οὐκ οἶδα δαίκτην, Pro quo potiùs δαίκτην legendum, cùm hoc sit *Activum*, pro φθείροντα, ἢ φθορᾶποιήσαντα, ἢ διακόπτοντα, at illud *Passivum*, pro διδαιγμένον. At reverà Corrupta hæc Lectio, nec δαίκτης satis probæ monetæ Vocula, quare reformandam censeo, Φθόνον ὑ δείδια δήκτην. Et δείδια Vox *Homerica*, δήκτης autem τῷ φθόνῳ Epithetum maximè proprium, juxtà illud, Δίκαιός ἐστιν ὁ Φθόνος· τὸν γὰρ φθονοῦντα δάκνει. Præterea sensûs Gratia *hanc Lectionem* ornat, *priorem* respuit; & Domini *Thomæ Stanleii* Versio nostram Lectionem confirmat, Sensum certè sequitur, *My free Heart no Envy bears; Nor another's Envy fears*; cùm prior Lectio mera esset παυτολογία.

683. Φιλολοιδόρου γλώσσης] *Vatican* MS. Φιλολοιδόρεσι, non benè *Scaliger*, φιλολοιδόρου ἢ non malè, siqua esset necessitas τῇ δὲ, quam nullam hìc ego video. Eleganti hâc voce utitur *Demosthenes* pro Coronâ & *Polemo* φυσιογνώμων.

684. Φεύγω βέλεμνα κῆρα] *Vatican* MS. ἔφυγε, quod nihili est. Rectè enim se aliàs habet Versus, quo-

ad

Hoc amo maximè omnium.
Invidiam haud novit meum Cor;
Invidiam nec curo mordacem:
Calumnias-amantis Linguæ
Fugio ſagittas leves.
Abominor prælia inter-pocula-facta
Comeſſabundis in Epulis:
Recens-mamillas-ſerentibus ſimul cum Puellis,

Ad

ad Senſum & Metrum; cùm *Spondæus* ſit *Anapæſto ἰσόχρονος*, vid. ad v. 107. & 459. Eadem *Metaphora* à *Linguâ* ad *Tela*, *Pſalm.* 57. v. 4.

685. *Σπυλέω μαχὰς παρθένους*] Ità idem *Anacreon* Epigr. VII. v. 1346. *Οὐ φιλῶ, ὃς κρητῆρι ὠθεῖ πλέῳ οἰνοποτάζων Νείκεα, κοὐ πόλεμον δακρύοντα λέγει*, κ. λ. *Vatican.* MS. *συλέω* malè legit.

686. *Πολυκώμους κατὰ δαῖτας*] *Ionicus* & hic *ἀπὸ ἐλάσσονος*, ut ſupra v. 682.

687. *Νεοθήλοις δ' ἅμα κούραις*] Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut *præcedens*. Olim *νεοθήλαις*, quod in *νεοθήλοις* mutandum, cùm ſit *ὁ καὶ ἡ, νεόθηλος*, à *θηλὴ, Mamma*; ut *φιλόπαις*, à *παῖς*. niſi fortè *Ionum* ſit, alitèr effari, in *Fœmininis*, de quâ re ad v. 527. *Νεόθηλος* autem ſonat, quicquid *Faber* putet, talem Puellam, quæ recentèr Mammis aucta eſt, atque proindè de puberi Virgine elegantèr uſurpatur. Vox quidem *νεοθηλὴς*, De Virgine alicubi occurrit, verùm aliud ſonat, *Dionyſ. Περιήγ.* v. 843. *Σὺν δὲ παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἷά τε νεβρούς*. Licet alii *σίγμα* faciant poſt *παρθενικαὶ*, & Epitheton illud ad *νεβρούς* reſtringant, quod ex ipſo *Anacreonte* confirmatur, qui v. 1128. *Νεοθηλέα νεβρὸν* vocat *Hinnulum* nupèr-natum, recèns-ad-ubera admotum. Quare multò tutius eſt hìc *νεοθήλοις* legere, quàm *νεοθήλεσσιν*.

688. *Ὑπὸ*

Ὑπὸ βαρβίτῳ χορδῶν,
[Φέρε, φίλταλγ, λέγωμι,]
Βιὸν ἥσυχον φέρωμεν.

Εἰς τέττιγα, μγ'.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις·
Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,

Ὅσα

688. Ὑπὸ βαρβίτῳ χορδῶν] *Henric. Stephanus* ait, *Post hunc Versum videtur aliquid deesse*, quare & *Asteriscos* apponeremus; nisi sensum expleviſſemus. *Vatican.* MS. nihil hic adfert auxilii. Expono, per interſertum illum Versum, ut *Anacreon* μετὰ χέρας χορδῶν λέγει, *Φέρε, φίλταλγ, βίον ἥσυχον φέρωμεν. Φέρε* autem hìc *Adverbialitèr*, ut v. 49. Quomodò *Latine*, Agedum, Agitedum.

ODE XLIII.

Genus Carminis idem cum *Tertiâ* Odâ.

691. Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων] MS. *Vatican.* ὅτι. Pro δενδρέων, *leg.* δενδρίων. Eſt enim δένδρον τὸ, δένδρον, & δένδρεον & δενδρίον, *Diminutivum*. *Homerus* tamen *Iliad.* γ'. v. 151. Cicadarum ſedem δένδρεα facit

——πεπίγασιν ἐοικότες, οἵτε κατ' ὔλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν.

Hinc illius Principis irati minæ lucem capiunt, qui brevitèr denunciavit, Hoſtibus ſe ſuis ποιήσειν τὰς τέττιγας χαμόθεν ᾄδειν, ἀντὶ τοῦ δενδροτομήσειν αὐτοῖς τὴν χώραν, ut *Euſtathius*, fol. 395. lin. 37. Rectè autem de Mari Cicadâ *Homerus* & *Anacreon* loquuntur; nam ut idem *Euſtathius* ibid. lin. 38. & fol. 1423. lin. 28. Φανερὸν, ὅτι ἄῤῥενες

Ad barbitum ſaltans,
[Agedum, Chariſſimæ, dixerim]
Vitam placidam feramus.

43. Ad Cicadam.

Beatum prædicamus te, ô Cicada,
Quòd arboribus in ſummis,
Exiguo rore potato,
Rex veluti, cantillas:
Tua etenim ſunt iſta omnia,

Quæ-

ἀῤῥένες τέττιγες ᾄδουσιν, οἱ μὲν ἀχέται τῷ δὲ Ἡσιόδῳ ἄφωνοι ὄντες τὸ τῶν θηλειῶν εἶδος, οἱ μὲν τεττιγονίαν. Idem dicit *Plinius* l. xi. c. 26. Hinc *Xenarchus* Comicus, Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες ἐκ εὐδαίμονες, Ὧν ταῖς γυναιξὶν ὑδὲ' ὁπόταν φωνῆς ἔνι; Quare temerè agunt, qui *la Reyne* & *Reginam* vertunt, pro *Anacreontis βασιλεύς*.

691. Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς] Quod hìc πίνειν, *Theocrito* σπένδειν dicitur, *Idyll.* 4. v. 16. ——μὴ σφῶιν σπένδῃ, ὥσπερ ὁ τέττιξ, & *Virgil.* Eclog. V. v. 77. *Dumque Thymo paſcentur Apes, dum Rore Cicadæ.* Undè *Callimachus*, ——σφῶιν ἔρριζε ποτᾶσθαι Πηνείου σὺν δύκεϊ τέττιγα σὺν ὕδατι ἕλων. Aſt alii non ſeciùs *potum* illis tribuunt, ut noſter: Ità *Anthолog.* fol. 265. Ἀχὴς τέττιξ δροσεραῖς σταλάγεσσι μεθυσθείς. Et fol. 94. Ἀρκεῖ τέττιξ μέθυσμα δρόσος. Dicendum, *Rorem* illis & *Potum*, & *Cibum*.

693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις] Ordo, Καθεζόμενος ἐπὶ ἄκρων δενδρέων, ὅπως βασιλεύς τις, ἀείδεις. Vel ut alii, Ἀείδεις, ὅπως βασιλεὺς, τερπόμενος τὰ σὰ τῇ ᾠδῇ, de quâ Interpretatione plura infrà ad v. 701.

694. Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα] *Vatican.* MS. pro κεῖνα, legit κεινά. Ibid. Κεῖνα πάντα) Ἀλλ. κεῖν' ἅπαντα.

Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χὠπόσα φέρουσιν Ὧραι.
Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς τροφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,

Λιγυ-

696. Χὠπόσα φέρουσιν ὧραι] Pro Χ' ὁπόσα) lego Χὠπόσα, & ſic *Dactylus* pro *Anapæſto* ponitur, quos Pedes paſſim probo ἰσοδυνάμους. Ità mox v. 814. Τὸν μελανόχρωτα βότρυν. Τὸ Ὧραι, ὡρολογοποιεῖ, ut *Homero* & *Pindaro*. *Vatican.* tamen MS. pro ὧραι legit ὕλαι.

697. Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν] χρ. γεωργοῖς. Olim φιλίαι ſcriptum; verùm ex πιπωκὼς, v. 692. & βασιλεὺς, v. 693. & βλάπτων, v. 698. abundè liquet, Τέττιξ hìc eſſe *Maſculinum*, præter quod diximus v. 691. de ſolis *Maribus* canentibus. *Faber* itaque legit quidem φίλος, at toti Verſui non conſulit, quod Nos nunc facimus, *Anapæſtum*, ex lege, in priorem ſedem revocantes, Σὺ γὰρ εἶ φίλος, pro Corrupto, Σὺ ᾗ φιλίαι. Et hìc σὺ γὰρ benè præcedit πῷ, σὺ ᾗ v. 699.

698. Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων] Id certè teſtatur Nobile illud *Epigramma*, Anthолog. Τέττιξ μοι τὴν φιλέρημον ἀναδεῖ, ποιμένες, ἄγρην Τέττιγα δροσερῶν ἔλκε' ἀπ' ἀκρεμόνων, Τῷ Νυμφῶν παρεδεῖπνον ἀηδόνα, καὶ μάλα μέσσῳ Οὔρεσι, καὶ σκιεραῖς ξυθὰ κοιλαίνει νάπαις; Ἠνίδε καὶ Κίκχλῳ, ὦ Κόσυφον, ἠνίδε τόσσας Ψαῦρας, ἀρυραίης ἅρπαγας εὐπορίης. Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν θέμις. Ὀλλυ' ἐκείνους· Φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

700. Θέ-

Quæcunque vides in agris,
Et quæcunque producunt, *Anni-Præsides Deæ*, Horæ.
Tu enim Amicus es Agricolarum,
De nihilo quicquam lædens
Tu item honoratus Mortalibus,
Æstatis dulcis Propheta.
Amant quidem te Musæ,
Amat & Phœbus ipse,

Argu-

700. Θέρεος γλυκὺς πρόφητης] Vel Θέρος pro *Dimidio* Anni ponitur, cujus *Principium*, sit *Ver*, & *Finis*, *Autumnus*; ut & *Hyems* pro altero Dimidio, cujus *Principium*, *Autumnus*, & *Finis*, *Ver*; de quâ re Accuratius Nos in *Prælection.* Sophocl. XXXVII. fol. 229. Vel exponendum, Licet *Vere* canat, *Æstatem* prædicit; quod ingeniosissima & Doctissima Fœmina Domina *Dacier* minimè advertebat.

701. Φιλέυσι μὲν σε Μοῦσαι] *Ælian.* De Animal. l. 12. c. 6. Cujus Titulus contra Eos, qui *Cicadas* comedunt, Καὶ σφᾶς λελήθασι, τὰς Μούσαις, Διὸς θυγατράσι, ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες. Quin Μουσομανεῖς audiunt, *Anthолog.* l. 1. & *Musis* paritèr atque *Apollini* sunt sacri, *Musicaque* periti & *Hieroglyphici*, ut *Pierius* notat l. XXVI. fol. 192. Imò præferuntur ab *Antipatro* ipsis *Cygnis*, Anthолog. l. 1. fol. 94. Ἀρχεῖ τέτιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πιόντες Ἀείδειν Κύκνοις εἰσὶ μανότερροι. Quæ omnia conveniunt eorum Menti, qui exponunt v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις, per ὡς πρωτεύων τὴς ἐν τῇ ᾠδῇ, de quâ re ad v. 393. De *Aureâ Cicadâ*, *Athenienſium* Insigni, ut αὐθοχθόνων & γηγενῶν, diximus ad *Euripid.* Jon. v. 29. Quòd verò *Athenienſibus* gratum, etiam in *Arma*, Regiis *Græca* Linguæ Professoribus *Cantabrig.* datum.

Λιγυρὸν δ' ἔδωκεν οἶμον·
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
Σοφὲ, γηγενὴς, Φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον, μδ'.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·

Ὁ

704. Τὸ ὃ γῆρας οὔ σε τείρει] Alludit ad *Tithonis* Hiſtoriam, qui cùm Immortalitate donatus, ſenectutis tamen incommodis gravatus eſſet, in *Cicadam* dicitur fuiſſe converſus; quæ Animalia in ſenio Veteres ponunt Tunicas & proindè juveneſcunt, ut *Lucret.* l. 4. v. 56. *Cùm Veteres ponunt tunicas æſtate Cicadæ.*

705. Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε] Σοφὸς dicitur *Cicada* ob Muſicæ peritiam, ut ad v. 701. Notavimus. Γηγενὴς, quomodò Gigantes, Cyclopes, & Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* & *Cæli*; *Cicadæ* enim in agris naſcuntur. Alluſum prætereà ad *Athenienſes* αὐτόχθονας, ut notavimus *ibid.* Undè *Phalaris* Epiſt. 122. Ἐγὼ μέν, ὦ σοφώτατοι καὶ γηγενεῖς Ἀθηναῖοι κ. λ. Dicitur φίλυμνος, ob Cantilenam; quomodò ipſum *Apollinem* Εὔυμνον *Homerus* vocet.

706. Ἀπαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε] Quòd ſanguine careant *Cicadæ*, notârunt omnes; quòd & *Carne* verâ & propriâ, concludendum: Quarè *Scaligeri* Lectio hìc valdè opportuna, ἄναιμ', ἄσαρκε. *Scapula* etiam ἀσάρκε ex hoc loco profert, in illâ *Voce*. Veterem itaque Lectionem ἀναιμόσαρκε rejicimus; ab αἷμα verò ἀναίμων, *Homero*, & ἄναιμος, *Ariſtoteli*. *Vatican.*

Argutámque *tibi* dedit vocem:
Quinimò ſenectus haud te fatigat.
O Docte, Indigena, Cantandi-ſtudioſe,
Perturbationibus-carens & ſanguine & carne,
Propemodum es Diis *ipſis* ſimilis.

44. De Somnio ſuo.

Videbar per ſomnium curſu-ferri,
Etiam alas gerens in humeris;

Aſt

tican. MS. mirè allucinatur, legit enim ἀνεμόσαρκε, ut in præcedenti γηθυὴ, φίλυπνε, nimis oſcitantér.

707. Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος] Ex *Præmiſſis* rectè, licet per jocum, concludit; nam *Homerus*, Iliad. ε. v. 342. De Diis, Τῶνε δ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

Ode XLIV.

Genus Versûs huic *Odæ* idem atque Præcedenti. Eſt autem Elegans *Ænigma*, ſub *Somnii* prætextu; quo innuit Poeta, ſe quidem, de induſtriâ, jamdiù, ſatis felicitèr, omnes alios Amores elapſum effugiſſe, ſerò tandem ab hoc uno, tardo illo, & propemodum Anili Amore deprehenſum & firmitèr obligatum. Cætera omnia plana & obvia & ab ipſo Poetâ expoſita. Ode ab omnibus laudata & decantata.

708. Ἔδοξεν ὄναρ προκάζειν] Verbum προκάζω etiam *Euripidi* & *Xenophonti* uſurpatum, qui probis & antiquis gaudebant, nova minimè cuderunt. Eſt & προκάω, pro quo *Poeticè* προκόω. Ὄναρ per *elleipſin* pro κατ' ὄναρ, ut *Moſchus* Idyll. 4. v. 18. —— τὰ δ' ἐμὲ τὸν ὄναρ ἤλυθεν ἄλλα. *Plutarch.* in *Pericle*, ἡ θεὸς ὄναρ φανεῖσα.

709. Πτέρυγας φέρων] De ſe loquitur Poeta, quòd alatus

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
Ἐδίωκε κ' ἵκανε.
Τί θέλῃ γ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολιθάνειν ἐν ἄλλοις,
Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

Εἰς τὰ Ἔρωτος βέλη, μέ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης,
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τ' Ἐρώτων
Ἐποίῃ λαβὼν σίδηρον.
Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,

Μέλι

alatus ipſe viſus fuerit, ab Amore tamen, etiam plumbatis calceis impedito, comprehenſus.

710. Ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον] Alatus *Cupido* velocem & celerem Amorem notat, Plumbo-gravatus tardum & inexpectatum: At cùm *Amator* Alas habeat, *Amor* etiam ponderibus prematur, nec ſuo tamen Aucupio excidat, oſtenditur, Nullum effugium patere, nullam Machinam valere contrà *Amorem*, qui utut tardus videatur, certus tamen ſemper venire ſolet. Et hìc *Homericum* illud expletur, Odyſſ. Θ. v. 329. ——— κιχάνῃ τοι βραδὺς ὠκύν.

711. Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις] Quomodò elegans hæc Vocula ποδίσκος *Lexicographos* omnes effugerit, miror.

713. Τί

Aſt Amor, habens plumbum
Circum pulchellos pedes,
Proſequebatur & aſſecutus eſt.
Quid *ſibi* vult hoc ſomnium?
Exiſtimo ſanè me multis
Amoribus implicatum,
Dilapſum fuiſſe in cæteris,
Uno in hoc colligatum.

45. De Cupidinis ſagittis.

Maritus ille Veneris aliquandò,
Ad Lemnias fornaces,
Sagittas Amorum
Fabricabat, accepto ferro:
Cuſpideſque *earum* tingebat Venus,
Melle

712. Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι] Inter θέλει & ὄναρ interſerendum γ'. duxi, ob hiatum vitandum & elegantiæ causâ.

Ode XLV.

Genus Carminis, ut in Præcedenti. Hæc Ode cum proximè ſequenti conjungitur in MS. *Vaticano*, non benè, quarè Nos diſtinctionem nihilominùs retinemus.

718. Ὁ ἀνὴρ ὁ τ' Κυθήρης] *Vulcanum* notat, *Veneris* Maritum, cujus Officinam Poetæ in *Lemno*, Maris *Ægæi* inſulâ, ſtatuebant. Vid. *Homeri* Odyſſ. Θ. v. 266. &c.

722. Ἐποίει] MS. *Vatican.* ἐπόει. Verùm non Opus eſt, cùm Prior ſyllaba Ποιῶ ſit per ſe *Communis*, ut oſtendo ad v. 147. & aliâs. Vox *Humilis*, ſed *Propria*, & *Homero* ipſi de eâdem re uſitatâ, *Iliad.* σ'. v. 478. &c.

723. Μέλι

Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ' Ἄρης ποθ' ἐξ αὐτῆς,
Σπαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρω ⟨illegible⟩.
Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστιν, εἶπε,
Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασε Κύπρις·
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησὶν, ἄρον αὐτό·
Ὁ δ' Ἔρως, Ἔχ' αὐτὸ, φησίν.

Εἰς

723. Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα] Τὸ producitur ante Duplicem Conſonantem. Γλυκὺ quoque *ultimam* ſuam producit, idque triplici Ratione, Ob *Cæſuram* nempè, ex vi *Accentûs*, & antè *Liquidam*. *Fabrum*, qui nihil horum vidit, ſed corruptum locum putabat, & pro τὸ γλυκὺ, ſubſtituit λαεινὸν, ipſa Filia damnat. Hoc *Veneris* τὸ γλυκὺ, Nectar *Horatius* vocat, l. 1. Od. xiii. Oſcula, quæ *Venus* Quintâ parte ſui *Nectaris* imbuit.

724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε] *Veneris* τὸ γλυκὺ & *Cupidinis* χολὴ, Miſturam illam componunt, quam vocant τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος. Huc refer *Longepierre* in locum.

725. Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς] Subaudi ἐπανιλθών.

727. Βέλος ἠυτίλιζ' Ἔρωτος] Ut leve nempè & minutum, præ ſuâ bellicâ Haſtâ, quam vibravit, aſpernabatur, telum illud Amoris. Κατ' ἦθος dicitur; omnia

Melle dulci accepto,
Et Cupidò fel miſcebat.
At Mars aliquandò è prælio *reverſus*,
Validam haſtam vibrans,
Jaculum vilipendebat Cupidinis.
At Cupido, Hoc *tamen* eſt, inquiît,
Grave admodùm; expertus ſenties.
Recepit itaque Jaculum Mavors:
Subriſit Venus.
At Mars vehementèr-ingemens,
Grave ſanè, inquit; tolle illud:
At Cupido, Tu tibi habe illud, ait.

46. In

omnia enim illa *Martis* Arma videntur primo Aſpectu longè graviora, quàm *Cupidinis*; quæ tamen altiùs feriunt & magis inevitabilia habentur.

729. Πειρήσας νοήσεις] Παροιμιακόν. *Experientia* docet. Πεῖρα διδάσκει. *Sed quid Tentare nocebit?* Ovid. *Experto crede* &c.

730. Ὑπεμειδίασε Κύπρις] In priori Voce neceſſum video, ut σ'. duplicetur ob Verſum; quod Nemo antè fecit, nec minùs tamen faciendum. Vid. ad v. 44. & v. 87. & v. 134. Mens Poetæ, Neminem citrà periculum, Res Amatorias, utut leviculas, tractare poſſe; quandoquidem *Fortes*, *Sapientes*, *Pióſque* homines Imperio ſuo ſubjecerit ille *Sagittarius*.

733. Αἶρε αὐτό] Ab ἀΐρω, ἀρῶ, ἦρα, indè ἆρε, cum Impropriâ *Diphthongo*, undè ſyllaba illa producitur ideòque circumflectitur. Ἰᾶτα autem Vocalibus minoribus *Subſcribi* ſolet, majuſculis *Adſcribi*.

Εἰς Ἔρωτα Φιλοχερδῆ, μϛ'.

Χαλεπὸν τὸ μὴ Φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ κὴ Φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀπολυγχάνειν Φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος, παρεῖται·
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπάλοιπο ὡρῶντος αὐτὸς
Ὁ τ' ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον κ' τοκῆες·

Πόλε-

ODE XLVI.

Idem Carminis Genus continuatur. Titulo addidi *Epitheton* φιλοχερδῆ, Distinctionis causâ.

735. Χαλεπὸν, τὸ μὴ φιλῆσαι] Videtur huc pertinere illud, Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν, πόνος, οὐ δύο λοιπὼ Λιξέμαχ χρήσεις ἔλαχον ἔχειν ἐδύνης. *H. Stephan.*

736. Χαλεπὸν ὃ κὴ φιλῆσαι] Hic φιλῆσαι sine *Articulo* ponitur, ut Versu præcedenti, cum *Articulo*; quod & aliis in usu est & præsertim nostro Poetæ, ut probamus ad v. 339.

737. Χαλεπώτερον ὃ πάντων] *Comparativum* pro *Superlativo*, ut & aliquandò pro *Positivo*, *Euripid.* Andromach. v. 6. Et hìc iterum Χαλεπώτερόν ἐστιν ἀποτυγχάνειν, ubi *Verbum* sine *Articulo* Substantivè ponitur.

739. Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα] *Propertius*, Nil tibi Nobilitas poterit conducere Amanti, & *aliàs*, Cynthia non sequitur Fasces, non curat Honores; Semper Amatorum ponderat illa sinus.

740. Σο-

46. In Avarum Amorem.

Durum *eſt* non Amare,
Durúmque etiam Amare;
Duriſſimum verò omnium
Votis-excidere Amantem.
Genus nihil ad Amorem;
Doctrina, Indoles, conculcatur:
Solum Argentum reſpiciunt.
Pereat primus ille,
Qui Argentum dilexit!
Per hoc non ampliùs eſt Frater;
Per hoc non ampliùs Parentes;
Bella,

740. Σοφίη, τρόπος πατεῖται] *Ovid.* Amor. l. 3. Eleg. 13. *Ingenium quondam fuerat pretioſius Auro: At nunc Barbaria eſt grandis, Habere nihil.* Adeas *Longepierre* plura huc congerentem.

741. Μόνον ἀργυρον βλίπουσι] *Juvenal.* Satyr. VI. v. 139.——Veniunt à Dote ſagittæ. Τὰν Ἀρετὰν κὴ τὰν Σοφίαν νικῶντι Χελῶναι. Vid. *Stobæi* §. 89. & *Cæl. Rhodrig.* l. X. c. 2.

742. Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς] Ità *Tibull.* l. 1. Eleg. 4. *Jam tu, qui Venerem docuiſti Vendere primus, Quiſquis es, infelix urgeat Oſſa Lapis.*

744. Διὰ τοῦτον δὴ Ἀδελφοὺς] Huc refer *Timocreontis Rhodii* Scolion, Ὤφελες, ὦ πυλφλὶ Πλοῦτε· Μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάσσῃ, Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμφαι, Ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν, Καὶ χαλκοῖς. Διὰ σὲ γὰρ Πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. *Sophoclis* Antigon. v. 300. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον Ἄργος, Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστ, κ. λ. Et *Phocylid.* v. 38. Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης κ. λ. ad v. 43. incluſivè, qui tamen locus extat *Sibyllinorum* Oracul. l. 8. ad fin. Vid. Ψευδομφαισὰχ l. 1. v. 585.

Πόλεμοι, φόνοι δ' αὐτόν.
Τὸ δ' χεῖρον, Ὀλλύμεθα
Διὰ τοῦτον οἱ Φιλοῦντες.

Ὠιδάριον εἰς γέροντα, μζ'.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορδυτήν·
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τεῖχας γέρων μὴ ἔστι,
Τὰς δ' φρένας νεάζει.

Ἄλλο ᾠδάριον, μη'.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου,
Φορμίγγα δ' ἄνθετε χορδῆς·
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,

Φέρε

Ode XLVII.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum *Primâ*.

750. Φιλῶ νέον Χορδυτήν] Ità hìc ſcribo, pro χορδυτὴν, ut ſuprà v. 648. pro ἰφδυρίζων, ſcribebam ἰφδυρίστω, vid. ad v. 22.

751. Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ] *Vatican.* MS. Ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ. Et tum Verſus erit *Choriambus, Dimeter, Catalectus*, ut 593. 599.

752. Τεῖχας γέρων μὴ ἔστι] *Plautus* in Milite Glorioſo, *Act.* III. *Scen.* 1. *Si albis Capillis hic videtur, neutiquam Ingenio eſt ſenex.*

753. Τὰς δ' φρένας νεάζει] Bifariàm metiendus hic Verſus, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus* cum *Spondæo* in Primâ ſede, vel ſi *Dactylum* facis in primo loco, *Choriambus* erit, ut noto ad v. 751.

Ode

Bella, cædes propter illud.
Quódque pejus, Perimus
Per hoc nos Amantes.

47. Odarium in ſenem.

Amo *ego* Senem lepidum,
Amo Juvenem ſaltatorem:
Senex verò quandò ſaltet,
Capillos quidem ſenex eſt,
Mente autem juveneſcit.

48. Aliud Odarium.

Date mihi Lyram Homeri,
Sanguineâ abſque chordâ:
Affer mihi pocula Decretorum,

Affer

ODE XLVIII.

Hæc Ode ejuſdem Generis cum *Tertiâ*.

754. Δότε μοι λύρην Ὁμήρου] Ipſo *Homero* teſte; Lyra poteſt Heroicam Materiam ſuſtinere; nam ità *Achilles* ad Lyram *Eetionis* Heroum Acta cantabat, *Iliad. i.* v. 189. ——ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

755. Φονίης ἀνάνευε χορδῆς] Non *Inſtrumentum* mutabant, ſed *Nervos*, ut ad *v.* 6.

756. Κύπελλα θεσμῶν] Ità dicit infrà v. 1054. Πόθεν κύπελλα. In *Aſiâ* & proindè in *Ioniâ*, inter Bibendum Leges condebant, & conſultabant, ut oſtendimus ad *Eſtheram* noſtram v. 617. Ad hanc conſuetudinem alludens Nobilis Poeta, dicit ſe, Legiſlatorum inſtar, De *Poculis* & *Bibendi Legibus* videri agere, at *Sobrium* intereà manere, nec tam *Potare*, quàm *Leges-dare*, quod apertè profert v. 759.

Φέρε μοι νόμους κεράσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω·
Ὑπὸ σώφρονος ἡ λύσσης,
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων,
Τὸ παροίνιον ῥοήσω.

Εἰς ζωγράφον, μθ'.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Λευκῆς ἄκρε μύσης·
Γράφε τὰς πόλις τοιῶτον
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας

Ἐπε-

758. Μεθύων ὅπως χορεύσω] Veteres non nisi Ebrii saltaverunt. Notat etiam *Theophrastus* Hominem imperitum, quòd intempestivè, hoc est, antequam *Ebrius* factus esset, saltare soleret. *Baxter.*

759. Ὑπὸ σώφρονος ἢ λύσσης] Ità, Σοφῶς μεθύειν dicitur, per Ὀξύμωρον. Poeticâ utens Phrasi, apertè satis innuit, se παροινίους ᾠδὰς facere, σώφρονα interim ὄντα, & λυσσᾶν videri, σωφρονοῦντα. Quod de illo testatur *Athenæus* l. x. fol. 429. ut ostendimus in Authoris Vitâ. Ità *Martialis* de seipso, *Lascivæ est Nobis Pagina, Vita Proba.*

761. Τὸ παροίνιον βοήσω] Post hunc Versum *Vatican.* MS. repetit Distichon, quo incipit hæc Ode. Δέπε μοι λύρᾳ Ὁμήρου, Φοίνιός ἄνδρα χορδῆς.

Ode XLIX.

Carminis Genus idem cum *Tertiâ* Odâ.

764. Γράφε τὰς πόλεις τοιῶτον] Hanc Ordinationem

Affer mihi, ut Leges miſceam;
Ut probè-potus ſaltem:
Præ ſobrio *nempè* furore,
Unà cum barbitis canens,
Temulentum quiddam clarâ-voce-effundâ.

49. Ad Pictorem.

Age, Pictorum optime,
Lyricam exaudi Muſam:
Pinge Civitates imprimis
Hilaréſque & Ridentes:
Et jocabundas Bacchas

Cum

nem Verſuum ex *Vaticano* MSto. fecimus; undè omnia nunc clara & diſtincta, quæ priùs impedita & obſcura erant, & ex *Baxteri* Emendatione longè impeditiora. Quòd πόλεις Poeta hìc χεάφιας, id ex *Homerico Achillis* Clypeo hauſtum, *Iliad.* σ'. v. 490. Ἐν ᾧ δύω ποίησε πόλεις κ. λ. Alluſum præterea ad Urbem *Phæacum*, Regiam *Alcinoi*, cujus Lætitiam Lautitiámque deſcribit *Odyſſ.* ζ'. v. 2. &c. Qui hoc non viderunt, pro πόλεις putârunt πόσεις ſcribendum, probabili ratione, nî contrà hæc facerent. Hunc locum ità reſtitutum & in ordinem ſuum redactum vertit Scaliger, *Age, Pinge Civitates Hilares, nec abſque Riſu; Biforemque Tibiarum Bromias ſonum ſtrepentes.*

766. Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας] Omnes ante *Baxterum* Βάκχαι retinebant, cujus *Audacia* infelix Nobis refrænanda, qui *Vaticanum* MS. & alios Veteres Codices ſequimur. Nec verendum, quin *Bacchæ, Satyri* & *Curetes*, φιλοπαίγμονες dici poſſint, ut probamus ad v. 611. quicquid ille contrá.

767. Ἐπ-

Ἑπεροπνόοις ἐν αὐλοῖς.
Ὁ δὲ χηρὸς ἂν δύνηται,
Γεφύρι᾽ ἢ νόμους Φιλύντων.

Εἰς Διόνυσον, ν᾽.

Ὁ τ᾽ ἐν πόνοις ἀτειρὴς,
Νέον ἐν πόθοις ἀταρβὴς,
Καλὸν ἐν πότοις χορυλὴν
Τελέων, θεὸς κατῆλθεν,

Ἀπα-

767. Ἑπεροπνόοις ἐν αὐλοῖς] Pro ἐν, χ. σὺν. Pro ἑπεροπνόοις χ. ἀεροπνόοις, ut *Tho. Stanlæus:* verùm repugnat *Quantitas.* De Geminis Tibiis loquitur Poeta, quæ *Nonno* δίπτυχοι & διδυμόθροοι audiunt, & *Bacchabus* tribuuntur. *Latini* vocabant *Pares* Tibias, *Dextras* videlicet & *Sinistras*, ut videre est in Didascalicis *Terentianis.*

768. Ὁ δὲ χηρὸς ἂν δύνηται] χ. δύναιτο. Verùm ex eodem Versu, qui aliàs rectior occurrit, *viz.* v. 398. δύναιτο hujus loci, ad δύνηται illius refingendum statuo.

769. Γεφύρι᾽ ἢ νόμους φιλύντων] Alluſum ampliùs ad illas *Homericas* Urbes, in *Achillis* Clypeo designatas, ubi tanta Lætitia, Musica, Hymenæus, & deindè Contentio juxtà Legum præscripta, coram Judice, *Iliad.* σ᾽. v. 499. —— ἔνθα δὲ νεῖκος Ὤρορε δύο δ᾽ ἄνδρες ἐνείκεον, εἵνεκα ποινῆς. Ἀμφω δ᾽ ἰέσθην ἐπὶ ἴσῃ πεῖφαρ ἑκάστῳ Noſter autem Poeta, non hoc modo vult appingi νόμους δικαζόντων, ſed potius νόμους φιλύντων. Alii legunt πόντων, haud prorsùs ineptè. *Baxterus* corrupit in φιλύπας, ut concertaret cum πόλεις, & sic omnem facetiam tollit.

ODE L.

Genus Carminis habes in *Tertiâ* Odâ. Titulus hujus Odæ rectè se habere videtur, Εἰς Διόνυσον, quamvis

Cum geminis Tibiis.
Quinimò, ſi Cera id poſſit admittere,
Pinge quoque Cæremonias Amantium.

50. In Bacchum.

Qui in Laboribus indefeſſum,
Juvenem, in Amoribus interitum,
Bonum in Potationibus ſaltatorem
Reddit, Deus ille jam deſcendit,
Lene

vis *Scaliger* legendum ſuadeat, Εἰς φαφυλὴν τρώξιμον: Reverà enim eſt, ut *Baxter* ait, Ἐπιλήνιος Ὕμνος, quales in *Vinalibus* Veterum cantari ſolebant. Et hæc *Ode* ſola fortè nobis ſupereſt Inſtantia hujuſcemodi apud *Græcos*; quamvis *Horatius*, nî malè memini, *Latinorum* exemplar habeat Unum aut Alterum. De *Romanorum* verò Ruſticis ſolennitatibus, quæ *Hilaria*, *Robegalia*, vel *Rubigalia*, *Tauroſuilia*, *Floralia*, *Vinalia* audiebant, *Varro*, *Columella*, *Plinius*, *Roſinus*, aliique adeundi. At certè hicce Ἐπιλήνιος Ὕμνος magnum antiquæ Religionis ſpecimen omninò eſt habendum. Undè & illorum error etiam notandus, qui *Anacreontem* affirmant, Nullum in Deorum quempiam Hymnum unquam ſcripſiſſe, quod notamus ad v. 144. &c. *Ode* LII. ejuſdem eſt Argumenti.

770. Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀπτιερῆ] Ità, pro πότοις *Vatic.* MS. legit, & hanc Lectionem agnoſcit *H. Stephanus*, *Æmyl. Portus* & Vir Clariſſimus D. *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μαχαιρίτης, ut & in proximo Verſu, πόθοις, cùm anteà πότοις ter repeteretur, quod ſemel tantùm poni debuit, idque in tertio Verſu.

771. Νέον ἐν πόθοις ἀζαρβῆ] Idem *Vatican.* MS. & hìc, pro πότοις legit πόθοις, cui favent prædicti Magni Viri.

773. Τελείην, θεὸς κατῆλθε] Δηλονότι, ἐν τοῖς Διονυσι-

Ἀπαλὸν βρυτοῖσι φίλτρον,
Πότον ἄσυνον, κομίζων·
Γόνυ ἀμπέλου τ' οἶνον
Πεπεδημένον γ' ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων Φυλάσων.
Ἴν' ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μύωσι πάντες,
Ἄνοσοι δέμας θεηλὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
Ἐς ἔτος φανέντος ἄλλου.

Εἰς

οἴοις. Διονυσίων ἦν ἀγὼν οἷς ἔτυς ἐπλεῖτο, λήγοντος μὲ Χειμεῶνος, δρομάδων ἦν Ἔαρος, ὅτε οἱ σύμμαχοι φόρους ἔφερον. Καὶ ἐν τῷ Μεγαπόρῳ, ἃ Λήναια ἐκλήθησαν, ἐν οἷς οὐ παρῆσαν οἱ ξένοι. Καὶ ἐν τούτοις ἠγωνίζοντο οἵ τε τ' Τραγῳδίας καὶ οἱ τ' δρχαίας Κωμῳδίας ποιηταί.

775. Πότον ἄσυνον κομίζων] Vinum notat, & alludit ad illud *Homeri* Φερέμαχον, Odyss. δ'. v. 221. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. *Alcaus*, Οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικηδέα, δηλονότι, ἐξεῦρεν.

776. Γόνυ ἀμπέλου τ' οἶνον] Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 757. Πίνε μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ.

777. Πεπεδημένον γ' ὀπώραις] Ego τὸ γ', quod fortè exciderat, reſtituo, ad Verſum tubicinandum. De Veterum Vindemiâ Vid. D. la *Dacier.*

778. Ἐπὶ κλημάτων φυλάσων] Ità pro φυλάσιον *Baxter* legit & ante eum *Fabri* filia.

779. Ἴν'

Lene Mortalibus Amatorium,
Poculum curis-vacuum, portans;
Progeniem Vitis Vinum,
Involutum Uvis,
In palmitibus reſervans.
Ut quandò reſecent Racemum,
Integri maneant omnes,
Integri corpus ſpectabile,
Integri dulcémque animum,
Uſque ad Anni ſequentis reditum.

51. In

779. Ἰν' ὅταν πάμωσι βότρυν Ἄνοσοι κ. λ.] *Autumnali* tempore, quandò *Febres* maximè graſſantur,

781. Ἄνοσοι δέμας ἠητὸν] Ità *Homer.* Iliad. χ'. v. 370. ——φυὴν τε εἶδός τε ἀγητὸν, & *Iliad.* ω'. v. 376. ——οἷόν τε δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸν, Πέπνυσαι τε νόον, μακάρεσσι δ' ἔοικας τοκῆσιν. Undè *Ariſtoteles* τελγένειαν Ἀγαθῶν commentatus eſt; & *Anacreon* addidit, Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν. Ut *Juven.* Orandum eſt, ut ſit *Mens* ſana in *Corpore* ſano. Quibus ſimile illud *Demoſthenis*, in Epitaphio, Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα ἐκ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς.

782. Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν] Πικρότης θυμοῦ, καὶ χολὴ, καὶ παθῶν ὑπερβολὴ παροξύνουσι τὰ σώματα καὶ νόσους ἐπιφέρουσιν. ἐξ ἐναντίας, γλυκύτης θυμοῦ, καὶ μετριότης παθῶν ἀπαλλᾶσι καλὸν παράσημα ψυχῆς, ὅ ἐστι σωματικῆς ὑγείας χορηγικόν. *Homerus* φίλον θυμὸν vocat. Vid. not. præcedent.

783. Ἐς ἔτος φανέντος ἄλλου] Subaudi χρόνον. Ità *Schrevelius*, *Fabri* filia & *Baxter.*

Ode

Εἰς Δίσκον ἔχουσα Ἀφροδίτην, να'.

Ἆρα τὶς τόρευσε πόντον,
Ἆρα τὶς μανεῖσα τέχνη
Ἀνέχευε κῦμα Δίσκῳ,

Ἐπὶ

ODE LI.

Idem Genus Carminis cum præcedenti *Odâ*. *Tanaquil* quidem *Faber* hanc Oden prorsùs rejicit. At non ego nimium illius judicio tribuere ſoleo; nec fortè illi, qui mox undiquaque expurgatam tersámque illam, & ſibi planè reſtitutam viderint. At Audiamus *Fabrum*, "Nempè dixi modò, non videri hanc "*Oden Anacreontis* eſſe. Dico iterúmque iterúmque "& ad ravim uſque occinam. Primùm miratur, Re"pertum eſſe aliquem, qui Mare in Toreumate ex"preſſerit: iſtuc ſanè miſelli Poetaſtri eſt. &c. Hæc ille, De quibus mox videbimus. Ad hoc Argumentum refer *Johannis Lelandi* in Fortunam navigantem Epigramma, cujus hoc Initium, *Navigat æquore* Fortuna *in gurgite picta*, *Qualis* Apelleis *eſt* Venus *in Tabulis*. *Lubrica dat puppim lunatus corpora* Delphin, &c.

784. Ἆρα τὶς τόρευσε πόντον] Hanc ſummi Poetæ juſtam admirationem elevat, ut vidimus, *Faber*; quaſi reverà non eſſet magni inſtar Miraculi, Totum Mare Diſco ſuffuſum fingere & *Venerem* prærereà emergentem, tantâ Arte, tantâ ingenii dexteritate; ut & Immenſitatem Oceani & Fluctus & Spumam, & Fremitum & Littus, *Delphinas*, & *Cupidinem* & *Himerum*, necnon *Venerem* ipſam, illiúſque omnes *Gratias* coram Oculis ſimul haberes. An *Archimedis* Sphæra tantoperè celebrabitur à *Claudiano* & aliis, hæc autem res æquè prodigioſa *Anacreontis* laudatione indigna habebitur? *Apage*, Faber!

51. In Discum Venerem exhibentem.

Ergò aliquis cælavit Pontum;
Ergò quædam Divina Ars
Superfudit fluctum Disco,

Super

ber! Hìc enim te & Judicium tuum tua Filia damnat. Alia nos suo loco defensa dabimus, quæ vel ipsa, vel alii impetunt. Argumentum hujus Picturæ est Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, quod *Hesiodus* describit *Theogon:* à v. 190. ad v. 202. Artifex aliquis nunc Poeticam Imaginem Pictorio penicillo expressérat, aut ità certè Poeta, magnus ille quidem Artifex, imaginatus est. Post *Anacreontis* sanè tempora, intervallo benè magno, *Apelles*, magnâ cum laude & omnium admiratione, atque plausu, Ἀφροδίτην ἀναδυομένην depinxit, de quâ re Videsis *Anthолog.* l. 4. fol. 326. Quibus addo ego *Angeli Politiani* politissimum Epigramma Δωδεκάστιχον, *Græcum*, inter *Græca* illius Opera reservatum, quod meo quidem judicio cum quovis Veterum possit contendere. *Ovidius* de *Apellæo* hoc Opere, *Si nunquam* Venerem Cous *pinxisset* Apelles, *Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.* Quod tamen non nisi cum *Grano* salis admittendum; nequid enim de hoc *Anacreontis* loco dicam, *Hesiodus* certè rem eandem Versibus nunquam intermorituris diù antè pinxerat, *Theogon.* v. 190. &c.

785. Ἄγε τὶς μανῖσα τέχνη] "Quid illud, inquit hìc *Faber*, "O rem bellam & planè *Ionicam* scilicet. Rectiùs certè in hâc parte *Baxter*, Μανῖσα) *Enthea*, sive Divino Numine afflata significat, quod infrà v. 790. Νόος ἐς θεὸς ἀνθρώπῳ. *Juvenal.* Satyr. VII. v. 66. Magnæ Mentis Opus, nec de Lodice parandâ *Attonitæ*, currus & equos, facieisque Deorum Aspicere &c.

Ἐπὶ νῶτα δ' ἁλάοντος.
Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν
Ἀπαλὼ χάραξε Κύπριν,
Νόος ἐς θνὰς ἀερθείς,
Μαχάρων φύσιος ἀρχήν.
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν,
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει·
Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτῇ,
Βρύον

787. Ἐπὶ νῶτα τῆς ἁλάοντος] *Homer.* Iliad. β. v. 159. —— ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

788. Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν] Hoc in Verſu videtur *Tribrachys* pro *Anapæſto* poni in Primâ ſede, quod fieri ſolere conſtat. Verùm hìc Duplici ratione τὶς produci poteſt, nempe ob *Accentum* & ante Aſperum. Aliàs, *Tribrachys* in Primâ ſede, ut v. 792. Pro ὑπὲρ θάλασσαν, Multa habent Exemplaria ὑγρὴν λύκκην, quæ Lectio, puto, per errorem, orta ex illo, v. 796. Βρύον ὡς ὑγρὴ λύκος.

790. Νόος ἐς θνὰς ἀερθείς] *sc.* νόον, ut ſit, vel ἄρα τὶς νόος ἀερθείς, vel ἄρα τὶς νόον, ἢ καὶ τὸν νοῦν, ἀερθείς, Vid. ſuprà ad v. 785. Ità *Euripid.* Incert. v. 376. Βάσομαι δ' ἐς αἰθέρα πτηνὸν ἀερθεὶς Ζανὶ φερτμιξων.

791. Μαχάρων φύσιος ἀρχήν] Si vera hæc Lectio, tum φῦσις priorem producit, & Accentum mutat in *Circumflexum*, contra Communem uſum, qui Acuminatum corripit, quod tamen aliquandò factum probo ad *Euripidis* Incerta, v. 295. Ità *Anthолog.* fol. 110. Φῦσις ἀπροάζει θέσμια συζυγίης. Et ſic Verſus erit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quod Genus frequentèr hiſce ſemijambis interſpergi ſolet, ut paſſim probamus, & præcipuè ad v. 687. Aliàs legerem

Super terga maris.
Ergò aliquis, ſuper Pelagus
Tenellam expreſſit Venerem,
Animus ad Deos uſque evectus,
Deorum Naturale Principium.
Iſque eam oſtendit nudam;
Quæque nefas conſpici,
Sola *ea* fluctus contegit.
Et ſupervagata Ipſa,

Ut

gerem φύσειον, licet rara Vox φύσειος, ὁ κὴ ἡ, pro φυσικὸς, nec tamen irregularis. *Veneri* autem omnium Originem tribuit, ut *Euripid.* Hippolyt. v. 448. Πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ, de *Venere* loquens, & *Lucretius* in Principio uſque ad v. 25.

792. Ὁ δέ νιν ἔδιξε γυμνὴν] *Tribrachys* hìc in *Primâ* ſede, pro *Anapæſto*, ut ſuprà v. 788. & aliás.

793. Χ' ὅσα μὴ θέμις ὀρᾶς] Licet χ' ὅσα poſſit, pro χ' ὥσα ſcribi, & *Ultima* Ϛ θέμις ante *Aſperum* produci, meliùs fortaſſe cum *H. Stephano* legas, Ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶς. Quoad ſenſum, *Anthолog.* l. 4. c. 12. fol. 326. *Democriti* Epigramma de hâc ipsâ re, Σπέρμα μόνον φαίνεται, τὸ κὴ θέμις. Ità *Callimach.* Σχέτλιος, ὃς ἰδέλων εἶδε τὸ μὴ θεμιδὸς. Ità *Anthолog.* fol. 323. Πορξιπάλης ὃν εἶδεν, ἃ μὴ θέμις, de *Venere*. Et aliàs fol. 333. Θνητῆς καλὸν ἔδιξεν, ὅσον θέμις.

794. Μόνα κῦμα συγκαλύπτει] *Vatican*, MS. Μόνα κύμασιν καλύπτει, ut *Artifex* notetur; non inelegantер.

795. Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτῇ] Ità *Vatican.* MS. & hic Ordo, Αὐτὴ ἣ ἐπαλαλημένη κ. λ. ut rectè *Fabri* filia. *Stephani* conjecturâ, quâ legit ἐπ' ἀκτῇ, minimè delector, ut nec illa; nihil enim hìc de Li-

Βρύον ὡς ὕπερθε λιμνέων,
Ἁπαλόχροος γαλήνης,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα
Ῥᾴθιον πάροιθεν ἕλκει.
Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα σῶμα τέμνει.
Μέσον αὔλακος ἡ Κύπρις,
Κέλσον ὡς ἵοις ἐλίχθη,
Διαφαίνεται γαλήνης.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦται,
Ἐπὶ δελφῖσιν χρυσέοις,
Δολεροὶ νέον μέτωπον,

Ἔρως

tore; in Medio Mari verſatur adhuc *Venus*. Olim ἐπ' αὐπὰ, *Doriſmo* malè adhibito.

796. Βρύον ὡς ὕπερθε λιμνέων] Vocula ὡς *ſimilitudinis*, ante Nomen ſuum *Accentu* caret, pòſt autem *Accentu* gaudet, ut ὄρνιθες ὡς, quare & hic βρύον ὡς ſcribo, quod tamen nuſquam ante hìc factum, excepta, *Morelii*, *Stephanique* junctâ & ſingulari Editione.

797. Ἁπαλόχροος γαλήνης] Olim ἀπαλοχρόης Malè; cùm ſit ὁ καὶ ἡ ἀπαλόχροος, ἀπαλόχρους, & καὶ τὸ ἀπαλοχρόου. Vel ὁ καὶ ἡ ἀπαλόχρους, & ἀπαλόχροος, ut *Homer.* Hymn. *Vener.* v. 14. Ἥδε τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας. Quare hìc ἀπαλόχροος legendum ſtatuo, quæ Lectio facilè potuit in ἀπαλοχρόης perverti. *Henr. Steph.* ἀπαλοχρόη legit. Et ſuprà v. 579. Ἁπαλύνεται γαλήνη.

799. Ῥᾴθιον πάροιθεν ἕλκει] Qui facilè natant manuum

Ut Fucus ſupernè albeſcens,
Super dulce-apparentem tranquillitatem,
Corpus in natationem tradens
Fluctum ab-ante attrahit.
Roſeis ſuper Papillis,
Teneram infra Cervicem,
Ingentem fluctum nunc primùm ſecat.
In medio autem ſulci Venus,
Sicut Lilium Violis involutum,
Tranſlucet per tranquillum.
Super autem vehuntur Argento,
Super Delphinibus ſaltatoribus,
Doloſi *etiam* tenero vultu,

Amor

nuum remigio, fluctus ad ſe videntur levitèr attrahere.

802. Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει] *Homer.* Odyſſ. γ'. v. 175. ——πέλαγος τέμνειν dixit. *Horat.* Myrtoum ſecat mare. *Veneris* natantis Deſcriptionem habet *Nonnus* Dionyſ. l. XL I. fol. 696. &c.

804 Κέλευθον ὡς ἴοις ἐλιχθεὶν] Quare ὡς *Accentu* gaudeat, Videſis ad v. 796. Eadem ſimilitudo ſuprà v. 551. Ὅμως περὶ τε λευκὰ Ῥόδοις κέλυφα τηλανέα. De *Violis* vid. *Paſchal.* de Coronis l. 3. c. 4.

806. Ὑπὲρ ἀεργέα δ' ὀχοῦνται] *Tmeſis* pro ὑποδοχοῦν *Vat* MS. ὀρχοῦν), quod nec *Verſus* nec *Senſus* admiſerit.

807. Ἐπὶ Δελφίσιν χορδαῖς] *Delphinas* rectè vocat ſaltatores, quod per ſaltum Natent & prætereà Muſicâ delectentur præ cæteris Animalibus, ut notamus ad *Euripid.* Electr. v. 435. Ἵν' ὁ φίλαυλος ἅλλεται Δελφίς. *Delphinas* idem *Euripides* καλλιχόρους vocat, *Helen.* v. 1470. Et *Anacreon* mox, v. 810. χορὸν ἰχθύων κυρτόν.

808. Δολερὸν νέον μέτωπον] Olim, Δολερὸν νόον

Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων ἢ κυρτὸς, 810
Ἐπὶ κυμάτων κυέντων,
Παφίης ἐς ὄμμα παίζῃ,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

Ἐπιλήνιος ὕμνος, νϛ'.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν

Ταλά-

μερόπων, quam Lectionem *Baxter*, ut ipſe ait, *ſolitâ fiduciâ* ductus, ampliùs corrupit, legendo μὴ ῥώντων, pro μὴ ἐρώντων. Neſcius, Antepenultimam in hoc Verſu corripi debere. *Scaliger* legit, Δολερὸν νόημ' Ἐρώντων. *Heinſii* Codex, "Rectè *Stephanus* δο-"λερὸν, quod ſequitur, ità Lege, νέον μέτωπον, quamoptimé. Νέον, ὅτι νεωστὶ ἡνωθέντες· καὶ ἔμφασιν δηλοῖ, Ἀπηνοῦς, καὶ δολερόν. *Frons* autem ſemper habita ſedes *Pudoris* & *Impudentiæ*, *Innocentiæ* & *Doli*. Ità *Chriſtodorus*, ——ἐπ' ἀτλοκάμῳ ἢ μεσσώπῳ Ἧσο Σαοφροσύνη κυδροτέρφ. Vid. *Polemonis* & *Adamantii* φυσιογνωμονικά.

809. Ἔρ, Ἰμερ, γελῶντες] Rectiſſimè, pro Ἔρως, *Baxter* hic Ἔρ reſtituit, ut ſit in *Primâ* ſede *Anapæſtus* ex Lege. Ὁ Ἔρ autem Vox etiam *Homero* nota, ut dicimus ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. Et *Heſiodo*, de hâc ipsâ *Venere* recèns-natâ loquenti, *Theogon.* v. 201. Τῇ δ' Ἔρ ὡμάρτησε καὶ Ἵμερ ἕσπετο καλὸς Γενομένῃ τὰ πρῶτα: Vid. ad v. 812. & 959. ubi *Horatius* quoque in partes trahitur.

810. Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς] Elegans Periphraſis *Delphinum*, qui curvi & pandi vocantur etiam *Latinis*, quòd incurvantes ſe in Curſu jaculi-ad-inſtar propellantur, undè *Nonno* audiunt αὐλίσκοι. Dorſum iis repandum dat *Plinius* l. IX. c. VIII. *Lu-*

natus

Amor & Himerus ridentes.
Chorúſque Piſcium pandus,
Super fluctibus urinans,
Paphiæ ob oculos ludit,
Quocunque natat ridens.

52. Torcularis Hymnus.

Nigricantem Racemum

Cani-

natus Delphin *Johanni Lelando* audit; ut modò oſtendi ad hujus *Odæ* Procœmium.

811. Ἐπὶ κυμάτων κυδιῶν] Et hoc *Delphinorum* proprium, Laſcivire, ſaltare, ſurgere in auras, & Urinatorum more rurſus ſe prono capite demittere in altum; & hinc *Nonnus* Dionyſ. l. 111. fol. 52. Σιγαλέης Δελφῖνα κυδιηπόρῳ γαλήνης.

812. Παφίης ἐς ὄμμα παίζει] *Longepierre*, homo Eruditæ Lectionis, primus hanc Lectionem, ex corrupto Παφίης τε σῶμα παίζῃ, hauſit; quâ nulla unquam Conjectura ingenioſior, aut certior & luculentior. Rata itaque eſto, ἡ μεγάλη χάρις αὐτῷ. *Horatius* rem expreſſit his verbis, *Quam locus circumvolat & Cupido.* Vid. ad v. 959.

813. Ἵνα νήχεται] Quandò ἵνα pro ὅπου, *ubi*, ponitur, *Indicativo* gaudet, ut hoc in loco; aliàs *Subjunctivo*, pro quo tamen *Atticè* ſubſtituitur Indicativus, ut notamus ad v. 647.

Ode LII.

Genus Carminis idem adhuc continuatur. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè eſt Argumenti cum *Quinquageſimâ*, ut ad eam notamus: Quare Titulus verus videtur eſſe debere, Ἐπλήνιον. Ὕμνος. Olim, Εἰς οἶνον.

814. Τὸν μελανόχρωτα βότρυν] *Dactylus* hìc primam occupat ſedem loco *Anapæſti*, cui ἰσόχρονον, quod fieri poſſe & factum aliàs notamus ad v. 696.

&

Ταλάροις φέρουσες ἄνδρες,
Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων·
Κατὰ λῆνὸν ἢ βαλόυσες
Μόνον ἄρσενες παῖδσι
Σταφυλὴν, λύουσες οἶνον,
Μέγα τ' θεὸν κροτοῦσες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὀρῶσες
Νέον ἐς ζέουσα Βάκχον.
Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύῃ,
Πολιὰς τρίχας πιάσων·
Ὁ δ', παρθένον λοχήσας,
Ἐρατὸς νέος μεθυθεὶς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,

Σκιερῶν

& in ſcalâ hujus Verſûs. Μελανόχρως Vox nota. *Theocrito*, Idyll. 3. v. 35. Τάν με κρὴ ἀ Μέρμνων' Ἐλθοῖσ' ἀ μελανόχρως. Pro eâdem occurrit μελάγχρως, & μελανόχρους, & μελαγχροιὴς &c. *Homer.* Iliad. σ'. v. 562.——Μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν.

815. Ταλάροις φέρουσες ἄνδρες] *Henricus Stephanus* φέρουσιν legit & à multis probatur; quod minùs facerent, ſi verborum Ordinem penſiculatiùs conſiderâſſent, Βότρυν ἄνδρες φέρουσι μὲν, μετὰ παρθένων, βαλόντες δὲ, κ. λ. οἱ ἄρσενες μόνον, ἄνευ παρθένων, πατοῦσιν, κ. λ. Poeta reſpicit illud *Homeri* Iliad. σ'. v. 567. Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι——Πλεχτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον, κ. λ.

817. Κατὰ λῆνὸν ἢ βαλόντες] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo vid. v. 791.

822. Ὀρῶντες

Caniſtris ferentes Viri,
Unâ cum Virginibus, ſuper humeris;
At in torcular jacientes
Tantummodò Mares, calcant
Uvam, exprimentes Vinum,
Magnoperè Deum plaudentes
Torcularíis Hymnis,
Jucundè in Dolia tuentes
Ad novum efferveſcentem Bacchum:
Quem quandò biberit ſenex *aliquis*,
Tremulis pedibus ſaltat,
Canos capillos quaſſans:
Virginem verò inſidiatus,
Amabilis Juvenis jam probe-madidus,
Tenerum corpus fuſam,

Umbroſis

822. Ὀρῶντες] *Heinſ.* Codex, ἰόωσ, Φορῶντες, temerè, nam ſic φορεῦντες ſcribendum. An Ἐρατὸν πίθοις δ' ὀρῶντες?

823. Νέον ἐς ζέουσα Βάκχον] Nonnulli legunt unicâ Voce, ἐνζέουσα. Iis non ego Aſſentior, cùm alia Lectio rectè ſe habeat, ut ſit Ordo, Ἐρατὸν ὀρῶντες ἐς νέον Βάκχον ζέοντα (σὺ) πίθοις.

824. Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς] Πίῃ hìc pro πίνῃ ſubſtituo, quoniam, licet πίω aliquandò *Primam* producat, quod notat *Euſtathius* in *Homer.* πίνω tamen *Priorem* nunquam corripiat. Vid. ad v. 935.

826. Πολιὰς τελχας πυάσων] Ità *Euripides*, de ſenibus *Bacchum* colentibus, *Bacch.* v. 185. Καὶ χερῶν σείουσι πολιόν. Et paulò poſt, v. 324. Πολιὰ ξυναείρεις, ἀλλ' ὅμως χορεύτεον.

828. Ἐρατὸς νέῳ μεθυσθείς] Olim ἐλυσθείς, quæ Vox *Homerica*, at huic loco minùs accomoda; licet *Archilochus* apud *Stobæum* ferè perſuadeat, Ἐν τῷ γὰρ ψόῃ Ἀφροδίτης λόγῳ, Τοῖς γὰρ φιλότητος ἔρως

ὑπὸ

Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
Βεβαρημένῳ ἐς ὕπνον,
Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγῃ
Παρθένιον γάμων γενέσθαι.
Ὃ δὴ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζῃ.

Εἰς

ὑπὸ καρδίῃ ἐλυθείς. *Versûs* tamen & *Sensûs* causâ, cum *Henrico Stephano*, μεθυθείς legendum pronuntio: *Bacchus* enim *Veneris* Amicus & *Ariſtophanes* vocat Οἶνον Ἀφροδίτης γάλα, ut *Athenæ*: fol. 444. Et *Anacreon* mox dicit, v. 837. Μεθύων ἄτακτα παίζῃ. Huc refer *Euripidis* Cyclop. v. 168.

830. Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων] Confer v. 58.

831. Βεβαρημένῳ ἐς ὕπνον] *Phraſis* notanda, *Gravatus in ſomnum*, pro *Gravatus ſomno*. *Homer.* βεβαρηότες οἴνῳ. *Anthолog.* βεβαρημένῳ ὕπνῳ.

832. Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγῃ] Cùm Olim, ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων, omnia erant conturbata; nunc Omnia planiſſima, nec ullus Defectus cernitur. Ἄωρα *Adverbialitèr* ponitur, & *Metaphoricè* à Crudis & vixdum-maturis Fructibus, ad teneriorem Virginem transfertur, Ἄωρα ἡδ, τὰ πρὸ τοῦ καιροῦ (an ὡς ἔτι καιρῷ) τρυγώμενα, inquit *Suidas*. Quod nonnulli notant ἄωρα Mulierem ſignificare, nil Nos morari debet, iſti enim planè ſomniant. Θέλγῃ quidem ipſe *Faber* legendum putat.

833. Παρθένιον γάμων γενέσθαι] De Virgine locutus eſt, ut conſtat v. 827. Quare μελλόντων ſubaudiendum ad γάμων, vel hoc in loco γάμων, ut *Baxter* rectè obſervat, *Figuratè* pro Αἰδῦς, Παρθενίας. Notum etiam, quod obſervamus ad *Euripidis* Danaen

Umbroſis ſuper frondibus,
Gravatam in Somnum,
Ad amorem intempeſtivè allicit,
Ut ipſa proditrix pudoris fiat.
Et ipſe verbis ſuis minimè ſuadens,
Tum demùm invitam comprimit:
Inter juvenes enim Bacchus
Ebrius inordinatè ludit.

53. In

naen v. 18. γάμῳ aliquandò ſimplicitèr poni κατ' εὐφημισμὸν pro ἡ συνουσία, vel τὴ Ἀφροδίσια. Vid. *Spanhemii* Not. ad *Callimach.* Hymn. in *Del.* v. 240. ubi benè multa in hanc rem.

834. Ὁ δ' μὴ λόγοισι πίθων] Extat apud *Nonnum*, Dionyſ. l. XII. à fol. 225. ad fol. 228. *Vindemiæ Deſcriptio*, undè magna Lux huic Odæ, & ibi quoque Nympha ἀπειθής· Ὃς δ' νοσφιλάγχθιο μίθης δεδονημένῳ οἴστρῳ Παφιτικῆς ἀγάμοιο σαόφρονι ἴψαθε μίτρης. Αὖ ἐφύων νὺ ἐπὶ Κύπριν ἀπειθέϊ εἴμασθε Νύμφης Χειρὶ ὀπιθοδόντῳ ῥοδέων ἐπιφήσατο μηρῶν.

835. Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει] Non hìc ἄγχω *Abſolutè* ſtrangulo, ſignificat, verùm ità Fauces conſtringere, ut Raptores Puellis facere ſolent, nè exclament. Ità *Lucian.* in *Æaci* Dialogo, Τί ἄγχεις, ὦ Περιτοίλαε, τὸν Ἑλένῃ ἀφοσιούμενον; Vel alio quovis modo *Conſtringere, Comprimere*, vel *Coercere*, ut Debitoribus facere ſolent importuni & violenti Creditores; ità D. *Matthæus* c. 18. v. 28. Κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε. Πνίγω enim vox *Synonyma* τῷ ἄγχω. Et ità idem *Lucian.* in Lapith. Οὐδὲ ἄγχω τὺς μαθητὰς, ἢν μὴ καλῶς χαίρειν ἀπῇσι τὺς μισθύς. Figuratè demùm *Comprimere & violento congreſſu* quaſi *ſuffocare.*

837. Μεθύων ἄπαιζε παιζεῖ] Eſt εὐφημισμὸς ſimul & μείωσις, pro ὑβρίζει. Sic ἀπαιτία, ὑβρίζω.

Ode

Εἰς ῥόδον, νγ'.

Στεφανηφόρει μεθ' ἥρος
Μέλπομαι ῥόδον θέρειον·
Σὺν, ἑταῖρε, ἄειξε μολπήν. 840
Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ', ἐν ὥραις

Πολυ-

Ode LIII.

Carminis Genus etiamnum Continuatur, idem nempè cum Odâ *Tertiâ*. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè Argumenti eſt cum Odâ *Quintâ*; ut notamus ad v. 76. Nihil quidem hâc Odâ Venuſtius tota protulit Antiquitas. Quòd autem Roſa ſit *Regina* Florum, patet ex v. 970. & iis, quæ ibidem ex *Sapphone* laudo.

839. Μέλπομαι ῥόδον θέρειον] κ. θερεινὸν, verùm ob Verſum lego θέρειον, quæ Vox Genuina, Vetus & magis Poetica, Metróque aptior. *Dinnerus* in Epithetis τῆ Ἔαρ, legit θερεινόν. Eſt autem hìc *Primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, de quâ re ſuprà ad v. 86. 853. & 927.

840. Συνέταιρε, ἄειξε μολπήν] Vetus Lectio, Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν, pro quâ *Baxter* ſubſtituit, Συνέταιροι, αὔξοι μέλπειν, nullâ *Metri*, nédum *Sensûs* Ratione habitâ. *Scaliger* multò meliùs, Συνέταιρε, ἄειξε μέλπειν. *Henr. Stephan.* quamvis dubitantèr, Συνέταιρε δ' αὔξε μολπήν. *Daniel Heinſius* in hâc parte felicior, Συνέταιρε, ἄειξε μολπήν, Mallem legas, Σὺν, ἑταῖρε, ἄειξε μολπήν. Quæ poſtrema Lectio potior videtur, ut ſit, per *Tmeſin*, pro συνάειξε. Quanquam & *Euripidi* σύγκασις κόμα, pro ſimplici κάσις, occurrat, & ξυνεἰκοσι *Homero*, Odyſſ. ξ'. v. 98. pro ſimplici εἴκοσιν. Et hinc Dominus *Dacier* (cui cum

eleganti

53. In Roſam.

Unà cum coronigero Vere
Cantu-celebro Roſam æſtivam:
Tu, ſodalis, adjuva cantilenam.
Hæc etenim Divorum halatio,
Hæc & Mortalium oblectamentum,
Gratiiſque trophæum, in temporibus
Flori-

eleganti Conjuge *Fabri* filiâ plurimum debent Literæ tam *Græcæ*, quàm *Latinæ*) conjecturam fecit, Hanc Oden *Dialogi* formâ ſcriptam; cui Conjecturæ ſuus debetur honos: quanquam *Anacreon* potuit *ipſe Canere ad ſodalis Citharam*, cujus Pulſus proindè ipſum Canticum ſuaviſſimum ſuâ jucunditate congruiſque Modulis multùm adjuvaret.

841. Τόδε κῆ θεῶν ἄημα] Ità ſuprà v. 83. Τόδε νῆμι θεοῖσι τερπνόν. Verùm altior hìc Doctrina latet. Deorum Preſentia creditur *Roſeum quid ſpirare*, Undè *Virgil.* Æn l. 1. v. 406 -- *& avertens Roſeâ cervice refulſit, Ambroſiæque comæ divinum vertice Odorem Spiravêre.* Certè *Cardanus*, De Subtilitate l. XIII. *Igitur ſolus Odor ex his, quæ ſentiuntur, aut Occidere, aut Recreare, hominem poteſt. Nam ſpiritum, in quo Animæ Opus eluceſcit, aut Bonus Odor nutrit, aut Malus deſtruit. Itaque eâ de causâ Thura Diis adolentur; quòd Divina pars in nobis Odoribus gaudent; atque etiam ob id, Optimum Omen cenſetur, præſentiſque alicuius Divinitatis, cùm Odor Bonus abſque causâ ſentitur.* Et *Homerus* priùs dixerat *Veneris* Unguentum, *Roſaceum*, Iliad. Ψ. v. 185. Ἀλλά μύνας μὲ ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη Ἥμαζε κῆ νύκτας· ῥοδέην δ' ἔχεεν ἐλαίῳ Vid infrà ad v. 861. & quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.

843. Χάρισίν τ' ἄμαλμ' ἐν ὥραις Πολυανθέων ἐρώτων] Confer v. 84. item v. 577.

Πολυανθέων ἐρώτων·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε κ' μέλημα μύθοις,
Χαρίεν Φυτόν τε Μουσέων·
Γλυκὺ κ' ποιῦντι πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἁρπαῖς·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ, κύφως
Προσάγειν Ἔρωτος ἄνθος.
Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν

Θαλί-

846. Τόδε κ' μέλημα μύθοις] *Faber* hìc, cum Filiâ, pro μύθοις legunt Νυμφῶν, quæ Lectio minimè aſpernanda, imò confirmari videtur ex v 858. niſi quòd ſic bis de *Nymphis* Roſas colentibus eſſet dictum. Quare μύθοις per me maneat; indè enim Poetarum Carmina notantur, ut *Sappho*, Καθαροῖς ἐν κείσεαι· Οὐδέποτε μναμοσύνα σέθεν ἔσσεται, οὐδ' ποχ' ὔστερον. Οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τᾶς ἐκ Πιερίας. *Roſæ* itaque Poetis & Fabulis Poeticis propria; quod & proximè ſequenti Verſu confirmatur, v. 847. Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων, de quâ re diximus ad v 76. *Heſychius* hunc locum proculdubiò reſpicit. Μέλημα) ἔπινον· ἢ φροντίζοι, ἀγάπημα. Μέλημα μύθοις autem dicitur, ut *Pindaro*, Παρθένοισι μέλημα; & *Anacreonti* ſuprà v. 843. Χάρισιν ἄγαλμα. Vid. ad v. 82.

847. Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων] *Roſam Muſis* ſacram oſtendo ad v. 76. & v. 846.

848. Γλυκὺ κ' ποιῦντι πεῖραν] *Henric. Stephan.* legit, Γλυκὺ κ' πειρῶντα πεῖραν. Verùm idem ſenſus, ſi noſtram Lectionem admittas; nam in eâ *Baxtero* aſſentior, qui hic pro ποιῦντι & λαβόντι, v. 850. legit ποιῦντι & λαβόντι. Nil enim opus erat προσάγειν

γειν·

Floridulorum amorum;
Venereúmque ludicrum.
Hæc & argumentum Fabulis,
Gratiosáque planta Musarum:
Dulcis vel facienti periculum
In spinosis semitis;
Dulcis etiam sumenti, ut foveat
Mollibus in manibus, levitèr *naribus*
Admoventi Amoris florem.
Adeò Docto quoque *Poetæ* hæc ipsa jucunda

Con-

γνάθῳ notare, propter *Apostrophen*, poni pro ἀφαῦ γνάθῳ. Et sanè tres alii *Dativi* casus immediatè sequuntur à v. 853. nempè, & deinceps.

851. Μαλακαῖσι χερσὶ κώφως] Et hìc libentèr *Baxtero* assentior, qui κώφως pro κώφαις legendam rectè auguratur; & ut ille ait, *Rosæ leviter tractatæ diutiùs odorem servant*, certè fortiùs Nares ferient.

852. Προσάγνιπ] Sub udi *Naribus*.

853. Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ πρηνὲς] *Baxterus*, "Pro-"num, inquit, fuerat Reponere Τῷ σοφῷ pro *Mon-"strosо*, ὠσοφῷ, bonus tamen *Stephanus* id non vi-"dit. Ità ille illudens *Stephano*, qui cautior quùm esset, non putabat *Amphimacrum* in *Primâ* sede admitti posse; quod tamen aliquandò fieri ostendo ad v. 839. Aliàs ego sanè legerem, Τί; Σοφῷ τόδ' αὐτὸ πρηνές. Verùm ob rationem prædictam, cum *Baxtero*, τῷ σοφῷ legerem, niti *Vatican.* MS. haberet, Ὡς σοφῷ, quæ Lectio & proba, nec coacta, cùm totidem easdemque Literas ferat, quas *Monstrosum* illud ὠσοφῷ, quare maneat rata. Σοφὸς autem Poetas & aliàs vocat, v. 860. Et Poetarum Negotium erat in *Dionysiacis*, ut omnibus notum, quod spectat ad v. 855. Διονυσίαις θ' ἱερῇσῖς.

Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνθει ῥόδα γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ Κύπρις
Παρὰ τοῖς σοφοῖς καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ·

Τόδε

855. Διονυσίαις θ' ἑορταῖς] In *Pythiis* ludis erant antiquitùs Certamina *Ingeniorum*, ut *Homerus* ipse testatur, *Hymn.* in *Apollin.* v. 149. Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἀοιδῇ Μνησάμενοι πέρπουσιν, ὅταν σήσωνται ἀγῶνα. Et *Anacreon* mox apertè innuit ad v. 992. Hinc in *Dionysiacis* is mos apud *Athenienses*; ut mox ad v. 1290. & idem *Ingeniorum* certamen propositum ab *Artemisiâ* Reginâ, ad *Mausoli* Conjugis charissimi funus, in quo certavit inter alios *Isocrates*, ἠγωνίσατο, inquit *Plutarchus*, in illius Vitâ, καὶ τὸ ἐπὶ Μαυσώλῳ πεσθὲν ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἆθλα· τὸ δὲ Ἐγκώμιον ὁ σώζεται. Talia erant *Ingeniorum* Certamina & olim apud Nos *Anglos*, coram Nobilissimo Ordine *Garteriaco*. Festo D. *Georgii*, quandò Mos fuit Regi & Sociis Poemata offerre; ut *Elias Ashmole*, Garter. fol. 594.

856. Τί δ' ἄνθει ῥόδα γένοιτ' ἄν] *Vatican.* MS. Τί δῆτα δῆτα γένοιτ' ἄν; Et sic quidem *Tribrachys* pro *Anapæsto*; quod aliquandò fieri probamus, ad v. 788. & 792. Verùm hæc mihi potiùs *Explicatio*, quàm *Lectio* vera videtur. Proximus quoque Versus incipit quasi Novam Oden in *Vaticano* MS. quod ferè Domini *Dacier* Ordinationem ἀφηλογισκὴν confirmat.

857. Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς] *Homero* familiare hoc

Conviviisque atque Mensis,
Et præcipuè Dionysiacis solennitatibus.
Quid enim absque Rosâ fiat?
Roseis digitis quidem Aurora,
Roseisque cubitis Nymphæ,
Roseâque cute Venus
A Doctis *Poetis* vocatur.
Hæc etiam Ægrotantibus opitulatur;

Hæc

hoc Epitheton, quem libentèr *Anacreon* sequitur. Ille & Ἥρη ῥοδοπήχυς vocat, *Hymn.* xxx v. 6 ut & *Theocritus*, Idyl. 2. 148. Et *Hesiodus* Nymphas *Eunicen*, *Oceani* filiam, *Theogon.* v. 247. ut *Anacreon* versu sequenti.

858. Ῥοδοπήχεις ὄ Νύμφαι] Vid. ad v. 857. *Nonnus* Nymphas ῥοδεόσας vocat.

859. Ῥοδόχρως ὄ Κύπρογενὴς] Κύπρογενὴς pro νὴ Ἀφροδίτη, ut v. 389. Quòd Rosea sit *Venus*, & quòd *Veneri* dicata sit Rosa, diximus ad v 76. & 841. *Nonno* etiam ῥοδόχρως & ῥοδεόσσα audiit, & *Antholog.* l. IV. fol. 374. —— Ἄνθεα πολλὰ Εἰσὶ θεῶν; Ἥρης δὲ ῥόδα Πειθοῦς.

860. Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται] Vid. suprà ad v. 853. & infrà ad v. 994. *Quintilian.* l. 1. c. 10. Quis ignorat, Musicam tantum jam antiquis illis temporibus, non studii, verùm etiam venerationis, habuisse; ut iidem *Musici* & *Vates* & *Sapientes* judicarentur? Vid. Schol. ad *Homeri* Odyss. γ'. v. 267. & quid Nos in locum, ex *Athenæo* & aliis. Quin Poeta noster ab ipso *Socrate* vocatur ὁ σοφὸς Ἀνακρέων, ut in illius *Vita* dicimus.

861. Τόδε δὲ νοσοῦσιν ὄφελος] Et *Folia* Rosarum *Capiti* applicata & *Succus* & *Infusio* & *Decoctio*, *Syrupus*, & *Oleum* Rosarum, apud *Botanistas* & *Medicos* laudantur, Vid. *Dioscoriden*, *Galenum*, *Borellum*,

Τόδε χὴ νεκροῖς ἀμύνῃ·
Τόδε χὴ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων ὂ γῆρας
Νεότητ' ἔοικεν ὀδμήν.
Φέρε δή, φυὴν λέγωμεν·
Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
Δερόπωμόν Κυθήρην
Ἐλόχμιον Πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυς Ζεύς,
Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ·

Τότε

Riverium, Heurnium, Robert. Lovel. & *Pharmocopæos*, quibus adde *Caroli Paſch.* de Coronis l. 3. c. 7. p. 160.

862. Τόδε χὴ νεκροῖς ἀμύνει] Hìc Poeta apertè alludit ad *Roſeum* illud Unguentum, quo *Venus Hectoris* cadaver ſincerum & integrum conſervavit, ut ſuprà oſtendimus ad v. 841. Tangit etiam τὰς ἐν ταφαῖς στεφάνους. De quibus *Joh. Kirchman* de Funeribus *Romanor.* l. 1. c. 11. Vid. *Euripid.* Phœniſſ. v. 1626. & *Troad.* v. 1247.

863. Τόδε χὴ χρόνον βιᾶται] Evidentèr alluſum ad nobile illud *Sapphûs* νόημα, ſuprà memoratum ad v. 846. ut nempè Muſarum Roſeæ Corollæ intelligantur, quæ Immortalitati conſecrant. Et ſanè ſequentia verba ſunt ἐξηγητικὰ priorum, Χαρίεν ῥόδων ὂ γῆρας Νεότητ' ἔοικεν ὀδμήν. Vid. ad v. 880.

864. Χαρίεν ῥόδων ὂ γῆρας] Notiſſimum eſt Roſarum etiam Caput mortuum Odoriferum.

866. Φέρε δή, φυὴν λέγωμεν] Plerique alii Codices φέρε δή, at *Baxterus*, φέρε ὄ, malè. Ità Ἄγε δή, v. 915. undè *Agedum* Latinorum.

867. Χα-

Hæc vel Mortuis auxiliatur:
Hæc & Tempus vi-vincit:
Gratioſa enim Roſarum ſenectus
Juventutis *ſuæ* retinet odorem.
Agedum, Originem *illius* dicamus:
Placido quandò ex Mari
Rore-conſperſam Venerem
Parturiebat Pontus è ſpumâ,
Bellicrepámque Minervam
E Vertice ſuo oſtendebat Jupiter,
Formidandum ſpectaculum Olympo;
Tunc

867. Χαρᾶπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης] De *Veneris* Ortu ex Mari, Vid. in Proœmio Ode LI. & v. 784.

868. Δεδροσωμένῳ——ἀφρῷ] Undè, ut volunt *Græci*, Nomen Ἀφροδίτη, licet *Euripides* ad ἀφρογενὴς referat *Troad* 990.

871. Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς] ℞ Κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεύς. Hoc teſtatur *H. Steph.* & ità ſanè *Vatican.* MS. in quo Verſiculus alter, quem omninò addendum duxi, ut mox videbis.

872. Φοβερὴν θέαν Ὀλύμπῳ] Hunc Verſum primus ego *Anacreonti* reſtituo ex *Vaticano* MS. ſumptum. Atque ità ſenſus plenior & locus elegantior & periodus rotundior, tribus utrinque Verſibus, hinc *Veneri*, illinc *Minervæ* datis. Ob *Doriſmi* verò ſpeciem Nemo dubitet; Voces enim in δα, θα, ρα & α purum, deſinentes, faciunt ας & αν, ſine *Doriſmi* ſuſpicione. Ità *Herodotus* ipſe θέας in *Genitivo*, non θέης dixit, quod tamen in Reſolutione *Ionicâ* minimè facit, ut in ηίη pro εἰα. Confer *Homer.* Hymn. in *Minervam* XXVII. v. 4. Τρισσοθέην, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα πύκα ἔχουσαν, Χρύσεα, παμφαάουσα· σέβας δ' ἔχεν εἰσορόωντας Ἀθανάτους. Et hæc hujus loci Imitatio

Τότε χ' ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε Χθὼν
Πολυδαίδαλον λόχευμα.
Μαχαίρων θεῶν δ' ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, Νέκταρ
Ἐπιπήξας, ἀνέπιλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Εἰς ἑαυτὸν, νδ'.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον
Ἔσορῶ, πάρεστιν ἥβη·
Τότε δή, τότ' ἐς χορεύω
Ὁ γέρων ἐγὼ πλεῴμαι.

Poe-

tio ab *Anacreonte* facta. Argumentum mihi fit non leve pro hujus certè *Hymni* Authoritate & Antiquitate, cùm *Anacreon* ut *Onomacrito* & *Cynetho* senior.

874. Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν] Malè & hìc *Baxteri* Editio ἤνθισε legit, *Verſui*, *Senſuique* malè conſulens, licet in omnibus aliis ἤνθισε legeretur & *Dinnerus* quoque & *Paſchalius* hanc Lectionem agnoſcant.

878. Ἐπιπήξας ἀνέπιλεν] *Ionicus à minore* ἐλάσσονος, de quo ad v. 681. & 817. Quòd Nectaris infuſu *Roſa* primùm humi adrubuit, oſtendit *Benedictus Curtius*, Hortorum l. 30. c. 23. ut notamus ad *Euripid.* Cyclop. v. 556. Licet *Aphthonius* ex *Veneris* ipſius ſanguine colorem illum amabilem deducat. Vid. Angeli *Politiani* Miſcellan. c. xi. ubi de *Roſâ* nonnulla lectu jucunda.

880. Φυτὸν.

Tunc etiam Roſarum ſuſpiciendarum
Novam ſtirpem mirificè-ornavit Tellus,
Operoſum admodùm Partum.
Beatorum verò Deorum Concilium,
Roſa quò fieret, Nectar
Intingens, oriri-fecit
Magnificam *illam* ex ſpinâ
Plantam immortalem Lyæi.

54. De ſeipſo.

Quandò ego Juvenum cætum
Cerno, adeſt mihi quoque Juventus:
Tunc nempe, tunc ad Choréam
Vetulus ille ego alacris-fio *& quaſi alatus.*

Expe-

880. Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου] *Bacchi, Veneris & Muſarum* florem probamus Roſam ad v. 76. Ἀμβροσίην vocat, vel quòd à Nectare ortum habuit, vel quòd Immortalitatis ſit Symbolum, & nè mortua quidem moriatur tota, ſed χρόνον βιᾶται, ut v. 863. ut *Theocrit.* Idyll. 27. v. 9. —— κῆ ἐ ῥόδον αὖον ὀλεῖται.

Ode LIV.

Hæc *Ode* ejuſdem adhuc Generis, nempe quale illud *Tertia* Odæ; excepto quòd & hìc bis térve occurrat *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, Dimeter, Catalectus*; de quo ſuprà ad v. 878.

881. Ὅτ' ἐγὼ νέων ὄμιλον] Olim νέοις.

882. Ἐσορῶ, πάρεισιν ἤδη] Olim ἦκε, at *Henric. Steph.* ἤδη hìc, ut ſuprà, νέων, pro νέοις, cujus Emendationi favent, qui ſapiunt. Confer v. 752. Τείχας γέρων μὴ ἴσθι. κ. λ.

885. Περὶ-

Περίμενόν με, Κυβήβα,
Ῥόδα δός, θέλω στέφεσθαι·
Πολιὸν ἢ γῆρας ἦκας
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρης,
Ἵν' ἴδῃ γέροντα ἀλκήν,
Δεδαηκότος μὴ εἰπεῖν,
Δεδαηκότος ἢ πιεῖν,
Χαλέντως ἢ μανῆναι.

Εἰς

885. Περίμενόν με, Κυβήβα] Versus *Ionicus à minore*, de quo diximus Initio hujus Odæ. *Cubeba* autem hìc sonat *Vetulam* quandam Ministram, à Deorum Matre ejusdem Nominis ità dictam, vel ipsam fortè Deam; quasi ad *Corybantiasmum* se jam paraturus esset Poeta. Vid. ad v. 207. Γρ. σιμβα, ex filiæ *Fabri* conjecturâ, quam *Longepierre* probat. De quâ voce, vid. ad v. 1137.

886. Ῥόδα δός, θέλω στέφεσθαι] Pro παρόν, quod priùs obtinuit, *Henric. Steph.* ῥόδα δός, legebat, quam Lectionem *Faber* & Filia & *Longepierre*, mecum, probant; *Baxter* improbat haud benè.

887. Πολιὸν ἢ γῆρας ἦκας] *Nemo*, inquit *Baxter*, *mihi Vitio vertat, quòd Adverbium* ἑκὰς, *in Participium* ἧκας *mutaverim* Olim enim ἑκὰς in omnibus. Dico ego, Nullum tale *Participium* dari, certè cum *Circumflexo* in *Penultimâ*; cùm *Participiorum* Aor. α. *Ultima* sit semper *Longa*, ut *Verborum*, Brevis. Dubito tamen, an aliàs *Participium* ἧκας occurrat, licet in secundâ Personâ Aoristi α. ab ἧκα, fiat ἧκας, undè

Expectato me, Cubeba;
Roſas præbe; volo Coronari,
Canámque ſenectutem abjiciens
Juvenis inter Juvenes ſaltabo.
Bacchici itaque mihi aliquis
Afferat donum fructûs;
Ut cernat ſenis vigorem,
Scientis quidem canere,
Scientiſque bibere;
Nec-invenuſtè Inſanire.

55. In

undè ἡκάμιλλα *Med.* Voc. Πολιὸν γῆρας) Ut *Homero* λάϊνον γῆρας & πολιοκρήτιφοι γέρητες, de quâ re Nos infrà ad v. 904. & in Prælection. *Sophocl.* xxx.

890. Φερέτω δῶρον ὀπώρης] Olim ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, in quo explicando fruſtrà ſudabant multi; & Verſus interea malè ſe habebat, Senſúque nimis latebat, aut nuſquam erat. Nunc, ſi δῶρον, mecum legas, pro ῥοιὰν, & ἀπ' rejicias, omnia erunt in tuto, Διονυσίης δῶρον ὀπώρης, elegans *Periphraſis* Vini, quod *Virgil. Æn.* l. 1. v. 640. *Munera lætitiamque Dei.* Et eſt Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. quales plurimos huic Generi immixtos paſſim reperias, ut v. 885. & mox v. 894.

892. Δεδαηκότος μὲ πιπεῖν] Jejunè hìc *Baxter* de ſimplici *loquelâ*; cùm πιπεῖν dicatur per Μείωσιν, pro ᾄδειν, & ἔπος in illâ voce lateat, pro ᾠδή. Vid. ad v. 961. & v. 1193.

894. Χαριέντως τι μανῆναι] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo modò ad v. 890. De Voce χαρίεις, quòd ſingularem quandam Doctrinæ excellentiam notet, dicemus ad v. 1192.

ODE

Εἰς τὰς ἐρῶντας ᾠδάριον, νέ.

Ἐν ἰχίοις μοὶ ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
Καὶ Παρθίης τὰς ἄνδρας
Ἐγνώρισεν πάρος·

Ἐγὼ

Ode LV.

Hoc Genus Carminis idem cum illo *Primæ* omnium Odæ. "Odarium, inquit *Faber*, inter tot alia, "quæ Peſſimæ notæ oſtendi, ſpurium eſſe *H. Ste-* "*phanus* putavit. *Suſpicor, νόθον eſſe hoc ᾠδάριον*, in- "quit, neque tamen ullam rationem addidit Ver- "ſus certè ſunt abſolutiſſimi; nec quicquam in iis eſt "contra Helleniſmum. At ego uni o Argumento pro- "babo, quod ille non probavit; *Parthi* ſcilicet, quo- "rum in hoc Odario fit mentio, *Anacreontis* tempo- "re nondum noti erant, quod certiſſimâ Veteris Hi- "ſtoriæ fide nititur. *Hæc ille*, falſus omninò; ut ex Veteri Hiſtoriâ Nos probabimus. *Herodot.* l. 3. c. 93. ubi Nationes varias numerat, quæ ſub *Dario Hiſta-ſpis* filio tributa pendebant, ait, Πάρθοι δὲ καὶ Χορασμιοι, Σόγδοι τε καὶ Ἄρειοι τρηκόσια τάλαντα. *Darius* autem *Anacreontis* medio tempore floruit. Quin ipſius *Fabri* filia fatetur, *Parthos* ab ipſo *Cyro* nomine illo donatos.

895. Ἐν ἰχίοις μοὶ ἵπποι Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι] Δηλονότι, ἔγκαυστον χάραγμα. De *Coppatiâ* Equo & *Samphorâ*, Scholiaſt. *Ariſtoph.* ad Νεφέλ. v. 22. fol. 59. & 88. *Luciano* Καππαδόκαι & Κιλικιάδα, *Straboni* fol. 215. Λυκαόνιοι vocantur, Lupi nempè ſigno ἐγκεκαυσμένοι. Legendus *Voſſius* in opere majori de *Grammaticâ Latinâ*. *Servius*, &c. in illud *Virgilii* Georg. l. 1. v. 263. *Aut pecori ſignum*; & *Scaliger*

55. In Amatores, Odarium.

In Clunibus quidem Equi
Inuſtum-igne ſignum gerunt;
Et Parthos quivis viros
Agnoſcat ex Tiaris:

Ego

Scaliger in eundem locum & in Animadverſionibus *Euſebianis*; *Faber* quoque & Filia in hunc locum.

896. Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι] Rectè χάραγμα, de inuſtâ equis notâ; nam Inſtrumentum, quo hæc ſigna Equorum *Armis* vel Coxendicibus inuruntur, χαραχτὴς propriè dicitur tam *Græcis*, quàm *Latinis*; item τρύσιππον & τρυσίππιον *Græcis*; *Anglicè*, *A BRANDING IRON*. Verbum, *Signare* & *Dignorare*, ſi *Feſto* fides. *Plin.* l. 8. c. 42. *Bucephalon* ——vocârunt, ſive ab aſpectu torvo, ſive ab *inſigni* taurini *Capitis*, *Armo impreſſi*.

897. Καὶ Παρθίους τοὺς ἄνδρας] Πάρθοι, Πάρθιοι & Παρθυαῖοι, Nomen Gentis; & Παρθία, Παρθυαία & Παρθυήνη, Nomen Regionis, teſte *Stephano Byzantino*. Cum hoc Populo magna interceſſit Convenientia *Medis* & *Perſis*, & ſemper ferè cum iis apud Authores junguntur, ut *Act.* 2. v. 9. Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, τετέσι Πέρσαι. *Strabo* l. 15. Διὰ τοῦτο ἓν τὸ ἔθνη τὰ Περσικὰ τάττεις (τοῖς Παρθυαίοις) καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ ἢ ἄλλοις τοιούτοις. *Dion Caſſius* l. 40. in rebus *Craſſi*, accuratè de iis exponit. *Dionyſ.* περιηγ. v. 1039. Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδες Κασπιάων Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρηΐοι, ἀγκυλότοξοι. In quem locum videſis *Euſtathium*.

898. Ἐγκώμιον πάσχεις] Τιάρα ὁ, Κίδαρις ἡ. & Κυρβασία, *idem*; De quibus vocibus videſis *Briſſonium* de Regum *Perſicorum* Principatu, *Burtoni* Linguæ Perſicæ Reliquias, *Heſych. Suid.* &c. *Virgil.* Æn. l. 7. v. 247. ——*ſacérque Tiaras.* *Servius* in locum,

Ἐγὼ δὴ τὰς ἐρωτᾶς
Ἰδὼν ἐπίσαμ' αὐτύς·
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Εἰς τὸ γῆρας, νϛ'.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη
Κρόταφοι, χάρη δὲ λευκόν·
Χαλίεσσα δ' οὐκ ἔτ' Ἥβη
Πάρα· γηραλέοι δ' ὀδόντες·

Γλυκερῶ

cum, Pileus est, quo *Phryges* utuntur, cùm celebrant Sacra. Vid. *Bayfium* c. 20. De re Vestimentariâ. *Parthis* verò, *Medis*, *Persis* & *Phrygibus*, atque proindè totius *Asiæ* populis, in usu erat hoc Genus Pilei; quod hodienum *Turban* dicitur.

902. Ψυχῆς ἔσω χαράγματα] Tale illud *Anthолog.* l. 7. fol. 471. ——ἀλλ' ἐν φίλτρων Ἥβη τις καρδίη γνωτὸς ἔνεστι τύπος, ut *Longepierre* notat, qui rectè observat, *In Amore* quicquid intùs & in Corde geritur, facilè foràs cernitur; quod *Fabri* Filia minimè advertens Poetam minùs cepit. Vid. ad v. 980. Atque ità quicquid *Anacreontis* ad manus nostras salvum & integrum pervenerit, absolvimus; nunc ad ejusdem *Fragmenta* devenimus, quæ partim alii, partim, & ea quidem longè plura, Nos ipsi collegimus; at omnia puriùs, tersiúsque & ordinatiùs Nos nunc primùm Orbi literato offerimus.

ODE LVI.

Hæc *Ode Henrico Stephano* debet, quòd primò sit suo Authori addita. Extat verò apud *Stobæum*, λόγῳ 117. fol. 599. sub *Anacreontis* nomine, & est quidem illo dignissima. Donatur à *Grotio* eleganti Carmine

Ego autem Amatores
Conſpicatus *ſemel*, novi ſtatim :
Gerunt enim neſcio quam tenuem,
Intra Animam, inuſtam notulam.

56. De ſenectute ſuâ.

Cana quidem nobis jamjam
Tempora, Caputque album :
Gratáque non ampliùs Juventus
Adeſt, vetuliſque ſunt Dentes ;

Jucun-

Carmine *Latino*, in ſuis *Stobæi* Excerptis, fol. 486. Genus autem Verſûs ad *Tertiam* Oden pertinet.

903. Πολιοὶ μὲ ἤδη] Pro ἡμῖν, vel ἡμὶν, Verſûs causâ, ſcribo ἤμιν, ut *Homero* plus ſemel factum video, quoties nempè ultima ſyllaba [illegible] ripienda, Ex. g. *Odyſſ.* ὑ. v. 272. Τηλεμάχῳ μάλα μ' ἤμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει. Vid. infrà ad v. 915.

904. Κοδ'ἄθοι· κάρη ἢ λευκὸν] *Homerus* priùs vocaverat γέροντας πολιοκροτάφους, *Iliad.* θ. v. 518. quoniam ut *Theocritus* Idyll. xiv. v. 68. ——ἀλλὰ κροτάφων πλόκιεσθα Πάντες γηραλέοι, κἠπιχρεὼ ἐς γένυν ἕρπει Λευκαίνων ὁ χρόνος, ——*primò nam Nos caneſcimus omnes Temporibus; tum deindè tremens ad Menta Genáſque Proſerpit ſenium.* Et hoc *Alexander Aphrodiſienſis* ideò fieri vult, *quòd Anteriora Capitis Humido, & Phlegmate magis abundent, quàm Poſteriora.* Ibid. Κάρη ἢ λευκὸν) Olim κάρφα, verùm ego κάρη lego, ut *Homer.* Iliad. χ'. v. 74. & ὠ. v. 516. ——πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον, ultima enim ἢ κάρφα brevis, quod notandum. Fit autem κάρη per *Apocopen* pro κάρηνον.

906. Πάρφα γηραλέοι δ' ὀδόντες] Πάρφα, pro πάρεσι, quod etiam *Accentu* dignoſcitur. Γηραλέοι patitur *συνίζησιν* in *Scanſione*.

Γλυκερῶ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ' ἀναταλύζω
Θαμά, Τάρταρον δεδοικώς·
Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς
Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· ἡ γὰρ ἔτοιμον
Καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

Ὅτι

907. Γλυκερῶ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut mox v. 913. de quo Genere ad v. 894. &c.

909. Διὰ ταῦτ' ἀναταλύζω] Hoc Verbum, cùm nullibi aliàs videtur occurrere, olim ferè suspectum omnibus. Quarè pro eo *Grotius*, in excerptis *Stobæi* p. 487. legit, ἄλαστα λύζω, ut *Scaliger*, quoque & *Spanheim.* in *Callimach.* p. 460. *Baxter* haud æquè felicitèr Literarum vestigia secutus, ἀναστενάζω. Verum nihil ego muto; nam *Hesychii* νεοσάλυγες, non nisi ad σαλύζω referendum, vel fortè ἀσαλύζω, nam eidem *Hesychio* ἀσυλάζει (l. ἀσαλύζει) λυπεῖ, μετὰ κλαυθμοῦ.

912. Μυχὸς· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν] Ἀργαλέη, ut v. 906. χαλεποί, patitur συνίζησιν, quali ὀργαλῆ scribe-

Jucundæque adeò non adhuc multum
Vitæ tempus reliquum-eſt.
Propter hæc infandùm lugeo
Continuò, Tartarum formidans;
Plutonis enim horrendus eſt
Specus; & moleſtus in eundem
Deſcenſus: ſiquidem paratum *eſt*
Deſcendenti *ſemel* non iterum-aſcendere.

57. Quòd

ſcriberetur, τρισυλλάβως, de quâ re Nos ſæpé.

913. Κάθοδος· χὴ γὰρ ἐπίμοχθος] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſuprà v. 907. Lectio autem rectè ſe habet (etiamſi *Faber* quovis pignore contrà contendat) ut ſit ſenſus, Καὶ γὰρ ἔπιμοχθον τὸ ἄπαξ καταβάντα μὴ πολλὰ αὖθις ἀναβῆναι. Juxta illud *Virgilii* Æn. l. VI. v. 126 ——*Facilis deſcenſus Averni, Sed revocare gradum, ſuperaſque evadere ad auras, Hoc opus, hic labor eſt.* *Fabrum* impugnat ipſa ſagacior Filia. Vid. *Tho. Stanlei* ad *Æſchyl.* Perſ. v. 690.

914. Καταβάντα μὴ 'ναβῆναι] Per *Apharesin* pro μὴ ἀναβῆναι, ut v. 325. Τὰ μέτωπά μου πτυχίει, & v. 1138. Ἐκ ποταμοῦ πανέχθρου. Eſt autem & hic Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. Poteſt etiam legi, μὴ ἀναβῆναι, nam & ἀ. in ſcanſione *Latinorum more* tolli poteſt, licet in ſcriptione maneat, & *Tribrachys* in Tertio loco ferri benè poteſt.

Ὅπι πίνειν δεῖ μετρίως, νζ'.

Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ, 915
Κελέβιον, ὅπως ἄμυσιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
Ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους· ὑβριστὰς δὲ
Φρένα

Ode LVII.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum Præcedenti, de quo Genere diximus ad *Tertiam*. Collegit autem *Henr. Stephanus* & extat apud *Athenæ.* l. x. fol. 427. & aliquâ ex parte fol. 475. At nullibi quidem ſatis plena, ut hactenùs viſum, certè non emendata. *Caſaubonus* emendare tentavit, at non ſatis felicitèr, ut alia certè quamplura. *Pleniorem* ſanè, ſiquid abeſt, Nos facere minimè valemus, ob *Exemplarium* defectum (hic enim & deinceps exceptâ Odâ LXV. LXVI. à *Vaticano* MS. prorſus deſtituimur) *Emendatiorem* verò, quoad Senſum & Numeros, id quidem fidelitèr & pro viribus tentabimus. *Euſtathius* fol. 1476. lin. 29. priorem partem hujus Fragmenti laudat, uſque ad κυάθους, verùm ut ex *Athenæo* fol. 475. atque proindè nihilo ferè emendatius ipſo Fonte. *Anacreontis* autem Sobrietas vel ex unico hoc loco defendi poteſt.

915. Ἄγε δή, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ] Vid. ad v. 866. ubi Φέρε δή. Lego & hìc ἡμῖν, Verſûs causâ, ut ſuprà ad v. 903. nec ſine magno Exemplo, ut ex *Homero* ibidem oſtendimus.

916. Κελέβιον, ὅπως Ἄμυσιν] Κελέβη, ποτήριον ξύλινον, κυλικιῶδες· Εὐφορίων ἐν Ποτηριογλύπτῃ, Ὅσσις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνον ἀπηύρα. Scholiaſtes *Theocriti* in illud, *Idyll.* 2. v. 2. Σπεῖσον τὰν κελέβαν φοινικέαν.

57. Quòd moderatè bibendum.

Agedum, affer nobis, ô Puer, 915
Poculum, ut plenum hauſtum
Propinem: Partim decem in funde
Aquæ, & partim quinque Vini
Cyathos: Petulantem

Animum

φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. Ipſe mox *Anacreon* v. 1124. Τελσικύαθον τλὼ κελέβλω. Ἄδηλον, ὂ ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου, ἢ εἰ πᾶν ποτήριον. Κελέβη καλεῖ δὲ καὶ χεῖν εἰς αὐτὸ τλὼ λοιβήν. *Athenæ.* ex *Caſaubonî* emendatione. *Ibid.* Ὅπως) *Athenæ.* ὄχως, idque magis *Ionicè*. Ibid. Ἀμυσιν) Facit & ἀμύσιδα, ut *Horat.* l. 1. Od. 36. *Threïciam* vocat *Amyſtida*. Quid ſit *Amyſtis*, diximus ad *Euripid.* Rheſ. v. 419. & ſuprà v. 320.

917. Πεμπίω. τὰ μὲ δέκ' ἔγχει] Ità Rectè *Euſtathius*, loco ſuprà-laudato, ubi δέκ' legit, non δύ', ut *Athenæus*. Δέκα enim ὕδατος μίξει meliùs reſpondent τοῖς πέντε οἴνου, quàm δύο. Quòd ἐγχέας uterque legat, ſciendum, illos *Senſum*, non *Metrum*, attendiſſe. Cave tamen, nè τὰ μὲ & τὰ ὃ, ad τὸ κυάθους referri putes; *Adverbialitèr* potiùs ſumas, ut v. 428. ut ſit Ordo, Ἔγχει τὰ μὲ, Κυάθους ὕδατος δέκα, τὰ ὃ κυάθους οἴνου πέντε. *Varia* autem apud Veteres erat *Mixtura*, neque eadem ſemper κρᾶσις. Hæc enim proportio *Menandri*, Τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον. *Alexis* in *Tethye*, ἕνα κὴ πεντάκρας. Proverbium apud *Athenæ.* fol. 107. Ἢ πέντε πίνειν, ἢ τρεῖς, ἢ μὴ πίνειν. *Homerus* de Vino *Maroniano* ſive *Pramnio*, Odyſſ. ι. v. 209. Ἓν δέπας ἐμιῶλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. Et ſic variebatur Proportio, conſideratione *Vini*, aut *Perſonarum*, *Temporis*, aut *Loci*, *Reique* & *Occaſionis*, habitâ, uti fieri ſolet.

919. Κυάθους· ὑβρισιῶσαν] *Theodor. Marcil.* in *Horat.*

Φρένα δεῦε Βασσάρῃσιν.
Ἄγε δῶτε· μηκέθ' ὕπω,
Πατάγῳ τε καλαλῇῳ,
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπινόμεθ' ἐν ὕμνοις.

Εἰς

rat. ità legit, quod omninò retinendum; Olim κυάθους ὡς ἂν ὑβρισιῶσιν. Ubi apparet, ὡς ἂν, ex ultimis duabus ſyllabis Ƒ ὑβρισιῶσιν malè ortum; quare deleo.

920. Φρένα δεῦε Βασσάρῃσιν] In omnibus Exemplaribus olim ἀναδυβασσαρήσω, aut ἀναδεύων βασσαρήσω. At *Theodor. Marcil.* φρένα δεύων, quod ob Verſum, in φρένα δεῦε muto; quomodò *Alcæus*, Τέγξε πνεύμονας οἴνῳ dixerat. Mirorque Nemini antehàc id viſum. Vetus Lectio βασσαρήσω, ſi talis Vox daretur & proba eſſet, ſonaret τὸ Βασσαρέα πίνω, ut *Horat.* ——*non ego te, candide Baſſareu, Invitum quatiam.* Quoniam verò iſtiuſmodi Vox, quam vix alibi reperias, ſenſui obſtaret (nam ex moderatâ Mixturâ & hujus Odæ concluſione patet, Poetam in Bibendo Moderationem nunc poſcere) lego Βασσάρῃσιν. Βασσάρα autem & Βασσαρὶς, ut mox v. 1252. Βάκχαι, Μιμαλλὼν, Λήναι, Θυιάδες Βασσαρεὶς) Βάκχες. Ab *Hebræo* בָּסַר, Βάσσαρ, ἐπέβησεν, ut Βασσαρεὶς reſpondeat τῷ Περιπεύγῃ Βάκχῳ, *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 41. quod tamen *Perizonium* diligentiſſimum alioquin Commentatorem latuit. Sequitur Lacuna, ut omnibus hactenùs viſum; verùm nullus eſt Defectus. Nam *Athenæus*, loco citato, cum hoc verſu Canticum abrumpit, & paucis interjectis ità demùm progreditur, Καὶ ὁ περιελθὼν τὴν ἀκροτοπόσιαν, Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν, Ἄγε δῶτε κ. λ. & ſic totum Canticum abſolvit: Vox enim ὁ περιελθὼν

Animum irrigato *profeſſis* Bacchi-cultri-
cibus.
Age igitur, date: Neque ampliùs hoc-
modo,
Strepituque & clamore,
Scythicum bibendi-morem in Vino
Affectemus; verùm honeſtos
Moderatè-bibamus inter Hymnos.

58. In

ιλήων nihil evincit de Omiſſione aliquâ, nec aliud hìc ſonat, præter, *quod ſequitur*; quare Carmen, ut unicum, lego & continuandum ſtatuo.

921. Ἄγε δῶπ, μηκέθ' ἕτω] Δίδωθι, *Homer.* Odyſſ. γ'. v. 380. pro δίδοθι, & δῶθι eodem modo, pro δός, vel δὸς, *Poeticè*. Vid. *Euſtath.* fol. 1418. lin. 5. Citat, & hunc locum, poſt *Athenæum*, *C. Barthius* in *Adverſar.*

922. Παῤῥίγω τι κᾰ́λαληπ᾽] Κᾰ́λαληπ᾽, juxta meliores Codices ſcribendum, ut Prior ſyllaba producatur; quod Lex Verſûs poſtulat. Huc refer *Horat.* Carm. l. 1. Od. 27. *Natis in uſum lætitiæ ſcyphis Pugnare Thracum eſt; tollite Barbarum Morem* &c. Vid. *Longepierre.*

923. Σκυθικὴν πόσιν] Ἀκρατοποσίαν, ut ad v. 920.

925. Ὑποπινόμεθ' ἐν ὕμνοις] Ità lego pro ὑποπίνοντες, Senſu poſtulante, & eſt Ὀξυτικὸν, ἀντὶ Ὑποβαπτικοῦ. Et hìc ὑποπίνω, *ſubbibo*, Voce *Plautinâ* & *Suetonianâ*; hoc eſt, Parcè & ex intervallis, *frequentèr* & *parùm* Bibo. Aliàs ea Vox *Largiùs-bibo* ſignificat, ut *Buſbeio* & aliis viſum. Ὕμνοις) Hìc pro *Scoliis*, σκολίοις, aut *Pæanibus*, Vox ὕμνος uſurpatur, ut aliquandò latiùs pro quovis *Carmine*, undè ὑμνοπόλος, ſimplicitèr & abſolutè pro Poeta. De hâc re multi *Grammatici* & *Lexicographi*, quorum omnem Penum ferè exhauſit *Cælius Rhodiginus*, Antiq. Lection. l. 7. c. 5.

ODE

Εἰς Ἔρωτα, νή.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις, ἀείδων·
Ὅδε χὴ θεῶν δυνάστης,
Ὅδε χὴ βροτοὺς δαμάζει. 930

Ἀνακρεόντειον, νθ'.

Στέφος πλέκων πόθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,

Καὶ

Ode LVIII.

Carminis Genus idem cum Præcedenti. Et hæc *Ode*, ſive potius *Oda* Fragmentum, Extat apud *Clement. Alexandrin.* Strom. l. VI. & apud *Arſenium* in Collectaneis *Græcis*.

926. Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρὸν] Τὸν in Verſus Principio addo ego ad Metrum ſupplendum.

927. Μέλπομαι βρύοντα μίτραις] *Amphimacer*, loco *Anapæſti*, non nunc primùm ponitur; factum & aliàs noto, ad v. 87. 839. 853. & Exemplo *Homeri* defendo. De voce βρύοντα, vid. ad v. 96. & v. 577. Μίτραις) An quia παρθένιαι μίτραι, quæ ſolvuntur à Maritis, *Cupidini* dicantur? *Veneri* certè dicari ſolitæ, ut *Callimachus*, loco ſuprà laudato, ad v. 315. & *Theocrit.* Idyll. κζ'. v. 54. Φεῦ, φεῦ· καὶ τὰν μίτραν ἀπέχισες· ἐς πόθ' ἅλυσας; Τᾷ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. An ſimplicitèr pro στέφανοι, *Corollæ*, quales *Amatores* & *Ebrii* geſtare ſolebant, variis floribus intextas. Vid. *Martinii* Lexicon in v. *Mitra*.

929. Ὅ γ' ὢν καὶ θεῶν δυνάστης] *Clemens Alexandrinus*,

58. In Amorem.

Amorem etenim delicatulum
Cano, abundantem corollis
Floridulis celebrans:
Hic nempè & Deorum Imperator *eſt*,
Hic & mortales domat.

59. Anacreonticum,

Corollam nectens aliquandò reperi
Inter Roſas Amorem,

Penniſque

nus, loco ſuprà-laudato, teſtatur; Hinc *Euripidem* ſibi hauſiſſe illud, Edit. noſtræ *Euripid.* Phædra v:1. Ἔρως γὰρ ἄνδρας ἃ μόνους ἐπέρχεται, Οὐδ' αὖ γυναῖκας. ἀλλὰ χὴ θεῶν ἄνω Ψυχὰς παρέσεισε, κἀπὶ πόντον ἔρχεται.

930. Ὁ δ' βροτὸς δαμάζει] Potuit quidem Poeta, ad θεῶν δυνάσης, addere etiam βροτῶν δαμάσης, nec ineptè; aſt aliud viſum, ut *Græcæ* Linguæ Copia *magis* appareat, & *Syntaxeos* Varietas magis capiat.

Ode LIX.

Carminis Genus idem cum *Primâ* Odâ. Extat *Antholog.* l. 7. fol. 484. & *Juliano* ἀπὸ τ ἰωάεχων Αἰγυπτίῳ aſcribitur; *quod ſanè indignè fero*, inquit *Baxter*; quaſi *Anacreon* alienis egeret Plumis. Ille quidem *Julianus* plura alia elegantèr ſcripſit, etiam Odarion hoc, ex noſtri Poetæ, ut puto, Imitatione. Quare *Anacreonticum* Pronuntio, *Anacreontis* eſſe, nè poſt *Baxterum* dicere audeo. Locum tamen hìc habere poteſt, ut & *Ode* LXIII. cùm ipſo *Anacreonte* minimè ſit indigna; præſertim quòd jamdiù locum hìc obtinuit, etiam in *Indicem* & Verſuum Numerum incorporatum.

935. Λαβὼν

Καὶ τῶν πλεφῶν καθαχὼν
Ἐβάπτισ' ἐς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν.
Καὶ νῦν ἔστο μελῶν μοι
Πτεροῖσι χαργαλίζει.

Λιτανεία, ξ'.

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν', Ἄρτεμι, θηρῶν·
Ἵκου νῦν ἐπὶ Λητάου
Δίνησι·

935. Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν] χρ. ἔπιον, & illius Vocis *Mediam* ſyllabam aliquandò produci poſſe non diffiteor, etiam probo demonſtróque ad *Homer.* Odyſſ. κ'. v. 160. & in his Notulis ad v. 824. Quomodò *Anthолog.* fol. 172. Πίομαι, ὦ Λήναιε, πολὺ τωλέον, ἢ πὶς Κύκλωψ. Legendum tamen hìc ἔπινον cenſeo; nè offendantur Imperitiores.

937. Πτεροῖσι χαργαλίζει] *Ariſtides* dixit, Τὰ ὦτα χαργαλίζειν. Infrà v. 1250. Ἕως ἰαίνει χαργαλίζων στωλάγχνα. Vid. *Heſych.* & *Phavorin.* in v.

Ode LX.

Carminis Genus idem cum Odâ *Triceſimâ*, excepto, quòd inibi Verſus omnes *Spondæo* claudantur, hìc omnes, præter Duos, *Dactylo*. Illi itaque Duo *Pherecratii* dicuntur, ut ad prædictam *Oden* notamus; Reliqui omnes *Glyconii*, qualis *Horatianus* ille, *Feſto quid potiùs die*. Hic *Hymnus* extat apud *Hephaſtionem* Grammaticum p. 69. & 73. Et Tertius ejuſdem Verſus laudatur ab *Euſtathio* fol. 1247. lin. 9. quare Nemo debet ſuſpicari, hunc Hymnum

Anacreon-

Penniſque ſtatim corripiens
Immerſi in Vinum;
Acceptóque *poculo*, illum ebibi.
Atque ità nunc intra Viſcera mea
Pennis ſuis me titillat.

60. Supplicatio.

Supplico te, Cervorum-jaculatrix,
Flava puella Jovis, agreſtium
Hera, Diana, ferarum:
Veni jam ad Lethæi amnis
Vortices

Anacreontis, non eſſe, ob Scholiaſtæ *Pindarici* verba, *Iſthmionic.* Od. 2. v. 1. Ἀνακρέοντα γὰρ ἐρωτηθέντα, φασὶ, λέγει σὸν εἰς θεὸς χεάφειν ὕμνους, ἀλλ' εἰς παῖδας; εἰπεῖν, ὅτι ἕξει ἡμῶν τοὶ εἰσιν. Illius enim Authoritati Magnos hos Grammaticos oppono, & re ipsâ contrarium probo ad v. 144. ad Oden L. LII. LVIII. LXIV. præter hunc locum, & pleniùs in *Authoris Vitâ*.

938. Γενέσθαί σ', Ἐλαφηβόλε] De hoc proprio *Dianæ* Epitheto, vid. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 262. Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐτοχίην ἐρεθαίνειν Ἀρτέμιδι. Item D. *Edvardi Sherbourne* ad *Senecæ* Hippolyt. §. 28. ad illud, de *Dianâ*, *Tua Cretæas ſequitur Cervas Dextra.*

940. Δίσπιν Ἄρηι θηρῶν] Hunc Verſum ex *Anacreonte* laudat *Euſtathius*, ut modò diximus. *Horat.* Sævis inimica Virgo Belluis.

941. Ἵκεο νῦν ἐπὶ Λήθαιο] Λήθαιο *Mediam* hìc corripit, ut ἐπιὴν *Homero*, quod notamus ad v. 147. 282. &c. Ità mox αἴεις, *Priorem* corripit, v. 1074. & Ἀμαλθείας, *Penultimam*, v. 1077. Hic autem Verſus, præter locos prædictos, laudatur *Hephæſti-*

Δίνησι θρεοκαρδίαν
Ἀνδρῶν ἐγκαθέρξα πόλιν
Χαίρουσ'· ἁ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμάνεις πολίτας. 945

Πρὸς αὐθάδη παρθένον, ξα'.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με,
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ

M'

oni p. 3. *Letheus* Fluvius juxtà *Magneſiam*, non ità procul ab *Epheſo*. Et videtur Poeta reſpicere ad *Epheſum*, cui tempore illo *Cræſus* gravitèr interminatus eſt, ut oſtendit *Herodotus* l. 1. c. 26. & *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 26. Licèt alii hanc Interceſſionem pro *Magneſiis* factam à Poetâ putent; quorum Periculum dicunt memorari à *Strabone* l. XII. Eſt autem hìc *Iambus* in *Primâ* ſede *Pherecratii*; ut infrà v. 1077.

942. Δίνησι θρεοκαρδίων] Fruſtrà *Tanaquil Faber* vocem θρεοκαρδίων corruptam aſtruit & θρασυκαρδίων ſubſtituit, etiamſi *Hephæſtionis* ipſius exemplari θρασυκαρδίων legatur; quod ille neſcivit, aut diſſimilavit. Non enim Poetæ erat Intentio, quod ille ſupponit, *Epheſios* laudare, verùm Divæ ſuæ Patronæ Miſericordiæ commendare; quod meliùs facere non potuit, quàm illorum Animos metu dejectos, religioſo timore fractos & humiles, memorando.

Ode LXI.

Carminis Genus *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Acatalecticum*, conſtans ex Quatuor *Trochæis*, hoc modo ⏑–|⏑–|⏑–|⏑–. Extat autem apud *Heraclidem Ponticum*, Edition. *Gale*, p. 414.

946. Πῶλε

Vortices: Cordibus-afflictorum
Virorum intuere urbem
Propitia: Non enim inhumanos
Ut Patrona-curas Cives.

61. Ad insolentem Virginem, Allegoria.

Equa Thressa, quid jam me,
Transversùm oculis tuens,
Crudelitèr fugis; existimásque

Me

946. Πῶλε Θρηϊκίη, τί δὴ μὲ] Θρηϊκίη certè scribendum, aut legendum saltem, ut Θρηικίη licèt scribatur *Ionicè*, πειθοῖ δὲ ὡς tamen in scansione effertur, ut v. 948 & v. 1225. Πῶλον, de quovis tenero Animalculo, atque proindè de Puella, usurpari, ἐπὶ πώλου τῆς παρθένοις ἐξεικάζεσθαι notamus ad *Euripid.* Rhes. v. 261. Ità *Horat.* Carmin. l. 1. Od. 23. *Vitas Hinnuleo me similis, Chloe.* Item l. 2. Od. 5. *Nondum subactâ ferre jugum valet Cervice.* Denique Od. 11. *Quæ velut latis equa trima campis Ludit exultim, metuitque tangi, Nuptiarum expers & adhuc protervo Cruda marito.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 4. fol. 36. Hanc *Anacreontis* Oden cum *Horatio* conferentis.

947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα] Non hìc iis assentior, qui exponunt per *Limis oculis tuens*; quià Virgo jam Vitare, non Invitare, fingitur; aspectu tali, qui alienatum animum ostendat. Ità certè *Polybius*, Λοξὸν πρός τινα ἔχειν, de illo, qui alieno est ergà aliquem animo, & quasi suspectum eum habet, eique fidere non audet. *Anglicè*, TO LOOK SCORNFULLY.

948. Νηλεῶς φεύγεις, δοκέουσ᾽ ἔ;] Mallem primâ facie φύγες legere, ut sit in *Pari* certè loco *Trochæus*; verùm *Spondæus* bis mox in eâdem sede ponitur, ut

Μ' ὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
Ἴθι τοι, καλῶς μὴν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων τρέφοιμι
Ἀμφὶ πέρματα δρόμοιο.
Νῦν ὴ λειμωνάς τε βόσκεαι,
Κοὐφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
Δίξιον γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβαλεῖν.

Ἐπι-

v. 954. & 955. quare maneat φεύγεις. At jam δοκίεις, licet per tres ſyllabas ſcribatur, δισυλλάβως tamen efferendum in ſcanſione, per Συνίζησιν, ut ſuprà in ϑρηϊκίη & infrà in βόσκεαι. Vid. etiam ad v. 906. & 912.

949. Μ' ὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε] Cùm olim eſſet μηδὲν εἰδέναι σοφὸν, atque ità ſyllabâ unâ deficeret, ex *Heraclidâ Pontico* μ' ὐδὲν emendavi & γε in Verſûs fine addidi. Senſui nempè commodum, *Verſui* neceſſarium: aliàs Μηδὲν εἰδέναι σοφόν με.

953. Ἀμφὶ πέρματα δρόμοιο] Ità pro δρόμου ſcribo, quòd ſit *Ionicum* & Verſui medeatur, aliàs unâ ſyllabâ mulctato. Pro ἱππόδρομος ponitur.

954. Νῦν ὴ λειμωνάς τε βόσκεαι] Ità quidem *Ionicè* ſcribo βόσκεαι, moneo tamen in ſcanſione efferendum δισυλλάβως, quaſi βόσκη eſſet ſcriptum. Vid. ad v. 948. Eſt & hic *Spondæus* in *ſecundo* loco.

955. Κοὐφά τε σκιρτῶσα παίζεις] De *Spondæo* in *Secundo*.

Me nihil ſcire, quod ad Artem attinet?
Scias hoc tu, quod bellè quidem tibi
Frœnum injecerim;
Lora dein retinens verſaverim
Circa metas curriculi.
Nunc verò *tu per* Pratáque paſceris,
Levitérque exultans ludis;
Peritum etenim Equiſonem
Non habes, qui te inſcendat.

62. Epi-

Secundo & *Pari* loco, vid. ad v. 948. Κῦρα pro κύρως, *Atticé*.

956. Δεξιὸν γὰρ ἱπποπιέλω] Peritum Equiſonem, ab ἵππος & πιέζω, nec hæc Vox elegans in *Schrevelii* Lexico reperienda.

957. Οὐκ ἔχεις ἐμβαπύειν] χρ. ἔχῃς (ità enim pro ἔχεις) *Heraclid. Pontic.* at malè; Prima enim hujus Vocis ſyllaba *brevis* eſſe debet, altera *longa*. Pro ἐμβάπτειν autem, cum ſic Verſus unâ ſyllabâ deficeret, ego primus ἐμβαπύειν ſubſtituo. Παλοδαμᾶν *Sophocles* dixit *Ajac.* v. 550. Ἐμβαπύω Vox Authentica, & *Sophocles* Oedip. Colon. v. 670. Ἵν' ὁ Βακχιώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβαπύει. Βαπύω autem à βαίνω, undè *Latinum* Batuo. *Figura* elegans, & *Syntaxis* etiam, *Infinitivus* nempè pro *Subjunctivo* cum *Præpoſitione*, ut v. 318. Ità *Horat.* l. 1. Od. 23. *Non ego te frangere perſequor*, & *Od.* 26. *Tradam protervis in mare Creticum Portare Ventis.* Vid. ſimilem ἔποιαν ad v. 609. 658. 1037.

Ἐπιθαλάμιος ὕμνος, ξβ'.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,
Ἵμερε, κρᾶτος χθονίων,
Γάμε, βιότοιο Φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
Ὑμέας τίχοις κωδαίνω,
Ἵμερον,

Ode LXII.

Epithalamium Carmen; ſed ut id, quod Verum eſt, fatear, Puto ego *Oden* hanc, ab aliquo alio Factam quidem ad *Anacreontis*, ut ille putabat, Imitationem; at ipſius *Anacreontis* Opus eſſe, parùm credo. Quot enim ferè hìc Verſus, tot Verſuum Genera. *Andreas Schottus* illam Nobis propinavit his Verbis (quanquam *Henricus Stephanus* priùs habuerit in ſua Editione p. 448.) Et in Anonymo quodam hæc reperi, Ἐγὼ δέ τι τὸ Ἀνακρέοντος Μέτρον, ὡς οἶμαι [χρ. * κατὰ συναπτικὸν] * κατὰ συζυγιαστικὸν μέτρον, ἐπετήδευσε τῇ ἑορτῇ, καὶ ἅμα ἔλεγε, θεάων ἄνασσα, κ. λ.

958. Θεάων ἄνασσα Κύπρι] *Andreas Schottus* θεάων rectè; pòſt verò in nonnullis hinc factum θεαίνων, quod nihil eſt, per errorem Typographicum; indè tamen alii θεαινῶν fecêre; quæ Vox ſatis genuina, utpote *Homerica*; at nec minùs θεάων· quare retinendum, cùm illam etiam in Scanſione poſſimus διανλαβῶς metiri; ut ſit *Iambicus, Dimeter, Catalectus*, ad normam *Primæ* omnium Odæ.

959. Ἵμερε, κρᾶτος χθονίων] Ἵμερος & Ἔρως *Veneris* ſatellites, ut notamus ad v. 809 & ex *Heſiodo* probamus. *Horatio* etiam noti; ut l. 1. Od. 2. *ſive tu mavis, Erycina, ridens, Quam* Iocus *circùm volat &* Cupido. Verſus conſtat ex Duobus *Paeonibus* Primis, ut *Paeonicus*, Ἵμερε, κρα-| τος χθονίων. Hìc verò

62. Epithalamium.

Dearum Regina, Venus,
Amor, Imperator Mortalium,
Hymen, Vitæ Cuſtos,
Vos Carminibus celebro,
Vos Verſibus honeſto,

Amorem

verò κρήτ@ pro ὁ κρατῶν. *Euripides*, Κρήτης ἀρσένων Ἔστιν γυναιξίν.

960. Γάμε, βιότου φύλαξ] Verſus conſtat ex Duobus *Pyrrhichiis*, *Trochæo*, atque *Iambo*, vel ex *Proceleuſmatico* & *Choriambico*. *Dionyſius Halicarnaſſ.* γάμον vocat σωτήριον & γένους, eodem modo, & *Gregor. Nazianz.* ἄλκαρ ὀλέθρου, quià Mortui Parentes in ſobole ſuâ quodammodò reviviſcere videntur.

961. Ὑμέναε λόγοις λιγαίνω] Verſus *Trochaicus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Λόγοις λιγαίνω, ſuavis Παρήχησις. Λιγαίνω, à λιγὺς, *Eloquens*; & occurrit ſuprà v. 605. eſtque Vox *Homerica* & ſonat, *Altâ-voce-proferre*, aut *ſuavitèr-celebrare*. Λόγοις) ἔπεσιν, ut λέγω, ᾄδω. Ità v. 1. Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας. v. 254. Σὺ μὲ λέγεις τὸ Θήβης. Ità *Theocrit.* Idyll. XVII. v. 3. Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω. Et ipſe *Homerus* ἰσοδυνάμῳ λέξει utens, Ἄνδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα. Ut *Anacreon* v. 892. Δεδαηκότ@ με εἰπεῖν. *Euſtathius* itaque, quùm fol. 9. ex *Strabone*, fol. 18. notet, Vocem λέγειν, non poſſe de *Sublimi* & *Poeticâ* locutione uſurpari, ſatis ex his locis refellitur.

962. Ὑμέναε στίχοις κυδαίνω] Idem Genus Verſûs, cum præcedenti; excepto quòd hic, in *Tertio* & *Impari* loco, *Spondæus* admittatur. Κυδαίνω Vox *Homerica*. Στίχ@, propriè, Ordo, qualis Plantarum in Horto benè diſpoſito: Figuratè Verſus, undè Δίστιχον, Τετράστιχον, Ἑξάστιχον, Δεκάστιχον, Ἀκροστιχίς, &c.

963. Ἵμε-

Ἵμερον, Γάμον, Παφίην.
Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κἄιξε·
Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα. 965
Στρατόκλεις, Φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυείλλης,
Ἶδε τὴν φίλιν γυναῖκα·
Κομᾷ, τέθηλε, λάμπει.
Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει· 970

Ῥόδον

963. Ἵμερον, Γάμον, Παφίην] Versus *Trochaicus, Dimeter, Catalectus*, constans ex Duobus *Trochaeis, Dactylo* & syllabâ; ut v. 959. si ultima τῆ Ἱμερε producatur ante Duplicem consonantem Τχεφάδος. Rectè faciunt, qui pro Παφίης legunt Παφίην. Est enim Ἀνάληψις, sive Repetitio Prædictorum à v. 958. ad v. 960. *inclusivè*, & per Appositionem ad ὑμέας pertinet, cum Reliquis; si Κυθήρῃ legas, erit *Iambus, Dimeter, Catalectus*.

964. Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κἄιξε] *Baxteri* scriptio νεανίν, pro νεᾶνιν, minimè ferenda: Nec est ut ille putat, Carmen *Elegiacum, Brachycatalect.* nec ullatenùs ad ejusmodi numero; reducendum; Verùm *Trochaicum* est, *Tetrametrum, Brachycatalectum*, uno nempè pede deficiens.

965. Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα] Carmen *Dactylicum, Tetrametrum, Brachycatalect.* constans ex Duobus *Dactylis, Spondæo*, & Duobus *Trochæis*. Πέρδικος ἄγρα) Proverbium alludens ad Virginum & novarum Sponsarum δυσπροσομιλησίαν ἦθος. *Pierius* enim multis probat, quàm difficultèr Venator *Perdices* capiat & quâ astutiâ in evitando Venatore Perdices utantur, *Hieroglyphic.* l. XXIV. fol. 176. B. C. undè *Aristophanes*, in Avibus, ἐκφεύγω pro *evado, evito, effugio*. fol. 398. Ὡς παρ' ἡμῶν ἐδὲν αἰ-

χεφ-

Amorem *viz.* Hymenæum, Venerem.
Aſpice Puellam, aſpice, ô Puer:
Surge, nè te fugiat Perdicis captura.
O Stratocles, Amice Veneris,
O Stratocles, marite Myrillæ,
Intuere amatam hanc Conjugem;
Floret, viget, micat.
Roſa Floribus imperat:
Roſa

χρὴν ἐστιν ἐκφοδικίσαι. *Scholiaſt.* Ὁ Πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅταν ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. & mox --εἶτα τὰ- λὰ Ϝ, τοὺς Πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κέρφη τοῖς ποσὶν, ὑπολίγους ἑαυτοὺς ῥιπτοῦσι καὶ ὕπτιοι ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσιν. Ἐκφοδικίσαι) ἀντὶ Ϝ φυγεῖν. De Perdice, *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 3.

966. Στρατόκλεις] Στρατοκλεις, in *Vocativo* Στρατόκλεες, ut *Homero*, Πατροκλεες ἱππεῦ. Et ab hoc Verſu, *incluſivè*, ad v. 972. *excluſivè*, ſunt omnes Verſus *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, cum *Anapaſto*, in Primâ ſede, ut *Od.* 3. *Stratocles*, Nomen Magni alicujus Viri, Ducis, aut Principis, à στρατὸς & κλέος, Exercitûs Gloria; à quali Principe urbs quædam *Aſiæ* ad Cimmerium *Boſphorum*, dicta *Stratoclia*, ut *Plinius*.

967. Στρατόκλεις, ἄνασσε Μυρίλλης] Ὑποθετικὸν Ϝ, Μυρίννη, Μυρίλλη. *Myrinna* autem Nomen *Homero* notum & erat Nomen *Amazonum* Reginæ, de quâ *Dion.* l. 4. *Baxter*, "Urbanè dixit *Stratoclem* Virum "*Myrillæ* &c. nec Γάμον vidit bis ſuprà dici.

970. Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει] De hâc *Reginâ* Florum vid. Od. v. & LIII. Et quòd reverà *Princeps* eſſe debeat omnium Florum, *Sappho* mirificè probat, Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς Ἐπιθεῖναι Βασιλῆα, Τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε· Γῆς ἐπὶ κόσμος, φυτῶν·

Ῥόδον ἐν κόραις Μύρριλλα.
Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι·
Κυπάριττος ἢ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

Περὶ Ἀνακρέοντος, ξγ'.

Ἀνακρέων ἰδών με,

Ὁ

τῶν ἀγλαϊσμάτων. Ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμώνων ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτον. Ἔρωτος πτέρυξι, Ἀφροδίτην συνεξενεῖ. Φύλλοις εὐειδέσιν κοσμεῖ. Εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ. Τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ. Ex *Achille Tatio*.

971. Ῥόδον ἐν κόραις Μυρίλλα] Vis hujus Argumenti hæc eſt, *Roſa* Florum Regina, at *Myrilla*, *Roſa* inter Puellas; ergò *Myrilla*, Puellarum Regina.

972. Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι] Verſus *Ionicus*, conſtans nempè *Paone* Quarto, & Duobus demùm *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος. Pro φαίνει, malo φαίνοι, ut congruat cum πεφύκοι. *Ænigmaticè* Marem *Myrilla* ſobolem optat, *Apollo* enim in Mythologicâ illâ cum *Hecate* contentione, *Hominem* protulit, ut *Pierius* notat, *Hieroglyphic.* l. XIII. fol. 100. F. Optat etiam, ut Amatorium commercium ad Orientem ſolem continuetur.

973. Κυπάριττος ἢ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ] *Theocritus* Epithalam. *Helen.* v. 30. Ἢ κάπῳ Κυπάρισσος. Verſus iterum *Ionicus*, Duobus conſtans *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος, *Dactylo* & *Spondæo*. Ego autem ἢ addidi poſt Κυπάριττος, ad Verſûs complementum & Sententiæ connexionem. Κυπάριττος, *Ænigmaticè*, pro *Haſta Virilis*; vid. Γεωπονικῶν l. XI. c. IV. Ità Poeta apud *Athenæ*: Βαΐν' ἐν θαλάμων κυπαρισσοτεύχων. Vid *Caſaub.* fol. 687. An & Proles Maſcula, ἔρνος, Germen humanum? Κῆπος certè hìc, ut *Virgilio* Georgic. l. 3. v. 136. Genitale Arvum, de

Roſa inter Virgines Myrilla.
Sol tuum Cubile oſtendat;
Cypreſſúſque tibi creſcat in Horto.

63. De Anacreonte.

Anacreon conſpicatus me,
Teïas

de quâ *Metaphorâ* diximus ad *Euripidis* Iphig. Taur. v. 3. & Cyclop. v. 168. *Diogenes Laertius* in *Stilpone*, Ἀνασύρας αὐτῆς τὸ κῦπον ἐθεάσατο. Ità λειμὼν *Euripid.* Cyclop. v. 170. Ψαῦσαι χερῖν λειμῶνος. Ità πεδίον, *Ariſtophani*, νάπος & κῦπος *Heſychio*, Saltus, *Plauto*, ut *Petr. Daniel Huetius*, Demonſtr. Evangel. f. 89. Ità mox, 1277. Μανιόκηπον ἐπαίρω. Vid. *Suidam* in Μυσάχνη. Domina *Dacier* Proverbialitèr & *Ænigmaticè*, dictum vult, pro ſerò moriantur; quòd *Cypariſſus* ſit arbor longæva. At tum Amborum hortus erat dicendus, non *Myrillæ* tantúm.

Ode LXIII.

Carminum Genus habes ad *Primam* Oden. At hæc Ode non omnibus videtur Genuina; quaſi, quoniam in *Anacreontem* ſit ſcripta, ab eodem confingi non poſſet, quomodò tamen apertè facit aliàs; ut notamus ad *Oden* IX. & ad v. 1020. quomodò etiam *Virgilius*, *Horatius*, *Ovidius*, *Couleius* & mille alii fecêre, faciunt, & etiamnum facturi ſunt. Ætatem certè habet, ſummam Elegantiam, *Græcæ* Linguæ Puritatem ſinceram. *Baxter*, qui *Henrico Stephano* tribuit, magno illum munere mactat, ſui Judicii jacturam facit. *Iſaac Caſaubonus*, Vir longè ſagacior, Veteris cujuſdam Poetæ opus omninò cenſet, idque antequam à *Stephano* vulgaretur, "Venit, inquit, in manus meas *Ode* quædam "*Anacreontica* Poetæ Veteris, neſcio cujus; Ipſum "Carmen ſubjiciam, quià adhuc Publici juris, quod "ſciam, factum non eſt. Ità ille in Animadverſ. ad

Athenæ

Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὅταρ λέγων προσεῖπε.
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.
Γέρων μὲν ἦν, καλὸς ἦν,
Καλός τε κἠ φίλυμνος.
Τὸ χεῖλος ὥζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔγωγε προσήγαγον.
Ὁ δ' ἐξελὼν κιθάρην
Ἐμοὶ τέρος δίδωσι·
Τὸ δ' ὥζ' Ἀνακρέοντι.

Ἐγὼ

Athenæ l. xv. c. 4. fol. 952. ad finem, ubi totam hanc *Odem* profert. Ipſe *Baxter*, "Si non fuiſſet per "tres Verſus, penè jurâſſem hanc *Odem* fuiſſe ab ipſo "*Anacreonte* conſcriptam. *Hercules*! Quàm pura, "quàm concinna, quàm fluens eſt, atque numero-"ſa? Sunt tamen in eâ Nævi *&c.* Non ſunt, *Baxtere*; tu Nævos facis: Tres illos Verſus tu primus violâſti; ut contrà te mox probabo. Cur non itaque nunc juras, Hæc eſſe *Anacreontis*? Ego ſanè huc omninò attexendum duxi, quod ad noſtri Poetæ laudem magnoperè faciat. Omnia ergò ex *Caſaubono* reſtituo. Vid. *Longepierre* p. 346. Naris certè paulò emuctioris, ſiquis alius, Virum.

976. Ὅταρ λέγων προσεῖπε] Hanc optimam Lectionem *Baxter* auſus eſt temerare, legendo, Ὅταρ μὲ προσκάλεσε, neſcius intereà, τὸ μὲ priùs dictum.

980. Καλός γε κἠ φίλυμνος] *Baxter* & hìc temerè

Teïus ille Poeta-melicus,
In ſomnio, dicens quid, eſt allocutus:
Et ego accurrens ad eum
Complexabar exoſculatus.
Senex quidem erat, at pulcher,
Pulcher erat, & Coitûs-amans;
Labium *ejus* redolebat Vinum:
Et jam penè vacillantem illum
Cupido manu-ducebat.
Ille itaque eximens de Capite
Mihi coronam donat;
Quæ ſpirabat Anacreontem.

At

merè in Poetam involat, legitque pro φιλόδινον, γανύφεων, in novis fingendis Vocabulis non tam felix, quàm audax. Undè enim, inquit, *Poeta nôſſet, Primo Aſpectu*, Eum fuiſſe φιλόδινον; Reſpondeo ego, Imprimis per Magnam illam Pocticam Chartam, *Homero* memoratam, *Iliad.* β'. v. 485. Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα. Undè *Homerus* & *Virgilius*, reliquique Poetæ Deorum etiam Sermones potuerunt nobis impertire; & quid *Jupiter* in aurem dixerit *Junoni:* Undè ipſe *Anacreon* illud Ψυχῆς ἔσω χάραγμα deprehendit, ſuprà v. 902. Verùm naturalis erat cauſa, quâ Phyſiognomonici ab externo oris & vultûs filo, internos animi ſenſus conjectant. Ex Temperaturâ ſanguineâ, ex fractis ocellis, inquit *Joſeph. Vaſſæus. Anacreon* ſignum dat, Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης, v. 411. Videat *Baxter*, ſi vacat, *Adamantium*, & *Polemona*, Phyſiognomonicos, Περὶ Ὀφθαλμῶν, κ. λ. Et *Socratem* cum *Parrhaſio* Pictore & *Clitone* Statuario diſputantem apud *Xenophontem*, Mirabil. l. 3. fol. 617.

Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐθησάμην μετώπῳ
Καὶ δῆθεν ἄχει χὴ νῦν
Ἔρωτος ἁ πέπαυμαι. 990

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. ξδ'.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
Αἴθλος μὲν ἁ τοξεία,

Μελέτη

987. Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας] *Baxter*, ſolitâ elatus audaciâ, & hanc optimam Lectionem mutat, χρύσια χαλκείων, legitque ἀΐδηλ- ὑθὺς, quas voces, licet *Anacreonticas*, non hoc in loco ſufficere conſtat. Hi ſunt Tres illi Verſus, propter quos Ille hanc Oden *Anacreonte* minùs dignam judicavit, & quos tamen, niſi ille corrupiſſet, intactos & inexploratos relinqueremus

Ode LXIV.

De hâc *Odâ*, ſiquis Carminis Genus quærat, recurrat ad *Tertiam*; ſiquis Authorem, quæ notamus ad Odem ſuperiorem: Nam licet ipſe *Anacreon* hic laudetur, non ideò ſequitur, ipſius Poema hoc non eſſe; quùm aliàs *Character* & *Stylus* & *Vis* ſint tanto Authore nequaquam indigni; Pluréſque ex illo loci à Veteribus laudantur, velut ex *Anacreonte*. Et neſcio, an hic *Anacreon* non ſeipſo paulò major videatur, tanta in hâc Odâ *Sublimitas*, ut v. 489. ad v. 494. *incluſivè* & 1140. & aliás. Nonnihil quidem injuriâ Temporis paſſum eſt hoc *Odarion*, verùm plus ex *Amanuenſium* inſcitiâ, qui illi aſſuebant monſtri neſcio quid; quod nec illi, nec ſibi, quid ſimile habuit; & præterea omnium erat corruptiſſimum. Quare illud Aſſumentum aliò nunc relegavi, de quo mox ſuo loco. Eſt autem & hic *Hymnus*, de quâ re diximus

ad

At ego Stultus ille acceptâ-*coronâ*
Alligabam meæ fronti;
Atque ità etiam nunc uſque
Ab amore non ceſſo.

64. Hymnus in Apollinem.

Iterum ego barbiton ciebo:——
(Certamen quidem non proponitur,
Exer-

ad v. 144. & ſi mihi credis, elegantiſſimus & undiquaque conſummatiſſimus, Illiúſque Generis, quod Προσόδιον vocatur, de quo *Athenæus*.

991. Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω] *Tmeſis* pro ἀναδονήσω. Dicimur λύρᾳ, κιθάρᾳ, χέλυϊ, βαρβίτῳ——κρέκειν, κρούειν, κροαίνειν, σείειν, πλήσσειν, δονεῖν.—— Hinc *Apollinem Theopompus* Δονητὴν vocavit. *Heſych.* Δοναξὴν (l. Δονητὴν) τὸν Ἀπόλλωνα Θεόπομπος. *Anthol.* fol. 68. Δεξιτερὴν ὑπάτῃσι ὀπὸς πλήκτροισι δονήσω.

992. Ἄεθλον μὲ ὁ προκείται] Alludit ad Publica *Græciæ* certamina, præcipuè *Pythia*, in quibus Omnium primum & præcipuum Certamen erat, *Hymnis* in Deum *Apollinem* contendere; quod nunc facit noſter. Ità poſt *Homer.* Hymn. *Apoll.* v. 149 *Pauſanias* Φωκικῶν fol. 322. lin. 22. Ἀρχαιότατον δὲ ἀγώνισμα μουσικὴν ἐνόμισαν, καὶ ἐφ' ᾧ πρῶτον ἆθλα ἔθεσαν, ὕμνος Ὑμνον εἰς τὸν θεόν. Et primùm Citharâ certabant in *Pythiis*. Μόνων δὲ κιθαρῳδῶν ἀγωνιζομένων τοπαλαιὸν, ἐποίησεν ὁ Εὐρύλοχος ἐς πὲ ἕτερον ἐπαέρχειν ἀγώνισμα, ἐξ Ὑποθέσεως τοῦ Πινδάρου Πυθίων. Vid. plura ad v. 855. & v. 1290. Non hoc jam *Certamen* inſtat, non Publicâ Authoritate ad quorundam æmulationem jam cano; vel ſi legis ἄεθλον, nullum mihi præmium proponitur, nempè Δάφνης, *Laurûs*; ut in publicis Certaminibus; nihilominùs ex Naturâ & Inge-

Μελέτη δ' ἔπεσι παντὶ
Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ ϑ' πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ἄτε τις κύκνος Καΰστρου,
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων

Ἀνέ-

nio impellor ad opus Muſicum; canendum &c. *Media* in Ἀεθλ& Communis, ut ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. noto. Vid. infrà ad v. 997.

993. Μελέτη δ' ἔπεσι παντὶ] Ἄσκησις ϑ' πρόκειται παντὶ τῷ εἰδέτι εὖ λέγειν, κὴ ἐὰν μὴ νομίμως ἀγῶνα εἰσέρχηϑ'. Ἐν παιγνίοις μὲ δ' πᾶς ἀθλεῖ, ἀλλ' οἱ ἀπὸ Ἑλλανοδικῶν εἰς κλῆρον ἀφωρισμένοι· ἰδιώτη ϑ' σπουδαίῳ κὴ ἐμπείρῳ, ἔξεστι καθ' ἑαυτὸν κὴ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. 2 *Tim.* c. 2. v. 5. Ἐὰν ϑ' κὴ ἀθλῇ τις, ὐ στεφανοῦϑ', ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Huc refer illud *Periandri*, Μελέτη τὸ πᾶν.

994. Σοφίης λαχόντ' ἄωτον] Σοφίη hoc in loco *Poeticen* notat, uî Σοφὸς, *Poetam*; de quâ re ad v. 860. *Athenæ* fol. 632. Τῶν μὲν ϑεῶν Ἀπόλλωνα, τὸν ϑ' ἡμιϑέων Ὀρφέα μουσικώτατον κὴ σοφώτατον ἔκεινον. Hunc locum reſpexit *Pindarus*, Olympionic. 1. v. 22. Ἀγλαΐζειϑ' ὃ κὴ Μουσικῆς ἐν ἄωτῳ.

995. Ἐλεφαντίνῳ ϑ' πλήκτρῳ] Πλῆκτρον) τὸ τὰ χιϑάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς. *Heſych.* Pro τὰς lego τίς. *Anglicè*, A Quill.

996. Λιγυρὸν μέλος κροαίνων] *Homero*, κροαίνων) τοῖς ποσὶ κρούων. Hìc *Abſolutè* κρούων, vid. ad v. 991.

997. Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω] Rectè *Phrygium* Rhythmum vocat, qui nempè ἔνϑ& dictus & circa *Hymnos* ac res ſacras verſabatur. *Lucian.* in *Harmonidâ*, Τῆς ἁρμονίας ἑκάστης ἀφυλάττειν τὸ ἴδιον· τ Φρυγίου, τὸ ἔνθεον· τ Λυδίου, τὸ Βακχικόν· τ Δωρίου, τὸ σεμνόν·

τ

Exercitatio tamen præſtò-eſt cuivis
Poeticæ ſortito florem.)
Eburneóque plectro
Argutum carmen ſtrepens,
Phrygio modulo vocem-tollam;
Velut quidam Cygnus Cayſtri,
Candidis alis modulans
Vento-

ς' Ιωνικῆς, τὸ γλαφυρόν. In quem locum confer *Apulei* Floridorum l. 1. p. 488. Seu tu velles *Æolium* ſimplex, ſeu *Aſium* varium, ſeu *Lydium* querulum, ſeu *Phrygium* Religioſum, ſeu *Dorium* bellicoſum. Vid. plura ad *Euripid.* noſtrum in Tract. de *Tragœdiâ* §. XI. Prior ſyllaba in ῥυθμῷ Communis, ut in ἄεθλον, v. 992.

998. Ἄπι τὶς κύκνος Καύϛρου] Nonnulli malè legunt εἶπι pro ἄπι, ut *Spanheim.* ad *Callimach.* Del. v. 464. Locus reſpicit illud *Homer.* Iliad. β'. v. 461.

——κύκνων ἀϰλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋϛρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Ἔνθα κ' ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν.

Καύϛρος autem & Καύϛριος, ut Κάπρος, κάπριος. Prior ſyllaba in Κύκνος Communis, ut *Horat.* l. 4. Od. 3. *Donatura Cygni, ſi libeat, ſonum.* Ità Media in ἄεθλον corripitur v. 992. Prior in ῥυθμὸς, v. 997. & plura ejuſmodi noto ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19.

999. Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων] Alludit ampliùs ad prædictum *Homeri* locum, ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι, quòd fortè dum canunt, Pennis plaudunt. Hinc *Pratinas*, Οἷά τε Κύκνον ἄδοντα ποικιλόπτερον μέλος. De *Cygneâ* Cantione, videſis quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Hercul.* Fur. v. 692. *Electr.* v. 151. *Ælian.* Animal. l. 10. c. 36. *Socrates* apud *Platon.* in *Phædo* §. 23. fol. 124. Edit. *Cantabrig.* Ἀλλ' οἱ Κύκνοι, ἔπι, οἶμαι, Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί τέ εἰσι, καὶ προειδότες τὰ ἐν Ἅιδου ἀγαθὰ, ᾄδουσί τε καὶ τέρπονται, ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως, ἢ ἐν τῷ πρόσθεν

Ἀνέμῳ σύναυλον ἠχήν.
Σὺ δ', Μοῦσα, συγχόρευε·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
Κιθάρη, Δάφνη, Τέλπους τε.
Λαλέω δ' ἐρωτα Φοίβου,
Ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη·
Τὸ μὲν ἐκπέφυγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μορφὴν,
Φυτὸν θύθαλὲς δ' ἐπήχθη.
Ὁ δ' Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κερατέειν κόρην νομίζων·
Χλοερὸν δρέπων δ' Φύλλον
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρῃ.
Ἄγε, θυμὲ, πῇ μέμηνας,

Μανίην

χόνω. *Martial.* Dulcia defectâ modulatur Carmina linguâ Cantator Cygnus funeris ipse sui. *Conrad. Rittershusius* in *Oppian.* Cyneget. l. 2. v. 544. multò plura ex Authoribus. *Olaus Wormius* testes illorum Cantionis adducit, *Musæ.* l. 3. c. 13.

1001. Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου] Hoc distichon ex *Anacreonte* laudatur, ab *Ezekiele Spanheimio* in *Callimach.* Hymn. Del. v. 399

1003. Κιθάρη, Δάφνη, Τέλπους τε] Prior syllaba in Δάφνη Communis, ut suprà ad v. 992. 997. 998.

1006. Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη] Nempè *Daphne*, de quâ *Parthenius*, Ἐρωτικῶν, c. 15. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 1x. Γεωπονικῶν l. xi. c. 2. maximè hujus

Vento ſimul-ſonantem vocem.
Tu verò, Muſa, unà-tripudiato:
Res etenim Phœbo ſacra eſt
Cithara, Laurus & Tripus.
Eloquor itaque amorem Phœbi,
Supervacuum furorem;
Caſta etenim eſt Puella:
Stimulum quidem *illum* evaſit,
Naturæque mutavit formam,
Et Planta *facta* ſemper-virens reſonabat.
At Phœbus, ibat quidem Phœbus,
Potiturum-*ſe* Puellam putans;
Viride verò carpens folium
Putavit ſe exercere Venerem.
Age, Anime, quorſum inſanis,

Inſaniam

hujus Hymni explicationi facit, & illud à p. 303. Σωφροσύνῃ ὀνομάζεσι Δάφνῃ.

1007. Τὸ μὲ σκιπόδιον κέντρον) Τετίσιν, Ἀπόλλωνος ἔρωτα, ὃν καὶ οἶστρον εἶπεν. Ἄλλως, Κέντρον) αἰδοῖον ἀνδρεῖον, ὡς Σωφάδης, Πτολεμαίῳ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς γήμαντι. Εἰς ἐχθρὸν τραυματίην τὸ κέντρον ὠθεῖς.

1009. Φυτὸν εὐθαλὲς ἐπ' ἐπήχθη] Ità in *Imperfecto* lego, pro Veteri ἐπηχεῖ in *Præſenti*, quod hactenùs malè obtinuerat. Ità verſu proximè ſequenti, ἴα lego, ab εἶμι, *Eo*, de quâ voce *Etymolog.* in v. Ἤιεν, i, e. ἴεν. & mox v. 1013. ἐδόκει.

1010. Ἤιε] ἐπορεύετο. Vid. ad v. 1009.

1013. Ἐδόκει πτηνὴν Κυθήρῃ] Ità ſuprà v. 351. Τετηνὴν τὴν Ἀφροδίτην.

1015. *Mavilus*

Μανίῃ μανεὶς ἀείσην; 1015
Τὸ βέλος φέρε κραταίνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς·
Τὸ δ' τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ὦ θεὸς σύγκα.
Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ, 1020
Τὸν ἀοίδιμον μελισσῆν·
Φιάλῃ πρόπινε παισὶ,
Φιάλῃ λόγων ἐρασσῇ,
Ἵνα

1015. Μανίῃ μανεὶς ἀείσην] Ὀξύμωρον illud elegans, μανίην ἀείσην, & v. 759. σώφρονος λύσης & v. 894. χαλεπόν τι μανῆναι & v. 1023. Φιάλῃ λόγων ἐρασσῆν, & v. 1027. Νοσεῖν οἶνον & v. 1278. Νέκταρ μελικὸν, hæc omnia Poetæ *seriam* Sobrietatem, *simulatam* Ebrietatem docent; ut in ejusdem Vitâ ostendimus. Vid. ad v. 1186. *Socrates* in *Platonis Phædro*, Ἐρωτικὴν μανίαν ἐφησάμην ἀείσην εἶναι.

1016. Τὸ βέλος φέρε κραταίνων] Hæc *Metaphora* frequens Poetis; *Homero*, Odyss. χ. v. 6. *Euripid.* Troad. 444. *Ion.* v. 256. & v. 1411. *Pindari* Olympionic. 2. 149. Πολλά μοι ὑπ' αἰγικῶν ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας, φωνᾶντα συνετοῖσιν. Et v. 160. Ἔπεσι σκεπτὸν τόξον, ἄγε, θυμέ. Verùm, qui *Anacreontis* hanc Oden ideò negant, quod Imitatio *Pindari* videatur, nesciunt, ideò & esse illius argui posse; quòd hunc locum sit *Pindarus* imitatus, ut multos alios.

1018. Τὸ δ' τόξον Ἀφροδίτης] Cur τόξον Ἀφροδίτης vocat, cùm Omnes ferè Poetæ *Cupidinem arment Arcu*, & ab illo *Apollinem* etiam ictum *Ovidius*.

Insaniam insaniens optimam? 1015
Jaculum profer vi-adhibitâ,
Ut, scopo percusso, abeas:
Arcum autem Veneris
Omitte, quo Deos vicit.
Anacreontem imitare, 1020
Famosum illum Poetam:
Phialam præbibe Pueris,
Phialam Carminum amabilem,

Ut

us doceat, *Metamorph.* l. 1. §. 1x? Respondeo, *Cupido*, Filius *Veneris*; atque proindè illius Arma, ut à Matre comparata, illique donata, Matris etiam quodammodò habenda. Quin Tela *Veneri* tribuuntur à *Theocrito*, Cyclop. v. 16. Κύπριδι δὲ μεγάλας, τό οἱ ἵππεια πᾶξε βέλεμνον, & *Moscho*, Europ. v. 75. Θυμὸν ἀναιδήσιν ἰανθμηθεὶς βελέεσσι Κύπριδος.

1019. Ἄφες, ὦ θεὸς εἰπεῖν] Pro Veteri ὡς, ego ὦ scribendum judico; ut & *Fabri*, *Fabri* Filius, *Æmyl. Portus*, *Longepierre* &c.

1020. Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ] Hoc est, *Teipsum metire*; quasi diceret, Quùm sis *Anacreon*, hoc est Puerorum & Hilaritatis celebrator, nè tu Divorum Amores tangito. Ità *Horat.* l. 1v. Od. v1. de se, *Vatis Horati*; & *Virgil.* Georgic. l. 1v. v. 563. Illo Virgilium *me tempore dulcis alebat Parthenope.*

1022. Φιάλην παρέπινε παισὶν] Qui hunc locum ex *Pindaro* haustum volunt, cur non æquè potuerunt suspicari ex *Anacreonte* traductum à *Pindaro* per Imitationem; ut suprà dixerim ad v. 1016. Vid. *Pindar.* Olympionic. 17. v. 1. ad 5.

1023. Φιάλην λόγων ἱερωτάτην] Vid. ad v. 1015. Confer v. 1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων χαίρειν δὲ οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν, κ. λ.

1024. Ἵνα

Ἵνα Νέκταρ᾽ ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
[Νοερὸν πίωσιν οἶνον.]

Εἰς χρυσὸν, ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ Χρυσὸς

Ὅταν

1024. Ἵνα Νέκταρ᾽ ποτοῖο] Pro λάβὼ, lego ἵνα. Hoc Νέκταρ esse νοερὸν, res ipsa & contextus docet ut pluribus ostendo ad v. 1027. Νέκταρ᾽ autem ποτοῖο, pro Νεκταρείῳ ποτῷ, & hoc pro ᾠδῇς, ut *Pindar.* Νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν vocat.

1025. Παραμύθιον λαβόντες] Alludit eruditus Poeta ad illud *Homeri* Odyss. δ'. v. 221. Αὐτὰρ ἔπειτα βάλε φάρμακον——Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

1026. Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον] *Litera* spectat, quò & illud *Alcaei*, Τίγλε πνεύμονας οἴνῳ· Τὸ γὰρ ἄστρον πεφόβηται). Et ità *Horatius* vertit, *Canicula Vitabis æstus.* Ἄστρον hìc primariò & emphaticè pro ἥλιον. *Figura* verò respicit ad ἄστρον Ἀφροδίτης, Stellam *Veneris*, quam *Nonnus* πυρόεσσαν vocat. De Amore, *Moschus* Idyll. 1. v. 7.——περὶ δ' εἰκελον· ὄμμασι δ' αὐτῷ Δερμάτιλα καὶ φλογέη, & v. 23.——πολὺ πλείων δέ οἱ αὐτῷ Βασὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει. Et *Musæus* Arma *Cupidinis* Ignea vocat, v. 40.——φλογερῷ φαρέτρῳ & v. 41.——πυριπνέοντας ὀϊστούς.

1027. Νοερὸν πίωσιν οἶνον] Hunc Versum ex meis addo, ut Sensus adimpleatur. Νοερὸν autem οἶνον dico, ut ipse Author v. 1023. Φιάλην λόγων dixit & v. 759. σώφρονα λύσας, & v. 894. Χαρίεντως μανῆναι,

Ut ità Nectaris poculenti
Solamen ſumentes,
Igneum vitantes ſydus,
Intellectuale bibant Vinum.

65. In Aurum fugitivum.

Fugitivum Aurum

Quùm

ναι, & v. 1015. Μανίην μανιὴς δρόσην, & v. 1278. Νίκταρ μελικόν. Vid. ad v. 1015. *Proclus*, Hymn. *Veneris Uraniæ*——ποτρῳῖῳ γάμῳ, ποτρῴων ὑμεναίων & ——ποτρῳῖσιν ὀϊστεύσι βελέμνοις Ψυχάς. Atque ità jam hæc *Ode* omniũ pulcherrima felicitèr abſolvitur. Quæ enim anteà illi appenſa fuerant, nullibi minùs aptè poni poſſe videbam, quàm hoc in loco. Nobis itaque *Morbida* primùm à *Sanis* erant ſeparanda; deindè ubinam maximè pertinerent, attendendum; & ſic noſtro tandem, aliorumque non paucorum judicio, videntur ad finem *Auri Fugitivi* commodè attexi poſſe.

Ode LXV.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum omnium *Primâ*; at mirum in modum hactenùs corrupta & deformatà: quam ideò *Grammaticaſtri*, qui illi impares erant, rejiciebant. At quùm in *Vaticano* MS. etiam extet, nobis non eſt Deſperandum; nam & ſic Antiquitas illius apparet, quanquam parum aut nihil in emendatione ab eodem adjuvemur. Conabimur utcunque; & candidi homines modeſtam & alacrem Induſtriam Laudis loco ponent.

1028. Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς] Olim μ' ὁ χρυσὸς, ego verò τὸ μ' rejicio, quoniam in ſequenti Verſu μοὶ occurrit. Prior ſyllaba Ὁ δραπέτης omninò longa, ut *Sophocl.* Ajax. v. 1303. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον κρῖναι, & *Palladas*, Antholog. l. 1. c. 80. fol. 113. Ἂν

Ὅταν φύγῃ μὲ χρυσπῶις,
Διωκέμεις τε, ταρσοῖς,
Ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγῃ·
Οὔ μιν δίωμι· τίς γὰρ
Μισῆν θέλει τι θηρᾶν;
Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιαθεὶς
Τᾶ δραπέτᾳο Χρυσᾶ,
Ἐμῶν φρενῶν μοὶ αὔρας
Φέρειν ἔδωκα λύπας·
Λυγρὰ δ' ἐλὼν ἀείδω

Ἐρω-

113. Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην.

1029. Ὅταν φύγῃ μὲ χρυσπῶις] *Vatican.* MS. Ὅταν μὲ φεύγῃ χρυσπῶς, nullo Metri reſpectu.

1031. Ἀεὶ δ' ἀεί με φεύγει] *Vatican.* MS. Ἀεὶ, ἀεὶ, non æquè benè. Repetitio autem Emphatica, ut v. 481.

1032. Οὔ μιν δίωμι] Δίωμι, ἀντὶ τοῦ διώκομαι, παρὰ τὸ Δίω, διάκω. Λέξις Ὁμηρικὴ, *Iliad.* π'. v. 246. Αὐτάρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχῃ σὺν ποσσὶν τε δίηται, &c. χ'. v. 189. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. Et hinc in locum Τοῦ δίωμι, Vocula διώκω, ſucceſſit. Vocibus autem *Homericis* libentèr uſum *Anacreonta* paſſim probamus.

1033. Μισῆν θέλει τι θηρᾶν] Olim μισῶν, quod ferri fortè poteſt, at μισῆν potiùs vim Senſûs aſſequitur; ut concordet cum τι, quare ità lego cum *Fabri* filiâ & *Longepierre*. Ut *Antholog.* l. 1. c. 74. fol. 107. Μισεῖτω μὲ πύλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας. Legebam ego olim, θέλει μισῆνθᾰ θηρᾶν, ut ſit *Aurum* Perſonatum; non quòd neſcirem μισῆν-τα *Primam* producere; Vidi enim *Spondæum* etiam in *Secundo* loco aliquandò poni, *Trochaici* certè Verſûs,

Quùm fugit me pernicibus,
Ventóſque-æquantibus, Plantis,
(Semper autem, ſemper me fugit)
Non illud utíque perſequor: Quis enim
Inimicum vult aliquid venari?
Aſt ego ſtatim ſummotus
A ſugitivo illo Auro,
Meæ Mentis ſanè ventis
Portare trado curas;
Lyrámque ſumens cano

Amatorias

ſùs, ut v. 948. &c. Quod tamen rariſſimè in *Iambis* factum invenio, à magnis Authoribus.

1034. Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιαθεὶς] Phraſis *Homerica*, ut *Iliad. δ.* v. 349. Δαιχεύσας, ἑπέεσσιν ἄφαρ ἔζεθε, νόσφι λιαθείς. Et λ. v. 80. ——ὁ ὃ νόσφι λιαθεὶς Τῶν ἄλλων. Et φ'. v. 255. ——ὕπαιθε ὃ τοῖο λιαθείς. *Caſum* autem, ut vides, non niſi *Genitivum* habet, quarè ſequentis Verſûs emendatio magis authentica.

1035. Τῷ δραπέτῃ χρυσῷ] Ità lego pro corrupto illo, Τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ, in hoc enim Genere, Neceſſe omninò, ut *Antepenultima* ſit brevis; & oſtendi modò, *Genitivum* ſemper ad Participium λιαθεὶς requiri.

1036. Ἐμῶν φρενῶν μ' αὔρας. Φέρειν ἔδωκα λύπας] Hunc locum *Horatius* ad verbum expreſſit, ut oſtendo ad v. 609. Quod magnum erit Argumentum pro Authoritate hujus *Odæ*, utut hactenùs depravatæ.

1037. Φέρειν ἔδωκα λύπας] Ordo, Ἔδωκα λύπας ἐμῶν φρενῶν αὔρας, φέρειν αὐδὰς, ἀντὶ Ε. ἵνα φέρωσιν. quam ipſam *Syntaxin Horatius* imitatur loco modo laudato.

Ἐρωτικὰς ἀοιδάς.

Πάλιν δ' ὅταν μὲ θυμὸς
Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με,
Φέρων Μέθυ ἄφρονι,
Ἑλών μιν ὡς μεθήμων
Λύσης γένοιμι δηρόν.
Ἄπιθ', ἄπιθε Χρυσὲ,
Ἐς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς;
Πλέον τὰ νοῦσα χρυσοῦ,
Πόθος

1042. Προσεῖφ' ὁ δραπέτης μὲ] Ità pro malè locato illo, Προσεῖπεν ὁ δραπέτης, Metri neceſſitate poſtulante.

1043. Φέρων μίθυν ἄφρονι] Olim Μέθυν δ' οἱ φρονίδων, quod nonnulli mutabant, in Μέθυν μοι φρονίδων. Sed quis unquam dixit μέθυν φρονίδων; Μέθυν ſanè φάρμακον φρονίδων dixeris. Quare μέθυν ἄφρονι lego ego, ut *Verſus* & *Senſus* ſibi conſtent. Ità *Horat.* l. 1. Od. 7. *Nunc Vino pellite Curas.* Vid. *Proverb.* c. 31. v. 6. 7. Et *Simonides*, Πῖνε, πῖν' ἐπὶ σι μφορῇς, ὦ παῖ.

1044. Ἑλών μιν ὡς μεθήμων] *Vatican.* MS. μεθήμων, pro μεθ' ἡμῶν, rectè; ut *Fabri* quoque Filia & *Longepierre.* Qui auro abundant, Muſarum ſtudio ſolent remittere: *Paupertas* extudit artes. Non tamen hoc illos defendit, qui ergà Doctos ingrati ſunt. Multò magis deceret, *Divites* & *Magnates* Viros Doctorum hominum conſortio frui, coſque liberalitèr tractare; quàm *Gallica* Mancipia & Fidicinum turbam ſcortorúmque & Canum longum ordinem nutrire, cum ſalutis Famæque & Animarum diſpendio.

1047. Λύσης

Amatorias cantiones.
E contrà quandò ità me Animus
Contemnere *opes* docuerit,
Compellabat Fugitivum illud me,
Adducens Temulentiam curis-vacuam;
Ut accepto Illo, remiſſus
Ergà Lyram fiam diú.
O infidum Aurum,
Quoúſque me dolis permulceas?
Plus fidiculæ valent Auro,

Et

1045. Λύρης γένοιμι δηρόν.] Pro γένωμαι, lego γένοιμι Metri cauſâ; ὡς enim cum *Optativo* etiam *Homero*, Iliad. φ'. 605. Ὡς αἰεὶ ἔλποιθ' ἱκέσθαι πόσιν οἶσιν. Pro λαρὸν jamdudum Docti Viri ſubſtituerant δαρὸν· ego, nè *Iones Doricè* loquantur, δηρόν.

1047. Ἐς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς] Cum Interrogatione ſumendum & eſt Phraſis *Homerica*, Iliad. φ'. v. 604. δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων. *Vatican.* MS. Μήτ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς, haud malé. De voce ἕως τε diximus ad *Euripid.* Andromach. v. 1266.

1048. Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ] Ità corrigo, Πλέον χρυσοῦ νεῦρα, vel, ſi facilè in *Iambis* admittatur *Spondæus* in *ſecundo* loco, vid. ad. v. 1033. legerem, Πλέον χρυσοῖο νεῦρα. Verùm nec hoc tutum, & τὰ νεῦρα potiùs Emphaſeως cauſâ, Senſúmque paritèr & Verſum ſuis Numeris implet. Simile illud *Apollonidæ*, Antholog. l 1. c. 26. fol. 35. Οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χρειοτέρη. Vid. fol. 108. Οὐ τὸ ζῆν χαλεπώτερον κ. λ. Proverbium ſanè *Hiſpanicum* præfert Ingenium Opibus, *Mas vale Saver, y Haver*, Plus valet Scire, quàm Habere. Sciendum, hoc in loco, Τὰ νεῦρα, ἀντὶ τοῦ, ἡ Μουσικὴ, per *Metalepſin*, ut *Virgil.* Eclog. 1. v. 70. *Poſt totidem mea Regna videns mirabor Ariſtas.*

 1049. Πάθος

Πόθος πλέον τ' ἀείδειν.
Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε
Ἔρωτ' ἔθηκας ἄφαντον,
Λύρῃ τε χρυσόπαστον·
Φιλημάτων ἠδ' ἡδέων,
Πόθων, κύπελλα κίρνης·
Ὅταν θέλεις ἤ, φεύγεις·
Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν
Δολίοις, ἄπιτ', ἀφέστηκας·

Ἐμοὶ

1049. Πόθος πλέον τ' ἀείδειν] Ità ex Conjecturâ pro Monſtro illo, Πόθος κέκλυθι ἀδῖς, ratione ad literarum veſtigia habitâ; ut ſit Ordo & Senſus, Πλέον ἐστὶ τὰ νῦν ἐμοὶ, καὶ ἡ Μουσικὴ, χρυσῆ, καὶ τὸ ἀείδειν πόθος καὶ ἐρωτικὰς ᾠδάς, ut ſuprà v. 1039. Πλέον καὶ φίλτερον χρυσῆ, πόθος ἀείδειν.

1050. Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε] Quæ ſequuntur ex hinc olim ad *Apollinis* Hymnum per Errorem non ſimplicem annexa erant; quùm nè ejuſdem Carminis eſſent Generis, cum illâ Odâ: Videor nunc ſuum in locum rectè reponere: ſiquis rem attentiùs conſiderârit. Veterem Lectionem, Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ, in ordinem reduco. Vid. ad v. 1057.

1051. Ἔρωτ' ἔθηκας ἄφαντον] Pro ἔθηκας lego ἔθης, ab ἔθην Aoriſt. β. ut ἔδων &c. Pro ἀνδράσι lego ἄφαντον, Senſu & Verſu poſtulante.

1052. Λύρῃ τε χρυσόπαστον] Olim Λύρῃ δ' ἀλίπαστον εὖ, nullo ſenſu. Mutavi itaque ὴ in τε & ἀλίπαστον in χρυσόπαστον quod à πάσσω· nam & *Nazianz.* χρυσόδετον κιθάρῃ vocat. De Lyrâ, Citharâ, Chely, Teſtudine, vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas ad illud *Senecæ* Medeæ, v. 357. Cùm *Pieriâ* reſonans Citharâ *Thracius Orpheus* &c.

1053.

Et plus, Amores canere.
Tu etenim dolo, invidiáque
Amorem reddidiſti evanidum,
Lyrámque auro-conſperſam:
Oſculorúmque ſanctorum,
Amorum *nempè*, pocula polluis & contur-bas:
Et quandò vis, fugis;
Hoſpitibúſque juxta Myſos
Doloſis, ô infidum, places:

At

1053. Φιλημάτων ϑ' ὑδρῶν] Ut modò ϑ, in π mutavi, ità nunc π in ϑ transfero. *Epitheton* verò ὑδρῶν *Modeſtiam* Poetæ notat, quodque Ἀφροδίτῃ παιδήμῳ nil litet.

1054. Πόδων κύπελλα κίρνης] Πόδων ponitur per *Appoſitionem* ad φιλημάτων. Κίρνης à κίρνημι. Hic autem Senſus, Σὸ μέ, ὦ ἄπιστε χρυσὲ, κύπελλα φιλημάτων τὲ ὑδρῶν καὶ πόδων, καθαρὰ αὐτὰ ὄντα καὶ ἄκραφνα, κίρνης κακῷ φαρμάκῳ φιλαργυρίας κ. λ. *Heinſii* Codex pro πόδων legit ποτῶν, frigidè, pro κελύῃ, κίρνῃ aliquantò ſaniùs, licet in *Perſonâ* falſus.

1055. Ὅταν θέλῃς ϑ', φεύγεις] Pro φεύγῃς lego φεύγεις. Ratio obvia.

1056. Ξείνοισι δ' ἀγχὶ Μυσῶν] *Diſtichon* ex hinc, loco ſuo motum, poſt φεύγεις pono; ut ſit Ordo, Ὅταν δ' ἐθέλῃς, φεύγεις, καὶ ξείνοις δολίοις, ὦ ἄπιστε, ὑρίσκεις. Pro Μυσῶν, *Fabri* filia & *Longepierre*, Μυσῶν legunt; *Phrygas* enim Poeta innuit *Myſorum* vicinos, ob *Laomedontea* perjuria *Trojæ*. Hoſpites vocat; quòd *Ionia* & *Phrygia* ſint *Aſiæ*.

1057. Δολίοις, ἄπιστ', ὑρίσκεις] Vox ἄπιστε Verſûs hos oſtendit rectè jam nunc ordinari & ad *Aurum Fugitivum* referri, cui v. 1046. Ἄπιστ', ἄπιστε Χρυσέ. Quarè & hìc pro ἀπίστους lego ἄπιστ', ut ibidem, Verſûs causâ; ut & ὑρίσκεις pro ἀνεύρεις. Eſt au-

Ἐμοὶ ὴ τῷ λυρῳδῷ
Μούσας ποιεῖς ἀποίκους.
Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
[Σὺ, Χρυσὲ, γῦν ἄπελθε]
Ἀχανδέας δ' ὀείνοις,
Αἴγλλῳ τε λαμπυρίζοις.

Εἰς τὸ Ἔαρ. ξϛ'.

Τί χείλλιόν ἐστι βαδίζειν,
Ὅπω

tem, hìc *Anapæſtus* in *Primâ* ſede pro *Iambo*, ut in *Tertiâ* Odâ.

1058. Ἐμοὶ ὴ τῷ λυρῳδῷ] Pro λυρηκτύπῃ lego λυρῳδῷ, quùm nulla ſit Vox iſtiuſmodi; eſt enim λυρηκτόπος, non λυρηκτύπης. Et Lex Verſûs λυρῳδῷ poſtulat.

1059 Μούσας ποιεῖς ἀποίκους] Pro φρεσὶν, lego ποιεῖς, Senſu poſtulante. *Spondæum* in *Primâ* ſede hujus Verſûs admitti oſtendo ad *Primam* Oden.

1060. Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν] Hoc loco, ſenſum ut apertum facias, ponas mecum hoc *Diſtichon*, quòd olim poſt v. 1055. ſequebatur; & reliqua etiam, quomodò Nos ordinamus, accipias.

1061. Σὺ, Χρυσὲ, γῦν ἄπελθε] Hunc Verſum intrà Cancellos poſitum addo, ad ſenſum loci complendum.

1062. Ἀχανδέας δ' ὀείνοις] Ἀχανδὴς hoc in loco ab *a Privativo* & χανδάνω, cui contrarium πολυχανδὴς, *Multarum rerum capax* & proindè *plenus, dives*, vox *Theocrito* & *Nonno* uſurpata. Ἀχανδὴς itaque *Pauper*; & maximè egenos *Anacreon* hâc voce denotat, quique nihil habent.

1063. Αἴγλλῳ

At mihi Lyrico illi Poetæ
Muſas facis extorres.
Lyræ tamen meæ cantionem
Neutiquam relinquam tantillum.
[Tu, Aurum, igitur hinc faceſſas,]
Eóſque, qui nihil omninò habent, exci-
[tes *donis tuis*,
Et ſplendorem tuum fulgurantem oſtendas.

66. In Ver.

Quid pulchriùs eſt, quàm Ambulare,
Ubi

1063. Ἀΐγλλω τε λαμπυρίζοις] Olim λαμπρύνοις, quod Verſui ſatis non erat; λαμπυρίζοις verò, ut eſt Lectio, quæ Prioris Lectionis Veſtigiis proximè accedit, ità Verſui Senſuique quàm optimè quadrat & eſt Vox omninò authentica, Sonatque *Coruſco*, *Scintillo*, *Fulgeo*, ut *Aurum*; quâ Voce nihil aptius huic loco. Ità certè *Theophraſtus* περὶ λίθων fol. 220. Καλλιξένη δέ φασι καὶ εὑρεῖν τὴν ἐργασίαν Καλλίαν τινὰ Ἀθηναῖον, ἐν τῇ Δήλῳ, ὃς διόμφῳ ἔχειν τὴν ἄμμον χρυσίον, ἀφ' τὸ ΛΑΜΠΥΡΙΖΕΙΝ, ἐπραγματεύετο, ἐξ συνέλεγεν. ἐπεὶ δ' ἤδειδε, ὅτι οὐκ ἔχει, τὸ δ' ἄμμον καλῶ ἐθαύμαζε, ἀφ' τῷ χρόαν, ὅπως ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἦλθε ταύτην.

Ode LXVI.

Hoc *Odarion* nonnihil eſt paſſum; ſed non ultrà modum; & præcipuus iſtius Defectus videtur, quòd non ſit juſtum Poemation, at ἀνάγκαιον potiùs; licet nec in illo *Verſus* ſit ſibi ſatis conſtans, nec *Senſus* per omnia ſatis expeditus: At hoc aliquomodo politius factum iri ſperamus. Illud certè *Voſſius* in *Vaticano* MS. reperit.

1064. Τί καλλιόν ἐστι βαδίζειν] Ità lego, pro Τί καλόν

Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴν ἡδυπάτην
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην;
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
Ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν;
[Οὐ τόδε τοι καλόν ἐστιν;]

ξζ'.

Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, Δίζη-

καλόν ἐστι βαδίζειν, Sensu postulante, & ϝ subaudito ante βαδίζειν, atque ità Versus *Anapæsticus, Dimeter, Catalectus*, constans ex *Iambo*, Duobus *Anapæstis* & syllabâ. χρ. Ὅπ καλόν ἐστι βαδίζειν.

1065. Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν] Si λείμωνες legas, pro λειμῶνες (quæ Vox *Euripidi* plus semel usurpata, ut videre est ad *Phœniss.* v. 1564.) tum Versus erit *Trochaïcus, Dimeter, Acatalectus*, cum *Iambo* tamen in *Primâ* sede; sed vide, annon *Spondæus* adhiberi possit in *Secundâ* sede *Trochæi*, ut notamus ad v. 948.

1066. Ὅπου λεπτὴν ἡδυπάτην] Versus *Choriambicus*, ex *Epitrito* primo & *Choriambo*. χρ. λεπτός. Tum *Iambum* & *Trochæum* excipient *Trochæus* & *Iambus*, ut sit *Antispasticus* ἀντισπαστικός.

1067. Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην] Versus constat ex *Anapæsto, Tribrachy* & *Spondæo*, vel ex *Peone* Tertio & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος. De *Zephyro*, Vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas in *Senecæ* Hippolyt. v. 12. *Zephyrus Vernas evocat herbas*, ubi hic locus.

1068. Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν] Versus *Choriambicus, Dimeter*, constans Duobus *Choriambis*.

1069. Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι] Constat ex *Peone* Primo

Ubi Prata luxuriant,
Ubi tenuem ſuaviſſimam
Reſpirat Zephyrus auram?
Quàm palmitem Bacchicum Tueri,
Et ſub foliis Latere,
Mollem Puellam Habere
Venerem totam ſpirantem?
Nonne hoc pulchrum eſt?

67.

O Puer, Virgineum quid tuens, Quæro

Primo & *Ionico ἀπ' ἐλάσσονι*.

1070. *Ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν*] Verſus Conſtat ex *Ionico ἀπ' ἐλάσσονι* & *Paone* Quarto. Olim *κατέχων*, verùm *Vatican.* MS. *κατέχειν* legit, & ità legendum apparet, ut ſit *τί κάλλιον ἢ βαδίζειν, ἰδεῖν, δῦναι, κατέχειν*; Dixerat priùs ——*κόμην κατέχων* v. 620.

1071. *Κύπριν ὅλην πνέουσαν*] Ità ſuprà v. 649. *Τὸν ὅλας παθοῦσα μηλιάς*. Verſus autem conſtat ex *Choriambo* & *Amphibrachy*; vel ex *Dactylo* & Duobus *Trochæis*.

1072. *Οὐ τόδε τοὶ καλόν ἐστιν*;] Tale quid videtur ad *Senſum* ſupplendum deſiderari; Verùm nè fraudem facere videar, intrà *Cancellos* pono, *ſicut meus eſt mos*. Eſt autem *Dactylicus, Dimeter*.

ODE LXVII.

Jucundiſſimum hocce Fragmentum extat apud *Athenæum* fol. 564. ex quo *Henricus Stephanus* aliique dehinc collegerunt; at Nemo hactenus *Verſûs* genus expoſuit: Cùm conſtent omnes Verſus *Metro Glyconio*, excepto ultimo. Qui *Pherecratius* dicitur & *Glyconio* Generi amat adhiberi, præſertim in clauſulâ, ut probamus ad *Od.* LX. Videtur hic locus ad *Cleobulum* Amaſium pertinere.

1073. *Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων*] Elegantiam hujus

Dicti

Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις,
Οὐκ εἰδὼς, ὅτι σ' ἐμῆς
Ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ξη'.

Ἐγὼ δ' ὅτ' ἂν Ἀμαλθείης
Βυλοίμην κέρας, ὅτ' ἔπεα

Πειθή-

Dicti *Glycera* Meretrix exponet apud *Athenæ:* l. 13. fol. 605. Τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδες εἰσὶ καλοὶ, οἷς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ὅσον ἐοίκασι γυναικὶ χεῖνοι, καθάπερ ἰσχεῖ Κλέαρχος. Verùm nequis ſupercilio notandus offendatur, quaſi hæc παιδεραστίαν oleant, dico, Minimè eſſe neceſſe, ut hæc in ſuâ Perſonâ proferat Poeta; potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere. Virgineus Pudor in Pueris maximè commendatur, ut *Euripid.* Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. Et *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 4. *Talis erat cultu Facies, quam dicere verè Virgineam in Puero, Puerilem in Virgine poſſes. Tibull.* l. 4. Eleg. 4. ——*at illi Virgineus teneras ſtat Pudor ante Genas.* Vid. plura apud *Longepierre.*

1074. Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις] Ità certè in *Scanſione* legendum, quaſi αἴεις, δισυλλάβως, ſcriberetur; cum ſit pro ἀΐεις, ab ἀΐω, Audio. Priorem αἴεις in hoc Verſu corripit, ut aliæ ſimiles ſyllabæ, v. 147. 941. ubi Λήθαλα *Mediam* corripit, & mox v. 1077. ubi Ἀμαλθείης *Penultimam.*

ODE LXVIII.

Belliſſimum hoc Fragmentum extat apud *Strabonem* l. 3. fol. 151. Verùm nec *Caſaubonus* in locum, nec *Henricus Stephanus*, hos Verſus ad Metrum ſuum redigerunt; quod nullo tamen negotio fieri potuit; cùm ſint per omnia ejuſdem Generis

cum

Quæro te; tu verò minimè audis,
Neſcius, quòd meæ
Animæ geras-imperium.

68.

Ego verò neque Amalthéæ
Velim cornu, neque annis

Quin-

cum Præcedenti, nempè *Glyconii*, cum *Pherecratio* in clausâ.

1077. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν Ἀμαλθείης] Pro, ἐγώ τ' ἂν ἔτ', quod olim obtinuit, lego Ἐγὼ δ' οὐκ ἄν, ſemper enim τὸ ἂν ſequitur οὐκ vel ἔτ', nunquam in hoc caſu præcedit; quod tamen Nemo antehàc vidit; ἔτ' vel οὐκ pro lubitu legas. Hoc neque prædicti Magni Viri viderunt, neque Domina *Dacier*, neque *Longepierre*. *Glyconius* verò indifferentèr *Iambum* vel *Spondæum* in *Primâ* ſede admittit, ut probo ad v. 941. Notum *Amaltheæ* Cornu, quod & *Cornucopia* audit, de quâ *Scholiaſtes Callimachi*, ad Hymn. in *Jovem* v. 49. Αἰγὸς Ἀμαλθείης) ὅτως ἐκαλεῖτο ἡ Αἴξ τὸν Δία θρέψασα. λέγεται δ', ἀπὸ ῥᾳ ἑνὸς κέρατος Ἀμβροσίαν ῥεῖν, ἀπὸ δὲ ἄλλα Νέκταρ. Item *Palæphat.* c. 46. *Himerius* apud *Photium* Bibliothec. Ἀμαλθείας κέρας, πᾶν ὅσον εὐδαιμονίας κεφάλαιον. Vid. *Ovid.* Faſtor. l. 5. *Ab Jove ſurgat Opus* &c. Mirum autem *Jobi* filiam hoc Nomine vocatam, undè videtur aliquid Poeticis Fabulis longè antiquius ſub hoc involucro latere. Ità certè *Job.* c. 42. v. 14. Illius filiarum Nomina, Ἰεμίμη, Κασία, & Κερενα-πύκ. Quæ Vox ultima *Cornu-Copiæ* ſonat, ut *Duportus*, Τὴν δὲ τρίτην ἐκάλεσαν ἐϋτολόκαμον Κερενα-πύκ· Οὕνεκά οἱ τίβεως κέρας ἀγλαὸν ἔνομ' ἔδωκε. De Penultimâ δ' Ἀμαλθείης correptâ diximus ad v. 1074. Apud *Strabon.* ιε. Ἀμαλθίης, Ἰωνικώτερον.

1078. Βαλοίμην κέρας, ὥτ' ἔπα] Ἔπα ſcribere licet

Quinquagintáque & centum,
Arganthonius ut Rex *ille*
Tarteſſo regnare. 1080

69.

Mori mihi contingat;
Non enim alia
Liberatio ex ærumnis fuerit,
Ullo pacto, iſtis.

70.

ſendum erat, quanquam illud *Herodoto* authore non ſit dubitandum.

1080. Ταρτησσῦ βασιλεῦσαι] Verſus *Pherecratius*, qui *Glyconiis* gaudet admiſceri & præcipuè in fine poni; ut notamus ad *Od.* LX. & LXVII. De *Tarteſſo*, vel *Gadibus*, vid. *Strabon.* loco prædicto, & *Longepierre*, ubi quòd Nonnulli faciant idem cùm *Tarſis* in SS. Scripturâ. *Heſych.* Ταρτησσὸ πόλις ἔξω Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν.

§. LXIX.

1081. Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο] Ità diſtinguo, ut Carmen ſit *Dicolon*, *Tetraſtrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Verſus ſunt *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, quales in Tertiâ Odâ. *Secundus* & *Quartus*, *Dactylici*, *Monometri*, nempè conſtantes *Dactylo* & *Spondæo*, Numeri longè omnium ſuaviſſimi, teſte *Scaligero*. Extat autem hoc Fragmentum in *Arſenii* Collectaneis, & apud *Hephæſtion.* p. 40, ubi tamen Duobus Verſibus comprenditur, item in *Scaligeri* Hypercritico. Eſt autem *Tmeſis*, pro ἀποθανεῖν γένοιτό μοι.

1084. Οὐδαμοῦ] Ità lego pro ἔνθ' ἄμμι, & ità *Portus* legit. Hinc οὐδαμόθεν & ἀμόθεν *Homer.* Odyſſ. α. v. 9.

ο'.

Μείς μὲν δὴ Ποσιδηιῶν
Ἔτικεν· νεφέλαι δ' ὕδει
Βαρύνονται, καὶ ἄγριοι
Χειμῶνες παταγῶσι.

οα'.

Μήδ', ὥστε κῦμα πόντιον,
Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ
Σὺν Γαστροδώρῃ, κακχύδην
Πίνουσα

§. LXX.

1085. Μείς μὲν δὴ Ποσιδηιῶν] Hoc *Fragmentum* extat apud *Eustath.* fol. 1012. lin. 1. Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν ὀδὲ χαμαιελῆ ἀποπεμπόμενα, Ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων. Μείς μὲν Ποσειδηιῶν, κ. λ. Ob metrum lego Ποσιδηιῶν, cum simplici ιῶτα, nam & Ποσιδῶν legitur, & Ποσιδήιον ipsi *Homero* Odyss. ζ. v. 266. Ποσειδεῶν verò Mensis *Atticorum Decembri* finienti & *Januario* incipienti respondens. *Horat.* Epod. XIII. *Horrida Tempestas cœlum contraxit, & imbres, Nivésque deducunt Jovem: Nunc Mare, nunc Sylvæ Thraïcio Aquilone sonant.* Carmen & hoc *Glyconium*, quomodò nos nunc ordinamus, cum *Pherecratio* in fine, ut ad Od. LXVII. & LXVIII.

1076. Νεφέλαι δ' ὕδει) Pro ὕδαι lego ὕδει. Versûs causâ. *Hesiod.* χαλεπὸν ὕδει φύγειν.

1087. Βαρύνονται] Elegans vox; Nubes enim tumescere & ingravescere imbribus videntur. Pro βαρύνονται· ἄγριοι ἦ, lego, Βαρύνοντο, καὶ ἄγριοι.

1088. Παταγῶσι] *Hesych.* Παταγεῖ) ψοφεῖ, κτυπεῖ. Παάταγος δέ τι ἀγνυμφάων. *Homer.* Iliad. π'. v. 769.

Vide

70.

Menſis ſanè Neptunius
Inſtat; nubéſque aquâ
Gravantur, horrendæque
Hyemes crepitant.

71.

Nec, ut fluctus marinus,
Fremas, clamosâ illâ
Cum Gaſtrodorâ, affatim
Bibens

Vide Interpretes in locum. *Anacreon* ſuprà v. 922. Παπάγῳ τι κάλαληπτ. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παπαγῶσιν, ἅτε πτίλωῶν ἀγέλαι Μέγαν αἰχμητὴν ὑποδείσαντες.

§. LXXI.

Extat hoc *Fragmentum* apud *Athenæ:* fol. 447. A. *Caſaubonus* in illo nihil vidit fol. 742. & omnia deplorata putabat. Ego primus & hoc ad Numeros reduxi, non vi, ſed ſuâ ſponte; ſunt enim omnes *Iambi, Dimetri, Acatalecti.* Senſum Verſio noſtra dat apertum.

1088. Μήδ', ὥστε κῦμα πόντιον, Λάλαζε] Hunc locum videtur Reſpicere *Heſychius*, Λάλαζε) βόα.

1089. Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ] Vocem λάλαζε ſuprà interpretatur *Heſychius.* Πολύκροτος, ὁ κρότος ἢ, κραυγαστικός.

1090. Σὺν Γαστροδώρῃ, καχχύδην] *Spondæus* hìc in *Tertio* loco, quod facile fit. Pro καχχύδην, quod à Proſæ ſcriptoribus uſurpatur, κακχύδην lego, *Ionicè* & *Poeticè*, Carminiſque gratiâ, ut ad v. 1079. quomodo καββάλλω pro καταβάλλω, καπφάλεα, κακκῆας, &c. *Homero.*

Πίνουσα τὴν ἐπίσιον.

οβ'.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις· ἕασον δέ
Με διψῶντα πίνειν.

ογ'.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον, Ἐρξίωνι
Τῷ λευκολόφῳ μεσὸν ἐξέπινον.

οδ'.

Καλλίχορμοι κοῦραι Διὸς
Ὠρχήσανθ' ἁλαφρῶς.

οε'.

1091. Πίνουσα τὴν ἐπίσιον] Ἔπίσιον, *Ionicè* pro ἐφέσιον, ut ad v. 22. & κύλικα ſubauditur, neceſſitate Conſequentiæ; adeò κύλιξ ἐπίσιος, quæ *Jovi* ἐφεσίῳ libari ſolebat. Ità ἐπίνειν φιλοτησίαν, ſubaudit κύλικα. Vid. *Caſaubon.* ad *Athenæ*: fol. 243. Vid. *Spanheim.* ad *Callimach.* p. 503. *Homerus* ſanè Odyſſ. ζ'. v. 265.——πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν ἰκάνω, ubi tamen Vox ſignificatione longè aliâ legitur.

§. LXXII.

1092. Φίλη γὰρ εἶ ξένοις. ἕασον δέ με διψῶντα πίνειν] Hoc *Fragmentum* ex *Anacreonte* laudat *Athenæ*: fol. 433. Et inſignis eſt locus, omnibúſque φιλοξένοις notandus; quos quantumvis Liberales non decet Amicos nimiâ Ebrietate opprimere, nec largioribus poculis excipere, at ſinere, ut ſitientes bibant quantum ſufficiat; non quod perturbet inebrietque.

Et

Bibens poculum-Veſtæ-ſacrum.

72.

Liberalis enim es hoſpitibus ; ſinas tamen
Me ſitientem bibere.

73.

Egóque tenens poculum Herxioni
Candidè-criſtato plenum ebibi. 1095.

74.

Pulchricomæ filiæ Jovis
Saltabant levitér.

75.

Et hoc aliud Argumentum pro *Anacreontis* temperantiâ.

1093. Μὴ διψῶντα πίνειν] *Athenæ*: ibid. πεῖν.

§. LXXIII.

1094. Ἐγὼ δ' ἔχων σκύφον Ἐξιώνι] Et hoc *Fragmentum* apud *Athenæ*: fol. 498. & attingitur ab *Euſtathio* fol. 900. lin. 16. Συντελεῖ δὲ εἰς τὴν γραφὴν ὁ ὄρφνιν, καὶ τὸ σκύφον, ὃ κεῖται παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς φησιν Ἀθήναιος. *Heſiodus* etiam vocem agnoſcit σκύφος. & *Panyaſis*, Σκύφους αἰνύμενος θαμινὰς ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν. quibus adde Illud *Pindari*, Olympionic. 6. v. 40. ὄχεον, pro ὄχει, *Currum*. Conſtat autem ex *Diiambo*, & *Tritrochæo*, in Verſu *Priori*; licet in *Poſteriori*, *Prima* ſedes *Spondæum* recipiat pro *Iambo*, *Secunda* etiam *Anapæſtum*.

§. LXXIV.

1096. Καλλικόμοι κέρεμ Διὸς Ὠρχήσανθ' ἁλαφρῶς] Hoc ἀπόσπασμα apud *Euſtath.* fol. 1942. lin. 4. & *Athenæ* l. 1. fol. 21.

οε'.

Στεφάνυς δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχε,
Ῥοδίνυς τὰς μὲν, τὴν δὲ Ναυκρατίτην.

οϛ'.

Μελιτῆς δ' ὁ Φιλόφρων,
Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ
Στεφανῦται τῇ τε λύγῳ,
Καὶ τρύγα πίνῃ μελιηδέα.

οζ'.

——— καί μ' ἐπίθωλον Κατα'

§. LXXV.

1098. Στεφάνυς δ' ἀνὴρ τρεῖς κ. λ.] Hoc Diſtichon ex *Athenæo* fol. 671. Hic Verſus autem conſtat ex *Anapeſto*, *Spondæo* & *Tritrochæo*, ut ſequens etiam; quomodò Nos ordinamus. Vid. Dnæ. *Dacier* Not. ex *Cicerone*.

1099. Ῥοδίνυς τὰς μὲν, τὴν δὲ Ναυκρατίτην] Olim τὰς μὲν ῥοδίνυς, quod Verſus minimè ferebat; quare ordinem mutavi, ut hic Verſus præcedenti per omnia reſponderet. Ναυκρατίτης στέφανος è *Sampſucho* erat; quoniam id genus erat excellentiſſimum in urbe Ægyptiâ, cui Nomen Ναύκρατις, ut *Stephanus* ἐν πόλεων. *Julius Pollux* Onomaſtic. l. 6. c. 19. Ἀνακρέων ἢ καὶ Μύρτοις στεφανῦσθαί φησι, καὶ Κορδάνοις καὶ αὐτῷ καὶ Ναυκρατίτῃ στέφανῳ. Σάμψυχος ἔστος ἦν. Naucratis verò Colonia erat *Ionum* & *Carûm*; de quâ re *Herodotus*, l. 2. c. 178. & *Petr. Daniel Huetius* Demoſtrat. *Evangelic.* fol. 132.

§. LXXVI.

1100. Μελιτῆς ὁ φιλόφρων] Et hoc *Fragmentum* ex

75.

Coronas verò Vir quiſque tres habuit,
Roſeas quidem duas, alteram Naucratidem.

76.

Megiſtéſque, Candidus ille,
Decem jam Menſes, ex quo
Coronatur, Amerinâ quoque ſalice,
Et fœcem bibit dulcem.

77.

———& me famoſum Apud

ex *Athenæo* fol. 671. & 673. ubi ex *Ariſtarcho* Grammatico, *Menodotóque Samio*, per tres totas paginas in folio explicatur. Laudatur autem ex *Secundo μελῶν*. *Megiſten* verò *Anacreontis* Amaſium *Antipater* memorat Antholog. fol. 277. quem locum laudo ad v. 1146. Duo Verſus Priores *Pherecratii*, de quo Genere diximus ad Oden XXX. De reliquis ſuo in loco.

1101. Δέκα ὦ μῆνες, ἐπιδὴ] *Anapaſtus* hìc etiam pro *Spondæo*, in *Primâ ſede Pherecratii*, quod notandum.

1102. Στεφανῶσιν τῇ πλόκῳ] Ità λελυγισμένῳ ἐς τὰς κόμας ἀναδέσμῳ κ. λ. *Suidas* in v. Ἀναδέσμῳ. *Nicæarchus* apud *Athenæ*: fol. 673. Καὶ λύγης ὀρχαῖον Καρῶν στέφος. Eſt autem Verſus ex *Ionico ἀπ' ἐλάσσονος* & *Choriambo* compoſitus; nam τὴ omnino addendum duxi.

1103. Καὶ τρόχα πίνει μελιηδέα] Verſus *Choriambicus*, *Dimeter*, ex Duobus *Choriambis* &c.

§. LXXVII.

1104. Καὶ μ' ἐπίθωλον] Eſt pars poſterior *Ionici*

ἀπ'

Καὶ γείτονας ποιήσεις. 1105

οη'.

———Θάλαμον, ἐν ᾧ
Κεῖνος μὴ ὀδὲ ἔγημε, ἀλλ' ἐγήμαλο.

οθ'.

Τί * μὴν πέτεαι, συείγων * ἢ. μή.
Κοιλότερα φήθεα
Χελωνάμβυκος μύρῳ; 1110

π'.

Ἠείσπαν μὲν ἐπίθ

Λεπῖθ

ἀπ' ἐλάσσονος, quem sic adimplere possis, Ἄνσον καὶ μ' ἐπίθωθι. Extat hoc Fragmentum apud *Ammonium*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, in v. Διαβόητος. Ἐπιβόητος) ὁ μοχθηρὸν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν Δολιτέρῳ, Καί μ' ἐπιβόητον, κ. λ. Est igitur hic ἐπιβόητος lectio media. At Lectio nostra ἐπίθωτον confirmatur ab *Eustathio* fol. 1856. lin. 11. Καὶ ἐν τῷ Ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὸν ἔχων φήμην, καθ' ἃ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται, ὃν Ἐπίθωτον Ἀνακρέων φησίν. Ità *Anthолog.* fol. 222. Ἐγὼ Φαλαινὶς ἡ ἐπίθωτος ἀνθρώπους. Ità fol. 226. ἐπίθωτος. Ità mox v. 1259. νεκυομάμος pro νεκυομάμος. Ità νεκυόμαμος *Theocrito* pro νεκυσάμβος. Denique ἐπιβώσιμον *Homer.* Odyss. β. v. 178. In quem locum Vide quæ Nos.

1105. Καὶ γείτονας ποιήσεις] Versus ad *Tertiam* Oden refertur Ποιήσεις Antepenultimam corripit, ut ad 147.

1106. Θά-

Apud vicinos facies.

78.

——————Thalamum, in quo
Ille minimè nuptias-fecit, ſed paſſus-eſt.

79.

Quid utique ſubſultas, tubulis
Magis-cava pectora
Inungens unguento?

80.

Pranſus ſum ex *Placentâ* Itrio

Tenu

§. LXXVIII.

1106. Θάλαμον, ἐν ᾧ Κεῖνος μὲ οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγείνατο] *Ammonius* περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων λέξεων, in v. Γῆμαι. Καὶ Ἀνακρέων ἀμφοτέρων πεπ ἐπὶ θηλύτητι, Καὶ θαλάμους, ἐν ᾧ Κεῖνος οὐκ ἔγημε, ἀλλ' ἐγήματο, quem locum & *Euſtathius* fol. 1678. lin. 59. profert, licet omiſſo *Anacreontis* nomine, Καθὰ δηλοῖ ὁ τὸ, Θάλαμον, ἐν ᾧ κ. λ. Unde *Ammonium* mendatum habemus.

§. LXXIX.

1108. Τί μὴν πέπαι] Μὴν lego pro μὴ, quod priùs obtinuerat. Extat locus apud *Athenæ:* fol. 687. Καὶ ὁ σοφὸς Ἀνακρέων λέγει, Τί μὴ πέπαι κ. λ. Τὰ σήψη παραχελεύομαι μυρῶν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορημένης τοῖς εὐώδεσιν. Et *Plutarch.* 2 Tom. fol. 647. Καὶ Ἀλκαῖος κελεύει, Καταχέαι τὸ μύρον αὐτῆ καθὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ σήτος. Vid. ad v. 454.

§. LXXX.

1111. Ἠείσησα μὲ ἐτῶν] Hoc Fragmentum ex *Athenæo*

Λεπτὸν μικρὸν ἀποκλάς,
Οἶνον δ' ἐξέπιον καδον.
Νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
Ψάλλω πηκτίδα τῇ Φίλῃ
Κωμάζων παιδί γ' ἁβρῇ.

πα'.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων
Στεφανίσκους θέμενοι νῦν
Θάλειαν ἑορτὴν
Ἀγάγωμεν Διονύσῳ.

πβ'.

Athenæo fol. 472. & 646. & *Hephæstione* p. 34. & 61. & *Arsenio* in Collectaneis, sub *Heraclide*. *Hephæstion* alitèr ordinat; verùm ego reduco ad notos Numeros, *viz.* Glyconios, qualis *Od.* LX. Et ex his tribus Authoribus totum Poemation perficio. *Secundus* & *Quartus* sunt *Pherecratii*, quales libentèr *Glyconiis* immiscere doceo ad *Oden* prædictam. Ἴαμβον) πεμπτὸν λεπτὸν, ἀφ' οὗπερ ἀκμὴ ἐμβάλλειν ἡρμόσθαι. Ἴαμβος & ἴαμβον, Diversa invicem & ab hoc.

1113. Οἶνον δ' ἐξέπιον καδον] Hunc præterea Versum ex *Anacreonte* laudat *Pollux* l. 10. c. 20. ubi καδδον malè legitur, ut ex *Metro* constat; quanquam aliàs & καδδος & καδδιον. *Hedylus* apud *Athenæum*, Ἀλλὰ καδδις Χίη μὲ καταβρέχει. De hoc *Anacreontis* loco vid. *Bocharti* Ἱεροζωϊκὸν, 2 Vol. l. 1. c. VII. fol. 43. Vox *Latinâ* Civitate donatur, *Cadus*.

1115. Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ] Ψάλλω hic *Activè*; mox

Tenui portiunculatu diſtringens;
Viníque ebibi poculum.
Nunc autem mollitèr amabilem
Tango citharam, chariſſimæ
Proludens puellæ *iſti* mollicellæ.

81.

Superciliis Apii
Coronas imponentes, nunc
Lætum Feſtum
Ducamus Baccho.

82.

mox v. 1125. *Abſolutè* & *Neutralitér.* Πηκτίδα) πηκτὶς, Muſicum Inſtrumentum, Μουσικὸν ὄργανον, ἐκ τῆς Μάγαδις, ut *Ariſtot.* Polit. l. 8. De quo *Sappho*, Χρυσῇ χρυσοτέρα, πολὺ Πηκτίδος ἁδυμελεστέρα, quod tamen ab ipsâ inventum refert *Menachmus Sicyonius*, ut ex *Athenæo Lilius Gyraldus.* De *Magade* mox ad v. 1126.

§. LXXXI.

1117. Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν Σελίνων] Et hoc apud *Athenæum* fol. 674. Laudat quoque *Euſtathius* fol. 1908. lin. 58. & *Paſchalius* de Coronis p. 67. & 69. Item *Theodorus Marſilius* Comment. in *Horat.* &c. Verſus autem hic ad *Tertiam* Oden refertur.

1118. Σατραπίοχος θάμνοι τῶν] Ut Verſus conſtaret, τῶν addidi, quod & Senſus poſtulare videtur. Ità verò fit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 90.

1119. Θάλειαν ἑορτὴν] Geminus *Amphibrachys*, nam ultima cujuſque Verſûs ſyllaba *Communis.* Γρ. ἀγυιήν.

1120. Ἀγάλλωμεν Διονύσῳ] Verſus iterum *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 1118.

§. LXXXII.

πϛ'.

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας
Περὶ φήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

πγ'.

Ὠινοχόῃ δ' Ἀμφίπολος μελιχρὸν οἶνον,
Τεισκύαθον τ' ἐλέβῃ ἔχουσα χερσίν.

πδ'.

Ψάλλω δ' εἴκοσι, πάσαις 1125
Χορδαῖσιν Μαγάδην ἔχων. πε'.

§. LXXXII.

1121. Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας] Et hoc apud *Athenæum*, ibidem, eóque folio. Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ.* l. 15. c. 5. Vid. *Paschal.* de Coronis l. 2. c. 3. fol. 73. *Hesych.* Ὑποθυμιάς) τίφανος ἀξιπεδίχλος. Lege ὑποθυμίδας.

§. LXXXIII.

1123. Ὠινοχόει δ' Ἀμφίπολος] Hoc elegans Distichon apud *Athenæum* fol. 474. Et Versus est *Choriambicus*, ex Duobus nempè *Choriambis*, Duobus *Iambis* & syllabâ. Ità v. 1219. Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλῃ δαίζων. Si unico Versu legas; *Distichon* enim infrà facit.

1124. Τεισκύαθον τὴν ἐλέβην ἔχουσα χερσὶν] Cùm Versus olim imperfectior esset, legebatúrque Τεικύαθον ἐλέβην ἔχουσα, nec ampliùs; Imprimis ad Versum supplendum, Τεισκύαθον scribebam. Ità *Anthолog.* fol. 54. Τειδύσανος per errorem, pro τεισδύσανος. Tum τὴν antè ἐλέβην ponebam, deindè χερσὶν post ἔχουσα, ut sit par Versui præcedenti. Quid sit ἐλέβη diximus ad v. 916.

§. LXXXIV.

82.

Plicatiles Hypothymadas
Circa pectora lotinas posuerunt.

83.

Vinum-ministrabat Ancilla, mellitum utique Vinum,
Tres-cyathos continentem celeben habens manibus.

84.

Canto viginti totis 1125
Chordis, Magadin habens,

O

§. LXXXIV.

1125. Ψάλλω δ' εἴκοσι πάσαις] Et hoc Fragmentum apud *Athenæum* fol. 634. & 635. Notandúmque, quòd Ψάλλω hoc in loco *Neutralitèr* ponitur, at v. 1115. *Activè* usurpatur. Versus *Pherecratius* cum *Glyconio* mixtus ut alias. Vocem πάσαις Carminis gratiâ & Emphaseos addo.

1126. Χορδαῖσιν Μαγάδιν ἔχων] ꝛc. μάγαδιν. Est autem Μάγαδις sive Μαγὰς & Μαγάδιον, sive Μαγάδη, Instrumentum Musicum, de quo Nos suprà ad v. 1115. item *Athenæus* ibid. *Spanheimius* in *Callimach.* p. 471. §. 2. Item *Pollux* l. 4. c. 8. Titulo, Περὶ Ὀργάνων εὑρεθέντων ἔθνεσιν. Et *Hesych.* Μαγάδις) Αὐλοὶ κιθαριστήριοι. Ὄργανον ψαλτικόν. Ἴων Ὀμφάλῃ, Λυδάς τε Μάγαδις αὐλὸς ἠγείσθω βοῆς. Vid. *Suid.* in v. Μάγαδις. *Gregor. Nazianz.* Τίς ὁ δὲς Τέτλιγι τλὼ ἐπὶ ῥήθρᾳ; Μαγάδα; *Philostratus*, Καθάπερ καὶ Μαγάδις τοῖς Ὀργάνοις ἁρμοττομένη. *Aristot.* Μάγαδιν &

Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβᾷς.

πέ.

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν
Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν,
Ὃς ἐν ὕλῃ κερόεσσης
Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μαλερὸς

Ἔπο-

Πηκτίδα idem facit Instrumentum, ut notamus ad v. 1115.

1127. Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβᾷς] *Leucaspis*, Nomen Viri *Virgilio*, Æn. l. VI. v. 335. *Ibid.* Ἠβᾷς) ἡδύζεις, χαυνιᾷς, ἀγηλασαίνεις, κατ' ἐκεῖνο Ὁμηρικόν, Οἷσθ', οἵαν νέοι ἀνδρὸς ὑπαξθασίαν πλέθουσιν.

§. LXXXV.

1128. Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν] Hoc Fragmentum à multis laudatur, *Anacreonti* ab omnibus tribuitur: Ab *Athenæo* fol. 396. ab *Æliano*, Histor. Animal. l. 7. c. 39. ab *Eustathio* fol. 711. lin. 34. Denique à *Pindari* Scholiastâ, qui ad *Olympionic.* 3. v. 52. auctiùs laudat in Principio; ubi tamen pro ἄγαν ὡς, lego ἀγανῶς, quod sequens οἷα idem sonaret atque ὡς. Item *Sam. Bochart.* Animal. Sacr. 1. Vol. l. 2. c. 51. fol. 622. & l. 3. c. 17. fol. 881. *&c.* Rectè autem Metrum ordinâsse videor, ut sint omnes Versus *Ionici ἀπ' ἐλάσσονος*.

1129. Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν] Legendum, quasi scriberetur νεοθηλῆ, ob Versum; verùm *Iones* Contractionem reformidant. Γαλαθηνὸς Vox *Homerica*, *Theocritica* & *Hippocratica*, & sonat *Subrumus*.

1130. Ὃς ἐν ὕλῃ κερόεσσης] ἡ. ὃς ἐν ὕλαις ἐρόεσσης.] Pro ὃς τ' ἐν, quod olim obtinuerat, lego ὃς ἐν, *Metri* causâ. Κερόεσσης) *Athenæus* ibidem κερόεις, malè & contra Versum, sensúmque omnium, qui illum

locum

O Leucaſpi; tu autem Juvenum-more-
inſoleſcis.

85.

Lenitèr, ut hinnulum
Tenellum, lactentem,
Qui in ſylvâ cornutâ
Derelictus à matre

Pavi-

locum laudârunt. Vid. *Ælianum* loco prædicto, ubi ex *Sophocle*, *Euripide*, *Anacreonte*, *Pindaro*, probat, Cervas etiam Fœminas cornutas dici à Poetis, de quâ re Vide *Nicodem. Friſchlin.* Annotat. in *Callimach.* Hymn. 3. v. 107. *Pindari* Scholiaſtes in *Olympionic.* 3. ut ſuprà, Ζλωόδοτος ὁ μετ-ποίησε, ἀφ' τὸ ἰσοχείλας τὰς ἐλείας κέρατα μὴ ἔχειν, ἐλ-φούσης εἰπών. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 898. lin. 60. *Pollux* Onomaſtic. l. 5. c. 12. Περὶ ἐλάφων, κ. λ. Ἀπίωσι ἡ ἐλείαι καὶ Ἀνακρέων σφάλλε-ται, Κεράσσαν ἔλαφον ὠνομακώς. *Callimachus* tamen Hymn. *Dian.* v. 102. De *Cervis* fœminis,——κε-ράων δ' ἀπαλάμπετο χρυσός. *Scholiaſt.* Σημείωσαι, ὅτι τὰς ἐλείας ἐλάφους κεραοφόρους εἶπε. *Quintus Calaber* l. VI. v. 225. Καὶ τὴν μὲ Χρυσοῖο κεράτος, κ. λ. *Antigonus Caryſtius* c. 24. Τὴν ὑ ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρας καταρώσειν. Fruſtrà itaque videntur *Ariſtotelis* authoritate abuti, qui illam contra tot Poetarum juncta ſuffragia opponunt. Illi enim indiſcriminatim ἡ ἔλαφος utuntur pro *Maſculo*, ut *Homerus* ἡ ἵππος pro *Mari* Equo; nam ſic & aliàs ipſe *Ariſtoteles* l. 9. c. 4. αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. Scholiaſtes *Homeri* ad Iliad. γ'. v. 24. Αἱ δὲ ἐλείαι οὐκ ἐλάφους δὲ κεραοφυεῖσιν.

1131. Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς] Ego pro ἀπὸ ſubſtituo ὑπὸ, ex *Pindari* Scholiaſtæ authoritate. & *Æ-*

Ἐπλοήθη·——

πς'.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

πζ'.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον,
Πτερύγεσσι κύφας,
Διὰ τ' ἔρωτα [Κλεοβούλης·]
Οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν.

πη'.

Ἐκ ποταμοῦ πανέρχομαι,
Πάντα φέρουσα λαμπρά.

πθ'.

liani Marginis; quùm τὸ λάθ minimè ſit repetendum poſt λάπλειφθείς.

1132. Ἐπλοήθη] Prior hujus Vocis ſyllaba Communis, ut *Anapæſtus* ſit in *Primo* loco, ex Metri lege.

§. LXXXVI.

1133. Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.] Verſus *Choriambicus*, ex Duobus *Choriambis* & *Spondæo*. Laudatúrque ex *Anacreonte* ab *Hephæſtione* p. 30.

§. LXXXVII.

1134. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον] Hoc *Fragmentum* apud *Ariſtophanis* Scholiaſten fol. 420. Edit. *Frobenian.* Duo Priores Verſiculi laudantur, ut unus, *Hephæſtioni* p. 30. ut conſtans, *Tribrachy*, *Iambo*, duobus *Choriambis*, *Iambo* & ſyllabâ, Ἀναπέ[τομαι] δὴ πρὸς Ὄλυμ[πον πτερύγεσσι κύφας. *Pindar.* Pythi-

Pavitat : ——

86.

Lacrymoſámque amavit haſtam.

87.

Elevor uſque ad Cœlum
Alis levibus
Ob amorem [Cleobuli :]
Nec enim mecum vult pueriliter ludere.

88.

E fluvio iterum aſcendo
Omnia ferens ſplendida.

89.

Pythionic. 8. v. 126. Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν Ἀβρόπατον ἐπὶ Μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέπτωκε Ὑποπτίοις ἀνορέαις.

1136. Διὰ τὸ ἔρωτα Κλεοβούλου] Vocem Κλεοβούλου addidi, ad Metrum ſupplendum, verùm id ex Hiſtoriâ. De *Cleobulo*, *Maxim. Tyrius* §. 8. *Lilius Gyraldus* in *Anacreontis* Vitâ, *Cæl. Rhodigin.* l. 10. fol. 821.

1137. Συνηβᾷν] Συμπαίζειν, συναμιλλᾶσθαι. *Heſych.* Συνηβᾷ) συμπαίζῃ, συναμιλλᾶται, lege Συνηβᾷ) συμπαίζῃ κ. λ. eadem vox infrà v. 1188.

§. LXXXVIII.

1138. Ἐκ ποταμοῦ πανέχνουν] Hoc *Fragmentum* apud *Hephæſtionem* etiam extat p. 30. Prior Verſus conſtat ex *Choriambo* & duobus *Iambis*, Poſterior ſimilis per omnia, excepto quòd ſyllabâ maſtetur Sin ἐπανέχνουν legas, erit *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycatalectus*.

πϐ'.

Μεγάλῳ δ' ὄντί μ' Ἔρως
Ἔκοψεν, ὥστε χαλκεὺς,
Πελέκῃ, χειμερίῃ δ'
Ἔλυσεν ἐν χαράδρῃ.

ϛ'.

Ἀλλὰ ποῖπνε ῥαδινὸς,
Ὦ φίλε, μηρός.

ϛα'.

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλῃ

Ὁ

§. LXXXIX.

1140. Μεγάλῳ δ' ὄντί μ' Ἔρως] Et hoc apud *Hephaſtionem* p. 40. quod ego primus Ordinavi, ut eſſe palàm eſt, Carmen *Dicolon, Tetraſtrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, *Monometer, Catalectus*; *Secundus* & *Quartus*, *Iambus, Dimeter, Catalectus*, ut *Prima* omnium Ode. Hoc Fragmentnm ad *Sublime* omninò pertinet, quod nec *Anacreonti* ignotum noto ad Argument. *Odæ* LXIV.

§. XC.

1144. Ἀλλὰ ποῖπνε ῥαδινὸς, ὦ φίλε, μηρός.] Hoc *Anacreontis* Fragmentum laudat *Pindari* Scholiaſtes ad Olympionic. 7. v. 5. Ubi ποιπνέω pro χαλίζομαι. Ità *Pollux* l. 6. c. 30. De Cinædo, Ὁ τὴν νόσον ποιπνώσας. *Demoſthenes*, τὴν ἐλευθερίαν ποιπνώσας dixit. Vid. *Longin.* περὶ Ὕψους c. 31. *Plutarch.* in

89.

Magnâ quandò me Amor
Sauciavit, veluti Faber Ferrarius,
Securi; Hyemalíque
Immerſit in voragine.

90.

Verùm fac mihi copiam tenerorum,
O Chare, femorum.

91.

At flavæ Eurypylæ cordi eſt
Circum

in *Galbâ*, Πρέπειν ὁ Τιμαλίων αὐτῇ πίνειν καὶ σίκιλος μυελλάς. *Terent.* Hunc vobis deridendum propino. Vid. *Caſaubon.* ad *Athenæ:* fol. 788. Vid. *Harpocration.* in Περιπωκόπες, & *Suid.* in ἀποπίνει. Item *Euripid. Rheſ.* v. 405. De voce ῥαδινὰς, infrà ad ad v. 1282.

§. XCI.

1146. Ἐνθῆ δ' Εὐρυπύλη μίλει] Hoc Fragmentum extat apud *Athenæum* l. 12. fol. 533. aliquantò corruptius, in quod vid. *Iſaac. Caſaubon.* fol. 845. Ad Hiſtoriam alludit *Plutarchus* in *Pericle*, Τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς ὁ Φειδίου Ἀρτέμωνα ὀνομάζεται, πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις καὶ Σάμον πολέμου. Et Scholiaſtes *Ariſtophanis*, Edit. *Frobenian.* fol. 295. *Eurypylen*, *Anacreontis* Amicam, inter alios, memorat *Antipater*, in Nobili illo de *Anacreonte* Epigrammate, *Anthолog.* fol. 277. Ἡ καὶ πρὸς Εὐρυπύλλου, πτερομήρου, ἢ Μιμνέρμου.

1147. Ὁ

Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.
Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια,
Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
Ἐν ποσὶ, καὶ ψιλὸν
Περὶ πλευρῆσι ῥοὸς
Νεόπλυτον εἵλημα
Καινῆς ἀσπίδος·
Ἀρτοπώλησι κἠθελοπόρνοισιν ὁμιλέων
Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων

Κίβ-

1147. Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων] *Artemonem* hunc *Clazomenium* dicit *Servius* in *Æn.* l. IX. v. 505. & *Teſtudinis* Inventorem & *Arietis* repertorem. Et ità *Scholiaſtes Ariſtophanis* fol. 295. Συνεχρόνισε δὲ τῷ Δικαίῳ Ἀεισχύλῳ ὁ Ἀρτέμων· ὃς ἦν μέγας μηχανητής. Διὸ καὶ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπως ἂν καταλήφθῃ πόλεμος, καὶ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος καταβληθῆναι, ἢ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμποντο αὐτὸν φερόμενον. Alii, Περιφόρητον dictum putant, quòd propter Pulchritudinem ab omnibus raperetur, καὶ παχθῆναι τῶν παρομιῶν ἐπὶ καλῶν καὶ ἁρπαζομένων παιδός. Verùm *Anacreon* probat illum olim *Maſtigiam* merum, & *Athenæus* dicit, Illum poſteà hoc Nomen adeptum, διὰ τὸ περιφερῶς βιβῆναι ἐπὶ κλίνης φέρεσθαι. Vid. de eo ampliùs apud *Athenæum* fol. 167. & infrà ad v. 1166. Vox περιφόρητος ſonat etiam σοφὸς, ut *Scholiaſt.* Ariſtoph. ibid. Καὶ πάντες οἱ σοφοὶ, Περιφόρητοι καλοῦνται, undè *Euſtathio* fol. 1864. lin. 38. ὁ περιφόρητος Σίσυφος, juxtà illud *Theogn.* v. 702. Πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδου.

Vid.

Circumforaneus Artemon.
Is quidem olim habens Berbinia,
Veſtes colligatas,
Et ligneas carbatinas
In pedibus, & exile
Circa latera bovis
Nuper-ablutum *corium*, velamen
Carioſi Clypei:
Cum Piſtoribus & voluntariis Proſtibulis
verſatus,
Laborioſus ille Artemon,

Mi-

Vid. *Suidam* in v. Ὄζων. Ubi *Ariſtophanis* locum ſimilem laudat, ad hujus Imitationem factum.

1148. Περὶ μὲ ἔχων βερβίεια] γρ. βερβίνια. Vid. *Heſych.* & *Caſaubon.* ad *Athenæ*: fol. 845. Καὶ ἡμᾶς Ἀνακρέων αὐτὸν (Ἀρτέμωνα) ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ἐρμῆνεύσαί φησιν, *Athenæus*.

1151. Ἐν ποσὶ] γρ. ἐν ὠσί. Verùm ἀσφαγαλιὰς ξυλίνας ἐν ποσίν. ut *Heſych.* Ἀσφάγαλοι) τὰ σφόνδυλοι, καὶ τὸ ὑποκάτω τῶν σκέλων.

1155. Ἀρθπώλησι] Conditio hominum mediocris & contemptibilis; ut Ἀρτοπώλιδες *Ariſtophani*, de rixoſis & ſcurrilibus Mulierculis, Βατράχοις, fol. 164. —— λοιδορείᾳ δ' ὁ πρέπει Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ Ἀρθπώλιδας. *Ibid.* Κἠθελοπόρνοισιν) καὶ ἠθελοπόρνοις.

1156. Ὁ παμπόνηρ' Ἀρτέμων] Olim ὁ πόνηρ'. Verùm *Ariſtophanes* ὁ παμπόνηρ' legit fol. 295. Et Verſus Poſtulat; eſt enim *Iambus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Non à πονηρὸς, *Impius*, ſed à πόνηρ', *Laborioſus*; ob ærumnoſam vitam, quam olim egerat *Artemo* iſte, priuſquam ad illud faſtigium evectus fuerit.

1161. Θω-

Κίβδηλον θύεισκεν ἔιον,
Πολλὰ μὲν ἐν δυεὶ πιθεὶς
Αὐχένα, πολλὰ δ' ἐνὶ προχοῇ,
Πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνᾳ
Μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
Πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.
Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων,
Χρύσεια φορέων καθέρματα
Παῖς Κύκης,
Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην
Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως,

ῆβ'.

Φύγωμεν ἐκ θεσπρωτίδος,
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς, Οὐλῆ

1157. Κίβδηλον] Μοχθηρὸν, φαῦλον, νόθον, ἀδόκιμον, Παμφυλίοις. *Hesych.*

1161. Θωμιχθεὶς] Vox parùm nota; verùm à θώμιγξ, funiculus, flagellum, fit θωμίζω, μάστιγι additur, illustrationis causâ.

1163. Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων] Σατινέων, *Ionicè*, ab ἡ Σατίνη. *Hesych.* Σατῖναι] αἱ ἁμαξαι. Σατῖνα τὰ idem, *Homer.* Hymn. *Veneris* v. 13. Ποιῆσαι σατῖνα καὶ ἅρματα ποικίλα φαλαρῷ. Constat Versus ex Duobus *Choriambis*; Nam συνίζησις in fine.

1166. Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην] Σκιάδειον, *Aristophani*, & σκιαδίσκη, *Umbella*, Anglicè, *A Bongrace*. Hunc etiam *Conopeo* usum æneo testatur *Athenæus* fol. 167. Τὸν δ' Ἀρτέμωνά φασι τυφερὸν μὲν πινα τῷ βίῳ, καὶ πρὸς τὰς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπλῆγα, τὰ πολλὰ μὲν οἴκοι καθέζεσθαι, χαλκῆν ἀσπίδα δ' κεφαλῆς αὐτῷ δυοῖν οἰκετῶν ὑπερεχόντων, ὥστε μη-

δὲ

Miſeram reperit vitam;
Sæpè quidem in Colliſtrigio ponens
Collum, ſæpéque in Rotâ,
Sæpè tergo Coriaceo
Loro cæſus, comam,
Barbámque avulſus.
Nunc verò aſcendit Currus,
Aureas geſtans inaures,
Filius Cycæ;
Umbellamque eburneam
Geſtat, Muliercularum inſtar.

92.

Fugiamus ab *illius* aſpectu;
Nè te irruens ſenex

Gravi

δὲν ἐμπεσεῖν τ' ἄνωθεν· εἰ δ' βιαιοθείη πεσεῖν, οὐ κλινιδίῳ κειμαρῷ παρὰ τὸν γῆν αὐτὸν περιφερόμενον κομίζεσθαι, ἀλλὰ τὸν κληρικὸν περιφόρητον. Idem ferè *Plutarchus* in *Pericle*. Verſum conſtituunt duo *Choriambi* cum *Iambo*.

1167. Φορεῖ γυναιξὶν αὐτως] *Iambus, Dimeter, Catalectus*, ut *Prima* Ode. Vid. ad v. 315. ubi ex *Callimacho*, Καὶ πάντα κόσμον αὐτως.

§. XCII.

1168. Φύγωμεν ὦ ἑταῖρε] Genus Carminis idem cum *Primâ* Omnium Odâ. Fragmentum hoc apud *Nicandri* Scholiaſten ad *Theriac.* v. 377. Βατῆος) τὸν βακτηρίαν, κατ' Ἀφαίρεσιν τ κάππα, ὁμοίως καὶ Ἀνακρέων ἐν Ἡμιαμβοις, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ, κ. λ. Tum locus ſequitur aliquantò tamen Corruptus. Pro φύγω μὲ, lego unicâ voce φύγωμεν.

1170. Οὐ-

Οὐλῇ κατ' οὐθὺ τύψας,
Βατηλία καλύψῃ.

ϛγ'.

Ὦ Ναξ, παυδαμάτωρ Ἔρως,
Ὦῖ Νύμφαι κυανώπιδες,
Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη,
Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη,
Συμπαίζουσιν ἐπιτρέφεαι

Δ'

1170. Οὐλῇ κατ' οὐθὺ τύψας] *Nicandri* Scholiastes post οὐθὺ patitur lacunam, quam voce τύψας suppleo. *Ꝛc.* κατηὐ & κατ' ἰθύ.

1171. Βατηλία] Versus quidem potuit Βακτηλία admittere; verùm credibile est, Ità *Anacreontem* scripsisse; ut & *Nicander* Βατῆρα, pro βακτῆρα, & *Hesychius*, Βατηλίαν) ῥάβδον, βακτηλίαν.

§. XCIII.

1172. Ὦ Ναξ, παυδαμάτωρ Ἔρως] Hoc Fragmentum, licet multimodè corruptum, à *Dione Chrysostomo*, (Orat. 2. De Regno) conservatum, extat in Editt. *H. Stephan. Rouieri*, & *Longepierre*; at à *Nemine* suo *Metro* constrictum, à Nemine hactenùs expeditum. Particulam ejus laudare videtur *Ælianus*, Histor. Animal. l. 4. c. 2. Ἀνακρέων ᾄδει, Ἀφροδίτη πορφυρῆ, χρυσῷ ὑποστιλβούσῃ, unde & *Quartum* huic Fragmento Versum addidi. Est autem & hic *Hymnus* propriè dictus, quorum non paucos ab *Anacreonte* scriptos passim notamus. Vid. ad v. 144. ad Od. LX. & LIV. Olim erat, pro παυδαμάτωρ, quod reponendum censeo, ὦ δαμάλης, quæ Vox nihili, nisi fortè Δαμάλης alicubi occurrat, pro Epitheto

Gravi rectà pulsans,
Bacillo operiat.

93.

O Rex, cuncta-domans Amor,
Quocum Nymphæ cæruleis-palpebris,
Purpureáque Venus,
Auro utique assimulata,
Colludunt; obnixè autem colis

Subli-

Epitheto *Amoris*. Ità enim *Hesych.* Δαμιλ- (lege) Δαμαλλω) ἢ Ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἀγέρωχον. Omnes Versus, ut Nos nunc ordinamus, suis numeris constant, & ejusdem sunt Generis cum *Odâ* LX. Styli autem *Sublimitas* per totam Oden suspicienda, ut in *Odâ* LXIV.

1173. Ὦ Νύμφαι κυανοπίδες] Pro ᾗ lego ᾧ cum plurimis Doctis Viris, præter *Lilium Gyraldum*; idque Sensu postulante.

1174. Πορφυρέῳ τ' Ἀφροδίτῃ] *Pedo Albinovanus* nonnullis visus est audaciùs aliquantò dixisse, *Brachia* purpureâ *candidiora Nive*. Et aliàs,—— purpureâ *sub Nive terra latet*. De quâ re *Bibliotheque Choisie*, Edit. 1703. 1 Tom. p. 194. Vid. suprà ad v. 108. & *Martinii* Lexic. Philolog. v. *Purpureus*. Vid. *Dion. Chrysostom.* Orat. 2.

1175. Χρυσῷ δὴ εἰκασμένῃ] *Ælian* Hist. Animal. l. 4. c. 2. hunc locum tangit, ut modò diximus ad v. 1172. Versûs autem causâ pro ᾗ εἰκασμένῃ, lego δὴ εἰκασμένῃ, Resolutione factâ in priori syllabâ & δὴ pro ᾗ scribendo, *Sensu* & *Metro* postulante. Vid. suprà ad v. 570. Huc refer Epigram. *Antholog.* fol. 480. Παῖζε καλῶς κ. λ.

1176. Συμπαίζουσιν· ἐπισρέφεαι] Ità *Ionicè* ἐπισρέφεαι scribendum, at in Scansione, ut ἐπισρέφῃ, considerandum. Frequens hæc Συνίζησις. At οἱ in sequentem

Δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γυνῆμαί σε· σὺ δ' ὑμνὺς
Ἦλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον. 1180
Κλυτόβολῳ δ' ἀγαθὸς γένυ
Σύμβολος· τ' ἐμοὶ δ' ἔσον
Οἶδ', εὖ νῦν σε δεχέσθαι.

ϑδ'.

Δοκέω κλύειν γὰρ ἥδε,

Λαλέ-

quentem Verſum rejicio. Olim ἐπιστρέφεται, nullo ſenſu, legebatur. *Longepierre* ἐπιστρέφει legebat Primus, rectiſſimè. De Voce Ἐπιστρέφομαι vid. infrà ad v. 1226.

1177. Ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων] Olim ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, magno Vertûs periculo; ſin, ut Nos, tranſponas, & *Ionicum* ὀρέων, ut Commune ὀρῶν, ab ὄρος τὸ, *Mons*, per Συνίζησιν Metiaris, de quâ re ſæpè monui & ultimâ etiam Notâ, rectè ſe per omnia habebit terſiſſimum & elegantiſſimum Fragmentum.

1179. Ἦλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'] In fine Verſûs fit *Apoſtrophe* & ᾽, quomodò ſuprà ad v. 1176. fieri debuit; verùm ibi, nè inuſitata illa Συνίζησις Imperitioribus eſſet offendiculo, in ſequentem Verſum removimus; aliàs hic.

1180. Εὐχωλῆς δ' ἐπάκουσον] *sc.* ἐπακούειν. Verſus hic *Pherecratius*, quales ultrò *Glyconiis* miſceri ſæpè monui; Vid. v. 1183.

1181. Κλυτόβολῳ δ' ἀγαθὸς γένυ] *Ionica* Contractio pro Κλεοξέλῳ, non, ut aliis viſum, *Dorica*; quomodò Κλεύνικος pro Κλεόνικος *Theocrit.* Idyll. 14. v. 13. Θεῦς pro θεὸς *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 58.

&

Sublimium cacumina Montium:
Obteſtor te: Tu vero propitius
Venias nobis; acceptáque
Vota inaudias.
Cleobulo item bonus eſto
Conſultor: Meum etenim Amorem,
Scio, benè te nunc approbare.

94.

Videtúrque audire hæc *Imago*,

Loqui

& Θεύφιλις, *Noſſidi*, Θάλγινης pro Θεαγένης apud *Athenæ*: Caſaubon. fol. 703. Θεύγνιδος pro Θεόγνιδος, *Theogn.* v. 13. Θάυχαείλας pro Ἡσυχαείλας *Theocrit.* Idyll 2. v. 70. Ἡυμθεία, &c. Ejuſdem Generis Θεκυδείδης pro Θεοκυδίδης, quarè *Priſcianus* aliquid paſſus eſt, quandò Θεκυδίδης, ἀπὸ τῆ Ἡώκε, pro Ἡρόνε, deducit. l. 2. p. 582. De *Cleobulo*, vid. ad v. 1136. & in Authoris *Vitâ*.

1182. Σύμβαλε· τὸ ἐμὸν δ' ἔχον] Pro ἔχωτα, quod hactenùs obtinuit, vocem *Homericam* ἔχον ſubſtituo, ut ſuprà v. 809. etiamſi ἐχῶ' fieri poſſet, ob ſequentem Verſum à Vocali incipientem.

1183. Οἶδ', εὖ νῦν σε δίκαζ] Olim ὦδ' ὃ νῦν κ. λι pro quo *Longepierre*, δεῖ νῦν σε & αἰδῶ, νῦν τε. alii νυνὶ, nec meliùs *Iſaac. Caſaubon.* Diatrib. c. 3. Ὅ τευνε νῦν ὃ δίκαζ. At optimam omnium Lectionem ad oram Codicis ſui *Dan. Heinſius* notârat, Οἶδ', εὖ νῦν σε δίκαζ, quo nihil verius. Eſt itaque in clauſâ *Pherecratius*, è quibus tota *Ode* xxx. conſtat; at *Glyconii* etiam in eo lubentèr deſinunt, ut notamus ad v. 1080. non rarò cum eo miſcentur, ut ad v. 1180.

§. XCIV.

1184. Δοκέει κλύειν ἥδε ἤδε] Hoc Fragmentum ex-

Λαλέειν τὶς εἰ θελήσοι. 1185

ϛε'.

Ἔρω τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ·
Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι.

ϛϛ'.

Ἔρασμή γέ τοι συνηβᾷν·
Χαλέειν γὰρ ἔχεις ἦθος.

ϛζ'.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἔκητι 1190
Οἱ

tat apud *Corinthium* de Dialectis fol. 20. Genus Carminis ad Oden 3. ſpectat. Similis ἔννοια ſuprà ad v. 424. & 449.

§. XCV.

1186. Ἔρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ] Extat Fragmentum hoc apud *Hephæſtion.* p. 15. & *Scaliger.* Poetic. l. 2. c. 8. Verſûs genus, *Iambus, Dimeter, Acatalectus.* Modeſtum ſuum Amorem hinc innuit & prudentem Inſaniam, quam v. 1015. μανίην ἐρίσην vocat, & v. 1285. ἐρασμίην μανίην. De *Platonico* Amore, & Cæleſti *Venere*, ſive *Uraniâ*, vid. quæ Nos ad *Euripid. Dictyn* v. 2. & *Oedip.* v. 17. quibus addatur ex *Achille Tatio*, Δύο γὰρ ἐγὼ νομίζω καλὰ ἀνθρώπῳ Κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲ Οὐράνιον, τὸ δὲ Πάνδημον, ὥστε δεῖ καλὸν καὶ χρηστὸν εἶναι. Ἀλλὰ τὸ μὲ Οὐράνιον ἄφθιτον τῷ θνητῷ Κάλλει, διὸ μόνον καὶ ζητεῖ ὁ ἐρῶν τὸν ἐρώμενον· τὸ δὲ Πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἰσχναίνει παρὰ τοῖς σώμασιν. Vid. *Platonis* Sympoſ. fol. 318. *Apuleii* Apolog. *Cæl. Rhodigin.* l. 16. c. 24.

25.

Loqui modò quis velit. 1185

95.

Amóque nempe & non Amo;
Et Insanio & non Insanio.

96.

Volo tibi Juvenilitèr-colludere:
Amabili enim prædítus-es indole.

97.

Me etenim Sermonum gratiâ 1190
Juvenes

25. & l. 23. c. 2. 3. 4. Item *Joh. Meurs.* in *Lycophron.* v. 112. Elegans autem σκαιλολογία, qualis illa *Theognidis*, v. 947. Πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα πλέονας, Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

§. XCVI.

1188. Ἔρραισαί γε τοι συνηθέων] Hoc Fragmentum habet *Maximus Tyr.* §. 8. excepto, quod ille, ut fit, Metri negligentor τὸ γε sit passus excidere & pro ἔχεις legebat ἔχεις, quod Versui non congruit. Qui cum illo authore versantur, sciunt ità ipsum *Homerum* laudare solitum, & alios Poetas; quod & aliis πεζογράφοις familiare. Τοὶ in hoc loco minimè *Expletivè* sumendum, verùm pro σοί. De voce Συνηθέων vid. ad v. 1137. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

1189. Χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος] γρ. ἔχεις, ut *Maxim. Tyr.* quod modò observabam. Verùm ἔχεις Versui necessarium & aliàs *Anacreonti* notum, ut v. 864. Χαρίεν ῥόδων ὃ γῆρας Νεότητος ἔχει ὀδμήν.

§. XCVII.

1190. Ἐμοὶ γὰρ λόγων ἔκηπι.] Et hoc Fragmen-

Οἱ παῖδες ἀν Φιλοῖεν·
Χαρίεντα γὰρ δίδωμι,
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

ζ'.

Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι
Τὰ δίκαια [συμπαραχεῖν.]
ζ'.

Ὡς μὴ πρὸς τ' Ἔρωτα
[Ἀχαρίτα] πυκταλβύω.

ς'.

Μισέω δ' ἔγωγε πάντας Οἳ

tum apud *Maxim. Tyr.* ibid. excepto, quod pro illius εἵνεκα, legam ego, Versûs causâ, ἕκητι & mox ante παῖδες præfigam Articulum οἱ & δίδωμι pro δίδω extendam. Genus Carminis idem cum Præcedenti, nisi quòd Versus *Secundus* ad *Primam* Oden, Reliqui ad *Tertiam* pertineant.

1192. Χαρίεντα γὰρ δίδωμι] Χαρίεντα sunt valdè Elegantia, recondita, miniméque vulgaria & τοῖς χυδαίοις opponuntur. Ità Γραμματικῶν χαρίεσθαι, pro πολυμαθῆσαι. Ità *Platoni* & *Aristoteli*, Οἱ χαρίεντες opponuntur τοῖς πολλοῖς· ἤδει τοῖς τυχοῦσι καὶ χυδαίοις, οἱ χαρίτος τινὸς μετέχοντες ἀφὰ παιδεύσεως, ut *Eustratius*. Ità suprà v. 894. Χαριέντως τὲ μανῆναι) τυτέστιν, εὐτέχνως καὶ σοφῶς μανίαν, ἢ μωρίαν σωφρονεῖσθαι. Undè *Orpheus* etiam Poeticum Furorem vocat μανίας χαριέσσας. Vid. *Isaac. Casaubon.* ad *Athenæ*: di 1. c. 1. fol. 4. lin. 60.

1193. Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι] Λέγειν & εἰπεῖν pro ᾄδειν poni, diximus ad v. 892. & 961.

§. XCVIII.

1194. Καλόν ἐστι] Ἴδιον ἀφροδισίων καὶ ἀκολασίας. ἀδικίαν, ἐκάλυν τὰς ὑπ' ἀφροδίτης, δικαίας. Vid.

Juvenes utique amaverint :
Elegantia etenim & venuſta profero ;
Elegantia etiam novi dicere.

98.

Pulchrum eſt Amantibus
Quæ Juſta ſunt *invicem-retribuere.* 1195

99.

Ut nè adverſus Amorem
Temerè contendam-obſtinatiùs.

100.

Odi verò ego Omnes,

Qui

Vid. *Dan. Heinſii* Not. in *Heſiod.* c. 6. p. 211. Et hoc Fragmentum habet *Maxim. Tyr.* ibidem ; at *Senſu*, non *Metro*, nec ipſis *Verbis :* Ille enim, Καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια. Ἐρᾶσι, non ab ἔρως, tum enim ἔρωσι, ſed à Participio ἐρῶν. Vocem συμπαραχεῖν ex meis addo, ad *Senſum* dilucidandum & *Metrum* implendum: Eodem reſpicit illud *Sophocl.* Ajac. v. 523. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. Gratia Gratiam parit.

§. XCIV.

1196. Ὡς μὴ πρὸς τὴν Ἔρωτα κ. λ.] Extat hoc Fragmentum apud *Euſtath.* in *Homer.* fol. 1322. lin. 53. Ὡς μὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω. Pro quâ ultimâ Voce, πυκταλεύω legendum probat Etymolog. M. in v. Ἐντερομαλιζόμενον. Ἀκρωτα ego addidi & τὴν ad Ἔρωτα, & ſic *Pherecratium* cum *Iambo, Dimetro, Catalecto* perfeci. Verùm nuper in hoc Fragmentum incidi plenius & correctius, quod infrà exhibemus ad v. 1382.

§. C.

1198. Μισέω δ' ἔγωγε πόλεις] Extat hoc Fragmentum

Οἱ χθονίους ἔχουσι ῥυθμούς,
Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ',
Ὡς [Ἀφέλεια] μεγίστη
Τῶν ἀβακιζομένων.

ρα'.

Φέρ' αὖρέ με πορφυρέην

Ἐνι-

tum apud *Etymolog.* M. in v. Ἀβακής. Siqua occurrit Differentia, locis id ſuis notabo. Et primùm *Etymologi* Lectionem, ἐγὼ ὃ μισῶ πάντας, Ego Ordinatiùs tranſpono, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus.* Μισέω autem ſcribo pro μισῶ, utpote Ἰωνικώτερον. Ἔγωγε & ſuprà occurrit, v. 714.

1199. Οἱ χθονίους ἔχουσι ῥυθμούς] *Iambus* & hic *Dimeter, Catalectus,* cum *Choriambo* tamen in Primâ ſede. Ῥυθμοὺς) Ὁρμὴν, σύνθεσιν, φράσιν. *Heſych.* Ῥυθμοὺς) Κανὼν, μίτρον, τρόπον, μίλτον, σύφωνον, ἀκολαθίαν, τάξις, σύγκρισις. Hoc in loco *Animi-tenorem, Indolem,* ſonat. Χθονίους) Ἐπιγείους, ἀνελευθέρους, ſordidos, terram olentes, illiberales; quomodò *Syneſius,* perpetuus *Anacreontis* Imitator, Hymn. 3. Μή μοι χθονίους Ὀμβρους ἀφίει Κελαινεὰς, ἄναξ.

1200. Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ'] Pro μεμαθήκασιν ſcribo μεμαθήκασ', ob *Verſum,* eſt enim *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus,* & quòd Ultima ſyllaba elidatur ob ſequentem Vocalem, in fine etiam Verſûs, diximus ad v. 109.

1201. Ὡς Ἀφέλεια μεγίστη] Vocem ἀφέλεια, ad *Senſum* & *Verſum* ſupplendum addo. *Verſus* idem cum Præcedenti. Quod ad *Senſum* attinet, Certum eſt, inter humanos Affectus nullum eſſe magis *Pacificum* & *Lenem,* quàm Animi *Simplicitatem,* tantoperè in ſacris noſtris Literis omnibus verè *Chriſtia-*

nis

Qui ſordidâ ſunt indole,
Et vix agnoſcunt;
Quòd *Simplicitas* ſit maxima
Rerum placidarum.

101.

Age, tolle me purpureâ

Innis commendatam, at vix ullibi nunc reperiendam, aut certè nullo in honore habitam; imò conculcatam & perpetuis injuriis obnoxiam; de quâ re videant, qui ſe *Chriſtianos* ſimulant, nec *Chriſtum* tamen omninò attendunt.

1202. *Τῶν ἀβαχιζομένων*] Ἀντὶ τῶν ἠσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν. *Etymolog.* M. in v. Ἀβαχής. Fit autem *ἀβαχίζω*, ab *ἀβαχέω*, voce *Homericâ*, Odyſſ. δ'. v. 249. Ἀβάχησαν. Exponitur ἠγνόησαν. Eodem Senſu *Sappho*, apud *Etymolog.* M. in v. Ἀβάχην. Ἀλλά μοι οὐκ ἔμμι παλίγκοτος ὀργάν· ἀλλ' ἀβαχὴν τὰν φρέν' ἔχω. *Aſt ego non ſum facilis moveri; Mens mihi muta pecudis ſed inſtar.* Quæ noſtra Verſio vim vocis omnem exprimit. Vid. *Pſalm.* 131. v. 1. 2. Verſus itidem *Dactylicus*, demptâ unâ ſyllabâ.

§. CI.

1203. Φίλε' αἶρέ μ' ποτφυρέᾳ] Hoc Fragmentum laudat *Athenæus* l. 13. c. 8. fol. 599. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς, Καὶ λέγειν τινάς, φησιν, εἰς αὐτὴν ποιῆσαι οὕτω· Ἀνακρέοντος πάλιν, & tum ſequitur hoc Fragmentum, mancum quidem & adeò corruptum, ut *Iſaaco Caſaubono* viſum ſit illud udo digito tranſire. Σφαίρᾳ & Σφίλε' αἶρε, δεῦτέ μ' ποτφύρε'. De hoc *Anacreontis* Odario, & *Sapphûs* elegantiſſimo ad id Reſponſo Nos pleniùs in *Vitâ*. Sed, ut diximus, magna pars hujus fragmenti valdè laborat; de quâ re nè verbum quidem *Caſaubonus*, parùm *Stephanus*, nihil alii: omnes manus hìc dederunt.

Ἐνιβάλλων, χρυσοκόμης
Ἔρως, σὺν νεφέλῃ,
Ποικίλῃσι λαμπάνων πτερύγεσσι·
[Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ]
Συμπαίζειν προκαλεῖται·
Ἠδ', ἔστιν γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν
Λέσβου, τὴν μὴν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται·

Πρὸς

runt. At nobis nihil desperandum. Cùm præ inopiâ librorum nihil ampliùs potuerim; quod conjectando assequi potui, feci. Quod unicum addo, ad Sensum supplendum, intrà Cancellos cogo: Cætera, de quibus non moneo, rectè se habent. Ast Stylus hic solito sublimior: Credas Poetam Poetriæ canere. Versus autem hic primus est *Paonicus, Dimeter*, constátque ex *Paone* secundo & *Paone* primo.

1204. Ἐνιβάλλων χρυσοκόμης] Versus *Ionicus*, constans ex *Ionico ἀπ' ἐλάσσονος* & *Paone* primo, vel *Choriambo*; ultima enim Communis. Χρυσοκόμης Ἔρως dicitur, ut suprà v. 103. χρυσοχαίτης, ut *Homero* χρυσοστόλος. Legitur & χρυσόκομος.

1205. Ἔρως σὺν νεφέλῃ] Olim Ἔρως νυνὶ, nec ampliùs. *Homerus* priùs dixerat, *Minervam* se involvisse πορφυρέῃ νεφέλῃ, *Iliad.* ε'. v. 501. *Homerica* assumenta *Anacreonti* non erunt dedecori. Versus constat ex *Iambo* & *Choriambo*.

1206. Ποικίλῃσι λαμπάνων πτερύγεσσι] Factum ex corrupto νυνὶ ποικίλος λαμπάνω. Versus *Trochaïcus*, ex Quatuor *Trochais* & *Amphibrachy*.

1207. Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ] Hunc Versum, ad *Sensum* implendum, ex meis addidi; Cancellis tamen circumseptum, nè fraudem sancto Poetæ facere videar. Est autem Carmen *Pherecratium*, ut & sequens

Involvens, auricome
Amor, in Nube,
Diverſicoloribus ſuſcipiens alis.
Tuæ etenim illecebræ meum pectus
Ad laſciviendum provocant:
Aſt illa (eſt enim ab amœnâ
Lesbo) meam quidem comam,
(Cana enim illa) vituperat:

Ergà

ſequens ipſius Poetæ; ea enim admittunt in *primâ* ſede *Iambum*, vel *Spondæum*, æquè atque *Glyconium*.

1208. Συμπαίζειν ἀφροδαλεῖται] Hic Verſus ſanus ad nos pervenit & eſt quoque *Pherecratius*. Ità χεῖλος deſcripſit ἀφροδαλέμφορον φίλημα, v. 415. Τὰ δ' φίλτρα δ' Ἔρωτος ἐς τὸ συμπαίζειν ἀφροδαλεῖται.

1209. Ἡ δὲ, ἔστιν ἣ ἀπ' εὐκτίτου] Tres exhinc Verſus *Glyconii* & Quartus abinc *Pherecratius*, ut v. 1207. 1208. Pro εὐκτικῆ autem ſubſtituo εὐκτίτου, non ſimplici ratione: Nam ut detur illud *Epitheton Lesbo* congruere, certè tamen ſcribendum eſſet εὐκτικῆς. Verùm εὐκτίτου eſt utriuſque Generis & Vox *Homerica*, ut *Iliad.* β. v. 592.——εὐκλέα Αἶπυ. Et *Homerus* etiam Λέσβον εὐκτιμένην vocat, *Iliad.* ι'. v. 129. De *Leſbiis* Mulieribus, quòd ſint formoſæ, *Euſtath.* in *Homer.* fol. 751. lin. 15. Vid. ad v. 512. Videntur autem, ut *Hermeſianax Colophonius*, & *Chamaleon Heracleotes Ponticus*, ad *Sapphonem* & de *Sapphone* hæc dici; ut oſtendimus in Authoris *Vitâ*; ubi & *Anacreontem* ipsâ *Sapphone* paulò ſeniorem oſtendimus; licet eidem ſupervixerit, haud paucis annis; utpote qui fermè Nonagenarius occubuit.

1211. Λάθρη δ', καλαμίμφεται] *Sapphone* valdè juvenculâ *Anacreon* caneſcere incepit; verùm ille ad ſeram uſque ſenectutem duravit, illa mediis ferè annis

Πρὸς δ' ἄλλον πνὰ χάσκῃ.

ϛϚ'.

Νῦν δ' ἀπὸ μοῦ πόλεως
Στέφανος ὄλωλεν.

ϛγ'.

——— ἀσήμων
Ὑπὲρ ἐρμάδων φορεῦμαι.

ϛδ'.

Τραπέζαί τε κατηρεφέες
Παντοίων ἀγαθῶν.

ϛε'.

Σικελικὸν κόπαδον

Ἀγ-

nis abrepta; quæ alia fuit cauſa; quòd tam antiquam fecerint, qui συγχρονισμὸς minus attendunt.

1212. Πρὸς δ' ἄλλον πνὰ χάσκει] Pro ἄλλον, quod priùs obtinuit, ἄλλων lego. Deſiderantûm more *Inhio*, per verbum Χάσκω exprimitur; ut *Ariſtot.* Hiſtor. Animal. l. 9. c. 8. Πιστεταί τι ὡς ἐὰν τ' ἐχείας καιρὸν Χάσκοντες. Et Χάσκειν πνὰ, vel πρός πνα dicitur. *Ariſtoph.* fol. 335. Σὺ δ' χασκάζεις τὸν χαλαπρέπτην. *Scholiaſt.* Χασκάζεις) ἀντὶ τ, ἐπιτηρεῖς (ὡς δεξόμενός τι καὶ ληψόμενον δωρημάτιον.) Dicitur & ἀναχάσκειν πνὶ, ut *Ariſtoph.* fragm. p. 18. ex *Athenæ*: l. 3. Et χάσκων πῖς τὸ στόμα ῥωχεῖ πνα, 1 *Eſdr.* c. 4. v. 19. & 31.

§. CII.

1213. Νῦν δ' ἀπὸ μοῦ πόλεως] Hoc Fragmentum apud *Pindari* Scholiaſt. ad Olympionic. VIII. v. 42. Vid. Thren. *Jeremiæ* c. 5. v. 16.

§. CIII.

Ergà autem alium aliquem oſcitat.

102.

Nunc quidem ab Urbe
Corona cecidit.

103.

———latentibus
Super ſcopulis feror.

104.

Menſæque onuſtæ
Omnimodis bonis-ferculis.

105.

Siculum Cottabum

Inflexo-

§. CIII.

1215. Ἀσήμων ὑπὲρ ἐρμάδων φορεῦμαι] *Heſych.* v. ἔρμα. Τὸν πεζεύοντα καὶ ἐπικυμαίζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τύπον τῆς θαλάσσης· καὶ Ἀνακρέων, ——ἀσήμων ὑπὲρ ἐρμάδων φορεῦμαι. Ibi quidem ἐρμαίων legitur, & ſub v. ἔρμα, at ἐρμάδων omninò ſuadet legendum *Harpocration* v. ἐρμάς. Corrige etiam *Suidam* v. ἔρμαιον (& lege ἔρμαιος) ὕφαλον πίτυος. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

§. CIV.

1217. Τραπέζαί τε κατηρεφεῖς] Laudat hoc Fragmentum ex *Anacreonte Athenæus*, l. 1. fol. 12. lin. 2. &c.

§. CV.

1219. Σικελικὸν κότταβον] *Athenæus* & hoc Fragmentum laudat l. 10. fol. 427. Vid. *Pollux.* Ono-

 maſtic.

Αγκύλη δαΐζων. 1220

ξϛ'.

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
Προτὶ τὴν μητέρ' ἔφη.

ξζ'.

Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς
Κόμης ἄμωμον ἄνθος.

ξη'.

Θηϊκίλῳ σίονϛα χαίτῃ. 1225

Οὐκ

mastic. l. 6. c. 19. *Meurs.* De Ludis Vet. *Grac.* p. 28. v. Κοτταβισμός. Vid. *Athenæ.* fol. 666. ubi de Cottabo. *Critias* ibid. Κότταβός ἐν Σικελίᾳ ἐστι χθονὸς, ἐκπρεπὴς ἔργον· Ὃν σκοπὸν ἐς λαπαγῶν τόξα καθιστάμεθα. Vid. etiam *Athenæi* fragmentum ab *Isaaco Casaubono* servati, in Not. ad l. xi. c. iv. fol. 782. lin. 42. Ἀγκύλη, κ. λ. Item *Hesych.* v. Ἀγκύλη. De Versûs genere, Vid. ad v. 1123.

1220. Δαΐζων] Vid. *Hesych.* in v.

§. CVI.

1221. Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ] Hoc Fragmentum *Hephæstion* habet, & ex eo *Scaliger* Poet. l. 2. c. 21. qui unico Versu totum includit, his Verbis, Apud *Anacreontem* alternantur *Ionicus* & *Anapæstus*, non sine fatali Viro illi Venustate. Ego in duos Versiculos resolvo, ut constent singuli *Anapæsto* & *Choriambo*; vel *Ionico a minore* & *Anapæsto*. Idem enim est.

§. CVII.

Inflexo-cubitu emittens.

106.

Siculus argutus vir
Ad Matrem dixit.

107.

Detondiſti mollicellæ
Comæ inculpatum floſculum.

108.

Threſſam concutiens comam.

Non

§. CVII.

1223. Ἀπίκεταί σ' ἀπαλὴς] Hoc Fragmentum extat apud *Stobæum* fol. 410. §. 64. Prior Verſus, qualis v. 1221. & 1222. Alter ejuſdem generis atque *Prima* omnium Ode. De *Smerdiæ Polycratis* Amaſii attonsâ Cæſarie & *Anacreontis* ſuper eâ re nobili Cantilenâ, diximus in Poetæ *Vitâ*, §. XIV. Ex hoc ἄσμαν Unicum hoc ἀποσπασμάτιον ad Nos pervenit; niſi fortè & ſequens Verſiculus.

§. CVIII.

1225. Θρηϊκίην σίονπι χαίτην] Et hoc videtur ex illo Naufragio emerſiſſe, extat autem apud *Etymolog.* M. v. Σῖτος. Ubi σίονζα, non σείονζα, legendum contendit, quanquam & σείονζα poſſit *Primam* corripere. Θρηϊκίην autem τρισυλλάβως legendum, quaſi ſcriberetur Θρηκίην, ob Verſum; ut ad. v. 946.

ρθ'.

Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιτρέφομαι.

ρι'.

Κνίζη τὶς ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
Σεῦ διὰ μαργοσύνην.

ρια'.

Μελαμφύλλῳ δάφνῃ,
Χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταινιοῦμαι. 1230

ριβ'.

Μυθηλαὶ δ' ἀνὶ νήσῳ

Με-

§. CIX.

1226. Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιτρέφομαι] Extat apud *Longinum* περὶ ὕψους, §. 31. ubi Codex *Vatican.* N°. 194. Θρηκίης legit. Videntur hæc πῶλον Θρηκίην respicere, cujus proterviam tangit Od. LXI. Ἐπιτρέφομαι sonat, *Amo, Curo, præ amore respicio.* Lucian. Ἐπιτρέφονται γὰρ ἐς τὰ πίνω, ὥσπερ οἱ δυσέρωτες. *Sext. Empiricus*, Μὴ ἐπιτρέφεσθαι ἡμῶν τὸ ζῆν. Vid. *Homeri* Interpretes ad Iliad ζ. v. 496. v. Ἐντρυφαλιζομένη. & *Platonis* Epigr. *Apuleii* Apolog. p. 250. πάντη πᾶς τις ἐπιτρέφεται [ὡς ἐστὸν καλόν.]

§. CX.

1227. Κνίζη τὶς ἤδη, κ. λ.] Extat *Etymolog.* M. v. Κνιζήμός. Item *Eustath.* fol. 1746. lin. 14. ubi γίνεμαι rectè pro *Etymologi* χνομαι. *Iambus, Trimeter.* Est autem aliàs ὁ καὶ ἡ πέπειρος, ut παρθένος πέπειρος *Plutarcho in Numâ*; *Ionicè* πέπειρα, ut hìc, de quâ re diximus ad v. 527. Idem πέπων, à πέπτω.

1228. Σεῦ

109.

Non ampliùs Threſſam reſpicio, *neque curo.*

110.

Urtica quædam jam & matura fio
Propter tuam inſaniam.

111.

Nigris-foliis-pullulante Lauro
Viridique Olivâ decutit.

112.

Seditioſique in inſulâ
Maximâ

1228. Σὴν Δι᾽ μαργοσύνῃ] Imitatio & *Parodia* Homerica: ut *Iliad.* ά. v. 72. Ἣν διὰ μανίην.

§. CXI.

1229. Μελαμφύλλῳ δάφνῃ] Laudat hunc locum *Sophoclis* Scholiaſtes, ad *Antigon.* v. 138. Ὃν παναλωθεῖς σημαίνει τὸ Δαπειθεῖς, μαρτυρεῖ δὲ Ἀνακρέων, Μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ᾽ ἐλαίᾳ πανάλιζε.

1230. Πανάλιζεν] Idem quod πανάλοω, ut vult modò memoratus *Sophoclis* Scholiaſtes. De πανάλοω, v. 1229. De πανάλιζομαι, infrà ad v. 1236. Suſpicetur aliquis hoc in loco πανάλοι legendum.

§. CXII.

1231. Μυθηταὶ δ᾽ εἰσὶ νήσῳ] Hoc Fragmentum extat apud *Euſtath.* fol. 1901. lin. 44. Item *Brev. Schol.* in *Homeri* Odyſſ. φ. v. 71. Etiam *Etymologicum* M. laudat ex ſecundo Μελῶν *Anacreontis*, v. Μῦθος, ubi pro μυθίας legendum μυθητάς. Verſus

Μεγίστη διέπουσιν
Ἱερὸν ἄστυ· [Σάμιοι.]

ριγ'.

Τὴν Σάμον, ἄστυ Νυμφέων.

ριδ'.

Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα, κἀμοὶ τ' χαῖ. 1235

ριε'.

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντολίζεται.

Ξένο-

Pherecratius, de quo ad *Od.* xxx. De *Samiorum* autem quorundam contra *Polycratem* reluctantiâ, quâque ille Technâ ex Insulâ eos ablegârit, vid. apud *Herodot.* l. 3. c. 44. Μυθηταὶ) Σπασιασαί.

1232. Μεγίστη] Μεγίστην νῆσον καλεῖ τὴν Σάμον, ποιητικῶς, ἀ μεγάλῳ ἔσαν· ἢ διὰ τὸ ὕψος· οἱ γὰρ παλαιοὶ Ἕλληνες Σάμον ἐκάλουν τὸν ὑψηλὸν τόπον. De *Majoribus* Insulis, vid. *Eustath.* in *Dionys.* Perieg. v. 568. Et *Seldeni* Notas in *Draytonis* Polybion fol. 167. Est & hìc *Pherecratius*.

1233. Ἱερὸν ἄστυ Σάμιοι] Σάμιοι ad versum perficiendum, Sensu dirigente, addo: *Samum* enim hìc intelligi omnes consentiunt, cùm de *Samiis* Piscatoribus Poetam loqui fateantur. *Sacram* autem urbem *Emphaticè* vocat, ob *Junonem*, de quâ *Virgil.* Æn. l. 1. v. 19. Quam *Juno* fertur terris magis omnibus unam, Posthabitâ coluisse *Samo*. *Dionysius* Περιηγ. v. 534. Καὶ Σάμῳ ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἵδρανον Ἥρης. Hinc *Ovidio*, *Junonia* audit, *Metamorph.* l. 8. Et de *Junonis* Templo in *Samo*, Nos in Authoris Vitâ. Ἱερὸς, ὡς ἐπὶ πᾶν ὁ χρήματος, ὁ ἱερώτατος τῷ θεῷ.

Ἄγιος

Maximâ adminiſtrant
Sacram Civitatem Sami.

113.

Samum, Nympharum urbem.

114.

Attolle, puer, merum & mihi Choam
infunde.

115.

Tantali Talanta ponderantur.

Hoſpi-

Ἅγιος, περὶ σεμνότητος καὶ καθαρότητος καὶ εὐσέβειαν δηλοῖ. Ὅσιος, περὶ δὲ καθήκοντος, καὶ νομίμου, ἢ δικαίου.

§. CXIII.

1234. Τὴν Σάμον ἄσυ Νυμφέων] *Heſych.* v. Ἄσυ νυμφέων, τὴν Σάμον Ἀναχρέων, ἐπεὶ ὕσπερον εὔυδρος ἐγένετο. *Hom.* Hymn. *Apoll.* v. 41. Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.

§. CXIV.

1235. Ἔξαιρε, παῖ, θώρηκα, κἀμοὶ τὸν Χοᾶ] *Iambus, Trimeter.* Extat apud *Ariſtoph.* Scholiaſt. *Acharn.* fol. 305. Confer *Suidam* v. Θωρήξασθαι. Θωρηχθεὶς οἴνῳ, *Theogn.* ἀνεθώρηξε, *Lucian.* ἐπαφελίζοντι ποτῷ φείνα θωρηχθεὶς, *Nicander.* De quâ re vid. Αὐλικηχάτοπτρον, ſive *Eſtheram* noſtram ad v. 64. Τὸν Χοᾶ) Ab *Attico* Χοεὺς, pro Χύς. Vid. *Euſtath.* fol. 1401. lin. 1.

§. CXV.

1236. Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται] Verſus itidem *Iambus, Trimeter*, idque Purus. De *Tantali* vocatis Talentis, *Plutarch.* in Ἐρωτικῷ, fol. 759. Ταὐτὸ τοῦθ' ὃ Ταντάλου λεγομένων παλαίντων ἀντάξιον ἐποιησε,

ριϛ'.

Ξένοισιν ἐστὲ μειλίχοις ἐοικότες.

ριζ'.

Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι γῆρας ὄλβον ἄξον Ἀντέχων.———

ριη'.

Παρὰ δ' ἦυτε πυθόμην σὲ, Κατέδυν ἔρωτα φθύγων. 1240

ρι'θ.

Κλῦθί μου γέρον Τ, δὺ θεὰ, χρυσόπεπλε κύρη.

Ὀρσο-

ἐποίησε, de *Amore* loquens. Vid. *Suid.* in v. Τὰ Ταντάλου. *Apoſtolii* Proverb. 18. §. 14. *Prælectiones* noſtras *Pindaricas* p. 120. De voce Ταντάλιζομαι, ad v. 1230. Literâ T *Ennius*, ſimili luſu abuſus eſt, O *Tite*, tute, *Tati*, tibi tanta, Tyranne, tuliſti. Ità *Euripides* πολύσιγμον, *Mede.* v. 476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι. Vid. Nos in locum.

§. CXVI.

1237. Ξένοισιν ἐστὲ μειλίχοις ἐοικότες] Extat apud *Hephæſtion.* p. 15. ubi tamen, Ἐστὲ ξένοισι, κ. λ. minùs purè aut numeroſè. Verſus & hic *Iambus, Trimeter* & purus.

§. CXVII.

1238. Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι] Verſus *Trochaïcus, Tetrameter, Brachycatalectus.* Laudat *Hephæſtion.*

116.

Hoſpitibus eſtis candidis ſimiles.

117.

Cum Riſu, cúmque Amore ſenium fortunandum
Obtendens.

118.

Quando autem audîeram te,
Submiſi me Amorem vitans.

119.

Audi me ſenem, ô Capillis-decora, aureis-veſtibus Puella.

Præ-

ſtion p. 131. Pro ejus verò ἄξω, corrigo ἄξοι, ut ſit τὸ γῆρας ἄξοι τὸν ὄλβον.

§. CXVIII.

1240. Παρὰ δ' ἦντι πυθόμην σε] Et hoc Fragmentum apud *Hephæſtion*. p. 40. qui unum facit ex illo *Paonicum*, ex tribus nempè *Paonibus* tertiis & duobus *Trochæis*. Ego in duos Verſiculos divido, ut ſit Prior *Paonicus*, *Monometer*, conſtans ex duobus *Paonibus* tertiis; alter ad *Tertiam* Oden referatur. Lego autem σε, pro ϑ, poſt πυθόμην, nè bis ϑ dicatur, πυνθάνομαι verò & *Accuſativo* gaudet.

§. CXIX.

1242. Κλῦθί μοῦ λέγοντος] Extat apud *Hephæſtion*. p. 19. & *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 10. qui nempè omnia *Anacreontica* exindè haurit. Verſus autem *Ditrochæus*, *Tetrameter*, *Acatalectus*.

1243. Ὀρσο-

ρχ'.

Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης φιλέῃ μ' αἰχμήν.

ρχα'.

Οὐδέπ τοι πρὸς θυμὸν, ὅμως γε μὴν ὡς ἀδιάστως.

ρχβ'.

Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ.

ρχγ'.

Ἀρθεὶς δ' ἦυτ' ἀπὸ Λευκάδος πέτρης
Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβᾷ, μεθύων ἔρωτι.

Τῇ

§. CXX.

1243. Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης] Et hoc apud *Hephaſtion.* p. 51. ubi tamen malè ſcribitur ὄρσ' ὀλέπος, corrigo ὀρσολόπος. Quæ Vox, licet ignota Lexicis, Nepotes & familiam habet: Ὀρσολοπεῖ), enim *Heſychio* notatur ex *Æſchyli* Perſis v. 10. & ὀρσολοπεύω, *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 308. in quem locum vid. quæ Nos. Ità infrà v. 1256. Ἡνιοχοπὸς, undè ἡνιοχοπεύω. Verſus *Dactylicus*, conſtans ex tribus *Dactylis* & duobus *Trochæis.*

§. CXXI.

1244. Οὐδέ τί τοι ὡσ̃ς θυμὸν] ῥ. καὶ θυμόν. Extat apud *Hephaſtion.* p. 4. Καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἐν Ἐλεγείαις, κ. λ. ubi οι in ἀδιαστως pluribus Inſtantiis, probatur eſſe *Brevis.*

§. CXXII.

1245. Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ] Hoc ex *Anacreonte*

120.

Prædator enim Mavors amat quidem bellum.

121.

Nec omninò ad Animum, veruntamen indubitantér.

122.

Suaviſona, amabilis Hirundo.

123.

Quandò ſublevatus à Leucade Petrâ
In canum fluctum urinor, ebrius Amore.

Auro-

creonte laudat *Hephæſtion.* p. 22. & *Plotius* de Metris p. 1638. Vid. ad Od. xxx. eſt autem χλιδὼν, ὀνος & χλιδὼ, οῦς, ἡ.

§. CXXIII.

1246. Ἀρθεὶς δ' ἦν' ἀπὸ Λευκάδος] *Hephæſtion.* p. 70. cui dicitur *Anacreontis* ἀναφωνὸς. Aliud *Homeri* λευκὰς πέτρη, *Odyſſ.* ω. v. 11. de quâ Nos in locum. Aliud Λευκὰς νῆσος, ut Nos in *Euripidem.* De hâc autem *Leucade* rupe, quæ & *Leucadia* dicta, *Strabo* l. 10. fol. 452. *Mela*, *Ovidius* in Epiſtola, *Sappho Phaoni*, *Joſeph. Scaliger* in Lectionibus *Auſonianis* & quicumque *Sapphûs* & *Phaonis* Hiſtoriam tangunt.

1247. Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶν] De ſaltu ex *Leucade* petrâ in Mare, quo Amoris ignis creditus extingui, prædicti Authores. *Ibidem*, Μεθύων ἔρωτι] Hunc locum alludit *Philoſtratus*, Icon. l. 1. in *Ariadne*,

ϙχδ'.

Τῇ χρυσοπέπλῳ, Μῦσα,
Χρύσεον ὕμνον ἄειδε κιθάρῃ.

ϙχε'.

——————ἀλλ' ἰαίνῃ
Τἄμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων
Σπλάγχνα, δᾷδ' ἔχων γαλήνῃ.

ϙχϛ'.

Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες.

ϙχζ'.

Ἐν βότρυσιν Κυθήρῃ.

Οὐδ'

adne. Ἀλυσκάζει ἡ σεῖλας ἑαυτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίσας ἔχει] παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων τῷ ἔρωτι, φησὶ πρὸς τὸν ἀκρατῶς ἐρῶντα τῆς. Locum *Oppianus* imitatus, *Halieut.* l. 5. v. 603. ——βορῆς μεθύουσι ἔρωτι. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ*, in locum, & ad *Halieut.* l. 4. v. 671. & ad *Cynegetic.* l. 2. v. 576. Verſus *Choriambicus*, ex tribus *Choriambis* conſtans, cum *Amphibrachy*.

§. CXXIV.

1248. Τῇ χρυσοπέπλῳ] Ordo, Ὦ Μῦσα, χρύσεον ὕμνον ἄειδε τῇ χρυσοπέπλῳ κιθάρῃ. Vid. *Scaliger.* Poetic. l. 2. c. 8.

§. CXXV.

1250. Ἀλλ' ἰαίνει Τἄμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων] Olim erat Ἔρως ἰαίνει γαργαλίζων. Levi Nos negotio *Trochaïcos*, *Dimetros*, facimus; at cùm Seriùs id factum,

extra

124.

Auro-veſtitæ, ô Muſa,
Aureum hymnum canas Puellæ.

125.

————at fovet
Mea Cupido ille titillans
Viſcera, lampadem habens ſerenam.

126.

Bacchi molles Baſſarides.

127.

In Racemis Venus.

Non-

extra numerum poni neceſſe eſt. Idem *Scaliger* laudat *ibid.* *Alcman*, apud *Athenæ.* fol. 600. Ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἔκαπε Γλυκὺς καταίβων καρδίαν ἰαίνει. De voce Γαργαλίζω vide ſuprà ad v. 938. Item *Erotian.* v. Γαργαλισμός.

1251. Δᾷδ' ἔχων γαλήνῳ] Γρ. γάληνον. Poteſt & γαλήνῳ ſtare per Appoſitionem.

§ CXXVI.

1252. Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες] *Hepheſtion* laudat p. 40. & exindè *Scaliger.* De Voce σαυλὸς & σαυλεύμαι diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 39. & mox 1284. ad Σαυλὰ βαίνειν. *Ibid.* Βασσαρίδες) *Bacchi* famulæ, quæ & Βασσάραι, ut ſuprà. v. 920. ubi tamen legendum בסר & בצר ὄμφαξ.

§. CXXVII.

1253. Ἐν βότρυσι Κυθήρη] *In Vino* Venus. *Scaliger* laudat ex *Anacreonte*, Poetic. l. 2. c. 8. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 772. Οἶνος ὃς μανίαν

ϙχη'.

Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθώ.

ϙχθ'.

Πολλὰ δ' ἐείβεσμον Διόνυσον. 1255

ϙλ'.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειος, ἔστε καλόν.

ϙλα'.

Βούλεαι ἡπεροπὸς ἡμῖν εἶναι;

ϙλϐ'.

Τίλλῃ τὰς κυάμους ἀσπιδιώτης.

Ὁ

ὄντως οὐκ ἔστι Κύπρις. Versûs genus refertur ad *Primam* Oden.

§. CXXVIII.

1254. Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθώ] Laudat ex *Anacreonte* Scholiastes *Pindari*, ad Isthmionic. 2. v. 9. Et ut hîc *Anacreon* dicit ἀργυρέη Πειθώ, ità ibi *Pindarus*, Μῶσα φιλοκερδὴς & ἀργυροδίνας πρόσωπα ἀοιδαί. Uterque, ut fertur, strinxit *Simonidem*, qui primus μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ scripsit Encomia. Vid. quæ Nos in Prælectionibus *Pindaricis* fol. xi. Hunc locum *Tzetzes* tangit, Chiliad. III. v. 830. *Ibid.* Κότ'] *Ionicè* pro πότ', ut ὄκως pro ὅπως. Gr. Οὐδ' ἀργυρέη 'κ κεῖ', pro οὐκ κότ' ἔλαμψε, pro ἐξέλαμψε.

§. CXXIX.

1255. Πολλὰ δ' ἐείβεσμον Διόνυσον] *Etymolog.* M.

128.

Nondum argento-corrupta effulfit Suada.

129.

Multa fremebundum Bacchum.

130.

Nec enim id noſtrum *eſt*, neque honeſtum.

131.

Víſne Impoſtor nobis eſſe?

132.

Vellit fabas Miles.

Hic

M. v. Διώνυσ⊙, hoc ex *Anacreonte* laudat. An contractim pro Διόνυσος, quomodò ad v. 1181. an quòd Ἰνδῶν ἁλιέκτᾳ, Διῶν⊙, βασιλεὺς λέγε⊃. Ità *Tzetzes*, Καλὰ Ἰνδὸς Διώνυσ⊙, Διῶν⊙ κὴ ἀναξ Νύσης. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 1.

§. CXXX.

1256. Οὔπω γὰρ ἡμιτέρειον] Hoc *Anacreontis* laudat *Etymolog.* M. v. Ἡμιτέρει⊙. Oraculum *Auguſto* datum, Λοιπὸν ἄπο σηκῶν λάτο βαιμῶν ἡμιτρεῖον. Pro ἡμίτρε⊙.

§. CXXXI.

1257. Βούλεαι ἡπερόπος ἡμῖν εἶναι] *Etymolog.* M. v. Ἡωξοπόλιτης.

§. CXXXII.

1258. Τίλλει τὰς κυάμους ἀσπιδιώτης] *Etymolog.* M. v. ἴαλλοι & v. σίλλοι. *Ibid.* Τίλλει] οἷον σκάπτει & χλωάζει.

ϛλγ'.

Ὁ δ' ὑψηλὰ νεναμμύῳ.

ϛγδ'.

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί.

ϛλε'.

Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

ϛλϛ'.

Ὀρᾷν ἀεί μιν, πολλοῖς γὰρ μέλεις.

ϛλζ'.

Διὰ δεῦτε Καειλοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα πιθέμεναι.

Ἐκ-

§. CXXXIII.

1259. Ὁ δ' ὑψηλὰ νεναμμύῳ] *Etymolog.* M. v. Νύω. Vid. ſuprà ad v. 1104. & infrà, ad v. 1434.

§. CXXXIV.

1260. Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί] *Etymolog.* M. v. Σινάμωροι. ꝛc. Συνάμωροι. Ità *Herodot.* l. 1. c. 152. Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρέειν. i. e. *Damno-afficere.* Idem, l. 5. c. 92. Τῶν ἑωυτῆς συνάμωρος, *Rerum ſuarum perditor.* Verſus *Ionicus*, ex tribus *Ionicis ἀπ' ἐλάσσονος*. *Ibid.* Θυρωροί) *Homero*, πυλωροί.

§. CXXXV.

1261. Ἥλιε καλλιλαμπέτη] Ex *Anacreonte* laudat *Priſci-*

133.

Hic alta ſapiens.

134.

Exitiales pugnant Janitores. 1260

135.

Sol pulchrilucide.

136.

Semper *te* aſpicere; multis enim curæ es.

137.

Eja agite per anſam Clypei à Caribus laboratam
Manum ponentes.

Ex-

Priſcianus l. 7. p. 731. Nec mirum, inquit, cum *Græcorum* quoque Poetæ ſimiliter inveniantur protuliſſe *Vocativos* in ſupradictâ Terminatione. *Anacreon*——poſuit ἥλιε καλλιλαμπέτη, pro καλλιλαμπέτα.

§. CXXXVI.

1262. Ὁρᾷν ἀεὶ μὲν πολλοῖς δ' μέλῃς] Inquit *Anacreon*, teſte *Heliodoro*, apud *Priſcianum*, p. 1328.

§. CXXXVII.

1263. Διὰ δὶν τὴν Καελιηγεγέα ὀχάνοιο] ꝛc. Καελιχὸν εὐεργέα & Καελιεργέα. Fragmentum hoc apud *Strabon.* l. 14. fol. 661. Item *Etymolog.* M. v. Καναύη. *Euſtath.* fol. 367. lin. 24. & fol. 707. lin. 60. Etiam *Brevia Scholia* ad *Homer.* Iliad. Φ'. v. 193.

ξλη'.

Ἐκδῦσα [τ' ποδήρη]
Χιτῶνα Δωριάζει.

ξλθ'.

Ἀλιπόρφυρον ῥέγος.

ξμ'.

Τέω Ἀθαμανίδα.

ξμα'.

Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς.

Χεῖρα

Vid. *Herodot.* l. 1. c. 171. De tribus *Carûm* Inventis.

§. CXXXVIII.

1265. Ἐκδῦσα τ' ποδήρη] *Jacob. Nicolaus Loensis*, Epiphyllid. l. 9. c. 4. Voces τ' ποδήρη ego Carminis implendi causâ addo, licet Cancellis inclusas. Ποδήρης χιτὼν *Xenophonti*, quod περιόδους χιτὼν *Homero*, ab ἄρω, apto.

1266. Χιτῶνα Δωριάζει] Carminis Genus, quale in *Primâ* Odâ. Δωριάζει) Γυμνεῖ. Vid. suprà ad v. 175.

1267. Ἀλιπόρφυρον ῥέγος] *Etymolog.* M. v. Ῥῆγος, hoc *Anacreontis* exhibet. De voce ῥῆγος & ῥέγος, atque hoc proindè loco, Vid. *Bochart.* Animal. Sacr. 2. Vol. l. 5. c. xi. fol. 741 *Alcman*, Ἀλιπόρφυρος ἐσθὴς ὄγνις. *Homer.* Iliad. ι'. v. 200. Εἶσιν δ' ὐ χλιδανοῖσι τάπησί τι πορφυρέοισι. *Plato* Comicus apud

138.

Exuens ad talos demiſſam
Tunicam nudatur *Doricarum* more.

139.

Purpureum ſtragulum.

140.

Teum Athamantida.

141.

Applicantes femoribus ad femora.

Manum

pud *Athenæ.* l. 2. fol. 48. Κατ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις, Καὶ φοινικίσιν Σαρδιανικαῖς κεκοσμημένοις καταλείπεται. Ῥῆγος autem fit *Ionicè* ῥέγος, ut ξηρὸν mutatur in ξερὸν *Homero*, Odyſſ. ε. v. 402. Ità λῶπος, *Ionicè* λοπὸς, v. 1272.

§. CXL.

1268. Τέω Ἀθαμαντίδα] *Strabo* fol. 633. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως. Ἦν σεσῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. *Pauſan.* Achaic. c. 3. Τέων δ' ἄχεον Ὀρχομενίοις Μινύαις σὺν Ἀθάμαντι ἐς αὐτὴν ἐλθόντες. Λέγεται δὲ ὁ Ἀθάμας ἐκ τῆς Θετταλιώτιδος εἶναι καὶ Αἰόλου.

§. CXLI.

1269 Πλίξαντες μηρῶσι παρὰ μηρούς] *Heſych.* v. Γυναῖκες. Ubi tamen πλέξαντες male. Vid. Doctorum Notas in locum & *Homeri* Interpretes, de voce πλίσσω, ad Odyſſ. ζ. v. 318.

[1280 Χειρὶ

ϛμβ'

Χεῖρά τ' ὐν ἠγάνῳ βαλεῖν. 1270

ϛμγ'.

Ἰσχυροί πο' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι.

ϛμδ'.

Καδδὲ λοπὸς ἐχίωθη.

ϛμε'.

Αἰθιόπαιδα τ' Διόνυσον.

ϛμϛ'.

Ἄγχῦ δαί τε Θηστὸς ἐπὶ λύρῃ.

Φέρ'

§. CXLII.

1270. Χεῖρά τ' ὐν ἠγάνῳ] *Eustath.* fol. 1862. l. 16. *Athenæ.* l. 6. fol. 229. *Pollux*, Ἴωνες χωρὶς τοῦ τ' σιχεῖα ἤγανον λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ τήγανον, quod probat, allato hoc ex *Anacreonte* Fragmento. Malè itaque *Eustathius* hoc *Doribus* tribuit; cùm *Anacreon* & Moribus & Scriptione sit *Ionicus*, non *Doricus*. Τήγανον itaque *Sartago*, ut *Eubulus*, Πηδῶσιν ἰχθῦς ἐν μύσσοισι τηγάνοις. *Antholog.* fol. 135. Τήγανον ὀστράκινον.

§. CXLIII.

1271. Ἰσχυροί πο' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι] *Aristophan.* Scholiast. fol. 47. ad illud Πάλαι πό' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, qui & rationem rei profert. *Synes.* Epist. 81. Vid. *Zenodoti* Prov. *Milesiorum* contra *Alyattem Cræsi* Patrem strenuitatem *Herodotus* docet l. 1. c. 17. 18, 19. &c. *Anacreontis* tamen ævo, iidem *Milesii* soli Ionum

142.

Manum in ſartaginem injicere. 1270

143.

Fortes olim erant Mileſii.

144.

Et tunica erat diffiſſa.

145.

Nigricantem Bacchum.

146.

Propè utique Illius Theſei eſt Lyra.

Fer

Ionum, *Harpago Cyri* Regis Duci, ſubmiſerunt, ut Nos in *Anacreontis* Vitâ §. VI.

§. CXLIV.

1272. Καθὴ λοπὸς ἐχίδη] Pro καπηχίδη ἡ λοπός. Extat apud *Euſtath.* fol. 1001. lin. 39. Ex λοπὸς, factum per ἔκθλιψιν τὸ λῶπος, unde λώπη *Homero*, Odyſſ. ν'. v. 224. Undè λωποδυτέω, Veſtimenta-furor & λωποδύτης, Veſtium-compilator, Graſſator. Vid. ſuprà ad v. 1267.

§. CXLV.

1273. Αἰθόπαιδα τὸν Διόνυσον] *Heſych.* v. Αἰθόπαιδα. Propter αἰθοπα οἶνον, ut puto.

§. CXLVI.

1274. Ἀγχῦ δαὶ πῦ Θησέῳ] *Hyginus* Aſtronom. v. *Engonaſin*, "Hâc etiam de causâ nonnulli *Lyram*, "quæ proximè ei ſigno, *Theſei* eſſe dixerunt, quod, "ut eruditus omni genere Artium, Lyram quoque didiciſſe

ϛμζ'.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. 1275

ϛμη'.

Παυδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον,
Μαινόμηπον ἑταίρων.

ϛμθ'.

Χέε μοι Νέκταρ ἄνυδρον,
Μελικόν.———

Ὄχλος

dicisse videbatur. Idque & *Anacreon* dicit, Ἀγχοῦ δαὶ πῦ θοροῦ ἐπὶ λύρῃ. Δαὶ est Vox *Attica*, de quâ Nos ad *Euripid.* & ad *Odyss.* ά. v. 225. *Ammonius* enim, χρὴ ὁμοίων ἐκ διαφόρων λέξεων, legendum monet, Τίς δαΐς; τίς δαὶ ὁμιλος; ut in illo quoque *Iliad.* κ'. v. 408. Πῶς δαὶ τ' ἄλλων Τρώων.

§. CXLVII.

1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] *Demetr. Phaler.* περὶ Ἑρμηνείας, §. 5. Οὐδὲ τῆς Ἀνακρέοντος, τῷ, Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ· Μεθύοντος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀπεχνῶς λέγοντος, ὡ μαχεμένω ἤρως. Seipsum imitatur *Anacreon*; idem enim ferè dixerat suprà ad v. 572. Hoc Fragmentum plenius laudatum invenies infrà, ad v. 1382.

§. CXLVIII.

1276. Παυδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον] *Suidas* v. Μυσάχνη. *Eustath.* fol. 1329. lin. 34. & fol. 1088. lin. 38. An παυδοχίαν *Ionicè* pro παυδοχίαν, pro παυδόχιον

147.

Fer aquam, fer vinum, ô Puer. 1275

148.

Omnes-excipientem, populum-ferentem,
famosam,
Furenti-naturâ Meretricem.

149.

Funde mihi Nectar merum,
Numerosum———

Mobile

δόχον, & sic pro παυδόχον; Πάντας γὰρ δέχεται ἑταίρα, εἰς βαλανεῖον. Πόρνη γὰρ βαλανεὺς πάντον ἔχυσ' ἰμπέδως ἦθος, Ἐν πάντῳ πυελῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τι κακὸν λόῳ. *Alcaus. Ibid.* Λεωφόρον) Μεταφορικῶς, πρὸς τὴν δημοτικὴν ὁδὸν· ἀντὶ δὲ, πᾶσι κοινήν. *Ibid.* Πολύϋμνον) Νῦν ἐπὶ κακῷ· τὴν δύσφημον· ἐπὶ αἰσελγείᾳ ὑμνουμένην. Καὶ ὕμνος ἐπὶ κακῷ, ut ad v. 1299. notamus.

1277. Μανιόκτιτον ἑταίρην] Furentis-Naturæ Meretricem. Κτὶς enim εὐφήμως, Natura Muliebris, ut ostendimus ad v. 973.

§. CXLIX.

1278. Χέε μοὶ νεκτάρ ἄνυδρον] *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 15. De *Nectareo* Carmine loquitur, de quo ad v. 1024. & v. 1027.

1279. Μελικὸν] *Numerosum* expono, à μέλος, *Carmen*, non *Melleum*, à μέλι, id enim μελιχρὸν vocaret, quod & locis modò-laudatis probavi. Ità sanè *Antipater*, in Epigrammate de *Anacreonte*, dixit Νέκταρ ἐναρμόνιον, *Anthолog.* fol. 277. & infrà v. 1564:

1280. Ὀχλος

ρι'.

Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει. 1280

ρια.

Μυσογενὴς, Μυσοπάτωρ Ὁμηρος.

ριβ'.

Ῥαδινὺς πώλυς.

ριγ'.

Ταχερὸς δ' Ἕρως.

Σαυλὰ

§. CL.

1280. Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει] *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 15. Huc refer illud *Horat.* l. 3. Od. 1. *Odi profanum Vulgus & arceo.*

§. CLI.

1281. Μυσογενὴς, Μυσοπάτωρ Ὁμηρος] *Scaliger.* Poetic. l. 2. c. 18. Elegantèr à Musâ genitus, ut *Orpheus* & omnes magni Poetæ; ipse *Marsyas* Νυμφαγενὴς *Teleste* dicitur, apud *Athenæ.* l. 14. fol. 616. *Homerus* verò etiam *Musarum* Pater dignus vocari, ut qui Fons omnium humanarum Animi dotum, quas Veteres *Musis* & *Gratiis* tribuebant. Quare Patrem illum Poetæ vocant, ut *Nonnus* Dionys. l. 25. fol. 431. Ἀλλὰ, Θεά, μοι κόμιζε τοδίοτερον ἐς μέσον Ἰνδῶν, Ἔμπνοον ἴγχος ἔχοντα, καὶ αὐτοπίδα πατρὸς Ὁμήρου. Vid. *Duporti* Elogia de *Homero*, ad finem Gnomologiæ *Homericæ.*

1282. Ῥαδινὺς πώλυς] *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 106. Ῥαδινῆς] τρυφερᾶς. Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ

150.

Mobile maximè olet malé. 1280

151.

Musâ-genitus, Musarum-Pater Homerus.

152.

Teneros Pullos.

153.

Languens Amor.

Delicatulè

ἐπὶ τάχυς ἔπαξε τὸ ῥαδινὸν, ῥαδινὸς πῶλος εἰπών. Ἴβυκος δὲ, ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων βαστάζοντων κινόων, ῥαδινὸς, ἀντὶ τοῦ, τὸς εὐμεγέθεις, λέγει. Στησίχορος δὲ, ἐπὶ τοῦ εὐτόνου, ῥαδινὸς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

1283. Ταχερὸς δ' Ἔρως] *Scholiast. Apollonii* l. 3. v. 100. Μάργος ἔρως) κατὰ Μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς καὶ Μαινομένου Διονύσου. καὶ Ἀνακρέων, Ταχερὸς δ' ἔρως. An, ut Poeta apud *Athenæ.* l. 3.——Ὡς ταχερὸς, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα ἔχει. Et *Aristophanes*, Λῆμα κυάμους τρέφειν ταχεῖς καὶ καλούς. Ut sit idem, quò ὑγρὸς, suprà v. 411. An *Activè*, ταχερὸς ἔρως, Amor emacians homines, & consumens, ut modò Scholiastes *Apollonii*? Τήκομαι, figuratè, *Amo*, & συντήκομαι *Redamo*, ut *Euripid.* Incerta, v. 320. Ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκεν. *Hesychius*, Συντέτηκα) συσσυνάκεμαι, quasi Amore agglutinor. Hinc inter Amoris genera συνοχὴ & σύντηξις recensentur *Ciceroni* ad *Attic.* l. 10. §. 8. sic *Euripid.* Incerta, v. 383. Κακὸς κακῷ γὼ συντέτηκεν ἡδονῇ. Ità *Oreſt.* v. 803. Ὡς ἀνὴρ, ὅ τις τρόποισι συνέχεται, pro *Amico.* Et *M. Antonino* συσκαλατήκεσθαι & συντετηκέναι

ρνδ'.

Σαυλὰ βαίνειν.

ρνε'.

Τίς ἐρασμίη σ', ὦ θέραψ,
Μανίη θυμὸν εἰστέβη,
Τερένων ἡμιόπων
Ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι;

ρνς'.

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,

Καί

frequentèr occurrunt, ad ſummum Animi ſtudium exprimendum. *Syneſius* περὶ φαλάκρας eodem modo utitur. D. *Paulus*, Epheſ. c. 5. v. 31. συσσωμάτους habet, Vocabulum ſignificationis ferè ejuſdem. *Virgil.* Eclog. 10. v. 43. Hìc ipſo tecum conſumerer ævo. Vid. *Jacob. Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 31. §. 2.

1284. Σαυλὰ βαίνειν] *Clemens Alexandr.* Pædagog. l. 3. p. 184. Τὸ γὰρ ἀβρυδίαστον τὸ περὶ τὴν ὀρχήσεως κίνησιν, καὶ τὸ τὸ σαυλὰ βαίνειν, ὡς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά. Vid. ſuprà ad v. 1252. Ἁβρὰ βαίνειν idem, quod exponit *Heſychius* per ἁβρύνεται. *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 28. Σαυλὰ ποσὶν βαίνουσα, de Teſtudine. *Simonides* de Equo, Καὶ σαυλὰ βαίνων, ἵππος ὡς Κορωνίτης. Ità Nos *Eſther.* v. 751. Οὗτω λαμπροπάτιον φάσει εἴλεται σεμνώπις Ταρβαλέαν φοίνισσα ἐπ' ἀκροπάτοισι πόλεως, Σαυλὰ μαλακὰ σεμνοβιβῶσα.

Τίς

154.

Delicatulè ingredi.

155.

Quænam amabilis te, ô ſervule,
Inſania mentem invaſit,
Minores ad Hemiopos
Tibias ſaltare?

156.

Utinam Lyra pulchra ſim eburnea;

Et

1285. Τίς ἐξέστριψε σ', ὦ θέραψ, μανίη] De *Oxymoro*, ἐξέστριψε μανίη, diximus ad v. 1186. De hoc Fragmento, videſis, *Caſaubon.* ad *Athenæ.* Not. fol. 312. qui tamen ad omnia non ſuffecit. Ego τὸ σ' interſero, ad Hiatum vitandum, & μανίη ex Conjectura ſubſtituo. Θέραψ) θεράπων, ὑποκοριστικῶς εἰρηται. Vid. *Heſych.* v. Θέραπις. Et v. Θέραψ. Vid. infrà, v. 1438.

1287. Τερένων ἡμιόπων] Vid. *Athenæ.* ibid. & fol. 177. & 182.

1289. Εἴθε λύρη καλὴ γένοιμαι] Et hoc Fragmentum à nonnullis *Anacreonti* tribuitur, ut diximus ad v. 307. Nam & illum *Scolia* ſcripſiſſe probat ex *Ariſtophanis* quodam Carmine *Athenæus* l. 15. fol. 693. Αἶσον δέ μοι σκολιόν τι λακεῖν Ἀλκαίου Καλλιχόρειον. Carminum genus *Choriambicum*, *Trimetrum*, *Dicolon*, *Tetraſtrophon*, quorum *Primum* & *Tertium Brachycatalecta*, conſtántque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Choriambo* & altero *Iambo*: *Secundum* & *Quartum*, *Acatalecta*, conſtántque ex *Choriambo*, *Diiambo*, *Anapæſto*, atque *Iambo*.

Καί με καλοὶ παῖδες Φέρουσιν Διονύσιον ἐς χορόν. 1290
Εἶτ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
Καί με καλὴ γυνὴ Φορεῖν καθαρὸν θεμένη νόον.

ρνζ'.

Τὸν λυροποιὸν ἡγοῦμην τ' Στράτιν εἰ κομίσαι.

ρνη'.

Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς διακεῖν.

Οἰνο-

1290. Διονύσιον ἐς χορόν] *Athenis* olim bis quotannis celebrabantur *Dionyſiaca* Certamina, in *Muſicâ & Poeticâ*, de quâ re Nos plura in *Tractatu de Tragœdiâ, Euripidi* præmiſſo §. VI. Eadem certamina in *Pythiis* etiam & tandem in *Panathenæis* ſunt habita; quandò & ſummâ Arte, Animique contentione & Inſtrumentorum, Habitúſque elegantiâ certabant, ut dicimus ad v. 855. & 992. Vid. *Plutarch.* in *Pericle. Jacob. Perizon.* in *Æliani* Var. Hiſtor. l. 2. c. 13. §. 16. *&c.* 30. §. 2. Item *Heſych.* v. Διονύσια.

1291. Χρυσίον] Subſtantivè ſumitur ad *Adjectivum* ἄπυρον, καλὸν, μέγα. Alii legunt χρύσεον, etiam *Adjectivè*, ut σκεῦος ſubaudiatur.

1292. Καθαρὸν θεμένη νόον] Ità *Theognis*, ex MS. apud *Andræum Schottum* p. 68. Ἥ με φίλει καθαρὸν θεμένη νόον· ἢ με λάθοιπων Ἐχθρὸς, ἀμφαδίην αἰσχύνην αἰεροίμην. Et hunc ſanè Poetam, *Heſiodúmque* pluribus oppidò Verſibus auctiores habeo, Fragmentis innumeris hinc indè collectis, etiam præter ea, quæ *Daniel Heinſius*, in *Heſiodum*, ediderit;

Et me pulchri Pueri geſtent ad Bacchi Chorum.
Utinam ignis-expers pulchrum ſim ingens Vas-aureum;
Et me pulchra fœmina portet purum adhibens animum.

157.

Citharārum-fabrum illum rogabam, an Strattin duceret.

158.

Oportet enim in Thargeliis ſtudioſè diſco-ludere.

Viderit; quod moneo, ſiquis fortè Minorum Poetarum accuratiorem Editionem velit à me demereri. Non enim opera mea Bibliopolis proſtituere ſoleo; ultrò accedentes facilè admitto.

1293. Τὸν λυρηπολὸν] Hoc Fragmentum *Scaliger* habet Poetic. l. 2. c. 23. Malè verò ἥρῳδιν, Στρατῶνα, κιμίζοι, quem Nos emendamus ex *Hephæſtione*. p. 56. *Strattis*, Nomen Meretriculæ; & Muſicorum Inſtrumentorum Fabri Lenonum officio haud difficultèr fungebantur.

1294. Χὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς διοκεῖν] *Apollonius Alexandrinus*, de Syntaxi, l. 3. p. 237. Ἐξ ὧν ὁ ἀπόστροφος ἀπεπλάσθη, ὑποίως τῷ παρὰ Ἀνακρέοντι, tum locus ſequitur. Pro χὴ γὰρ. σὲ & παρηλίοις pro θαργηλίοις &c. de *Thargeliorum* Feſto, vid. *Meurſium* in *Græc.* Fer. p. 144. Item *Heſych.* v. Θαργήλια. Dictum à Θαργηλιὼν, Menſis *Aprilis*, qui & Καρνεῖος, ut notantus ad *Euripid.* Alceſt. v. 448.

ϱνθ'.

Οἰνοπότης ἢ πεποίημαι. 1295

ϱξ'.

Λυδοπαθής.———

ϱξα'.

Τί μαχεδὰ δὴ φρονεῖς, παλαι;

ϱξβ'.

Τελσιχοχρημένον.

Ὕμνον

1295. Οἰνοπότης ἢ πεποίημαι] *Athenæ.* fol. 46. *Suidas* in *Anacreontis* Epitaphio, Σπεῖσόν μοι παιδιὰν· ἐμοὶ γὰρ οἰνοπότης. Quod & extat *Anthолog.* fol. 277. & infrà ad v. 1560. Ità mox v. 1324. Οἰνοπότης γυνή. Οἰνοπωλίζων v. 1346.

1296. Λυδοπαθής] *Athenæ.* fol. 690. ἀντὶ τοῦ, ἡδυπαθής. Διαβόητοι γὰρ ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί. *Æschyli* Scholiast. ad *Perſ.* v. 41. Ἀβρηδαίτων) Τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· ὃς καὶ Σάρδεις οἰκοῦσιν Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατὴρ, πολεμήσας, καταπεροπώπατο, ὡς ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν· ἀβρηδαίτας ἢ ἔτοι, ὅθεν καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι, Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. *Euſtath.* fol. 1144. lin. 14. Nota ex *Herodoto* Hiſtoria, l. 1. c. 155. quomodò, ſubactis cum *Cræſo Lydis*, illos tandem ad mollitiem *Cyrus* invitârit, ut priſtinæ Virtutis obliti faciliùs compeſcerentur, nec iterum rebellarent. Vid. *Juſtinum* & *Polyænum* Stratagem. l. 7.

Τί

159.

Viníque-potator ſum factus. 1295

160.

Lydorum-more mollis.

161.

Quid longas *ſpes* foves, Miſer?

162.

Ter-ſcopis purgatum.

Canti-

1297. Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν,] *Plotius* de Metris. Eadem ἔννοια *Iſaiæ* c. 22. v. 16. ubi *Shebnam* ob longas & magnas expectationes exprobrat. Et *Jeremiæ* c. 45. v. 5. ubi *Baruchum* hortatur, Nè magna ſibi proponat. *Horat.* l. 4. §. 7. *Immortalia nè ſperes, monet Annus*; & *Vitæ ſummæ brevis ſpem nos vetat inchoare longam*, Τὸ μακρὰ φρονεῖν opponitur τὸ μικρὰ φρονεῖν. Elegans illud Apoſtoli, *Roman.* c. 12. v. 2. Μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ σωφρονεῖν.

1298. Τελοκηρεμμένον] Τὸν πολλάκις ἐκστραφωμένον, *Euſtath.* fol. 725. lin. 35. ex *Anacreonte* laudans ità explicat. Duæ autem hìc voces coaleſcunt, fit enim pro τρὶς κεκηρεμμένον. Ità *Anthol.* τρισδύσανον. Vid. ad v. 1124. Et Nùmero *Terno Græci*, ut & *Galli*, exaggerare ſolent; *viz.* τρισμάκαρ, τρισόλβιον, τρισδαίμων, *Galli* etiam *Tres Illuſtre*, *Tres chere*, &c. *Græci*, ob majorem Emphaſin, *Quartum* numerum ſuperaddunt, ut *Homer.* Odyſſ. ε. v. 306. τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις. Undè *Virgil.* Æn. l. 1. v. 98. *O Térque quatérque beati.*

Ὑμνον.

ϛξγ'.

Ὕμνον.

ϛξδ'.

Αὐτάγιτοι. 1300

ϛξε'.

Ἐξυνῆκε.

ϛξϛ'.

Γονύχροτοι.

ϛξζ'.

Ἄμυθα.

ϛξη'.

Παμφαλᾶν.

Κα-

1299. Ὕμνον] ἀντὶ τοῦ ᾄσμα. Vid. *Euſtath.* fol. 928. lin. 64. *Suid.* v. Ὑμνεῖν. *Euripid.* Medé. v. 423. ubi *Scholiaſt.* Καὶ ἐπὶ κακῷ τὸ ὑμνεῖσθαι. Vid. ſuprà ad v. 1276.

1300. Αὐτάγιτοι] ἀντὶ αὐτῳδοί, *Heſych.* Vid. *Etymolog.* M. & *Phavorin.* γρ. αὐτάγγελοι.

1301. Ἐξυνῆκε] Pro ξυνῆκε, quod quidem *Homerus* habet. *Alcæus*, ut *Anacreon*, ἐσυνῆκε. Vid. *Etymolog.* M. v. Συνῆκε. Dicitur Πλεοναστικῶς. Μεταφορικῶς δὲ Ἀττικὴ κλίσις, ὡς παροινῶ, πεπαροίνηκα.

Γονύ-

163.

Canticum-illætabile.

164.

Insolentes. 1300

165.

Intellexit.

166.

Imbelles.

167.

Edulium.

168.

Circumspectans.

De-

1302. Γονύκεφθι] *Eustathius* fol. 932. lin. 3. Γονύκεφθι) οἱ βλαισοί. Ἀνακρέων ἐν κέλητι καὶ ἐπὶ διπλῶν.

1303. Ἄμιθα] *Hesych.* v. Ἄμιθα) ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

1304. Παμφαλῶν] *Etymolog.* M. v. Παμφαλῶν. *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμῶς) *Scholiastes*, Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ οὐ συνθυσιασμῶς. Παμφαλᾶν γὰρ, μὴ πλησίους καὶ συνθυσιασμῶς ἐπιβλέπειν. Κέχρηται ἐν τῇ λέξει καὶ Ἱππώνακτι & Ἀνακρέοντι. Καὶ Εὐελπίδῃ, Παντόσε παμφαλόωντες ἐδινήσαντο πόδεσσιν.

Κατα-

ϛξθ'.

Καταπύστης.

ϛο'.

Διτόκον.

ϛοα'.

Θεσμόν.

ϛοϐ'.

Φορτίον ἔρωτος.

ϛογ'.

Ἔρως μὲν εἰσιδών μου
Ὑποπόλιον γένειον,
Χρυσοφαεννῶν πεύκων

1305 Καταπύστης] *Pollux* Onomastic. l. 2. §. 4. Περὶ πύλας.

1306 Διτόκον] Ἀντὶ τοῦ, δὶς τεκοῦσαν. *Pollux* l. 3. §. 4. Περὶ κυήσεως.

1307. Θεσμὸν] Καὶ τὸ ἡσυχικὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ, *Etymolog.* M. v. Θέαζ.

1308. Φορτίον ἔρωτος] *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. xi. v. 550. *Charóque Oneri timet. Anacreon.* Φορτίον ἔρωτα, i. e. *Onus Amoris.* Et, *paritèr Comitique onerique timentem.* Nostrum *Anacreontem Nonnus* imitatur, *Dionys.* l. 4. fol. 74. —— ὅτε σαώσῃ Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτα ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη. Ità *Julius* de *Agave*, *Cadmum* Patrem portante, καλῷ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ. apud *Stob.* §. 77.

Ἔρως

169.

Despector.

170.

Bis-puerperam.

171.

Thesaurum.

172.

Onus Amoris.

173.

Amor quidem conspicatus meum
Subcanum mentum,
Auro-nitentium alarum
Strepitu,

1309. Ἔρως μ' εἰσιδὼν μὸλ] Hoc Fragmentum *Lucianus* laudat in *Hercule-Gallico*, fol. 856. Edit. *Bourdelot.* his verbis, Χαρίσιο ἀ Ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιηζὰ, εἰσιδών μι ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαεννῶν, εἰ βάλεται, πτερύγων, ἢ ἀσπὶς παραπτίθω. Quem locum, quùm apertè defectum habeat, ego aliquantò ordinatiùs in Textu lego. Hic Versus ad *primam* Oden refertur.

1310. Ὑποπόλιον γένειον] Idem Carminis genus, excepto, quòd *Tribrachys* hìc occupet *primam* sedem.

1311. Χρυσοφαεννῶν πτερύγων] Constat ex Duobus *Choriambis*. Χρυσοφαεννὸς, Vox à *Lexicographis* neglecta, ut χρυσοφαὴς, à φαεινὸς & φαεννός.

Ripy

Ῥιπῇ, αἰετοῖς ὅμοιος,
Παρπέταλαι.——

ρογ'.

Σὺν τῇδε τῇ ῥαπῇ.

ροε'.

Κόκκυξ.

ροϛ'.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
Ἀναμεμίξονται τρίχες.

ροζ'.

Κάλυκας.

ροη'.

Μύρτοις στεφανώμενον, ἢ Κορυμβοῖς.

Mu-

1312. Ῥιπῇ αἰετοῖς ὅμοιον] Ità ſuppleo, pro Defectuoſo illo, ἢ αἰετοῖς. Pro αἰετὸς, Verſûs cauſâ & αἰετὸς ſcribitur, ut notum.

1313. Παρπέταλαι] *Choriambus.* Poetæ autem metrum & Syntaxin, ut fieri ſolet, *Lucianus* paulò alitèr flexit.

1314. Σὺν τῇδε τῇ ῥαπῇ] *Etymolog.* M. v. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης, παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ μὰ τὸν Ἀναχειόντιον, Σὺν τῇδε τῇ ῥοφπῃ. Lego ῥοφπῇ pro ἀῤῥοφπῇ, ut Κινάκης, pro ἀκινάκης. De quâ voce M. *Zuerius Boxhornius* ad *Tacitum* Epiſt. 1. Et *Burtonus* in *Perſicæ* Linguæ Reliquis.

1315. Κόκκυξ] *Etymolog.* M. v. Κόκκυξ, ὄρνεον ἁρ-

γινὸν

Strepitu, Aquilis ſimilis,
Prætervolat.———————

174.

Cum hâc Fulguratione.

175.

Cuculus. 1315

176.

Quandò mihi canæ nigris
Intermiſcebuntur comæ.

177.

Baccas.

178.

Myrtis redimitus, vel Corianis.

Unguen-

εἰνὸν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἢ δειλόζωον, ὡς φησιν Ἀνακρέων.

1316. Εὖτέ μοι λύκοι μελαίνας] *Julian.* Μισοπώγων. Verſus hìc *Trochaïcus, Dimeter,* cum *Spondæo* tamen in *ſecundo* loco.

1317. Ἀναμεμιξόν τε χαίτας] *Pæon* Quartus & *Ionicus* ἀπὸ μείζονος Hunc Verſum conſtituunt.

1318. Κάλυκας] *Pollux* §. γυναικείων κόσμων ὀνόμασία. Vid. *Homer.* Iliad σ'. v. 402. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὄρμους, de quibus *Scholiaſt.* in locum. Idem Verſus Hymn. *Vener.* v. 87. & 164.

1319. Μύρτοις στεφανώμενον, ἢ Κοριάνοις] *Pollux* §. περὶ μύρων.

ϙοθ'.

Μυροπωλός.

ϙπ'.

Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον
Πυθμένας ἀγελοσελίνων.

ϙπα'.

Στέφανον ῥοδινοῦν.

ϙπβ'.

Οἰνοπώπις γυνή.

ϙπγ'.

Οἰνηρὸς θεράπων.

ϙπδ'.

Ἥδε.

ϙπε'.

* * * *

Ἀνα-

1320. *Μυροπωλὸς*] *Pollux* §. περὶ μυρεψῶν καὶ μυροπωλῶν.

1321. *Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον*] *Pollux* l. 7. c. 33.

1323. *Στέφανον ῥοδινοῦν*] *Pollux* fol. 297. lin. 3. & 7.

1324. *Οἰνοπώπις γυνὴ*] *Pollux* l. 6. c. 3. §. Τὰ ἀπὸ οἴνου. Vid. supra ad v. 1295.

1325. *Οἰνηρὸς θεράπων*] *Pollux*, ibid. Dubitat *Stephanus*

179.

Unguenti-confector.

180.

Vas anſatum habens
Fundum ex Apio-Sylveſtri.

181.

Coronam Roſaceam.

182.

Ebrioſa Mulier.

183.

Vinarius famulus. 1325.

184.

Lætatus eſt.

185.

* * * *

Anacreontis

phanus, An calidi, gelidíque Miniſter, an Temulentus, ſeu Vinoſus famulus, hìc Poetæ menti obverſabatur. At de *Themate ſimplici* nil aſſerendum, nec ideò erat Prudenti dubitandum.

1326. Ἥδε] *Pollux* l. 3. c. 18. περὶ χαρᾶς, ab ἥδω ἥσω & ἀείδω, undè ἥδομαι, ἀείδω & ἀοιδύω, Aor. β. ἄεδον, Præt. Med. ἧδα & ἔαδα, undè ἐαδὼς *Homero*, Mediâ longâ. Ἄδηκα, pro ἤδηκα, *Hipponax*.

1327. * * * *] *Anacreontis* locus inſignis de-

 perditus,

Ἀνακρέοντος Ἐπιγράμματα.

Εἰς Τιμόκλειον.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκλειος· ἔσθ' τόδε σῆμα·
Ἄρης οὐκ ἀγαθῇ φείδεται, ἀλλὰ κακῇ.

Εἰς Ἀγάθωνα.

Ἀθλήρων θεσθανόντα τ' αἰνοβίην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῇ ἦδ' ἐβόησε πόλις·
Οὔπινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ Φιλαίματος Ἄρης
Ἥνάρισε φυγερῆς ἐν προφάλιγγι μάχης.

Εἰς Κλεηνοείδην.

Καὶ σὲ, Κλεηνοείδη, πόθος ὤλεσε παλείδος αἴης, 1334

Θαρ-

perditus; in quem ità *Fulgentius*, Mytholog. 1. §. 25. *Jupiter* enim, ut *Anacreon*, antiquiſſimus Author, ſcripſit, dum adverſus *Titanas*, id eſt *Titanis* filios (qui frater *Saturni* erat) bellum aſſumeret & ſacrificium *Cælo* feciſſet, in Victoriæ auſpicium, Aquilæ ſibi adeſſe proſperum vidit volatum. De hoc auſpicio, *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. 9. v. 564. *Pedibus* Jovis *armiger uncis*, Quià dicitur in Bello Gigantum, Aquila *Jovi* arma miniſtrâſſe *&c.* Vid. ampliùs Scholiaſtas *Horatii* ad OJ. l. 4. §. VI. & *Lactantium* l. 10. ex *Eratoſthenis* Cataſteriſmis c. 30. Ex Notis diligentiſſimi Philologi, Amici, *Joſephi Vaſſæi* Reginen. Addatur *Pierii* Hieroglyph. l. 19. c. 2.

1328. Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκλειτ Θ.] Epigrammata

Anacreontis Epigrammata.

1. In *Timocritum*.

COnditur hoc tumulo præſtans *Timocritus* armis:
Haud parcit Mavors Fortibus, at Timidis.

2. In *Agathonem*.

Pro Patriâ egregium bellis *Agathona* peremptum
Abdera exclamans planxit in igne rogi:
Namque parem nullum Juvenum Mars ſanguine gaudens
In duræ occîdit turbine militiæ.

3. In *Cleanoris*-filium.

Teque, *Cleenoride*, Patriæ pia cura peremit,
Dum

mata ſequuntur Viginti omnia *Anacreontis* ſeptem abhinc priora, ex *Anthologiâ* deſumpta; de reliquis ſuo ordine. Verſio *Latina* ferè omnis *Henrici Stephani*, uſque ad v. 1349. exceptâ illâ *Auſonii*. Cætera nos vertimus. *Timocritus*, in *Anacreontis* Vitâ, quis fuerit, dicimus.

1329. Ἄρης τὸν ἀγαθῶν φείδε] *Homer.* Iliad. ε. v. 260. Τὰς μ' ἀπώλεσ' Ἄρης, de optimis *Priami* filiis loquens. In quem locum conſulatur *Duporti* Gnomologia *Homerica*, qui & hunc ipſum *Anacreontis* locum inibi laudat.

1330. Ἀβδήρων πατρίδα] *Abderorum* urbs jam *Teïorum* fuit Patria, ut oſtendimus in Authoris *Vitâ*; quarè *Agathon* hic *Teïus* erat Natalitiis & *Anacreonti* compatriota.

1334. Καὶ σὲ, Κλεωνορίδη] Videtur hic *Cleënorides*,

Θαρσήσαντα Νότῳ λαίλαπι χειμερίῃ·
Ὥρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δ' ἡ τ' σὴν
Κύμαθ' ἑφ' ἱμερθεὶς ἔκλυσεν ἡλικίαν.

Εἰς τρεῖς Βάκχας.

Ἡ τ' θύρσον ἔχουσ', Ἐλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτῇ,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ χεδὸν ἐρχομένη.
Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
Κισσὸν, καὶ ταφυλλὼ, πόνα καὶ χίμαρον.

Εἰς τ' Μύρωνος βοῦν.

Βουκόλε, τ' ἀγέλλῳ πόρρω νέμε· μὴ τὸ Μύρωνος
Βοίδιον.

Abderis Hyeme relictis, priorem Patriam *Teon* invisurus, Naufragio oppetiisse.

1336. Ὥρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυον] Videmur Nos vim *Græci* Epitheti, quod D. *Dacier* meritò miratur, in Versione nostrâ satis assecuti, *Téque Hora implicuit, nullo sponsore cavenda.* Nec minùs tamen *Ovidii* illud annotandum, quod tam Delicatulæ Fœminæ placuit, *Fastor.* l. 2. *Orta dies fuerit: Tu desine credere Ventis: Perdidit illius temporis Aura fidem.*

1338. Ἡ τ' θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς] Explicatio Poetica Tabulæ, in quâ tres erant *Bacchæ* depictæ. Et Nos olim in Tabulam Quatuor Puellorum ità lusimus, *Hic sitit, hic fundit, bibit alter, mingit & alter;*

Dum ſpernis rapidi dura flagella Noti :
Teque hora implicuit, nullo ſponſore cavenda;
Fluctibus at florens merſa Juventa tua eſt.

4. In tres *Bacchas* depictas.

Quæ Thyrſum gerit, eſt *Heliconias*; ad latus olli
Xanthippe; *Glauca* eſt, proxima quæ ſequitur.
Monte pedem referunt, *Baccho* & ſua Munera portant;
Pinguem Hædum, atque Uvam, criſpicomámque Hederam.

5. In *Myronis* Buculam. *Auſonii* Verſio.

Paſce, Bubulce, greges procul hinc; nè fortè *Myronis*

Æs,

ter; *Infantûm Chorus: Infantes ſic dicimur omnes.*

1340. Διωνύσῳ ὃ φέρεσι κ. λ.] Hic locus optimè explicatur ab alio *Plutarchi*, Ἀμφορεὺς οἶνος, ἢ κλημακτής· εἶτα πρέσβυν τὶς εἶλκεν· ἄλλος ἰχάδων ἄρριχον ἡλάθη κομίζων. Hujus Epigrammatis hoc tantùm Diſtichon extat in MSto *Hudſoniano*; de quo mox.

1342. Βοῦκολε, τὴν ἀγέλλω πόρρω νέμε] Si *Myron* hic reverà *Ageladis* erat Diſcipulus & cum *Polycleto* floruit *Olympiade* LXXXVII. ut *Plinius* l. 34. c. 8. fol. 811. ſtatuit, tum hoc & ſequens Epigramma *Anacreontis* eſſe nullo modo poſſunt: non enim ultrà *Olympiaden* LXXVI. duravit, utut longævus fuerit. *Anthologia* tamen l. 4. §. 7. fol. 302. *Anacreonti* diſertè tribuit; ut & ſequens: de quâ re plura in *Vitâ*.

Myronis

Βοίδιον, ὡς ἔμπνυν, βυσὶ συνεξελάσῃς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον, ἐ χαλκοῖς τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
Χαλκωθὲν, σφελέρῃ ψαύσαλο χειρὶ Μύρων.

Εἰς συμπότας.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων,
Νείκεα ϗ πόλεμον δακρυόεντα λέγῃ·
Ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε, ϗ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
Συμμίσγων, ἐραλῆς μνήσκεθ' ὑφροσύνης.

Ἀνάθημα τᾷ Διΐ, παρὰ Φειδόλα,
Ἀνακρέοντος.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος, ἀπ' ὑγυχόροιο Κορίνθω,
Ἀγ-

Myronis autem hæc *Bucula* fuit ænea, in Arce *Athenienſi* ob inſigne Artificium ſervata, cui aliæ Boves admugire ſolebant, *Tauri* aſſurgere, Vituli fugendi ſtudio adblandiri: in quod opus plura Veterum Epigrammata extant *Anthologiæ* loco dudum laudato, quibus hoc ex meis addo. Ἡ βοῦς εἰς Δάμαλίν τις ἐπερράνισατο χαλκόν· Ἡ Φύσις δ' ἐχαλκᾶς γείνατό πως βοῦς· ante omnia illud *Auſonii*, *Bucula ſum cælo genitoris facta Myronis Ærea; nec factam me puto, ſed genitam: Sic me Taurus init; ſic proxima bucula mugit, Sic Vitulus ſitiens ubera noſtra petit. Miraris, quòd fallo Gregem? Gregis ipſe Magiſter Inter paſcentes*

Æs, veluti ſpirans, cum Bobus exagites.

6. In idem.

Bucula non fuſa eſt, ſed in Æs induruit annis;
Quem ſibi, ſed falsò, vendicat ille *Myron*.

7. In Compotores.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quiſquis
Diſſidia & Martis bella cruenta refert;
Sed qui Muſarum Veneriſque illuſtria dona
Commiſcet, lepidis ſeque dat uſque Jocis.

8. *Jovi* facta Dedicatio, nomine *Phidolæ*, *Anacreontis*.

Hæc equa *Phidolæ*, peperit quem lata *Corinthus*,
Sancta

paſcentes me numerare ſolet. Neſcio, quâ authoritate, *Propertius* Quatuor fuiſſe boves ab eodem factas, Eleg. 31. *Atque aram circùm ſteterant armenta Myronis, Quatuor artificis vivida ſigna Boves.*

1346. Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι] Οὐχ ἡδὺς ἐμοὶ ποτὸς τὸ συμπόσιον, ὃς ἐν τῷ πιεῖν, παρὰ πλείῳ κρατῆρι ἐλαφροπιότατος οἶνος, λαλεῖ ἐλεγικῶς, καὶ φιλονεικεῖ· ἀλλ' ὃς περὶ τ' σοφίας, καὶ διδασκαλίας, ἢ σώφροσύνης, καὶ ἴσως τοῦ λέγειν, τὰ καὶ τῷ καιρῷ πρέπει· ἀλλότριον γὰρ τ' συμποσίου τὸ ἐρίζειν. Ibid. Οἰνοποτίζων) Vox *Homerica*, ab οἰνοπότης. Vid. ad v. 596. & v. 1295.

1350. Οὗτος Φειδύλας ἵππους] Hoc & ſequentia Epi-

Ἀγκείλαι Κρονίδη μνῆμα ποδῶν ἀρετῆς.

Τῷ Ἀπόλλωνι, παρὰ Ναυκράτους,
Τῶ αὐτῶ.

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδυ χάριν Αἰσχύλυ υἱῷ,
Ναυκράτει, θὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

Τῶ αὐτῶ.

Πεισαγόρης τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίυ
Υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης. 1355

Τῶ αὐτῶ

Ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο
Ἀσπὶς

Epigrammata, *Anacreontis* nomine insignita, nec prorsùs eodem indigna, ex *Anthologiâ* inedità *Parisiis* exscripsit, mihique communicavit, de *Græcis* Literis optimè meritus D. *Ludolphus Küster*, alias *Neocorus*: Apographum dicit esse *Emerici Bigotii*, Viri Celebris. De hujus *Phidolæ Corinthii* Equâ, *Aurâ* dictâ, quæ per se Victoriam adepta est, excusso sessore, vid. *Pausan.* Eliacῶν l. 2. c. 13. *Anacreontis* certè ætate hæc contigêre, quùm *Phidolæ* filiorum Victoria contigerit *Olympiad.* LXVIII. teste *Pausaniâ*, ibid. *Græcè* autem Φειδόλας & Φειδώλας scribitur, quare in *Latinâ* Versione, *Media* syllaba rectè producitur. Hoc Epigramma in *Hudsoniano* etiam MSto.

Ag-

Sancta *Jovi*, rapidum ſtat Monumenta pedum.

9. *Apollini*, *Naucratis* nomine, Ejuſdem.

Sis bonus *Æſchylidæ*, argenteo Rex ſplendidus arcu,
Naucrati, & illîus hæc pia Vota cape.

10. Ejuſdem.

Praxagoras hæc Dona Deo dedit, ipſe *Lycæo*
Ortus; Opus verò fecit *Anaxagoras*.

11. Ejuſdem.

Qui *Pythona* tulit ſalvum ex diſcrimine belli,

Palla-

1351. Ἄγκειται] Pro ἀνάκειται. ꝛc. ἔγκειται, non æquè benè.

1352. Περφερων, Ἀργεφότῃ] Hoc Epigramma etiam in MSto *Hudſoniano*, mox laudando, extat, & ſub *Anacreontis* nomine. Ἀργεφότης *Apollinis* Epitheton *Homericum*, adeò notum, ut Proprii Nominis loco ſufficiat.

1354. Περξαγόρης τάδε δῶρα] Et hoc Epigramma inter *Hudſoniana*. Ego *Ioniſmum* ſuum *Anacreonti* reſtituo.

1355. Ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης] *Anaxagoras*, *Æginetа* Statuarius, floruit ante & poſt *Xerxis* Expeditionem, de quo *Pauſanias* Eliacῶν l. 1. c. 23. Vid. *Diog. Laert.* l. 2. p. 98. & *Vitruv.* Præfat. ad l. 7.

1356. Γυναικὸς Πύθωνα] *Python*, nomen Viri,

Acu-

Ἀσπὶς, Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαμαι.

Ἀνάθημα παρὰ Λεωκράτους.

Στοίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμου δὲ κ' ἔλαθες Χάριτας,
Οὐδ' Ἀκαδημείῳ πολυγηθέα· τῆς δ' ἀπὸ γραφῆς
Σοὶ θυεργεσίῳ τῷ φερσίοντι λέγω.

Εἰς παῖδα Ἀριστοκλέους.

Ἀλκίμων σ', Ἀριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων·
Ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δυσμενέσιν.

Τοῦ

Acutum habet in primâ ſyllaba; nomen loci in ultimâ *Gravem*. Extat hoc & apud *Suidam* v. Δυσηχέω.

1358. Στοίβου παῖ] Ità *Hudſonianum* MS. *Neocori* MS. Στοίβου χῆ, non æquè benè. *Leocrates* quis fuerit, non conſtat, nec tamen neceſſe eſt, ut *Statuarius* & is habeatur; ſit fortè Statuæ Dedicator, *Mercurióque* ſimul & *Gratiis* in *Academiâ* poſuerit, nec de *Stœbo* Patre magis liquet. Certè hæc Statua non durabat ad *Pauſaniæ* tempora.

1360. Οὐδ' Ἀκαδημείνῃ πολυγηθέα] *Academia Athenis* haud ità procul *Areopago* ſtabat, in nemoroſo loco extrà urbem; ut non ſine ratione priùs dicta ſit Ἐκαδημία. Vid. *Meurſium*, De Fer. *Græc.* p. 188. De Ludis *Græc.* p. 22. Item *Harpocration*, v. Hinc pro Ἀκαδημιακὸς, Libri Vett. Ἀκαδημαϊκὸς, & Ἀκαδήμου

Palladis in luco figitur hic Clypeus.

12. Ejuſdem, Dedicatio *Leocratis* nomine.

Hanc, *Stœbi*, ſtatuam tu quandò, *Leocrates*, ornas
Mercurio; pulchræ téque vident *Charites*,
Atque Academia læta: Hujúſque cavamine dextræ
Larga adventanti jam tua facta loquor.

13. In Ariſtoclis filium.

Fortium te, *Ariſtoclide*, primùm amicorum fleo;
Patriam quòd liberando perditus ſis ipſe tu.

Praxiκάδημον, , quomodò videtur *Theognis* uſus eſſe, v. 987. Εἴθ' εἴη σ', Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὄμμα φυλάσσειν, κ. λ. χρ. Ἀκαδήμειαν. *Academiam* Hipparchus muro cinxit, *Meurſius* in *Piſiſtrato*, c. XII. Ibid. Τῆς ἐν ἄστει) χρ. τὴν δ' ἐν ἄστει.

1362. Ἀλκίμων σ', ὦ Ἐλευκλείδη] Omnia dehinc Epigrammata, Numero *Octo*, ex *Hudſoniano* illo MSt. ſolo deprompta, ideò mihi eo nomine ornato; quòd ex *Heidelbergenſi* quodam Codice olim deſcripta, Mihi nuper ab Amiciſſimo Viro, D. *Johanne Hudſon.* S. T. P. Bibliothecæ *Bodleianæ*, *Oxonii*, Cuſtode, Socióque Collegii, *Univerſitatis* dicti, meritiſſimo, ſint tranſmiſſa. Eſt hoc Metrum Τετράμετρον, Τροχαϊκόν. Et Ἀνακρέοντος dicitur in MSto Scribitur verè, ὦ Ἐλευκλείδη, pro ὦ Ἀλευκλείδη, ut Τῷ Ἰαμέμνονι pro τῷ Ἀγαμέμνονι, Τῇ Φροδίτῃ, pro τῇ Ἀφροδίτῃ, & ὦ Ναξ, v. 1172. De hoc *Ariſtoclide* vid. in Authoris Vitâ.

Τῦ Ἀναχρέοντος.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλθυσεν ἢ Δύσπρις
Εἶμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων φιλίη. 1365

Τῦ αὐτῦ.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρύσαλο· τόνδε δ' ἐκείνυ
Ἔκγονοι ἐφήσανθ'· οἷς χάειν ἀνπδίδυ.

Τῦ αὐτῦ.

Παιδὶ φιλοστεφάνυ Σεμέλης ἀνέθηκε Μέλανθος,
Μῆμα χορῦ νίκης, υἱὸς Ἀρηϊφίλυ.

Τῦ αὐτῦ.

Σεῦ τε χάειν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἅπτειν κόσμον, 1370
Θεσσαλίης μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδης.

Τῦ αὐτῦ.

Εὔχεο, Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
Ἥπιον

1364. Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν] *Ioniſmus* hic & in MSto manebat.

1366. Πρὶν μὲν Καλλιτέλης] *Pauſanias* meminit Pugilis cujuſdam *Laconis* hujus nominis, *Polypithis* Parii, *Eliacôn* l. 2. c. 16.

Παιδὶ

14.

Praxidice hanc veſtem fecit, ſed mente *Dyſeris*
Finxit opus: Namque eſt unus amor Geminis.

15. Ejuſdem.

Calliteles me conſtituit; quem deindè Nepotes
Ipſius; quibus eſt Gratia agenda tibi.

16. Ejuſdem.

Hoc *Semelæ* Nato gratus dedit ipſe *Melanthus*,
Succeſſûs causâ, Natus *Areïphili*.

17. Ejuſdem.

Bacche, tuî causâ, atque Urbis decus indè futurum;
Me dat Theſſaliæ Rector *Echecratides*.

18. Ejuſdem.

Præco Deûm ut fautor ſit *Timonactî*, precare,

Qui

1368. Παιδὶ φιλοσφάνε Σεμέλης] Διονύσῳ, διαλοιόπ. χ. φιλοστφάνῳ.

1372. Εὔχε Τιμωνάκτι] Εὔχε, θεῶν κήρυκα, τ' Ἑρμῆν διαλοιόπ. ἵππον χλιάζ τῷ Τιμωνάκτι, ὃς ἐμοὶ, τὸν

Ἤπιον ὅς μ' ἐραλοῖς ἀγλαΐῃ προθύροις,
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσταλο· τὸ δ' ἐθέλοντα
Ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βωμὸς τόσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
Ὃς πλεῖστον Μούσης οἶδε κλέος τραγικῆς.

Ἀνακρέοντος.

Τληΐῃ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
Ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
Διὸς δέ μιν βυθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
Ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ·

Φέρε

κόνα δηλονότι, καθέσταλθ ἅγαλμα ἐν τοῖς καλοῖς σωθρόοις, καὶ Ἑρμῇ ἄνακτι. Τιμώναξ, παρὰ τὸ Τιμοάναξ, ὄνομα κύριον, ὡς Δημώναξ, κ. λ.

1376. Βωμὸς τόσδε θεοῖς Σοφοκλῆς] Hæc de nullo alio *Sophocle* dici potuerunt, quàm de Tragico Poetâ, qui non nisi Quindecim annos Natus erat, sub tempore *Xerxéæ* Expeditionis; illius tamen prima tempora *Anacreontis* extrema attigerunt: ut in hujus Authoris *Vitâ* ostendimus.

1378. Τληΐῃ] Ità lego, pro Τελαΐῃ, in MSS.

1380. Εὐωνυμέων] Οἱ Εὐωνυμεῖς, Ἀθηναίων δῆμος, φυλῆς Ἐρεχθεΐδος. Vid. *Stephan.* de Urbibus.

Φέρ'

Qui me perpulchris Porticibúſque Decus,
Mercurióque ſimul poſuit; quem deindè lubentem
Civili excipio vulgivagâque Scholâ.

19. Ejuſdem.

Has Aras Divis *Sophocles* prior ipſe dicavit,
Plurima cui Muſæ Gloria ſtat Tragicæ.

20. Anacreontis.

Tlæe, Præco Deûm, Vitam donato ſerenam,
Gratus ob hæc, data quæ Munera grata tibi;
Dáque ipſum in Populo per longum Degere juſto
Hoc *Euonymeo*, & ſorte ſavente frui.

Ejuſdem.

Fer Aquam, fer Vinum, ô Puer:

Fer

1382. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] Hunc Verſiculum ſingularem ſuprà laudavimus ex *Demetrio Phalereo*, ad v. 1275. & ab hoc Quartum, ex *Euſtathio*, poſuimus ad v. 1196. At totum nunc *Fragmentum* plenius ſimul & correctius Lectori exhibemus, ſeriùs quidem viſum in *Athenæi* ipſius *Fragmento* nobili; quod propinat nobis *Iſaac. Caſaubonus* in Notis ad *Athenæi* l. xi. c. 4. fol. 782. Eſt autem elegantiſſimum & terſiſſimum ἀνοπαστικόν, omnibus ſuis numeris conſtans, & ad Oden *Tertiam*, quoad Metrum, pertinet. Repetitio autem τῶν φέρε, *Emphatica*, ut ſuprà ad v. 1031. ſic *Euripid. Hercul* v. 1687. Ἄπιθ', ἄπιθι, πάλιν, πάλιν δεῦρο μοι.

Φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
Στεφάνους ἔνεικον, ὡς μὴ
Πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω. 1385

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ.

ΑΝΑ-

1383. Ἀνθεμεῦντας] Pro ἀνθεμόεντας, ἀνθεμοῦντας, Ionice ἀνθεμεῦντας, ut *Homero*, Iliad. μ'. v. 283. Καὶ πεδία λωπεῦντα, pro λωτεῦντα, à λωτόεις, *Thema* λωτός.

1384. Ἔνεικον] Ab ἤνεικα, *Aoristo α'.* pro ἤνεγκα,

Fer & florentes Nobis
Coronas; fer, *inquam*; ut nè *amplius*.
Advérsus Amorem Athletæ-more-contendam. 1385

ANACREONTIS

FINIS.

ANA-

ut *Homer.* Odyſſ. Σ'. v. 393. Καὶ χρυσοῖο πάλαντον ἐνείκατε πρώτιστος. *Theocrit.* Idyll. 23. v. 16. Λοίθιον οὐκ ἤνεικε τὸ σύμφορον τᾶς Κυθερείας.

1385. Περὶς ἔρωτα πυκταλίζω] χρ. πυκταλεύω. Vid. ad v. 1196.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ.

Θεοκρίτου, Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὴν ἔχουσα χαίτην,
Ὠχρήν τε τ' παρειὴν,
Ἄγειν τ' τὸν πρὸς αὐτιὼ
Ἔταξε, τοὺς Ἐρωτας.
Οἱ δ' ὑθέως ποτηνοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλλω,
Στυγνὸν τ' τὸν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε, κἀπέδησαν.
Χὠ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
Ὁ δ', ἐξόπιθ' ἑλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις·

Ὁ

1386. Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη] Hoc *Anacreontium* plurimi *Theocrito* tribuunt, nec desunt, qui *Anacreontis* putent; certè inter illius opera sæpè numeratum, nec nobis itaque prorsus omittendum. Ad hoc argumentum spectat *Bionis Smyrnai* ἐπιτάφιον Ἀδώνιδος, & ipsius *Theocriti* Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι. Vid. *Joh. Meursii* Notas in *Lycophron.* 833. & *Petri Daniel. Huetii* Demonstrat. Evangel. fol. 58. &c. & Nos in *Euripid.* Hippolyt. v. 1420. Carminis genus ad *Primam* Oden refertur.

Ὠχρήν.

ANACREONTICA.

Theocriti, In Mortuum *Adonin.*

ADonin Venus
Ut vidit mortuum jam,
Horridam habentem comam,
Pallidámque genam,
Ducere Aprum ad ſe
Juſſit Amores.
Illi verò ſtatim, *ut* volucres,
Per omnem currentes Sylvam,
Inviſum Aprum invenerunt,
Ligârunt & inſuper ligârunt.
Et hic quidem, fune innectens,
Trahebat captivum:
Ille à tergo agens
Percutiebat arcu:

At

1389. Ὠχεόν τε τὸν παρειὴν] *Synecdoche* Numeri, pro ὠχεός τε τὰς παρειὰς, ut mox τοῖσι τόξοις pro τῷ τόξῳ.

1390. Ἄγειν τὸν ὗν ἐκέλευε αὐτλῷ] *Homero* ὗς κέλεται. *Ge.* αὐτλῷ, non æquè bené. *Oxonienſ.* Edit. αὐτλῷ, ut & *H. Stephan.*

1395. Δῆσάν τε καὶ πίδησαν] ut firmiùs ligarent, περιεπέδησαν αὐτὸν δεῖν ποσῖν.

1396. Καὶ μὲ βρόχῳ καθάψας] Pro καὶ ὁ, ut v. 484.

1399. Τοῖσι τόξοις] Pro τῷ τόξῳ. Vid. ad v. 1389.

Q

Ὁ Θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς·
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρειν.
Τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτη,
Πάντων χάριστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηδὲν ἴψῳ;
Σὺ μεῦ τ' ἄνδρ' ἐτύψας;
Ὁ Θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε,
Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη,
Αὐτῷ σε χ' τ' ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μὲν τὰ δεσμὰ,
Καὶ τόσδε τὼς Κυνηγὼς,
Τὸν ἄνδρα τ' καλόν σευ
Οὐκ ἤθελον παΐξαι·

Ἀλλ'

1400. Ὁ Θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς] Δειλὸν ἐμφαίνων, ὡς πάντα ζῶα, τὸ βοσχὶς συφίδιον.

1403. Πάντων χάριστε θηρῶν] Omnium Animalium inviſiſſimos Sues ſemper habuit *Venus*; maximè nempè ob ſordes ἀναφροδίτους ὄντας, ut *Lucretius* l. 6. v. 973. *Denique Amaracinum fugitat Sus & timet omne Unguentum; nam ſetigeris ſubus acre venenum eſt, Quod Nos interdum tanquam recreare videtur. At contrà nobis Cœnum, teterrima quùm ſit Spurcities, eadem ſubus hæc res munda videtur; Inſatiabiliter toti ut volvantur ibidem.* Ad quod alludit Fabula quædam *Æſopica*. *Pierius* Hieroglyphic. l. 9. multa de *Porcino* genere & præcipuè fol. 68. B. Quod in *Latinâ* Verſione, *peſſime Brutorum* ſcripſerim, nè ſcioli ob id triumphent: cùm *Genus* ad *Perſonam*, non ad *Nomen* referatur; quomodò *Horatius*——Quid agis, Dulciſſime rerum.

Σὺ

At Fera incedebat trepidè;
Metuebat enim Venerem.
Illi verò dixit Venus,
O omnium peſſime Brutorum,
Túne iſtud Femur læſiſti?
Túne meum Virum percuſſiſti?
At Fera dixit hoc modo,
Juro tibi, ô Venus,
Per teipſam & Virum tuum,
Et hæc mea Vincula,
Et hoſce Venatores,
Virum tuum formoſum
Minimè volebam ferire;

Verùm

1404. Σὸ τόνδε μηρὸν ἔψω;] Femore percuſſus *Adonis* occubuit. Ità *Bion*, v. 7. Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὄρεσι, μηρὸν ὀδόντι λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς, κ. λ. *Ibid.* Ἔψω) Præterit. Med. ab ἐψάμην, *Them.* ἔπθμαι. Et *Homer* Iliad. ε. v. 454.——μέγα δὴ ἔψαο λαὸν Ἀχαιῶν, & β'. v. 193.——πολλὰ δὴ ἔψεο νῆας Ἀχαιῶν.

1405. Σύ μοι] Ità *Ionicè* pro μοι lego, ut etiam olim v. 1411. σεῦ legebatur & v. 1417. μεῦ· niſi *Suem* ipsâ *Venere* magis *Ionicam* velis.

1407. Ὀμνυμί σοι, Κυθήρη] Media ſyllaba ὄμνυμι, *Communis*; hoc enim loco *producitur*: cùm plerumque ſit *Brevis*; quod dicendum de omnibus Verbis in μι, *Quartæ* Conjugationis. Ità *Oppian.* Cyneget. l. 3. v. 496. Κυσὶν κίρνασι πολύστεγον. Ità *Antholog.* fol. 539. Ἑρμείας ὅδ' Ἀλεξάνδρῳ δίκνυσι λιτῆν.

Ἑρμ-

Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐστεῖδον,
Καὶ, μὴ Φέρων τὸ κᾶυμα,
Γυμνὸν, τ' εἶχε, μηδὲν
Ἐμμαινόμην Φιλήσαι·
Καὶ μὴ κατεκσίναζε.
Τέττιξ λαβοῦσα, Κύπρι,
Τέττιξ κόλαζε, πέμνε,
(Τί γὰρ Φέρω θρασυτὴς;)
Ἐρωτικὰς ὀδύνας.
Εἰ δ' ἐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλεα.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι,
Τὰ δεσμὰ οἱ 'πιλῦσαι.
Ἐκ τοῦδ' ἐπηκολούθει,
Ὕλλῳ δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινε,
Καὶ τῷ πυκὶ προσελθὼν
Ἔκλαιε τὰς ἔρωτας.

Ἰησοῦ

1416. Ἐμμαινόμην φιλῆσαι] *al.* ἐμαινόμην.

1417. Καὶ μὴ κατεκσίναζε] *Isaac. Casaubon.* in Margine sui Codicis, qui nunc Episcopi *Norvicensis* est, notârat, *Locus corruptus*, oblitus τὸ σ' esse Literam ἀναδιπλάσεως capacem, atque proindè posse τὸ ι *producere*: at tutius erit, cum *Josepho Scaligero*, legere κατεκσίναζε, Verbum ut sit *Decompositum*; ex κατὰ, ἐκ, & σινάζω, idem cum σίνομαι. Nec necesse est, ut σινάζω priorem producat, quod σίνομαι id faciat; & cùm *Thema* σίνω τὸ, scribatur etiam σίνω, ut *Nicander*, Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε, σίνη τ' ὀλοφύδια θηρῶν.

Εἶπεν

Verùm velut ſimulacrum intuebar,
Et nullatenùs ferens *amoris* incendium,
Nudum, quod habuit, Femur
Perditè-cupiebam oſculari :
Idque mihi nocumento-fuit.
Hos igitur accipiens *dentes*, ô Venus,
Hos, *inquam*, puni, excîde,
(Quid enim gero ſupervacaneos?)
Amatorios Dentes.
Sin minùs tibi hæc ſuffecerint,
Etiam & hæc mea labra.
Hujus verò miſerta eſt Venus,
Juſſitque Amoribus,
Ut Vincula illi reſolverent.
Ex eo *tempore Venerem* aſſequebatur,
Sylvámque ampliùs haud rediit,
Et ad ignem accedens
Exuſſit amores, i. e. *amatorios ſuos Dentes.*

Joſuæ

1425. Εἶπεν] ἐκέλευσεν, ut v. 25?.

1426. Πιλῦσαι] pro ἐπιλῦσαι. ut ναβῆναι, v. 914.

1428. Ὑλαν δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινεν] Olim, Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινε, quod *error* erat *inſignis:* nam ὕλαν ultimam producit, & pro ὕλαν ponitur, Ordinem itaque muto, legóque Ὑλαν δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινεν, vel Ἰδ' οὐκ ἔβαιν' ἐς ὕλαν. Ionicâ enim Dialecto ſemper hìc utor; cùm & Vetr. Exemplaria id facerent ſæpè, *viz.* v. 1. 5. 13. 16. 22. 23. 26.

1429. Καὶ τῷ πυρὶ ὡς στελθὼν] *Hen. Stephani* Editio, Καί τε πυρὶ, errore Præli aperto. *Iſaac. Caſaubon.* in orâ Codicis ſui, *Videntur hæc Duo Carmina quibuſdam ſupervacua.* Quæ quorſum intenderit, non video.

Ἰησοῦ Βαρνεσίου, Εἰς Ἀνακρέοντα τῆ ραφυλῆς ῥαγὶ ἀποπνιγέντα.

Ἀνακρέοντα ῥιπῆ
Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς,
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Ἔρως ἔκωσε δεινῶς,
Τὰ δ' αὖτ' ἔλεξε κλαίων,
Σὲ πῶς, μελῳδὲ τερπνὲ,
Σὲ πῶς ἐγὼ δακρύσω,
Θέραψ τε κ' Φίλος μεῦ,
Ἔρως τ' Ἐρωτος αὐτοῦ;
Σὺ γὰρ, μελῳδὲ τερπνὲ,
Μελιγαγεῖς ἔρωτας
Κέρων τε κ' γυναικῶν,

Κώ-

1431. Ἀνακρέοντα ῥιπῆ] Materiam huic *Odæ* primam & præcipuam miniſtravit Poeta non ignobilis, *Abrahamus Couleius*. *Anglico* quidem ille Sermone, ſed quæ *Græcis* Literis digniſſima donari videatur; nec tamen Pauca in illo *Odario*, quæ, utut *Couleio* placuerint, *Anacreonti* certè aliena ſcirem; quarè ex illo anſam arripui, nonnihil proprio judicio uſus; ut propiùs ad *Anacreontem* accederem, à *Couleio* diſcedendum duxi. Hæc ſint tanti Poetæ pace dicta, pacéque omnium φιλοκυλείων, quos inter Caput infulatum Veneror; quicquid ille de me meiſque ſentiat.

Ἀπο-

Josuæ Barnes, In *Anacreontem*
Uvæ acino ſuffocatum.

ANacreontem *interjectu*
Suffocatum Acini,
Ut vidit mortuum jam,
Amor exclamavit miſerabilitèr,
Et hæc pòſt dixit flens,
Te quomodò, ô Lyrice jucunde,
Te quomodò ego lacrymabo,
Miniſtérque & Amicus meus,
Et Amor Amoris ipſius?
Tu enim, ô Lyrice Jucunde,
Mellifluos amores
Juvenúmque & Mulierum;

Lu-

1432. Ἀποπνιγέντα ῥαγῆς] *Anacreontem* Acino Uvæ extinctum *Plinius* aliique narrant, ut nos in ejuſdem *Vitâ*.

1433. Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη] Eundem verſum habes in *Theocriti Anacreontio*, ad v. 1387. Et Proœmium hoc *Couleius* in Titulo exhibuit, ego *Theocritici* illius Poematis exemplo, in ipſam Oden interſerendum duxi.

1434. Ἔρως ἔβωσε δεινῶς] Ἔρως, ὁ ϑεὸς τῶν ἐρώντων. Ἔβωσεν) Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε. Vid. ſupra ad v. 1259.

1438. Θέρσυψ] Θερσίπων. Λέξις Ἀνακρεοντική. Vid. ad v. 1285. & 1470. Qui hæc prima *Amoris* verba, cum iiſdem *Couleii* conferre velit, in noſtris plus *Anacreontica* Simplicitatis & Modeſtiæ, illiúſque, quod *Poeta Deique* Perſonæ convenientius videatur, latebitur.

Κώμυς τε χ' χορείας
Ἐσωφρόνησας ᾠδῶν.
Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδύν,
Ἐρασμιόν τ' ἔθηκας,
Ἥπερ τεκοῦσα Μήτηρ,
Τερπνῆς καλαῖς ἀοιδαῖς.
Τερπναὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ
Καὶ μαλθακώτεραί μοι
Ἐρασμιώτεραί τε
Ἐμῶν πτερῶν ἐρατνῶν
Αὐτῷ τε, χ' βελέμνων,
Μητρός τε τῶν πτελειῶν,
Καὶ τρυθίων Φιλβύνων·
Φιλημάτων ϑ' ἡδέων,
Φωνῆς τε τῶν Φιλβύλων,
Γαμοτόλου τε Κύπριδος,

Μα-

1444. Ἐσωφρόνησας ᾠδῶν] Hanc ἔννοιαν fruſtrà quæras in *Couleio*. Veram tamen eſſe & propriam, atque proindè huic loco convenientem, paſſim probavi in Notis ut v. 1186. & præcipuè in Authoris *Vitâ*.

1445. Σὺ γάρ με μᾶλλον ἡδύν] Et hæc ἔννοια Nobis propria. *Amor* dicit, ſe ab *Anacreonte* magis Amabilem *factum*, quàm à *Matre genitum*.

1449. Τερπναὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ] Hanc ἔννοιαν nobis præbuit *Couleius*.

1455. Καὶ τρυθίων φιλβύνων] *Veneri* Paſſeres ſacri; quoniam iſtæ Aviculæ in Amorem procliviores, undè Verſus ille in *Catalectis*, Vernis Paſſeribus ſalaciores. Φίλβυνος Vox *Anacreontica*, v. 980. *Veneris*

Luſúſque & Choréas,
Sobrius & caſtus canebas.
Tu enim me magis ſuavem,
Et Amabilem feciſti,
Quàm quæ-peperit Mater,
Tuis pulchris cantilenis.
Tuæque pulchræ Cantilenæ
Et molliores mihi,
Et Amabiliores
Meis pennis charis
Méique, & Calamorum meorum,
Matriſque Columbarum,
Et Paſſerum laſcivorum:
Oſculíſque ſanctis,
Et voce Amantium,
Nuptialique Ceſto,

Ma-

neris itaque Currui junctos Paſſeres fingit *Sappho*, ——πατρὸς ἦ δόμων λιποῖσα Χρύσεον, ἦλθες, Ἅρμα ὑπαζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἆγον Ὠκέες στρθοὶ, πέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινεύοντες.

1456. Φιλημάτων ἦ κεδνῶν] Eundem verſum habes apud ipſum *Anacreontem*, v. 1053. Quem quidem Nos libentèr in his imitamur. Περιπύντως ἦ ὁ θεὸς ἓ ἑαυτῦ ποιητὴ τοῖς ἑαυτῦ σίχοις κυδαίνει.

1457. Φωνῆς τε ἓ φιλέντων] Δηλονότι, ἐρωτικῶν ψιθυρισμῶν. ἢ. ἐρώντων.

1458. Γαμοσόλε τὲ Κεσῦ] Primus hoc *Veneris* cingulum *Homerus* creavit, *Iliad.* ξ'. v. 214. Ἦ, καὶ λὸ σήθεσφιν ἐλύσατο Κεσὸν ἱμάντα, Ποικίλον· ἔνθα δέοἱ θελκτήρια πάντ' ἐτέτυκτο. Ἐνθ' ἔνι μὲ φιλότης, ἐν δ' ἵμερος ἐν δ' ὀαριστύς. Παίφασις, ἥ, τ' ἔκλεψε νόον πύκα φρονεόντων. Hunc locum *Nonnus* imitatur l.

Μαγώτεραν πέφανται.
Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
Ἐρασμιος καλός τε,
Ἴσον τεαῖς ἀοιδαῖς·
Ποθήνεμοι γὰρ ὥραν
Μέτρῳ θέσκον ἡδεῖ,
Βαιαί τε καὶ γλυκεῖαι,
Φαιδραί τε καὶ γαληναί,
Ἴσον τεαῖς ἀοιδαῖς.
Οἱ μὲν τὸ μέτρον ἤδης
Ἐμοὶ διδοῦσι μοῦνον,
Ἀτὰρ γέροντες, εὐθὺς
Ἀποταλοῦσι σκήπτρῳ·
Σὺ δ' αὖ θέραψ φέριστος,
Πιστός τε καὶ βέβαιος,
Ὅλον βίον θελήμων
Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.
Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τε,
Ὡς καῦμα, πῦρ θ', ἔνωθεν,

Καὶ

31. & 32. & γαμοστόλον etiam vocat Κεστὸν, quod ad conciliandos Amores faciat.

1459. Μαγώτεραν πέφαν᾽] Μαγώτερος, ἀντὶ τοῦ Μαγικώτερος, παρὰ τὸ μάγος, ἀντὶ τοῦ μαγικός. Et *Antholog.* Καὶ Κεστῷ φωνοῦσα μαγώτερα. Vid. ad v. 1570. *Ibid.* Πέφαντται) Tertius *Pluralis* pro πεφαμμένοισίν. Omissum hoc à *Clenardo*, qui tamen notat eandem vocem, à φάω, *occido*; quùm hæc noſtra ſit à φαίνω, *eſtendo*. Agnoſcit tamen ἐπέφανται, quod à πέφασ-

μαι

Magis-dulces apparent.
Quin tota tua Vita mihi
Amabilis & pulchra,
Perindè atque tua Carmina:
Celeres etenim horæ
Menſurâ currebant ſuavi,
Puſillæque & dulces,
Hilaréſque & ſerenæ,
Perindè atque tua Carmina.
Alii quidem portionem Juventutis
Mihi tribuunt ſolummodò;
At, ſenes *facti*, ſtatim
Deficiunt à *meo* ſceptro:
Verùm tu Miniſter optimus,
Fidúſque & firmus,
Totam tuam Vitam lubens
Mihi regendum dediſti.
Tuus autem Amor & Vita ipſa,
Ut Calor & ignis, uniebantur,

Et

μαι originem ducere nequit, licet & illa Vox detur.

1460. Ὁ σὸς δ' ὅλῳ βίῳ μοι] Et hæc ἔννοια *Couleii.*

1470. Σὺ δ' αὖ θέρψ] De voce θέρψ, vid. ſuprà. ad v. 1438.

1475. Ἐμοὶ κρατίῃ ἔδωκας] Eadem *Syntaxis* ſuprà, apud ipſum *Anacreontem*, v. 1036. Ἐμοῖ φρενῶν μὲ ἄνεμος Φέρειν ἔδωκε λύπας.

1476. Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίῳ τε] Et hæc ἔννοια *Couleii.*

1477. Ὡς καῦμα, πῦρ θ' ἵναθεν] Ἰωνικῶς ἵναθεν, ἀντὶ τοῦ χρονικῆς αὐξήσεως, ἀντὶ δ' ἤναθεν. καὶ τοῦτο, ἀντὶ δ' ἠνάθησαν, καπὰ τὸν Αἰολέων ἀφαίλικθον, ὡς Ὁμηρος, Αὐτὰρ ἐπὶ κόσμηθεν ἄρ' ἠγε-

Καὶ ταὐτὸ σύνδυ' ἦσην.
Ἕως γὰρ ἦδ' Ἀπόλλων
Ἀεὶ μόνοι σ' ἔτερπον,
Ἅμ' θὐλύροισι Μέσαις·
Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ πάντα,
Τὸν χρυσὸν, ἄργυρόν τε,
Τυραννικούς τε θώκους,
Ποσὶν τεοῖς πάτησας,
Τιμὴν τ' ἄπιμον εἶχες·
Μόνον δ' Ἔρωτ' ἐτίμας,
Ἀνδρῶν τε καὶ μελῳδῶν
Σοφώτατόν τε πάντων.
Σὲ δ', ὦ τὸ τραῦμ' Ἔρωτος,
Σὲ δ' ἠνάειξε Βάκχος;
Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ,
Ἀμνημονῶν τ' ἐμεῖο,
Χαρισμάτων τε τῶν σῶν,
Καὶ τῶν καλῶν ἀοιδέων.
Ἦ ῥ' Ἄμπελον Γιγάντων

Στυ-

ἠγεμόνεσσιν ἕκασοι. Καὶ Θεόκριτος, Ὀρνίχων ἐφίλαθεν. Σχολιαστὴς, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλῶνται· ἔστι δὲ Αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ὀκόσμησεν. Καλλίμαχος δὲ τοῦτο παροξύνει, Ἰτὰ ἄειρεν, pro ἠείρησαν, & αὐδήεσσα pro ἠδιθήσαν, de quâ re *Clenardus* p. 189. §. 45.

1478. Καὶ ταὐτὸ σύνδυ' ἦσην] Δύο συνήνωνται εἰς τὸ αὐτό. Δυϊκῶς. ἦσην. Σύνδυο δὲ ὁμοιοίας εἶς ἦσαν, καὶ ὡς εἰπεῖν, τὸ αὐτό.

1485. Πόσιν ποσὶ πάτησας] Ἐπάτησας, καταπάτησας.

Et res eadem res duæ erant.
Amor etenim & Apollo
Semper ſoli te delectabant,
Unà cum Lyricis Muſis:
At alia grandia omnia,
Aurúmque & Argentum,
Regióſque thronos,
Pedibus tuis proculcâſti,
Et Honorem inhonoratum ducebas;
Solúmque Amorem honorabas,
Hominúmque & Poetarum
Sapientiſſimus omninò-omnium.
Te tamen, ô Vulnus illud Amoris!
Te tamen interfecit *Bacchus*
Inebriatus ſeipſo;
Immemórque mei,
Et Virtutum tuarum,
Et tuorum Carminum.
Reverà Vitem illam Gigantum,

Hor-

ras. Simplicibus gaudet *Anacreon*, ut v. 376. Παντὶ δ' ἄπαντα ἡμῶν, & v. 740. Σοφίη, τέρπω παπῖ).

1489. Σοφώτατον ϖϑπάντων] Πρέσβας τέλον. *Sophocles.* Ἀνέμους τ' ϖϑπαύσας, *Orpheus.* Νῆας τ' ϖϑπάσας, *Homerus.* Quin σωώπας, σύμπας, πάμπαν, παρέμπαν, ἀπαξάπας *Ariſtophani*, & mox v. 1503. ἀπαξάπαντες, item σύνολον, συμπλέονες &c. per *Emphaſin* quidam Veteribus dicta videntur.

1491. Σὲ δ' ἀπάειξε Βάκχος, Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ] Naturalis ἔννοια, nec *Couleio* tamen venit in mentem. Ità *non omnia poſſumus omnes.*

1496. Ἦ ῥ' ἄμπελον Γιγάντων] Hæc Hiſtoria *Couleio* tacta. *Pierius* Hieroglyphic. l. 53. §. *Vitis*, fol. 390.

Στυγνὸν αἷμ' ἔθρεψε·
Καὶ Βάκχος ἐν κεραυνοῖς,
Πυρσοῖσί τ' ἐξελέχθη·
Τῷ δ' ἅρμα Τίγριές τε
Καὶ Παρδάλεις φορεῦσιν,
Ἀνημεροτάτοιο
Θεῶν ἀπαξαπάντων.
Εἰκῇ γὰ πάντ' Ἀνάγκη·
Ὡς ὐδ' Ἔρως μὲν αὐτὸς,
Οὐδ' αὐτὸς ἦν Ἀπόλλων
Ὑπερξέλωσι Μοίρης.
Ὅτ' Ἄτροπος γὰρ ἔλθῃ,
Τὰ πάντα μόρσιμ' ἐστί.

Κώ-

390. D. Perſuaſum habebant *Ægyptii*, Vitem ex ſuſo in terram Gigantum ſanguine pullulâſſe, undè & Amentia & Furor ineſſe Vino.

1498. Καὶ Βάκχος ἐν κεραυνοῖς] De *Baccho* inter flammas & fulmina, quibus Mater *Semele* combuſta, nato, Vid. *Nonni* Dionyſiacῶν l. 8. fol. 159. *Euripid.* Bacch. v. 2. Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη Σεμέλη, λοχεύθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί. Et *Ovid.* Metamorph. l. 2. §. 3. l. 4. §. 1. *Ignigena* indè dictus & πυρίσπορος *Oppiano*, πυρίβρομος *Nonno* &c.

1500. Τῷ δ' ἅρμα Τίγριές τε, & Παρδάλεις φορεῦσιν] Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. xi. fol. 84. A. & F. ubi ipſa Pictura *Bacchi* curru vecti. Vid. Interpretes in illud *Virgil.* Eclog. 5. v. 29. *Daphnis* & *Armenias* curru ſubjungere *Tigres*. *Ovid.* Metamorph. l. 3. §. 10. Quem circà *Tigres*, ſimulacráque inania *Lyncum*, Pictarúmque jacent fera corpora *Pantherarum*

Horribilis ſanguis nutrivit :
Et *Bacchus* inter fulmina
Flammáſque parturiebatur:
Hujúſque currum Tigréſque
Et Pardales trahunt,
Maximè-inhumani
Deorum omninò-omnium.
Cedunt verò omnia Neceſſitati:
Adeò nè quidem Amor ipſe,
Nec ipſe utique Apollo,
Subextrahant *aliquem* Fato.
Quandò enim Atropos venerit,
Omnia ſunt fatalia;

Ci-

rum. Et l. 4. §. 1. Tu biiugûm pictis inſignia frænis Colla premis *Lyncum. Philoſtratus* Pantheras *Baccho* ſacras eſſe ſcribit. *Angelus Politianus* in *Ambrâ*, Lyncas agit *Bromius*, Pavos *Saturnia* pictos, Tardos *Luna* Boves.

1502. Ἀνημερωτάτοις] Βάκχος ἄτερ νυμφίων παννύμφος· ἡμερὶς αὐτῇ, Μὴ ϑηλυνομένη, ὕδασιν, πυρὸς ἶσον ἀναίθει.

1503. Θεῶν ἁπαξαπάντων] De voce ἁπαξάπαντες, diximus ad v. 1489.

1504. Εἵκει δὲ πάντ' Ἀνάγκῃ] Ὑπὸ τὴν Ἀνάγκης πάντα δουλεύει τὰ χύ. *Neceſſitati omnia parent.* Προσωποποιεῖ δὲ ἡ Ἀνάγκη, ut *Horatio* l. 1. Od. 35. *Te ſemper anteit ſæva* Neceſſitas, *Clavos trabales & cuneos manu Geſtans ahenâ; nec ſeverus Uncus abeſt, liquidumque plumbum.*

1508. Ὅτ' Ἄτροπος ἦλθε] Vid. *Heſiodi* Interpretes in illud *Theogon.* v. 218. Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον.

1509. Τὰ πάντα μόρσιμα ἐστὶν] Οὐ μόνον τὰ κακὰ

καὶ

Κώνειον, Οἶνος αὐτὸς, 1510
Αὐταί τε ῥᾶγές εἰσι
Τομώτερόν σιδήρου.

Ἐπιγράμματα παλαιῶν.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Ⓗ Ἄλλοι τερπικεραύνου, Ἀνάκρεον, ἀμφί σε χοιρὸς
Ἄβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀπωθλίβοιλο γάλακτος, 1515
Εὐῶδές τ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιλο μέθυ·
Ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χείμπελος ὀφρυόσυνη·

Ὦ

καὶ κατὰ φύσιν ἀληθῆ ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ἄλλως κατὰ φύσιν εὔχεσθαι ἐν βιωφελῆ. ἀναίσιμα εὐθὺς γίνεται καὶ ἀπατηφόρα, μηθὲν ὄφελος.

1511. Αὐταί τε ῥᾶγές εἰσι] Ῥᾶγες, αἱ καὶ γίγαρτα, τῆς σταφυλῆς εἴδη λιβίσματα. *Sophocles* etiam Uvæ Acino fertur interisse, ut *Sotades*, Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς ἀνιηρὸς τέθνηκεν.

1512. Τομώτερόν σιδήρου] Τομώτερον, ἀπὸ τομοῦ, ut *Phocylides* v. 117. Ὅπλον τὴν λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.

Θά-

Cicutum fit Vinum ipſum,
Ipſíque Acini ſunt
Acutiores ferro.

Epigrammata Veterum.

ANTIPATRI *Sidonii* in *Anacreontem*.

CIrcùm Hederæ molles tibi, *Anacreon*, uſque vireſcant,
Puniceis niteant gemmea Prata roſis:
Fonte cadant niveo divini flumina Lactis,
Fundat odoriferum prodiga terra Merum:
Oſſa, Ciníſque tuus jucunda ut gaudia ducant;
In cinerem lapſos Gaudia ſiqua manent:

O

1513. Θάλλοι περιχέοιμι] Hoc Epigramma *Antipatri Sidonii* in *Anacreontem* ſumitur ex *Anthologiæ* l. 3. c. 25. fol. 177. ubi malè mulctatur Diſticho in fine, quod ſeparatim erat priùs editum, nunc à me ſuis Sociis reſtituitur. Et cætera, præter illud Diſtichon, à *Thomâ Farnabio* Metro *Latino* ſunt donata; *Brodæi* enim Verſio non æque placet. *Antipater* hic *Sidonius*, Philoſophus & Poeta nobilis erat Præceptor *Catonis Uticenſis*, de quo *Cicero*, *Quintilianus*, & *Voſſius* de Poetis *Græcis* p. 68.

1518. Χείμπτεις] Περσπιλάζει, ἐγλίζει.

Ὦ τὸ φίλον τέρξας, Φίλε, βάρβιτον· ὦ σὺν ἀοιδῇ
Πάντα διαπλώσας, ᾗ, σὺν ἔρωτι, βίον.

Σιμωνίδῃ, εἰς Ἑαυτόν.

Ἡμερὶ παυθέλκτειρα, μεθύτροφε μῆτερ ὀπώρης
Οὔλης, ἢ σκολιὸν πλέγμα Φύσεις ἕλικος;
Τηΐῳ ἡδύποτε Ἀνακρεόντιος ἐπ' ἄκρῃ
Στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τῷδε κάθυ·
Ὡς ὁ Φιλάκρητός τε, ᾗ οἰνοβαρὴς, Φιλόκωμος,
Παννύχιος κρύοι Φιλόπαιδα χέλυν·
Κὴν χθονὶ πεπλὴς κεφαλῆς ἐφύπερθε Φέρεσθε
Ἀγλαὸν ἀραίων κόσμον ἀπ' ἀκρεμόνων·
Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Σιμω-

1519. Ὦ τὸ φίλον τέρξας, φίλε, βάρβιτον] Hoc Distichon, in prioribus Editionibus, per se Epigramma faciebat, non benè; cùm longè aptiùs ad finem prioris poneretur, ut Emphaticum & ultimum *Vale*.

1520. Πάντα διαπλώσας] Διαπλώσας βίον, *Metaphoricè*. à διαπλόω, idem quod διαπλέω, à πλόω. Est & διαπλώσας, à διὰ & ἁπλόω, expando.

1521. Ἡμερὶ παυθέλκτειρα] Ἡμερὶς, Vox *Homerica* ἅμ-

O cui grata Chelys fuit, ô qui Carmine Vitam
Triviſti totam, quin & Amore, tuam!

Simonidæ, in eundem.

Vitis amœna, Parens lætantis-pectora Vini,
Cui criſpus dulci vertice frondet Honos,
Teii *Anacreiontis* ames adoleſcere ſummo
In cippo, & tenui hoc pulvere ſub tumuli:
Ut famulus *Bacchi*, mollíſque Miniſter *Amoris*,
Pulſet amoricrepam ſera ſub aſtra Lyram:
Inque ſolo poſitus Capiti ſuperinduat ille
Maturum Uvarum lætificúmque decus:
Semper & hunc tingat *Bacchi ros* ille, ſenex quo
Suavius ex molli fuderat ore melos.

Simo-

ἀμπιλ, ἀφ' ὑ ἡμιερώσεως. *Simonidæ* Epigr. ut Titulus habet, extatque *Anthолog.* loco laudato, fol. 276. & *Ceus Simonides Anacreonti* ſupervixit aliquot annis; quarè potuerunt hujuſmodi ab illo ſcribi in noſtrum Poetam. Fuit tamen illi Nepos ex ſorore, cognominis & Poeta. *Simonides Amorginus Anacreonte* ſenior erat aliquammultó. Noſtra de hinc Verſio *Latina.*

1529. Καί μιν ἀεὶ τίγλοι νοτερὴ δρόσ] Δηλονότι, ἐκείνη, ἧς ἡδύτερον ἔτ ἐμέλισεν, τυτθὸν οἴνῳ δεικτικῶς φησὶ ἔφη. Et *Pindaro*, Ἀμπέλου δρόσος οἶν.

1530. Λαρώτερον] Ἡδύτερον. Eſt & λαρώτερον, ut *Homer.* β. v. 250. *Ibid.* Μαλακῶν] τρυφερῶν. *Ibid.* Στομάτων) Συνεκδοχικῶς, ut ipſe *Anacreon* v. 100. Στομάτων ἡδὺ πνέοντων.

Σιμωνίδου, ὡσαύτως.

Οὗτος Ἀνακρεόντεα, τὸ ἄφθιτον εἶνεκα Μουσέων
Ὑμνόπολον, πάτρης τύμβος ἐδέξατο Τέω·
Ὃς Χαρίτων πτερόεντα μέλη, πτερόεντα δ' Ἐρώτων,
Τὴν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
Μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται· οὐχ ὅτι λείπων
Ἥλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμῳ·
Ἀλλ' ὅτι τὰ χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγίστεω,
Καὶ τὰ Σμερδίεω θῆκα λέλοιπε πόθον·
Μολπῆς δ' ἡ λήθη μελιλειρπέος· ἀλλ' ἔπι κεῖνο
Βάρβιτον ἐκ θανάτου δύνασεν εἰν ἀΐδη.

Ἀντι-

1531. Οὗτος Ἀνακρεόντεα] Et hoc *Simonidæ* ejusdem; extátque *Anthолog.* fol. 276.

1532. Πάτρης τύμβος ἐδέξατο Τέω] Quanquam *Teii*, relictâ suâ Patriâ urbe, Coloniam *Abderis* posuerint, multi tamen illorum, *Cyro* fatis concedente, in patriam paucis post annis *redierunt*; & *mox declarabitur Anacreontis Tumulum* reverà *Teo* extructum esse; quod & hic locus affirmat.

1536. Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμῳ] Τύμβος, Λήθης δόμος, cui affine illud *Psalm.* 88. v. 12.

1537. Χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγίστεω] De *Megiste*, *Smerdi*, *Bathyllo* & *Cleobulo*, *Eurypyleque*, diximus in Authoris *Vitâ*.

Καὶ

Simonidæ ſimilitér.

Hìc *Anacreontẽ*, per Muſas morte carentẽ.
Vatem, habet in patriâ terra benigna Teo:
Qui *Veneres*-ſpirans, qui ſpirans carmen *Amores*
Aptavit Pueris ſuavitèr illecebrans.
Inque *Acheronte* dolet ſolus; non Sole relicto,
Quòd Lethæ hanc triſtem nunc colat ille domum;
Sed quòd cogatur pulchrique *Megiſteos* oris,
Smerdiæque comas linquere *Threïcii*.
At dulci haud ceſſat Cantu; nam Barbiton illud
Edit adhuc blandos poſt fera fata ſonos.

Anti-

1538. Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῇκα λέλοιπε πόθον] De *Smerdi*, Vid. Notam præcedentem. Dicitur autem *Communiter*. Σμέρδις, Σμέρδιος & Σμέρδεως, & Σμερδίεω, τὸ Σμέρδιν & Σμέρδα, item Σμερδίας & Σμερδίης ὁ, pro quo Σμερδίης, ut v. 1606. ὁ Σμερδίης & Σμερδίεω, *Ionicè*, & eſt Nomen *Perſicum*; nam *Cyri* filius junior, *Cambyſæ* frater, *Smerdis* erat Nominatus, ut & Magus ille, qui, illius Perſonam gerens, etiam *Pſeudoſmerdis* vocabatur. Θρῇκα πόθον, ut mox v. 1554. Κίηρα πλόκαμον, pro πλόκαμον Κίηρος, ἢ Θρηκὸς, ὅτι οἱ Κίηρες ἔθνος Θρᾳκικὸν ὑπὲρ τὸν Ἕβρον. Qui de præpoſtero Amore hoc dictum volunt, nullo hinc argumento adjuvantur. Aliò ſpectant, quæ de *Orpheo* & Amore *Thracio* feruntur.

1539. Μολπῆς δ' ἐλήγη] *Simonidis* certè ætate ex-

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς αὐτόν.

Ξεῖνε, πάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρεόντος ἀμείβων
Εἶπ τοὶ ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
Σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος· ὄφρα καὶ ἠὲν οἴνῳ
Ὀστέα γηθήσῃ ταὶμὰ νοτιζόμενα. 1544
Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος ἅσι κῶμος,
Ὡς ὁ Φιλακρήτου σύλλογος ἁρμονίης,
Μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχου δίχα, τοῦτον ἐάσοις
Τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

Εἴης ὃν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, βῦχος Ἰώνων, 1549
Μήτ'

tabat integer *Anacreon*; quarè *Brodæus* dormitabat, quandò ait, "*Ejus Muſa adhuc durat, quod ego fal-*
"*ſum eſſe exiſtimo*; *nam* Epiſcopi & Patriarchæ
"*Conſtantinopolitani* dicuntur jampridem ejus libros
"combuſſiſſe *&c.* fol. 400. Vid. in *Vitâ* §. xxxii.

1541. Ξεῖνε, πάφον παρὰ λιτὸν] Hoc *Antipatri* Epigramma extat *Antholog.* fol. 276. De *Antipatro* vid. ad v. 1513.

1543. Σπεῖσον γάνος] Βότρυος γάνος *Euripidi*, Bacch. v. 261. & v. 381. Ἀμπέλων γάνος *Anthologiæ*. At hìc γάνος, Abſolutè, per *Metonymiam* dictum, ὅπ. οἶνος γάννας ποιεῖ. Undè *Virgil.* Æn. l. 1. v. 738. Adſis lætitiæ *Bacchus* dator! & *ibid.* v. 640. Munera lætitiámque Dei. De libatione ad Mor-

Antipatri Sidonii, in eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare Sepulcrum,
Siqua tibi ex noſtris Utilitas modulis,
Redde meo Cineri libamina; munere Bacchi
Oſſa ut lætentur commadefacta mea.
Auribus uſque adeò arridet mea Muſa Lyæi,
Uſque adeò bibulæ ſum comes Harmoniæ;
Nec functus licet, hæc, Baccho ſine, tecta tenebo,
Omnibus heu! tandẽ debita tecta Viris.

Ejuſdem in Eundem.

Sis felix, ô ſemper, *Anacreon,* ô Patriæ ingens
Splen-

Mortuorum tumulos, vid. infrà ad v. 1559. & 1560.

1545. Ὡς ὁ Διωνύσου μυριληφῷ ὕμνοι κώμῳ] Niſi Κῶμος hìc ſumatur pro *Perſonâ*, difficultèr hic locus capietur: Vult itaque Poeta, ut *Anacreon* ſit alter *Genialis* Deus, cui Nomen Κῶμος, ut ad v. 107.

1547. Τῦτον ὑπνίῳ χῶρον] *Suſtinebo* hunc locum, ab ὑποφέρω, utpote qui *poſitus* erat; ſin ὑπείω ſcribas ab ὑπιμι, *ſubeo*, dicitur de eo, qui *ponendus* erit.

1548. Χῶρον ὀφειλόμενον] Sepulcrum ità vocat, quòd *Mors ſit omnibus Communis*; undè dicitur etiam ὕπνος ὀφειλόμενος, *Antholog.* fol. 225. & 280. Vid. ad v. 1610.

1549. Εἴης σὺ μακάρτατος] Extat hoc *Antipatri Sidonii*

Μήτ' ἐραλῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
Ὑγρὰ γὰρ δερκομένοισιν ὀμμασιν ἕλον
ἀείδοις
Αἰθύσσον λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης·
Ἠὲ σὺ Εὐρυπύλῳ τελεσιμβρότος, ἠὲ Μενιφῆν,
Ἢ Κίκονα Θρηικὸς Σμερδίεω πλόκαμον,
Ἠδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἱμαρτὰ
Βάκχῳ,
Ἀκρήτου θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων.
Τερπνοῖς γὰρ, Μέσσοισι, διαπρύσιος, ἠὲ Ἔρωτι,
Πρέ-

Sidonii Epigramma *Anthолog.* fol. 277. Οἱ μακάρες, pro θεοί, & aliàs pro πλέσιοι, οἳ μακαρίτην βίον ἀφήγυσιν. Ifthoc autem modo *Defunctis*, quos charos olim habuerant, Veteres apprecari solebant, undè ὁ μακαρίτης, de *Defuncto*, cui talis debita Precatio. Hinc εὐφημίζοντες etiam execrabantur, Εἰς Μακαρίαν dicentes, hoc est, *Pereas* & *defunctus* abeas in illum statum, quem istiusmodi μακαρισμοῖς prosequimur. Vid. *Aristophan.* Scholiast. fol. 250. in illud, Ἄπιθ' ἐς Μακερίαν ὑποδύν, Γερφεῖ· ἢ Ἔρρ' εἰς Μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλεθρον· ἐπεὶ καὶ οἱ πενιχρῶς Μακαρεῖ λέγουσι. Vid. quæ Nos ex *Eustathio* fol. 1405. lin. 66. ad *Euripid.* Heraclid. v. 475. *Ibid.* Ἀνάκρεον, ἐκ Τηΐων) *Anacreon* enim è *Teo*, quæ erat Mediæ *Ioniæ*, oriundus; ut in Authoris *Vitâ*, §. 1. Vid. *Suid.* v. Ἴωνες.

1551. Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ὀμμασιν] Ità aliàs infrà, v. 1579. —— λίχνοισιν οὐ ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς. Vid. ad v. 411. *Ibid.* Οὖλον ἀείδοις) suprà dixerat ipse *Anacreon*, v. 1224. Κόμης ἄμαγμα ἀνθοῦς, ad quod *Antipater* evidentèr alludit. Ordo, Ἀείδοις

Splendor, nec careas Carmine, néve
Lyrâ:
At pœtis languens oculis flagrantia ſemper
Cantes floridulæ lumina blanda Comæ;
Ad dulcem *Eurypylen* converſus, ſive *Megiſten*,
Smerdios aut crines *Threïcii* Pueri,
Suave merum redolens, veſtes perfuſus *Iaccho*,
Palmite de tenero flumina grata premens.
His etenim tribus, & *Phœbo*, *Bacchóque* & *Amori*,
Tota,

δεις ἅλον ἐνθ@ λιπαρῆς κόμης, ὑακ]θι αἰθύσσον. Αἰθύσσω) Ἀνακτέον, οἷον σπινθῆρας· ἢ φλόγα ῥιπίζω. Vid. in Not. ad v. 332. Ubi *Sappho* hâc Voce utitur.

1553. Ἠὲ σεῦς Εὐρυπύλῳ] De *Eurypilâ*, *Megiſte*, *Smerdi*, *Bathyllo* & *Cleobulo*, vid. ad v. 1537.

1555. Ἡδὺ μέθυ βλύζων] Alluſum ad illud *Homeri*, Iliad. ί. v. 486. Πολλάκι μοὶ κατέδυσας ἐνὶ φρέσι χερσὶν ἑοῖσι, Οἶνον ἀποβλύζων.

1556. Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων] Ἄκρητον οἶνον θλίβων ἀπὸ κλημάτων βοτρύων, δρεπομένων. In quodam Codice notatum reperi, ad νέκταρ) μύρον νεκτάρεον, quomodò *Alcæus*, Νέκταρι δὲ σταλάεσσι Νηρηΐδες ἐκέλοντο, ad σταλίκων) ληκύθῳ· & *Brodæus* κυλίκων mavult, quæ parùm æſtimo.

1557. Τελοσοῖς γὰρ, Μούσῃσι, Διωνύσῳ, καὶ Ἔρωτι] Μούσῃσι συλλεκτικῶς λαμβάνει, οἷονεὶ Μουσῶν χορός. Quùm verò *Novem* ſint Muſæ, præter *Bacchum* & *Amorem*, ut *tres* fiant, non *undecim*, Nos accuratiùs in Verſione noſtrâ, *His etenim tribus*, & *Phœbo*, *Bacchóque* & *Amori*; quomodò & Nos *Græcè*. ad v. 1479. Ἔρως γὰρ ἠδ' Ἀπόλλων, κ. λ.

Ka-

Πρέσβυ, καταπείθη πᾶς ὁ τὸς βίβλος.

Εἰς τ' αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε κέφον τ' Ἀνακρεόντιος ἀ-
μείβων 1559
Σπεῖσόν μοι παρεών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς τ' αὐτόν.

Εὖδεις ὦ Φθιμβρίοισιν, Ἀνακρέον, ἐθλὰ πονήσας·
Εὖδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρη·
Εὖδει καὶ Σμέρδις, τὸ πίθων ἔαρ· ᾧ σύ μα-
λίζων
Βάρβιτ' ἀνακρούων νέκταρ ἐναρμόνιον.
Ἱππώναξ γὰρ Ἔφεσος ἔφυς σκοπός· εἰς σὲ δὲ μῦθον 1565
Τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκπεπλίας.

Τῶν

1558. Καταπείθη πᾶς ὁ τὸς βίβλος] Ità nos ſuprà, v. 1460 Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ ἐφάπτεται.

1559. Ὦ ξένε, τόνδε κέφον τ' Ἀνακρεόντιος ἀμείβων] Præter Verſionem noſtram, quam in adverſâ habes paginâ, *Ioachimus Camerarius* ita hunc locum vertit, Diſticho *Scazonte*, *Anacreontis buſta forte qui tranſis, Affunde Vini paululum; nam amo Vinum.* Hoc Diſtichon *Suidas* exhibet, v. Οἰνοπότης, & *Antholog.* fol. 277.

1560. Σπεῖσόν μοι παρεών.] Ità ſuprà, v. 1543. Σπεῖσον ἐμῇ κραδίῃ, σπεῖσον χέων.

1561. Εὖδεις ὦ Φθιμβρίοισιν, Ἀνάκρεον] Εὖδε, ἀντὶ Ἔδαρθον, & aliàs ſæpè, & *ter* in hoc Epigrammate,

&

Tota, Senex, quondam Vita ſacrata tua eſt.

In eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare ſepulcrum,
Funde merum: cujus Vivus amator eram.

Antipatri Sidonii, in eundem.

In tumulo dormis poſt optima, *Anacreon*, Acta;
Dormit, & illa decens, nocte-canens Cithara:
Et *Smerdis* dormit, Charitum flos; barbita cui tu
Pulſando, harmonicum fuderis ore melos.
In Juvenes etenim fueras ſpeculator *Amoris*;
Túque illi Pharetram teláque ſolus habes.

Ejuſ-

& *ſemel* in proximè ſequenti ad v. 1568. etiam in S. Literis, *Dormire in Domino*, 1 *Theſſal.* c. 4. v. 14. *Anthолog.* fol. 225. —— κοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον. Vid. in Notis ad v. 1610. Hinc Κοιμητήριον, *Cœmeterium*, quaſi *Dormitorium*; quâ Metaphorâ *Chriſtiani* maximè gaudent.

1563. Εὕδῃ καὶ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ] De *Smerdi* v. 1538. *Ibid.* τὸ πόθων ἔαρ) Vid. *Martial.* de Puero *Earino* vocato. Ità *Anthолog.* fol. 230. Χαρίτων ἐξαπάλαλεν ἔαρ.

1564. Νήκταρ ἐναρμόνιον] Vid. quæ Nos ad v. 1278

Τύμ-

Τῦ αὐτῦ, εἰς τ' αὐτόν.

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει, χὴ παίδων ζωροτάτη μανίη·
Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
Ἵμερα· καὶ χιονοῦ λευκὸς ὅδωδε λί-
θος. 1570
Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἦν δ'
Ἀχέροντος
Ὧν

1567. Τύμβος Ἀνακρεόντος] Et hoc *Antipatri Sidonii*, extátque *Anthолog.* fol. 277. Τύμβος in verſione noſtrâ redditur *Tymba*, voce ſatis *Latinâ*. Ità alia *Græca* Maſcula, fiunt *Latina* Fœminea, ut ὁ κόσχος, hæc Cera, ὁ κρατὴρ, hæc Cratera, ὁ μαργαρίτης; hæc Margarita. Quin *Græca* Neutra, *Latina* Fœminea, ut τὸ σχῆμα, hæc Schema, *Plautus* Amphitryon. τὸ σκάφος, *Sclapha*, &c. Ibid. Ὁ Τήϊος κύκνος) *Teius, Cygnus.* Ità paſſim vocatur *Anacreon*, ut v. 1595. Ità *Virgilius*, Mantuanus olor audit. Ità *Pindarus* Horatio, *Dircæus* Cygnus, l. 4. §. 2. Idem ſuam in *Cygnum* Metamorphoſin celebrat, l. 2. §. 20. Et *Cygnos* Apollinis Aves probo ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Ion.* v. 165. Et Poetarum Hieroglyphici ſunt Cygni, ut *Pierius* Hieroglyphici l. 23. fol. 164. Et apud *Italum* Poetam *Arioſtum*, Quandò Tempus innumera Mortalium Nomina Schedulis deſcripta in *Lethæ* flumen projicit, non deſunt Cygni, qui ſingulos illius jactus obſervantes, multa Nomina roſtris arripiunt & in Famæ Templum referunt. Quin audiendus *Angelus Politianus* Epiſt. l. 7. §. 25. *Cygno Poetæ* ſimilis: Utérque *candidus*, utérque *canorus*; utérque fluvios amans; uterque *Phœbo* gratus. Sed negatur canere *Cygnus*,

Ejuſdem, in eundem.

Tymba *Anacreiontis*; Cygnus nàm *Teïus* hìc jam
Dormit, & is Puerûm vix-ſatiatus Amor.
Carmina cantat adhuc de pulchro blanda *Bathyllo*,
Atque olet iſte lapis canus adhuc Hederæ.
Nec tibi ceſſat Amor functo; aſt *Acheronte* ſub alto
Quùm

Cygnus, niſi cùm *Zephyrus* ſpirat. Quid igitur mirum; ſi taceo tamdiù, tuus *Poeta*; cùm tu tamdiù non ſpires, meus *Zephyrus?*

1568. Εὕδ] Quod *Somnus*, pro *Mors*, vid. ad v. 1561. Et *Homero*, ——ὕπνῳ κασιγνήτῳ θανάτοιο, undè *Virgilius*, & conſanguineus *Lethi Sopor*. Huc referatur illud, *ſurge; Quid eſt ſomnus, gelidæ niſi Mortis Imago? Longa Quieſcendi tempora Fata dabunt.*

1569. Ἀκμὴν ἱμερόεντα μελίζεται] Ἀκμὴ ſignificat, *etiam hoc ipſo momento*, vel *Adhuc*. Ibid. Ἱμερόεντα) γρ. οἱ λυρόεντα, an λειριόεντα.

1570. Ἵμερος] *Metaplaſmus*, pro ἱμέρους, ut infrà v. 1613. Μύρτα, pro Μύρτοι. δάκτυλα &c. An potiùs, *Attico* more, *Adjectivè* ſumitur, & proindè *Adverbialitèr*, ut ſit ἵμερος, pro ἱμερόεντα, & hoc pro ἱμερόεντως. Ità certè ἱμερώτατον κάλλος, *Anthologiæ*. Ità ἀοιδότερος, pro ἀοιδικώτερος, ad v. 1606. & μαγώτερος pro μαγικώτερος, v. 1459. *Heſych.* Ἵμερος) Τὸ πρὸς τὰς καθαιρεσὰς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα. Eſt & Ἱμέρα, πόλις Σικελίας, ὅθεν ὁ Στησίχορος, καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς, de quibus *Theocriti* Scholiaſt. ad Idyll. 5. v. 124. & Idyll 7. v. 75.

1571. Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν] *Antipatri*

Ὢν ὅλος, ὠδίνεις Κύπελδι θερμολέχη.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου, εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὴν τόδ' ἄεισα, χὠ ἐκ τύμβοιο βοήσω,
Πίνελε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Διάλογος.

α. Πολλὰ πιὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον, ἠδὲ πεφύσας.
β. Καὶ σὺ ἦ, μὴ πίνων, ἴξεαι εἰς ἀΐδην.

Λεωνίδου Ταραντίνου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ

Θάεο,

certè ætate totus extabat *Anacreon*, ut notamus ad v. 1539. etiam ad noſtram ætatem non pauca durâſſe demonſtrat hæc noſtra Editio. Quare *Brodæi* notatio in locum minùs opportuna.

1572. Ὢν ὅλος ὠδίνεις] Bifariàm diſtingui poteſt, ὢν ὅλος, ὠδίνεις, vel ὢν ὠδίνεις.

1573. Πολλάκι μὴν τόδ' ἄεισα] *Juliani Ægyptii* hoc Epigramma extat, *Anthолog.* fol. 177. eidem aſcribitur Od. LIX. Tangit autem *Od.* 4. 15. 23. 24. 25. 26. 36. 41. &c. quibus omnibus *Anacreon* hoc argumentum proſecutus eſt, Vid. *Brodæi* Antholog. 1402.

1575. Πολλὰ πιὼν] Huic Diſticho, cùm ſit ἀδέσποτον,

Quùm ſis, ſpirat adhuc *Cypris*, *Amór-*
que tibi.

Juliani ex Præſidibus, *Ægyptii*,
in eundem.

Sæpiùs hoc Cecini, jamque exclamabo ſe-
pulcro,
Ante hos, ſi ſapiat, *Quiſque bibat*, Cineres.

Dialogus.

a. Multa Bibens, luxúque volutus, *Ana-*
creon, hìc es: 1575.
b. Túque, bibens nihilum, ſub tumu-
lum venies.

Leonidæ Tarentini, in *Anacreontem*.

En ſenem *Anacreionta*, ſatis quem im-
plevit *Iacchus*,

Tor-

πατον, Titulum Διάλογος pono, ut dignoſcatur, Viatorem functum *Anacreonta* compellare, cui ille reſpondet, quod, Veterum more, affixis α, & β. Literis, indicandum duxi. Ἡδὺ γε. αἰμά. Extat & hoc *Anthолog.* fol. 178.

1577. Πρίσβυν Ἀνακρεόντα] Hoc & ſequens Epigramma *Leonidæ Tarentini*, ejuſdem Ambo Materiæ, Diverſi Carminum generis. Extant *Anthолog.* fol. 367. *Doricè* ſcribit Author, ex *Tarento*, *Italiæ* urbe, oriundus: *Græcæ* enim in *Italiâ* urbes, *Doricè* loquutæ. *Ibid.* χύδαν, pro χύδην, *affatim*. Ibid. Σεσαλαγμένον οἶνῳ) eadem phraſis aliàs, *Anthолog.* fol. 417. Thema σαλέω, vel σαλάσσω, factum à σείω,

Θάεο, δινωτῷ τρεπτὸν ὕπερθε λίθῳ·
Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ὑπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,
Ἄχει καὶ ἀτραγάλων ἔλκεα ἀμπεχόνων·
Διστῶν δ' ἀργυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλήξ,
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄρα πόδα·
Μέλπῃ δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστᾶν,
Αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν·
Ἀλλὰ, πάτερ, Διόνυσε, φύλασσέ μιν· ἦ γὰρ ἔοικεν
Ἐκ Βάκχου πίπλων Βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδᾳ αὐτῷ, εἰς τὸ αὐτό.

Ἰδ', ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων Ὑπε-

σαλπω, ut σάλαγμα sit idem, quod σάγμα, nec tamen ea Vox in *Lexicis* noſtris comparet, nec ipſe videtur *Heſychius* rectè explicare vocem Σεσαλαγμένος. Hoc autem alludit ad *Anacreontis* effigiem, de quâ *Pauſanias*. Καὶ οἱ τὸ σχῆμά ἐστιν, οἷον ἄδοντος ἂν τις μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπου. Ità *Anthолog.* l. 2. c. 47. Γαστέρα μὲ σελάλακτο γέρων σὺν δεῖ Βάκχῳ.

1578. Θάεο] *Doricè* pro Θήεο, quod *Ionicum* pro θῆο, contracto θῆυ, à θήομαι, idem quod θάομαι, *ſpecto*. Vid. infrà, ad v. 1616. ubi Θᾶσαι.

1579. Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ὑπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς] Ità ſuprà, v. 1551. Ὑγρὰ δ' ὑπεκθρώσκοισιν ὑπ' ὄμμασιν. Λίχνα ὄμματα) Οἷον πιναλέως ἐπιθυμοῦντα, ὡς λιμώττοντες τ' καρδίαν.

Ἀμ-

Tornato dum ſtat flexilis in Lapide;
Molle tuens, ſenior pœtis ut fractus ocellis,
Ad talos Veſtes colligat uſque trahens:
De geminis ſoleis, vino velut Ebrius, unam
Perdidit, atque aliam Pes quaſi claudus agit:
Sive *Bathylli* autem canit ignes, ſive *Megiſtæ*,
Attollens molli plectra tenella manu.
At, Pater, hunc ſerva, *Liber*; nam nec decet, ille
Bacchicus à *Baccho* corruat ut Famulus.

Leonidæ ejuſdem, in eundem.

Vide, ut ſenex *Anacreon* nunc ebrius Sub-

1580. Ἀμπιχόναν] Ἀμπιχόνη & ἀμπίχονον, ab *Ionico* ἀμπίχω. pro quo & ἀμπίχω, pro ἀμφέχω, vel ἀμφιέχω, τετίσι ϖεριβάλλομαι.

1581. Διαϛῶν δ' ἀρβυλίδων] Ἀρβυλὶς, *Calceus*, etiam *Theocrit.* Idyll. 7. v. 26. Πᾶσα λίθος πλαίοσα πότ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδῃ. Ἀρβύλη idem, *Euripid.* Oreſt. v. 140. Hippolyt. v. 1189. Βλαύτη & βλαυτίον, idem. *Ibid.* Μεθυπολήξ) Ὡς οἰνοπολὴξ, δηλονότι, ὦ πεπίϛακται ὁ νῦς, ὁ ἀκαθ' Ὅμηρον, φρένας ἀκπεπαλαγμένος.

1582. Ῥικνὸν ἄραρε πόδα] Qui uno Calceo privantur, neceſſario claudicant. *Homer.* Hym. Apoll. v. 317. Παῖς ἐμὸς Ἥφαιϛος, ῥικνὸς πόδας. Undè ſuum *Leonidas* hauſit. *Brodæi* expoſitio ἐρρυϑμοδωρίον, non eſt hujus loci. Ἄραρε] Pro ἄρηρε *Dorico*.

1585. Βακχιακὸν ϑέραπα] Βακχικὸν ϑεράποντα. Poetæ autem *Baccho* ſacri propter *Dionyſiaca*, vid. ad v. 1632. Θέρᾳψ) ἀντὶ τοῦ ϑεράπων, ſuprà v. 1470.

1587. Ἰὼ ὡς ὁ σείσβυς] De hoc Epigrammate & illius Authore, dictum ad v. 1577.

Ὑποσκέλιζαι, κ᾽ τὸ λῶπος ἕλκειν
Ἐσάχει γήων· τῶν δ᾽ βλαυτίων τὸ μὲ
Ὅμως φυλάσσ, θάτερον δ᾽ ἀπώλεσεν·
Μελίσδειν δ᾽ τὴν χέλυν διαχρέκων 1590
Ἦτοι βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα·
Φύλασσε, Βάκχε, τ γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένης.

Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύγχορον
Λύσας Ἀνακρέοντα, Τήϊον κύκνον, 1595
Ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μελῳδόνῃ·
Λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, κ᾽ τοῖ σφυροῖς

Ῥιφθεῖσα

1588. Ὑποσκέλιζω] *Eubulo* comico ὑποσκελίζω, ἀντὶ τοῦ σφάλλω, κ καταπαλαίω τινά, *Metaphorâ* à Luctatoribus ductâ; σκέλος enim *Crus*, undè παρασκελὴς, & ἀποσκελὴς *Hecatæ* Epitheton, & ὡρισκελὴς, Nomen Ordinis nobiliſſimi *Garteriaci* dicti, ab *Edvardo* III. fundati. *Ibid.* Τὸ λῶπος) Vid. ad v. 1272. & infrà, v. 1598.

1589. Βλαυτίων] Vid. ad v. 1581.

1590. Θάτερον] Pro τὸ ἕτερον, θατέρῳ, pro τῷ ἑτέρῳ, & θάτερα pro τὰ ἕτερα. In Nominativo ἥτερα, pro ἡ ἑτέρα & *Doricè*, ἄτερα. Cave nè *Genitivo* aut *Accuſativo* ità dici putes, τοῖς enim & τοὺς non ità coaleſcere ſolent.

1594. Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύγχορον] *Eugenis* cujuſdam hoc Epigramma, de quo nihil habeo dicendum; extat autem *Antholog.* fol. 368. ſingulare opus Poetæ haud illepidi, quiſquis fuerit. Ἵμερος, ut Ἔρως, in *Plurali* Numero dicitur, cùm ſolus ſit

Ἔρως

Subſultet & veſtem relaxatam trahat
Lumbos ad uſque; Calceorúmque unum adhuc
Reſervet; alterum diù jam perdidit. 1590
Cantillat autem provocans Lyram ſimul,
Certè *Bathyllum*, aut candidum *Megeſtea*:
Serva ſenem tu, *Liber*, ut nè jam cadat.

Eugenis.

Dudum educatum melleos inter Jocos
Anacreonta, *Teium*, *Liber*, Cygnum, 1595
Ah! prodidiſti Nectaris potu meri:
Nam pætus huic Ocellus, & circà pedes
Re-

Ἔρως, & unicus Ἵμερος, ſi *Veneri* ipſi fides, quæ apud *Lucianum* in Dearum Judicio, ità loquitur, Παῖδέ μοί ἐσιν ἕνα καλὼ, Ἵμερον καὶ Ἔρωτα. De quibus videſis ad v. 809. At pace tantæ Deæ, Quomodò hi illius Filii, qui *Naſcenti Veneri* alludebant, teſtibus *Heſiodo* & *Anacreonte*, loco prædicto? Non exponendum igitur *Filii*, ſed *Famuli*. Παῖς utrumque ſonat.

1595. Τήϊον κύκνον] Vid. ſuprà ad v. 1567.

1596. Ἔσφηλας] Ὑποσείλισας, de quâ Voce ad v. 1588. *Ibid.* Νέκταρος μεληδόνι) Olim μελεδόνι, quæ vox perpetuò *Curam* ſonat, nec ideò poteſt eſſe hujus loci. Suſpicor, Novo verbo novum Poetam audâctèr uſum, *viz.* μελεδόνη, à μέλι & ἡδονὴ, compoſito; quali, ſi modò detur, nihil Elegantius, aut ſonantius.

1597. Λοξὸν γὰρ αὐτῆ βλέμμα] Ità ſuprà, v. 947. Λοξὸν ὄμμασι βλέψασα, licet illud alio ſenſu; hoc eodem, quo ſuprà, v. 1551. & v. 1579.

Λ4

Ῥιφθεῖσα λώπους πέζα, κ᾽ μονοζυγὲς
Μέθην ἐλέγχῃ σάνδαλον· Χέλυς δ᾽ ὅμως
Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται·
Ἁπλῶτα τήρῃ τ᾽ γεραιὸν, Εὐῖε.

Ἀδέσποτον.

Τήϊον ἀμφοτέρων μὲ βλέπῃς ἀκέρατον ἐρώτων
Πρέσβυν, ἴσον χείροις, ἶσον ἀδόντα κόραις·
Ὅμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον· οἶδ᾽ ἀπὸ κώμων
Τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Διο-

1598. Λώπους] *Æolicum*, pro λώπης, λώπεως, ut *Homer.* Odyſſ. ω. v. 393, ϑάμβους pro ϑάμβεος. Vid. quæ Nos ad *Odyſſ.* ω. v. 397.——Ὀδυσεῦς ϑ᾽ λαβὼν κύπε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ, Ubi pro Ὀδυσέος poſitum probo. Ità v. 1656. μέλδος.

1600. Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται] Alluſum ad illud *Anacreontis* dictum, quod ad *Od.* LX. laudo, Ὅτι οἱ παῖδες, ἡμῶν ϑεοί εἰσιν, ὃς ὑμνεῖται. Ἀθροΐζε) Ἀθρόως καθ᾽ ἑαυτὸν ἄδει. *Plato*, ἀθροίζεσϑαι εἰς ἑαυτὸν, pro *Recolligi in ſeipſum*, dixit, quod fit *Meditando*. Ῥ. ἀγλαΐζε), non æquè benè.

1601. Ἁπλῶτα τήρει] Ἁπλῶς, & ἁπτῶς ὁ ἐπὶ ἡ. Quæ ultima Vox apud *Grammaticos* aliud ſonat. *Ibid.* Εὐῖε) *Bacchi* Nomen Εὐῖος, de quo diximus ad v. 287. undè Εὐϊὰς ἡ, *Baccha*, ut *Horat.* l. 3. Od. 25. Qui & *Euæ*, vocem *Bacchantium* ingeminat, l. 2. Od. 19.

Τήϊον,

Retracta Veſtis fimbria, unáque ebrium
Solea arguit relicta: ſed Chelys tamen
Meditatur aliquod Carmen in *Cupidinem*:
Servato, *Liber*, tu ſenem; nè fors cadat.

Incerti.

Qui Pueris æquè placuit, placuítque Puellis,
Utrovis cerrtis notum in amore ſenem;
Aſt Oculus Vino gravis eſt mihi: Tu quoque nôſti
Talia nocturni ſigna ſodalitii.

Di-

1602. *Τήϊον, ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις*] Hoc Epigramma de *Anacreonte* extat *Antholog.* fol. 368. *Ἀδήλου.* Videtúrque à malo quodam homine, in ſui dedecoris patrocinium, hæc calumnia confecta: Verum teſtis non habendus eſt idoneus, qui Nomen celat. Vid. in Vitâ §. XXI.

1603. *Ἀδύνα*] Ab *ἠδύς*, de quâ voce ad v. 1326. Ità mox *τοῖς νέοισιν ἄδητο*, v. 1620.

1604. *Οἶδ' ἀπὸ κώμων*] Olim pro *οἶδ'*, legebatur, *ἠδ'*, ſenſu omninò nullo. *Ἂν δ' μὲν τὸ βεβαρημένον σίσυρα ποιῇς, ἡδὺ γελᾷς, Οἶδ', ἀντὶ δ' Ἡδ', πάντα τὰ εὐθὺς καταδήλα.*

1605. *Παννυχίδων*] *Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, Heſych.* Feſtum nocturnum, in alicujus Dei, vel Deæ, honorem obſervatum, quale illud *Catulliano* Trochaico celebratum, *Veneris* Pervigilium. Et *Mulieres* præcipuè hujuſmodi *Feſta* curabant, juxtà illud mox, v. 1629. *παννυχίδας δ' ἱερὰς ἡλικες χορὸι ἀμφιέπωσιν.* At *Viri* tandem admiſſi ſunt, quùm igitur, in hujuſmodi Vigiliis, ad omne genus

Luxu-

Διοσκυρίδυ, εἰς Ἀνακρέοντα.

Σμερδαίῃ ἐπὶ θρηκὶ ταχεὶς καὶ ἐς ἔρχαλον ὄρεῦν,
Κώμυ καὶ πάσης κοίρανε παννυχίδος,
Τερπνόταλος μύσησιν, Ἀνάκρεον· ὦ πὶ βαθύλλῳ
Χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέων.

Μελεάγρυ, εἰς Ἀνακρέοντα.

Αὐτόμαλοί σοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,

Κῆρ.

Luxuriæ & Nequitiæ demùm prolapsi sunt, indifferentèr Poetæ hâc voce sunt usi, de Congressibus nocturnis, Comessationibus & Compotationibus. Vid. infrà ad v. 1607.

1606. Σμερδαίῃ] De hoc Nomine, videsis ad v. 1538. *Ibid.* Ὄρεῦν) *Æolice* pro ὄρειν, ab ὄρος, ῆος, pro ῆος *Callimacho*. Vid. ad v. 1181. *Dioscoridæ* nomen præfert hoc Epigramma, Poetæ quidem, ut videtur, haud contemnendi; de quo tamen nihil certi habeo, quòd proferam: Extat verò hoc Poemation, inter *Danielis Heinsii* Poemata, è *Græcis* versa, p. 623. sumptum nempè ex *Anthologiâ* ineditâ. Plura illius Epigrammata extant in Editâ *Anthologiâ*, è quibus hoc tantum Distichon lubet proferre huic quoque ætati conveniens, Εἰς πῦρ ἠρώων ἔπε πρήξιες· ἐν γὰρ ἀμύσσις καὶ Κόρυδον Κύκνυ φθέγξατ' ἀοιδότερον.

1607. Παννυχίδος] Quid sit παννυχὶς, diximus modò ad v. 1605.

1608. Ὦ πὶ] Pro οἱ ἐπὶ, quomodò *Anacreon* v. 530

Dioſcoridæ, in *Anacreontem*.

Smerdis quem *Thrax* pulcher ad Oſſa uſque intima torret,
Vini & nocturnæ Rex vage lætitiæ,
Teïe, Muſarum dulce Os, quàm ſæpè *Bathyllo*
Mœrentes lacrymas ſuderis ad Calices!

Meleagri, in *Anacreontem*.

Sponte ſuâ Fontes Vinum tibi dulce propinent, 1610
Et

530. Ἢ Νεῖλον, ἢ ἐπὶ Μέμφιν. Vid. plura ejuſmodi ad v. 253. & 325.

1610. Αὐτόματοι] Hoc Epigramma, ex *Anthologiâ* quoque ineditâ, extátque etiam apud *Danielem Heinſium*, loco ſuprà laudato. De hoc verò *Meleagro*, extant aliquot Epigrammata, præter illa ipſius pluſquam Viginti, quorum unum hìc exhibere non pigebit, quòd omnem ferè hujus Poetæ hiſtoriam præbeat. *Anthолog.* fol. 280. Εἰς Μελέαγρον. Ἀτρέμμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς Εὕδει, κωμωδηθεὶς ὕπνον ἀφειλόμενον, Εὐκράτῳ Μελέαγρῳ, ὃ τὸ γλυκύδακρυν Ἔρωτα καὶ Μούσας ἱλαραῖς συνελίσσας Χάρεσιν· Ὃν ποθέουσιν ἅνδρωσε Τύρος, Γαδάρων δ' ἱερὴ χθών· Κῶς δ' ἐφάτη Μέροπος πρέσβυν ἐγηγερτόφεν. Ἀλλ' εἰ μὲ Σύρον ἐσορᾷς, ζαλάμυ· εἰ δ' ἓν σύγε Φοῖνιξ, Ναίδι· εἰ δ' Ἕλλην, χαῖρε· σὺ δ' αὐτὸ φράσον. Ubi lego Μέροπος, ex Hiſtoriâ; Κῶς ἦν γυναῖκες Μέροπος, ut ad *Euripid.* Helen. v. 380. Floruit autèm *Menippi* Stoici tempore, ut *Lucian.* de *Menippo*, Τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει καὶ ἔοικε τοῖς Μελεάγρου, ὃν καὶ αὐτὸν γυμνάζει. Vid. plura ex alio Epigr.

Κήκ μαχάρων πρέχομαι Νέκταρος ἀμ-
βρόσιος·
Αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον
ἄνθος,
Κῆποι· καὶ μαλακῇ, Μύρτα, πρέφοιδε
δρόσῳ·
Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἁβρὰ χο-
ρεύσῃς,
Βεβληκὼς χρυσέῳ χεῖρας ἐπ' Εὐρυ-
πύλῳ. 1615

Θεοκρίτου, εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα.

Θῆσαι τ' ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
Σπουδάν· καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθης,
Ἀνα-

pigr. l. 2. c. 6. Ibid. Ἄκρητον) ſubaudi μέθυ, vel οἶνον. Prior ſyllaba *Communis* etiam *Theocrito*, Idyll. 18. v. 18. Ἤδη ὑπὸ πρηΐοντος ἔδυς' ἐπιχεῖα ἄκρατον.

1611. Κήκ] pro κὰκ ἐκ, quomodò κήν pro κὰν, ut Not. v. 550. Ità *Theocrito*, Epigr. 20. v. 8. κήνιανὸς & Epigr. 19. v. 5. κήπιδέξιος.

1613. Μύρτα] Pro Μύρτοι, per *Metaplaſmum*, ut v. 1570. Ἴμερα, pro ἱμέρους. Vel Baccas Myrtorum alloquitur, id enim Μύρτα.

1614. Ὄφρα κὰν Δηοῦς] Δηὼ, Δημήτηρ. Alludit ad *Eleuſinia Cereris* ſacra, & οἰνωμένος addita, quòd & eadem *Baccho* etiam celebrarentur. *Diodorus Siculus*, Ὀρφεὺς εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενος τὰ τε Ἴσιδος καὶ τὰ Ὀσίριδος εἰς τὰ τῆς Δηοῦς καὶ Διονύσου μεταπέμψασθαι ὄργια. Vid. *Meurſium* de *Eleuſin.*

1615. Βεβληκὼς χρυσέην Χεῖρας ἐς Εὐρυπύλῳ] De *Eury-*

Et fundant Nectar Dii ſuper ambroſi-
um.
Sponte ferant Horti Violam tibi, veſpere
ſero,
Et Myrtus creſcat, Veris alumna, tibi;
In luco ut Cereris madidus terram pede
pulſes,
Amplexus teneris *Eurypylen* manibus.

Theocriti, in *Anacreontis* ſtatuam.

Hanc, Hoſpes, ecce, contuere Imaginem
Strictim; & veneris ut domum, renarra,
Ana-

Eurypylâ, ſuprà ad v. 1537. χευσῆν verò illam vocat, quomodò & Ἀφροδίτην, v. 570.

1616. Θᾶσσον τὸν ἀνδριάντα] Hoc *Theocriti* Epigramma, §. XVI. quod idem etiamnum reperitur, Veteri Marmore uncialibus Literis inſcriptum, in Areâ Palatii Nobilis Viri, *Erizzo*, ut nobis tradit αὐτόπτης* *Anglus* in Peregrinationibus ſuis. Conſtat autem ex *Iambo*, *Trimetro*, & *Phaleucio*, ſive *Hendecaſyllabo*, mutuò recurrentibus. Θᾶσσον) *Doricè* pro ἧσσον, & hoc pro ἥσσον, *Aoriſt. á.* Med. ut ſuprà v. 1578. Θάσσο) Pro ἧσο, & id pro ἥσσο, pro ἧσσ, à ἥσσομαι, pro ἡσσάομαι.

1617. Σπυδᾷ] *Doricè* pro σπυδῇ. ἐπὴν, pro ἐπὴν· ἔνθης pro ἔλθης.

* E. *Veryard* M. D. his Travels, at *Venice*. fol. 133.

Ἀναχρέοντος εἰκὼν εἶδον ἐν Τέῳ,
Τῶν πρόσθ', εἶπ' ἀρχαιοτάτων ᾠδοποιῶν.
Προσθεὶς δὲ, χὤπη τοῖς νέοισιν ἄδετο,
Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τ' ἄνδρα.

Κριτίας Ἀθηναῖος, εἰς Ἀναχρέοντα.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς,
Ἡδὺν Ἀναχρείοντα, Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἱππεύτυπον,
Αὐλῶν ἀντίπαλον Φιλοδάρειον, αἰὲν ἄλυπον.
Οὔποτέ σοι Φιλότης μεμάτεται, οὐδὲ θανεῖται,
Ἐς τ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν

Παῖς

1619. Τῶν πρόσθ', εἶπ' ἀρχαιοτάτων ᾠδοποιῶν] Οἱ πρόσθεν ᾠδοποιοί, pro Veteres Poetæ, ut eidem *Theocrito*, Epigr. 20. v. 3. οἱ ἐπάνω μυστικοί. *Ibid.* τῶ πρόσθεν, εἶπ' ἀρχαιοτάτου] Ità *Callimachus*, *Pallad. Lavacr.* v. 121. ——μακρὸν ἀείσομαι, ——Ἡ μέγα τῶν ἄλλων εἶπ' ἀρχαιότερον.

1620. Τοῖς νέοισιν ἄδετο] Ità ipſe *Anacreon*, v. 1190. Ἐμοὶ γὰρ λόγων ἔκπαγλοι Οἱ παῖδες ἐν φιλοῖν. Ità ſuprà v. 1603. Πείσουσι, ἴσον χάρις, ἴσον ἀδόντα χορεῖς.

1622. Τὸν ᾠδὸν γυναικείων] Hoc illuſtre *Anacreontis* elogium Authorem habet *Critiam*, *Calleſchri* filium, *Athe-*

Anacreontis vidi Imaginem in *Teo*,
Vatum, ſiquid amabile priorum : 1619
Addenſque, quòd placebat Adoleſcentulis,
Dices totum Hominem, nec inficeté.

Critias Athenienſis, in Anacreontem.

Fœmineos dulci mulcentem Carmine cantus
Miſit *Anacreionta Teos* ſub *Erechtheos* arces,
Deliciáſque Epulis, ſuavem Errorémque Puellis;
Tibia cui ingrata, placuit Lyra, ſemper amandum.
Nunquam veſter Amor morietur, ſive ſeneſcet, 1625
Donec Aquam Vino mixtam circumferat amplis

Po-

Athenienſem, Socrati coævum, atque proindè *Anacreontis* ætati proximum, ut apparet ex *Platonis Charmidâ*. Extat autem apud *Athenæum* l. 13. c. 8. fol. 600.

1623. Ἀναχρέοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν] Ἀνῆγεν, *Educavit*, produxit. Ἑλλὰς hìc *Ioniæ* opponitur & *Anacreontis* adventum ad *Athenas* & *Hipparchum* innuit. ℣. ἀνῆκεν.

1624. Συμποσίων ἐρέθισμα] Hic verſus ſuprà laudatur ad v. 332. Ἐρεθισμα) Ἐρεθιστὴς, ὃς ἐς τὸ συμποσιάζειν παρακαλεῖται.

1625. Ἀεὶν ἄλυπον] Ità ſcribo, pro ἠδὺν ἄλυπον, quòd ἠδὺν præmittatur, v. 1623.

1626. Οὔποτέ σοῦ φιλέοντος γηράσεται] Γηράσεσθαι olim; verùm σ' geminandum ob verſum, ut v. 44.

Παῖς ἀγαπομπεύσῃ σοφὸσεις, ἐπιδέξια νωμῶν,
Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις Χοροὶ ἀμφιέπωσι,
Πλάσιγξ θ', ἡ Χαλκῆ θυγάτηρ, ἐπ' ἄκροισι καθίζῃ
Κοττάβῳ ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίῳ φιλάδεσιν.

Ἰησοῦ τῷ Βαρνεσίῳ.

Ἀλλὰ σὲ, θεῖε γέρον, συγερὴ ῥὰξ ἦκεν ἐς ἄδην,

Κυκ-

1627. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ] Lepida allusio ad illud *Homeri* XXXVI. v. 2. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τὶ ῥίψῃ ἠὲ δένδρεα μακρὰ τηλύγετα.

1628. Ἐπιδέξια νωμῶν] κ. ἐπὶ δεξιὸν ὤμον. At *Casaubon.* rectè emendavit ex *Homero*, cujus & hæc Imitatio.

1629. Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν] Vid. ad v. 1605. Χορὸς Nomen Multitudinis Verbum habet Plurale.

1630. Πλάσιγξ θ', ἡ χαλκῆ θυγάτηρ] De hâc æneâ Tabulâ, quâ sunt usi Veteres in *Cottabissmis*, ità *Hesychius*, Πλάσιγξ) μάσιξ· ἢ δὲ ζυγὸς τὸ ἀντίρροπον· καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα καὶ τὸ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ. ΠΙΝΑΚΙΟΝ· καὶ μίσγων τὸ δὲ αὐλὸς, καὶ σύγκρασις τὸ ζύγωμα.

1631. Κοττάβῳ] De *Cottabo* diximus ad v. 1219. In *Latinâ* Versione *Cottaba* dico pro *Cattabos* per *Meta-*

Potandum Cyathis Famulus felicitèr orſus,
Fæmineíque Chori pernoctia Feſta celebrent,
Ære & nata Tabella cacuminibus ſuper altis
Cottaba ſuffundat, Geniali rore cadente.

Cælii Calcagnini.

At te, ſancte ſenex, Acinus ſub Tartara miſit;

Cyg-

Metaplaſmum ut v. 1570. & 1613.

1632. Ἀλλά σε. θεῖον γέροντα] Cùm *Calii Calcagnini* Epigramma *Latinum*, propter ſingularem Elegantiam, inter *Anacreontis* Elogia, locum mereri videretur, ne ſolitaria eſſent in *Græco* Codice *Latina* Carmina, viſum eſt mihi, *Græcâ* Metaphraſi, doctum hominem *Italum* comitari. Θεῖον γέροντα Nos vocamus, ut ille *Sanctum ſenem*; quandoquidem Poetæ omnes *Baccho* ſacri ſunt habiti, *Apollinique* & *Muſis*, Diiſque omnibus Curæ, Cordique. Quare *Ennius* Sanctos vocavit Poetas, teſte *Cicerone* pro *Archiâ* Poetâ. *Archilochi* Poetæ interfectorem *Calondam* (*Archiam* vocat *Euſebius*, Præparat. Evangel. l. 5. c. 13.) cui Cognomen *Corax*, ipſe *Apollo* arguit *Delphis*, Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἴσθι νηῶ. *Suidas*. *Ibycus* Poeta, quandò incidiſſet in Latrones, mortique eſſet proximus, Grues fortè ſupervolantes, teſtes & indices ſuæ Necis prædixit, quod reverà contigit, ut *Plutarchus*, *Suidas*, *Plinius* & *Lilius Gyraldus* narrant, illúdque *Auſonii* probat, *Ibycus ut periit, vindex fuit altevolans Grus*. *Simonides* ex Naufragii præſenti periculo liberatus. Miſſo de Mortuis, quem ipſe naufragum modò ſepeliverat, in ejuſdem be-

Κυκνείης κλείσω ὑγρὰ κέλευθα βοῆς.
Ἱερὸν ἀμφὶ τάφον δάφνη, καὶ κισσὸς ὀργοί,
Καὶ φίλον βύπεταλοις ταῖς καλύκεσι
ῥόδον.
Τηλόθι δ' ἄμπελος ἔσω· ἀπέσω τηλόθι
βότρυς,
Ὑμνοπόλῳ κομίσας ὀμφακορῆγα μέρος.
Ἄμπελον οὐκ ἔτι καρπὸν φιλεῖν Διόνυσον οἴω,
Οὕνεκ' ἀοιδοπόλων ἔκτανε λῷστον ἐών.

Τῷ αὐτῷ.

Ὃς βαλάνων ἔρατῇ μὲν τιθὴ Δημήτερος
ἀκτῇ,

Ὃς

ficii memoriam eidem Mortuo hoc Epitaphium inscripsit, Οὗτος ὁ Κηΐος Σιμωνίδεω ἐπὶ σωτὴρ, Ὃς καὶ πθνειὼς ζῶντι παρέσχε χάριν. Servatus * idem ex ædium, in quibus discubuerat, ruinâ, magnum erat exemplum Divinæ in Θεοσεβεῖς homines Benevolentiæ; de quâ re Nos pleniùs in *Pindari* Vitâ; ut & de *Pindaro* ipso, de quo *Pythia* clamare solita, Πίνδαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεσθαι. De *Sophocle* hæc illius Vitæ Author. Γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς φησὶν ἄλλος, καθὰ Ἱερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. Ταύτης γὰρ ἐξ Ἀκροπόλεως κλαπείσης, καὶ ὄναρ Ἡρακλῆς ἐφήλατο Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν ὑπ' αὐτοῦ οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσόντι ἐρευνῆσαι, ἵνα ἐκρύπτετο. Ἐμήνυσε δὲ αὐτῷ τῷ Δήμῳ καὶ πάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. *Sophoclem* eundem, Cothurni Tragici Principem, *Plinius* l. 7. c. 29. defunctum sepelivi *Liber* pater jussit, obsidentibus mœnia *Lacedæmonis*, *Lysandro* eorum Rege in quiete sæpiùs admonito

* Vid. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. & *Pindaric.* Lect. nostras

Cygnææ clauſit qui tibi vocis iter.
Vos, Hederæ, tumulum, tumulum Vos cingite, Lauri,
Hoc Roſa perpetuò vernet odora loco;
At Vitis procul hinc, procul hinc, odioſa faceſſat,
Quæ cauſam diræ protulit, Uva, Necis.
Creditur ipſe minùs Vitem jam *Bacchus* amare,
In Vatem tantum quæ fuit auſa nefas.

Henrici Stephani.

Inventis glandem qui non faſtidit ariſtis,

Poſt

nito, ut pateretur humari Delicias ſuas. Requiſivit Rex, qui ſupremum diem *Athenis* obiiſſet, nec difficultèr ex iis, quem Deus ſignificâſſet, intellexit, Pacémque funeri dedit. De *Homero*, *Virgilio* & *Horatio* multa reſtant dicenda: De *Heſiodo* plura *Lilius Gyraldus*, ut & aliis Poetis. At quid ego pluribus exemplis utor? Cùm neceſſe ſit, Deo O. M. ſua ipſius Dona omninò chara haberi; Ingenii autem excellentiam inter Dei Dona non minimum habendam. Quare qui illo ornantur, illos ut Dei Amicos par eſt ſuſpicere. Videant itaque Magnates hujus Mundi, qui ſubdolos & indoctos Adulatores ſinu excipiunt, Divino Ingenio prædítos rejiciunt, quàm ſe Deo gerant diſſimillimos. Vid. infrà ad v. 1699. & v. 1767.

1637. Ὀμφακοῆγα μόρον] *Anthol.* l. 1. c. 2. fol. 2. Ἡ τὺς ὀμφακοᾶγας ἐγείναο, τὺς ἀπιπάντας Βότρυας. Fit autem Vox ab ὄμφαξ, *Uva acerba*, & ῥὰξ, *Acinus*, quo epoto *Anacreon* dicitur expirâſſe, ut notamus ad v. 1432.

1640. Ὃς βαλάνων ἔρα] Et hoc Epigramma Nos *Græcè* luſimus ex *Henrici Stephani* Latino.

Ἄφεγ-

Ὅς τ' οἴνοιο πιὼν ἀφ' ἑθέλησιν ὕδωρ,
Ἡμετέρῳ ἐκὰς ἔστω ἀφ' ἱμερόεντος ἀοιδῆς·
Οὐ χρέκει εἰν ἀλόγοις ἅδε λύρη.
Ἀλλὰ σύ, ὃς νοερῶν ἐδάης μυστήρια Μουσέων,
Νέκταρος ἐμμεμαὼς Ἀμβροσίης τὲ φαγεῖν,
Ὅς τ' Ἀφροδίτην πᾶσαν ἀθέσφαλον ἐγκατα μιγνὺς
Ταῖς Χάρισιν πᾶσαις, Ἑλλάδα δίψαν ἔχεις,
Σειρήνων, πειθῦς τε πόθων τ' μελὸν αὐτὸν,
Τόνδε δέχου χερσὶν Τήϊον ἄνδρα τεαῖς·
Ἐντεῦθεν γὰρ, ὅλον σὲ μελισταγέος Ὑμηττοῦ
Εἷς χορέσας δύνασαι, καὶ χορέσας δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ τύτῳ γλυκερὰς οἵμας ὑπέθηκεν Ἀπόλλων,
Πιερὶς ἡ Κλαρίη Τηΐας ἧσε λύρη·
Ἐν δοιῇ· σάφα δ' οἶδα, Ἀνακρείοντος ἀοιδῇ
Πολλάκις ἀμφιαχεῖν δῶμα Φερηϊάδεω·
Ὅς

1646. Ἀφροδίτην ἐγκαταμιγνὺς ταῖς Χάρισιν] *Eurip.* Herc. Fur. v. 673. Οὐ παύσομαι τὰς Χαρίτων Μούσαις συγκαταμιγνύς, Ἡδίστην συζυγίαν.

1647. Ταῖς Χάρισιν πάσαις] De *Charitum* numero

Poſt Uvam Latices non, *Acheloe*, tuos,
A noſtro abſiſtat procul, ô procul ille, Poetâ:
Non facit ad fatuum Barbitos hæc ſtomachum.
At tu, quicumque es, natus meliore palato,
Nectare & Ambroſiâ qui ſatur eſſe cupis;
Qui Veneres omnes, omnes guſtare Lepores,
Graii delicias & cupis Eloquii,
Qui vis *Sirenas*, *Suadæque* audire medullam,
Huc ades, huc aures verte animúmque tuum:
Namque his, *Cecropio* toto ſi, Lector, *Hymetto*
Te ſatiare potes, te ſatiare potes.

Ejuſdem.

Aut hos Verſiculos dictavit *Apollo* Poetæ;
Phœbææ aut contrà *Teïa* Muſa Lyræ:
Illud in ambiguo eſt: Hoc conſtat, Cantibus iſtis
Sæpè *Pheretiadæ* perſonuiſſe domum.

Qui

10 vid. ad v. 418. & quæ *Brodæus* ad Anthолog. l. 1. c. 27. §. 1. Τειοσαὶ μὲ Χάριτες.

1652. Ἡ τύτῳ γλυκερώς] Et hoc Epigramma Nos *Græcum* fecimus ex *Henrici Stephani* Latino.

1655. Δῶρα Φερητιάδαο] *Apollinis* ità dicti, ab *Admeto*, *Pheretis* filio, quem Amavit, cuíque ſervivit.

Os

Ὅς γῶν τῦδε μέλευς κηλήμασιν οὐκ ἐμαλάχθη,
Οὐδὲν ὁρᾷ, ἢ πλεῦν ἠελίοιο ὁρᾷ.

Τῦ αὐτῦ.

Τεὶς μάκαρ ἔτος ἀνὴρ, ᾧ κεν τοιοῖσδε μέλεσσι.
Ῥευσεν, ἀπ' Ἀονίης δειρᾴδος, ὄλβι' ἔπη·
Οὐκ Ἔρος, οὐδὲ Γέλως, ὁ καλλίον Ἵμερος εἶπεν,
Οὐ Χάρις ἀμφοτέραις σὺν χαρίεσσιν ἑαῖς.

Ἐρρίκω Στεφάνω.

Φύσις ᾧ ἔνεστι καλὴ,
Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψὴ,
Λαβέτω ποίημα καλὸν,

Λα-

1656. Ὅς γῶν τῦδε μέλευς] Pro μέλεσι. Vid. ad v. 1598.

1658. Τεὶς μάκαρ] Hoc Epigramma ex *Latino* Tanaquilli Fabri *Græcum* feci, iisdem rationibus.

1660. Οὐδ' Ἔρως, οὐδὲ Γέλως, οὐδ' Ἵμερος] Quòd Ἔρως & Ἵμερος sint Divi & ex *Veneris* satellitio, dicimus ad v. 809. Quòd Γέλως etiam *Risus*, & *Iocus*, sint ejusdem Gradus, ex *Horatio* & *Apuleio* liquet, quorum prior laudatur ad v. 812. undè etiam in *Latino* exemplari lego *Iotus*, non ut olim *Ioci*: De deo *Risu* & illius solennibus cum dignâ hilaritate celebratis, idem *Apuleius* Metamorphos. l. 3.

Φύσις

Qui non ergò hujus capitur dulcedine Verſus,
Nil ſapit, aut ipſo plus ſapit ille Deo.

Tanaquilli Fabri.

Felix, ah! nimium felix, cui Carmine tali
Fluxit ab Aoniis vena beata jugis.
Quid melius dictaret Amor, Riſúſque, Jocúſque,
Et cum Germanis Gratia juncta ſuis?

Joſuæ Barneſii.

Genio valet quis alto?
Genio bono valet quis?
Capiat Poema pulcrum,

Capiat

1662. Φύσις ᾧ ἔνεστι καλὴ] Hoc Odarion è contrà, ex *Græco* Henrici Stephani *Latinum* Nos fecimus. Et *Henrico Stephano*, inter innumera ejuſmodi, Primam *Anacreontis* Editionem debemus, & elegantem Metricam Verſionem *Latinam*, præter totam Oden xi. quare non erat illi invidendum, nec *Virtuti* illius, *Doctrinæque* & *Famæ* detrahendum. Qui dat Merenti laudem, quod Juſtum eſt facit & Deo gratum; qui nec merentes fovet, iniquus & hoſtis hic Virtutis, quiſquis ille fuerit & quocumque nomine, aut loco ornatus; quos oppidò plures Literatus Orbis ubique dolens reperit, ut mox notamus ad v. 1767.

Φίλω

Λαβέτω ποίημα κομψὸν,
Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
Χαρίτων πνέον τὲ πασῶν.
Ἄχαρις δέ τις πέφυκώς,
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνὴρ,
Μεθέτω ποίημα κομψὸν,
Μεθέτω ποίημα τερπνόν·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Μουσῶν,
Ἱερὸν δέ κ' ἐστι Φοίβου,
Χαρίτων τὲ, Κἀφροδίτης.
Ἐὰν δ' ἐμοίγ' ἀπειθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλους,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Ἅμα πᾶσιν, ἠδὲ πάσαις,
Ἐμίηνεν ὧν τά γ' ἱερά.

Ἀνακρέων Χειπανός.

Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός·
Θέλω δὲ Κόσμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δ' ἐχέτω
Χορδαῖσι μοῦνον ἡχεῖ.
Ἡίνεσα νεῦρα λίην,

Καὶ

1680. Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς] *Jesuita* quidam *Græculus* librum olim edidit, cui titulus Ἀνακρέων Χειπανὸς, quem cùm ostenderet mihi Cl. Dominus *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μακαρίτης, illius *Animum*

Capiat Poema bellum,
Quod *Hymetta* mella ſpirat,
Charitáſque ſpirat omnes.
Genii ſed omnis expers,
Veneriſque deſtitutus,
Fugiat Poema pulcrum,
Fugiat Poema bellum:
Sacer ille namque *Muſis*
Liber eſt, Sacérque *Phœbo*,
Venerique, *Gratiiſque*.
Mihi ſin inobſequens quis
Manibus terat profanis,
Luat illicò piâclum
Paritèr Deabus & Diis,
Sacra queîs profana fecit.

Anacreon Chriſtianus.

Carnem libens celebrem,
Mundum libenſque cantem;
Chriſtum Lyræ ſed unum
Nervi mihi ſonabunt.
Nervi mihi placebant,

Che-

nium eſſe meliorem, quùm *Succeſſum*, oſtendi: nec enim *Metri* ratione, nec *Græcæ* Linguæ cognitione ſatis erat exercitatus: Quare ego eodem tempore, Duas *Anacreontis* Odas, Hanc nempè & ſequentem, αὐθχεδίως πεπαρῴδηκα, experimenti gratiâ, coram ipſo prædicto *Baronetto*, cùm primùm me ad hanc Editionem hortaretur; quas hìc ad Juventutis φιλεκπαίδευσιν exemplum exhibeo.

Καὶ τῷ Λύρῃ, ἁπάντων
Τὸν Χειρῶν ἡ σοφήτερη.
Κἄπειθ' ἑκὼν μὲν ἦδον
Χειρῶν τε, τοῖό τ' ἄθλες·
Τῷ Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Καὶ Δαίμονα στρατείην,
Νικωμένης ὑπ' αὐτῦ·
Ἄκων δ' νῦν ὄρημι
Τῷ Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Χειρῶν κρέονθα ἐχθρές.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡ Γῆ τε καὶ τὰ Κόσμε·
Λύρη γὰρ ἐνθεάζει,
Χειρῶν τε μῦθον ᾄδει.

Ἀνακρέων Χειρωνός.

Τύχη τὰ τερπνὰ Πόρνοις,
Χρυσὸν δ' ἔδωκε Φωρσὶ,
Τὸ πλῆσιον Τοκίσαις,
Καὶ σκύφα μεσὰ Βάκχε

Τοῖς

1699. *Τύχη τὰ τερπνὰ πόρνοις*] Et hanc Oden ad *Anacreontis* imitationem eodem tempore feci, ut ostenderem prædicto Viro Nobili, Filióque Dno. *Roberto*, illiúsque Filio D. *Johanni*, tum vix Duodecennì, at in his Literis prompto & exercitato; quomodò Religioni nostræ felicitèr ex *Anacreonte* velificemur: Quibus utrísque Odariis, cùm vehementèr

Chelyſque; quòd Deorum
Regem ſonare vellent.
Volenſque deindè canto
Chriſtum, illiuſque Geſta,
De *Carne*, déque *Mundo*,
De *Damoniſque* turmâ,
Suſpenſa ab Hoc tropæa.
Dudúmque cerno nolens
Carnem, malúmque *Mundum*,
Chriſti Ducis Rebelles.
Mihi Valete poſthinc,
Tu, *Terra*, túque *Munde*;
Namque acta plectra Cælo
Soli Deo vacabunt.

Anacreon Chriſtianus.

Fortuna Lata ſcortis,
Furunculis dat *Aurum*,
Opéſque ſanguiſugis,
Et plena pôcla Bacchi

Affundit

tèr Dominum *Johannem Cotton* Avum & Nepotem, Filiúmque, recreatos videret Uxor ejuſdem, lectiſſima Matrona, ad illius deſiderium *Anglico* metro ſtatim utraque donavi; nunc tandem *Latino*.

1701. Τὸ πλέσιον τοκίζεις] *Plato*, Οὐ παρέχεται ὁ θεὸς τοῦ δίκου, ἂς τοκίζης, ἀλλ' ἐπιβλέπει πρὸς τὴν ψυχὴν, ἐάν τις ὅσιος ἢ δίκαιος ἐν τυγχάνῃ. Quæ divina propè ſententia ſimilis illi, 1 *Samuel*. c. 16. v. 7.

1702. Καὶ σκύπφα μεστά.] De voce σκύπφος, pro σκάφος. vid. ad v. 1094.

Τοῖς δ' μέθης Ἑταίραις·
Καὶ δεῖπνα πλεῖα Λίχνοις,
Τιμάς τε Κωπίλοισι,
Τοῖς Κοσμικοῖς Φρόνησιν,
Τοῖς Καρτεροῖσι νίκην,
Ποδωκίην Θοοῖσι·
Τοῖς δ' Εὐσεβέσιν ᾠδήν.
Τί γ' ἂν Θεὸς δίδωσι;
Τὸ πίστεως βεβαῖον·
Λυτ' Ἐξοχῶν ἀπατέων,
Ἀνθ' Ἡδέων ἁπάντων,
Τέχνης τε, Καρτεός τε,
Χρυσοῦ τε, Καὶ ἀργύρου·
Νικᾷ ὃ Κόσμον αὐτὸν
Θεοῦ πρέπουσα Πίστις.

Ἀληθῶν ἀνθρώπων Κέρδος.

Ὦ κερδαλῆ βροτείης
Κοινὴ Φύσις γενέθλης,
Ὦ ἄνθρωπε πολύπλαγξ,

Ἐως

1703. Τοῖς δ' μέθης ἑταίραις] Ultro hoc *Anacreontis* Versiculo utor; is enim v. 387. Ὁ δ' μέθης ἑταίρης.

1718. Ὦ κερδαλῆ βροτείης] Occasionem huic Poemati præbuit Amici cujusdam per literas Rogatio, ut vellem *Græco* Carmine illum in exteras Regiones abiturum comitari; deditque subjectum, *Lucrum Hominis*

Affundit Ebrioſis:
Plenas *Dapes* Guloſis,
Blandiſque fert *Honores*,
Prudentiam Doloſis,
Victoriam Cruentis,
Currentibus dat *Alas*:
Deum colentibus *Nil*.
His ergò Quid Deus dat?
Fidelitatis augmen:
Quod *Dignitatis* inſtar,
Jucunditatis, *Artis*,
Et *Roboris* timendi,
Argentulique & *Auri*:
Mundumque vincit ipſum
Fides creata Cælo.

Verum humani generis Lucrum.

Mortalis ô doloſa
Natura ſtulta Gentis,
Homo, create Cœno,

Quo-

Hominis præcipuum, titulum nempè Libri cujuſdam Dni *Lukins*, quem ille nuper ex *Anglico* in *Latinum* vertit & nunc Prælo committere meditatur: cujus laudandæ Petitioni morem illicò gerendum duxi, & proximo, poſt Literas acceptas die, hoc illi Poemation, *Græcè* tantùm tunc exaratum, & ἐδιμονλάτιχν remiſi, mox auctius factum & *Latino* metro donatum.

1720. Ὦ ἄνθρωπε πολύπλαστε] *Callimacho* dictus homo, πολὺς ὁ Προμήθευς. Vid. *Hug. Grot.* de Veritate Relig. *Chriſtian.* in Not. ad l. 1. p. 221.

Εως πότ' εἰ βέβηλος,
Καὶ καρδίας βαρείης;
Εως μάταια δίζεις,
Καὶ ψευδόκερδος εὑρεῖν;
Τοσῶνον ἐξεβλήθης
Κήπων ἀφ' Ἡδονείων
Λαιμαργίας ἕνεκα·
Τοδεύτερον φερήθης,
Ἁμαρτίησιν ἄλλαις,
Κόσμου τε καὶ βίοιο,
Ἐξομβρείας ἀνάγκη.
Ὑμῶν τινας κεραυνοὶ,
Καὶ πῦρ ἀπ' οὐρανοῖο,
Ἐν Σωδόμοις ὄλεσαν,

Ὁ-

1722. Καὶ καρδίας βαρείης] *Pſalm.* 4. v. 2. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

1726. Κήπων ἀφ' Ἡδονείων] Vocem Origine *Hebraam* eſſe ſcio, at undè *Græca* Vox ἡδονὴ pro certo manavit. Quarè ſcribens *Græcè Græcam* quoque illi Analogiam tribuendam puto. Hortum autem *Edenis* rectè dixeris *Græcè* κῆπον ἡδονῆς.

1727. Λαιμαργίας ἕνεκα] Rectiſſimè dictum, *Plures Gulâ pereunt, quàm Gladio*, cùm & *primi* omnium *Peccati* & adhuc omnium ferè Peccatorum *Gula* ſit Origo, præter quod & omnium propemodum Morborum occaſio ſit, quorum momenta circa *cibum* & *potum* verſantur. *Poſt* Malum *athereâ* arbore *Subductum*, *Macies & nova Febrium Terris incubuit Cohors*; *Semotique priùs tarda neceſſitas Lethi*

Quoúſque eris profanus?
Gravi quoúſque corde?
Quoúſque vana quæris,
Lucróque falſo inhæres?
Ejectus olim eras tu
Hortis ab *Hedonæis*,
Guloſitate victus:
Privatus indè Mundo,
Ipſâ ſimulque Vitâ,
Peccator interîſti,
Per Diluvî furores.
Te fulmen igne torrens,
Et acta Flamma cœlo,
In *Sodomis* peremit,

Pere-

thi corripuit gradum. Πόθεν αἱ μοιχεῖαι, αἱ πορνεῖαι, αἱ πολυτελείαι, αἱ ἀσπασιαὶ, οἱ φόνοι, αἱ λῃστεῖαι, καὶ πᾶσα τῆς ψυχῆς ἡ ἀλαφροσύνη; Οὐ διὰ τὸ ἄφρονα εἶναι καὶ ἀνόητον; *D. Chryſoſtom.* εἰς Γένεσιν §. 37. fol. 304. Edit. *Savilian. Theogn.* v. 693. Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν. *Cæl. Rhodigin.* l. 7. c. 9. l. 21. c. 9. 10.

1729. Ἀμαρτήσιν ἄλλοις] Non excluſivè ad *Gulam*, verùm ut *Gula* intelligatur cum multis aliis, à ſancto Patre modò memoratis. Confer *Geneſ.* c. 6. v. 5. cum loco *Strabonis* & *Catulli* ab *Hugone Grotio* laudato, Veritat. *Chriſtian.* Relig. p. 224. & 228.

1730. Ἐξομβελίας ἀνάγκῃ] Diluvium *Noachicum* intelligitur, de quo *Genes.* c. 7. *Hug. Grot.* ibid. p. 29. & Not. in locum *Stillingfleet.* Orig. Sacr. Edit. 1702. fol. 370. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 7. *Lucan.* Pharſal. l. 4. *Senec.* Natural. Quæſt. 30. *Cæl. Rhodigin.* l. 22. c. 24.

1734. Ἐν Σοδόμοις ὄλεσαν] De hoc Incendio, præter *Geneſ.* c. 19. *Diodor. Sicul.* l. 19. *Strabo* l. 16.

&

Ὀλεσαν ἐν Γομόρροις.
Ὑμῶν τινας χανοῦσα
Ἀπερρόφησε γαῖα,
Καὶ χάσμα σ' θαλάσσης
Ὡς Βοῦριν εἶν Ἀχαΐδι,
Ἀτλαντικόν τε χῶρον.
Ὑμῶν τινας παρ' ἐχθρῶν
Πόρθησεν ὅλῳ Ἄρης,
Καὶ λοιμὸς ἀνδρολοιγός,
Καὶ λιμὸς αἰνογάστωρ.
Σὲ δ' αὐτὸς ἦλθε Χειρὸς
Ἀπ' ἐκ κακοῦ σαώσας,
Παθημάτων τε πάντων,
Ἁμαρτιῶν θ' ἁπασῶν,
Ἀπὸ χθονός τέ σ' αὖτις
Ἐς αἰθέρ' βιβάζειν.
Σὺ δ' ἐκπλαγεὶς τέθηπας,

Ἰδ'

& l. 35. c. 15. *Solinus*, Edit. *Salmaſian.* c. 36. quos omnes locos exhibet *Hugo Grotius* in Not. ad l. 1. p. 245.

1739. Ὡς Βοῦριν εἶν Ἀχαΐδι] Ἀχαΐδι pro Ἀχαιΐδι Contractione *Jonicâ*, ut Νηρεΐδες pro Νηρηΐδες & Νηΐδες pro Νηϊάδες. De hâc re ità Ovid. Metamorph. l. 15 §. 13. *Si quaris Helicen & Burin, Achaiidas urbes, Invenies ſub Aquis: & adhuc oſtendere Nauta Inclinata ſolent cum mœnibus oppida merſis.*

1740. Ἀτλαντικόν τε χῶρον] Terra *Atlantica* innuitur

Peremit in *Gomorrhis*.
Te gurgitabat olim
Tellus hiante rictu,
Et hauriebat Æquor;
Ut *Burin* illam *Achivam*,
Atlanticas & urbes.
Sub hoſtibus cruentis
Te *Mars* ſubegit atrox,
Lethalis atque Peſtis,
Famésque dura Ventri.
Te *Chriſtus* ipſe venit,
Ut ſervet à maligno,
A Peſtibúſque cunctis,
Reatibúſque cunctis,
Te de ſolóque rurſus
Ad aſtra ſic reducat.
At tu, ſtupore captus,

Tel-

nuitur, quæ totâ *Europâ* major abſorpta fuit olim ab *Oceano*, ut ex *Platone* tradunt.

1742. Πόρθησεν] Verba πέρθω & πορθέω, de *Urbibus* & *Locis* primitùs dicta, τροπικῶς etiam de *Perſonis* dicuntur. Ità *Sophocl.* Ajax. v. 912. Οἴχωκ', ὄλωλα· ἀμφικόρθημαι, φίλοι.

1743. Ἀνδρολοιγὸς] Quomodò *Homero* βοητολοιγός.

1743. Αἰνογάστωρ] Ut κοιλογάστωρ, ἐρυγάστωρ, ὀλβιογάστωρ. *Fames* Ventrem præcipuè vellicat.

1751. Σὺ δ' ἀκωλαγὲς πέφηπας] Huc refer quæ dicimus ad *Sophocl.* Ajac. v. 163. Ἀλλ' ὃ δύνατον τοῖς ἀνοήτοις. κ. λ.) Per ſe Impoſſibile eſt, ut Homines rebus Mundanis & ſecularibus toti addicti, affixi, defixi & attoniti, Divinum aliquod Dogma curent, ſapiant,

Ἰδ' εἰσέτ' ἀμφὶ γαῖαν
Χάσκεις τε, κἀδδ' ἐρευνᾷς,
Ἔχων τόμ' ἐν κοπρῶνι·
Ἀλλ' ἐρχυὸν, θεοῖο
Δῶρον, κατηλόγησας.
Ὦ Χειρὲ, θεῖε σῶτερ,
Τὸ σὸν δίκαιον ἦτορ,
Τὸ κρήγυον σὸν ἦθος,
Μιμήσεθ' μὴ ἐδείς·
Οὐδ' οἱ θεοδέες σοὶ,
Ἀνάκτορές τ' ἀγαυοὶ,
Ποιμάντορές τε λαῶν,
Ἐπίσκοποί τε σεμνοὶ,
Ἀειρέες τὲ λαμπρῇ,
Ἡγήτορες, Κεραί τε.
Ἀλλ' ἄκεστοί τε πάντες,
Ἰδ' ἄφρονες, θεῦ τε,
Φρονήσεώς τ' ἄπειροι,
Καλὺς κακῦσιν ἄνδρας,

Σο-

sapiant, aut respiciant. Passionum Nebulæ Animæ visum prorsus intercipiunt, hujus Vitæ illecebræ masculam vim frangunt, & Hominis sapientiam emolliunt, Ambitio & Lucrum excæcant, ut res ipsas, quales Naturalitèr sint, non verè decernamus. Vid. 1 *Corinth.* c. 2. v. 14.

1756. Κατηλόγησας] *Sophocl.* Ajac. v. 278. Κατημίλησα. Ab ἀλεγέω, voce *Homericâ*, ἀπηλεγέως dixit *Apollonius* Argonaut. l. 2. Κατηλεγέως *Nicander.*

Τὸ

Tellure fixus hæres,
Hianſque ruſpitánſque
Os inſeris cloacis:
Sed Aſtra, dona *Chriſti*,
Contemnis, abjicíſque.
Te, *Chriſte*, te, Redemptor,
Tuúmque pectus æquum,
Sanctos tuóſque Mores,
Quis diſcet, exprimetque?
Tuî nec ipſa Imago,
Regeſve pertimendi,
Paſtorculive plebis,
Epiſcopive ſancti,
Vel Nobiles ſuperbi,
Ducéſve, Iudicéſve.
Verùm inſciíque cuncti,
Stultique, Numiniſque,
Prudentiæque nudi,
Bonos viros malignant,

Doctos

1759. Τὸ χρήγυον] Vox *Homerica*, de quâ *Euſtathius* & Lexicographi.

1761. Οὐδ' οἱ ψευδεῖς σοὶ] Vid. quæ *Iſaias* c. 1. v. 23. & *Jeremias* c. 6. v. 13. c. 8. v. 10. c. 23. v. 11. *Hoſeas* c. 9. v. 7. *Michael Draytonis* Polyolbion §. XIII. fol. 217.

1667. Ἀλλ' ἄκεστοί τι πάντες] Huc refer illud *Antholog.* fol. 472. Πάντα σέθεν φιλέω· μοῦνον δ' οὐκ ἄκεστον ὄμμασι Ἐχθαίρω, συκοφῆς ἀνδράσι πεπόμφον. *Nam is non benè volt tibi, qui falsò criminat apud Te.* Ennius.

Ἀλλ'

Σοφὺς πατοῦσιν ἄνδρας,
Καὶ κωπίλους φιλοῦσι,
Φιλοῦσι παμπονήρους,
Τοὺς σφιν γένυς λαχόντας,
Ἀλλ' ὃ φρενῶν ϛαλαγμός:
Καὶ πλουσίων ἐρῶντες
Ἀμνημονοῦσι Χρηϛῶν·
Τάξει δ' τ' μελισσῶν
Κηφῆνας ἐκτρέφουσι,
Καὶ γλαῦκας ἀντὶ κύκνων·
Καὶ κοσμικοῖο κέρδεος
Ἐρῶντες, ὃ βλέπουσι
Τὸ κέρδος οὐκ ὀνοϛὸν,
Ἀληθινὸν, τὸ μέλλον
Ἐν ὀρανοῖς λαβέσθαι·
Τὸ σκοτόβρωτον ἵπω
Γενήσετ', ἤδ' ἀλωτὸν,
Κλέπτησιν οὐδὲ κύρμα·
Τὰς δ' ἐλπίδας βροτείας
Οὐ πώποτ' ἠπάτησεν.
Δὸς, Χριϛὲ, δὸς τὸ κέρδος
Σωϊσδότου καλοῖο·
Δὸς Πνεύματος τὰ δῶρα,
Τὴν Πίϛιν ἀκλόνητον,

Τον

1775. Ἀλλ' ὃ φρενῶν ϛαλαγμός] Talibus illud Votum

Doctos viros reculcant,
Coluntque voce blandos,
Et improbos adaugent,
Sibíque carne junctos,
Virtutis at carentes:
Et divitum Patroni
Bonos nec ore nôrunt,
Apumque ſedularum
Fucos loco focillant,
Et Noctuas olorum.
Lucróque ſeculari
Cæci, nec intuentur
Lucrum illud haud-iniquum,
Verum; quod & futuro
In ſeculo capeſſent;
Quod Vermibus nec unquam
Obnoxiúmve fiet,
Raptoribúſve præda;
Mortaliúmque certam
Spem non fefellit unquam.
Hoc *Chriſte*, da Lucellum,
Conſcire nil malignum;
Et Dona Spiritûs da,
Fidémque non movendam,

Et

tum placet, Θέλω τύχης ςαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πῆμα.
1786. Τὸ σπόβρωτον] *D. Matth.* c. 6. v. 19. 20.

Τὴν Ἐλπίδα χαίρειν,
Στοργήν τε φιλάδελφον,
Τό θ' ἥσυχόν γε θυμοῦ,
Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον,
Ἀεὶ δ', ἀεὶ γαλήνην·
Τότ' ἂ φθονήσομ' ἄλλοις,
Οἷσῳ Τύχη γελάσῃ,
Οὗσῳ Τύχη φιλήσῃ,
Πλοῦτός τε ψευδοκερδὴς,
Τιμή τε κοσμοφεγγὴς,
Ἔρως τὲ παιδοέκτης,
Ἐν ἀγκάλαις φέρουσι,
Τύχης ποιητὰ τέκνα,
Ὄνυς τὲ κὴ καβάλλας.
Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἄλλος
Παμπλούσιός τε πλοῦτος,
Τιμήεντός τε τιμὴ,
Παντέρατός τ' Ἔρως μοὶ,

Ὁ

1797. Χάριν τε φιλάδελφον] Charitatem *Chriſtianam* notat. Nec objiciatur, quòd prior ſyllaba ἔ φιλάδελφον, præter morem, hìc producatur; cùm λ'. ſit per ſe σπονδειον, & ipſe *Homerus* producat eam ſyllabam, *Iliad.* ε'. v. 559. Φίλε κασίγνητ', ἐκφέρε σαῶσαί τέ με, δῦς δέ μοι ἵππους.

1799. Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον] Vid. *Pſalm.* 4. v. 6.

1800. Ἀεὶ δ' ἀεὶ γαλήνην] Ità ſuprà v. 1031. Ἀεί δ', ἀεί με φεύγει.

Ἔρως

Et *Spem* per omne certam,
Verámque *Charitatem*,
Pacemque Mentis almam,
Tui jubárque Vultûs
Semper mihi renidens;
Tum Nemini invidebo,
Fortuna queis benigna,
Quos oſculatur illa,
Opúmque Copia ingens,
Honórque luculentus,
Amórque cuncta quærens;
Quos Brachiis ſocillat
Fortuna, Prolis inſtar,
Equos, merósque Aſellos.
Namque alteræ parantur
Opes mihi perennes,
Honórque honore plenus,
Amórque amore dignus,

Lucro-

1806. Ἔρως τὸ παιζερέκτης] Vid. ad v. 180.

1809. Ὄνος τὸ κὴ καβάλλας] Ità *Plutarch.* De non Fœner. Ὄνῳ τὶ τῷ τυχόντι κὴ καβάλλῃ χρώμενον. Καβάλλης) ἱππάτης ἵππος, *Heſych.* Undè *Latinum* Caballus. Fons Caballinus *Perſio*, de *Hippocrenâ*.

1812. Τιμήστερον] Pro τιμητέρον; ut *Homerus*, τιμῆντα pro τιμήεντα, *Heſiodus*, ἐπηετανὸν pro ἐπιετανὸν, *Pindarus*, φωνᾶντα pro φωνήεντα. Vid. quæ Nos ad *Homer.* Odyſſ. ζ'. v. 303.

Κερδίστερόν τε Κέρδος,
Ὁ Χειρὸς ἐγχρονίζων. 1815

Τῶν Ἀνακρεοντείων

ΤΕΛΟΣ.

1814. Κερδίστερον] A Κέρδος, *Comparatio* fit κερδίων, κέρδιος. Dein ab ipso *Superlativo* κέρδιος fit alia *Comparatio* κερδίστερος, κερδίστατος, ut ab ὀλίγιστος, ὀλιγίστερος, à φίλιος, φιλίστερος. Atque ità *Anacreontis* ipsius, atque *Anacreontiorum* finem feci. *Henricus Stephanus* ad Lyram *Davidis* modulos *Anacreontis* aptavit, successu, ut mihi videtur, non tam felici, quàm Conatu pio: quare nec hujus loci puto. *Gulielmi* quidem *Canteri* Epitome *Lycophronis*, Versibus

Lucroſiúſque Lucrum,
Mecum Deus perennans: 1815

Anacreonticorum Carminum

FINIS.

ſibus *Anacreontiis*, *Græcis*, & *Latinis* donata, ob elegantiam Carminis & Metri ἀκρίβειαν, jure optimo locum hìc mereri videatur: At quùm viſum ſit Bibliopolæ tantillo volumine Authorem noſtrum Edere, & idem Poema ſit benè longum, nec *Cantero* locus dari poteſt, neque Geminis noſtris Indicibus; quorum prior Vocum erat omnium *Anacreontiarum* Alphabeticus, alter *Criticus Index* ad Notas ſpectans, uterque jam diu paratus, at nunc in aliud magis opportunum tempus ſupprimendus.

ΤΕΛΟΣ.

BIBLIOTECA
ROMA
VITTORIO EMANUELE

INDEX

Poematum & Fragmentorum

Anacreontis.

Ἀβλήεσσαν ἐθηνώσω — *Epigram.* 2
Ἀγανῶς, οἷά τι ποιεῖς — §. 85
Ἄγε δὴ φίλ' ἡμῖν — Od. 57
Ἄγε ζωρότερον ἄειρε — Od. 28. & 49.
Ἄγχι δαὶ πυθησέω — §. 146
Ἀδέσποτον, εἰς Ἀνακρέοντα — p. 368
Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη — p. 332
Αἰθιόπαιδα Διόνυσον — §. 145
Αἱ Μῶσαι τ' Ἔρωτα — Od. 30
Ἁλιπόρφυρον ῥίγος — §. 139
Ἀλκίμων σ', ὦ ἐρισθενείδη — *Epigr.* 13
Ἀλλ' ἰαίνει τὰμὰ Ἔρως — §. 125
Ἀλλὰ σχόπινε — §. 90
Ἀλλά σε, φιλῶ μέθυ — p. 376
Ἀμιθία — §. 167
Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω — Od. 64
Ἀνακρέων ἰδών με — Od. 63
Ἀνακρέοντα ῥιπῇ — p. 338
Ἀνακτέομαι δή — §. 87
Ἀντιπάτρου Σιδωνίου — p. 348. 354. &c.
Ἀπείρατος ἁπαλῆς — §. 107
Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο — §. 69
Ἁρμα τὶς τέρψιν πόντου — Od. 51
Ἀρτίς δ' ἦν' ἀπὸ Λευκάδος — §. 123
Ἀσήμων ὑπὲρ ἁρμάδων — §. 103
Αὐζάγητοι — §. 164
Αὐτόματοί σοι κεῖμαι — p. 370
Ἄφες μὲ τὰς θεάς σοι — Od. 31

B.

Βακχικὸν Ἀνακρεόντειον — p. 338. & 384. &c.

INDEX.

——μεταφράσεις p. 376. ad p. 388
Βαίδιον ὐ χαίνοις Epigr. 6
Βακόλε τὴν ἀγλλίω Epigr. 5
Βέλεσιν ἠωξοπὸς §. 131
Βωμὸς τύσδε θεοῖς Epigr. 19

Γ.

Γονύκρυβι §. 166
Γυνῦμαί σ', Ἐλαφηβόλε, Od. 60.
Γρῦφε μοὶ Βαθύλλον ὕπτω Od. 29.

Δ.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν §. 86.
Διὰ διῦπε Καεκηοεργίδω §. 137
Διάλογος p. 362
Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων Od. 8.
Διονύσε σκυλαὶ Βασσαρίδες §. 126.
Διοσκορίδη, εἰς Ἀνακρέοντα p. 370.
Διτόκον §. 170 Δοκέει κλύειν ἧδ ἥδε §. 194
Δότε μοὶ, δότε, ὦ γυναῖκες, Od. 21
Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρε Od. 48

E.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμὶ Od. 38
Ἐγὼ δὲ ἔχω σκύφον §. 73
Ἐγὼ δ' ὅτ' ἂν Ἀμαλθίης §. 68
Ἐδόκευν ὄναρ τροχάζειν Od. 44
Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην §. 156
Εἰ φύλλα πάντα δένδρων Od. 32
Εἴης σὺ μακάρεσσιν p. 354
Ἐκδῦσα——δωρεάζει §. 138
Ἐκ πολεμῦ πανέχομαι §. 88
Ἐμὴ γὰρ λόγων ἔκητι §. 97
Ἐν βότρυσιν Κυθήρη §. 127
Ἐν ἱππίοις μὲ ἵππου Od. 55
Ἐν τοῖς μελιχροῖς p. 366
Ἔξαιρε, παῖ, θυέσκω §. 114
Ἐξονῆκε §. 165. Ἐπεὶ βροτὸς γ' ἐπίχθην Od. 24
Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων §. 81
Ἐπὶ μυρσίναις πρεπούσαις Od. 4
Ἔρρωμαί γε τοι συνήθης §. 96

INDEX.

Ἔρως δὲ εἰσιδών μοι §. 173
Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι Od. 40
Ἔρωτα γὰρ &c. Vid. Τὸν Ἔρωτα γὰρ
Ἔρωτα κηρινόν τις Od. 10
Ἐρῶ τε δῆτα, κοὐκ ἐρῶ §. 95
Εὐγένης, εἰς Ἀνακρέοντα p. 366
Εὖτέ μοι λύκοι μελαίνας §. 176
Εὔχια Τιμωνάκτι Epigr. 18

H.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει Od. 19. Ἤδη §. 184
Ἡδυμελὲς χαρίεσσα §. 122
Ἥλιε καλλιλαμπὴς §. 135 Ἡμερὶ παγγλήχτιρα p. 350
Ἡείσησα μὲ ἰτέλης §. 80
Ἡ Ταντάλου πότ' ἔσῃ Od. 20
Ἡ τούτῳ γλυκερὰς οἴμους p. 380
Ἡ τὸν Θύρσον ἔχουσ' Epigr. 4

Θ.

Θάλαμον, ἐν ᾧ κεῖνται §. 78
Θάλλοι πετραίοισι p. 348
Θᾶσσα τ' ἀνδριάντα p. 372
Θεάων ἄνασσα Κύπρι Od. 62
Θέλω, θέλω φιλῆσαι Od. 14
Θέλω λέγειν Ἀτρείδας Od. 1
Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς p. 384
Θεοκελίτου, εἰς Ἄδωνιν p. 332
——— εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα p. 372
Θεσμὸν §. 171 Θρηϊκίην σίοντα Χαίτην §. 108

I.

Ἴδε πῶς ἔαρ φανέντος Od. 37
Ἰδ', ὡς ὁ πρέσβυς p. 364
Ἱλαρὸν πίωμεν οἶνον Od. 41
Ἰχυραί ποθ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι §. 143
Ἰωνιανοῦ, εἰς Ἀνακρέοντα §. 59. & p. 362

K.

Καὐδὲ λοπὸς ἐχιώθη §. 144 Καί μ' ἐπίβαντον §. 77
Καί σε, Κλεινοελίδη Epigr. 3
Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς §. 74
Καλλιτεχνά μοι τόρευσον Od. 18

Καλὸν

INDEX.

Καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐρῶσι §. 98
Καρτερὸς ἐν πολέμοις Epigr. 1
Κλῦθί μοι γέροντ᾽
Κνίζῃ τὶς ἤδη κῆ πέπειρος §. 110
Κριτία, εἰς Ἀνακρέοντα
Καλύκας §. 177
Καταπύγης §. 169
§. 119
Κόκκυξ §. 175
p. 374

Λ.

Λίγυσιν αἱ γυναῖκες
Λεωνίδᾳ, εἰς Ἀνακρέοντα p. 272
Λυδοπαθὴς §. 160
Od. 11

M.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ
Μεγάλῳ δ᾽ ἐνὶ μοι Ἔρως
Μειρακῆς ὁ φιλόφρων
Μία μὲν δὴ Ποσειδηϊὰν
Μελαμφόλῳ δάφνῃ
Μελιάδρῃ, εἰς Ἀνακρέοντα
Μεσονυκτίοις πρὸ ὥραις
Μήδ᾽ ἅπτε κῦμα πόντιον
Μή μοι φύγῃς ἐρῶσα
Μισέω δ᾽ ἅγαμα πάντα
Μεσοπλύνε, μεσοπάτωρ
Μυρτοῖς στεφανώμεθα
Od. 43
§. 89
§. 76
§. 70
§. 111
p. 370
Od. 3
§. 71
Od. 34
§. 100
§. 151
Μυρτιὰς §. 179
§. 178

N

Νῦν δηὖτέ μοι πόλιος
§. 102

Ξ.

Ξανθῇ δ᾽ Εὐρυπύλῃ μέλῃ
Od. 91
Ξείνοισιν ἐστὶ §. 116 Ξεῖνε, πόθεν περῶν λιτὴν p. 354

O.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆ Κυθήρης
Ὁ θρασίτης ὁ Χρυσὸς
Ὁ δ᾽ ὑψηλὰ νεανιεύμενος
Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
Οἰνῆες θηρεύουσιν
Οἰνοπότης ἢ πεποίημαι
Οἰνοπότις γυνὴ
Ὁ πλοῦτος εἶμι χρυσοῦ
Ὁρᾷν ἀεί μοι
Ὀρσολόπος δ᾽ Ἄρης
Od. 45
Od. 65
§. 133
Od. 13
§. 183
§. 159
§. 182
Od. 23
§. 136
§. 120

Ὅς

INDEX.

Ὅς βαλάνων ἔρχεται S. 378
Ὄζειν πίω τ' οἶνον Od. 25
Ὁ παῦρος ὗτος, ὦ παῖ Od. 35
Οὗτος Ἀνακρεόντεια p. 352
Ὄσσ' ἐγὼ νέων ὄμιλον Od. 54
Ὄσσ' ἐγὼ πίω τ' οἶνον Od. 39
Ὄσσ' εἰς μὲ Βάκχος ἦλθη Od. 26
Ὁ τὸν σὺ πόνοις ἀπειρέα Od. 50
Οὐδ' ὀργυρέη κότ' ἔλαμψε S. 128
Οὐδέπω τοί πρὸς θυμὸν S. 121
Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης S. 109
Οὔ μοι μέλει Γύγαο Od. 15
Οὔτι γὰρ ἡμετέρειον S. 130
Οὗτος Φειδύλας ἵππος Epigr. 8
Οὐ φιλος. ὃς κρητῆρι Epigr. 7
Ὄχλος ἄκρηγε κακὸν S. 150

Π.

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλης Epigr. 16
Παμφυλίων S. 168
Παυδεσίων, λεωφόρων S. 148
Παρὰ δὲ εὖτε καθῆμην σὲ S. 118
Παρθενίῳ σκιαὶ βάλλε Od. 22
Πλεκτὰς δὲ στεφανιαύδας S. 82
Πλίξαντες μυρσῖσι S. 141
Ποθέω μὲ Διονύσου Od. 42
Πολιοὶ μὲ ἤδη Od. 56
Πολλὰ δὲ ἐλίβρεμον Διόνυσον S. 129
Πολλάκι μὲ τόδ' εἶπας p. 362
Πολλὰ πιὼν πέθηκας p. 362
Πρίσβυν Ἀνακρεόντα p. 362
Πρηξαγόρης παῖδι δῶρα Epigr. 10
Πρηξιδίκη μὲ ἔρεξεν Epigr. 14
Πρὶν μὲ Καλλιτέλης Epigr. 15
Πρόφρων ὀργυρόπεζε Epigr. 9
Πῶλε Θρηκίη, τί δή μοι Od. 61

Ρ.

Ῥαδιναὶ πῶλαι S. 152
Ῥυσαμφὴς Πύλωνα Epigr. 11

Σαυλὰ

INDEX.

Σ.

Σαυλὰ βαίνει S. 154
Σήν τι χάρειν, Διόνυσε Epigr. 17
Σικελικὸν κότταβον S. 105
Σικελὸς κομψὸς αἰνῆς S. 106
Σιμωνίδᾳ, εἰς Ἀνακρέοντα S. 350
Σινάμωρος S. 134
Σμερδαλέη ἔπι Θρηκὶ P. 370
Σπαρνοφόρε μετ' ἠρῶ Od. 53
Σπάρνον ῥοδίων S. 181
Σπαράνης δ' αἰνὴ τρεῖς S. 75
Σπαράνης μὲ κορπάροισιν Od. 6
Σπαρῶ πολίκαν πόθ' εὕρω Od. 59
Σὺ μὲ λέγεις τὰ Θήβης Od. 16
Σὺ μὲ φίλη χαλιδῶν, Od. 33
Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι S. 117
Σὺν τῇδε τῇ ἑταίρῃ S. 174

Τ.

Ταχερὸς δ' ἔρως S. 153
Τὰ Ταντάλε πάλαντα S. 115
Τέω Ἀθαμαντίδα S. 140
Τήϊον, ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις P. 368
Τὴν Σάμον ἄσυ S. 113
Τῇ χρυσοπέπλῳ S. 124
Τί καλλιόν ἐστι βαδίζειν S. 66
Τίλλῃ τὰς κυάμους S. 132
Τί μαχεὰ δὴ φρονεῖς S. 161
Τί μὲ τὰς νόμους διδάσκεις Od. 36
Τί μὴν πέπαν S. 79
Τί σοι θέλεις, ποιήσω Od. 12
Τίς, ἐρασμίη S. 155 Τλητὴ ἱμερόεντι Epigr. 20
Τόνδε γυναικείων μελέων P. 374
Τὸν ἄργυρον πρεύσας Od. 17
Τὸν Ἔρωτα ἠδὲ τ' ἀοργὴν S. 58
Τὸν λυρηποιὸν ἠρίμνην S. 157
Τὸν μελανόχρωτα βότρυν Od. 52
Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων Od. 5
Τῷ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχου Od. 27

Τρά-

INDEX.

Τραπεζαί τε καθηρεφέες, S. 104
Τετοκεχορημμένον S. 162
Τρὶς μάκαρ ἔτω ἀνὴρ P. 382
Τύμβω Ἀνακρεόντος P. 360
Τύχη ζὰ πεπνυμένοις Πόροις P. 385

Υ.

Ὑακινθίνῳ μὲν ῥόδῳ Od. 7
Ὕμνον S. 163

Φ.

Φέρ', αἶρέ μοι πορφυρέην S. 101
Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ V. 1275. & 1382.
Φίλη δῆ εἶ ξένοις S. 72
Φιλῶ μὲν ἁβρὸν παῖδα Od. 47
Φορτίον ἔρωτος S. 172
Φύγωμεν ὦ ταχεῖαι S. 92
Φύσις κέρατα ταύροις Od. 2
Φύσις ᾗ ἔνεστι καλὴ, P. 382

Χ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι Od. 46
Χέε μοι νέκταρ ἄνυδρον S. 149
Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ S. 142
Χηλινὸν δ' ἄρχον ἔχων S. 180
Χρὴ δῆτα θαλλοῖσι S. 158.

Ψ.

Ψάλλω δ' εἴκοσι παίδων S. 84

Ω.

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος S. 83
Ὦ κερδαλῆ βροτείη V. 1718
Ὦ ναῦ παυσαμένη πλῶ Od. 93
Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων S. 67
Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα S. 99
Ὦ ξένε, τόνδε τάφον P. 358

TELOS.

Ν.Π.- 201743